

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 147 LS

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Endringer i finansforetaksloven mv.
(kapitalkravs- og krisehåndteringsregler
for finansforetak mv.) og samtykke til
deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om
innlemmelse av forordning (EU) 2019/876
og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 147 LS

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Endringer i finansforetaksloven mv.
(kapitalkravs- og krisehåndteringsregler
for finansforetak mv.) og samtykke til
deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om
innlemmelse av forordning (EU) 2019/876
og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Innhold

1	Proposisjonens hovedinnhold ...	5	3.6.2	Forventet EØS-rett	19
1.1	Innledning	5	3.6.3	Arbeidsgruppens forslag	19
1.2	Hovedtrekk i lovforslaget	6	3.6.4	Høringsinstansenes syn	20
1.3	Samtykke til innlemmelse av rettsakter i EØS-avtalen, gjennomføring av forventet EØS-rett og forskriftshjemmel	6	3.6.5	Departementets vurdering	20
			3.7	Opptak av fremmedkapital mv.	21
			3.7.1	Gjeldende rett	21
			3.7.2	Forventet EØS-rett	21
			3.7.3	Arbeidsgruppens vurdering	21
			3.7.4	Høringsinstansenes syn	22
2	Bakgrunn for lovforslaget	7	3.7.5	Departementets vurdering	22
2.1	Innledning	7			
2.2	Hovedtrekkene i bankpakken	7			
2.2.1	BRRD2	7	4	Endringer i kapitalkravs-	
2.2.2	CRR2	7		regelverket	24
2.2.3	CRD5	8	4.1	Innledning	24
2.3	Arbeidsgruppen	8	4.2	Gruppering av foretak	24
2.4	Høring	8	4.2.1	Gjeldende rett	24
			4.2.2	Forventet EØS-rett	24
			4.2.3	Arbeidsgruppens vurdering	25
3	Endringer i krisehåndterings-		4.2.4	Høringsinstansenes syn	26
	regelverket	11	4.2.5	Departementets vurdering	28
3.1	Innledning	11	4.3	Krav til uvektet kjernekapital-	
3.2	Minstekrav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld (MREL)	11		andel	29
3.2.1	Gjeldende rett	11	4.3.1	Gjeldende rett	29
3.2.2	Forventet EØS-rett	12	4.3.2	Forventet EØS-rett	29
3.2.3	Arbeidsgruppens forslag	13	4.3.3	Arbeidsgruppens vurdering	30
3.2.4	Høringsinstansenes syn	13	4.3.4	Høringsinstansenes syn	30
3.2.5	Departementets vurdering	13	4.3.5	Departementets vurdering	32
3.3	Suspensjon av leverings- forpliktelser, hevingsrett og sikkerheter	14	4.4	Krav til stabil finansiering (NSFR)	32
3.3.1	Gjeldende rett	14	4.4.1	Gjeldende rett	32
3.3.2	Forventet EØS-rett	14	4.4.2	Forventet EØS-rett	32
3.3.3	Arbeidsgruppens forslag	15	4.4.3	Arbeidsgruppens vurdering	32
3.3.4	Høringsinstansenes syn	15	4.4.4	Høringsinstansenes syn	33
3.3.5	Departementets vurdering	15	4.4.5	Departementets vurdering	33
3.4	Avtalevilkår om intern oppkapitalisering og suspensjonsrettigheter	15	4.5	Kapitalbufferkrav	33
3.4.1	Gjeldende rett	15	4.5.1	Gjeldende rett	33
3.4.2	Forventet EØS-rett	15	4.5.2	Forventet EØS-rett	34
3.4.3	Arbeidsgruppens forslag	16	4.5.3	Arbeidsgruppens vurdering	34
3.4.4	Høringsinstansenes syn	16	4.5.4	Høringsinstansenes syn	34
3.4.5	Departementets vurdering	16	4.5.5	Departementets vurdering	35
3.5	Europeiske kriseutvalg	17	4.6	Vurdering av risiko og kapitalbehov i pilar 2	35
3.5.1	Gjeldende rett	17	4.6.1	Gjeldende rett	35
3.5.2	Forventet EØS-rett	17	4.6.2	Forventet EØS-rett	35
3.5.3	Arbeidsgruppens forslag	17	4.6.3	Arbeidsgruppens vurdering	36
3.5.4	Høringsinstansenes syn	17	4.6.4	Høringsinstansenes syn	37
3.5.5	Departementets vurdering	18	4.6.5	Departementets vurdering	37
3.6	Investorbeskyttelse for forbrukere	18	4.7	Disponeringsrestriksjoner ved brudd på bufferkrav	38
3.6.1	Gjeldende rett	18	4.7.1	Gjeldende rett	38
			4.7.2	Forventet EØS-rett	38
			4.7.3	Arbeidsgruppens vurdering	38

4.7.4	Høringsinstansenes syn	38	7	Økonomiske og administrative konsekvenser	55
4.7.5	Departementets vurdering	39			
4.8	Konsolidering	39	7.1	Innledning	55
4.8.1	Gjeldende rett	39	7.2	Generelt	55
4.8.2	Forventet EØS-rett	39	7.3	Virkninger i EU	55
4.8.3	Arbeidsgruppens forslag	39	7.4	Virkninger i Norge	56
4.8.4	Høringsinstansenes syn	39	7.5	Konsekvenser for myndigheter ...	56
4.8.5	Departementets vurdering	39			
4.9	Organisering av finanskonsern	40	8	Merknader til de enkelte lovbestemmelsene	57
4.9.1	Krav om tillatelse for å etablere holdingforetak	40	8.1	Til endringer i lov 7. desember 1956 om tilsynet med finansforetak mv. (finansstilsynsloven) ...	57
4.9.2	Krav til mellomliggende morforetak i EØS for tredjelandskonsern	43	8.2	Til endringer i lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven)	57
4.10	Egnethetskrav for styremedlemmer	44	8.3	Til endringer i lov 13. desember 2019 om finansforetak og finanskonsern (finansforetaksloven)	57
4.10.1	Gjeldende rett	44			
4.10.2	EØS-rett	44			
4.10.3	Arbeidsgruppens vurdering	44			
4.10.4	Høringsinstansenes syn	45			
4.10.5	Departementets vurdering	45			
4.11	Godtgjørelse	45			
4.11.1	Gjeldende rett	45			
4.11.2	Forventet EØS-rett	45			
4.11.3	Arbeidsgruppens vurdering	45			
4.11.4	Høringsinstansenes syn	46			
4.11.5	Departementets vurdering	46			
4.12	Lån til ledende ansatte mv.	46			
4.12.1	Gjeldende rett	46			
4.12.2	Forventet EØS-rett	46			
4.12.3	Arbeidsgruppens vurdering	46			
4.12.4	Høringsinstansenes syn	47			
4.12.5	Departementets vurdering	47			
4.13	Tilsynssamarbeid	48			
4.13.1	Gjeldende rett	48			
4.13.2	Forventet EØS-rett	48			
4.13.3	Arbeidsgruppens vurdering	49			
4.13.4	Høringsinstansenes syn	49			
4.13.5	Departementets vurdering	49			
5	Norske finansforetaks etablering av datterforetak i annen EØS-stat	50			
5.1	Gjeldende rett	50			
5.2	EØS-rett	50			
5.3	Arbeidsgruppens vurdering	51			
5.4	Høringsinstansenes syn	51			
5.5	Departementets vurdering	51			
6	Utkast til EØS-komiteens beslutning med tilpasninger	53			
6.1	Vurdering	53			
6.2	Omtale av utkastet til EØS-komiteens beslutning	53			
6.3	Konklusjon	54			
				A Forslag til lov om endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.)	62
				B Forslag til vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen	71
				Vedlegg	
			1	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/876 av 20. mai 2019 om endring av forordning (EU) 575/2013 med hensyn til uvektet kjernekapitalandel, netto stabil finansieringsgrad, krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld, motpartskredittisiko, markedsrisiko, eksponeringer mot sentrale motparter, eksponeringer mot innretninger for kollektiv investering, store eksponeringer samt rapporterings- og opplysningskrav, og av forordning (EU) 648/2012	72
			2	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/873 av 24. juni 2020 om endring av forordning (EU) 575/2013 og (EU) 2019/876 med hensyn til visse tilpasninger i forbindelse med covid-19-pandemien	275
			3	EØS-komiteens beslutning nr. [...] av [...] om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)	288

DET KONGELIGE
FINANSDEPARTEMENT

Prop. 147 LS

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

*Tilråding fra Finansdepartementet 9. april 2021,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

1.1 Innledning

Finansdepartementet foreslår i denne proposisjonen å gjennomføre fire EØS-relevante rettsakter ved endringer i finansforetaksloven, verdipapirhandelloven og finanssilsynsloven. De tre mest sentrale rettsaktene er én forordning, (EU) 2019/876, og to direktiver, (EU) 2019/878 og (EU) 2019/879. Rettsaktene betegnes henholdsvis som CRR2, CRD5 og BRRD2, siden de endrer kapitalkravsregelverket fra 2013 (CRR/CRD4) og krisehåndteringsregelverket fra 2014 (BRRD). I tillegg foreslås gjennomført forordning (EU) 2020/873,

som er en endringsforordning til CRR2 vedtatt i forbindelse med Covid-19-pandemien. CRR2, CRD5, BRRD2 samt forordning (EU) 2020/873 er EØS-relevante rettsakter, men er ennå ikke behandlet av EØS-komiteen. Departementets forslag i denne proposisjonen innebærer derfor førtidig gjennomføring av forventede EØS-regler. Departementet ber i denne proposisjonen om samtykke til innlemmelse av CRR2 og forordning (EU) 2020/873 i EØS-avtalen, og vil for øvrig komme tilbake til Stortinget i en annen proposisjon og be om samtykke til godkjenning av innlemmelsene av CRD5 og BRRD2 i EØS-avtalen.

1.2 Hovedtrekk i lovforslaget

I *kapittel 1* redegjøres det for proposisjonens hovedinnhold, og om en anmodning til Stortinget om å samtykke til å innlemme EØS-relevante rettsakter i EØS-avtalen. I *kapittel 2* redegjøres det for bakgrunnen for lovforslaget.

I *kapittel 3* omtales endringer i krisehåndteringsregelverket, og departementet foreslår regler til gjennomføring av forventet EØS-rett på dette området.

I *kapittel 4* omtales endringer i kapitalkravsregelverket, herunder endringer i regler som gjelder organisering av finansforetak og finanskonsern.

I *kapittel 5* omtales forslag til endringer i reglene om etablering av finanskonsern med datterforetak i EØS-stater, på bakgrunn av en sak reist av EFTAs overvåkningsorgan.

I *kapittel 6* omtales utkast til en EØS-komiteebeslutning, og i *kapittel 7* redegjøres det for økonomiske og administrative konsekvenser av lovforslaget.

1.3 Samtykke til innlemmelse av rettsakter i EØS-avtalen, gjennomføring av forventet EØS-rett og forskriftshjemmel

CRR2 og forordning (EU) 2020/873 er som nevnt ovenfor EØS-relevante, men er ikke ennå behandlet av EØS-komiteen. Etter EØS-avtalen artikkel 7 bokstav a skal Norge gjennomføre forordninger «som sådan» i nasjonal rett, og det er dermed ikke tillatt å gjengi, omskrive eller dele opp bestemmelser i forordningene. Som følge av at forordninger skal gjelde ordrett uten nasjonale tilpasninger, må forordningene gjennomføres i norsk rett ved inkorporasjon. Departementet foreslår på denne bakgrunn at CRR2 og forordning (EU) 2020/873 gjennomføres i norsk rett ved inkorporasjon i CRR/CRD IV-forskriften, i tråd med dagens regelverksstruktur. Ved inkorporasjonen vil forordningene gjelde som forskrift. Proposisjonen inneholder forslag om å oppheve enkelte bestemmelser i lov som følge av at tilsvarende regler vil følge av kapitalkravsforordningen som inkorporert ved CRR/CRD IV-forskriften § 2.

Departementet ber derfor i denne proposisjonen om Stortingets samtykke til å delta i en kommende beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av CRR2 og forordning (EU) 2020/873 i EØS-avtalen, jf. Grunnloven § 26 annet ledd. Hovedtrekkene i en slik EØS-komiteebeslutning er nærmere omtalt i kapittel 6. Etter at beslutning om innlemmelse er truffet i EØS-komiteen, vil forordningene utgjøre EØS-forordninger som deretter kan tas inn i norsk rett gjennom inkorporasjon. På denne måten kan endringene i kapitalkravsforordningen tre i kraft så kort tid etter ikrafttredelsen i EU som mulig, noe som er viktig for å sikre likest mulig regler for norske og utenlandske finansforetak.

Lovforslagene i denne proposisjonen som gjennomfører regler som følger av CRD5 og BRRD2, innebærer dermed førtidig gjennomføring i norsk rett av forventet EØS-rett. Departementet viser til at de to rettsaktene ikke ennå utgjør EØS-rettslige forpliktelser for Norge, men at det i likhet med bestemmelsene i CRR2 og forordning (EU) 2020/873 er viktig for ivaretagelsen av norske interesser at norske finansforetak er underlagt regler som i størst mulig grad tilsvarer reglene for utenlandske finansforetak i EU.

Utkast til EØS-komiteebeslutning for innlemmelse av CRD5 og BRRD2 var på tidspunktet for fremleggelse av proposisjonen ikke tilstrekkelig klart til at det kan bes om Stortingets samtykke i denne proposisjonen. Departementet vil komme tilbake til Stortinget i en annen proposisjon og be om samtykke til godkjenning av innlemmelsene av disse direktivene i EØS-avtalen.

Kapitalkravsforordningen (CRR) er som nevnt gjennomført i CRR/CRD IV-forskriften, hovedsakelig med hjemmel i finansforetaksloven § 1-7, men også med hjemmel i enkelte mer spesifikke bestemmelser i finansforetaksloven. Departementet foreslår en teknisk justering av forskriftshjemlene i finansforetaksloven, slik at inkorporasjonen av CRR kan forankres i en egen forskriftshjemmel i finansforetaksloven ny § 1-8 for gjennomføring av EØS-regler om tilsyns- og kapitalkrav som er gitt i form av forordninger. Dette vil etter departementets syn bidra til bedre informasjon til brukerne av regelverket om hvordan sentrale regler om kapitalkrav er gjennomført i norsk rett. Forslaget har ikke vært på høring.

2 Bakgrunn for lovforslaget

2.1 Innledning

EU vedtok i mai 2019 CRR2, CRD5 og BRRD2 med nye regler for banker og andre kredittinstitusjoner om bl.a. kapitalkrav og krisehåndtering, som samlet ofte omtales som EUs bankpakke. Reglene har sitt utspring i anbefalinger fra Baselkomiteen for banktilsyn og Financial Stability Board (FSB). CRR2 trer i hovedsak i kraft i EU 28. juni 2021. CRD5 og BRRD2 trådte i kraft i EU i juni 2019, med gjennomføringsfrist i EU i desember 2020. Ved fastsettingen av bankpakken har det bl.a. vært en ambisjon å klargjøre reguleringen, og justere regler som har hatt utilsiktede virkninger for enkelte foretak. Det er også lagt vekt på at bankreguleringen skal fremme EUs bankunion. Dette blant annet ved å fastsette differensierte krav til informasjonsplikt som skal gjøre det enklere for mindre og ikke-komplekse foretak å oppfylle kravene (proporsjonalitetshensyn).

Som følge av Covid-19-pandemien ble det i juni 2020 vedtatt endringer i EUs kapitalkravsregler for å lempe på enkelte krav, herunder ved å fremskynde iverksettelsen av vedtatte lettelser i CRR2. Endringene ble gjennomført i forordning (EU) 2020/873. Formålet er å stimulere utlån til husholdninger og foretak for å dempe de økonomiske konsekvensene av pandemien.

Gjeldende norsk regelverk må endres for å gjennomføre forventede EØS-regler som svarer til EUs bankpakke. Finansdepartementet ga i februar 2020 Finanstilsynet i oppdrag å sette ned og lede en arbeidsgruppe for å utrede norsk gjennomføring av rettsaktene.

CRR er i norsk rett gjennomført i forskrift. Departementet legger derfor til grunn at CRR2 også behandles som forskriftssak. Det er bare de mest sentrale delene av CRD4 og BRRD som er gjennomført i lov, mens mer detaljerte regler er gitt i forskrift. Lovforslaget bygger videre på denne strukturen, og departementet tar derfor sikte på å følge opp de delene av arbeidsgruppens forslag som ikke er omtalt i denne proposisjonen, i forskrift.

2.2 Hovedtrekkene i bankpakken

2.2.1 BRRD2

Krisehåndteringsdirektivet fra 2014 (BRRD) innførte et omfattende regelverk for forebygging og håndtering av økonomiske problemer i banker og andre kredittinstitusjoner, bl.a. med krav om at krisehåndteringsmyndigheten skal utarbeide planer for hvordan ulike krisetiltak kan brukes ved eventuelle problemer i det enkelte foretak. Et sentralt tiltak er såkalt intern oppkapitalisering («bail-in»), som forutsetter at foretaket har nok gjeld som raskt kan skrives ned eller konverteres til ny egenkapital i en krise. For å sikre dette, innførte BRRD et minstekrav til summen av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld («minimum requirement for own funds and eligible liabilities», MREL). Endringene i BRRD2 knytter seg i hovedsak til ulike aspekter ved dette minstekravet, bl.a. med nye regler for hvordan kravet skal fastsettes, hvilke gjeldsinstrumenter som kan brukes til å dekke kravet, og hvordan manglende oppfyllelse skal håndteres. Det er også nye regler om hvordan slike gjeldsinstrumenter skal utformes og utstedes, og krav til vern av forbrukere som ønsker å investere i dem.

2.2.2 CRR2

Kapitalkravsforordningen fra 2013 (CRR) utgjør sammen med kapitalkravsdirektivet fra samme år (CRD4) det europeiske rammeverket for soliditetskrav, virksomhetsregler og tilsyn med banker og andre kredittinstitusjoner. CRR2 innfører bl.a. et nytt minstekrav til uvektet kjernekapitalandel (som har vært på plass i Norge siden 2017), krav om stabil finansiering, nye beregningsmetoder for motpartsrisiko, innstramminger i reglene om konsolidering og store engasjementer, og nye regler om myndighetsrapportering og offentliggjøring av informasjon. CRR2 innebærer videre at den såkalte kapitalkravsrabatten for utlån til små og mellomstore bedrifter (SMB-rabatten) utvides, slik at dagens rabatt gjøres gjeldende også for utlån mellom 1,5 og 2,5 mill. euro, mens utlån

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

over 2,5 mill. euro får en noe lavere rabatt. I tillegg innføres det en ny kapitalkravsrabatt for utlån til visse infrastrukturprosjekter. CRR2 definerer også «mindre og ikke-komplekse» finansforetak, som får lettelser bl.a. i form av enklere rapporteringskrav og et forenklet krav til stabil finansiering.

2.2.3 CRD5

CRD5 innebærer bl.a. større fleksibilitet for nasjonale myndigheter til å gjennomføre tiltak for å håndtere ulike former for systemrisiko, herunder gjennom ulike kapitalbufferkrav, samtidig som direktivet snevrer inn tilsynsmyndighetens mulighet for å fastsette tilleggskrav for det enkelte foretak (pilar 2-krav) rettet mot systemrisiko. CRD5 gir generelt mer utfyllende regler om tilsynsmyndighetens vurdering av risiko og kapitalbehov i enkeltforetak, herunder om fastsettelsen av tilleggskrav og forventninger om en såkalt kapitalkravsmargin. Videre endres en rekke andre regler, bl.a. de om automatiske restriksjoner på utbytte mv. ved brudd på det samlede kapitalbufferkravet.

I CRD5 og i bankpakken for øvrig (CRR2 og BRRD2) er det en del særlige regler for globalt systemviktige foretak («global systemically important institutions», G-SII). Reglene omfatter bl.a. egne bufferkrav (både risikovektet og uvektet) for slike foretak og krav til fastsettelse og oppfyllelse av MREL.

2.3 Arbeidsgruppen

Finansdepartementet ga i brev 5. februar 2020 Finanstilsynet i oppdrag i å sette ned og lede en arbeidsgruppe for å vurdere en norsk gjennomføring av forventede EØS-regler som svarer til EUs bankpakke. Arbeidsgruppen fikk i oppdrag å:

- 1) Foreslå regelverksendringer for å gjennomføre bankpakken i norsk rett,
- 2) vurdere sammenhengen mellom norsk rett og de ulike rettsaktene som utgjør CRR/CRD4-regelverket,
- 3) vurdere om regelverket kan forbedres i lys av erfaringer som er gjort ved anvendelsen av regelverket og ev. foreslå slike regelverksendringer, og
- 4) vurdere den såkalte «Covid-19-forordningen», som er en tiltakspakke med endringer i CRR og CRR2 (dette ble sendt som et tilleggsoppdrag til arbeidsgruppen 28. august 2020).

Arbeidsgruppen bestod av, i tillegg til medlemmer fra Finanstilsynet, representanter fra Finansdepartementet, Norges Bank og Bankenes Sikringsfond. Det ble i tråd med oppdragsbrevet også nedsett en referansegruppe bestående av representanter fra DNB, Finans Norge, Eika-gruppen, og SpareBank 1 Østlandet. Arbeidsgruppen hadde møter og annen faglig kontakt med referansegruppen underveis i arbeidet. Arbeidsgruppen avga sin rapport til Finansdepartementet 9. oktober 2020.

2.4 Høring

Finansdepartementet sendte arbeidsgruppens rapport på høring 15. oktober 2020. Høringsfristen var 6. januar 2021. Høringsbrevet ble sendt til følgende instanser:

Alle departementene
 Arbeids- og velferdsdirektoratet
 Brønnøysundregistrene
 Datatilsynet
 Direktoratet for økonomistyring
 Finansmarkedsfondet
 Finanstilsynet
 Folketrygdfondet
 Forbrukerrådet
 Forbrukertilsynet
 Høgskulen på Vestlandet
 Konkurransetilsynet
 Likestillings- og diskrimineringsombudet
 Lotteri- og stiftelsestilsynet
 Norges Bank
 Norges forskningsråd
 Nord Universitet
 Norges Handelshøyskole
 Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU)
 Regelrådet
 Regjeringsadvokaten
 Riksadvokaten
 Riksrevisjonen
 Skattedirektoratet
 Statens pensjonskasse
 Statistisk sentralbyrå
 Stortingets ombudsmann for forvaltningen (Sivilombudsmannen)
 Universitetet i Agder
 Universitetet i Bergen
 Universitetet i Oslo
 Universitetet i Sørøst-Norge
 Universitetet i Tromsø
 ØKOKRIM

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Akademikerne	Norsk Hydro ASA
Aksjonærforeningen i Norge	Norsk Journalistlag
Arbeidsgiverforeningen Spekter	Norsk Kapitalforvalterforening
Bankenes sikringsfond	Norsk Landbrukssamvirke
Bedriftsforbundet	Norsk olje og gass
Caritas Norge	Norsk Presseforbund
Changemaker	Norsk Redaktørforening
Coop Norge SA	Norsk Sjøoffiserers Forbund
Deloitte AS	Norsk Venturekapitalforening
Den Norske Advokatforening	Norsk Øko-Forum
Den Norske Aktuarforening	Norske Boligbyggelags Landsforbund SA
Den norske Revisorforening	Norske Finansanalytikerens Forening
Direktoratet for forvaltning og økonomistyring	Norske Forsikringsmegleres Forening
Econa	Norske Kredittopplysningsbyråers Forening
Eiendomsmeglerforetakenes forening	NOS Clearing ASA
Energi Norge	NTL-Skatt
Equinor	Næringslivets Hovedorganisasjon
EVRY	Oslo Børs
Finans Norge	Oslosenteret
Finansforbundet	Pensjonskasseforeningen
Finansieringsselskapenes forening	Personskadeforbundet LTN
Finansmarkedsfondet	Plan Norge
Forum for Utvikling og Miljø	Publish What You Pay Norway
Handelshøyskolen BI	Redd Barna
Havtrygd Gjensidig Forsikring	Regelrådet
Hovedorganisasjonen for universitets- og høyskoleutdannede	Regnskap Norge
Hovedorganisasjonen Virke	Skattebetalerforeningen
Huseiernes landsforbund	Skatterevisorenes Forening
Industri Energi	Småbedriftsforbundet
Initiativ for etisk handel	Sparebankforeningen i Norge
Juridisk rådgivning for kvinner	Stiftelsesforeningen
KnowledgeGroup AS	Storebrand
Kommunalbanken Norge	Støttekomiteen for Vest-Sahara
Kpmg AS	The Nordic Association of Marine Insurers (CEFOR)
KS	Tilsynsrådet for Advokatvirksomhet
Landsorganisasjonen i Norge	Verdipapirfondenes forening
Nasdaq OMX Oslo ASA	Verdipapirforetakenes Forbund
Nordic Association of Electricity Traders	Verdipapirsentralen
Nordic Trustee	Virke Inkasso
Norges Bank	Yara International ASA
Norges Bitcoin- og Blockchainforening	Yrkesorganisasjonenes sentralforbund
Norges Bondelag	ØKOKRIM
Norges Eiendomsmeglerforbund	Økonomiforbundet
Norges Handelshøyskole	
Norges Ingeniør- og Teknologorganisasjon	Følgende instanser har avgitt realitetsmerknader til høringen:
Norges Interne Revisorers Forening	
Norges Juristforbund	
Norges Kommunerevisorforbund	Finanstilsynet
Norges Rederiforbund	Forbrukerrådet
Norges Røde Kors	Norges Bank
Norges Skogeierforbund	Regelrådet
Norges Takseringsforbund	
Norsk Bergindustri	Handelshøyskolen BI
Norsk Crowdfunding Forening	Kommunalbanken

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Landsorganisasjonen i Norge
Finansforbundet
Finans Norge
Nordic Corporate Bank
Norsk kapitalforvalterforening
Norske Finansanalytikerers Forening

Forsvarsdepartementet
Helse- og omsorgsdepartementet
Justis- og beredskapsdepartementet
Skattedirektoratet
Statistisk sentralbyrå
Utenriksdepartementet

Følgende instanser har opplyst at de ikke har merknader:

Brønnøysundregistrene

Den Norske Aktuarforening
Økonomiforbundet

3 Endringer i krisehåndteringsregelverket

3.1 Innledning

Direktiv 2014/59/EU («bank recovery and resolution directive», BRRD) og tilsvarende EØS-regler etablerer det europeiske krisehåndteringsregelverket for banker og andre kredittinstitusjoner. BRRD er gjennomført i Norge i finansforetaksloven og finansforetaksforskriften, jf. Prop. 159 L (2016–2017). Det norske regelverket trådte i kraft 1. januar 2019. Direktiv (EU) 2019/879 endrer BRRD på flere viktige punkter, og omtales som BRRD2. Departementet foreslår i dette kapitlet lovendringer for å gjennomføre EØS-regler som svarer til BRRD2.

BRRD2 inneholder en fortale samt fire artikler. Artikkel 1 inneholder endringsbestemmelser til BRRD, og utgjør hoveddelen av endringsdirektivet. Artikkel 2 inneholder noen få konsekvensendringer i direktiv 89/26/EU (oppgjøringsdirektivet for betalingssystemer og verdipapir), og behandles ikke i denne proposisjonen. Artikkel 3 inneholder gjennomføringsbestemmelser i EU, mens artikkel 4 regulerer BRRD2s ikrafttredelsestidspunkt i EU.

BRRD2 artikkel 1 inneholder både bestemmelser som endrer eksisterende bestemmelser i BRRD, og bestemmelser som innfører helt nye artikler i BRRD. For å gjøre endringene som følger av BRRD2 lettere tilgjengelige, vil det i denne proposisjonen henvises til BRRD i konsolidert form, det vil si at henvisninger til BRRD2 innebærer en henvisning til BRRD lest i sammenheng med endringene som følger av BRRD2. For eksempel vil en henvisning til BRRD2 artikkel 45 leses som en henvisning til den konsoliderte teksten av BRRD.

3.2 Minstekrav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld (MREL)

3.2.1 Gjeldende rett

Det følger av finansforetaksloven § 20-9 første ledd at foretak nevnt i § 20-1 første ledd bokstav a (banker, kredittforetak og verdipapirforetak som er omfattet av minstekravene til startkapital i

verdipapirhandelloven § 9-39 første ledd) til enhver tid skal oppfylle et minstekrav til summen av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld («minimum requirement for own funds and eligible liabilities», MREL). MREL skal fastsettes samtidig med at Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet fastsetter krisetiltaksplaner for det enkelte foretak. I krisetiltaksplanen skal det tas stilling til om foretaket skal krisehåndteres eller avvikles under offentlig administrasjon om det blir kriserammert. Finansforetaksloven § 20-9 første ledd angir en rekke forhold som Finanstilsynet skal legge vekt på ved fastsettelsen av MREL for det enkelte foretak.

Etter finansforetaksloven § 20-9 annet ledd kan Finanstilsynet ved fastsettelsen av MREL bestemme at kravet delvis skal oppfylles med gjeldsinstrumenter med lavere prioritet enn annen gjeld, dvs. av etterstilt konvertibel gjeld. Etter tredje ledd kan konvertibel gjeld medregnes til dekning av MREL dersom den er fullt innbetalt, har en gjenstående løpetid på minst ett år, og ikke er eid, garantert, sikret eller finansiert av foretaket selv. For å gjennomføre direktiv (EU) 2017/2399 (kreditorhørearkivdirektivet) har departementet i Prop. 57 LS (2020–2021) i tillegg foreslått nye regler om etterstilt gjeld. Etter forslaget må følgende vilkår oppfylles for etterstilte gjeldsinstrumenter:

- opprinnelig kontraktsfestet løpetid er minst ett år,
- avtalevilkårene og prospekt angir lånets prioritet, og
- instrumentene kan ikke være derivater eller inneholde innebygde derivater (instrumenter med variabel rente avledet fra referanserente og gjeld notert i utenlandsk valuta skal ikke anses som innebygde derivater forutsatt at hovedstol, avdrag og rentebetalinger er notert i samme valuta).

Etter finansforetaksloven § 20-25 skal konvertibel gjeld omfatte all gjeld som ikke inngår i foretakets ansvarlige kapital, og som ikke eksplisitt er unntatt fra bestemmelsene om intern oppkapitalisering. Gjeld som er unntatt fra intern oppkapitalise-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

ring omfatter blant annet garanterte innskudd, sikret gjeld, obligasjoner med fortrinnsrett, kundemidler, kortsiktig konsernintern gjeld samt fastlønn og leverandørgjeld. Finanstilsynet kan bestemme at bestemte deler av foretakets gjeld skal unntas dersom nærmere angitte vilkår er oppfylt.

Det følger av finansforetaksloven § 20-11 første ledd at manglende oppfyllelse av MREL og andre krav fastsatt i eller i medhold av finansforetaksloven, eller en «hurtig forverring av foretakets økonomiske stilling» som gir grunn til å anta at det i nær fremtid ikke vil kunne oppfylle slike krav, vil være grunnlag for tidlig inngripen og eventuelt krisehåndtering i henhold til finansforetaksloven kapittel 20.

3.2.2 Forventet EØS-rett

BRRD2 viderefører gjeldende regler om at størrelsen på MREL fastsettes som summen av et tapsabsorberingsbeløp og et rekapitaliseringsbeløp, men endrer beregningsmetoden i nye artikkel 45c. I tillegg innføres differensierte bestemmelser ut fra foretakets størrelse og systemviktighet, bl.a. for å gjennomføre de såkalte TLAC-anbefalingene fra Financial Stability Board (FSB) for globalt systemviktige foretak.

BRRD2 inneholder en ny artikkel 45f om krav til et selvstendig MREL for datterforetak av krisehåndteringsenheter. Det følger av artikkel 45f nr. 1 at banker, kredittforetak og visse verdipapirforetak som ikke selv er krisehåndteringsenheter, skal oppfylle kravene til intern MREL. Det følger av artikkel 45f nr. 3 og 4 at krisehåndteringsmyndigheten kan gi unntak fra intern MREL dersom både datterforetaket og krisehåndteringsenheten er etablert i samme medlemsstat, krisehåndteringsenheten oppfylder MREL på konsolidert basis og enkelte andre vilkår er oppfylt.

Med BRRD2 artikkel 45b og 45c innføres minstekrav til hvor mye av MREL som må dekkes av ansvarlig kapital eller etterstilt gjeld, og regler om hvilke etterstillingskrav krisehåndteringsmyndigheten kan fastsette.

Gjeld som kan nedskrives eller konverteres som et ledd i en intern oppkapitalisering under en krisehåndtering, er definert i BRRD2 artikkel 2 nr. 1 punkt 71. Konvertibel gjeld som kan benyttes til å dekke MREL (MREL-tellende gjeld), er definert i BRRD2 artikkel 2 nr. 1 punkt 71a. Det følger av artikkel 45b nr. 1 at gjeld som skal dekke MREL, må oppfylle ulike vilkår i CRR2 artikkel 72a, 72b og 72c. Det er imidlertid unntak fra vilkåret i artikkel 72b nr. 2 bokstav d, som innebærer at

det ikke er krav om at gjelden skal ha lavere prioritet enn gjeld som er unntatt intern oppkapitalisering. Etter artikkel 45b nr. 2 kan forpliktelser knyttet til gjeldsinstrumenter med innebygde derivater telles med til dekning av MREL på visse vilkår. Artikkel 45b nr. 3 gir nærmere vilkår for at gjeld som er utstedt av et datterforetak, kan telle med. CRR2 artikkel 72a, 72b og 72c inneholder ikke nasjonale valg, men åpner for at krisehåndteringsmyndigheten kan tillate at gjeld som ikke oppfyller enkelte av kravene, likevel kan telle med til dekning av MREL.

Etter BRRD2 artikkel 16a kan krisehåndteringsmyndigheten forby et foretak å disponere mer enn det såkalte maksimale disponeringsbeløpet for MREL («MREL maximum distributable amount», M-MDA). Foretakene skal gi melding til krisehåndteringsmyndigheten når vilkårene for å gi et slikt pålegg er oppfylt, jf. artikkel 16a nr. 1 bokstav a. Når vilkårene for disponeringsrestriksjoner foreligger, følger det av artikkel 16a nr. 2 at krisehåndteringsmyndigheten, etter samråd med tilsynsmyndigheten, uten unødig opphold skal vurdere om det bør pålegges restriksjoner. Bestemmelsen inneholder en uttømmende liste over forhold myndighetene skal vurdere. Disse er knyttet til foretaksspesifikke forhold, herunder om et pålegg vil være forholdsmessig i den konkrete situasjonen. Myndighetene skal foreta månedlige vurderinger av disponeringsrestriksjonen så lenge foretaket ikke oppfylder bufferkrav og MREL. Etter artikkel 16a nr. 3 har krisehåndteringsmyndigheten plikt til å pålegge disponeringsrestriksjoner hvis foretaket etter ni måneder fortsatt ikke oppfylder kravene. Dette gjelder likevel ikke hvis det er markedsmessige og ikkeforetaksspesifikke forhold som er årsaken til foretakets manglende oppfyllelse.

Adgangen til å forby et foretak å disponere mer enn M-MDA har en parallell til restriksjonene som kan inntre hvis et foretak ikke oppfylder bufferkravene i henhold til CRD5 artikkel 141. Bestemmelsene i BRRD2 og CRD5 kommer imidlertid ikke til anvendelse samtidig. Beregningen av et maksimalt disponeringsbeløp (MDA) og begrensninger i tillatte disposisjoner etter CRD5 inntreer automatisk ved brudd på bufferkravene, mens forbud mot disposisjoner utover M-MDA etter BRRD2 kommer an på en skjønnsmessig vurdering fra krisehåndteringsmyndigheten.

BRRD2 endrer artikkel 17 nr. 3, 4 og 5 om krisetiltaksplaner. Det innføres bestemmelser som gir krisehåndteringsmyndigheten mulighet til å pålegge tiltak ved overtredelse av bufferkrav eller MREL, hvis brudd på disse kravene av krise-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

håndteringsmyndigheten anses å utgjøre en vesentlig hindring for krisehåndtering av finansforetaket.

3.2.3 Arbeidsgruppens forslag

Det er ingen nasjonale valg i reglene om beregning av MREL i BRRD2, og arbeidsgruppen legger vekt på at norske regler skal speile EØS-reglene. Arbeidsgruppen ser ikke behov for nye definisjoner i finansforetaksloven som følge av BRRD2. Ettersom norsk regelverk allerede har bestemmelser om krav til MREL, antas ikke endringene å ha vesentlig betydning for hvor mye konvertibel gjeld som krisehåndteringsmyndigheten kan kreve at et foretak skal ha. Arbeidsgruppen foreslår å oppheve opplistingen av vurderingstema i finansforetaksloven § 20-9 første ledd, med sikte på at de mer omfattende bestemmelsene om hvordan krisehåndteringsmyndigheten skal gå frem ved fastsettelsen av MREL for det enkelte foretak, isteden kan gjennomføres i forskrift. Arbeidsgruppen foreslår også å erstatte begrepet «minstekrav til summen av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld» med «MREL» i lovteksten.

Arbeidsgruppen foreslår videre å ta inn i finansforetaksloven § 20-9 nytt annet ledd at Finanstilsynet kan beslutte at datterforetak av en krisehåndteringsenhet skal oppfylle MREL, og at departementet kan fastsette nærmere regler. Arbeidsgruppen foreslår også at det i finansforetaksloven ny § 20-25 a fastsettes bestemmelser om hvilke kapital- og gjeldsinstrumenter som kan dekke slik MREL, og om at Finanstilsynet kan tillate oppfyllelse ved garanti.

Arbeidsgruppen viser til forslaget om gjennomføring av kreditorhierarkidirektivet, og foreslår at regler som svarer til BRRD2 artikkel 45b nr. 1 til nr. 3 tas inn i finansforetaksloven § 20-25. Arbeidsgruppen foreslår at det tas inn bestemmelser om at:

- i) gjeld som oppfyller vilkårene som angitt i CRR2 artikkel 72a, 72b med unntak av nr. 2 bokstav d og artikkel 72c, kan telle ved oppfyllelse av MREL,
- ii) Finanstilsynet kan gi tillatelse til at gjeld som nevnt i CRR2 artikkel 72b nr. 3 og nr. 4 som ikke oppfyller enkelte krav, likevel kan telle ved oppfyllelse av MREL, og
- iii) gjeldsinstrumenter med innebygde derivater kan benyttes til å oppfylle MREL forutsatt at nærmere angitte vilkår er oppfylt.

Bestemmelsene om gjeld som kan unntas etter CRR2 artikkel 72b nr. 3 og 4, er etter arbeids-

gruppens vurdering vanskelig tilgjengelige. Det er derfor krevende å vurdere hvilken betydning bestemmelsene kan ha for norske foretak. Arbeidsgruppen foreslår at EØS-reglene på dette punktet gjennomføres ved en bestemmelse i finansforetaksloven § 20-25 om at Finanstilsynet kan gi tillatelse til at gjeld som oppfyller vilkårene i denne bestemmelsen, likevel kan telle med ved oppfyllelse av MREL. EU-kommisjonen er gitt hjemmel til å fastsette utfyllende regler, som arbeidsgruppen legger til grunn at kan gjennomføres i forskrift.

Arbeidsgruppen foreslår at bestemmelser om disponeringsrestriksjoner ved brudd på bufferkrav og MREL tas inn i finansforetaksloven i en ny § 20-9 a. Arbeidsgruppen viser til at forslaget gjennomfører BRRD2 artikkel 16a som ikke inneholder nasjonale valg, men at Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet gis nye skjønnsmessige virkemidler.

Arbeidsgruppen viser til at endringene i BRRD2 artikkel 17 gjelder rammene for krisehåndteringsmyndighetens vurdering av om det foreligger vesentlige hindringer for krisehåndtering, og til at finansforetaksloven § 20-6 inneholder både regler om utarbeidelse av krisetiltaksplan og regler om fremgangsmåte hvis krisehåndteringsmyndigheten finner vesentlige hindringer for krisehåndtering. Arbeidsgruppen foreslår at finansforetaksloven § 20-6 deles opp i en videreført § 20-6 om krisetiltaksplaner og ny § 20-6 a om vesentlige hindringer for krisehåndtering. Sistnevnte skal gjennomføre endringene i BRRD2 artikkel 17.

3.2.4 Høringsinstansenes syn

Kommunalbanken mener det er viktig at krisehåndteringsmyndigheten er tydelig og transparent overfor det enkelte foretak ved anvendelse av det skjønnsmessige handlingsrommet ved fastsettelse av MREL. Høringsinstansene har for øvrig ikke hatt merknader til arbeidsgruppens vurderinger og forslag som gjelder lovbestemmelser.

3.2.5 Departementets vurdering

Gjeldende regler for MREL i § 20-9 i finansforetaksloven bygger på Banklovkomisjonens utredning NOU 2016: 23 om innskuddsgaranti og krisehåndtering i banker mv., og er omarbeidet for å gjennomføre BRRD artikkel 45. Departementet slutter seg til arbeidsgruppens forslag til endringer i finansforetaksloven § 20-9 første ledd, med sikte på at de mer detaljerte bestemmelsene i BRRD2

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

kan gjennomføres i forskrift. Departementet slutter seg imidlertid ikke til bruk av forkortelsen «MREL» i lovteksten, og foreslår at «minstekrav til summen av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld» fortsatt skal være lovens begrep.

Departementet er i hovedsak enig i arbeidsgruppens forslag til gjennomføring av bestemmelser om MREL for datterforetak av en krisehåndteringsenhet. Departementet foreslår imidlertid at arbeidsgruppens utkast til regler om vilkårene for gjeld som kan brukes til å oppfylle MREL, erstattes med en forskriftshjemmel, se lovforslaget § 20-9 annet ledd og nye § 20-25 a. Departementet tar sikte på at vilkårene, som er nokså omfattende og som viser til bestemmelser i CRR2, kan gjennomføres i forskrift.

Departementet slutter seg til arbeidsgruppens forslag om å gjennomføre kravene i BRRD2 til hvilken konvertibel gjeld som generelt kan benyttes til å dekke MREL. Omfanget av krav og det at mye følger direkte av CRR2, tilsier imidlertid at departementet fastsetter også dette i forskrift, se lovforslaget § 20-25 nytt annet ledd.

Departementet slutter seg til arbeidsgruppens vurdering av BRRD2s bestemmelser om disponeringsrestriksjoner ved brudd på det samlede bufferkravet og MREL, og forslag til gjennomføring i norsk regelverk. Se forslag til ny § 20-9 a i finansforetaksloven.

Departementet støtter arbeidsgruppens forslag om at finansforetaksloven § 20-6 deles opp i en § 20-6 og ny § 20-6 a, og at BRRD2 artikkel 17 gjennomføres i finansforetaksloven § 20-6 a. Departementet slutter seg til arbeidsgruppens forslag om en hjemmel i § 20-6 a til å fastsette nærmere regler om vesentlige hindringer for krisehåndtering, herunder særlige regler for globalt systemviktige foretak.

3.3 Suspensjon av leveringsforpliktelser, hevingsrett og sikkerheter

3.3.1 Gjeldende rett

Finansforetaksloven kapittel 20 del VII regulerer kontraktsinngrep og tilleggsbeføyelser ved krisehåndtering av finansforetak. Etter at det er fattet vedtak om krisehåndtering, følger det av finansforetaksloven §§ 20-35 og 20-36 at Finanstilsynet har relativt vid adgang til å gi pålegg om tidsbegrenset suspensjon av betalings- og leveringsforpliktelser, sikkerhetsretter for kreditorer og av kontraktparters hevingsrett. Suspensjonsrettighetene etter §§ 20-35 og 20-36 kan ikke gjøres

gjeldende overfor betalingssystemer, sentrale motparter og sentralbanker. Bestemmelsene gjennomfører BRRD artikkel 68 til 71. Gjeldende krisehåndteringsregelverk gir ikke krisehåndteringsmyndigheten adgang til å vedta noen løpende suspensjon av foretakets forpliktelser eller motpartenes rettigheter.

I tillegg til dette inneholder finansforetaksloven § 20-18 (om virkninger av vedtak om krisehåndtering) enkelte suspensjonshjemler for Finanstilsynet.

3.3.2 Forventet EØS-rett

BRRD2 artikkel 33a gir krisehåndteringsmyndigheten adgang til å suspendere alle foretakets betalings- eller leveringsforpliktelser i påvente av en beslutning om krisehåndtering. Et vilkår er at foretaket er eller ventes å bli kriserammet, og at suspensjonen anses nødvendig for å forhindre ytterligere forverring av foretakets finansielle situasjon. Suspensjon kan ikke gjøres gjeldende overfor systemer etter betalingssystemloven, sentrale motparter og sentralbanker.

I sine vurderinger av suspensjon skal krisehåndteringsmyndigheten ta hensyn til kvalifiserte innskudd (innskudd som kvalifiserer til dekning fra en innskuddsgarantiordning etter innskuddsgarantidirektivet), og særlig garanterte innskudd til privatpersoner og små og mellomstore foretak. Ved suspensjon av retten til å ta ut kvalifiserte innskudd, kan innskyterne gis tilgang til et «passende» daglig uttak. Et tilsvarende nasjonalt valg er også tatt inn i forbindelse med suspensjon av kvalifiserte innskudd under krisehåndtering, jf. artikkel 69 nr. 5 tredje avsnitt. Suspensjonsperioden skal være så kort som mulig og uansett ikke lengre enn frem til midnatt første virkedag etter publiseringen. Det følger av artikkel 33a nr. 6 at dersom en betalings- eller leveringsforpliktelse suspenderes, gjelder det samme for motparter i avtalene.

Ved suspensjon av kontraktsforpliktelser kan det også vedtas suspensjon av sikkerhetsretter i foretakets aktiva. Vilårene for slik suspensjon reguleres av BRRD2 artikkel 70 nr. 2, 3 og 4. Heller ikke sikkerhetsretter kan suspenderes overfor systemer etter betalingssystemloven, sentrale motparter eller sentralbanker. Det kan heller ikke pålegges suspensjon når krisehåndteringsmyndigheten har bekreftet at eiendelene og forpliktelsene som omfattes av kontrakten, ikke skal overdras til annet foretak eller bli gjenstand for nedskrivning eller konvertering.

Ved suspensjon av kontraktsforpliktelser kan myndighetene også vedta at foretakets kon-

traktsparter ikke kan bruke sin hevingsrett, jf. BRRD2 artikkel 33 a nr. 10, jf. artikkel 71 nr. 2 til nr. 8. Det kan imidlertid ikke pålegges suspensjon av hevingsretten når krisehåndteringsmyndigheten har bekreftet at eiendelene og forpliktelsene som omfattes av kontrakten, ikke skal overdras til annet foretak eller bli gjenstand for nedskrivning eller konvertering.

Krisehåndteringsmyndigheten skal varsle relevante tilsynsmyndigheter og krisehåndteringsmyndigheter, sentralbanken, innskuddsgarantiordningen, og relevant departement når det er vedtatt suspensjon. Dersom krisehåndteringsmyndigheten bruker suspensjonsretten på et tidspunkt hvor foretaket er eller ventes å være kriserammet, men hvor krisetiltak ikke er iverksatt, kan ikke dette «verktøyet» brukes ved en etterfølgende krisehåndtering.

3.3.3 Arbeidsgruppens forslag

Arbeidsgruppen foreslår at det tas inn supplerende bestemmelser i finansforetaksloven §§ 20-35 og 20-36 som regulerer krisehåndteringsmyndighetens mulighet til å suspendere foretakets kontraktsforpliktelser, hevingsrettigheter og sikkerhetsrettigheter i påvente av en beslutning om krisehåndtering.

Arbeidsgruppen foreslår videre å benytte det nasjonale valget i BRRD2 artikkel 33a nr. 3, som gir krisehåndteringsmyndigheten mulighet til å sikre innskytere et «passende daglig beløp» hvis deres bankinnskudd omfattes av en beslutning om å suspendere betalings- eller leveringsforpliktelser. Arbeidsgruppen foreslår at det tas inn en bestemmelse i finansforetaksloven § 20-25 om at krisehåndteringsmyndigheten ved enkeltvedtak kan fastsette hvilke beløp banken skal være forpliktet til å betale ut i en suspensjonssituasjon.

3.3.4 Høringsinstansenes syn

Ingen høringsinstanser har inngitt merknader til arbeidsgruppens forslag.

3.3.5 Departementets vurdering

Etter BRRD2 artikkel 33a kan krisehåndteringsmyndigheten bruke suspensjon som virkemiddel tidligere i en krisehåndteringsprosess enn det dagens regelverk åpner for, enten for å gi krisehåndteringsmyndigheten mer tid til å vurdere om krisehåndtering av foretaket vil være i allmenhetens interesse, jf. § 20-15 første ledd bokstav c og tredje ledd, eller for å kunne vur-

dere hvilke krisetiltak som bør iverksettes etter § 20-19.

Departementet slutter seg i hovedsak til arbeidsgruppens forslag om gjennomføring av BRRD2 artikkel 33a i finansforetaksloven §§ 20-35 og 20-36. Arbeidsgruppens henvisning til § 20-25 angående hjemmel for å fastsette et «passende daglig beløp» synes å bero på en inkurie, og er rettet opp i departementets forslag til endringer i § 20-35.

Departementet viser til at BRRD2 artikkel 33a nr. 1, 2 og 5 inneholder vilkår for bruken av suspensjon før krisehåndtering og rammer for krisehåndteringsmyndighetens skjønnsutøvelse ved vurderingen av om suspensjon bør pålegges. Disse fremgår ikke av arbeidsgruppens forslag. Departementet mener at kriteriene for bruk av suspensjon bør fremgå av regelverket, og at disse bestemmelsene kan fastsettes i forskrift. Departementet foreslår derfor en forskriftshjemmel i § 20-35.

3.4 Avtalevilkår om intern oppkapitalisering og suspensjonsrettigheter

3.4.1 Gjeldende rett

Etter finansforetaksloven § 20-10 annet ledd skal foretakene påse at det fastsettes avtalevilkår om nedskrivning og konvertering av kapital- og gjeldsinstrumenter når avtalen er undergitt regler i stat utenfor EØS. Det finnes ikke tilsvarende regler for krav om avtalevilkår om suspensjonsadgang.

3.4.2 Forventet EØS-rett

BRRD2 endrer og utvider artikkel 55 om avtalemessig anerkjennelse av intern oppkapitalisering. Artikkel 55 nr. 1 bokstav a til d viderefører vilkårene som må oppfylles for at kapital- og gjeldsinstrumenter skal omfattes av kravet til avtalevilkår. I BRRD2 er det presisert at samtlige av vilkårene skal være oppfylt. Videre er det tatt inn en ny bestemmelse om at krisehåndteringsmyndigheten kan beslutte at kravene til avtalevilkår ikke skal gjelde for foretak som ikke er blitt ilagt et rekapitaliseringsbeløp, forutsatt at tapsabsorberingsbeløpet ikke oppfylles med kapital- og gjeldsinstrumenter uten klausuler om avtalemessig anerkjennelse.

Etter ny artikkel 55 nr. 2 skal krisehåndteringsmyndigheten få melding dersom et foretak mener at det ikke er mulig å avtale vilkår om anerkjennelse av intern oppkapitalisering. Hvis krise-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

håndteringsmyndigheten ikke er enig i foretakets vurderinger, kan den kreve endringer i avtalen.

Det presiseres i fjerde ledd i artikkel 55 nr. 2 at annen godkjent kjernekapital, tilleggskapital, usikrede obligasjoner og andre usikrede omsettelige gjeldsinstrumenter ikke kan unntas fra kravet om anerkjennelse etter bestemmelsen i artikkel 55 nr. 2 (gjennom prosedyre for melding til krisehåndteringsmyndigheten).

De nye bestemmelsene stiller også krav om at krisehåndteringsmyndigheten skal vurdere konsekvensene for krisehåndtering dersom foretaket innen en gjeldsklasse har gjeld som ikke kan konverteres, og som overstiger ti prosent av gjelden. Dersom gjeld unntatt fra kravet om avtalemessig anerkjennelse medfører en vesentlig hindring for krisehåndtering, skal krisehåndteringsmyndigheten gjennomføre egnede tiltak for å fjerne hindringene.

Kontrakter der foretaket enten ikke har plikt til, eller hvor det ikke er praktisk mulig å innta avtalevilkår om avtalemessig anerkjennelse, skal ikke medregnes ved beregning av MREL. BRRD2 innfører en ny artikkel 71a nr. 1 om avtalefestet anerkjennelse av krisehåndteringsmyndighetens suspensjonsadgang. Bestemmelsen innebærer at finansielle avtaler som er regulert av tredjeland rett, skal inneholde vilkår som anerkjenner krisehåndteringsmyndighetens kompetanse til å suspendere kontraktsrettigheter og -forpliktelser, samt hevings- og sikkerhetsrettigheter. Bestemmelsen gjelder for alle avtaler som etablerer nye forpliktelser eller som vesentlig endrer en eksisterende forpliktelse etter at bestemmelsen er gjennomført i nasjonal rett og trådt i kraft, og under forutsetning av at avtalen ville ha vært omfattet av kravene til hevings-, suspensjons- og sikkerhetsretter hvis avtalen i stedet var underlagt den nasjonale lovgivningen i en EØS-stat. Også i tilfeller der foretaket ikke tar inn en avtaleklausul om anerkjennelse av krisehåndteringsmyndighetens kompetanse, presiseres det i artikkel 71 a nr. 4 at krisehåndteringsmyndigheten likevel kan benytte de nevnte krisehåndteringsverktøyene på avtalen.

Etter BRRD2 artikkel 71a nr. 2 kan medlemsstatene også innføre krav til at morselskap innenfor EØS skal sørge for at datterselskap i tredjeland tar inn bestemmelser i sine finansielle kontrakter som sikrer at suspensjon av morselskapets avtaler etter artikkel 71a nr. 1 ikke utløser mislighold.

3.4.3 Arbeidsgruppens forslag

Arbeidsgruppen foreslår at endringene i BRRD2 artikkel 55 om krav til avtaleregulering av intern

oppkapitalisering for avtaler underlagt tredjeland rett gjennomføres ved endring i finansforetaksloven § 20-10. I tillegg foreslår arbeidsgruppen en hjemmel for Finansdepartementet til å fastsette nærmere regler i forskrift om avtaleregulert anerkjennelse av krisehåndteringsmyndighetens verktøy for intern oppkapitalisering.

Arbeidsgruppen foreslår videre at krav til avtalefestet anerkjennelse av suspensjonsrettigheter for avtaler underlagt rett i tredjeland gjennomføres i finansforetaksloven §§ 20-35 og 20-36. Det foreslås også en hjemmel for utfyllende regler om standard avtaleklausuler om suspensjon. Bestemmelsen vil gi grunnlag for å fastsette utfyllende regler i samsvar med forventede EØS-regler som svarer til nivå 2-regler fastsatt av EU-kommisjonen.

Arbeidsgruppen peker på at det er opp til nasjonale myndigheter om det skal gis adgang til å pålegge morforetak å sørge for at datterforetak i tredjeland tar inn bestemmelser i sine finansielle kontrakter om at bruk av suspensjonsrettigheter overfor morselskapet ikke skal anses om mislighold i datterforetakets kontrakter. Arbeidsgruppen foreslår å benytte dette nasjonale valget, og at det gjennomføres ved endringer i finansforetaksloven §§ 20-35 og 20-36.

3.4.4 Høringsinstansenes syn

Ingen høringsinstanser har inngitt merknader til arbeidsgruppens forslag.

3.4.5 Departementets vurdering

Departementet slutter seg i hovedsak til arbeidsgruppens forslag til endringer i finansforetaksloven § 20-10 for å gjennomføre endringene i BRRD2 artikkel 55. Departementet viser til at BRRD2 artikkel 55 nærmere regulerer prosessen for å gjøre unntak fra kravet til kontraktsmessig anerkjennelse av intern oppkapitalisering og foreslår at disse reglene fastsettes i forskrift, også at unntak fra kravet til avtalemessig anerkjennelse innebærer at instrumentet ikke kan medregnes til oppfyllelse av MREL.

BRRD2 artikkel 71a nr. 1 stiller krav om at finansielle avtaler underlagt lovgivningen i fremmed stat utenfor EØS (tredjeland) skal inneholde klausuler om anerkjennelse av at krisehåndteringsmyndigheten kan pålegge suspensjon av betalings- og leveringsforpliktelser, hevingsretter samt begrensninger i utøvelse av sikkerhetsretter etter avtalen, og at slike pålegg ikke skal anses som mislighold av avtalen.

Departementet foreslår en justering i arbeidsgruppens forslag til § 20-36, slik at det presiseres i lovteksten at pålegg ikke utgjør kontraktsrettslig mislighold. Begrepet «finansielle avtaler» i artikkel 71a er definert i BRRD artikkel 2 nr. 100, og inkluderer blant annet verdipapiravtaler, råvarekontrakter, futures og forwardkontrakter, bytteavtaler, og låneavtaler mellom banker med varighet på mindre enn tre måneder. Departementet vurderer at denne definisjonen samt de nærmere vilkårene om hvilke finansielle avtaler som er omfattet kan fastsettes i forskrift, og foreslår derfor en forskriftshjemmel i § 20-36.

BRRD2 artikkel 71a nr. 2 inneholder et nasjonalt valg som åpner for at det kan stilles krav til morforetak om at disse skal påse at datterforetak i tredjeland tar inn avtaleklausuler om at bruk av suspensjonsadgang overfor morforetaket ikke kan utløse rett til misligholdsbeføyelser overfor datterforetaket. Arbeidsgruppen har foreslått at dette nasjonale valget benyttes. Departementet er ikke kjent med hvor mange finanskonsern som ev. vil omfattes av kravet, men ved bruk av det nasjonale valget vil datterforetak i finanskonsern være underlagt samme krav til å sørge for avtalemessig anerkjennelse av Finanstilsynets pålegg om suspensjon overfor morforetaket etter §§ 20-35 og 20-26, uavhengig av om datterforetaket er etablert innenfor eller utenfor EØS. Departementet slutter seg derfor til arbeidsgruppens forslag, men foreslår en noe omarbeidet ordlyd.

3.5 Europeiske kriseutvalg

3.5.1 Gjeldende rett

Finansforetaksloven § 20-3 utpeker Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet i Norge. Etter § 20-3 annet ledd annet punktum skal vedtak med betydning for finansiell stabilitet, herunder vedtak om krisetiltaksplaner for større foretak og vedtak om nedskrivning og konvertering av ansvarlig kapital, godkjennes av Finansdepartementet før de settes i verk av Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet. Det følger av BRRD artikkel 3 nr. 6 at når det ansvarlige departementet i en stat ikke er krisehåndteringsmyndighet, skal krisehåndteringsmyndigheten «[...] underrette det kompetente ministerium om afgørelser i henhold til dette direktiv og, med mindre andet er fastsat i national ret, have dets godkendelse, inden den gennemfører afgørelser, der har direkte budgetmæssig virkning eller systemisk betydning.» BRRD2 endrer ikke artikkel 3 nr. 6.

BRRD artikkel 89 om europeiske kriseutvalg er ikke gjennomført i norsk rett. Det har ikke tidligere vært ansett som nødvendig å fastsette lovregler om dette, da bestemmelsen inneholder folkerettslige forpliktelser som er bindende for norske myndigheter.

3.5.2 Forventet EØS-rett

BRRD2 inneholder enkelte språklige og redaksjonelle endringer i artikkel 89. I tillegg gjøres det justeringer i reglene om hvilket lands krisehåndteringsmyndighet som skal lede felles europeiske kriseutvalg.

I artikkel 89 nr. 2 er det presisert at det europeiske kriseutvalget skal fastsette krav til MREL etter artikkel 45 til 45h. Det skal tas hensyn til en eventuell global håndteringsstrategi fastsatt i det aktuelle tredjelandet.

Det europeiske kriseutvalget skal fastsette krav til intern MREL etter artikkel 45f for europeiske datterforetak der det følger av den globale krisehåndteringsstrategien at konsernet skal krisehåndteres ut fra en «single point of entry»-strategi med utgangspunkt i øverste krisehåndteringsenhet i et tredjeland. Det forutsettes at medlemmene av det europeiske kriseutvalget samtykker i denne strategien. Et europeisk datterforetak skal eventuelt oppfylle interne MREL ved å utstede kvalifiserte gjelds- og egenkapitalinstrumenter til den øverste kriseenhet i et tredjeland. Instrumentene kan også utstedes til andre konsernforetak etablert i samme land som det øverste morforetaket.

3.5.3 Arbeidsgruppens forslag

Arbeidsgruppen foreslår ingen lovregulering av bestemmelsene i BRRD2 artikkel 89, med henvisning til at forpliktelsene er av folkerettslig art, slik også vurderingen var ved gjennomføring av BRRD.

3.5.4 Høringsinstansenes syn

Finanstilsynet uttaler bl.a. følgende i sitt hørings-svar:

«Etter ordlyden i finansforetaksloven § 20-3 skal vedtak av krisetiltaksplaner for større foretak godkjennes av departementet. Samtidig skal det for foretak som driver internasjonalt etableres kriseutvalg med berørte myndigheter. I kriseutvalg fattes fellesbeslutninger om selve krisetiltaksplanen, vurderingen av hindre

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

for krisehåndtering og MREL-vedtak. Dette skjer etter detaljerte formelle prosedyrer fastsatt i kapittel VI i forordning (EU) 2016/1075. Etter BRRDs system er fellesbeslutningene å regne som endelige vedtak. Det skaper et motsetningsforhold mellom norsk rett og EØS-retten at fellesbeslutningene må godkjennes gjennom nasjonale prosedyrer etter at de formelt er besluttet i kriseutvalgene. Finanstilsynet foreslår derfor en endring i ordlyden i finansforetaksloven § 20-3 som innebærer at planene ikke må godkjennes av departementet.»

3.5.5 Departementets vurdering

Departementet slutter seg til arbeidsgruppens vurdering av at BRRD2 artikkel 89 primært innebærer folkerettslige forpliktelser knyttet til Finanstilsynets deltakelse i europeiske kriseutvalg, og at det fremdeles ikke er nødvendig å gjennomføre bestemmelsen i lov.

Finanstilsynet har i sitt høringssvar foreslått å fjerne kravet i § 20-3 annet ledd om at vedtak om krisetiltaksplaner etter § 20-6 for større foretak, skal godkjennes av departementet før vedtaket settes i verk. Finansforetaksloven § 20-3 annet ledd gjennomfører BRRD artikkel 3 nr. 6, jf. Prop. 159 L (2016–2017) s. 32. BRRD artikkel 3 nr. 6 endres ikke i BRRD2.

Departementet uttalte om gjennomføringen av BRRD artikkel 3 nr. 6 i Prop. 159 L (2016–2017) s. 32 følgende om § 20-3:

«[...] Krisetiltaksplaner er ikke bindende for en eventuell krisehåndtering, men vil kunne legge føringer for krisehåndteringen, og kan innebære pålegg om vesentlige endringer i enkeltforetaks virksomhet. Departementet bør derfor godkjenne planene for de større foretakene. Dette innebærer også godkjenning av de pålegg som krisehåndteringsmyndigheten skal kunne gi under utarbeidelsen og oppfølgingen av slike planer. I tillegg bør andre vedtak med betydning for finansiell stabilitet godkjennes av departementet før de settes i verk. [...] Det vises til lovforslaget § 20-3 annet ledd. Bestemmelsen gjennomfører direktivet art. 3 nr. 6 [...]»

Finanstilsynet har vist til prosedyren for fastsettelse av krisetiltaksplaner i kapittel VI i delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/1075 av 23. mars 2016 om utfylling av BRRD, som gir regler om kriseutvalgenes arbeid med krise-

håndtering av finanskonsern. Departementet kan ikke se at reglene for organisering av kriseutvalg i den aktuelle delegerte kommisjonsforordningen krever en endring i § 20-3 hva gjelder departementets godkjenning av krisetiltaksplaner for systemviktige finansforetak før de settes i verk. Departementet er likevel enig med Finanstilsynet i at det er hensiktsmessig å sikre at krisetiltaksplaner utarbeidet av Finanstilsynet som konsolidert krisehåndteringsmyndighet, forankres hos departementet før behandling i kriseutvalget. Departementet foreslår derfor en endring i finansforetaksloven § 20-3 annet ledd som stiller krav om at Finanstilsynet skal forelegge utkast til krisetiltaksplaner for systemviktige foretak for departementet før de fremlegges for kriseutvalget, både før utkastet legges frem for kriseutvalget første gang, og før endelig krisetiltaksplan fastsettes i samråd med kriseutvalget. Departementet legger til grunn at Finanstilsynet vil kunne ta høyde for slik foreleggelse ved utarbeidelsen av tidsplan etter artikkel 61 i delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/1075. For systemviktige foretak som det ikke er opprettet et kriseutvalg for, skal Finanstilsynet orientere departementet om hovedtrekkene i krisetiltaksplanen, i tråd med § 20-3 annet ledd første punktum.

3.6 Investorbekyttelse for forbrukere

3.6.1 Gjeldende rett

Verdipapirhandelloven har bestemmelser om investorbekyttelse som gjennomfører direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (verdipapirmarkedsdirektivet – MiFID II). Verdipapirhandelloven § 10-15 første ledd fastsetter at verdipapirforetak som yter investeringstjenestene porteføljeforvaltning eller investeringsrådgivning, skal innhente nødvendige opplysninger om kundens eller den potensielle kundens kunnskap og erfaring fra det aktuelle investeringsområdet, samt kundens finansielle situasjon og investeringsmål, herunder kundens risikotoleranse og evne til å bære tap. Undersøkelsene skal sette foretaket i stand til å anbefale den investeringstjenesten og de finansielle instrumentene som egner seg for vedkommende, og spesielt at de er i samsvar med kundens risikotoleranse og evne til å bære tap. Kravene til egnethetsvurdering er utdypet i kommisjonsforordning (EU) 2017/565 som gjelder som norsk forskrift, jf. verdipapirforskriften § 2-2 første ledd.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Ved ytelse av andre investeringstjenester enn porteføljeforvaltning eller investeringsrådgivning, skal foretaket foreta en vurdering av om investeringstjenesten eller investeringsproduktet er hensiktsmessig for kunden, jf. verdipapirhandelloven § 10-15 annet og tredje ledd.

Verdipapirhandelloven § 10-17 fastsetter nærmere rapporteringskrav for verdipapirforetaket overfor kunden. Enkelte av kravene gjelder uavhengig av hvilken investeringstjeneste som ytes, blant annet periodisk rapportering. Særskilte rapporteringskrav gjelder for henholdsvis investeringsrådgivning og porteføljeforvaltning overfor ikke-profesjonelle kunder, jf. verdipapirhandelloven § 10-17 tredje og femte ledd. Ved investeringsrådgivning skal verdipapirforetaket gi kunden en erklæring om egnethet før transaksjonen gjennomføres. Erklæringen skal spesifisere foretakets råd og begrunne hvordan rådet svarer til kundens preferanse, mål og andre egenskaper. Ved porteføljeforvaltning skal den periodiske informasjonen til kunden omfatte en oppdatert erklæring om hvordan investeringen svarer til kundens preferanse, mål og andre egenskaper. Rapporteringskravene er videre utdypet i kommisjonsforordning (EU) 2017/565.

3.6.2 Forventet EØS-rett

BRRD2 artikkel 44a stiller krav om investorbekyttelse ved kjøp av etterstilte gjeldsinstrumenter. Det følger av bestemmelsen nr. 1 at salg av slike instrumenter til ikke-profesjonelle kunder bare kan skje dersom selgeren i samsvar med MiFID II har (a) gjennomført en egnethetsvurdering, (b) funnet at instrumentet er egnet for kunden, og (c) dokumentert egnetheten. Mens MiFID II i utgangspunktet krever egnethetsvurdering bare når det ytes investeringstjenester i form av porteføljeforvaltning eller investeringsrådgivning, krever BRRD2 artikkel 44a nr. 1 altså særskilt egnethetsvurdering ved ethvert salg av etterstilte gjeldsinstrumenter. Etter hovedregelen i artikkel 44a nr. 1 til 4 skal ikke etterstilte gjeldsinstrumenter selges til ikke-profesjonelle uten at det er foretatt en konkret vurdering av at den ikke-profesjonelle eieren er egnet til å eie slike gjeldsinstrumenter. Vurderingen må dokumenteres. Hvis kundens portefølje av finansielle instrumenter (inkludert kontantbeholdning, men ikke instrumenter stilt som sikkerhet) har en verdi på under 500 000 euro på kjøpstidspunktet, skal selgeren i tillegg sørge for at kjøpers investering i etterstilte gjeldsinstrumenter ikke overstiger ti prosent av verdien av kundens totale portefølje av

finansielle instrumenter, og at den første investeringen i etterstilte gjeldsinstrumenter skal være minst 10 000 euro. Ved beregningen av porteføljens størrelse kan selgeren basere seg på opplysninger fra kunden. Nasjonale myndigheter kan i henhold til artikkel 44a nr. 1 annet ledd velge å stille tilsvarende krav som nevnt over ved salg av andre finansielle instrumenter som kan dekke minstekrav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld (MREL).

Formålet bak reglene i BRRD2 artikkel 44a er ifølge premiss 16 i fortalen til BRRD2 å sikre at ikke-profesjonelle ikke plasserer for store deler av sine investeringer i etterstilte gjeldsinstrumenter, enten gjennom at hvert slikt gjeldsinstrument har en relativt høy pålydende, eller at investeringen i disse instrumenter ikke utgjør en for stor del av kjøperens portefølje.

Artikkel 44a nr. 1 annet ledd, nr. 5 og nr. 6 gir enkelte nasjonale valg:

- Medlemsstatene kan for det første fastsette at kravene til egnethetsvurdering i nr. 1 ikke bare skal gjelde ved salg av etterstilte gjeldsinstrumenter, men også ved salg av andre finansielle instrumenter som kan benyttes til intern oppkapping.
- Medlemsstatene kan for det andre gjøre unntak fra ovennevnte regler om investorbekyttelse, og i stedet fastsette et minste pålydende på 50 000 euro for etterstilte nedskrivbare gjeldsinstrumenter. I denne vurderingen skal medlemsstaten ta hensyn til markedsforhold og -praksis i vedkommende stat, og øvrige regler om forbrukerbekyttelse.
- Når samlet forvaltningskapital i foretak omfattet av BRRD artikkel 1 nr. 1 (kredittinstitusjoner, verdipapirforetak, mv.) som er etablert i en medlemsstat og som er underlagt kravet i ny artikkel 45e (krisehåndteringsenheter), ikke overstiger 50 milliarder euro, kan medlemsstaten for det tredje velge å bare anvende kravet om at første gangs investering i etterstilte nedskrivbare gjeldsinstrumenter skal utgjøre minst 10 000 euro.

3.6.3 Arbeidsgruppens forslag

Arbeidsgruppen foreslår at BRRD2 artikkel 44a gjennomføres i verdipapirhandelloven kapittel 10. Reglene i verdipapirhandelloven gjelder for verdipapirforetak og for kredittinstitusjoner som har tillatelse til å yte investeringstjenester eller drive investeringsvirksomhet, jf. verdipapirhandelloven § 9-4. En rekke av bestemmelsene gjelder også for forvaltningsselskaper for verdi-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

papirfond og forvaltere av alternative investeringsfond med tillatelse til porteføljeforvaltning, investeringsrådgivning eller ordreformidling, jf. verdipapirfondforskriften § 1-3 og AIF-forskriften § 1-4.

Reglene om egnethetsvurdering og rapportering til kunden fremgår av verdipapirhandeloven §§ 10-15 og 10-17. Det foreslås at de nye bestemmelsene i 44a nr. 1 til 4 tas inn som en ny § 10-17a. Arbeidsgruppen foreslår videre at det tas inn en henvisning til verdipapirhandeloven § 10-17a i verdipapirfondforskriften § 1-3 og AIF-forskriften § 1-4.

Arbeidsgruppen foreslår at de tre nasjonale valgene som artikkel 44a gir, ikke benyttes. Arbeidsgruppen ser for det første ikke behov for at kravene skal gjelde andre instrumenter enn etterstilte gjeldsinstrumenter, siden salg av finansielle instrumenter generelt uansett er omfattet av kravene til hensiktsmessighetsvurdering etter verdipapirhandeloven § 10-15. Arbeidsgruppen mener at dette gir tilstrekkelig investorbeskyttelse ved salg av slike finansielle instrumenter. Arbeidsgruppen mener for det andre at minstekravet til førstegangs investeringsbeløp ikke bør økes fra 10 000 til 50 000 euro. En slik økning ville innebære at kunden ikke beskyttes av kravene til egnethetsvurdering, rapportering eller regelen om maksimalt 10 prosent eksponering. Arbeidsgruppen viser til at hensikten med dette nasjonale valget synes å være at man ved å sette et tilstrekkelig høyt minimum investeringsbeløp gjør det mindre attraktivt for ikke-profesjonelle kunder å investere. Arbeidsgruppen anser det imidlertid uansett som uheldig om det skulle inviteres til så store investeringer fra ikke-profesjonelle kunder uten den beskyttelsen som ligger i de nevnte bestemmelsene. Det tredje nasjonale valget er ikke aktuelt, siden samlet forvaltningskapital i norske foretak langt overstiger grensen på 50 mrd. euro.

3.6.4 Høringsinstansenes syn

Finans Norge støtter arbeidsgruppens forslag, og utdyper følgende i sitt høringssvar:

«Arbeidsgruppen foreslår å innføre hovedregelen om investorbeskyttelse for forbrukere i BRRD2 i norsk regelverk. Det foreslås å ikke benytte seg av de nasjonale valgene som EU-regelverket åpner for. Dette betyr bl.a. at arbeidsgruppen ikke ser behov for å utvide kravene til å gjelde for andre finansielle instrumenter enn etterstilt nedskrivbare

gjeldsinstrumenter. Forslaget til arbeidsgruppen innebærer at det stilles krav til egnethetsvurdering, diversifiseringskrav og krav til finansiell formue. Finans Norge støtter arbeidsgruppens forslag til bestemmelser om investorbeskyttelse ved salg av etterstilte konvertible gjeldsinstrumenter til ikke-profesjonelle kunder.»

Forbrukerrådet understreker betydningen av et sterkt investor- og forbrukervern, og støtter gjennomføring av krisehåndteringsdirektivets bestemmelser om investorbeskyttelse i norsk rett. Forbrukerrådet nevner for øvrig at det bør innføres en avslagsplikt i forbindelse med salg av investeringstjenester til forbrukere, tilsvarende som i ny finansavtalelov.

3.6.5 Departementets vurdering

Departementet slutter seg i hovedsak til arbeidsgruppens forslag til gjennomføring av BRRD2 artikkel 44a i norsk rett. Ved krisehåndtering av en bank vil etterstilt gjeld kunne skrives ned eller konverteres til egenkapital før det blir aktuelt for annen gjeld med høyere prioritet. Som følge av dette, medfører eierskap av etterstilte gjeldsinstrumenter høyere risiko for tap sammenlignet med innehav av andre usikrede gjeldsinstrumenter. Konverteringsmuligheten innebærer at etterstilt gjeld er et relativt komplisert investeringsobjekt, og det kan være vanskelig for ikke-profesjonelle investorer å sette seg inn i og forstå risikoen.

Departementet foreslår å benytte det nasjonale valget i artikkel 44a nr. 1 annet ledd om å stille tilsvarende krav til særlig egnethetsvurdering også ved salg av andre instrumenter som kan inngå i intern oppkapitalisering. Hensynene bak særlig investorbeskyttelse etter BRRD2 artikkel 44a ved salg av etterstilte gjeldsinstrumenter til ikke-profesjonelle investorer gjør seg også gjeldende ved investeringer i andre instrumenter som kan bli konvertert eller skrevet ned under en intern oppkapitalisering. Gjelds- og gjeldslignende instrumenter som inngår i den ansvarlige kapitalen, så som fondsobligasjoner og ansvarlige lån, har lavere prioritet enn etterstilt gjeld, og er derfor mer risikable investeringsobjekter, i tillegg til at kompleksiteten kan sammenlignes med etterstilt gjeld.

Departementet slutter seg til arbeidsgruppens forslag om ikke å benytte adgangen til å øke minstekravet til førstegangs investeringsbeløp fra 10 000 til 50 000 euro. Dette ville etter departementets syn ikke ha gitt samme grad av beskyt-

telse av ikke-profesjonelle investorer som hovedregelen i artikkel 44a nr. 1 til 4, siden slike investeringer fremdeles vil kunne være aktuelt for noen ikke-profesjonelle investorer som da ikke vil være beskyttet av krav til en særskilt egnethetsvurdering.

Departementet slutter seg til arbeidsgruppens vurdering av BRRD2 artikkel 44a nr. 6 om at det tredje nasjonale valget ikke er tilgjengelig for norske myndigheter, fordi samlet forvaltningskapital i norske foretak langt overstiger grensen på 50 milliarder euro.

Arbeidsgruppen har foreslått at bestemmelsen gjennomføres som en ny § 10-17 a i verdipapirhandelloven. Departementet slutter seg til arbeidsgruppens forslag til ordlyd, men for å samle bestemmelser om egnethetsvurderinger, foreslår departementet at bestemmelsen i stedet plasseres etter § 10-15 om egnethets- og hensiktsmessighetsvurdering som ny § 10-15 a.

Forbrukerrådet har i sitt høringssvar uttalt at det bør innføres et prinsipp om avslagsplikt i forbindelse med salg av investeringstjenester til forbrukere. Verdipapirhandelloven og tilhørende forskrifter inneholder et omfattende sett med harmoniserte regler på EØS-nivå som skal sikre høy beskyttelse av ikke-profesjonelle investorer. Et eventuelt prinsipp om avslagsplikt går uansett utover de spørsmålene som har vært på høring og behandles i denne proposisjonen.

3.7 Opptak av fremmedkapital mv.

3.7.1 Gjeldende rett

Etter finansforetaksloven § 11-2 første ledd skal fremgangsmåten for et finansforetaks opptak av ansvarlig lånekapital og annen fremmedkapital, fastsettes i vedtektene. Vedtak om eller fullmakt til å oppta ansvarlig lån treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring. Etter finansforetaksloven § 11-2 annet ledd kreves det samtykke fra Finanstilsynet for at et finansforetak kan ta opp, kjøpe tilbake eller innfri ansvarlig lånekapital og annen fremmedkapital. Etter finansforetaksforskriften § 11-8 gjelder ikke kravet til samtykke ved opptak av annen godkjent kjernekapital eller tilleggskapital. Heller ikke tilbakekjøp og innfrielse av slik kapital krever samtykke hvis det samtidig opptas ny kapital som er av samme eller bedre kvalitet, minst tilsvarende planlagt tilbakekjøpt eller varslet innfridd beløp, tas opp før eksisterende kapital med bindende virkning varsles innfridd og ikke har en negativ effekt på foretakets inntjening.

3.7.2 Forventet EØS-rett

Det følger av CRR2 artikkel 77 nr. 2 at det kreves godkjenning fra krisehåndteringsmyndigheten for å kunne førtidig innfri, tilbakebetale og kjøpe tilbake MREL-tellende gjeldsinstrumenter. Prosessen for godkjenning av førtidig innfrielse, tilbakebetaling eller tilbakekjøp av slike gjeldsinstrumenter er spesifisert i CRR2 artikkel 78a. EU-kommisjonen er gitt hjemmel til å gi utfyllende regler om godkjenningprosessen. Det er ikke krav om godkjenning ved opptak av denne type gjeldsinstrumenter.

CRR2 artikkel 77 nr. 1 har krav om godkjenning fra tilsynsmyndigheten for å kunne redusere ansvarlig kapital, det vil si kapitalinstrumenter som kvalifiserer som ren kjernekapital, annen godkjent kjernekapital (herunder fondsobligasjonskapital) og tilleggskapital (ansvarlig lån). Det er ikke krav om godkjenning for opptak av ansvarlig kapital.

3.7.3 Arbeidsgruppens vurdering

Arbeidsgruppen legger til grunn at begrepet «annen fremmedkapital» i finansforetaksloven § 11-2 omfatter all fremmedkapital, det vil si både kapitalinstrumenter som skal inngå i den ansvarlige kapitalen, etterstilte gjeldsinstrumenter og ordinær seniorgjeld. Dette betyr at også fremgangsmåten for opptak av etterstilte MREL-tellende gjeldsinstrumenter skal fremgå av vedtektene.

Det er etter finansforetaksloven § 11-2 ikke krav om at generalforsamlingen må treffe vedtak om eller gi fullmakt til å ta opp fondsobligasjoner eller etterstilte gjeldsinstrumenter, slik det er for ansvarlig lån og vedtektsfestet egenkapital. Etter arbeidsgruppens vurdering bør det imidlertid være krav om generalforsamlingsbehandling av opptak av fondsobligasjonskapital og etterstilt gjeld, og gruppen foreslår dette i § 11-2 første ledd. Arbeidsgruppen peker særlig på at fondsobligasjoner ligger mellom ansvarlig kapital og vedtektsfestet egenkapital i prioriteringsrekkefølgen, og at det derfor bør være et krav om generalforsamlingsbehandling av spørsmål om opptak av fondsobligasjonskapital. Arbeidsgruppen mener at det samme gjelder etterstilte gjeldsinstrumenter.

Arbeidsgruppen viser til at kravet i finansforetaksloven § 11-2 annet ledd om samtykke fra Finanstilsynet for å ta opp, kjøpe tilbake eller innfri ansvarlig lånekapital og annen fremmedkapital etter ordlyden omfatter all gjeld. Arbeidsgruppen

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

viser til at bestemmelsen etter forarbeidene imidlertid bare var ment å gjelde ansvarlig lånekapital og fondsobligasjonskapital, og til at Finanstilsynet ikke praktiserer samtykkekrav for ordinær seniorgjeld. Arbeidsgruppen foreslår å presisere at samtykkekravet gjelder «annen godkjent kjernekapital, tilleggskapital og etterstilte MREL-tellende gjeldsinstrumenter», slik at det blir samsvar med CRR2s bestemmelser som regulerer dette, jf. CRR2 artikkel 77 nr. 1 og 2.

Arbeidsgruppen foreslår for øvrig at samtykkeunntakene i finansforetaksforskriften § 11-8 utvides til også å omfatte etterstilte gjeldsinstrumenter.

3.7.4 Høringsinstansenes syn

Finans Norge mener at et krav om generalforsamlingsvedtak for opptak av etterstilt gjeld vil vanskeliggjøre opptak av slik gjeld. *Finans Norge* anfører at nivået på kravet til etterstilt gjeld innebærer at kostnadene knyttet til låneopptak av dette gjeldsinstrumentet vil være langt høyere enn ved låneopptak av ansvarlige lån og fondsobligasjoner. Selv om styrefullmakt vil avhjelpe, er det ifølge *Finans Norge* lett å tenke seg en situasjon hvor et låneopptak må på plass raskt, og hvor rammene i styrefullmakten ikke er tilstrekkelige. I en slik situasjon mener *Finans Norge* det kan være krevende å få nødvendig beslutning på plass tidlig. *Finans Norge* uttaler at foretakene derfor kan måtte holde større buffere av etterstilt gjeld, som vil øke innlånskostnadene.

Finans Norge viser videre til side 163 i Ot.prp. nr. 23 (1996–97), hvor det ble vurdert å innføre generelt krav om generalforsamlingsvedtak for ansvarlige lån i aksje- og allmennaksjeselskaper. Oslo Børs uttalte følgende:

«Det synes lite hensiktsmessig at opptak av lån i seg selv krever godkjennelse av generalforsamlingen/fullmakt fra generalforsamlingen. I en situasjon hvor det kan være maktpåliggende for selskapet å få til en hurtig refinansiering ved bruk av ansvarlig lån, kan kravet til generalforsamlingsbeslutning/fullmakt fra generalforsamlingen være en for omstendelig prosess.»

Til dette uttalte Finansdepartementet:

«Departementet har ikke fulgt opp utvalgets forslag om at opptak av ansvarlige lån må besluttes av generalforsamlingen. Departementet viser til uttalelsen fra Oslo Børs og til at

slike lån ikke har virkning for aksjeeiernes rettslige stilling i selskapet.»

Etter *Finans Norges* oppfatning bør kun saker av vesentlig betydning behandles av foretakets generalforsamling. Etterstilt gjeld er etter *Finans Norges* oppfatning ikke saker av vesentlig betydning. *Finans Norge* viser til at instrumentene ikke er del av foretakets ansvarlige kapital, men kun et instrument som er ment å skulle lette krisehåndtering. *Finans Norge* mener det at gjelden må stå tilbake for annen usikret gjeld samt innskudd klart ikke er tilstrekkelig for at selskapets aksjonærer må ta stilling til låneopptaket.

Kommunalbanken mener arbeidsgruppens forslag til bestemmelse om at opptak av fondsobligasjonskapital og etterstilte gjeldsinstrumenter skal treffes av generalforsamlingen ikke samsvarer med EU-reglene. Etter *Kommunalbankens* oppfatning er det ikke noe som tilsier at etterstilt gjeld ikke skal behandles likt som senorgjeld i denne sammenheng. Etter *Kommunalbankens* syn vil forslaget i praksis gjøre MREL-instrumenter mindre egnet som grunnlag for ordinær finansiering for norske finansforetak.

3.7.5 Departementets vurdering

Departementet deler arbeidsgruppens forståelse av at begrepet «annen fremmedkapital» i finansforetaksloven § 11-2 første ledd første punktum omfatter både kapitalinstrumenter som inngår i den ansvarlige kapitalen, etterstilte gjeldsinstrumenter og ordinær senorgjeld. Dette betyr at også fremgangsmåten for opptak av etterstilt gjeld skal fremgå av vedtektene.

Departementet slutter seg til arbeidsgruppens forslag om å utvide kravet om generalforsamlingsbehandling i finansforetaksloven § 11-2 første ledd annet punktum, slik at opptak av både annen kjernekapital og tilleggskapital omfattes. Departementet vil vurdere nærmere om det er behov for et tilsvarende krav også for opptak av MREL-tellende gjeldsinstrumenter, slik arbeidsgruppen har foreslått. I likhet med ansvarlige lån, som omfattes av dagens bestemmelse, har både kjernekapitalinstrumenter og etterstilte gjeldsinstrumenter betydning for den tapsabsorberende evnen og mulighetene for å oppkapitalisere foretaket under en ev. krisehåndtering. Utstedelser av instrumenter som under visse omstendigheter kan konverteres til egenkapital, kan være saker av vesentlig betydning. En adgang for generalforsamlingen til å gi styret fullmakt til å utstede slike instrumenter i et visst

omfang, kan bidra til at styret etter behov kan handle raskt og fleksibelt, også med arbeidsgruppens forslag. Departementet merker seg imidlertid Finans Norges anførsel om at krav om generalforsamlingsvedtak vil vanskeliggjøre opptak av etterstilt gjeld, og at rammene i en eventuell styrefullmakt kan være utilstrekkelige ved et akutt lånebehov. Finans Norge mener også at opptak av etterstilt gjeld ikke er saker av vesentlig betydning som bør behandles av generalforsamlingen. Departementet foreslår en hjemmel for departementet til å fastsette regler i forskrift om generalforsamlingsbehandling av opptak av MREL-tellende gjeldsinstrumenter, slik at en kan komme tilbake til spørsmålet om hvilke slike instrumenter hvis opptak bør behandles av generalforsamlingen.

Departementet slutter seg til arbeidsgruppens forslag om å angi et samtykkekrav i loven § 11-2 annet ledd for både annen godkjent kjernekapital og tilleggskapital. Departementet viser til at slikt samtykkekrav etter CRR2 også vil gjelde for tilbakekjøp og førtidig innfrielse av MREL-tellende gjeldsinstrumenter, og vil vurdere behovet for ytterligere bestemmelser for slike instrumenter i lys av arbeidsgruppens forslag, og foreslår derfor en forskriftshjemmel for departementet. Departementet vil også vurdere vilkår for tilhørende unntak fra samtykkekravene i forskrift, basert på arbeidsgruppens forslag. Departementet viser til

vurderingene som ble gjort i Prop. 128 L (2018–2019) vedrørende samtykkekrav for opptak og tilbakekjøp eller innfrielse av ansvarlig lånekapital og annen fremmedkapital:

«Departementet er enig med Finanstilsynets vurderinger om at det ikke er nødvendig å stille et generelt krav om samtykke fra Finanstilsynet for opptak av ansvarlig kapital. Frem til vedtakelsen av finansforetaksloven gjaldt kravet om godkjenning av kapitalforhøyelse kun for grunnfond og egenkapitalbevis. Bestemmelsen ble gjort generell ved vedtakelsen av finansforetaksloven, men regelen har medført unødvendig administrativt merarbeid for foretakene og Finanstilsynet. De hensynene som bestemmelsen skal ivareta, gjør seg kun gjeldende ved enkelte typer kapitalforhøyelser, og bør avgrenses til kun å gjelde disse tilfellene, slik Finanstilsynet har foreslått.

Departementet er videre enig med Finanstilsynet i at det bør inntas en tilsvarende lovbestemmelse om krav om samtykke for opptak av ansvarlig lånekapital og fondsobligasjonskapital som for kapitalforhøyelser, jf. forslaget til §11-2 nytt annet ledd. Departementet viser til at slike krav tidligere fremgikk av spesiallovgivningen, og at også beregningsforskriften stiller slike krav i dag.»

4 Endringer i kapitalkravsregelverket

4.1 Innledning

Direktiv 2013/36/EU («capital requirements directive», CRD4) og forordning (EU) 575/2013 («capital requirements regulation», CRR) utgjør det europeiske kapitalkravsregelverket for banker og andre kredittinstitusjoner. CRD4 er det fjerde kapitalkravsdirektivet, og er gjennomført i Norge i finansforetaksloven, finansforetaksforskriften, og CRR/CRD IV-forskriften, jf. Prop. 96 L (2012–2013) og Prop. 125 L (2013–2014). CRR gjelder som norsk forskrift ved inkorporasjon i CRR/CRD IV-forskriften. Direktiv (EU) 2019/878 og forordning (EU) 2019/876 endrer CRD4 og CRR på flere viktige punkter, og omtales henholdsvis som CRD5 og CRR2. Departementet foreslår i dette kapitlet lovendringer for å gjennomføre EØS-regler som svarer til CRD5, samt enkelte lovendringer som tilpasning til en kommende inkorporasjon av CRR2 som norsk forskrift.

CRD5 inneholder en fortale samt fire artikler. Artikkel 1 inneholder endringsbestemmelser til CRD4, og utgjør hoveddelen av endringsdirektivet. Artikkel 2 inneholder gjennomføringsbestemmelser for EU-statene. Artikkel 3 regulerer CRD5s ikrafttredelsestidspunkt i EU. Artikkel 4 angir at direktivet er rettet mot medlemsstatene i EU.

CRR2 inneholder også en fortale, samt fire artikler. Artikkel 1 inneholder endringsbestemmelser til CRR, og utgjør hoveddelen av endringsforordningen. Artikkel 2 inneholder noen få konsekvensendringer til forordning (EU) nr. 648/2012, og omtales ikke nærmere i denne proposisjonen. Artikkel 3 regulerer ikrafttredelses- og anvendelsestidspunkt for CRR2 i EU.

Både CRD5 og CRR2 artikkel 1 inneholder bestemmelser som endrer eksisterende bestemmelser i henholdsvis CRD4 og CRR, og bestemmelser som innfører helt nye artikler i de to rettsaktene. For å gjøre endringene som følger av CRD5 og CRR2 lettere tilgjengelige, vil det i denne proposisjonen henvises til rettsaktene i konsolidert form, det vil si at henvisninger til CRD5 innebærer en henvisning til CRD4 lest i sammenheng med endringene som følger av

CRD5. For eksempel vil en henvisning til CRD5 artikkel 104 leses som en henvisning til den konsoliderte teksten av CRD4.

4.2 Gruppering av foretak

4.2.1 Gjeldende rett

Gjeldende regler har ingen tydelig gruppering av finansforetak for rapporterings- og offentliggjøringsformål. Regelverket og retningslinjer viser imidlertid i ulike sammenhenger til at reglene skal anvendes proporsjonalt, i tråd med et vesentlighetsprinsipp. Det er også gitt spesifikke regler og krav for foretak som overskrider gitte terskelverdier eller som oppfyller andre kriterier som kan begrunne en annen regulering.

Finanstilsynet har delt inn foretak i fem grupper for gjennomføring av vurderinger av risiko og kapitalbehov etter regelverkets pilar 2 («supervisory review and evaluation process», SREP). Inndelingen er basert på størrelse, kompleksitet og virkeområde, samt graden av risiko som foretak representerer for det finansielle systemet. Hensikten med inndelingen er primært at foretakene skal unngå unødige byrder sett i forhold til sin størrelse og sitt virkeområde. Gruppe 1 omfatter de systemviktige foretakene, som er gjenstand for SREP-vurderinger årlig. Gruppe 2 omfatter store og mellomstore foretak, som skal gjennom SREP annethvert år. Gruppene 3 og 4 inneholder mindre foretak som er gjenstand for SREP hvert tredje år, mens foretakene i gruppe 5 er verdipapirforetak, forvaltningsselskaper mv. som gjennomfører SREP etter behov.

4.2.2 Forventet EØS-rett

Endringer i CRR2 skal bidra til at kravene om rapportering og offentliggjøring av informasjon i større grad tilpasses foretakenes størrelse og kompleksitet. Lettelser i myndighetsrapportering etter CRR2 er foreløpig ikke særlig omfattende, men omfanget skal vurderes utvidet basert på undersøkelser gjennomført av EBA. For kravene til offentliggjøring av informasjon er det

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

derimot store lettelser, særlig for mindre og ikke-komplekse foretak. Mye av informasjonen som skal offentliggjøres etter dagens bestemmelser, vil falle bort for en rekke foretak. Hensikten er at rapporterings- og offentliggjøringskrav ikke skal være for byrdefulle, og at ressursbruk og kostnader ved rapportering og offentliggjøring av informasjon kan reduseres. Store foretak vil få noe utvidede krav til rapportering, primært som følge av at noe informasjon skal offentliggjøres oftere enn årlig.

CRR2 angir kumulative vilkår for klassifisering av foretak som «mindre og ikke-komplekse». Etter artikkel 4 nr. 1 punkt 145 er «mindre og ikke-komplekse foretak» de foretakene som:

- (a) ikke er et stort foretak,
- (b) har en total forvaltningskapital på solonivå eller, der det er aktuelt, på konsolidert nivå som i gjennomsnitt over de siste fire årene ikke overstiger 5 milliarder euro (medlemsstater kan redusere denne terskelen),
- (c) ikke er underlagt noen forpliktelser, eller er underlagt forenklede forpliktelser etter BRRD,
- (d) har aktiviteter knyttet til handelsportefølje(r) som er klassifisert som små i artikkel 94 nr. 1,
- (e) har derivatposisjoner som er holdt med intensjon om handelsaktivitet, som i verdi ikke overstiger to prosent av de samlede eiendelene (på og utenfor balansen), og samlede derivatposisjoner som i verdi ikke overstiger 5 prosent, begge beregnet etter artikkel 273a nr. 3,
- (f) har mer enn 75 prosent av sine konsoliderte eiendeler og forpliktelser mot motparter som er lokalisert innenfor EU/EØS-området, intragruppeeksponeringer ekskludert,
- (g) ikke bruker interne modeller for beregning av kapitalkrav,
- (h) ikke har hatt innvendinger mot å bli klassifisert som «mindre og ikke-kompleks», og
- (i) ikke har blitt definert som et foretak som ikke kan bli vurdert som «mindre og ikke-kompleks», basert på en analyse av foretakets størrelse, sammenkoblinger, kompleksitet eller risikoprofil.

Etter CRR2 artikkel 4 nr. 1 punkt 146 er «store foretak» karakterisert ved at de tilfredsstillende minst ett av følgende vilkår:

- (a) er identifisert som et globalt systemviktig foretak (G-SII),
- (b) er identifisert som annet systemviktig foretak (O-SII) etter artikkel 131 nr. 1 og nr. 3 i CRD,
- (c) er blant de tre største foretakene i hjemstaten, eller

- (d) har en total forvaltningskapital på solonivå eller, der det er aktuelt, på konsolidert nivå som er lik eller større enn 50 milliarder euro.

Etter CRR2 artikkel 433c er alle foretak som verken er «mindre og ikke-komplekse» etter punkt 145 eller «store» etter punkt 146, kategorisert som «øvrige» foretak.

I tillegg til inndelingen beskrevet over, skiller CRR2 mellom noterte og ikke-noterte foretak. De noterte foretakene har blant annet strengere krav til offentliggjøring enn de ikke-noterte foretakene i samme gruppe.

4.2.3 Arbeidsgruppens vurdering

Arbeidsgruppen viser til at proporsjonalitet er et sentralt prinsipp i EUs bankpakke. Dette innebærer at den regulatoriske byrden reduseres for mindre foretak, blant annet gjennom lempeligere krav til offentliggjøring og forenklet beregning av krav om stabil finansiering (NSFR). Arbeidsgruppen peker videre på at rapporteringsbyrden også skal reduseres, men at dette rammeverket er ikke ferdig utviklet. På flere områder deles foretak inn i grupper og underlegges ulike plikter eller krav i henhold til grupperingen. Etter arbeidsgruppens vurdering bør inndelingen for de forskjellige formålene i regelverket i størst mulig grad harmoniseres på tvers. Arbeidsgruppen har sett på andre terskelverdier i norsk regelverk og forsøkt å harmonisere disse med de nye inndelingene i CRR2.

Arbeidsgruppen foreslår at både store foretak og mindre og ikke-komplekse foretak defineres i finansforetaksloven § 1-5. Norske myndigheter har mulighet til å redusere grensen for forvaltningskapital på 5 mrd. euro, som avgjør om et foretak blir kategorisert som «mindre og ikke-komplekst» eller «øvrig». Arbeidsgruppen har imidlertid kommet til at dette ikke vil være hensiktsmessig. Arbeidsgruppen foreslår at grensen settes til 5 milliarder euro, slik hovedregelen er i CRR2.

Vilkåret i bokstav (c) i artikkel 4 nr. 1 punkt 145 handler om foretaket er pålagt noen krav, eller pålagt forenklede krav, i forbindelse med gjenoppbygging og krisehåndtering i samsvar med artikkel 4 i BRRD. Finanstilsynet har foreløpig kun gjort en slik vurdering av et utvalg foretak. Det er derfor ennå ikke mulig å avklare hvor mange foretak som vil innfri dette vilkåret.

Artikkel 4 nr. 1 punkt 146 gir ikke nasjonalt handlingsrom i definisjonen av «store» foretak. Denne kategorien vil omfatte de tre største foretakene i Norge, per i dag DNB, Kommunalbanken

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

og Sparebank 1 SR-Bank. Dersom flere foretak enn DNB og Kommunalbanken skulle bli identifisert som systemviktige, vil disse også anses som store foretak.

4.2.4 Høringsinstansenes syn

Finansforbundet støtter «formålet med proporsjonalitet, og Finanstilsynets forslag om å dele inn foretak i grupper, etter størrelse og kompleksitet. Det er viktig for foretakene og for næringen at de mindre bankene ikke pålegges for strenge kapitalkrav, regler og rutiner, men at kravene er hensiktsmessige og ikke til hinder for effektiv drift.»

Finans Norge støtter «forslaget om en direkte anvendelse av definisjonen av mindre og ikke-komplekse foretak uten å ta i bruk nasjonalt handlingsrom. [...] Det bør etterstrebes kontinuitet over tid i prinsippene for klassifisering av foretak, og eventuelle endringer i klassifisering bør varsles i god tid så det enkelte foretaket får tid til å tilpasse seg. Finans Norge støtter intensjonen om harmonisering av terskelverdier for ulike regulatoriske krav med utgangspunkt i definisjonen av mindre og ikke-komplekse foretak i CRR2.»

Finans Norge uttaler videre på side 27 følgende:

«4.1.1 Inndeling i mindre og ikke-komplekse, øvrige, og store foretak

[...] Det er positivt at arbeidsgruppen foreslår direkte anvendelse av EU-definisjonen uten å redusere den øvre terskelen for å kunne kvalifisere som mindre og ikke-komplekst foretak på 5 mrd. EUR i forvaltningskapital. Svært mange norskregulerte banker vil falle inn under denne grensen. Vi mener det er riktig da svært mange norskregulerte banker er små og lite komplekse. Å ikke utnytte mulighetene til forholdsmessig behandling som CRR2 åpner for fullt ut ville vært kostnadsdrivende for alle parter.

Inndelingen i grupper er svært viktig da de legger føringer for etterlevelseshylden for flere andre krav, for eksempel:

- Små og ikke-komplekse foretak får lettelse i krav til offentliggjøring av informasjon (pilar 3), mens store foretak får større krav til hyppigere pilar 3-rapportering og nye krav til rapportering av bærekraftsrelatert informasjon.
- Mindre og ikke-komplekse foretak kan få lettelse i rapportering av NSFR, og trolig på sikt også andre rapporteringskrav på

bakgrunn av EBAs pågående undersøkelse om byrde ved myndighetsrapportering.

- Mindre og ikke-komplekse foretak har adgang til å benytte forenklet standardmetode for beregning av kapitalkrav for renterisiko i bankboken
- CRD5 artikkel 94 åpner for at foretak som ikke er definert som store foretak får lempeligere regler knyttet til godtgjørelse

CRR2 artikkel 4 nr. 145 angir en rekke karakteristika foretak må oppfylle for å kunne defineres som mindre og ikke-komplekse. Nevnte artikkel åpner for en viss grad av skjønn for tilsynsmyndigheten ved inndeling av foretak.

Etter bokstav c) må foretaket enten ikke være underlagt forpliktelser, eller være underlagt forenklete forpliktelser, om gjenopprettings- og krisehåndteringsplaner etter krisehåndteringsdirektivets artikkel 4. Arbeidsgruppens rapport angir kun krisehåndteringsdirektivet uten å spesifisere at dette gjelder forpliktelser knyttet til gjenopprettings- og krisehåndteringsplaner etter artikkel 4, slik som fremgår av CRR2. Vi legger til grunn at oversettelsen til norsk ikke er av praktisk betydning og at andre forpliktelser som følger av krisehåndteringsdirektivet, eksempelvis krav om MREL, ikke vil være av betydning for hvorvidt et foretak kan anses som mindre og ikke-komplekst eller ikke etter CRR2 artikkel 4 nr. 145 bokstav c).

Finansforetaksloven § 20-7 annet ledd gir Finanstilsynet hjemmel til å fastsette forenklete krav til gjenopprettingsplaner for enkeltforetak eller grupper av foretak. Kommisjonsforordning (EU) 2019/348 angir hvilke foretak som kan underlegges forenklete krav. Etter Finanstilsynets rundskriv 10/2019 kan foretak i SREP-gruppe 3 og 4 følge forenklete krav til gjenopprettingsplaner. Dette omfatter mindre og mellomstore foretak som driver innenfor et begrenset antall forretningsområder og hovedsakelig innenfor et lokalt geografisk område i Norge. Det er allikevel opp til Finanstilsynet å vurdere om foretaket kan underlegges forenklete krav, sett hen til foretakenes størrelse, risikoprofil, kompleksitet, eierstruktur, virksomhetens art og omfang, og i hvilken grad foretaket er sammenvevet med resten av finanssystemet. Foretak som har kritiske funksjoner, eller som forventes å representere en vesentlig belastning for Bankenes sikringsfond ved krisehåndtering/avvikling, kan ikke ha forenklete gjenopprettingsplaner. I hvilken

grad et foretak underlegges krav til gjenopp-rettelsesplaner, eller kan følge forenklete slike krav, er med andre ord en skjønnsmessig vurdering som Krisehåndteringsmyndigheten treffer på basis av betydningen en alvorlig finansiell krise i foretaket har for finansielle markeder, andre foretak eller finansieringskostnader.

Etter artikkel 4 nr. 145 bokstav i) kan kompetent myndighet ha definert foretaket som et foretak som ikke kan bli vurdert som 'mindre og ikke-kompleks', basert på en analyse av foretakets størrelse, 'interconnectedness', kompleksitet eller risikoprofil.

Det blir svært viktig hvordan Finanstilsynet senere praktiserer CRR2 artikkel 4 nr. 145 c) og i). For stor grad av skjønnsutøvelse er uheldig. Inndeling bør først og fremst basere seg på de øvrige kriteriene som fremgår av art. 4 nr. 145. Det er viktig med forutsigbarhet og åpenhet rundt grensene – særlig ved skjønnsutøvelse. Anvendelse av definisjonen burde, etter vår vurdering, vært drøftet grundigere både for å sikre forutsigbarhet for de regulerte foretakene, men også for å sikre transparent og harmonisert implementering av regelverket. I mangel på drøftelser av dette i lovforarbeidene bør eventuelle senere forslag sendes på høring.

Særlig er det kritisk dersom vurderinger gjort av krisehåndteringsmyndigheten, av hensyn til finansiell stabilitet, eksempelvis for å håndtere risikoen for at problemer hos mange små kan skape ustabilitet, får konsekvenser for de små foretakenes mulighet til å kunne anvende proporsjonale krav for eksempel knyttet til offentliggjøring.

[...]

4.1.3 Behov for overgangsordninger/tilpasningstid

Det bør unngås at foretak som ligger nær grensene hyppig endrer kategori, eksempelvis gjennom at et krav gjøres gjeldende etter at et foretak har oversteget grensen over en periode. Foretakene vil ha behov for tilpasningstid ved skifte av 'klassifisering', særlig mtp. oppfyllelse av offentliggjørings- og rapporteringskrav. Eventuelle endringer i klassifisering bør varsles i god tid så det enkelte foretaket får tid til å tilpasse seg.

Likeledes er det lite formålstjenlig å hyppig endre slike terskler. Finans Norge legger til grunn at de nå foreslåtte grensene, herunder prinsipper for vurdering av CRR2 artikkel 4

nr. 145 bokstav c) og i), ikke vil være gjenstand for hyppige revurderinger.»

Finanstilsynet har i sitt høringssvar uttalt at

«Finanstilsynet forstår arbeidsgruppens forslag om gruppering av foretak slik at det kun er ment å gjelde foretak som er omfattet av CRR2, det vil si kredittinstitusjoner. Det gjøres derfor oppmerksom på at finansforetaksloven med forskrift også gjelder for enkelte finansforetak som ikke er omfattet av reglene i CRR, herunder forsikrings- og pensjonsforetak. [...] Reglene for forsikringsforetak bør ikke endres uten at konsekvensene er belyst og vurdert opp mot EØS-forpliktelser som gjelder på dette området. [...] Tilsvarende problemstilling kan også være aktuell for andre finansforetak som ikke er kredittinstitusjoner. Det bør påses at man ikke etterlater et juridisk tomrom for disse. [...]»

Finanstilsynet foreslår i sitt høringssvar noen endringer forslaget til justeringer i finansforetaksloven § 1-5, og beskriver forslaget som følger:

«Det er foreslått å ta inn definisjoner av henholdsvis 'store foretak' og 'mindre og ikke-komplekse foretak' i finansforetaksloven § 1-5 nye niende og tiende ledd, slik at det vises til definisjonene av slike foretak i CRR art. 4(146) og (145). CRR omfatter kredittinstitusjoner, mens finansforetaksloven omfatter også andre finansforetak. Finanstilsynet legger til grunn av arbeidsgruppen har ment at de nye definisjonene er ment å gjelde kun for kredittinstitusjoner og finansieringsforetak. Det foreslås at det i finansforetaksloven § 1-5 niende og tiende ledd skal stå (foreslåtte endringer i kursiv):

(9) Med store foretak menes *kredittinstitusjoner og finansieringsforetak* som nevnt i CRR art. 4 (146).

(10) Med mindre og ikke-komplekse foretak menes *kredittinstitusjoner og finansieringsforetak* som nevnt i CRR art. 4 (145).»

Landsorganisasjonen i Norge (LO) viser til at proporsjonalitet fremheves i EUs bankpakke, og uttaler at:

«På tross av at hensynet til proporsjonalitet er et bærende prinsipp i EUs bankpakke, har ikke dette gitt seg utslag i de konkrete forslag til norsk implementering av regelverket. Tvert imot sies uttrykkelig at man på noen områder

ikke ønsker å benytte handlingsrommet. For eksempel sier arbeidsgruppen at den 'ikke ser det som hensiktsmessig at de mindre og ikke-komplekse foretakene skal kunne rapportere store engasjementer til myndighetene sjeldnere enn i dag' (s. 56). Og videre at 'etter arbeidsgruppens vurdering tilsier strukturen i det norske bankmarkedet, at det er ønskelig å bevare krisehåndteringsmyndighetens handlingsrom for fastsettelse av høyere krav til etterstillelse. Det foreslås en bestemmelse i finansforetaksforskriften § 20-7 om at Finanstilsynet kan fastsette høyere krav til etterstillelse for mellom 30 prosent og 100 prosent av foretakene' (s. 23).

Det foreslås altså ingen bindende lettelsers for mindre foretak utover det som måtte følge av bindende regler i EUs bankpakke selv.

LO er enig med utgangspunktet for EUs bankpakke om at det er viktig å redusere de regulatoriske kostnadene for mindre og ikke-komplekse finansforetak, slik at disse kan være konkurransedyktig overfor store nasjonale og internasjonale finansforetakskonsern. Det er viktig å gi norske lokalbanker like konkurransevilkår som de store regionbankene og de utenlandske bankene i Norge.

[...]

Arbeidsgruppen har gjennomgående gjort godt rede for det nasjonale handlingsrommet, men har i liten grad utredet alternativer innenfor det nasjonale handlingsrommet. Det er derfor opp til Finanstilsynets skjønn hvordan de vil benytte handlingsrommet. Det skaper usikkerhet og gjør situasjonen uforutsigbar for lokalbankene som må forberede seg på at Finanstilsynet legger den strengest mulige fortolkning til grunn.»

Norges Bank støtter at krav til myndighetsrapportering og offentliggjøring utformes ut fra proporsjonalitetshensyn, men understreker samtidig betydningen av at mindre banker rapporterer og offentliggjør tilstrekkelig informasjon slik at myndigheter, investorer og andre eksterne aktører får et tilfredsstillende grunnlag for å vurdere bankenes lønnsomhet, risiko, likviditet og kapitaldekning.

4.2.5 Departementets vurdering

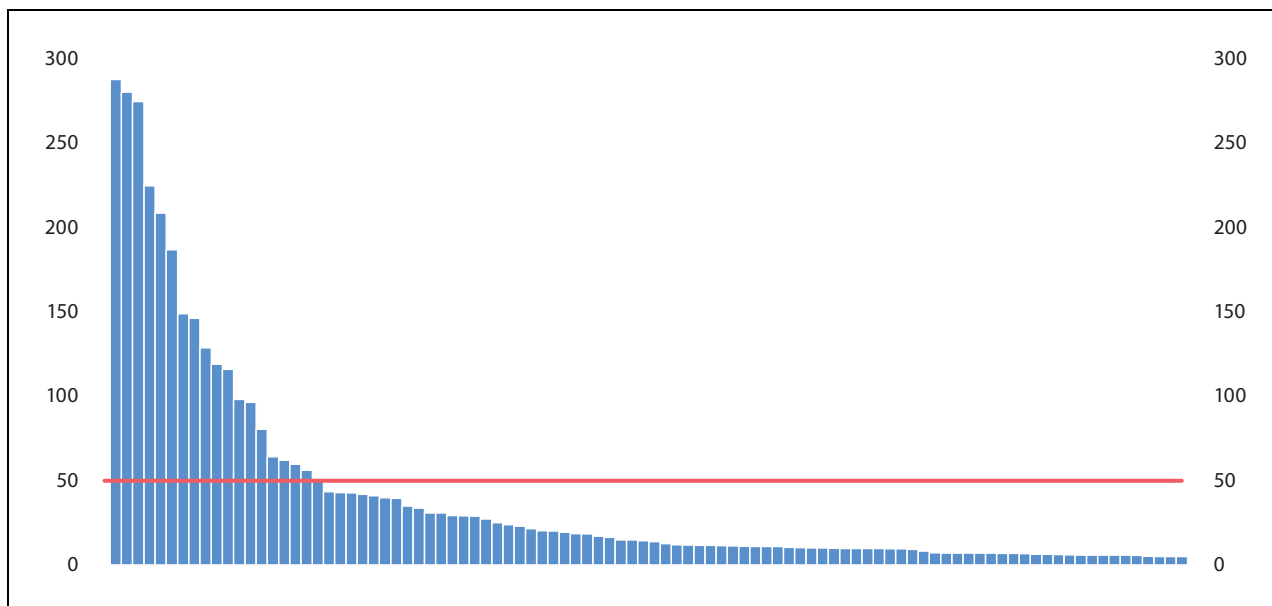
CRR2 innfører et overordnet prinsipp om mer forholdsmessighet i kapitalkravsregelverket. Dette prinsippet vil videre konkretiseres i delegerte kommisjonsforordninger, blant annet på bak-

grunn av anbefalinger og forslag fra EBA. I sum vil gjennomføring av bankpakken med tilhørende tekniske standarder kunne bidra til at mindre og ikke-komplekse finansforetak kan forholde seg til noe enklere krav, og dermed også kunne få noe reduserte kostnader. De konkrete lettelsene for mindre og ikke-komplekse foretak er ikke ennå klarlagt i sin helhet. Enkelte lettelsers følger imidlertid direkte av CRR2, og vil komme til anvendelse når CRR2 gjennomføres i norsk rett.

Arbeidsgruppen har foreslått samordning av terskelverdier for andre forenklinger i finansforetaksforskriften og CRR/CRD IV-forskriften. Departementet mener en slik samordning er hensiktsmessig, siden det innebærer en forenkling av rammeverket for de ulike kategoriene av finansforetak. Departementet viser til at de konkrete forslagene til samordning berører forskriftsbestemmelser, og vil derfor følge opp forslagene og høringsinstansenes merknader i forbindelse med fastsettelse av forskriftsendringer.

Departementet slutter seg til arbeidsgruppens vurdering om at det ikke bør fastsettes en lavere grense for maksimal forvaltningskapital enn 5 mrd. euro for klassifisering av kredittinstitusjoner og finansieringsforetak som mindre og ikke-komplekse. Som Finans Norge viser til, vil dette nivået innebære at mange norske foretak faller inn under grensen, noe som også gjenspeiler at mange norske foretak i en europeisk sammenheng utvilsomt må kunne anses som mindre og ikke-komplekse. Om lag 75 norske foretak har forvaltningskapital under 50 mrd. kroner (som er ca. 5 mrd. euro), se figur 4.1. Det er imidlertid flere foretak som ligger rundt dette nivået, og det går slik sett ikke noen naturlig grense mellom mindre og større norske foretak ved en forvaltningskapital på 50 mrd. kroner, men det gjør det heller ikke ved f.eks. 40 eller 30 mrd. kroner. Det er etter departementets syn ikke særlige forhold i det norske bankmarkedet som tilsier valg av en lavere grense enn utgangspunktet i CRR2 på 5 mrd. euro. Departementet legger også vekt på at grensen bør være såpass høy at finansforetak som for øvrig oppfyller kriteriene i CRR2 artikkel 4 nr. 1 punkt 145, ikke utelukkes fra å bli klassifisert som et mindre og ikke-komplekst foretak på grunn av en ev. lavere grense for forvaltningskapital.

Finanstilsynet har vist til at definisjonen bare bør gjelde kredittinstitusjoner og finansieringsforetak. Departementet er enig med Finanstilsynet i at definisjonene kun gjelder foretak som omfattes av kapitalkravsforordningen. Departementet foreslår at det i finansforetaksloven § 1-5 legges til rette for definisjoner av begrepene

Figur 4.1 Forvaltningskapital i norske ikke-systemviktige banker, kredittforetak og finansieringsselskap ved utgangen av september 2020. Foretak med forvaltningskapital under 5 mrd. kroner er utelatt. Stiplet linje angir forvaltningskapital på 50 mrd. kroner

Kilde: Finanstilsynet

«store foretak» og «mindre og ikke-komplekse foretak» i samsvar med CRR2 artikkel 4 nr. 1 punkt 145 og 146 som kan legges til grunn i finansforetaksloven og tilhørende forskrifter, og foreslår derfor at departementet i forskrift kan gi nærmere regler om hvilke foretak som inngår i de to begrepene.

4.3 Krav til uvektet kjernekapitalandel

4.3.1 Gjeldende rett

Etter finansforetaksloven § 14-4 kan Finansdepartementet fastsette at foretak skal ha ren kjernekapital eller kjernekapital som minst utgjør en bestemt prosent av verdien av foretakets eiendeler og ikke-balanseførte forpliktelser beregnet uten risikovekting, og gi regler for slike beregninger. Et slikt krav til uvektet kjernekapitalandel er fastsatt i CRR/CRD IV-forskriften § 8. Det følger av bestemmelsen at banker skal ha en kjernekapital som utgjør minst 3 pst. av foretakets såkalte eksponeringsmål, som er nærmere angitt i CRR artikkel 429. Alle banker skal etter forskriften § 8 i tillegg ha en uvektet kjernekapitalandelsbuffer som utgjør minst 2 pst. av eksponeringen, mens systemviktige banker skal ha en slik buffer på minst 3 pst. Bufferkravet gjelder altså ikke for kredittforetak. Kravene til uvektet kjernekapitalandel

og tilhørende buffer gjelder parallelt med de risikovektede kravene, det vil si at den samme kapitalen kan brukes til å oppfylle uvektede krav og risikovektede krav.

4.3.2 Forventet EØS-rett

Det følger av CRR2 artikkel 92 at finansforetak skal ha en uvektet kjernekapitalandel på minst 3 prosent. Kravet gjelder fra 28. juni 2021 i EU. Globalt systemviktige foretak skal etter samme artikkel fra 1. januar 2022 i tillegg oppfylle en uvektet kjernekapitalandelsbuffer som i prosent tilsvarer halvparten av satsen for foretakets risikovektede bufferkrav for global systemviktighet (G-SII-buffer). Bestemmelsene om beregningen av uvektet kjernekapital er mer detaljerte enn i CRR.

Nasjonale myndigheter kan midlertidig unnta sentralbankinnskudd fra eksponeringsmålet, jf. artikkel 429a (1) (n) der dette anses nødvendig av hensyn til gjennomføringen av pengepolitikken. Unntaket kan ikke gjelde lenger enn ett år, jf. artikkel 429a (5) og (6).

Det er ingen bestemmelser i CRR2 om bufferkrav for andre foretak enn de globalt systemviktige. Om en eventuell buffer for nasjonalt systemviktige foretak, følger det av fortalens punkt 14 at «further analysis should be done to determine whether it would be appropriate».

4.3.3 Arbeidsgruppens vurdering

Arbeidsgruppen viser til at CRR2 ikke inneholder regler om uvektet bufferkrav for andre enn globalt systemviktige foretak, men peker på at dersom tilsynsmyndighetene mener at minstekravet til uvektet kjernekapitalandel på 3 prosent ikke er tilstrekkelig, er det åpnet for at det kan ilegges ytterligere krav i pilar 2, jf. CRD5 artikkel 104a nr. 3. I fortalen punkt 15 til CRD5 understrekes det at et slikt krav skal legges til minstekravet til uvektet kjernekapitalandel, ikke det risikovektede pilar 2-kravet.

Etter arbeidsgruppens vurdering er det i utgangspunktet ønskelig å videreføre bufferkravet på 2 prosent for norske banker. Kravet til uvektet kjernekapitalandel skal fungere som et ikke-risikobasert sikkerhetsnett («backstop»), og skal bidra til å sikre at bankene har en viss evne til å dekke tap, også i porteføljer med lave risikovekter. Et krav til uvektet kjernekapitalandel på 3 prosent vil i praksis ha svært liten effekt i Norge. Arbeidsgruppen har gjort enkle beregninger som viser at de største bankene må halvere sine gjennomsnittlige risikovekter for at det uvektede kravet skal være bindende. For de mindre bankene må reduksjonen være enda større. Dersom risikovektene holdes konstante, vil de største bankene bindes av kravet til uvektet kjernekapitalandel først når kjernekapitaldekningen er redusert til cirka 7 prosent.

Ettersom CRR2 er et fullharmoniseringsregelverk, vil dagens norske buffer oppheves i sin nåværende form når dette trer i kraft. Finanstilsynet vil imidlertid ha mulighet til å benytte pilar 2 til å fastsette uvektede krav utover minstekravet på 3 prosent. Arbeidsgruppen foreslår å erstatte finansforetaksloven § 14-4 som gir departementet hjemmel for å fastsette uvektede krav og tilhørende beregningsregler, med en ny bestemmelse som angir at minstekrav til uvektet kjernekapitalandel følger av CRR artikkel 92 nr. 1 bokstav d.

Arbeidsgruppen foreslår også at bufferkravet for globalt systemviktige foretak innføres i finansforetaksloven § 14-3. Spørsmålet om nasjonalt systemviktige foretak også må møte et bufferkrav, er til vurdering i EU-kommisjonen. Etter arbeidsgruppens vurdering er det naturlig å se hen til dette, dersom EU-kommisjonen konkluderer før CRR2 trer i kraft i Norge.

4.3.4 Høringsinstansenes syn

Senter for finansregulering ved Handelshøyskolen BI deler arbeidsgruppens syn om at det nåvæ-

rende uvektede kapitalbufferkravet i CRR/CRD IV-forskriften § 8 er uforenlig med CRR2. BI peker på at virkningene for den enkelte bank vil avhenge av hvordan kompetansen til å pålegge enkeltbanker uvektede pilar 2-krav blir praktisert. BI legger til grunn at CRR2/CRD5 kun tillater at tilsynsmyndighetene pålegger banker uvektede pilar 2-krav dersom et slikt pålegg kan begrunnes ut fra risikoer ved den enkelte bank. BI mener disse rettsaktene ikke tillater en tilsynspraksis som går ut på at mer eller mindre alle banker pålegges liknende uvektede pilar 2-krav, i og med at dette vil innebære en de facto videreføring av det uvektede kapitalbufferkravet.

Finans Norge viser til at ifølge fortalepunkt 8 i CRR2 skal krav til uvektet kjernekapitalandel bidra til finansiell stabilitet gjennom å fungere som et sikkerhetsnett («back stop»-mekanisme) for det vektete kravet, og ved å forhindre overdreven gjeldsoppbygging i oppgangstider. Kravet er ifølge *Finans Norge* i utgangspunktet innført med henblikk på andre forretningsmodeller enn de tradisjonelle bankene, nemlig investeringsbanker med betydelige posisjoner utenom balansen og avansert bruk av risikostyringsteknikker for å bringe kapitalkravet lavt. At kravet på 3 prosent generelt ikke er effektivt bindende for norske banker, er, etter *Finans Norges* mening, ikke et argument i seg selv for å øke kravet. *Finans Norge* mener derimot at dette heller er en indikasjon på at norske banker ikke har overdreven gjeldsbelastning. *Finans Norge* mener dette blant annet kan ses ut fra at norske banker ligger vesentlig over gjennomsnittet i EU både for det vektete og det uvektede kravet, mens land det er naturlig å sammenlikne seg med har vesentlig lavere uvektet kjernekapitalandel. Som en konsekvens av at de norske bankene har høye gjennomsnittlige risikovekter og gjennomgående høyere risikovektede kapitalkrav relativt til EU-land, er det slik *Finans Norge* ser det naturlig at avstanden mellom «sikkerhetsnivået» i form av krav til uvektet kjernekapitalandel og det risikovektede kapitalkravet er større.

Finans Norge viser til at Finanstilsynet vil kunne ilegge enkeltbanker ytterligere krav i pilar 2, jf. ny artikkel 104a (3) i direktivet. Det redegjøres etter *Finans Norges* mening i liten grad i høringsnotatet for hvordan dette er tenkt gjennomført. *Finans Norge* mener det er viktig at det er åpenhet rundt de vurderingskriteriene som benyttes. Etter *Finans Norges* vurdering burde det vært lagt føringer for å sikre harmonisert praksis og skape forutsigbarhet for foretakene. *Finans Norge* er av den oppfatning at det etter

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

CRR2 ikke er adgang til å introdusere generelle tillegg i uvektede kjernekapitalkrav, verken for samtlige banker eller grupper av banker, ei heller under pilar 2. Dersom myndighetene i pilar 2 vurderer at risikoen for høy gjeldsbelastning ikke er tilstrekkelig dekket av pilar 1-kravet, må dette etter Finans Norges mening være en institusjons-spesifikk og godt begrunnet vurdering som leder til et tillegg i minstekravet til uvektet kjernekapitalandel for den aktuelle banken. Finans Norge mener det bør fremgå eksplisitt at et tilleggskrav fastsatt i pilar 2 skal være bankspesifikt.

I henhold til CRR2 fortalepunkt 9 og 10 er kravet til uvektet kjernekapitalandel fastsatt til 3 prosent fordi det både etter EBA og Baselkomiteens syn er et riktig nivå for å fungere som en troverdig sikkerhetsmekanisme mot overdreven gjeldsoppbygging uten å legge unødvendige hindre for foretakenes utlånsevne eller påvirke likviditeten i markedet negativt. Settes kravet til uvektet kjernekapitalandel for høyt vil den spille ut de risikovektede bufferkravene.

Finans Norge viser til at G-SII-er skal ha en uvektet kjernekapitalandelsbuffer som i prosent tilsvare halvparten av bankens G-SII-buffersats, og uttaler at det vil være urimelig at norske banker, som er blant de best kapitaliserte i Europa, skal ha større påslag for overdreven gjeldsoppbygging enn de globalt systemviktige.

Finanstilsynet deler arbeidsgruppens vurdering om at det er ønskelig å videreføre bufferkravet for banker og nasjonalt systemviktige banker. Finanstilsynet viser til at det i fortalen til CRR2 står at «Leverage ratios contribute to preserving financial stability by acting as a backstop to risk-based capital requirements [...]». Finanstilsynets vurdering, basert på beregningene gjengitt i høringsnotatet, er at et krav på 3 prosent i liten grad vil virke som en «backstop» for norske banker. Finanstilsynet mener at dette vil være naturlig å ta med i vurderingen av uvektede tilleggskrav i pilar 2.

Kommunalbanken mener det er viktig at kravet til uvektet kjernekapitalandel kalibreres på et nivå som fungerer som en «backstop» også ved påslag av ev. pilar 2-krav, og anser det som svært viktig at nivået for kredittforetak med forretningsmodell med svært lav risiko ikke økes utover dagens nivå. Kommunalbanken mener på den bakgrunn at det ikke kan åpnes for pilar 2-krav for uvektet kjernekapitalandel for kredittforetak med forretningsmodell som Kommunalbanken så lenge minstekravet er satt til 3 prosent, som omtrent svarer til nivået for vektet kapitalkrav. Nivåer som overstiger 3 prosent, ville etter Kommunalbankens syn være inkonsistent med premis-

set for kravet. Etter Kommunalbankens syn er det svært viktig at fremtidige EU-regler åpner for å videreføre differensiering mellom (også systemviktige) banker og kredittforetak, for å unngå at enkelte foretak får krav til uvektet kjernekapitalandel på nivåer som er betydelig høyere enn hva som er hensikten med reglene.

Kommunalbanken bemerker at eventuelle bufferkrav for kommunefinansieringsinstitusjoner i EU som er nasjonalt systemviktige, vil ha mindre konsekvenser fordi de behandles som «public development credit institutions», som kan ekskludere fra beregningsgrunnlaget eiendeler som anses å ha en særlig tilknytning til offentlig sektor. Kommunalbanken viser i den forbindelse til pkt. 11 i fortalen til CRR2, hvor det bl.a. heter:

«A 3 % leverage ratio requirement would however constrain certain business models and lines of business more than others. In particular, public lending by public development banks and officially supported export credits would be impacted disproportionately. The leverage ratio should therefore be adjusted for those types of exposures»

Dersom det innføres bufferkrav for nasjonalt systemviktige foretak på EU-nivå som vil omfatte Kommunalbanken, eller dersom det nye regelverket kan føre til at Kommunalbanken vil bli omfattet av pilar 2-påslag, ønsker Kommunalbanken en behandling som sikrer et forholdsmessig nivå for kravet til uvektet kjernekapitalandel, tilsvarende som sammenlignbare institusjoner i EU.

Norges Bank viser til at krav til uvektet kjernekapitalandel skal fungere som en nedre grense som supplerer risikovektede kapitalkrav. Uvektede bufferkrav bør derfor etter Norges Banks vurdering fastsettes slik at de normalt ikke er bindende og i minst mulig grad begrenser effekten av å redusere andre kapitalbuffer i en alvorlig krise. EU-kommisjonen vurderer om det også skal åpnes for at nasjonalt systemviktige foretak må oppfylle et uvektet bufferkrav. Norges Bank støtter arbeidsgruppens vurdering av at det i utgangspunktet hadde vært ønskelig å videreføre dagens uvektede bufferkrav.

Norges Bank viser videre til at CRR2 under eksepsjonelle makroøkonomiske forhold gir myndighetene adgang til å la bankene midlertidig ekskludere sentralbankreserver fra beregningen av uvektet kjernekapitalandel. Samtidig skal prosentkravet til uvektet kjernekapitalandel øke tilsvarende for banker som benytter adgangen. Det innebærer at det reelle kravet forblir uendret.

Norges Bank peker på at Covid-19-forordningen frem til 27. juni 2021 endrer denne framgangs-måten for å beregne uvektet kjernekapitalandel i CRR2, slik at effekten av det tidsbegrensede unntaket ikke motvirkes i samme grad. Norges Bank mener myndighetene bør ha adgang til å la bankene ekskludere sentralbankreserver fra beregningen av uvektet kjernekapitalandel uten at prosentkravet til uvektet kjernekapitalandel økes, slik at adgangen til å ekskludere sentralbankreserver faktisk gir en reduksjon i det reelle uvektede kravet.

4.3.5 Departementets vurdering

Etter CRR2 artikkel 92 ny bokstav d skal finansforetak ha en uvektet kjernekapital på minst 3 prosent. Det er ikke nasjonale valg på dette punktet, og arbeidsgruppen har foreslått at finansforetaksloven § 14-4 erstattes med en henvisning til at minstekrav til uvektet kjernekapitalandel følger av CRR. Etter departementets syn er det imidlertid ikke hensiktsmessig med en bestemmelse i loven som henviser til en forordning som gjennomføres i forskrift. Departementet foreslår isteden at gjeldende § 14-4 oppheves, slik at kravet bare vil fremkomme gjennom inkorporasjonsbestemmelsen når CRR2 gjøres gjeldende som norsk forskrift. Departementet tar sikte på også å oppheve reglene om dette i CRR/CRD IV-forskriften § 8 når CRR2 gjøres gjeldende.

Departementet slutter seg til arbeidsgruppens vurdering om at det i utgangspunktet er ønskelig å videreføre bufferkravene til uvektet kjernekapitalandel på to og tre prosent for norske banker, men dette er altså ikke mulig etter reglene i CRR2 og CRD5. CRD5 legger imidlertid til rette for at Finanstilsynet i pilar 2-prosessen kan fastsette uvektede krav utover minstekravet, jf. avsnitt 4.6.

Departementet foreslår ikke egne lovregler for globalt systemviktige foretak i denne proposisjonen. Arbeidsgruppen har foreslått at et bufferkrav for globalt systemviktige foretak skal innføres i finansforetaksloven § 14-3 femte ledd. Departementet foreslår isteden at dette erstattes med en hjemmel i sjetten ledd til å fastsette forskriftsregler og treffe enkeltvedtak om foretak som skal ha en global systemviktighetsbuffer og buffer for uvektet kjernekapitalandel. Hvorvidt nasjonalt systemviktige foretak også må møte et bufferkrav, er til vurdering i EU-kommisjonen. Departementet er enig med arbeidsgruppen i at det er naturlig å se hen til denne vurderingen dersom EU-kommisjonen konkluderer før CRR2 trer i kraft i Norge.

4.4 Krav til stabil finansiering (NSFR)

4.4.1 Gjeldende rett

Det følger av finansforetaksloven § 13-7 nr. 5 at Finansdepartementet kan fastsette minstekrav til finansforetaks sammensetning av finansieringskilder for å sikre stabil finansiering av virksomheten og motvirke risiko knyttet til inndekning av fremtidig innlånsbehov (stabil finansiering). Finansdepartementet har ikke fastsatt slike minstekrav. Et minstekrav til likviditetsreserve («liquidity coverage requirement», LCR) følger imidlertid av CRR artikkel 412 og forordning (EU) 2015/61, jf. CRR/CRD IV-forskriften § 2.

4.4.2 Forventet EØS-rett

CRR2 innfører et minstekrav til stabil finansiering («net stable funding ratio», NSFR) i artikkel 428b, jf. artikkel 413. Hovedregelen er at tilgjengelig stabil finansiering skal være minst like stor som nødvendig stabil finansiering (lite likvide eiendeler). Kravet til stabil finansiering er uttrykt som en brøk som skal være minimum 100 prosent. Mindre og ikke-komplekse finansforetak kan etter artikkel 428ai bruke en forenklet versjon av kravet til stabil finansiering, jf. avsnitt 4.2.

Kravet til stabil finansiering gjelder for alle valutaer samlet, men valutaforordningen til samlet finansiering skal generelt være konsistent med valutaforordningen til eiendelene (samme prinsipp som for likviditetsreservekravet LCR). Nasjonale myndigheter kan kreve at valutaubalanser begrenses ved å sette grenser for hvor stor del av nødvendig finansiering i en gitt valuta som er dekket av tilgjengelig stabil finansiering i en annen valuta, jf. artikkel 428b nr. 5. Slike begrensninger kan bare knyttes til signifikante valutaer, det vil si valutaer som utgjør minimum 5 prosent av foretakets samlede gjeld.

Kravet til stabil finansiering gjelder både på konsolidert og ikke-konsolidert nivå. Nasjonale myndigheter kan gi unntak fra kravet på ikke-konsolidert nivå.

4.4.3 Arbeidsgruppens vurdering

Arbeidsgruppen viser til at kravet til stabil finansiering var en viktig del av Baselkomiteens forslag til styrking av bankreguleringen i Basel III-anbefalingene. Arbeidsgruppen mener innføringen av kravet til stabil finansiering vil være et viktig bidrag til å redusere likviditetsrisikoen i finansforetakene. Det nye kravet vil bli del av

norsk rett gjennom inkorporasjon av CRR2 i norsk rett. Arbeidsgruppen peker på at et generelt prinsipp både for kravet til stabil finansiering og til likviditetsreserve er at valutafordelingen til finansieringen skal være konsistent med valutafordelingen til eiendelene. Da kravet til stabil finansiering har en lengre tidshorison enn likviditetsreservekravet, og det derfor ikke er samme behov for raske tilpasninger, mener arbeidsgruppen det ikke er like stort behov for å begrense ev. valutaubalanse i kravet til stabil finansiering som det er i likviditetsreservekravet.

4.4.4 Høringsinstansenes syn

Finans Norge viser til at arbeidsgruppen tilsynelatende ikke har gjort en vurdering av om det er nødvendig eller hensiktsmessig å endre finansforetaksloven § 13-7 nr. 5 som gir Finansdepartementet hjemmel til å fastsette minstekrav for finansforetaks sammensetning av finansieringskilder for å sikre stabil finansiering av virksomheten. Finans Norge reiser derfor spørsmål ved om denne bestemmelsen bør oppheves av redaksjonelle grunner ettersom denne kompetansen ikke lenger vil tilligge norske myndigheter. Dagens bestemmelse er ifølge Finans Norge i det alt vesentlige en videreføring av tidligere finansieringsvirksomhetslov § 2-17, som kom inn i loven for ca. 15 år siden. Finans Norge viser til at det i Banklovkommisjonens utredning (NOU 2011: 8) s. 856 bl.a. fremgår at forskriftshjemmelen i femte ledd ble tatt inn i loven slik at Finansdepartementet kan fastsette kvantitative minstekrav til finansforetakenes likviditetsreserve i samsvar med nye anbefalinger fra Baselkomiteen og gjennomføringen av disse på EU/EØS-nivå. Ettersom disse reglene nå følger direkte av forordningen, er det etter Finans Norges syn ikke lenger et nasjonalt handlingsrom for gjennomføring av likviditetskrav, slik at også lovteksten må tilpasses.

Kommunalbanken viser til at minstekravet etter CRR2 skal gjelde for alle valutaer samlet. Det er ikke krav til stabil finansiering i enkeltvalutaer, men det gjelder samme krav som for LCR, at valutafordelingen til finansieringen skal være konsistent med valutafordelingen til eiendelene. Kommunalbanken peker på at arbeidsgruppens vurdering og uttaler at det ikke bør innføres stabil finansiering i signifikante valutaer eller for enkeltvalutaer.

Norges Bank viser til at formålet med minstekravet i CRR2 er å sikre stabil finansiering av

finansforetakenes virksomhet og motvirke risiko knyttet til inndekning av fremtidig innlån. Norges Bank støtter innføringen av krav til stabil finansiering i norsk regelverk og mener dette kravet vil være et viktig bidrag til å redusere likviditetsrisikoen i bankene.

4.4.5 Departementets vurdering

Hjemmelen for å fastsette krav til finansforetaks sammensetning av finansieringskilder for å sikre stabil finansiering av virksomheten og motvirke risiko knyttet til fremtidig innlansbehov (stabil finansiering), har til nå ikke vært benyttet. Kravet til stabil finansiering som kommer med CRR2, og likviditetsreservekravet som fra før gjelder etter CRR, er viktige elementer i reguleringen av finansforetakene. Ettersom minstekravet til stabil finansiering er regulert i CRR2 uten nasjonale valg, ser ikke departementet behov for å beholde § 13-7 femte ledd i finansforetaksloven. Departementet foreslår derfor at bestemmelsen oppheves, slik at kravene til likviditetsreserve og stabil finansiering bare vil fremkomme gjennom inkorporasjonsbestemmelsen når CRR2 gjøres gjeldende som norsk forskrift.

Selv om norske foretak har rapportert etter NSFR-definisjonen i flere år og samlet sett allerede oppfyller det nye kravet med god margin, er departementet enig med arbeidsgruppen i at innføringen av et bindende krav vil være et viktig bidrag til å redusere likviditetsrisikoen i finansforetakene. Departementet vil vurdere om det er behov for å fastsette krav til stabil finansiering i signifikante valutaer i forskrift.

4.5 Kapitalbufferkrav

4.5.1 Gjeldende rett

Finansforetaksloven § 14-3 fastsetter bufferkrav for norske finansforetak. Foretakene skal ha en bevaringsbuffer av ren kjernekapital på 2,5 pst. i tillegg til minstekravet til ren kjernekapital. Foretakene skal videre ha en systemrisikobuffer på minst 3 pst., mens systemviktige foretak skal ha ytterligere en buffer på 2 pst., og Finansdepartementet kan i forskrift fastsette at begge bufferkravene skal være høyere eller lavere enn angitt i loven. Foretakene skal også ha en motsyklisk buffer på mellom 0 og 2,5 pst., avhengig av hvor økonomien befinner seg i den finansielle sykkelen. Finansdepartementet kan gi forskrift om de ulike bufferne, om beregningen av bufferkravene og om konsekvenser dersom kravene ikke er oppfylt.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Nærmere regler om bufferkravene er fastsatt i CRR/CRD IV-forskriften. Hovedregelen i § 3 er at foretakene skal beregne kravene til systemrisikobuffer og motsyklisk buffer på grunnlag av satser som er fastsatt i de enkelte land der de har engasjementer. Etter CRR/CRD IV-forskriften § 26 er formålet med systemrisikobufferen å gjøre foretakene mer solide og robuste overfor utlånstap og andre forstyrrelser som kan oppstå som følge av strukturelle sårbarheter i økonomien og annen systemrisiko av varig karakter, og gjeldende sats for systemrisikobufferkravet for engasjementer i Norge er 4,5 pst. etter § 27.

Reglene om bufferkrav i CRD4 ligger til grunn for de gjeldende norske bufferkravene, selv om mange av direktivreglene ikke er gjennomført i forskrift fordi de retter seg mot myndighetene. Bevaringsbufferkravet og det motsykliske bufferkravet er obligatoriske etter hhv. artikkel 129 og 130 i CRD4. Øvrige bufferkrav er valgfrie for nasjonale myndigheter. Etter artikkel 131 kan nasjonale myndigheter pålegge nasjonalt systemviktige foretak et særskilt bufferkrav på opptil 2 pst. Slike foretak kalles «other systemically important institutions» (O-SII). Artikkel 131 omhandler i tillegg bufferkrav for globalt systemviktige foretak («global systemically important institutions», G-SII). Etter artikkel 133 kan nasjonale myndigheter pålegge bankene et systemrisikobufferkrav for å «prevent and mitigate long term non-cyclical systemic or macro-prudential risks not covered by [CRR], in the meaning of a risk of disruption in the financial system with the potential to have serious negative consequences to the financial system and the real economy». Mens et systemrisikobufferkrav på mellom 1 og 3 pst. generelt kan fastsettes etter en enkel notifikasjonsprosedyrer, er det mer omfattende prosedyrer hvis nasjonale myndigheter ønsker å sette høyere krav, dog avhengig av om kravet skal gjelde bare innenlandske engasjementer eller alle engasjementer.

4.5.2 Forventet EØS-rett

Reglene om O-SII-bufferkrav og systemrisikobufferkrav er noe endret i CRD5, mens det for øvrige bufferkrav ikke er vesentlige endringer.

Etter CRD5 artikkel 131 kan nasjonale myndigheter fastsette et O-SII-bufferkrav på opptil 3 pst., og også over 3 pst. etter tillatelse fra EU-kommisjonen. O-SII-bufferkravet skal gjelde i tillegg til eventuelle systemrisikobufferkrav, men dersom summen av de to bufferkravene er høyere enn 5 pst., kreves det særskilt tillatelse. Reglene om G-SII-bufferkrav i artikkel 131 er lite endret,

men også dette bufferkravet skal komme i tillegg til eventuelle systemrisikobufferkrav.

Systemrisikobufferkravet er mer fleksibelt i CRD5. Etter artikkel 133 kan kravet gjelde for alle engasjementer i hjemlandet, visse sektorengasjementer i hjemlandet (boliglån, næringseiendoms-lån, andre foretakslån, andre personkundelån eller underkategorier av disse segmentene), alle engasjementer i andre EØS-land, visse sektorengasjementer i andre EØS-land og engasjementer i tredjeland. Dersom et land anerkjenner andre lands systemrisikobufferkrav, kan kravene etter artikkel 134 komme i tillegg til landets eget systemrisikobufferkrav hvis kravene er rettet mot ulik risiko, og den høyeste satsen skal gjelde hvis kravene er rettet mot den samme risikoen.

4.5.3 Arbeidsgruppens vurdering

For å sikre at norske regler er i tråd med direktivreglene, foreslår arbeidsgruppen en del mindre materielle endringer i finansforetaksloven § 14-3. Arbeidsgruppen foreslår særlig enkelte endringer i bestemmelsen om systemrisikobuffer for å gjenspeile at nivået på kravet skal vurderes jevnlig ut fra utviklingen i systemrisikofaktorer, og kan fastsettes til ulike nivåer for engasjementer i Norge og andre land, men foreslår å videreføre at bufferkravet likevel skal være minst 3 prosent. Arbeidsgruppen foreslår også en ny lovbestemmelse om bufferkrav for globalt systemviktige foretak.

Siden endringene i bufferreglene i CRD5 i all hovedsak gjelder rammene for myndighetenes fastsettelse av de ulike kravene, er det etter arbeidsgruppen vurdering ikke behov for å gjøre vesentlige endringer verken i lov eller forskrift. Norske myndigheters skjønnsrom etter EØS-reglene er folkerettslige forpliktelser som det ikke er behov for å fastsette nærmere regler om. Dette ble også lagt til grunn ved gjennomføringen av CRD4.

Arbeidsgruppen peker på at norske regler allerede innebærer at bufferkravet for systemviktige foretak kommer i tillegg til systemrisikobufferkravet. Dermed blir det ingen endringer for norske foretak av at O-SII-bufferkravet etter CRD5 alltid skal komme i tillegg til systemrisikobufferkravet.

4.5.4 Høringsinstansenes syn

Finans Norge er ikke enig i lovfestingen av at systemrisikobufferkravet skal utgjøre minst 3 prosent av beregningsgrunnlaget for engasjementer i Norge. *Finans Norge* viser til at systemrisiko-

bufferen i CRD5 ikke er et permanent krav, og at kravet skal kalibreres jevnlig for å reflektere den underliggende systemrisikoen. Å lovfeste et minimumsnivå på systemrisikobufferen er, slik Finans Norge ser det, det samme som å lovfeste nivået på systemrisiko i norsk økonomi. Det er ifølge Finans Norge viktig at det settes riktig relativt til anvendelse av kravet i andre land. Et høyere krav i Norge for samme risiko innebærer etter Finans Norges syn en fragmentering av det indre markedet og bidrar til å undergrave harmoniserte EØS-regler. Finans Norge mener at å fastsette et norsk krav på 3 prosent i tillegg legger hindringer for en differensiering av systemrisikobufferkravet, slik det åpnes for i CRD5 artikkel 133 nr. 2.

4.5.5 Departementets vurdering

Departementet slutter seg i hovedsak til arbeidsgruppens forslag til justeringer i finansforetaksloven § 14-3 om bufferkrav. Som Finans Norge peker på, bør det imidlertid ikke angis et «gult» for systemrisikobufferkravet på tre prosent i loven. CRD5 fastsetter ikke noe minimum, men forutsetter at kravet skal tilpasses nivået på den ikke-sykliske systemrisikoen i finanssystemet, som kan endre seg over tid. Etersom departementet uansett bør fortsette å fastsette nivået på dette bufferkravet i forskrift, er det etter departementets vurdering ikke hensiktsmessig å lovfeste et minimum eller spenn i loven.

4.6 Vurdering av risiko og kapitalbehov i pilar 2

4.6.1 Gjeldende rett

Finansforetaksloven stiller krav om at foretakene til enhver tid skal ha en ansvarlig kapital som er forsvarlig ut fra den risikoen ved, og omfanget av, virksomheten foretaket driver, jf. § 13-6. Foretakene skal vurdere kapitalbehovet på kort og lengre sikt og hvordan dette kapitalbehovet kan tilfredsstilles. Vurderingen skal omfatte størrelsen på, og sammensetningen og fordelingen av, kapitalen sammenholdt med arten og omfanget av den risiko som til enhver tid er knyttet til virksomheten, og til den risiko som vil kunne oppstå, jf. loven § 13-6 tredje ledd. Denne interne kapitalvurderingsprosessen følger av pilar 2 i det europeiske kapitaldekningsregelverket, og kalles der ICAAP («internal capital adequacy assessment process»).

Nærmere regler om tilsynsmessig oppfølging av risiko og kapitalbehov i enkeltforetak følger av

finansforetaksloven §§ 13-6 og 14-6 og verdipapirhandelloven §§ 9-16 og 9-18. Etter finansforetaksloven § 14-6 annet ledd skal Finanstilsynet vurdere de risikoer foretakene er og kan bli eksponert for, herunder risikoen som foretakene representerer for det finansielle systemet. Finanstilsynets overvåking og evaluering av foretakenes egenvurdering av kapitalbehov mv. kalles SREP («supervisory review and evaluation process»). Finansdepartementet kan etter finansforetaksloven § 13-6 syvende ledd fastsette høyere kapitalkrav eller virksomhetsbegrensninger for å sikre at ansvarlig kapital er i samsvar med foretakets risikoeksponering, men denne myndigheten er delegert til Finanstilsynet. Kapitalkrav under pilar 2 skal dekke risikoer som ikke, eller bare delvis, er dekket av de generelle pilar 1-kravene. Pilar 2-krav kommer i tillegg til minstekrav og bufferkrav, jf. finansforetaksloven §§ 14-1 og 14-3.

Som nevnt i avsnitt 4.2.1, har Finanstilsynet har delt inn foretakene i fem grupper basert på størrelse, kompleksitet og virkeområde. Gruppeinndelingen avgjør hyppigheten og omfanget av gjennomgangen av foretakenes risiko- og kapitalbehovsvurderinger (SREP). Ved vurdering av pilar 2-krav benytter Finanstilsynet en felles metode som utgangspunkt, mens endelige vedtak fattes på bakgrunn av en helhetlig vurdering av foretakets risikoeksponering og kapitalbehov. Rundskriv 12/2016 med tilhørende vedlegg beskriver Finanstilsynets praksis for risiko- og kapitalbehovsvurdering og fastsettelse av pilar 2-krav.

For de største foretakene uttrykker Finanstilsynet i tillegg en forventning til kapitalkravsmargin. Det fremgår av finansforetaksloven § 13-6 tredje ledd at foretaket ved vurderingen av kapitalbehovet også skal ta høyde for risiko som vil kunne oppstå på lengre sikt. Finanstilsynets tilnærming til kapitalkravsmargin er presisert i vedlegg 5 til rundskriv 12/2016. For de mindre og mellomstore foretakene forventer Finanstilsynet at foretaket må tilpasse kapitaliseringen slik at den til enhver tid overstiger det samlede kravet til ren kjernekapital med god margin, uten å tallfeste forventninger til marginen. I vurderingen ser Finanstilsynet hen til egne stresstester, foretakets stresstester og eventuelle stresstester gjennomført av EBA der det er aktuelt.

4.6.2 Forventet EØS-rett

CRD5 gir mer utfyllende regler om hvilke risikoer som skal inngå i vurderingene av foretakenes kapitalbehov. Det presiserer også hvilke typer

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

kapital som kan oppfylle pilar 2-kravet. Særlig kan ikke pilar 2-kravet lenger omfatte elementer av systemrisiko eller risiko knyttet til overdreven gjeldsoppbygging i foretaket. Systemrisiko forutsettes dekket under pilar 1, jf. CRD5 artikkel 104a nr. 2 bokstav a. Risiko som følger av overdreven gjeldsoppbygging i foretaket, skal inngå i et parallelt uvektet pilar 2-krav, jf. artikkel 104a nr. 3 og omtale i avsnitt 4.3.

De risikoer og risikoelementer som inngår i pilar 2-kravet, skal være vesentlige, jf. artikkel 104a nr. 2 femte avsnitt. CRD5 inneholder ingen nærmere angivelse av hvilke kriterier som skal legges til grunn ved vurdering av vesentlighet, men refererer til renterisiko i bankboken som et eksempel, jf. artikkel 98 nr. 5. Tilsynsmyndigheten skal fastsette pilar 2-krav for foretak som ikke etterlever regelverk om risiko- og kapitalbehovsvurdering (ICAAP), styring og kontroll eller store engasjementer, såfremt ikke andre tilsynsmessige virkemidler anses tilstrekkelige. Tilsynsmyndigheten kan fastsette pilar 2-krav på bakgrunn av «andre foretaksspesifikke situasjoner» som gir grunnlag for vesentlig bekymring, jf. artikkel 104 a nr. 1 bokstav f. CRD5 presiserer også at foretakenes innsats mot terrorfinansiering og hvitvasking skal vurderes som en del av SREP, jf. artikkel 97 nr. 6. I den grad risikoen har økt, eller det er rimelig å anta at det har vært forsøk på, eller tilfeller av, hvitvasking eller terrorfinansiering i foretaket, skal tilsynsmyndigheten varsle EBA.

I CRD5 presiseres det at kapital som skal dekke pilar 2-kravet, skal bestå av minimum 56 prosent ren kjernekapital og 75 prosent kjernekapital, jf. artikkel 104a nr. 4. Tilsynsmyndigheten kan, ut fra foretaksspesifikke forhold, fastsette at kravet må dekkes av en høyere andel kjernekapital eller ren kjernekapital. Kapital som brukes for å dekke pilar 1-krav (minstekrav til ansvarlig kapital og bufferkrav) og kapitalkravsmarginen, kan ikke benyttes for å oppfylle pilar 2-krav. All kapital kan imidlertid benyttes til også å oppfylle minstekravet til uvektet kjernekapitalandel og ev. uvektede pilar 2-krav knyttet til overdreven eller unormal gjeldsoppbygging, jf. artikkel 92 nr. 1. Det vil si at dobbelttelling er tillatt i disse tilfellene.

CRD5 artikkel 97 nr. 4 presiserer hvilke kriterier tilsynsmyndigheten skal legge til grunn i sin vurdering av proporsjonalitet, jf. artikkel 143 nr. 1 bokstav c. Etter ny artikkel 97 nr. 4. bokstav a kan tilsynsmyndigheten benytte felles metode og tilnærming til SREP for grupper av foretak med lik risikoprofil, under forutsetning av at det gjøres en konkret vurdering av risikoen i det enkelte fore-

tak, og at bruk av tilsynsmessige virkemidler tilpasses foretaket. En gruppebasert tilnærming vil imidlertid utløse krav om notifisering til EBA.

Ny artikkel 104b nr. 1 i CRD5 presiserer foretakets plikt til å fastsette en intern kapitalkravsmargin som sikrer at kapitalnivået i tilstrekkelig grad dekker de risikoer foretaket er utsatt for, og tap foretaket kan bli utsatt for i en stressituasjon, herunder de tap som fremgår av tilsynsmyndighetens stresstester. Tilsynsmyndigheten skal regelmessig vurdere foretakets kapitalkravsmargin som ledd i SREP og se hen til egen vurdering av interne modeller og resultatene av foretakets stresstest, jf. artikkel 104b nr. 2. Tilsynsmyndigheten skal meddele sin vurdering av hva som vil være et passende nivå på kapitalkravsmarginen, til foretaket, jf. artikkel 104b nr. 3. Tilsynsmyndighetens vurdering av kapitalkravsmarginen skal være foretaksspesifikk og kan omfatte de samme risikoer og risikoelementer som inngår i pilar 2-kravet, men kun dersom risikoen ikke allerede anses dekket gjennom pilar 2-kravet, jf. artikkel 104b nr. 4. Dersom foretaket etter tilsynsmyndighetens vurdering ikke har tilstrekkelig kapitalkravsmargin, kan tilsynsmyndigheten fastsette et høyere pilar 2-krav etter artikkel 104a.

4.6.3 Arbeidsgruppens vurdering

Arbeidsgruppen viser til at det etter CRD4 er «competent authorities» som skal ha myndighet til å kunne kreve at foretakene har kapital og likviditet utover minstekravene i pilar 1, og at det i CRD4 artikkel 3 (36) er angitt at med «competent authority» menes nasjonale tilsynsmyndigheter. Selv om myndigheten til å fastsette pilar 2-krav i Norge er delegert til Finanstilsynet, er det Finansdepartementet som formelt er gitt myndigheten i loven. Arbeidsgruppen mener at Finanstilsynets myndighet til å fastsette pilar 2-krav bør fremgå av loven, og foreslår derfor en endring i finansforetaksloven § 13-6 syvende ledd.

Arbeidsgruppen viser til at CRD5 fastsetter krav til kvalitet på kapitalen som benyttes for å oppfylle pilar 2-kravet, herunder krav til at minimum 56 prosent av kravet må oppfylles med ren kjernekapital, og at Finanstilsynet har lagt til grunn at foretakene skal oppfylle pilar 2-kravet med ren kjernekapital, uten at dette fremgår i lov eller forskrift. Arbeidsgruppen viser til at tilsynsmyndigheten etter direktivet kan stille strengere krav til sammensetning av kapital basert på en vurdering av risikoen i det enkelte foretak.

Etter direktivet er systemrisiko dekket under pilar 1, og kan derfor ikke omfattes av pilar 2-

kravet. Arbeidsgruppen foreslår derfor at finansforetaksloven, jf. § 13-6 første og annet ledd og § 14-6 annet ledd, samt verdipapirhandelloven § 9-47 endres slik av systemrisiko ikke lenger skal inngå som et element i pilar-2 vurderingen.

CRD5 inneholder nye bestemmelser om transparens rundt tilsynsmyndighetens vurdering av pilar 2-kravet. Siden Finanstilsynets pilar 2-vurderinger er offentlige, ser ikke arbeidsgruppen behov for regelendringer.

Arbeidsgruppen viser til at tilsynsmyndigheten etter CRD5 må vurdere behov for en kapitalkravsmargin som en del av SREP, og til at en eventuell beslutning om kapitalkravsmargin skal meddeles foretaket. Arbeidsgruppen viser til Finanstilsynets rundskriv 12/2016, og peker på at Finanstilsynet allerede uttrykker en forventning til kapitalkravsmargin for de største foretakene, mens det for mindre og mellomstore foretakene presiseres at foretaket må tilpasse kapitaliseringen slik at den til enhver tid overstiger det samlede kravet til ren kjernekapital med god margin, uten at marginen tallfestes.

4.6.4 Høringsinstansenes syn

Finans Norge peker på at pilar 2-krav ikke lenger kan omfatte elementer av systemrisiko eller risiko knyttet til overdreven gjeldsoppbygging i foretaket, og viser til arbeidsgruppens lovforslag for å gjenspeile dette. *Finans Norge* mener imidlertid at dette bør fremgå mer tydelig og direkte, slik det gjør i direktivet. For å sikre direktivtro gjennomføring i norsk rett og harmonisert og transparent praksis, mener *Finans Norge* også at de bestemmelsene i CRD5 som gjelder rammeverket for fastsettelse av kapitalkravsmargin, bør reguleres i forskrift.

Senter for finansregulering ved handelshøgskolen BI mener at implementeringen av CRD5 vil kreve at pilar 2-kravet som hovedregel kan oppfylles med samme kapitalsammensetning som minstekravet til ansvarlig kapital etter pilar 1. Etter BIs syn bør dette reflekteres i lovverket, slik at hovedregelen og vilkårene for unntak i CRD5 artikkel 104a nr. 4 fremgår eksplisitt av finansforetaksloven. BI mener at formålet med arbeidsgruppens forslag om å gi Finanstilsynet direkte kompetanse til å treffe pilar 2-vedtak, fremstår som uklart. BI peker på at det i dag er klart at vedtakene er underlagt departementets kontroll- og instruksjonsmyndighet, og antar at den skisserte lovendringen ikke vil endre rettstilstanden på dette punkt, siden departementet uansett har ordinær kontroll- og instruksjonsmyndighet overfor

Finanstilsynet. Dersom det er ønskelig å begrense myndigheten departementet har i dag, bør dette ifølge BI fremkomme av loven.

BI mener det fremstår som om arbeidsgruppen forutsetter at Finanstilsynet skal treffe enkeltvedtak om dets forventninger til det enkelte foretaks kapitalkravsmargin, og viser til at enkeltvedtak etter forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b er «vedtak som gjelder rettigheter eller plikter til en eller flere bestemte personer». Det å gi uttrykk for en forventning om at noen skal gjøre noe, er ifølge BI ikke det samme som å pålegge vedkommende en plikt til å gjøre dette. Det bør derfor etter BIs syn fremgå av lovverket at Finanstilsynets forventninger om kapitalkravsmargin ikke er bindende.

4.6.5 Departementets vurdering

Departementet slutter seg til arbeidsgruppens forslag om å endre finansforetaksloven § 13-6 syvende ledd slik at Finanstilsynets kompetanse til å fastsette høyere kapitalkrav eller virksomhetsbegrensninger for å sikre at den ansvarlige kapitalen er i samsvar med det enkelte finansforetaks risikoeksponering, fremgår av § 13-6 syvende ledd. Kompetansen til å fastsette slike krav og begrensninger er i dag delegert til Finanstilsynet, og departementet finner at direktivets system og norsk praksis bør fastsettes i § 13-6.

Etter CRD5 skal systemrisiko dekkes av kapitalkravene i pilar 1, og departementet slutter seg til arbeidsgruppens forslag om tilpasninger i finansforetaksloven § 13-6 første og annet ledd og § 14-6 annet ledd, samt verdipapirhandelloven § 9-47, slik at systemrisiko ikke lenger nevnes som vurderingstema.

Departementet viser til at CRD5 vil innebære vesentlige endringer i EØS-reglene om fastsettelse av pilar 2-krav og nye regler om kapitalkravsmargin, samtidig som arbeidsgruppen ikke har foreslått å regulere vesentlig mer av pilar 2-prosessen enn i dag. Pilar 2-prosessen har over tid utviklet seg, både nasjonalt og på europeisk nivå. I tillegg til regelverksendringene i CRD5 er det også utviklet omfattende retningslinjer om pilar 2, i tillegg til at det har skjedd en utvikling i praksis etter hvert som europeiske tilsynsmyndigheter har vunnet mer erfaring med pilar 2-prosessen. Rettssikkerhetshensyn kan tilsi at rammene for pilar 2-prosessen i større grad enn i dag bør fremgå av regelverket. I arbeidet med utfyllende forskriftsregler basert på arbeidsgruppens forslag, tar departementet sikte på å vurdere behovet for ytterligere regulering av rammene for pilar 2-

prosessen. Departementet viser til at gjeldende forskriftshjemmel i § 13-6 syvende ledd allerede åpner for slik forskriftsregulering, men foreslår likevel en endring i § 13-6 syvende ledd som presiserer departementets adgang til å fastsette nærmere regler om pilar 2-prosessen.

4.7 Disponeringsrestriksjoner ved brudd på bufferkrav

4.7.1 Gjeldende rett

Hvis et finansforetak eller verdipapirforetak ikke oppfyller kapitalbufferkravene, skal foretaket utarbeide en plan for økning av den rene kjernekapitaldekningen, og kan ikke uten samtykke fra Finanstilsynet utbetale utbytte, bonus til ansatte eller rente på annen godkjent kjernekapital, jf. finansforetaksloven § 14-3 femte ledd og verdipapirhandelloven § 9-42 femte ledd. CRR/CRD IV-forskriften § 10 gir utfyllende bestemmelser om finansforetak og verdipapirforetaks plikt til å utarbeide en kapitalplan, og om beregning av et såkalt maksimalt disponeringsbeløp som kan benyttes til blant annet utdeling utbytte, konsernbidrag, innløsning eller tilbakekjøp av egne aksjer eller egenkapitalbevis mv.

Finansdepartementet har i brev 15. januar 2016 til Finanstilsynet uttalt at ved brudd på det samlede kapitalkravet, det vil si pilar 1-minstekrav, pilar 2-kravet og det samlede bufferkravet, treffes vedtak om restriksjoner etter finansforetaksloven § 14-6. De automatiske restriksjonene på utbytte mv. inntreffer først ved brudd på summen av pilar 1-minstekravet og det samlede buffekravet.

4.7.2 Forventet EØS-rett

CRD5 artikkel 141 og 141a gjelder disponeringsrestriksjoner som inntreder automatisk ved overtreddelser av det samlede kapitalbufferkravet. Når foretaket oppfyller det samlede bufferkravet, kan det ikke foreta disponeringer vedrørende den rene kjernekapitalen som medfører at foretaket ikke lenger vil oppfylle det samlede kapitalbufferkravet. Hvis foretaket ikke overholder det samlede kapitalbufferkravet, skal foretaket beregne et maksimalt disponeringsbeløp («maximum distributable amount», MDA) og gi melding om dette til tilsynsmyndigheten. Endringene med CRD5 gjelder i hovedsak metoden for beregning av det maksimale disponeringsbeløpet. Videre presiseres det i CRD5 artikkel 141a

at et foretak skal anses å være i brudd med det samlede bufferkravet hvis det ikke har nok kapital av tilstrekkelig kvalitet til å dekke det samlede bufferkravet, minstekravet til ansvarlig kapital i pilar 1 og det foretaksspesifikke kapitalkravet i pilar 2, med unntak av pilar 2-krav pålagt foretaket som følge av risiko knyttet til overdreven gjeldsoppbygging i foretaket («excessive leverage»).

CRD5 artikkel 141b og 141c gjelder automatiske disponeringsrestriksjoner ved brudd på bufferkravet for uvektet kjernekapitalandel for globalt systemviktige foretak (G-SII). Blant annet skal et foretak som ikke lenger oppfyller kravet til uvektet kjernekapitalandelsbuffer, beregne et maksimalt disponeringsbeløp («leverage ratio related maximum distributable amount», L-MDA), og gi melding til tilsynsmyndigheten.

For øvrig følger det av CRD5 artikkel 104b nr. 6 at brudd på en eventuell kapitalkravsmargin som er kommunisert til foretaket under pilar 2, ikke skal medføre automatiske disponeringsrestriksjoner.

4.7.3 Arbeidsgruppens vurdering

Arbeidsgruppen viser til at CRD5 ikke inneholder noen nasjonale valg om disponeringsrestriksjoner, og foreslår at direktivendringene om beregning av maksimalt disponeringsbeløp gjennomføres i forskrift. Arbeidsgruppen peker videre på at hva som anses som et brudd på det samlede kapitalbufferkravet, bør fremgå av lov, og foreslår derfor at finansforetaksloven § 14-3 og verdipapirhandelloven § 9-42 justeres i tråd med direktivreglene.

Arbeidsgruppen viser til at CRD5 artikkel 141b og 141c gjelder for globalt systemviktige foretak, men mener at det likevel bør innføres regler som legger til rette for gjennomføring av direktivbestemmelsene. Etter arbeidsgruppens syn bør finansforetaksloven § 14-3 tilpasses slik at den omfatter hjemmel til å fastsette nærmere regler om brudd på bufferkrav for uvektet kjernekapitalandel for globalt systemviktige foretak i forskrift.

4.7.4 Høringsinstansenes syn

Finans Norge er enig med arbeidsgruppen i at det ikke er noen nasjonale valg i reglene for disponeringsrestriksjoner, og at norsk regelverk må tilpasses for å gjenspeile de endringer som følger av CRD5.

4.7.5 Departementets vurdering

Disponeringsrestriksjonene i CRD5 gjør seg gjeldende ved brudd på det samlede kapitalbufferkravet. Departementet viser til at kapitalkravsstrukturen for finansforetak etter CRR2/CRD5 er bygd opp slik at de generelle minstekravene til kapital (pilar 1) ligger i bunn, og deretter følger foretaksspesifikke minstekrav (pilar 2). Kapitalbufferkravene kommer på toppen. Rekkefølgen på kravene innebærer at når foretaket kommer i brudd med de samlede minste- og bufferkravene etter pilar 1 og 2, anses det først som brudd på bufferkravene, slik at de automatiske disponeringsrestriksjonene inntreffer.

Departementet slutter seg til arbeidsgruppens vurdering og forslag, se lovforslaget § 14-3 femte ledd. Departementet tar sikte på å følge opp arbeidsgruppens forslag om gjennomføring i forskrift av direktivendringene om beregning av maksimalt disponeringsbeløp.

Det er ingen globalt systemviktige foretak i Norge. Loven bør imidlertid inneholde en hjemmel slik at det kan gis nærmere regler om dette, se forslaget til § 14-3 sjette ledd i finansforetaksloven.

4.8 Konsolidering

4.8.1 Gjeldende rett

Regler om hvordan kapitalkrav og andre soliditets- og sikkerhetskrav skal anvendes på konsolidert basis følger av finansforetaksloven §§ 17-13 (2) og 18-2 og CRR/CRD IV-forskriften del VI. Soliditetsregler skal oppfylles på konsolidert basis for datterforetak, tilknyttet foretak og for eierforetakene i samarbeidende grupper. Hovedregelen er full konsolidering, det vil si at regnskapene til foretakene slås sammen som om virksomheten var samlet i ett foretak. Det er etter finansforetaksloven § 18-2 første ledd bokstav a adgang til å tillate forholdsmessig konsolidering av datterforetak på nærmere vilkår. Forholdsmessig konsolidering innebærer at bare den andelen av datterforetakets virksomhet som svarer til morforetakets eierandel, skal konsolideres inn i konsernregnskapet.

4.8.2 Forventet EØS-rett

Konsolideringsreglene i CRR2 følger av artikkel 11 til 24. CRR2 endrer reglene om konsolidering i artikkel 18 slik at det ikke lenger er adgang til å tillate at et datterforetak som er foretak i finansiell

sektor, omfattes av regler om forholdsmessig konsolidering, det vil si at full konsolidering skal anvendes for slike datterforetak. For datterforetak som ikke er i finansiell sektor, er hovedregelen at morselskapet skal behandle eierskapet som en aksjeinvestering etter den såkalte egenkapitalmetoden. Det vil si at en forholdsmessig andel av datterforetakets egenkapital skal balanseføres som en eiendel hos morforetaket. Det samme gjelder for deltakerinteresser i foretak som ikke er i finansiell sektor. CRR2 artikkel 18 er imidlertid endret med et nytt 8. ledd som gjør det mulig å kreve full eller forholdsmessig konsolidering av datterforetak og foretak der morforetaket har deltakerinteresser, også når slike foretak ikke er i finansiell sektor eller yter tilknyttede tjenester som definert i artikkel 4 punkt 3, 26 og 18. Dette gjelder i tilfeller der det er en betydelig risiko for at foretaket i en stressituasjon vil gi finansiell støtte til datterforetaket eller foretaket det har deltakerinteresser i. Bestemmelsen gjelder ikke forsikringsforetak.

4.8.3 Arbeidsgruppens forslag

Arbeidsgruppen uttaler at det er behov for å endre opplistingen i CRR/CRD IV-forskriften av hvilke foretakstyper som omfattes av konsolidering, i lys av endringene i CRR2 artikkel 18. Arbeidsgruppen peker også på behovet for utfyllende norske forskriftsregler til den nye bestemmelsen i artikkel 18 (8).

Arbeidsgruppen viser til at finansforetaksloven § 18-2 første ledd bokstav a annet punktum som gir Finanstilsynet adgang til å tillate forholdsmessig konsolidering av datterforetak på nærmere vilkår, ikke er i tråd med CRR2, og foreslår derfor at bestemmelsen oppheves.

4.8.4 Høringsinstansenes syn

Ingen høringsinstanser har inngitt merknader til arbeidsgruppens forslag.

4.8.5 Departementets vurdering

Arbeidsgruppen har foreslått endringer i finansforetaksloven § 18-2 første ledd, som regulerer konsolidering av datterforetak. Videre peker arbeidsgruppen på behovet for justeringer i CRR/CRD IV-forskriften som følge av endringene i CRR2. Etter departementets syn er det imidlertid ikke hensiktsmessig med en lovregel som gjennomfører bestemmelser i en forordning som skal gjennomføres i forskrift. Departementet foreslår

derfor at virkeområdet for § 18-2 første til tredje ledd kan endres i forskrift, slik at kredittinstitusjoner og holdingforetak i finanskonsern kan unntas. For disse foretakene vil konsolideringsreglene fremgå av inkorporasjonsbestemmelsen når CRR2 gjøres gjeldende som norsk forskrift. Departementet tar også sikte på å konsekvensjustere og oppheve overlappende forskriftsregler om konsolidering i CRR/CRD IV-forskriften del VI når CRR2 blir gjort gjeldende som norsk forskrift. Departementet anser at forskriftshjemmelen i finansforetaksloven gjeldende § 18-2 fjerde ledd dekker slik konsekvensjustering av gjeldende forskriftsregler, men foreslår en ny nummerering av § 18-2 som følge av forslaget om å innføre en konkret forskriftshjemmel til å unnta kredittinstitusjoner og holdingforetak i finanskonsern fra første til tredje ledd i et nytt fjerde ledd.

4.9 Organisering av finanskonsern

4.9.1 Krav om tillatelse for å etablere holdingforetak

4.9.1.1 Gjeldende rett

Det kreves tillatelse for å etablere et finanskonsern, jf. finansforetaksloven § 17-1. Som finanskonsern regnes et konsern der minst ett foretak som ikke er morforetak, er et finansforetak, jf. finansforetaksloven § 1-4 første ledd. Organiseringen av finanskonsern skal godkjennes, jf. finansforetaksloven § 17-8. Som morforetak i finanskonsern regnes foretak som har en så stor eierandel i et finansforetak at det er etablert et konsernforhold mellom foretaket og finansforetaket, jf. finansforetaksloven § 17-6 første ledd. Morforetak i et finanskonsern kan være et holdingforetak, et annet finansforetak (unntatt pensjonsforetak og e-pengeforetak) og annet eierforetak, jf. finansforetaksloven § 17-6 annet ledd. Morforetak i konsern som omfatter både bank og forsikring (blandet konsern), skal som hovedregel være et holdingforetak, jf. finansforetaksloven § 17-8 tredje ledd.

Som holdingforetak regnes et norsk aksjeselskap eller allmennaksjeselskap som etter sine vedtekter ikke skal drive annen virksomhet enn å forvalte sine eierinteresser i finansforetak og i tilfelle andre foretak som inngår i konsernet, jf. finansforetaksloven § 17-3 annet ledd.

Det kreves tillatelse for å være holdingforetak i finanskonsern, jf. finansforetaksloven § 17-3 første ledd. Holdingforetak regnes om finansforetak, jf. finansforetaksloven § 1-3 første ledd bokstav f.

Finansforetaksloven § 17-5 inneholder krav til søknad om tillatelse til å etablere finanskonsern og til å være holdingforetak i finanskonsern. Reglene om konsesjonsbehandling i finansforetaksloven kapittel 3 gjelder tilsvarende.

Etter finansforetaksloven § 3-2 fjerde ledd er hovedregelen at konsesjonssøknader skal avgjøres innen seks måneder etter at fullstendig søknad er mottatt. En søknad skal i alle tilfelle være avgjort innen tolv måneder etter at den er mottatt.

Finansforetaksloven § 3-7 inneholder regler om endring og tilbakekall av konsesjon.

4.9.1.2 Forventet EØS-rett

I utgangspunktet skal kredittinstitusjoner og verdipapirforetak oppfylle kapital-, soliditets- og sikkerhetskrav på individuell basis, jf. CRR2 artikkel 6 nr. 1. I konsern skal kravene også oppfylles på konsolidert nivå, jf. CRR2 artikkel 11 nr. 2. CRR2 artikkel 11 til 24 gir nærmere regler om konsolidering.

Det følger av fortalens punkt 3 i CRD5 at siden kredittinstitusjoner og verdipapirforetak som kontrolleres av holdingforetak, ikke alltid er i stand til å sikre at kravene overholdes på konsolidert nivå i hele konsernet, er det nødvendig at tilsynssanksjoner kan rettes direkte mot visse holdingforetak.

Etter CRD5 artikkel 21a stilles det krav til konsesjon for holdingforetak i finanskonsern. Bestemmelsen regulerer «financial holding company» og «mixed financial holding company». Et «financial holding company» vil være et holdingforetak i en gruppe som hovedsakelig består av banker, kredittforetak, finansieringsforetak eller verdipapirforetak. Et «mixed financial holding company» vil være et holdingforetak i en tverrsektoriell finansiell gruppe bestående av minst én bank, ett kredittforetak, ett finansieringsselskap eller ett verdipapirforetak, og minst ett forsikringsforetak.

Etter CRD5 artikkel 21a nr. 4 kan det søkes om unntak fra kravet til tillatelse dersom følgende vilkår er oppfylt:

- foretakets hovedvirksomhet er å eie aksjer i datterforetak,
- foretaket er ikke utpekt som krisehåndteringsenhet,
- et datterforetak er en kredittinstitusjon som er ansvarlig for å oppfylle tilsynskrav som gjelder på konsolidert nivå i konsernet, og kan oppfylle disse kravene på en effektiv måte,
- foretaket tar ikke del i operasjonelle, finansielle eller andre ledelsesbeslutninger som berø-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

rer konsernet eller de regulerte datterforetakene, og

- e) det er ikke noe som hindrer et effektivt tilsyn med konsernet på konsolidert nivå.

Søknader om unntak skal behandles etter samme prosedyrer som søknader om godkjenning. Det er stilt krav til hvilke opplysninger som skal gis i konsesjonssøknaden. Det skal blant annet gis opplysninger om konsernstruktur, faktiske ledere og kvalifiserte eiere, jf. CRD5 artikkel 21a nr. 2. Søknaden skal sendes til den konsoliderte tilsynsmyndigheten, jf. artikkel 21 a nr. 2 første ledd. Hvem som skal være konsolidert tilsynsmyndighet, er regulert i ny artikkel 111 i CRD5, se avsnitt 4.13.2.

Dersom tilsynsmyndigheten i etableringsstaten er en annen enn den konsoliderte tilsynsmyndigheten, skal søknaden også sendes til tilsynsmyndigheten i etableringsstaten. Tilsynsmyndighetene skal søke å bli enige om en felles beslutning, jf. CRD5 artikkel 21a nr. 8. Beslutningen skal treffes innen to måneder etter at den konsoliderte tilsynsmyndigheten har sendt sin vurdering av søknaden til tilsynsmyndigheten i etableringsstaten.

Dersom de ulike tilsynsmyndighetene ikke blir enige, skal beslutningen tas av EBA (etter at saken er henvist til EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, jf. CRD5 artikkel 21a nr. 8 tredje ledd). Dersom søknaden gjelder et blandet konsern (konsern som omfatter både bank og forsikring) hvor det er utpekt en tilsynsmessig koordinator, skal også denne samtykke til beslutningen, jf. artikkel 21a nr. 9. Dersom de ulike tilsynsmyndighetene ikke blir enige, skal beslutningen tas av EBA eller EIOPA. Forordning (EU) nr. 1093/2010 er tatt inn i EØS-avtalen. I EØS-tilpasningen av forordningen er EFTAs overvåkningsorgan gitt beslutningskompetanse overfor EFTA-statene, etter en fastsatt samarbeidsprosedyre med EBA.

CRD5 artikkel 21a nr. 3 stiller følgende vilkår for tillatelse til å være holdingforetak:

- Konserninterne retningslinjer og fordelingen av oppgaver i konsernet må effektivt sikre (a) koordinering av virksomhetene i datterforetakene, (b) forhindre eller håndtere interessekonflikter i konsernet og (c) håndheving av konserninterne retningslinjer fastsatt av holdingforetaket, jf. bokstav a.
- Organisasjonsstrukturen i konsernet kan ikke være til hinder for et effektivt tilsyn med datterforetak, jf. bokstav b.
- Eiere og ledelse må oppfylle krav til egnethet, jf. bokstav c.

Avslag på både søknader om konsesjon og søknader om unntak fra konsesjonsplikten må gis innen fire måneder etter at søknaden er mottatt, jf. artikkel 21a nr. 10. Er søknaden ufullstendig, løper fristen fra tidspunktet alle nødvendige opplysninger er mottatt. En avgjørelse skal uansett treffes innen seks måneder etter at søknaden er mottatt.

Også ved egnethetsvurderinger av kvalifiserte eiere skal myndighetene koordinere sine vurderinger, jf. artikkel 21a nr. 2 annet ledd. I slike tilfeller suspenderes direktivets ordinære saksbehandlingsfrister for egnethetsvurdering ved erverv av kvalifiserte eierandeler.

Ved overtredelse av krav til tillatelse, eller vilkår for tillatelse, skal tilsynsmyndigheten ha nødvendige virkemidler bl.a. for å bidra til at krav som følger av CRD5 og CRR2, overholdes på konsolidert nivå, jf. artikkel 21a nr. 6.

Direktivet inneholder ikke absolutte krav til tilsynsmessige virkemidler, men det er i artikkel 21 a nr. 6 gitt en del eksempler på slike virkemidler:

- suspensjon av utøvelse av stemmeretten til aksjer i datterforetak som er kredittinstitusjon eller verdipapirforetak,
- påbud eller sanksjoner mot holdingforetaket eller dets styre og ledelse, påbud om at holdingforetaket skal overføre aksjene i datterforetak, som er kredittinstitusjon eller verdipapirforetak, til sine aksjonærer,
- utpeking av annet holdingselskap, kredittinstitusjon eller verdipapirforetak i konsernet som ansvarlig for overholdelse av krav på konsolidert nivå,
- begrense adgangen til eller forby utbetaling av utbytte til aksjonærer, påbud om at holdingforetaket skal selge eller selge seg ned i kredittinstitusjon, verdipapirforetak eller andre enheter i den finansielle sektoren,
- påbud om å fremlegge en plan for overholdelse av krav.

CRD5 endrer videre artiklene 64, 66 og 67, slik at holdingforetak omfattes av tilsynsbeføyelser og sanksjoner ved overtredelse av regelverk.

4.9.1.3 Arbeidsgruppens vurdering

Arbeidsgruppen viser til at bestemmelsen i artikkel 21 a om godkjenning av holdingforetak ikke inneholder noen nasjonale valg, med unntak av valg av tilsynssanksjoner.

Etter finansforetaksloven må det søkes om å etablere holdingforetak i finanskonsern. Reglene om tillatelse gjelder i dag bare norske holdingforetak i norske finanskonsern. Arbeidsgruppen

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

mener at gjeldende regler i finansforetaksloven kapittel 17 som gjelder for slike holdingforetak oppfyller kravene i CRD5 artikkel 21a nr. 2 og 3.

Arbeidsgruppen foreslår at det i finansforetaksloven § 17-3 tas inn et nytt ledd om at kravet til tillatelse etter første ledd også gjelder for norsk holdingforetak med datterforetak som er bank, kredittforetak eller verdipapirforetak etablert i annen EØS-stat. Kravet foreslås også å omfatte holdingforetak etablert i annen EØS-stat som etablerer slike datterforetak i Norge, i tilfeller der Finanstilsynet vil være konsolidert tilsynsmyndighet for konsernet.

Arbeidsgruppen foreslår at det i samsvar med artikkel 21a nr. 4 lovfestes en adgang for Finanstilsynet til å gi unntak fra kravet om tillatelse. Vilkårene for å få unntak foreslås tatt inn i en ny § 17-3 a i finansforetaksloven. Det fremgår ikke nærmere av direktivet hva som ligger i vilkåret i bestemmelsens bokstav d om at foretaket ikke tar del i ledelsesmessige, operasjonelle eller finansielle beslutninger som påvirker konsernet eller de regulerte datterforetakene. Arbeidsgruppen legger til grunn at vilkåret ikke innebærer et unntak fra alminnelige selskapsrettslige regler om selskapsstyring gjennom de ulike selskapsorganene.

Arbeidsgruppen legger til grunn at Finanstilsynets tilsynsmessige virkemidler oppfyller direktivets krav.

Direktivet stiller krav til myndighetenes behandling av en søknad, herunder frister for behandlingen. Arbeidsgruppen legger til grunn at direktivets bestemmelse om at avslag skal gis innen fire måneder etter at fullstendig søknad er mottatt, i realiteten innebærer en frist for å avgjøre om en søknad skal innvilges eller avslås, selv om direktivet åpner for at fristen for å gi godkjenning er seks måneder etter at søknaden er mottatt. Arbeidsgruppen foreslår at det i finansforetaksloven § 3-2 femte ledd tas inn en bestemmelse i samsvar med direktivet.

Arbeidsgruppen foreslår i samsvar med bestemmelsen i artikkel 21a nr. 2 annet ledd at fristen for å behandle søknader om erverv av kvalifisert eierandel suspenderes i minst 20 virkedager ved søknader om konsesjon som holdingforetak. I slike tilfeller avbrytes saksbehandlingsfristen i finansforetaksloven § 6-2 inntil søknaden om konsesjon eller unntak fra konsesjon for etablering av holdingforetak er ferdigbehandlet. Det vises til forslag til finansforetaksloven § 6-2.

Arbeidsgruppen foreslår ikke bestemmelser om samarbeid mellom ulike tilsynsmyndigheter i

finanskonsern. Norske myndigheter vil være folkerettslig forpliktet til å følge direktivets bestemmelser om dette.

4.9.1.4 Høringsinstansenes merknader

Finanstilsynet uttaler at

«[i] arbeidsgrupperapporten er det foreslått å ta inn bestemmelser om godkjenning av holdingforetak som ikke inngår i norsk finanskonsern, i nytt fjerde og femte ledd i finansforetaksloven § 17-3, en bestemmelse som i utgangspunktet gjelder for norske holdingforetak i norske finanskonsern. Skillet mellom holdingforetak i norske finanskonsern og andre holdingforetak som skal godkjennes, bør komme tydeligere frem av loven. Etter Finanstilsynets vurdering bør det vurderes en alternativ plassering av bestemmelsene, for eksempel i en ny bestemmelse, eller i en ny del i kapittel 17. Vilkår for tillatelse til å være holdingforetak følger av CRD5 artikkel 21a nr. 3. Slik Finanstilsynet forstår bestemmelsen, gjelder denne alle holdingforetak, også de som inngår i norske finanskonsern. Det er ikke foreslått å ta disse vilkårene inn i loven. Finansforetaksloven angir ikke slike vilkår i dag, og kravene til tillatelse må tilpasses holdingforetak som ikke er holdingforetak i norsk finanskonsern. Etter Finanstilsynets vurdering vil det skape større forutsigbarhet å ta vilkårene inn i loven. Samtidig kan det også være nyttig når Finanstilsynet skal samarbeide med andre tilsynsmyndigheter. [...] I høringsnotatet vises det til at egnethetskrav for styret i holdingforetak som ikke inngår i finanskonsern, gjelder, fordi det i finansforetaksloven § 17-5 siste ledd er vist til kapittel 3 i samme lov. Det gjøres oppmerksom på at det også bør være henvisninger til finansforetaksloven § 8-9 og § 8-14, slik at også endringer meldes til Finanstilsynet.»

Finanstilsynet har videre foreslått at saksbehandlingsfristen for søknader om etablering av holdingforetak plasseres i kapittel 17, og ikke i finansforetaksloven § 3-2 femte ledd som foreslått av arbeidsgruppen.

4.9.1.5 Departementets vurdering

Departementet slutter seg til arbeidsgruppens forslag om å inkludere bestemmelser om krav om tillatelse for holdingforetak i finansforetaksloven

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

§ 17-3, samt at vilkår for unntak fra krav til tillatelse tas inn som en ny § 17-3 a.

Departementet slutter seg videre til Finanstilsynets forslag om å ta inn vilkår for å gi tillatelse som holdingforetak i loven. Det vises til forslag til ny § 17-5 tredje ledd. CRD5 artikkel 21a nr. 2 oppstiller for øvrig særlige minstekrav til innholdet i søknader om tillatelse som holdingforetak. Departementet viser til at kravet om tillatelse etter § 17-3 eller unntak etter § 17-3 a vil gjelde også for foretak etablert i andre EØS-stater når Finanstilsynet er konsolidert tilsynsmyndighet for konsernet, og foreslår av hensyn til forutsigbarhet for aktuelle søkere at disse minstekravene tas inn som nytt § 17-5 annet ledd.

Departementet viser til at frist for avgjørelse av søknad om erverv av kvalifisert eierandel etter finansforetaksloven § 6-1 suspenderes i minst 20 dager, dersom det samtidig søkes om etablering av holdingforetak, jf. CRD5 artikkel 21a nr. 2 annet ledd og arbeidsgruppens forslag til § 6-2 tredje ledd, nytt tredje punktum. Departementet slutter seg til arbeidsgruppens forslag.

Som hovedregel skal søknad om tillatelse til å etablere holdingforetak avgjøres innen fire måneder etter at søknaden er mottatt. Departementet slutter seg til Finanstilsynets forslag om å plassere fristregelen i kapittel 17 om konsernforhold fremfor i kapittel 3 som foreslått av arbeidsgruppen, og foreslår at denne blir nytt § 17-5 fjerde ledd.

4.9.2 Krav til mellomliggende morforetak i EØS for tredjelandskonsern

4.9.2.1 Gjeldende rett

Reglene i finansforetaksloven § 5-1 om krav til tillatelse for å etablere norske finansforetak som datterforetak, gjelder også for finansforetak etablert utenfor EØS. Det er ikke et krav til etablering av morforetak i Norge eller innenfor EØS.

4.9.2.2 Forventet EØS-rett

Dersom et tredjelandskonsern har to eller flere kredittinstitusjoner eller verdipapirforetak som datterforetak i EØS, skal disse ha ett mellomliggende morforetak etablert i EØS, jf. CRD5 artikkel 21b nr. 1. Tredjelandskonsern er definert i CRD5 artikkel 3 nr. 1 punkt 63 og 64, jf. CRR2 artikkel 4 nr. 1 punkt 138.

Kravet til mellomliggende morforetak i EØS skal ikke gjelde for konsern med samlede eienheter i EØS på mindre enn 40 milliarder euro, jf.

artikkel 21b nr. 4. Etter artikkel 21b nr. 5 skal følgende inngå i beregningen:

- samlet forvaltningskapital til konsernforetakene i EU, og
- den samlede forvaltningskapitalen til tredjelandskonsernets filialer som har tillatelse i henhold til MiFID II eller MiFIR (verdipapirforetak).

Tilsynsmyndighetene kan tillate at det etableres to mellomliggende morforetak i EU, jf. artikkel 21b nr. 2. Dette gjelder dersom et krav om at datterforetakene i EØS skal ha ett felles mellomliggende morforetak i EØS, vil være uforenlig med obligatoriske krav til separasjon av virksomheter i konsernet etter regler eller myndighetspåbud i konsernspissens hjemland. Det samme gjelder dersom krisehåndteringsmyndigheten for det mellomliggende morforetaket i EØS mener at ett felles mellomliggende morforetak vil gjøre krisehåndtering mindre effektivt enn om det er to mellomliggende morforetak.

Etter artikkel 21b nr. 3 skal et mellomliggende morforetak være en kredittinstitusjon med konseksjon etter artikkel 8, eller et holdingforetak med tillatelse etter artikkel 21a. Dersom konsernet bare omfatter verdipapirforetak etablert i EØS, kan det mellomliggende morforetaket være et verdipapirforetak som omfattes av krisehåndteringsdirektivet. Dette gjelder verdipapirforetak som omfattes av startkapitalkravet i verdipapirhandelloven § 9-39 første ledd, som følge av at de har tillatelse til å handle finansielle instrumenter for egen regning, avgi fulltegningsgaranti eller å drive multilateral eller organisert handelsfasilitet.

For tredjelandskonsern som hadde mer enn ett kredittforetak eller verdipapirforetak i EØS per 27. juni 2019 og som har en forvaltningskapital på minst 40 milliarder euro i EØS, er det gitt overgangsregler frem til 30. desember 2023, jf. artikkel 21b nr. 8.

4.9.2.3 Arbeidsgruppens vurdering

Arbeidsgruppen viser til at bestemmelsen ikke åpner for nasjonale valg, og legger til grunn at kravet til mellomliggende morforetak vil gjelde for morforetak i tredjeland som sammen med datterforetakene i EU utgjør et konsern der samlet forvaltningskapital i EU er på minst 40 milliarder euro. Direktivet stiller ikke krav til at det mellomliggende morforetaket må være 100 prosent eid av konsernspissen.

I dag er det ingen norske banker eller kredittforetak som inngår i tredjelandskonsern. Det er

ett norsk verdipapirforetak som er del av et tredjelandskonsern.

Arbeidsgruppen foreslår at det i finansforetaksloven § 17-3 tas inn et nytt femte ledd om at kravet til tillatelse etter første ledd også gjelder foretak med hovedsete i tredjeland, som vil etablere datterforetak i Norge. Det foreslås en generell bestemmelse om at Finanstilsynet kan stille vilkår om at det etableres et mellomliggende morforetak i en EØS-stat. Det anses ikke nødvendig å presisere hvilke forutsetninger som må oppfylles for at Finanstilsynet kan stille slike krav. Finanstilsynet vil ved eventuelle søknader, måtte begrense slike vilkår til de situasjonene direktivet åpner for krav om mellomliggende morforetak.

Arbeidsgruppen foreslår ikke særskilte bestemmelser om samarbeid mellom tilsynsmyndighetene eller tilsynsmyndighetenes rapportering til EBA. Norske myndigheter vil være folkerettslig forpliktet til å følge direktivets regler om dette.

4.9.2.4 Høringsinstansenes merknader

Finanstilsynet mener at det også bør vurderes om vilkårene for når det kan kreves mellomliggende holdingforetak etter CRD5 artikkel 21b, bør tas inn i loven. Det vises for øvrig til avsnitt 4.9.1.4.

4.9.2.5 Departementets vurdering

CRD5 artikkel 21b stiller krav til organiseringen av visse tredjelandskonserns virksomhet innenfor EØS, når virksomheten har et visst omfang. Selv om EØS-avtalen ikke regulerer forholdet til tredjeland, anses bestemmelsen om krav til mellomliggende morforetak å være EØS-relevant ettersom virksomhetstillatelsene som gis etter regelverket, gir adgang til å drive virksomhet i hele det indre marked. Krav om mellomliggende morforetak i EØS er videre relevant for utarbeidelse av krisetiltaksplaner for foretak innenfor EØS som er en del av tredjelandskonsern.

Kravet i CRD5 artikkel 21b innebærer ikke i seg selv at det må opprettes et nytt holdingforetak, men etter omstendighetene kan det være nødvendig for tredjelandskonsernet å etablere holdingforetak for å tilfredsstille kravet til mellomliggende morforetak innenfor EØS. I så fall vil opprettelsen av et slikt holdingforetak følge de alminnelige reglene om krav til tillatelse for holdingforetak, jf. avsnitt 4.9.1 ovenfor.

Departementet foreslår at bestemmelser om krav til mellomliggende morforetak for finansforetak etablert i EØS som inngår i tredjelandskon-

sern, tas inn i finansforetaksloven ny § 17-8 a, i kapittel 17 del II om organiseringen av finanskonsern. Departementet foreslår videre at reglene om beregning av terskelen på 40 milliarder euro, samt nærmere regler om unntak fra kravet om at det mellomliggende morforetaket er en kredittinstitusjon eller et holdingforetak, fastsettes i forskrift. Det foreslås av den grunn en forskriftshjemmel i ny § 17-8 a.

4.10 Egnethetskrav for styremedlemmer

4.10.1 Gjeldende rett

Et finansforetak skal ha et allsidig sammensatt styre av egnede styremedlemmer, jf. finansforetaksloven §§ 8-4 og 3-5. Dersom styremedlemmer ikke har nødvendig kunnskap, erfaring og god vandel, kan Finanstilsynet pålegge finansforetaket å endre styresammensetningen, jf. finansforetaksloven § 8-9. Finansforetaksloven kapittel 9 inneholder regler som skal sikre at styremedlemmer opptrer uavhengig og med integritet.

4.10.2 EØS-rett

Etter CRD5 artikkel 91 nr. 1 plikter foretakene selv å sørge for at kravene til at styremedlemmer i kredittinstitusjoner og verdipapirforetak har tilstrekkelig kunnskap, erfaring og god vandel, er oppfylt til enhver tid. Kravene gjelder også for holdingforetak i konsern. Videre skal tilsynsmyndigheten ha hjemmel til å avsette styremedlemmer som ikke oppfyller egnethetskravene. Tilsynsmyndigheten skal særlig kontrollere at kravene er oppfylt dersom det foreligger mistanke om hvitvasking eller terrorfinansiering.

Etter CRD5 artikkel 91 nr. 7 skal sammensetningen av styret reflektere en tilstrekkelig erfaringsbredde. Artikkel 91 nr. 8 setter krav til uavhengighet og integritet for styrets medlemmer.

4.10.3 Arbeidsgruppens vurdering

Etter arbeidsgruppens vurdering er kravene til styremedlemmer tilstrekkelig gjennomført i finansforetaksloven §§ 3-5 og 8-4, som også gjelder for norske holdingforetak i norske finanskonsern. Arbeidsgruppen legger til grunn at kravet til egnethet vil gjelde for norske holdingforetak med datterforetak som er kredittinstitusjon eller verdipapirforetak etablert i annen EØS-stat, samt for holdingforetak etablert i annen EØS-stat som etablerer slike datterforetak i Norge, i tilfeller der

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Finanstilsynet vil være konsolidert tilsynsmyndighet for konsernet. Arbeidsgruppen viser til at reglene i finansforetaksloven kapittel 3 vil gjelde tilsvarende for konsesjonsbehandlingen, jf. finansforetaksloven § 17-5 siste ledd.

4.10.4 Høringsinstansenes syn

Finanstilsynet mener at bestemmelser om holdingforetak også bør inneholde henvisninger til finansforetaksloven § 8-9 og § 8-14, slik at også endringer i daglig ledelse eller i styret skal meldes til Finanstilsynet.

4.10.5 Departementets vurdering

Departementet slutter seg til arbeidsgruppens vurdering om at CRD5 artikkel 91 nr. 1, 7 og 8 i hovedsak er tilstrekkelig gjennomført i finansforetaksloven §§ 3-5 og 8-4 for finansforetak.

Departementet er videre enig med arbeidsgruppen i at direktivets krav også gjelder for holdingforetak. Departementet slutter seg til forslaget fra Finanstilsynet om å ta inn bestemmelser om meldeplikt ved endringer i styret eller daglig ledelse for holdingforetak, jf. finansforetaksloven § 17-3 nytt fjerde og femte ledd.

4.11 Godtgjørelse

4.11.1 Gjeldende rett

Godtgjørelsesreglene i finansforetaksloven og finansforetaksforskriften gjennomfører kravene til godtgjørelsesordninger som følger av CRD4. Reglene gjelder uavhengig av foretakets størrelse og kompleksitet, og størrelsen på den ansattes variable godtgjørelse.

Etter finansforetaksloven § 15-1 kan departementet ved forskrift fastsette nærmere regler for å sikre at finansforetak fastsetter og til enhver tid har og praktiserer en godtgjørelsesordning for hele foretaket som omfatter alle ansatte og tillitsvalgte. En slik godtgjørelsesordning skal ha særskilte regler for ledende ansatte, for andre ansatte og tillitsvalgte med arbeidsoppgaver av betydning for foretakets risikoeksponering for andre ansatte og tillitsvalgte med tilsvarende godtgjørelse, samt for andre ansatte og tillitsvalgte med kontrolloppgaver.

Styret i foretak som omfattes av godtgjørelsesreglene, skal sørge for at foretaket har en godtgjørelsesordning som gjelder for hele foretaket og datterforetak, jf. finansforetaksforskriften § 15-2, jf. § 15-1. Det gjelder særlige krav for

godtgjørelse til ledende ansatte, ansatte med arbeidsoppgaver av vesentlig betydning for foretakets risikoeksponering, ansatte med kontrolloppgaver og tillitsvalgte, jf. finansforetaksforskriften §§ 15-4 til 15-7.

Minst 50 prosent av den variable godtgjørelsen skal ikke kunne disponeres fritt av den ansatte, men fordeles jevnt over en periode på minst tre år, jf. finansforetaksforskriften § 15-4 sjette ledd. Denne andelen skal være minst 60 prosent «dersom den variable godtgjørelsen utgjør et meget stort beløp sett i lys av blant annet foretakets virksomhet og lønnsnivået i foretaket».

Minst halvparten av den variable godtgjørelsen skal etter bestemmelsen gis i form av aksjer eller andre egenkapitalinstrumenter, eller betinget kapital som avspeiler foretakets verdiutvikling.

Det følger av likestillings- og diskrimineringsloven § 34 at godtgjørelsesordningen skal være kjønnsnøytral.

4.11.2 Forventet EØS-rett

CRD5 inneholder enkelte endringer i reglene om godtgjørelsesordninger. I artikkel 74 nr. 1 og 92 nr. 1 bokstav b nr. 2 er det tatt inn en bestemmelse om at godtgjørelsesordninger skal være kjønnsnøytrale.

I artikkel 92 nr. 2 er det tatt inn en ikke-uttømmende definisjon av hvilke medarbeidere som anses å kunne påvirke foretakenes risikoeksponering (risikotakere). Definisjonen omfatter medlemmer av ledelsesorganer (styret og daglig ledelse), ansatte med lederansvar for foretakets kontrollfunksjoner eller vesentlige forretningsenheter. Videre omfattes ansatte som i forrige regnskapsår ble tildelt godtgjørelse på minst 500 000 euro, og hvor godtgjørelsen var lik eller oversteg gjennomsnittlig godtgjørelse til medlemmer av ledelsesorganer, og som utfører arbeid innenfor en vesentlig forretningsenhet og arbeidets art har betydelig («significant») innflytelse på den aktuelle enhetens risikoprofil.

EU-kommisjonen er gitt hjemmel til å fastsette utfyllende regler om bl.a. hvilke medarbeidere som skal anses å ha vesentlig innflytelse på foretakets risikoprofil, jf. artikkel 94 nr. 2.

4.11.3 Arbeidsgruppens vurdering

Arbeidsgruppen har foreslått at direktivets samlebetegnelse for ansatte som anses som risikotakere og som skal omfattes av særlige godtgjørelsesregler, tas inn i finansforetaksloven § 15-1 og

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

§ 15-2. Arbeidsgruppen har i tillegg til direktivets minstekrav til omfattede ansatte, foreslått å inkludere tillitsvalgte, og ansatte med kontrolloppgaver.

4.11.4 Høringsinstansenes syn

Ingen høringsinstanser har inngitt merknader til arbeidsgruppens forslag.

4.11.5 Departementets vurdering

Departementet viser til at CRD5 endrer artikkel 92 nr. 2, slik at det i stedet for en konkret opplisting av ulike kategorier av ansatte som skal omfattes av særskilte regler om godtgjørelse, innføres en samlebetegnelse for slike tillitsvalgte og ansatte. Arbeidsgruppen har i tråd med dette foreslått at finansforetaksloven § 15-1 og § 15-2 endres, og at samlebetegnelsen «tillitsvalgte og ansatte med arbeidsoppgaver av vesentlig innvirkning på foretakets risikokspesjonering» innføres. Departementet slutter seg til arbeidsgruppens forslag om å erstatte gjeldende opplisting av kategorier av ansatte med samlebetegnelsen for disse som angitt i CRD5 artikkel 92 nr. 2. Det vises til forslag til endringer i finansforetaksloven § 15-1 første ledd annet punktum og § 15-2. Departementet viser videre til at CRD5 artikkel 92 nr. 3 stiller minstekrav om at visse ansatte skal være omfattet av særlige godtgjørelsesregler, blant annet tillitsvalgte slik som styremedlemmer, personer som inngår i den daglige ledelsen av foretaket, ansatte med ansvar for kontrollfunksjoner eller for vesentlige virksomhetsområder, og ansatte som har krav på betydelig godtgjørelse i det foregående året. Departementet foreslår at disse minstekravene til omfattede ansatte fremgår av forskrift, og viser til eksisterende forskriftshjemmel i loven § 15-2 bokstav a.

Departementet viser for øvrig til at andre endringer i CRD5 som berører godtgjørelsesordninger bør gjennomføres i forskrift, i tråd med gjeldende regelverksstruktur. Gjeldende forskriftshjemler i finansforetaksloven anses som tilstrekkelige til å gjennomføre disse, og departementet foreslår derfor ingen justeringer av forskriftshjemler i finansforetaksloven kapittel 15.

4.12 Lån til ledende ansatte mv.

4.12.1 Gjeldende rett

Finansforetaksloven § 9-9 regulerer finansforetaks adgang til å gi lån til og stille garantier for

styremedlemmer, daglig leder, ansatte, tillitsvalgte og deres personlige nærstående som definert i allmennaksjeloven § 1-5 annet ledd.

Etter finansforetaksloven § 9-10 kan finansforetak ikke gi lån til foretak hvor personer som er styremedlem, daglig leder, ansatt eller tillitsvalgt i finansforetaket, er ansvarlig deltaker eller styremedlem, med mindre internrevisor eller revisor har bekreftet at lånet eller garantien vil være betryggende sikret. Det er gitt enkelte unntak fra forbudet. Finansforetaket skal ved utgangen av hvert kvartal utarbeide oversikter over slike lån.

Etter finanstilsynsloven § 3 annet ledd har foretak under tilsyn plikt til å gi de opplysninger om virksomheten som Finanstilsynet ber om. Bestemmelsen omfatter også opplysninger om lån til ledende ansatte.

4.12.2 Forventet EØS-rett

CRD5 artikkel 88 nr. 1 inneholder en dokumentasjonsplikt for finansforetakenes lån til styremedlemmer og visse personer tilknyttet disse. Finansforetakene skal kunne utlevere denne dokumentasjonen på anmodning fra tilsynsmyndighetene. Definisjonen i artikkel 88 nr. 1 av personer som er tilknyttet et styremedlem, omfatter for det første ektefelle, partner, barn og foreldre. I tillegg omfattes foretak hvor disse personene eller styremedlemmet enten har en kvalifisert eierandel på ti prosent eller mer av kapitalen eller stemmene, eller kan utøve bestemmende innflytelse i foretaket, er en del av den daglige ledelsen eller er styremedlemmer i foretaket.

4.12.3 Arbeidsgruppens vurdering

Arbeidsgruppen vurderer at kravene i CRD5 om at tilsynsmyndigheten skal ha tilgang til opplysninger om lån til styremedlemmer, ledende ansatte og deres nærstående, er dekket av opplysningsplikten i finanstilsynsloven § 3.

Arbeidsgruppen mener at CRD5 ikke innebærer behov for endring i de materielle reglene om begrensninger i lån til ledende ansatte i finansforetaksloven §§ 9-9 og 9-10.

Arbeidsgruppen foreslår likevel at begrensningene i finansforetaksloven § 9-10 utvides til lån til foretak hvor tillitsvalgte, ansatte eller deres nærstående har en kvalifisert eierandel. Forslaget vil bidra til å imøtekomme påpekninger fra IMF, senest i en rapport fra august 2020.

4.12.4 Høringsinstansenes syn

Finanstilsynet har uttalt bl.a. at:

«CRD5 artikkel 88 nr. 1 fastsetter krav til at medlemsstatene skal sikre at opplysninger om lån til medlemmer av styret og ledelsen og deres nærstående skal dokumenteres mv. I høringsnotatet fremgår det at bestemmelsen gjelder for lån til foretak hvor et medlem av styret eller ledelsen, eller vedkommendes nærstående, har en kvalifisert eierandel på 10 prosent eller mer av kapitalen eller stemmene, eller for øvrig kan utøve betydelige innflytelse. Det samme gjelder lån til foretak hvor nevnte personer er del av den daglige ledelsen eller styret. Etter utkast til finansforetakslov ny § 9-10 første ledd første punktum vil ny bestemmelse gjelde lån til foretak hvor nevnte personer er en del av styret. Lån til foretak hvor nevnte personer er en del av den daglige ledelse, vil ikke omfattes. For eksempel vil lån til et foretak der et styremedlem i banken er en del av den daglige ledelsen i foretaket, ikke omfattes av bestemmelsen. Etter Finanstilsynets vurdering bør også slike lån omfattes av bestemmelsen, på tilsvarende måte som ved lån til foretak der et styremedlem i banken er en del av styret i foretaket. [...]»

Finanstilsynet uttaler videre at:

«I utkast til finansforetakslov ny § 9-10 første ledd første punktum anvendes begrepet 'kvalifisert eierandel.' Ettersom loven definerer kvalifisert eierandel noe ulikt i ulike bestemmelser, som for eksempel § 3-3 og § 13-9, bør bestemmelsen også inneholde en definisjon av kvalifisert eierandel. Også annet regelverk benytter begrepet kvalifisert eierandel. Det vises for eksempel til nylig vedtatt forordning (EU) 2020/1503 om crowdfundingtjenestetilbydere for næringslivet, der kvalifisert eierandel er en eierandel som representerer 20 prosent eller mer av kapitalen eller stemmene i foretaket.

Det foreslås at det i finansforetaksloven ny § 9-10 første ledd annet punktum tas inn følgende tillegg:

Med kvalifisert eierandel menes en eierandel som representerer 10 prosent eller mer av kapitalen eller stemmene i finansforetaket.

Eventuelt kan 'kvalifisert eierandel' tas ut og erstattes med definisjonen, slik at finans-

foretaksloven ny § 9-10 første ledd første punktum skal lyde:

Et finansforetak kan ikke gi lån eller stille garanti for et foretak hvor personen som nevnt i § 9-9 første eller fjerde ledd *eier en eierandel som representerer 10 prosent eller mer av kapitalen eller stemmene i finansforetaket*, er ansvarlig deltaker, styremedlem eller i den daglige ledelsen, med mindre internrevisjonen eller revisor har bekreftet overfor styret eller daglig leder at lånet eller garantien vil være betryggende sikret.»

4.12.5 Departementets vurdering

Departementet er enig med arbeidsgruppen i at opplysningsplikten i finanstilsynsloven § 3 dekker kravet i CRD5 artikkel 88 nr. 1 om utlevering av dokumentasjon for lån til styremedlemmer og tilknyttede personer av disse, og foreslår ingen endringer i dette.

Artikkel 88 nr. 1 inneholder ikke konkrete krav til eller begrensninger på slike lån. Departementet mener i likhet med arbeidsgruppen at det er riktig å utvide finansforetakslovens begrensninger for lån til styremedlemmer, tillitsvalgte og ansatte til å omfatte enkelte tilknyttede personer av styremedlemmer som ikke allerede dekkes av gjeldende bestemmelser.

For det første foreslår departementet en presisering et nytt tredje punktum i finansforetaksloven § 9-9 fjerde ledd som utvider kretsen av nærstående til å gjelde tilknyttede personer som nevnt i CRD5 artikkel 88 nr. 1, men som ikke er omfattet av definisjonen av personlig nærstående i allmennaksjeloven § 1-5 annet ledd. Utvidelsen gjelder derfor myndige barn av, og foreldre til ansatte og tillitsvalgte.

Departementet slutter seg videre i hovedsak til Finanstilsynets forslag til justeringer i finansforetaksloven § 9-10 første ledd, slik at definisjonen av kvalifiserte eierandeler fremgår direkte av ordlyden. I tillegg bør det også presiseres at eierandeler som gir bestemmende innflytelse, er omfattet. For personlig nærstående som angitt i allmennaksjeloven § 1-5 annet ledd nr. 1 og 2, følger dette av allmennaksjeloven § 1-5 annet ledd nr. 3. Derfor vil presiseringen i finansforetaksloven § 9-10 første ledd først og fremst ha praktisk betydning for myndige barn og foreldre av ansatte og tillitsvalgte, jf. forslag til finansforetaksloven § 9-9 nytt fjerde ledd tredje punktum.

4.13 Tilsynssamarbeid

4.13.1 Gjeldende rett

Det følger av finanstilsynsloven § 1 annet ledd at dersom foretak under tilsyn er del av et konsern, skal det føres tilsyn etter finanstilsynsloven også med andre foretak i konsernet. Når tilsynsmessige hensyn tilsier det, gjelder dette også den del av virksomheten til foretakene i konsernet som ikke ellers omfattes av finanstilsynsloven.

Etter finanstilsynsloven § 4 b kan Finanstilsynet pålegge et foretaks morforetak opplysningsplikt dersom opplysninger ikke blir utlevert av datterforetaket. Etter finansforetaksforskriften § 17-2 siste ledd har eierforetak (som definert i finansforetaksloven § 17-6 annet ledd bokstav c) plikt til å gi de opplysningene som Finanstilsynet finner nødvendig for å gjennomføre et hensiktsmessig og effektivt tilsyn med finansforetakene i konsernet.

Etter finanstilsynsloven § 4 første ledd nr. 3 kan Finanstilsynet pålegge foretak under tilsyn å sende opplysninger til tilsynsmyndigheter i andre stater som fører tilsyn med tilsvarende foretak som nevnt i finanstilsynsloven § 1 første ledd.

Finanstilsynsloven § 7 inneholder bestemmelser om taushetsplikt for tilsynets styremedlemmer og tjenestemenn. Etter bestemmelsens annet ledd gjelder ikke taushetsplikten (etter finanstilsynsloven og forvaltningsloven) overfor andre EØS-staters sentralbanker eller tilsynsmyndigheter som fører tilsyn som nevnt i finanstilsynsloven § 1, herunder Den europeiske sentralbanken (ESB), EBA, EIOPA og ESMA, Det europeiske systemrisikorådet (ESRB) og EFTAs overvåkingsorgan.

I forskrift 30. november 1998 nr. 1102 er det gitt nærmere regler om utveksling av opplysninger med tilsynsmyndigheter fra land i og utenfor EØS. Etter forskriften § 2 skal Finanstilsynet ved utlevering av opplysninger til andre lands tilsynsmyndigheter stille vilkår om at opplysningene undergis taushetsplikt hos mottaker, og bare kan videreformidles med samtykke fra Finanstilsynet.

4.13.2 Forventet EØS-rett

Det følger av CRD5 artikkel 4 nr. 8 at krisehåndteringsmyndigheten og tilsynsmyndigheten skal samarbeide og rådføre seg med hverandre ved utarbeidelse av krisetiltaksplaner og i andre situasjoner der dette følger av krisehåndteringsdirektivet eller kapitalkravsdirektivet.

CRD5 innebærer enkelte endringer i bestemmelsene i artiklene 56 og 57 om utveksling av opplysninger mellom tilsynsmyndigheter, krisehåndteringsmyndigheter mv. Etter artikkel 58a kan tilsynsmyndighetene på visse vilkår, og hensyntatt personvernforordningen, videreformidle eller dele opplysninger med Det internasjonale valutafondet (IMF), Verdensbanken, Den internasjonale oppgjørskbanken (BIS) og Rådet for finansiell stabilitet (FSB).

I CRD5 artikkel 111 endres reglene for hvilken tilsynsmyndighet som skal føre tilsyn på konsolidert nivå med konsern. Består konsernet av både kredittinstitusjon og verdipapirforetak, er det tilsynsmyndigheten for kredittinstitusjonen som er konsolidert tilsynsmyndighet. Dersom det er flere kredittinstitusjoner i gruppen, er det tilsynsmyndigheten for kredittinstitusjonen med størst forvaltningskapital som er konsolidert tilsynsmyndighet. Hvis flere kredittinstitusjoner er under tilsyn av samme tilsynsmyndighet, er det tilsynsmyndigheten for de foretak som samlet har størst forvaltningskapital, som er konsolidert tilsynsmyndighet. Dersom det ikke er noen kredittinstitusjon i konsernet, er det tilsynsmyndigheten til verdipapirforetaket med størst forvaltningskapital som er konsolidert tilsynsmyndighet.

CRD5 medfører ingen endringer i bestemmelsene om at tilsynsmyndighetene i særlige tilfeller kan avtale hvilken tilsynsmyndighet som skal være konsolidert tilsynsmyndighet.

Artikkel 113 omhandler tilsynskollegiers felles beslutninger om kapital og likviditet («joint decisions»). Fellesbeslutningen skal nå også omfatte fastsettelse av kapitalkravsmargin, jf. artikkel 113 nr. 1. bokstav c. Fellesbeslutninger skal fattes innen fire måneder etter at den konsoliderte tilsynsmyndigheten har delt sin vurdering med tilsynskollegiet, også på likviditetsområdet der fristen tidligere var én måned.

Artikkel 115 omhandler samarbeid og koordinering mellom tilsynsmyndigheter. Det er spesifisert at koordinerings- og samarbeidsavtaler også skal omfatte tilsynsmyndigheten i land der holdingforetak som inngår i finanskonsernet, er etablert.

Den tilsynsmyndigheten som har det overordnede ansvaret for tilsyn med et grensekryssende konsern, skal etter CRD5 artikkel 116 nr. 1 bokstav s etablere tilsynssamarbeid med andre tilsynsmyndigheter i tilfeller hvor alle grensekryssende datterforetak av morforetak i EØS, holdingforetak i EØS eller morforetak i blandede finanskonsern i EØS har hovedkontor i et tredjeland, forutsatt at tredjelands tilsynsmyndighet er underlagt taushetspliktregler som tilsvarende taushets-

pliktreglene i CRD5 og MiFID. Etter CRD5 artikkel 116 nr. 6 kan tilsynsmyndigheten i holdingforetakets hjemstat delta i tilsynskollegiet. Artikkelen 117 omhandler tilsynsmyndighetenes plikt til å samarbeide. Det er tatt inn en bestemmelse i artikkel 117 nr. 5 om at også tilsynsmyndigheter, finansielle etterrettingsmyndigheter og øvrige myndigheter som overvåker og har tilsyn med foretak som er rapporteringspliktige etter anti-hvitvaskingsdirektivet, skal samarbeide og utveksle informasjon, forutsatt at dette ikke kan være til hinder for en pågående undersøkelse eller etterforskning.

4.13.3 Arbeidsgruppens vurdering

Etter arbeidsgruppens vurdering er de nye bestemmelsene om tilsynssamarbeid og utveksling av opplysninger med andre lands tilsynsmyndigheter tilstrekkelig regulert i finanstillensloven med tilhørende forskrifter. Arbeidsgruppen mener at det for øvrig ikke er behov for noen særskilt gjennomføring i lov eller forskrift av regler som kun retter seg mot tilsynsmyndighetene. Finanstillensynet har lang erfaring med internasjonalt tilsynssamarbeid i henhold til gjeldende EØS-regler, og endringene i CRD5 medfører ikke behov for lov- eller forskriftsbestemmelser om slikt samarbeid. Finansdepartementet har lagt til grunn at IMF ikke anses som uvedkommende

etter finanstillensloven § 7. Arbeidsgruppen legger til grunn at Verdensbanken og FSB heller ikke bør anses som uvedkommende etter finanstillensloven. Siden overtredelse av finanstillensloven § 7 er straffesanksjonert, foreslår arbeidsgruppen at dette likevel klargjøres i finanstillensloven. Arbeidsgruppen foreslår derfor at finanstillensloven § 7 annet ledd om taushetsplikt ikke gjelder overfor IMF, Verdensbanken, BIS og FSB. Det samme foreslås for Bankenes sikringsfond (og tilsvarende sikringsordninger i andre EØS-land). Det siste vil gi Finanstillensynet adgang til å utlevere taushetsbelagte opplysninger som er nødvendige for at Bankenes sikringsfond kan utøve sine oppgaver.

4.13.4 Høringsinstansenes syn

Ingen høringsinstanser har inngitt merknader til arbeidsgruppens forslag.

4.13.5 Departementets vurdering

Departementet slutter seg til arbeidsgruppens vurdering, og foreslår i tråd med arbeidsgruppens forslag en endring i finanstillensloven § 7 annet ledd som klargjør rammene for utveksling av opplysninger med andre tilsynsmyndigheter og internasjonale organisasjoner i forbindelse med tilsynssamarbeid.

5 Norske finansforetaks etablering av datterforetak i annen EØS-stat

5.1 Gjeldende rett

Finansforetaksloven kapittel 4 inneholder særlige bestemmelser om norske finansforetaks virksomhet i utlandet. Det følger av finansforetaksloven § 4-1 første ledd at:

«Et norsk finansforetak kan ikke etablere eller erverve finansforetak som datterforetak i annen EØS-stat uten tillatelse etter § 17-1. Saksbehandlingsreglene i § 17-5 og kapittel 3, unntatt § 3-2 annet ledd, § 3-3 og § 3-4, gjelder tilsvarende. For konsernforholdet mellom datterforetaket og finansforetaket og det finanskonsern finansforetaket inngår i, gjelder §§ 17-7 til 17-9 og kapittel 18 tilsvarende.»

Det følger videre av finansforetaksloven § 17-1 første ledd at:

«Et finanskonsern kan bare etableres etter tillatelse gitt av departementet. Tilsvarende gjelder dersom et finanskonsern utvides ved at det etableres konsernforhold til et annet finansforetak eller til verdipapirforetak, forsikringsmeglerforetak, eiendomsmeglerforetak, eller forvaltningsselskap for verdipapirfond. Bestemmelsene i § 6-1 fjerde og femte ledd og § 6-5 gjelder tilsvarende.»

Samme krav til tillatelse vil dermed gjelde ved etablering av finanskonsern, uavhengig av om datterforetaket er etablert i Norge eller i en annen EØS-stat.

5.2 EØS-rett

EØS-avtalen artikkel 31, jf. artikkel 34, angir at det ikke skal «være noen restriksjoner på etableringsadgangen» innenfor EØS-området, også for juridiske personer hjemmehørende i en EØS-stat. Det foreligger en restriksjon hvis nasjonale tiltak forhindrer utøvelsen av etableringsfriheten, eller gjør det mindre tiltrekkende å benytte seg av den.

En restriksjon på etableringsfriheten kan likevel opprettholdes dersom den forfølger et tvingende allment hensyn, og hvis den er egnet og nødvendig for å oppnå det tvingende allmenne hensynet som det nasjonale tiltaket er ment å beskytte. Etableringsfriheten etter EØS-avtalen kan også komme til anvendelse i tilfeller der det er foretakets hjemstat som hindrer eller gjør det mindre interessant for foretaket å etablere seg i en annen EØS-stat.

Direktiv 2013/36/EU (CRD4) gjelder for kredittinstitusjoner og visse verdipapirforetak, og inneholder regler om krav til tillatelse for å drive slik virksomhet innenfor EØS. Minstekrav til kapital for kredittinstitusjoner følger av forordning (EU) 575/2013 (CRR).

Det kreves tillatelse for å drive virksomhet som kredittinstitusjon, jf. artikkel 8. Ved mottatt søknad om tillatelse til å drive slik virksomhet som et datterforetak av en kredittinstitusjon i en annen EØS-stat, skal datterforetakets hjemstat konsultere morselskapets hjemstatsmyndigheter, jf. artikkel 16.

Ved etablering av finanskonsern gjennom erverv av datterforetak (i motsetning til opprettelse av et datterforetak), skal erververen gi melding om ervervet til den kompetente myndigheten som regulerer det aktuelle foretaket, jf. artikkel 22. Et norsk foretak som ønsker å kjøpe et foretak i en annen EØS-stat, skal altså kontakte myndighetene i den aktuelle EØS-staten. Informasjonsutvekslingen mellom myndighetene gjelder særlig i forbindelse med egnethetsvurderingen av potensielle eiere eller erververe.

Direktiv 2009/138/EF (Solvens II) gjelder for forsikringsforetak, og harmoniserer regler for å oppnå virksomhetstillatelse som gir adgang til å drive virksomhet innenfor hele EØS. I tillegg inneholder Solvens II minstekrav til kapital for forsikringsforetak.

Tilsvarende som for kredittinstitusjoner, inneholder Solvens II krav om tillatelse for å drive forsikringsforetaksvirksomhet, jf. artikkel 14. Myndighetene i den staten der foretaket ønskes etablert, skal etter artikkel 26 konsultere myndig-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

hetene i en annen EØS-stat når forsikringsforetaket blir datterforetak av et foretak i den andre staten. Vedrørende erverv som medfører etablering av konsern med datterforetak i annen EØS-stat, inneholder Solvens II artikkel 57 og 60 tilsvarende regler som CRD4 artikkel 22 og 24, jf. ovenfor.

Direktiv 2003/41/EF¹ regulerer virksomhet som pensjonsforetak innenfor EFTA/EØS-området. Artikkel 9 stiller krav før oppstart av pensjonsforetaksvirksomhet og om tillatelse fra hjemstatsmyndigheten før pensjonsforetaket utfører grensekryssende aktiviteter, jf. artikkel 20.

Direktiv 2007/44/EF regulerer betalingsforetak innenfor EFTA/EØS-området.² Direktivet har som formål å fullharmonisere kravene til betalingsforetak, jf. fortalen premiss 14.

Direktiv 2009/110/EF regulerer virksomhet som e-pengeforetak innenfor EFTA/EØS-området.³ Direktivet gir en del av reglene som gjelder for betalingsforetak tilsvarende anvendelse på e-pengeforetak, jf. fortalen premiss 9, og det følger dermed av direktivet artikkel 3 at blant annet artikkel 5, 10 og 25 i direktiv 2007/64/EF skal gjelde så langt de passer for e-pengeforetak.

Regler for finansieringsforetak er ikke gjort til gjenstand for harmonisering gjennom en sekundærrettsakt, og mulige inngrep i etableringsfriheten for finansieringsforetak må vurderes direkte under EØS-avtalen artikkel 31, jf. artikkel 34.

5.3 Arbeidsgruppens vurdering

Arbeidsgruppen foreslår at de gjeldende reglene om krav til tillatelse for å etablere datterforetak i annen EØS-stat, erstattes av en meldeplikt og mulighet for norske myndigheter til å gripe inn på nærmere spesifiserte vilkår. Etter arbeidsgruppens vurdering er det sentralt at finanskonsern har en finansiell stilling som gjør etablering eller erverv av datterforetak i andre EØS-stater forsvarlig ut fra hensynet til finansiell stabilitet.

Arbeidsgruppens forslag går ut på at finansforetaket skal gi melding om etablering av datterforetak i annen EØS-stat til Finanstilsynet senest

60 dager før konsernendringen gjennomføres. Det foreslås videre av arbeidsgruppen at Finanstilsynet kan sette vilkår for endringen og gi pålegg om stans i gjennomføringen av planene hvis konsernendringene kan utsette konsernselskapene for særskilt risiko, eller dersom ervervet eller etableringen vil vanskeliggjøre tilsynet med foretaket eller konsernet. I vurderingen skal det legges vekt på effekten på finansiell stabilitet.

Arbeidsgruppen viser til at det gjeldende kravet om tillatelse fra norske myndigheter ved etablering av datterforetak i annen EØS-stat omfatter alle typer finansforetak, og uttaler at det heller ikke etter den nye ordningen med meldeplikt kan differensieres mellom ulike typer finansforetak.

5.4 Høringsinstansenes syn

Finans Norge har uttalt seg overordnet om forslagene inntatt i kapittel 10 i arbeidsgrupperapporten vedrørende problemstillinger som ikke er relatert til gjennomføring av bankpakken, og gir en generell støtte til arbeidsgruppens forslag. Finans Norge uttaler følgende i høringssvaret på side 58: «[...] I all hovedsak gjelder forslagene presiseringer i konsesjons- og virksomhetsregler med det formål at norsk regelverk oppfyller EØS-regler, herunder etter pålegg fra EFTAs overvåkningsorgan. Etter Finans Norges vurdering har arbeidsgruppen foreslått hensiktsmessige tilpasninger og vi har således ingen ytterligere merknader til denne del av rapporten.»

5.5 Departementets vurdering

EFTAs overvåkningsorgan (ESA) har stilt spørsmål ved om finansforetaksloven § 4-1 første ledd er i samsvar med EØS-retten (sak 16/39). ESA sendte 8. juli 2020 grunnlagt uttalelse til Finansdepartementet, hvor ESA anfører at regelen i finansforetaksloven § 4-1 første ledd er i strid med både EØS-avtalen artikkel 31 om etableringsfrihet, og flere direktivbestemmelser som konkret gjelder ulike typer finansforetak. ESA mener at konsesjonskravet etter finansforetaksloven § 4-1 innebærer at norske myndigheter i praksis foretar vurderinger som etter de øvrige direktivene i hvert fall delvis skal utføres av datterforetakets hjemstatsmyndigheter. Norge har svart på ESAs grunnlagte uttalelse i Finansdepartementets brev av 8. desember 2020, hvor departementet også foretar en EØS-rettslig vurdering av problemstillingen. Departementet konkluderte i brevet at

¹ I EU er direktiv 2003/41/EF erstattet av direktiv 2016/2341 (IORPS II).

² I EU er direktiv 2007/44/EF erstattet av direktiv 2015/2366 (PSD II). EØS-komiteebeslutning om innlemmelse av PSD II i EØS-avtalen er vedtatt, men ikke ennå trådt i kraft.

³ Direktivet endres av direktiv 2015/2366 (PSD II). EØS-komiteebeslutning om innlemmelse av PSD II i EØS-avtalen er vedtatt, men ikke ennå trådt i kraft.

EØS-retten ikke er til hinder for en meldeplikt ved etablering av finansforetak som datterforetak i annen EØS-stat, eller ved erverv av kvalifiserte eierandeler i finansforetak i annen EØS-stat. Departementet viser til denne vurderingen.

Arbeidsgruppen har foreslått at norske finansforetak som ønsker å etablere finanskonsern med datterforetak i annen EØS-stat, enten ved opprettelse av datterforetak eller erverv av kvalifiserte eierandeler, skal sende melding til Finanstilsynet 60 dager før konsernetableringen gjennomføres. Finanstilsynet skal etter forslaget kunne stille vilkår for konsernetableringen og ev. forhindre konsernetableringen dersom den anses å kunne utsette (det norske) foretaket eller konsernet for særskilt risiko, eller hvis den vil vanskeliggjøre tilsynet med konsernet.

Departementet mener at det finnes gode grunner til å ha en regel som gir Finanstilsynet kompe-

tanse til å gripe inn i konsernetableringen, særlig i tilfeller der det er aktuelt for et norsk finansforetak å eventuelt kjøpe en eksisterende virksomhet i en annen EØS-stat.

Departementet slutter seg i hovedsak til arbeidsgruppens forslag, men anser at meldeplikten ved erverv av kvalifiserte eierandeler bør inn- tre også ved etterfølgende erverv som øker eierandelen til visse definerte terskelverdier. Det vises til forslaget til § 4-1 første ledd. Departementet foreslår også visse minstekrav til hva meldinger etter § 4-1 skal inneholde. Det vises til bestemmelsens tredje ledd. Departementet foreslår videre at Finanstilsynet ved behandling av meldinger etter § 4-1, skal følge de samme fristregler som gjelder ved vurdering av kvalifiserte erverv i et finansforetak, jf. finansforetaksloven § 6-2 tredje ledd. Departementet viser til forslaget i § 4-1 sjette ledd.

6 Utkast til EØS-komiteens beslutning med tilpasninger

6.1 Vurdering

Som nevnt i avsnitt 1.3 ovenfor, er kapitalkravsforordningen (CRR) gjennomført i CRR/CRD IV-forskriften. Departementet kan dermed gjennomføre CRR2 og forordning (EU) nr. 2020/873 ved endringsforskrift som tar inn de to nevnte forordningene i CRR/CRD IV-forskriftens gjennomføringsbestemmelse i § 2. En slik forskriftsendring kan imidlertid ikke tre i kraft før det er fattet beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordningene i EØS-avtalen, og slik beslutning har trådt i kraft. Tidspunktet for ikrafttredelse av EØS-komiteens beslutning avhenger av om en eller flere EØS/EFTA-stater tar konstitusjonelt forbehold, og i tilfelle når slike forbehold blir løftet.

Det er ikke truffet beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av CRR2 og forordning (EU) 2020/873, som er endringsforordninger til kapitalkravsforordningen, på tidspunktet for fremleggelse av denne proposisjonen. Departementet er kjent med at en beslutning i EØS-komiteen knyttet til forordningene kan bli fattet etter ventet tidspunkt for behandling av denne proposisjonen i Stortinget, eller i tidsrommet mellom fremleggelse av proposisjonen og behandlingen av den i Stortinget. For å ivareta Norges interesser i saken, som er raskest mulig innlemmelse og gjennomføring av disse rettsaktene i norsk rett, bør Norge unngå et langvarig konstitusjonelt forbehold eller å utsette innlemmelsen av rettsaktene i EØS-avtalen. Norske finansforetak vil ved en utsettelse i en kortere eller lengre periode ikke kunne benytte like regler for beregning av kapitalkrav som foretak etablert i EU, heller ikke de fremskyndede lettelsene som følger av forordning (EU) 2020/873 som er knyttet til Covid-19-pandemien. I tillegg vil finansforetakene ikke kunne benytte samme rapporteringssystem som foretak i EU, noe som vil føre til et hull i EBAs dataserier hva gjelder informasjon om norske finansforetak. Departementet mener det er uheldig dersom et slikt avbrudd i rapportering vedvarer over en lengre periode. Derfor bør det legges til rette for at bestemmelsene i forordningene raskt kan tre i

kraft i Norge, når EØS-komiteebeslutningen trer i kraft.

Som følge av at kapitalkravsforordningen er gjennomført i norsk rett i forskrift, forutsetter ikke selve inkorporasjonen av forordningene lovendring. Enkelte lovbestemmelser er imidlertid foreslått opphevet som følge av at reglene vil fremgå i forskrift. Det bes på denne bakgrunn om Stortingets samtykke til innlemmelse av forordningene i EØS-avtalen. Det forventes ikke vesentlige endringer i den endelige beslutningen i EØS-komiteen. Dersom den endelige beslutningen likevel skulle avvike vesentlig fra utkastet som er vedlagt proposisjonen her, vil saken bli forelagt Stortinget på nytt.

Utkast til en EØS-komitebeslutning vedrørende de nevnte forordningene i uoffisiell norsk oversettelse og uoffisielle norske oversettelser av rettsaktene som er omfattet av EØS-komitebeslutningen, følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

6.2 Omtale av utkastet til EØS-komiteens beslutning

Utkastet til EØS-komiteens beslutning om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 (CRR2) og forordning (EU) 2020/873 i EØS-avtalen inneholder en fortale og fem artikler.

Artikkel 1 fastsetter at endringer som følger av forordning (EU) 2019/876 (CRR2) og forordning (EU) 2020/873, skal gjelde for forordning (EU) 575/2013, som er en del av EØS-avtalen vedlegg IX.

Artikkelen fastsetter enkelte tekniske EØS-tilpasninger til forordningene. Blant annet tilpasses teksten for eksempel slik at EFTAs Overvåkningsorgan (ESA) gis kompetanse der EU-kommisjonen etter forordningen er gitt kompetanse overfor EUs medlemsstater. Fristene i forordningen tilpasses normalt til den fristen som inntre senest av datoen som følger av forordningen, eller til når EØS-komiteebeslutningen trer i kraft. Det legges opp til at enkelte bestemmelser som inneholder overgangsperioder for EU-statene, på tilsvarende

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

måte først skal tre i kraft i EØS/EFTA-statene etter en viss overgangsperiode.

For ordens skyld nevnes at når kapitalkravsforordningen som endret ved CRR2 og forordning (EU) 2020/873 viser til artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010 om opprettelse av Den europeiske banktilsynsmyndighet (EBA-forordningen), er teksten tilpasset slik at den referer til EBA, eller der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan. EBA-forordningen artikkel 19 regulerer EBAs rolle i konfliktsituasjoner mellom to eller flere lands nasjonale tilsynsmyndigheter i tilfeller som angitt i sektorrettsaktene. Henvisningen til EFTAs overvåkingsorgan er relevant der overvåkingsorganer har en rolle etter EBA-forordningen artikkel 19 i EØS-tilpasset form, herunder ved utøvelse av bindende myndighet. Slik myndighetsoverføring ble beskrevet og vedtatt av Stortinget i samsvar med Prop. 100 S (2015-2016) om bl.a. innlemmelse av EBA-forordningen i EØS-avtalen.

Artikkel 2 fastsetter at endringer som følger av forordning (EU) 2019/876, skal gjelde for forordning (EU) 648/2012, som er en del av EØS-avtalen vedlegg IX.

Artikkel 3 fastslår at den islandske og den norske språkversjonen av forordningene gis gyldighet og kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Artikkel 4 regulerer når beslutningen trer i kraft. Ikrafttredelsestidspunktet er ikke fastsatt på tidspunktet for fremleggelse av denne proposisjonen til Stortinget.

Artikkel 5 fastslår at beslutningen selv skal kunngjøres i EØS-avdelingen og i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Utkastet til EØS-komiteens beslutning følger vedlagt. Utkastet er utarbeidet av EFTA-sekretariatet og ligger til behandling hos de respektive EØS/EFTA-statene.

6.3 Konklusjon

Forordningene er EØS-relevante og Finansdepartementet anbefaler at Stortinget samtykker til innlemmelse av forordningene med tilpassningstekst i EØS-avtalen.

7 Økonomiske og administrative konsekvenser

7.1 Innledning

EUs bankpakke videreutvikler regulering som ble vedtatt etter den globale finanskrisen i 2008–2009 med sikte på å redusere risikoen i det europeiske finanssystemet. Det er også lagt vekt på at bankreguleringen skal fremme EUs bankunion blant annet ved å differensiere enkelte av reguleringene etter bankenes størrelse og kompleksitet, og på den måten gjøre det enklere for de mindre og ikke-komplekse bankene å oppfylle ulike krav og redusere sine kostnader (proporsjonalitetshensyn). Dette gjelder blant annet krav til rapportering og ekstern informasjon. Bankpakken innebærer relativt små endringer på de enkelte områder, men en nokså stor del av den samlede bankreguleringen er berørt.

7.2 Generelt

Et hovedmål med bankreguleringen er å redusere risikoen for kriser i det finansielle systemet og å redusere de negative konsekvensene av en krise dersom den likevel skulle oppstå. Nyttan av bankregulering er derfor blant annet reduserte kostnader ved krise. Potensielle kostnader består i mindre tilgang på og mer kostbar kreditt og lavere avkastning på sparing for husholdninger, foretak og offentlige myndigheter som følge av bankenes tilpasninger til reguleringene. I mange tilfeller vil likevel god bankregulering kunne gi samfunnsøkonomiske gevinster også når det ikke er finansielle kriser, jf. bl.a. drøftingen i avsnitt 6.3 i Nasjonalbudsjettet 2017.

Mange av tiltakene er rettet mot å redusere kostnader i driften av mindre og ikke-komplekse finansforetak. Slike foretak utgjør enkeltvis en liten trussel mot finansiell stabilitet. Dersom mange av dem er eksponert mot samme risiko og denne materialiserer seg, vil det likevel kunne ha betydning for finansiell stabilitet. Svakere regulering av slike foretak vil kunne øke denne systemrisikoen. Mindre strenge krav til rapportering og ekstern informasjon kan svekke tilsynsmyndig-

hetenes og markedsaktørenes mulighet for å overvåke slike banker. Reduserte kostnader i mindre og ikke-komplekse banker vil styrke slike banker i konkurranse med større banker.

7.3 Virkninger i EU

EU-kommisjonen foretok omfattende beregninger av virkningene av bankpakken da den ble foreslått i 2016. Selv om det er noen endringer i den vedtatte pakken i forhold til det opprinnelige forslaget, har disse endringene begrenset betydning for virkningen av pakken.

Bankkriser er svært kostbare for samfunnet, og i virkningsberegningen der det tas hensyn til både økt kapital i bankene og et styrket krisehåndteringssystem, anslo EU-kommisjonen at bankpakken vil redusere behovet for offentlige midler til å støtte bankene i en krise på størrelse med den globale finanskrisen i 2008–2009, med 32 prosent.

Kostnader ved reguleringsendringer måles normalt ved hvilken virkning de har på BNP, og EU-kommisjonen har innenfor en relativt enkel modell anslått at kravet til uvektet kjernekapitalandel og økte kapitalkrav for markedsrisiko kan redusere BNP med mellom 0,03 og 0,06 prosent på lang sikt. Intervallet er bestemt av hva som forutsettes om reduksjonen i bankenes egenkapitalkostnad som følge av at de får mer kapital. EU-kommisjonen anslo videre at bankenes finansieringskostnader vil øke beskjedent med inntil 3 basispunkter.

EU-kommisjonen drøfter også effekten av utvidelsen av SMB-rabatten uten å forsøke å kvantifisere den, men trekker fram at både selve rabatten og reduserte rapporterings- og informasjonskrav for mindre og ikke-komplekse banker kan øke bankutlån til SMB.

EU-kommisjonen har ikke anslått effekten av tiltakene for å redusere kostnader i mindre og ikke-komplekse banker, men peker på at kostnadene i hele banksystemet kan bli lavere.

7.4 Virkninger i Norge

Arbeidsgruppen har ikke funnet eller gjennomført analyser av de økonomiske effektene av bankpakken på norsk økonomi, men peker på at det er relevant at norske banker i utgangspunktet er noe bedre kapitalisert enn gjennomsnittet av bankene i EU. De nye kravene er dessuten i stor grad allerede oppfylt i norske banker. Det gjelder bl.a. det nye NSFR-kravet og kravet til uvektet kjernekapitalandel. EØS-regler om det sistnevnte kravet kan innebære redusert kapitalkrav for norske banker, siden dagens generelle bufferkrav ikke kan videreføres. Innføringen av SMB-rabatten innebærer også redusert kapitalkrav for norske banker, mens nye beregningsregler for motpartsrisiko vil skjerpe kapitalkravene for noen banker. Generelt har Norge et stort innslag både av mindre og ikke-komplekse banker og av SMB. Arbeidsgruppen antar derfor at effekten i Norge må antas å bli relativt stor både av SMB-rabatten og økt proporsjonalitet i regelverket.

Arbeidsgruppen peker på at den relativt høye kapitaldekningen i norske banker innebærer at

behovet for tilpasning i bankene samlet sett må antas å være mindre i Norge enn i andre land, og at de eventuelle kostnadene ved bankpakken følgelig også vil være mindre enn i de fleste EU-land og mindre enn gjennomsnittet i EU-kommisjonens virkningsberegning.

7.5 Konsekvenser for myndigheter

Endringene i bankpakken forventes ikke i vesentlig grad å permanent påvirke Finanstilsynets oppgaver som tilsyns- og krisehåndteringsmyndighet. Den økte kompleksiteten og detaljeringsgraden i regelverket vil likevel kunne medføre en viss økning i ressursbelastningen. Arbeidsgruppen har ikke hatt noe grunnlag for å vurdere de samlede effektene for Finanstilsynet, men peker bl.a. på at Finanstilsynet må gjennomgå sin pilar 2-praksis, og at regelverket knyttet til fastsettelse av intern og ekstern MREL er detaljert og kompleks.

8 Merknader til de enkelte lovbestemmelsene

8.1 Til endringer i lov 7. desember 1956 om tilsynet med finansforetak mv. (finansstilsynsloven)

Til § 7:

Endringen i *første ledd annet punktum* utvider i tråd med arbeidsgruppens forslag unntaket fra taushetsplikt for Finansstilsynet etter denne bestemmelsen, samt etter forvaltningsloven, til å også gjelde Det internasjonale valutafondet (IMF), Verdensbanken, Den internasjonale oppgjørsbanken (BIS) og Rådet for finansiell stabilitet (FSB). Forslaget gjennomfører endringer i CRD5 artikkel 58 a. I tillegg foretas en redaksjonell endring i bestemmelsen hva gjelder omtalen av Det europeiske systemrisikorådet. Unntaket fra Finansstilsynets taushetsplikt utvides også til å gjelde Bankenes sikringsfond, samt andre EØS-staters innskuddsgarantiordninger. Med innskuddsgarantiordninger menes EØS-staters utpekte myndigheter etter direktiv 2014/49/EU. Departementet viser til at Bankenes sikringsfond og tilsvarende innskuddsgarantiordninger i andre EØS-stater blant annet skal kunne utføre oppgaver etter krisehåndteringsdirektivet, jf. finansforetaksloven kapittel 20. Forslaget er nærmere omtalt i avsnitt 4.13.

8.2 Til endringer i lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven)

Til § 9-42:

Femte ledd endres slik at det klart fremgår av loven hva som anses som et brudd på det samlede kapitalbufferkravet for verdipapirforetak.

Til § 9-47:

Første ledd, annet ledd og femte ledd justeres slik at systemrisiko ikke lenger skal nevnes som vurderingstema i bestemmelsen. Endringen gjenspeiler at systemrisiko dekkes av kapitalkravene i pilar 1 etter direktiv (EU) 2019/878.

Til ny § 10-15 a:

Bestemmelsen gjennomfører BRRD2 artikkel 44a nr. 1-4, og kommer til anvendelse ved ethvert salg av etterstilte gjeldsinstrumenter til ikke-profesjonelle. I tillegg er det nasjonale valget i artikkel 44 nr. 1 annet ledd benyttet, slik at bestemmelsen også gjelder ved salg av instrumenter som inngår i annen godkjent kjernekapital eller tilleggskapital.

Henvisningen til verdipapirhandelloven §§ 10-15 og 10-17 i *første ledd* skal også forstås som en henvisning til utfyllende forskriftsregler til disse bestemmelsene, jf. verdipapirforskriften § 2-2, som gjennomfører kommisjonsforordning (EU) 2017/565.

Annet ledd oppstiller tilleggskrav når den ikke-profesjonelle kundens portefølje av finansielle instrumenter er på under 500 000 euro på kjøpstidspunktet, og innebærer at instrumenter som nevnt i første ledd ikke kan utgjøre mer enn ti prosent av kundens totale portefølje av finansielle instrumenter, samt at kundens første investering må være på minst 10 000 euro eller tilsvarende i annen valuta.

Tredje ledd presiserer hva som skal regnes med etter annet ledd.

Fjerde ledd fastsetter at kunden har plikt til å gi selgeren korrekte opplysninger, som skal sette selgeren i stand til å kunne oppfylle kravene i første og annet ledd.

Kravene til særlig investorbeskyttelse etter ny § 10-15 a gjelder i tillegg til de alminnelige kravene til investorbeskyttelse i verdipapirlovgivningen for øvrig. Det vises til nærmere omtale i avsnitt 3.6.5.

8.3 Til endringer i lov 13. desember 2019 om finansforetak og finanskonsern (finansforetaksloven)

Til § 1-5:

Det vises til omtale i avsnitt 4.2.5.

Til ny § 1-8:

Kapitalkravsforordningen (CRR) og utfyllende rettsakter til den er gjennomført i CRR/CRD IV-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

forskriften. Den nye § 1-8 innebærer at inkorporasjonen av CRR med senere endringsforordninger og utfyllende rettsakter forankres i en egen forskriftshjemmel i finansforetaksloven. Det vises til nærmere omtale i avsnitt 1.3.

Til § 4-1:

Første ledd viderefører gjeldende annet ledd om meldeplikt ved norske finansforetaks erverv av kvalifisert eierandel i finansforetak i annen EØS-stat, med enkelte justeringer. Det presiseres i annet punktum at meldeplikten gjelder ved etterfølgende erverv hvor den kvalifiserte eierandelen overstiger flere definerte terskler. I fjerde punktum presiseres det at § 17-9 annet og tredje ledd kun gjelder ved avhendelse, ikke erverv som faller innenfor § 4-1 første ledd.

Annet ledd innfører en meldeplikt ved etablering av datterforetak i annen EØS-stat, og endringen innebærer at gjeldende konsesjonskrav fjernes.

Tredje ledd spesifiserer minstekrav til meldinger etter første eller annet ledd.

Fjerde ledd klargjør at Finanstilsynet etter mottak av meldinger etter første eller annet ledd, kan vurdere meldingen og eventuelt følge opp med tilsynsmessige virkemidler, dersom etableringen eller ervervet vil kunne utsette det norske foretaket eller konsernet for særskilt risiko, eller hvis tilsynet med konsernet vanskeliggjøres som følge av etableringen eller ervervet.

Femte ledd presiserer at Finanstilsynet etter fjerde ledd bokstav a skal vektlegge om etableringen eller ervervet er forsvarlig ut fra situasjonen i det norske foretaket eller konsernet.

Sjette ledd gir saksbehandlingsfristene fastsatt i § 6-2 tredje ledd tilsvarende anvendelse. Videre slås det fast at dersom Finanstilsynet ikke har truffet vedtak etter fjerde ledd, jf. femte ledd, innen fristen, kan finansforetaket legges til grunn at Finanstilsynet ikke har innsigelser til etableringen eller ervervet.

Til § 6-2:

Tredje ledd nytt tredje punktum gjennomfører CRD5 artikkel 21 a nr. 2 annet ledd. Det vises til nærmere omtale i avsnitt 4.9.1.

Til 9-9:

Endringen i *fjerde ledd* innebærer i hovedsak en videreføring av gjeldende rett, men utvider kretsen av nærstående til å gjelde tilknyttede personer

som nevnt i CRD5 artikkel 88 nr. 1, og som ikke er omfattet av definisjonen av personlig nærstående i allmennaksjeloven § 1-5 annet ledd. Utvidelsen gjelder derfor myndige barn av, og foreldre til ansatte og tillitsvalgte. Det vises til nærmere omtale i avsnitt 4.12.

Til § 9-10:

Endringen i *første ledd* innebærer at gjeldende rett i hovedsak videreføres. Bestemmelsens virkeområde utvides i samsvar med definisjonen av tilknyttede personer i CRD5 artikkel 88 nr. 1, jf. § 9-9 nytt fjerde ledd. Det vises til avsnitt 4.12.

Til § 11-2:

Første ledd utvides slik at vedtak om eller fullmakt til å oppta både annen godkjent kjernekapital og tilleggskapital, skal treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring. I tillegg gis departementet hjemmel til å fastsette at det samme kan gjelde for gjeldsinstrumenter som kan brukes til å dekke MREL.

I *annet ledd* presiseres det hvilke kapitalklasser det kreves samtykke fra Finanstilsynet for å ta opp, kjøpe tilbake eller innfri. I tillegg gis departementet hjemmel til å fastsette at samtykkekravet også skal gjelde for gjeldsinstrumenter som kan brukes til å dekke MREL.

Til § 13-6:

Endringene i *første ledd første punktum* og *annet ledd første punktum* innebærer at systemrisiko ikke lenger skal nevnes som vurderingstema i bestemmelsen. Endringen gjenspeiler at systemrisiko dekkes av kapitalkravene i pilar 1 etter direktiv (EU) 2019/878.

Endringen i *syvende ledd* innebærer at det nå fremkommer av loven at Finanstilsynet har myndighet til å fastsette pilar 2-krav.

Til § 13-7:

Femte ledd oppheves, siden minstekravet til stabil finansiering er regulert i forordning (EU) 2019/876 uten nasjonale valg.

Til § 14-1:

Første ledd nytt fjerde punktum legges til for å klargjøre at enkeltvedtak om høyere kapitalkrav eller virksomhetsbegrensninger etter § 13-6 syvende ledd også regnes som minstekrav.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Til § 14-3:

Første ledd klargjøres med henvisninger til beregningsgrunnlaget i § 14-2 og minstekravet til ansvarlig kapital i § 14-1, i tillegg til enkelte språklige justeringer.

Annet ledd endres slik at det ikke lenger i loven er fastsatt et minstekrav til systemrisikobuffer.

Tredje ledd og *fjerde ledd* bytter plass i paragrafen. *Tredje ledd* justeres med enkelte språklige endringer. *Fjerde ledd* endres for å gjennomføre CRD5 artikkel 131 om systemviktighetsbuffer. Systemviktighetsbufferen skal utgjøre mellom 1 og 3 prosent av beregningsgrunnlaget etter § 14-2, og kravet kan i særlige tilfeller settes høyere.

Femte ledd oppdateres med henvisninger til §§ 14-1 og 13-6.

Gjeldende sjette ledd skilles ut i nytt *sjette og syvende ledd* med noen språklige endringer.

Til § 14-4:

Paragrafen oppheves, ettersom kravet vil følge av forordning (EU) 2019/876 artikkel 92.

Til § 14-6:

Annet ledd justeres slik at bestemmelsen henviser til risikoer i § 13-6, som er endret til ikke å omfatte systemrisiko.

Gjeldende tredje ledd tredje punktum blir nytt *fjerde ledd*, og bestemmelsen endres slik at den ikke lenger omfatter systemrisiko.

Til § 15-1:

Første ledd annet punktum endres i tråd med CRD5 artikkel 92 nr. 2, slik at det i stedet for en konkret opplisting av ulike kategorier av tillitsvalgte og ansatte som skal omfattes av særskilte regler om godtgjørelse, innføres en samlebetegnelse for slike personer. Det vises til nærmere omtale i avsnitt 4.11.

Til § 15-2:

Innledningen i § 15-2 endres i tråd med CRD5 artikkel 92 nr. 2, tilsvarende som endringen i § 15-1 første ledd annet punktum. Det vises til nærmere omtale i avsnitt 4.11.

Til § 17-3:

Nytt *fjerde ledd* gjennomfører CRD5 artikkel 21 a nr. 1.

Nytt *femte ledd* gir regler om meldeplikt ved endringer i styret eller daglig ledelse tilsvarende anvendelse for holdingforetak som er gitt tillatelse etter § 17-3 fjerde ledd, og gjennomfører CRD5 artikkel 91. Meldeplikten har sammenheng med vilkårene for tillatelse for holdingforetak, jf. § 17-5 nytt tredje ledd bokstav c.

Det vises for øvrig til nærmere omtale i avsnitt 4.9.1 og 4.10.

Til ny § 17-3 a:

Bestemmelsen gjennomfører CRD5 artikkel 21 a nr. 4. Det kreves at foretaket ved søknad ber om unntak fra kravet til tillatelse etter § 17-3. Søknaden skal oppfylle kravene i § 17-5 nytt annet ledd. Innvilgelse av unntak fra krav om tillatelse, unntar ikke foretaket fra virkeområdet for konsolideringsregler, jf. CRD5 artikkel 21 a nr. 4 annet ledd. Dersom vilkårene for unntak ikke lenger er oppfylt, skal foretaket søke om tillatelse i henhold til § 17-3 jf. § 17-5.

Det vises for øvrig til nærmere omtale i avsnitt 4.9.1.

Til § 17-5:

Overskriften endres for å gi en mer dekkende angivelse av hva bestemmelsen gjelder.

Nytt *annet ledd* gjennomfører CRD5 artikkel 21 a nr. 2. Nytt *tredje ledd* gjennomfører CRD5 artikkel 21 a nr. 3. Nytt *fjerde ledd* gjennomfører CRD5 artikkel 21 a nr. 10.

Det vises for øvrig til nærmere omtale i avsnitt 4.9.1.

Til ny § 17-8 a:

Bestemmelsen gjennomfører CRD5 artikkel 21b. Det vises til nærmere omtale i avsnitt 4.9.2.

Til § 18-2:

Nytt *fjerde ledd* gir hjemmel til i forskrift å unnta kredittinstitusjoner og holdingselskaper i finanskonsern som ikke er forsikringskonsern fra bestemmelsens virkeområde, som følge av at konsolideringsregler for disse foretakene vil følge av CRR/CRD IV-forskriften når CRR2 gjennomføres i norsk rett i den nevnte forskriftens inkorporasjonsbestemmelse.

Nåværende fjerde ledd blir nytt *femte ledd*.

Det vises til omtale i avsnitt 4.8.5.

Til § 20-3:

Endringene i *første ledd* er en konsekvensjustering som følge av at det fastsettes to nye bestemmelser i kapittel 20 som gjelder Finanstilsynets oppgaver og kompetanse som krisehåndteringsmyndighet.

Endringene i *annet ledd nytt tredje punktum* innebærer at Finansdepartementet skal forelegges hovedtrekkene i krisetiltaksplaner for systemviktige foretak som det er opprettet kriseutvalg for og hvor Finanstilsynet er konsolidert tilsynsmyndighet for konsernet. Informasjon om overordnet krisehåndteringsstrategi, valg av krisetiltak og fastsettelse av MREL vil være særlig relevant. For foretak der krisetiltaksplan allerede er fastsatt og ny krisetiltaksplan innebærer justeringer av eksisterende krisetiltaksplan, vil det være særlig relevant å peke på endringer i planen, samt bakgrunnen for endringene. Hovedtrekkene i planen skal forelegges for departementet før den fastsettes i kriseutvalget. Foreleggelsen skal skje slik at departementet gis mulighet til å vurdere planen før den skal behandles i kriseutvalget. For øvrige systemviktige foretak hvor Finanstilsynet utarbeider krisetiltaksplan, skal Finansdepartementet underrettes om hovedtrekkene i fastsatt krisetiltaksplan i tråd med annet ledd første punktum jf. bestemmelsens første ledd.

Det vises for øvrig til omtale i avsnitt 3.5.5.

Til ny § 20-6 a:

Paragrafen gjennomfører BRRD2 artikkel 17 om vesentlige hindringer for krisehåndtering. Det vises til omtale i avsnitt 3.2.

Til § 20-9:

Første ledd justeres slik at de mer omfattende og detaljerte bestemmelsene om hvordan krisehåndteringsmyndigheten skal gå frem ved fastsettelse av MREL, kan gjennomføres i forskrift.

Nytt annet ledd gir Finanstilsynet hjemmel til å beslutte at datterforetak av en krisehåndteringsenhet som ikke selv er en krisehåndteringsenhet, skal oppfylle et minstekrav med instrumenter som nevnt i § 20-25 a. Bestemmelsen gir også departementet forskriftshjemmel til å gi nærmere regler om et slikt krav.

Annet til femte ledd blir nye *tredje til sjette ledd* som følge av nytt annet ledd.

Til ny § 20-9 a:

Paragrafen gjennomfører BRRD2 artikkel 16a om disponeringsrestriksjoner ved brudd på bufferkrav og minstekrav til konvertibel gjeld. Det vises til omtale i avsnitt 3.2.

Til § 20-10:

Gjeldende § 20-10 *første ledd* gjennomfører BRRD artikkel 54 og 60 nr. 4, men var i arbeidsgruppens rapport foreslått opphevet. Departementet viser til at BRRD2 ikke endrer eller opphever artikkel 54 eller 60 nr. 4. Departementet følger dermed ikke opp forslaget om å slette § 20-10 første ledd, men gjennomfører foreslåtte endringer i § 20-10 for øvrig, med en justert nummerering for å ta hensyn til at gjeldende første ledd ikke oppheves.

I *annet ledd* videreføres gjeldende annet ledd første punktum, men med visse tilpasninger som gjennomfører BRRD2 artikkel 55 nr. 1 første ledd.

Tredje ledd første punktum viderefører gjeldende annet ledd annet punktum, men med justeringer som gjennomfører BRRD2 artikkel 55 nr. 1 tredje ledd. *Tredje ledd annet punktum* gjennomfører hovedprinsippet i BRRD2 artikkel 55 nr. 2. Detaljene i prosedyren for utelukkelse av instrumenter av juridiske eller praktiske årsaker som angis i artikkel 55 nr. 2, fastsettes i forskrift.

Fjerde ledd gjennomfører BRRD2 artikkel 55 nr. 4.

Det vises for øvrig til omtale i avsnitt 3.4.

Til § 20-25:

Første ledd gjennomfører BRRD2 artikkel 44 nr. 2 bokstav h, som angir at visse typer gjeld mellom foretak i samme krisehåndteringskonsern skal unntas fra intern oppkapitalisering. Bestemmelsen gjennomfører også BRRD2 artikkel 44 nr. 2 bokstav f om at også gjeld til sentrale motparter som har autorisasjon eller anerkjennelse etter EMIR-forordningen, som er gjennomført i verdipapirhandelloven § 17-1, skal unntas fra intern oppkapitalisering.

Nytt annet ledd gir departementet hjemmel til å fastsette nærmere vilkår om konvertibel gjeld som skal dekke minstekravet etter § 20-9 første ledd.

Annet til fjerde ledd blir nye *tredje til femte ledd* som følge av nytt annet ledd.

I *tredje ledd* endres begrepet «kontrakter med nettingvilkår» til «motregningsavtaler».

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Til ny § 20-25 a:

Paragrafen gjennomfører BRRD2s bestemmelser om MREL for datterforetak av en krisehåndteringsenhet. Nærmere regler gjennomføres i forskrift.

Til § 20-35:

Første ledd første punktum gjennomfører hovedprinsippene i BRRD2 artikkel 33a nr. 1, og innebærer at suspensjon av betalings- og leveringsforpliktelse kan vedtas etter at det konstateres at et foretak er kriserammet, men før krisehåndteringsmyndigheten har vurdert om allmenne interesser tilsier krisehåndtering fremfor avvikling, eventuelt at det ennå ikke er foretatt et endelig valg med hensyn til hvilket krisetiltak som skal benyttes. Første ledd *annet punktum* gjennomfører BRRD2 artikkel 33a nr. 6. Første ledd *tredje punktum* gjennomfører BRRD2 artikkel 33a nr. 4. Første ledd *fjerde punktum* gjennomfører BRRD2 artikkel 33a nr. 3, og innebærer utnyttelse av det nasjonale handlingsrommet til å fastsette at innskytere som berøres av et pålegg om suspensjon, skal kunne få utbetalt et passende daglig beløp. Første ledd *femte punktum* gjennomfører BRRD2 artikkel 33a nr. 11, og fastsetter at suspensjonsadgangen kun kan benyttes én gang overfor et foretak i forbindelse med krisehåndtering. Bruk av suspensjonsadgangen etter bestemmelsens første ledd utelukker dermed senere bruk av suspensjonsadgangen som følger av bestemmelsens annet ledd.

Annet ledd viderefører gjeldende første ledd som gjennomfører BRRD artikkel 69 nr. 1, men med en endring som følger av BRRD2 artikkel 69 nr. 5 om at krisehåndteringsmyndigheten kan fastsette utbetaling av et passende daglig beløp

til innskytere som har kvalifiserte innskudd i foretaket.

Tredje ledd viderefører gjeldende annet ledd, men utvides for å gjennomføre BRRD2 artikkel 33a nr. 10 bokstav a, slik at pålegg om suspensjon etter nytt første ledd også omfattes.

Femte ledd gjennomfører BRRD2 artikkel 71 a nr. 1 og 4.

Sjette ledd gjennomfører det nasjonale valget i BRRD2 artikkel 71 a nr. 2.

Det vises for øvrig til omtale i avsnitt 3.3. og 3.4.

Til § 20-36:

Nytt *første ledd* gjennomfører BRRD2 artikkel 33a nr. 10 bokstav b, som gir krisehåndteringsmyndigheten adgang til å suspendere hevingsretter samtidig som det gis pålegg om suspensjon i betalings- og leveringsforpliktelse etter § 20-35 første ledd.

Femte ledd gjennomfører BRRD2 artikkel 71 a nr. 1 og 4.

Sjette ledd gjennomfører det nasjonale valget i BRRD2 artikkel 71 a nr. 2.

Det vises for øvrig til omtale i avsnitt 3.3. og 3.6.

Finansdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen i samsvar med et vedlagt forslag.

A

Forslag

**til lov om endringer i finansforetaksloven mv.
(kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.)**

I

I lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet med finansforetak mv. gjøres følgende endringer:

§ 7 annet ledd første punktum skal lyde:

Taushetsplikten etter *denne bestemmelsen* og forvaltningslovens bestemmelser gjelder ikke overfor Norges Bank, *Bankenes sikringsfond*, andre EØS-staters sentralbanker, *andre EØS-staters innskuddsgarantiordninger* eller tilsynsmyndigheter som fører tilsyn som nevnt i § 1, herunder Den europeiske sentralbank, Den europeiske banktilsynsmyndigheten, Den europeiske tilsynsmyndigheten for forsikring og tjenestepensjoner, Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndigheten, *Det europeiske systemrisikorådet, Det internasjonale valutafondet, Verdensbanken, Den internasjonale oppgjørsbanken, Rådet for finansiell stabilitet* og EFTAs overvåkningsorgan.

II

I lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel gjøres følgende endringer:

§ 9-42 femte ledd skal lyde:

(5) Hvis et verdipapirforetak ikke *samtidig kan oppfylle bufferkravene i paragrafen her, minstekrav til ansvarlig kapital etter § 9-40 og fastsatt kapitalbehov etter § 9-47, fratrukket kapitalbehov etter § 9-47 som begrunnes i overdreven gjeldsoppbygging*, skal foretaket utarbeide en plan for økning av ren kjernekapitaldekning, og det kan ikke uten samtykke fra Finanstilsynet utbetale utbytte til *eiere, bonus til ansatte eller rente på annen godkjent kjernekapital*.

§ 9-47 første ledd første punktum skal lyde:

Et verdipapirforetak skal til enhver tid ha oversikt over, og med jevne mellomrom vurdere, hvilke enkelte risikoer og samlet *risiko som* er knyttet til virksomheten.

§ 9-47 annet ledd første punktum skal lyde:

Ved vurderingen av risiko knyttet til virksomheten og samlet risikoeksponering skal det tas hensyn til kredittrisiko, likviditetsrisiko, finansieringsrisiko, markeds- og valutarisiko, operasjonell *risiko* og annen risiko knyttet til de enkelte virksomhetsområdene.

§ 9-47 femte ledd annet punktum skal lyde:

Finanstilsynet skal *vurdere risikoer som nevnt i annet ledd knyttet til virksomheten*, som verdipapirforetaket er og kan bli eksponert for.

Ny § 10-15 a skal lyde:

§ 10-15 a *Salg av visse gjelds- og kapitalinstrumenter til ikke-profesjonelle kunder*

(1) *Instrumenter som inngår i annen godkjent kjernekapital eller tilleggskapital etter finansforetaksloven, eller som er etterstilte gjeldsinstrumenter etter finansforetaksloven § 20-32 første ledd nr. 4, kan bare selges til ikke-profesjonelle kunder når selgeren finner, etter en egnethetsvurdering i samsvar med § 10-15 første ledd, at slike instrumenter er egnede for den ikke-profesjonelle kunden, og selgeren dokumenter egnetheten i samsvar med § 10-17 tredje ledd.*

(2) *Dersom kundens portefølje av finansielle instrumenter på kjøpstidspunktet ikke overstiger et beløp som svarer til 500 000 euro, skal selgeren i tillegg sørge for at følgende vilkår er oppfylt:*

- a. *kundens investering i instrumenter som nevnt i første ledd overstiger ikke ti prosent av kundens portefølje av finansielle instrumenter.*
- b. *kundens første investering i instrumenter som nevnt i første ledd utgjør et beløp som minst svarer til 10 000 euro.*

(3) *Kundens portefølje av finansielle instrumenter etter annet ledd omfatter kontanter og finansielle instrumenter, men ikke finansielle instrumenter som er stilt som sikkerhet.*

(4) *Kunden skal gi selgeren nøyaktige opplysninger om sin portefølje av finansielle instrumenter, herunder tidligere investeringer i instrumenter som*

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

herunder tidligere investeringer i instrumenter som nevnt i første ledd.

(5) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om instrumenter som omfattes av bestemmelsen her.

III

I lov 10. april 2015 nr. 17 om finansforetak og finanskonsern gjøres følgende endringer:

§ 1-5 nytt tiende og ellefte ledd skal lyde:

(10) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om hvilke foretak som skal anses som store foretak etter loven her.

(11) Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om hvilke foretak som skal anses som mindre og ikke-komplekse foretak etter loven her.

Ny § 1-8 skal lyde:

§ 1-8 *Forskrift om tilsyns- og kapitalkrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak*

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler som gjennomfører EØS-regler om tilsyns- og kapitalkrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak.

§ 4-1 skal lyde:

§ 4-1 *Kjøp av kvalifisert eierandel i og etablering av datterforetak i annen EØS-stat*

(1) Et norsk finansforetak skal gi melding til Finanstilsynet dersom foretaket erverver en eierandel på ti prosent eller mer av kapitalen eller stemmene i finansforetak i annen EØS-stat. Det samme gjelder ved erverv som øker den kvalifiserte eierandelen til henholdsvis 20, 30 eller 50 prosent eller mer av kapitalen eller stemmene i finansforetaket, eller slik at eierandelen gir bestemmende innflytelse som nevnt i allmennaksjeloven § 1-3 i finansforetaket. Bestemmelsene i § 6-1 fjerde og femte ledd og § 6-5 gjelder tilsvarende ved beregning av eierandelene. Bestemmelsene i § 17-9 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende ved avhendelse av slik virksomhet. Finansforetaksloven § 17-1 første ledd kommer ikke til anvendelse.

(2) Et norsk finansforetak skal gi melding til Finanstilsynet ved etablering av et finansforetak som datterforetak i en annen EØS-stat. Finansforetaksloven § 17-1 første ledd kommer ikke til anvendelse.

(3) Melding etter første eller annet ledd skal minst inneholde opplysninger om:

- a) finansforetaket som etableres eller som det erverves kvalifisert eierandel i,*
- b) formålet med etableringen eller ervervet,*
- c) finansiering av etableringen eller ervervet, og*

d) konsernstrukturen etter etableringen eller ervervet.

(4) Finanstilsynet kan sette vilkår eller gi pålegg om at etableringen eller ervervet ikke skal gjennomføres, dersom:

- a) ervervet eller etableringen vil utsette det norske foretaket eller konsernet for særskilt risiko, eller*
- b) ervervet eller etableringen vil vanskeliggjøre tilsynet med konsernet.*

(5) I vurderingen etter fjerde ledd bokstav a skal det legges vekt på om etableringen eller ervervet er forsvarlig ut fra den finansielle situasjonen i det norske foretaket eller konsernet, herunder effekten på finansiell stabilitet.

(6) Ved saksbehandlingen av melding etter første eller annet ledd gjelder fristene i § 6-2 tredje ledd tilsvarende. Dersom Finanstilsynet ikke har truffet vedtak etter fjerde ledd innen utløpet av fristen etter § 6-2 tredje ledd, skal Finanstilsynet anses å ikke ha innsigelser til etableringen eller ervervet.

§ 6-2 tredje ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Dersom det samtidig med ervervet søkes om tillatelse til å etablere holdingforetak i finanskonsern eller om å få unntak fra kravet til slik tillatelse etter § 17-3, avbrytes fristen etter første punktum inntil denne søknaden er avgjort.

§ 9-9 fjerde ledd skal lyde:

(4) Første til tredje ledd gjelder tilsvarende for foretakets adgang til å gi lån til eller stille garanti for personlig nærstående av tillitsvalgt eller ansatt, og for foretakets adgang til å gi lån til eller stille garanti for en tillitsvalgt eller ansatt i annet finansforetak i samme konsern eller noen av deres personlig nærstående. Som personlig nærstående regnes person eller selskap som nevnt i allmennaksjeloven § 1-5 annet ledd og slektning i rett oppstigende eller nedstigende linje.

§ 9-10 første ledd første punktum skal lyde:

Et finansforetak kan ikke gi lån til eller stille garanti for et foretak hvor person som nevnt i § 9-9 første eller fjerde ledd eier en eierandel som representerer ti prosent eller mer av kapitalen eller stemmene i foretaket eller som gir bestemmende innflytelse, er ansvarlig deltaker, styremedlem eller i den daglige ledelsen, med mindre internrevisjonen eller revisor har bekreftet overfor styret eller daglig leder at lånet eller garantien vil være betryggende sikret.

§ 11-2 første og annet ledd skal lyde:

(1) Fremgangsmåten for et finansforetaks opptak av fremmedkapital skal fastsettes i vedtektene.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Vedtak om eller fullmakt til å oppta *annen godkjent kjernekapital eller tilleggskapital*, treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring. *Departementet kan i forskrift fastsette at annet punktum gjelder tilsvarende for gjeldsinstrumenter som kan brukes til å dekke minstekravet etter § 20-9 første ledd.* Departementet kan i forskrift gi regler om finansforetaks adgang til å oppta ulike former for fremmedkapital og herunder hvilke økonomiske rettigheter og plikter som kan knyttes til de ulike formene.

(2) Finansforetak kan ikke ta opp, kjøpe tilbake eller *førtidig innfri annen godkjent kjernekapital eller tilleggskapital* uten samtykke fra Finanstilsynet. *Departementet kan fastsette i forskrift at første punktum gjelder tilsvarende for gjeldsinstrumenter som kan brukes til å dekke minstekravet etter § 20-9 første ledd.* Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om unntak fra kravet i første punktum.

§ 13-6 første ledd første punktum skal lyde:

Et finansforetak skal til enhver tid ha oversikt over, og med jevne mellomrom vurdere, hvilke enkelte risikoer og samlet *risiko* som er knyttet til virksomheten.

§ 13-6 annet ledd første punktum skal lyde:

Ved vurderingen av risiko knyttet til virksomheten og samlet risikoeksponering skal det tas hensyn til kredittisiko, likviditetsrisiko, finansieringsrisiko, markeds- og valutarisiko, operasjonell *risiko* og annen risiko knyttet til de enkelte virksomhetsområdene.

§ 13-6 syvende ledd skal lyde:

(7) Departementet kan i forskrift fastsette bestemmelser om overvåking, vurdering, styring og kontroll av risiko og kapitalbehov, *herunder regler om fremgangsmåten for fastsettelse av høyere kapitalkrav eller virksomhetsbegrensninger for å sikre at ansvarlig kapital er i samsvar med foretakets risikoeksponering.* Finanstilsynet kan i enkeltvedtak fastsette høyere kapitalkrav eller virksomhetsbegrensninger for å sikre at ansvarlig kapital er i samsvar med foretakets risikoeksponering. Departementet kan i forskrift gjøre unntak fra reglene i denne paragrafen for pensjonsforetak og foretak som omfattes av § 14-15.

§ 13-7 femte ledd oppheves.

§ 14-1 første ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Som minstekrav regnes også krav fastsatt etter § 13-6 syvende ledd.

§ 14-3 skal lyde:

§ 14-3 *Bufferkrav*

(1) *Finansforetak* skal ha en *bevaringsbuffer* av ren kjernekapital som utgjør 2,5 prosent av beregningsgrunnlaget etter § 14-2, i tillegg til minstekravet til ansvarlig kapital etter § 14-1 og andre *bufferkrav* etter paragrafen her.

(2) *Finansforetak* skal ha en systemrisikobuffer bestående av ren kjernekapital i tillegg til minstekravet til ansvarlig kapital og andre *bufferkrav* etter paragrafen her. Departementet fastsetter nivået på *bufferkravet* for *engasjementer* i Norge og andre land i forskrift.

(3) *Finansforetak* skal ha en motsyklisk *buffer* av ren kjernekapital som utgjør mellom 0 og 2,5 prosent av beregningsgrunnlaget etter § 14-2, i tillegg til minstekravet til ansvarlig kapital og andre *bufferkrav* etter paragrafen her. Departementet fastsetter nivået på *bufferkravet* for *engasjementer* i Norge og andre land i forskrift. *Bufferkravet* kan i særlige tilfeller settes høyere enn 2,5 prosent.

(4) *Finansforetak* som er *systemviktige* i Norge, skal ha en *systemviktighetsbuffer* av ren kjernekapital som utgjør mellom 1 og 3 prosent av beregningsgrunnlaget etter § 14-2, i tillegg til minstekravet til ansvarlig kapital etter § 14-1 og andre *bufferkrav* etter paragrafen her. Departementet kan i forskrift fastsette kriterier for hvilke foretak som skal regnes som *systemviktige*, og hvordan størrelsen på *bufferkravet* skal utmåles, samt gi særlige virksomhetsregler og soliditetskrav for *systemviktige foretak*. Departementet treffer beslutninger om hvilke foretak som skal regnes som *systemviktige* og nivået på *bufferkravet* for det enkelte foretak. *Bufferkravet* kan i særlige tilfeller settes høyere enn 3 prosent.

(5) Hvis et finansforetak ikke samtidig kan oppfylle *bufferkravene* i paragrafen her, *minstekrav* til ansvarlig kapital etter § 14-1 og fastsatt kapitalbehov etter § 13-6, fratrukket kapitalbehov etter § 13-6 som begrunnes i overdreven gjeldsoppbygging, skal foretaket utarbeide en plan for økning av sin *rene kjernekapitaldekning*, og foretaket kan ikke uten samtykke fra Finanstilsynet utbetale utbytte til aksjeeierne eller egenkapitalbeveiere, bonus til ansatte eller rente på annen godkjent kjernekapital.

(6) Departementet kan fastsette forskrift og treffe enkeltvedtak om *bufferkrav* for foretak som skal ha en *global systemviktighetsbuffer* og *buffer* for *uvektet kjernekapitalandel*.

(7) Departementet kan gi forskrift med nærmere regler om *bufferkravene* etter paragrafen her, herunder om beregningen av *bufferkravene* og konsekvenser dersom *bufferkravene* ikke er oppfylt.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

§ 14-4 oppheves.

§ 14-6 skal lyde:

§ 14-6 *Tilsynsmessig oppfølging, retting og pålegg*

(1) Finanstilsynet skal se til at banker, kredittforetak og finansieringsforetak samt holdingforetak i finanskonsern hvor slikt foretak inngår, har hensiktsmessige og klare retningslinjer og rutiner i samsvar med lov og bestemmelser gitt i medhold av lov, for overvåking, vurdering, styring og kontroll av risiko og kapitalbehov.

(2) Finanstilsynet skal *vurdere risikoer som nevnt i § 13-6 knyttet til virksomheten i foretak som nevnt i første ledd.*

(3) *Foretak som nevnt i første ledd som ikke oppfyller krav eller bufferkrav i denne loven eller forskrifter fastsatt i medhold av loven, skal straks iverksette nødvendige tiltak for å rette opp dette. Dersom det er, eller det er grunn til å anta at det i nær fremtid vil være, manglende etterlevelse av krav og bufferkrav, kan Finanstilsynet pålegge foretaket:*

- a) å endre organiseringen, styringen og kontrollen av virksomheten og de strategier, prosesser, retningslinjer og rutiner som virksomheten drives etter,
- b) å ha mer ren kjernekapital, kjernekapital, og annen ansvarlig kapital enn summen av minstekrav som gjelder for foretaket etter lov og forskrift,
- c) å endre eller begrense virksomheten,
- d) å redusere risikoen knyttet til virksomheten, herunder produkter og systemer,
- e) å redusere forskjellen i løpetid mellom foretakets forpliktelser og eiendeler,
- f) å begrense omfanget av prestasjonsbetinget godtgjørelse,
- g) å benytte årets resultat til å øke kjernekapitaldekningen og ikke å utbetale utbytte og rente på kjernekapital.

(4) Finanstilsynet kan gi felles pålegg for en gruppe av foretak som er utsatt for samme type *risiko.*

(5) Finanstilsynet kan i særlige tilfeller og for en tidsbegrenset periode samtykke i at *foretak som nevnt i første ledd* kan ha lavere ansvarlig kapital enn minstekravene og bufferkravene.

§ 15-1 første ledd, annet punktum skal lyde:

En slik godtgjørelsesordning skal ha særskilte *regler for tillitsvalgte og ansatte med arbeidsoppgaver av vesentlig innvirkning på foretakets risikoeksponering.*

§ 15-2 innledningen skal lyde:

I forskrift gitt med hjemmel i § 15-1 kan det fastsettes nærmere krav til godtgjørelsesordning *for tillitsvalgte og ansatte med arbeidsoppgaver av vesentlig innvirkning på foretakets risikoeksponering, som blant annet omfatter:*

§ 17-3 nytt fjerde og femte ledd skal lyde:

(4) *Krav om tillatelse etter første ledd gjelder også ved etablering av norsk holdingforetak med datterforetak som er bank, kredittforetak eller verdipapirforetak etablert i annen EØS-stat. Kravet gjelder også for foretak etablert i annen EØS-stat som etablerer datterforetak i Norge som nevnt i første punktum, i tilfeller der Finanstilsynet vil være konsolidert tilsynsmyndighet for konsernet.*

(5) *Finansforetaksloven §§ 8-9 og 8-14 gjelder tilsvarende for foretak som har tillatelse etter fjerde ledd.*

Ny § 17-3 a skal lyde:

§ 17-3 a *Unntak fra krav til tillatelse for holdingforetak*

Finanstilsynet kan etter søknad gjøre unntak fra kravet til tillatelse etter § 17-3 dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) *foretakets hovedvirksomhet er å eie aksjer i datterforetak,*
- b) *foretaket er ikke utpekt som krisehåndteringsenhet,*
- c) *datterforetaket er kredittinstitusjon som er ansvarlig for å oppfylle tilsynskrav som gjelder på konsolidert nivå i konsernet, og kan oppfylle disse kravene på en effektiv måte,*
- d) *foretaket tar ikke del i ledelsesmessige, operasjonelle eller finansielle beslutninger som berører konsernet eller de regulerte datterforetakene, og*
- e) *det er ikke noe som hindrer et effektivt tilsyn med konsernet på konsolidert nivå.*

Overskriften i § 17-5 skal lyde:

§ 17-5 *Søknad, tillatelse mv.*

§ 17-5 nytt annet til fjerde ledd skal lyde:

(2) *Søknad om tillatelse som holdingforetak etter § 17-3 eller unntak etter § 17-3 a skal inneholde opplysninger om:*

- a) *organiseringen av konsernet, herunder spesifisering av de enkelte foretakenes etableringssted og virksomhet samt en organisasjonsplan,*
- b) *fordelingen av oppgaver og funksjoner i konsernet,*

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

c) *minst to personer som skal inngå i den faktiske ledelsen av holdingforetaket, samt at krav som nevnt i § 3-5 er oppfylt,*

d) *oppfyllelse av kravene i § 3-3 første ledd, og*

e) *eventuelle andre opplysninger av betydning for behandling av søknaden.*

(3) Tillatelse som holdingforetak etter § 17-3 kan bare gis dersom:

a) *konsernets interne fordeling av oppgaver og funksjoner sikrer oppfyllelse av regulatoriske krav på konsolidert eller delkonsolidert nivå, herunder at datterforetakenes oppgaver kan samordnes, interessekonflikter mellom konsernenhetene kan forhindres eller håndteres, samt at overordnede planer fastsatt av holdingforetaket effektivt kan gjennomføres i konsernet;*

b) *organiseringen av konsernet ikke er til hinder for effektivt tilsyn med konsernenhetene, herunder på konsolidert og delkonsolidert nivå. Vurderingen skal særlig gjelde holdingforetakets plassering i konsernet, eierstruktur samt holdingforetakets funksjon i konsernet, og*

c) *kravene i § 3-3 første ledd og § 3-5 er oppfylt.*

(4) Søknad om tillatelse etter § 17-3 eller unntak etter § 17-3 a, skal avgjøres innen fire måneder etter at søknaden er mottatt. Dersom søknaden ikke inneholder de opplysninger som er nødvendige for å avgjøre om tillatelse eller unntak skal gis, regnes fristen fra det tidspunktet slike opplysninger ble mottatt, likevel slik at søknaden i alle tilfelle skal være avgjort innen seks måneder etter at den er mottatt.

§ 17-5 nåværende annet til fjerde ledd blir nye femte til syvende ledd.

Ny § 17-8 a skal lyde:

§ 17-8 a *Krav til mellomliggende morforetak for datterforetak i tredjelandskonsern*

(1) Når et tredjelandskonsern har to eller flere finansforetak som datterforetak etablert innenfor EØS, og tredjelandskonsernets forvaltningskapital innenfor EØS er mer enn 40 milliarder euro, skal det etableres et mellomliggende morforetak innenfor EØS. Det mellomliggende morforetaket skal være en kredittinstitusjon eller et holdingforetak. Finanstilsynet kan i visse tilfeller tillate at verdipapirforetak omfattet av finansforetaksloven kapittel 20 i stedet er mellomliggende morforetak.

(2) Finanstilsynet kan tillate at det etableres to mellomliggende morforetak ut fra hensynet til klare skiller mellom virksomhetsområder i konsernet eller effektiv krisehåndtering.

(3) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om mellomliggende morforetak for datterforetak i tredjelandskonsern.

§ 18-2 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Departementet kan i forskrift unnta kredittinstitusjoner og holdingselskaper i finanskonsern som ikke er forsikringskonsern fra reglene i første til tredje ledd.

§ 18-2 nåværende fjerde ledd blir nytt femte ledd.

§ 20-3 første ledd skal lyde:

(1) Finanstilsynets oppgaver og kompetanse som krisehåndteringsmyndighet etter § 20-6, § 20-6 a, § 20-9, § 20-9 a, § 20-10, § 20-11 fjerde ledd, § 20-14 og §§ 20-15 til 20-57 skal utøves operasjonelt atskilt fra Finanstilsynets tilsyn med foretak som nevnt i § 20-1 første ledd

§ 20-3 annet ledd skal lyde:

(2) Finanstilsynet skal underrette departementet om vedtak og annen utøvelse av kompetanse som krisehåndteringsmyndighet etter første ledd. Vedtak med betydning for finansiell stabilitet, og vedtak om nedskrivning og konvertering av ansvarlig kapital etter § 20-14, skal godkjennes av departementet før de settes i verk. Hovedtrekkene i utkast til krisetiltaksplaner etter § 20-6 for systemviktige foretak hvor Finanstilsynet er konsolidert tilsynsmyndighet og det er opprettet et kriseutvalg for foretaket, skal forelegges departementet både før utkastet første gang oversendes kriseutvalget og før den endelige krisetiltaksplanen som skal fastsettes, oversendes kriseutvalget.

§ 20-6 tredje ledd oppheves. Nåværende fjerde til syvende ledd blir nye tredje til sjette ledd.

Ny 20-6 a skal lyde:

§ 20-6 a *Vesentlige hindringer for krisehåndtering*

(1) Dersom Finanstilsynet ved utarbeidelsen av krisetiltaksplanen etter § 20-6 finner vesentlige hindringer for krisehåndtering, skal foretaket gis melding om dette. Har foretaket filial med vesentlig virksomhet i annen EØS-stat, skal Finanstilsynet underrette krisehåndteringsmyndigheten i vedkommende stat.

(2) Foretaket skal innen fire måneder etter at det har mottatt melding som nevnt i første ledd, oversende til Finanstilsynet forslag om avhjelpende tiltak. Foretaket skal likevel innen to uker foreslå en tidsplan for gjennomføring av tiltak som skal sikre at foretaket oppfyller minstekravet etter § 20-9 og det samlede kapitalbufferkravet etter § 14-3, når det fremgår av meldingen at en vesentlig hindring for krisehåndtering skyldes at foretaket ikke oppfyller disse kravene.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

(3) Dersom Finanstilsynet finner at de foreslåtte tiltakene ikke er tilstrekkelige til å redusere eller fjerne hindringene, kan Finanstilsynet gi foretaket pålegg om:

- a) å gjennomgå behovet for etablering eller endring av avtaler om konsernintern støtte etter § 20-8, eller utarbeide tjenesteavtaler innad i konsernet eller med tredjeparter til dekning av foretakets kritiske funksjoner,
- b) å begrense maksimalgrenser for risikoeksponering eller enkelte typer av engasjementer,
- c) å oppfylle spesifikke eller faste informasjonskrav som er relevante for krisehåndtering,
- d) å avhende spesifikke eiendeler,
- e) å begrense eller avslutte eksisterende eller planlagt virksomhet,
- f) å begrense eller unnlate å utvikle nye eller eksisterende forretningsområder, eller salg av nye eller eksisterende produkter,
- g) å forenkle strukturen i foretaket eller konsernet for å sikre at kritiske funksjoner kan skilles ut juridisk og operasjonelt fra øvrig virksomhet ved bruk av krisetiltak,
- h) å etablere et holdingforetak,
- i) å utarbeide en plan for å oppfylle minstekravet etter § 20-9 og det samlede kapitalbufferkravet etter § 14-3,
- j) å utstede konvertibel gjeld for å oppfylle minstekravet etter § 20-9,
- k) å treffe andre tiltak for å oppfylle minstekravet etter § 20-9, herunder reforhandling av avtalvilkår for eksisterende gjeld og kapitalinstrumenter med sikte på at de kan skrives ned eller konverteres etter §§ 20-14 og 20-24, og
- l) dersom foretaket er del av et blandet konsern, etablere et eget holdingforetak for foretaket hvis dette er nødvendig for å kunne krisehåndtere foretaket uten negative virkninger for konsernets øvrige virksomhet.

(4) Foretak som har mottatt pålegg etter tredje ledd, skal innen én måned sende Finanstilsynet en plan for retting i henhold til pålegget.

(5) Når melding etter første ledd er sendt foretaket, suspenderes plikten til å utarbeide krisetiltaksplan etter § 20-6 frem til Finanstilsynet har godkjent foretakets forslag til avhjelpende tiltak etter annet ledd eller gitt pålegg etter tredje ledd.

(6) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om vesentlige hindringer for krisehåndtering, herunder særlige regler for globalt systemviktige foretak.

§ 20-9 første ledd skal lyde:

(1) Foretak som nevnt i § 20-1 første ledd bokstav a skal til enhver tid oppfylle et minstekrav til

summen av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som nevnt i § 20-25 første ledd. Minstekravet skal fastsettes samtidig med krisetiltaksplanen etter § 20-6. Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om hvordan minstekravet skal fastsettes og oppfylles.

§ 20-9 nytt annet ledd skal lyde:

(2) Finanstilsynet kan beslutte at datterforetak av en krisehåndteringsenhet som ikke selv er en krisehåndteringsenhet, skal oppfylle et minstekrav etter første ledd med instrumenter som nevnt i § 20-25 a. Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om et slikt krav, og herunder gi regler om indirekte utstedelse av kapitalinstrumenter.

Nåværende § 20-9 annet til femte ledd blir nye tredje til sjette ledd.

Ny § 20-9 a skal lyde:

§ 20-9 a Disponeringsrestriksjoner ved brudd på minstekrav til konvertibel gjeld

(1) Hvis et foretak ikke samtidig oppfyller bufferkravene etter § 14-3 og minstekrav etter § 20-9, skal foretaket straks sende melding til Finanstilsynet.

(2) Finanstilsynet kan bestemme at foretaket ikke kan benytte mer enn et maksimalt disponeringsbeløp til å utbetale utbytte til aksjeeierne eller egenkapitalbevisiere, bonus til ansatte eller rente på annen godkjent kjernekapital.

(3) Etter at melding som nevnt i første ledd er mottatt, skal Finanstilsynet uten unødig opphold vurdere om det skal treffes vedtak om disponeringsbegrensning etter annet ledd. I vurderingen skal Finanstilsynet legge vekt på

- a) bakgrunnen for, varigheten av og graden av manglende oppfyllelse av kravene som nevnt i første ledd, og betydningen for krisehåndtering,
- b) foretakets økonomiske utvikling og sannsynligheten for at foretaket innen kort tid er eller ventes å bli kriserammert,
- c) om foretaket innen rimelig tid igjen vil kunne oppfylle kravene som nevnt i første ledd,
- d) om det er forhold ved foretaket spesielt som er grunnen til foretaket eventuelt ikke kan erstatte konvertible gjeldsinstrumenter som ikke lenger oppfyller kravene etter § 20-25, eller om det skyldes generelle markedsforhold, og
- e) om vedtak om maksimalt disponeringsbeløp etter annet ledd er hensiktsmessig og forholdsmessig, herunder vedtakets konsekvenser for foretakets finansieringssituasjon og muligheten for å krisehåndtere foretaket.

(4) Finanstilsynet skal foreta vurdering som nevnt i tredje ledd hver måned så lenge foretaket

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

oppfyller vilkårene i første ledd. Når det har gått ni måneder siden foretaket sendte melding til Finanstilsynet, og Finanstilsynet finner at foretaket fremdeles oppfylder vilkåret i første ledd, skal Finanstilsynet treffe vedtak etter annet ledd. Dette gjelder likevel ikke dersom Finanstilsynet finner at minst to av følgende kriterier er til stede:

- a) foretaket oppfyller vilkårene i første ledd på grunn av en alvorlig markedsforstyrrelse,
- b) den alvorlige markedsforstyrrelsen som nevnt i bokstav a, medfører ikke bare prissvingninger for foretakets kapitalinstrumenter og konvertible gjeldsinstrumenter eller økte kostnader for foretaket, men også helt eller delvis en markedssvikt som hindrer foretaket i å utstede kapitalinstrumenter eller konvertible gjeldsinstrumenter,
- c) markedsforstyrrelsen som nevnt i bokstav b forekommer for flere foretak enn det aktuelle foretaket,
- d) markedsforstyrrelsen som nevnt i bokstav a er til hinder for at foretaket kan utstede tilstrekkelige kapitalinstrumenter eller konvertible gjeldsinstrumenter til at det kan oppfylle kravene nevnt i første ledd, eller
- e) beslutning etter annet ledd vil negativt påvirke andre deler av banksektoren og utgjøre en fare for finansiell stabilitet.

(5) Finanstilsynet skal vurdere om det skal trefes vedtak som nevnt i fjerde ledd annet og tredje punktum hver påfølgende måned.

(6) Departementet kan i forskrift fastsette regler om beregning av maksimalt disponeringsbeløp, herunder særlige regler for globalt systemviktige foretak.

§ 20-10 skal lyde:

§ 20-10 *Tilrettelegging for nedskrivning og konvertering*

(1) Finanstilsynet kan pålegge foretak som nevnt i § 20-1 første ledd til enhver tid å ha forhåndstillatelse til å utstede det antallet nye aksjer eller egenkapitalbevis som vil være tilstrekkelig for å få gjennomført vedtak om konvertering av ansvarlig kapital og gjeld etter §§ 20-14 og 20-24. Utstedelse av aksjer eller egenkapitalbevis skal kunne skje uten samtykke fra andre aksjeeiere og uten at formelle krav etter selskapslovgivningen blir overholdt.

(2) Foretak som nevnt i § 20-1 første ledd skal påse at avtaler eller instrumenter som gir opphav til gjeldsforpliktelser, eller avtaler om nye kapitalinstrumenter som er undergitt loven i stat utenfor EØS, inneholder vilkår som gir hjemmel for nedskrivning og konvertering etter §§ 20-14 og 20-24, når gjeldsforpliktelsen eller kapitalinstrumentet kan

omfattes av slik nedskrivning og konvertering og gjeldsforpliktelsen ikke er et kvalifisert innskudd fra fysiske personer eller små- og mellomstore bedrifter.

(3) Finanstilsynet kan gjøre unntak fra kravet om avtalevilkår etter annet ledd dersom loven i den aktuelle staten gir hjemmel som nevnt i annet ledd første punktum, eller slik hjemmel er sikret på annen måte. Tilsvarende kan Finanstilsynet gjøre unntak dersom det ikke er juridisk eller praktisk mulig å ta inn vilkår i avtalen eller instrumentet.

(4) Manglende oppfyllelse av kravet etter annet ledd er ikke til hinder for at avtaler eller instrumenter som nevnt i annet ledd likevel omfattes av nedskrivning eller konvertering etter §§ 20-14 og 20-24.

(5) Departementet kan i forskrift fastsette nærmere regler om kontraktmessig tilrettelegging for nedskrivning og konvertering for kapital og gjeldsinstrumenter undergitt lov i fremmed stat utenfor EØS, herunder regler om unntak fra kravet om kontraktmessig tilrettelegging.

§ 20-25 første ledd skal lyde:

(1) En intern oppkapitalisering skal omfatte all gjeld som ikke inngår i foretakets ansvarlige kapital, og som ikke er:

- a) garanterte innskudd,
- b) sikret gjeld, herunder obligasjoner med fortrinnsrett, men ikke den delen av den sikrede gjelden som overstiger verdien av sikkerhetsretten,
- c) gjeld som har oppstått fra forvaltning av kundemidler, herunder midler forvaltet på vegne av verdipapirfond som nevnt i verdipapirfondloven § 1-2 første ledd nr. 4 og alternative investeringsfond som nevnt i lov om forvaltning av alternative investeringsfond § 1-2 første ledd bokstav a, forutsatt at kunden vil være beskyttet ved en avvikling av foretaket,
- d) gjeld som har oppstått fra forvaltning av betroede midler, forutsatt at mottakeren vil være beskyttet ved en avvikling av foretaket,
- e) gjeld til annet foretak som ikke inngår i samme konsern, og som har en opprinnelig løpetid på mindre enn syv dager,
- f) gjeld forbundet med deltakelse i systemer etter betalingsystemloven, herunder gjeld til operatører eller andre deltagere, som har en gjenværende løpetid på mindre enn syv dager, samt gjeld til sentrale motparter med tillatelse eller anerkjennelse etter bestemmelser gitt i medhold av verdipapirhandelloven § 17-1,
- g) gjeld til foretak som nevnt § 20-1 første ledd og som er i samme krisehåndteringskonsern men som ikke selv er krisehåndteringsenhet, bortsett

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

fra etterstilte gjeldsinstrumenter etter § 20-32 første ledd nr. 4, eller

h) gjeld til:

- i) ansatte i form av opptjent lønn, pensjonsytelser og annet fastsatt vederlag, unntatt variabel godtgjørelse til ansatte med arbeidsoppgaver med betydning for foretakets risikoeksponering og variabel godtgjørelse som ikke er regulert ved kollektivavtale,
- ii) leverandører av varer og tjenester som foretaket trenger til den daglige driften, herunder IT-tjenester, offentlige tjenester og leie, forvaltning og vedlikehold av lokaler,
- iii) myndighetene i form av skatt eller trygdebidrag, forutsatt at gjelden har fortrinnsrett, eller
- iv) innskuddsgarantiordningen eller krisetilaksfondet i form av forfalte bidragskrav etter §§ 19-10 eller 20-51.

§ 20-25 nytt annet ledd skal lyde:

(2) Konvertibel gjeld som skal dekke minstekravet etter § 20-9 første ledd, må tilfredsstille nærmere vilkår fastsatt av departementet i forskrift.

§ 20-25 nåværende annet til fjerde ledd blir nye tredje til femte ledd.

§ 20-25 tredje ledd skal lyde:

(3) Gjeld som har oppstått fra derivatavtale, skal omfattes av intern oppkapitalisering ved eller etter oppgjør av derivatavtalen. Finanstilsynet kan gjøre opp derivatavtaler når det er besluttet å gjennomføre en intern oppkapitalisering. Finanstilsynet har ikke plikt til å gjøre opp derivatavtaler som det er gjort unntak for etter tredje ledd. Verdien av derivatkontrakter, herunder *motregningsavtaler*, fastsettes etter regler gitt i eller i medhold av § 20-16.

Ny § 20-25 a skal lyde:

§ 20-25 a *Ansvarlig kapital og konvertibel gjeld for datterforetak*

(1) Minstekrav for datterforetak etter § 20-9 annet ledd, kan dekkes av ren kjernekapital. Slike minstekrav kan også dekkes av annen godkjent kjernekapital og tilleggskapital som er utstedt til og ervervet av

- a) foretak som er en del av samme krisehåndteringskonsern eller
- b) foretak som ikke er en del av samme krisehåndteringskonsern, forutsatt at intern oppkapitalisering ikke vil påvirke krisehåndteringsenhetens kontroll over datterforetaket.

(2) Minstekrav for datterforetak etter § 20-9 annet ledd, kan også dekkes av gjeld som tilfredsstiller nærmere vilkår fastsatt av departementet i forskrift.

(3) Finanstilsynet kan i enkeltvedtak tillate at datterforetaket dekker minstekrav etter § 20-9 annet ledd helt eller delvis med garanti som tilfredsstillende nærmere angitte vilkår.

§ 20-35 skal lyde:

§ 20-35 *Suspensjon av fordringer og sikkerhetsretter*

(1) Finanstilsynet kan gi et foretak pålegg om ikke å foreta betaling eller levering i henhold til foretakets kontrakter i tilfeller der det vurderes krisehåndtering av foretaket. Ved pålegg etter første punktum suspenderes kontraktspartners betalings- eller leveringsforpliktelser tilsvarende. Pålegget kan ikke gjelde lenger enn til midnatt ved utløpet av første virkedag etter at det er offentliggjort. Dersom pålegget omfatter kvalifiserte innskudd, kan Finanstilsynet beslutte at innskyterne skal få utbetalt et passende daglig beløp i suspensjonsperioden. Dersom det gis pålegg etter paragrafen her, kan det ikke gis tilsvarende pålegg etter annet ledd.

(2) Finanstilsynet kan gi foretak under krisehåndtering pålegg om ikke å foreta betaling eller levering i henhold til foretakets kontrakter i tidsrommet fra offentliggjøring av pålegget til midnatt ved utløpet av første virkedag etter offentligjøringen. Dersom pålegget omfatter kvalifiserte innskudd, kan Finanstilsynet beslutte at innskyterne skal få et passende daglig beløp.

(3) Ved pålegg etter første og annet ledd kan Finanstilsynet samtidig gi kreditorer med sikkerhetsrett i eiendeler til foretaket, pålegg om ikke å gjøre bruk av sikkerhetsretten. Pålegget kan ikke gjelde lenger enn til midnatt ved utløpet av første virkedag etter at det er offentliggjort.

(4) Første, annet og tredje ledd gjelder ikke betaling av krav som tilkommer systemer som omfattes av lov om betalingssystemer m.v. kapittel 4, herunder operatøren og deltakerne, sentrale motparter og sentralbanker, eller sikkerhet som foretaket har stilt for slike krav.

(5) Foretak som nevnt i § 20-1 skal påse at finansielle avtaler som er undergitt lovgivningen i en stat som ikke omfattes av EØS-avtalen, inneholder vilkår som anerkjenner Finanstilsynets adgang til å pålegge foretaket ikke å foreta betaling eller levering etter kontrakten i samsvar med paragrafen her, samt at slike pålegg ikke utgjør mislighold av avtalen. Manglende oppfyllelse av kravet etter første punktum er ikke til hinder for at kontrakten likevel omfattes av pålegg etter denne bestemmelsen.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

(6) *Morforetak skal påse at finansielle avtaler inngått av datterforetak som er etablert i en stat som ikke omfattes av EØS-avtalen, inneholder vilkår om at pålegg om suspensjon overfor morforetaket etter denne paragrafen ikke utløser rett til å utøve misligholdsbeføyelser etter avtalen.*

(7) *Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om suspensjon av fordringer og sikkerhetsretter etter paragrafen her.*

§ 20-36 skal lyde:

§ 20-36 *Suspensjon av hevingsrett mv.*

(1) *Finanstilsynet kan, når det gis pålegg om suspensjon etter § 20-35 første ledd, også gi pålegg til parter i kontrakter med foretaket om ikke å heve eller avslutte kontrakten i tilfeller der det vurderes krisehåndtering av foretaket. Pålegget gjelder fra offentliggjøring av pålegget, og kan ikke gjelde lenger enn til midnatt ved utløpet av første virkedag etter offentliggjøringen.*

(2) *Finanstilsynet kan gi pålegg til en part som etter kontrakt med foretaket under krisehåndtering har rett til å heve eller avslutte kontrakten, om ikke å gjøre bruk av slik rett i tidsrommet fra offentliggjøring av pålegget til midnatt ved utløpet av første virkedag etter offentliggjøringen, dersom forpliktelser etter kontrakten som gjelder betaling, levering og sikkerhetsstillelse fortsatt blir oppfylt.*

(3) *Pålegg etter annet ledd kan også gis til part som har kontrakt med et datterforetak av foretaket under krisehåndtering, dersom:*

- a) *foretaket under krisehåndtering ved garanti eller på annen måte har overtatt ansvar for forpliktelsene etter kontrakten,*
- b) *retten til å heve eller avslutte kontrakten er basert på insolvens eller finansielle forhold i foretaket under krisehåndtering, eller*
- c) *eiendeler og forpliktelser i foretaket under krisehåndtering er overdratt eller skal overdras til annet foretak, og også datterforetakets eiendeler og forpliktelser knyttet til kontrakten skal overdras til og overtas av erververen,*

med mindre Finanstilsynet treffer tiltak som sikrer de forpliktelser datterforetaket har etter kontrakten.

(4) *Pålegg etter første, annet og tredje ledd gjelder ikke overfor systemer som omfattes av lov om betalingssystemer m.v. 2 kapittel 4, herunder operatøren og deltakerne, sentrale motparter og sentralbanker. Pålegg etter første, annet og tredje ledd gjelder heller ikke dersom Finanstilsynet har bekreftet at eiendelene og forpliktelsene som omfattes av kontrakten, ikke skal overdras til et annet foretak eller bli omfattet av intern oppkapitalisering etter §§ 20-24 til 20-26. Finanstilsynet kan gjøre unntak fra pålegg etter første, annet og tredje ledd.*

(5) *Foretak som nevnt i § 20-1 første ledd skal påse at finansielle avtaler som er undergitt lovgivningen i en stat som ikke omfattes av EØS-avtalen, inneholder vilkår som anerkjenner Finanstilsynets adgang til å pålegge partene ikke å heve eller avslutte kontrakten etter bestemmelsene i paragrafen her, samt at slike pålegg ikke utgjør mislighold av avtalen. Manglende oppfyllelse av kravet etter første punktum er ikke til hinder for at kontrakten likevel omfattes av pålegg etter denne bestemmelsen.*

(6) *Morforetak skal påse at finansielle avtaler inngått av datterforetak etablert i stat som ikke omfattes av EØS-avtalen, inneholder vilkår om at pålegg om suspensjon overfor morforetaket etter denne paragrafen, ikke utløser rett til å utøve misligholdsbeføyelser etter avtalen.*

(7) *Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om suspensjon av hevingsrett mv. etter paragrafen her.*

IV

1. *Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.*
2. *Departementet kan gi nærmere overgangsregler.*

B

Forslag

til vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Stortinget samtykker til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen.

Vedlegg 1

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/876 av 20. mai 2019 om endring av forordning (EU) 575/2013 med hensyn til uvektet kjernekapitalandel, netto stabil finansieringsgrad, krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld, motpartskredittrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mot sentrale motparter, eksponeringer mot innretninger for kollektiv investering, store eksponeringer samt rapporterings- og opplysningskrav, og av forordning (EU) 648/2012

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

etter den ordinære regelverksprosedyren³ og ut fra følgende betraktninger:

1) Etter finanskrisen som brøt ut i 2007–2008, gjennomførte Unionen en omfattende reform av rammereglene for finansielle tjenester for å gjøre finansinstitusjonene mer motstandsdyktige. Denne reformen var i stor grad basert på internasjonale standarder som ble vedtatt i 2010 av Basel-komiteen for banktilsyn (heretter kalt «Basel-komiteen»), kjent som Basel III-regelverket. Blant de mange tiltakene omfattet reformpakken vedtakelse av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁴ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/

36/EU⁵, som styrket tilsynskravene for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak (institusjoner).

2) Reformen har gjort det finansielle systemet mer stabilt og motstandsdyktig mot mange typer mulige framtidige sjokk og kriser, men den har ikke løst alle påviste problemer. En viktig grunn til dette er at internasjonale standardsettere, for eksempel BCBS og Rådet for finansiell stabilitet (FSB), ikke hadde avsluttet sitt arbeid med internasjonalt avtalte løsninger for å håndtere disse problemene på det tidspunktet. Nå som arbeidet med viktige tilleggsgre reformer er fullført, bør de utestående problemene løses.

3) I sin melding av 24. november 2015 med tittelen «Towards the completion of the Banking Union» («På vei mot gjennomføring av Bankunionen») anerkjente Kommisjonen behovet for ytterligere risikoreduksjon og forpliktet seg til å framlegge et forslag til regelverk basert på internasjonalt avtalte standarder. Behovet for ytterligere konkrete regelverkstiltak for å redusere risiko i finanssektoren anerkjennes også av Rådet i dets konklusjoner av 17. juni 2016 og av Europaparlamentet i dets resolusjon av 10. mars 2016 om bankunionen – årsrapport 2015⁶.

¹ EUT C 34 av 31.1.2018, s. 5.

² EUT C 209 av 30.6.2017, s. 36.

³ Europaparlamentets holdning av 16. april 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 14. mai 2019.

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- 4) Risikoreduserende tiltak bør ikke bare ytterligere styrke det europeiske banksystemets motstandsdyktighet og markedenes tillit til det, men også danne grunnlaget for ytterligere framskritt i retning av å fullføre bankunionen. Disse tiltakene bør også vurderes i lys av overordnede utfordringer som påvirker Unionens økonomi, særlig behovet for å fremme vekst og sysselsetting i en tid der de økonomiske utsiktene er usikre. I den forbindelse er det iverksatt flere større politiske initiativer, for eksempel investeringsplanen for Europa og kapitalmarkedsunionen, for å styrke Unionens økonomi. Det er derfor viktig at alle risikoreduserende tiltak fungerer problemfritt sammen med disse politiske initiativene og med nylig vedtatte overordnede reformer i finanssektoren.
- 5) Bestemmelsene i denne forordningen bør være likeverdige med internasjonalt avtalte standarder og sikre at direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013 fortsatt er likeverdige med Basel III-rammen. Målrettede justeringer med sikte på å gjenspeile Unionens særtrekk og bredere politiske hensyn, bør være av begrenset omfang eller varighet for å unngå at de påvirker tilsynsrammens overordnede soliditet.
- 6) Eksisterende risikoreduserende tiltak, og særlig rapporterings- og opplysningskrav, bør også forbedres for å sikre at de kan anvendes på en mer forholdsmessig måte, og at de ikke skaper en for stor overholdelsesbyrde, særlig for små og mindre komplekse institusjoner.
- 7) En presis definisjon av små og ikke-komplekse institusjoner er nødvendig for å foreta målrettede forenklinger av kravene til anvendelsen av forholdsmessighetsprinsippet. En enkelt absolutt terskel er i seg selv ikke tilstrekkelig til å ta hensyn til de nasjonale bankmarkedenes særtrekk. Det er derfor nødvendig at medlemsstatene kan bruke skjønn for å bringe terskelen i samsvar med nasjonale omstendigheter og eventuelt nedjustere den. Ettersom en institusjons størrelse i seg selv ikke er den avgjørende faktoren for risikoprofilen, er det også nødvendig å anvende ytterligere kvalitative kriterier for å sikre at bare institusjoner som oppfyller alle relevante kriterier, anses som små og ikke-komplekse institusjoner og kan dra nytte av mer forholdsmessige regler.
- 8) Uvektede kjernekapitalandeler bidrar til å bevare den finansielle stabiliteten ved at de fungerer som en sikkerhetsordning for risiko-baserte kapitalkrav og begrenser overdreven gjeldsoppbygging i økonomiske oppgangstider. Basel-komiteen har revidert den internasjonale standarden for den uvektede kjernekapitalandelen med sikte på å spesifisere visse aspekter ved utformingen av den. Forordning (EU) nr. 575/2013 bør tilpasses den reviderte standarden for å sikre like vilkår internasjonalt for institusjoner som er etablert i Unionen, men som utøver virksomhet utenfor Unionen, og for å sikre at uvektet kjernekapitalandel fortsatt er et effektivt supplement til risikobaserte krav til ansvarlig kapital. Det bør derfor innføres et krav til uvektet kjernekapitalandel for å utfylle det nåværende systemet for rapportering og offentliggjøring av uvektet kjernekapitalandel.
- 9) For å unngå at utlån fra institusjoner til foretak og private husholdninger begrenses unødige, og for å hindre uønsket negativ innvirkning på markedslivkviditeten, bør kravet til uvektet kjernekapitalandel fastsettes på et nivå der det fungerer som en troverdig sikkerhetsordning mot risikoen for overdreven gjeldsoppbygging, men ikke hindrer økonomisk vekst.
- 10) Den europeiske tilsynsmyndigheten (Den europeiske banktilsynsmyndigheten) (EBA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁷, fastslo i sin rapport av 3. august 2016 om kravet til uvektet kjernekapitalandel at en uvektet kjernekapitalandel for kjernekapital som kalibreres til 3 % for alle typer kredittinstitusjoner, ville fungere som en troverdig sikkerhetsordning. På internasjonalt plan har Basel-komiteen fastsatt et krav til uvektet kjernekapitalandel som også er på 3 %. Kravet til uvektet kjernekapitalandel bør derfor kalibreres til 3 %.
- 11) Et krav til uvektet kjernekapitalandel på 3 % ville imidlertid virke mer begrensende for visse forretningsmodeller og forretningsområder enn andre. Særlig offentlig lån fra offentlige utviklingsbanker og statsstøttet eksportkreditt ville bli påvirket på en uforholdsmessig måte. Den uvektede kjernekapitalandelen bør derfor justeres for slike eksponeringstyper. Det bør derfor fastsettes klare kriterier for å fastslå slike kredittinstitusjoners offentlige

⁶ EUT C 50 av 9.2.2018, s. 80.

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

mandat, som omfatter aspekter som kredittinstitusjonenes etablering, virksomhetstyper og mål samt offentlige organers garantiordninger og begrensninger for innskuddsvirksomhet. Sentralmyndigheten eller den regionale eller lokale myndigheten i en medlemsstat bør imidlertid fortsatt bestemme slike kredittinstitusjoners etableringsform og -måte, som kan bestå av at disse offentlige myndighetene oppretter en ny kredittinstitusjon, eller erverver eller overtar en eksisterende enhet, herunder gjennom konsesjoner og i forbindelse med framgangsmåter for krisehåndtering.

- 12) En uvektet kjernekapitalandel bør heller ikke undergrave institusjonenes yting av sentrale clearingtjenester til kunder. Startmarginen for sentralt cleared derivattransaksjoner som institusjonene mottar fra sine kunder og deretter overfører til sentrale motparter, bør derfor utelates fra det samlede eksponeringsmålet.
- 13) I unntakstilfeller som berettiger at visse eksponeringer mot sentralbanker utelukkes fra den uvektede kjernekapitalandelen, og for å lette gjennomføringen av pengepolitikken, bør vedkommende myndigheter midlertidig kunne utelukke slike eksponeringer fra det samlede eksponeringsmålet. For dette formålet bør de etter samråd med den relevante sentralbanken offentlig erklære at slike ekstraordinære omstendigheter foreligger. Kravet til uvektet kjernekapitalandel bør recalibreres tilsvarende for å utligne virkningen av utelukkelsen. En slik recalibrering bør sikre at risikoer for den finansielle stabiliteten som påvirker de relevante banksektorene, utelukkes, og at den motstandsevnen som den uvektede kjernekapitalandelen gir, opprettholdes.
- 14) Det er hensiktsmessig å innføre et bufferkrav til uvektet kjernekapitalandel for institusjoner som identifiseres som globalt systemviktige institusjoner (G-SII-er) i samsvar med direktiv 2013/36/EU og med Basel-komiteens standard for en buffer for uvektet kjernekapitalandel for globalt systemviktige banker (G-SIB-er), som ble offentliggjort i desember 2017. Bufferen for uvektet kjernekapitalandel ble kalibrert av Basel-komiteen for det særlige formålet å redusere den forholdsvis større risikoen for den finansielle stabiliteten som G-SIB-er utgjør, og bør på bakgrunn av dette bare gjelde for G-SII-er på dette tidspunktet. Det bør imidlertid foretas en ytterligere analyse for å fastslå om det vil være hensiktsmessig å anvende bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel for andre systemviktige institusjoner

(O-SII-er), som definert i direktiv 2013/36/EU, og dersom det er tilfellet, på hvilken måte kalibreringen bør tilpasses disse institusjonenes særtrekk.

- 15) Den 9. november 2015 offentliggjorde FSB vilkårene for samlet tapsabsorberende kapasitet («Total Loss-absorbing Capacity»), heretter kalt «TLAC-standarden», som ble godkjent på G20-toppmøtet i Tyrkia i november 2015. I henhold til TLAC-standarden skal G-SIB-er ha et tilstrekkelig beløp av forpliktelser med høy tapsabsorberende kapasitet (som kan anvendes til intern tapsdekning) for å sikre en smidig og rask tapsabsorbering og rekapitalisering ved en krisehåndtering. TLAC-standarden bør gjennomføres i unionsretten.
- 16) Ved gjennomføringen av TLAC-standarden i unionsretten må det tas hensyn til det eksisterende institusjonsspesifikke minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld (MREL), som er fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU⁸. Ettersom TLAC-standarden og MREL har samme mål om å sikre at institusjoner har tilstrekkelig tapsabsorberende kapasitet, bør de to kravene være utfyllende deler av en felles ramme. TLAC-standards harmoniserte minstenivå bør innføres i forordning (EU) nr. 575/2013 gjennom et nytt krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld, mens det institusjonsspesifikke tillegget for globalt systemviktige institusjoner og det institusjonsspesifikke kravet for institusjoner som ikke er globalt systemviktige (ikke-G-SII-er), bør innføres gjennom målrettede endringer av direktiv 2014/59/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014⁹. Bestemmelsene som innfører TLAC-standarden i forordning (EU) nr. 575/2013, bør leses sammen med bestemmelsene som innføres i direktiv 2014/59/EU og forordning (EU) nr. 806/2014, og med direktiv 2013/36/EU.

⁸ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og krisehåndtering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014 av 15. juli 2014 om fastsettelse av ensartede regler og en ensartet framgangsmåte for krisehåndtering av kredittinstitusjoner og visse verdipapirforetak innenfor rammen av en felles krisehåndteringsordning og et felles krisehåndteringsfond og om endring av forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 av 30.7.2014, s. 1).

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- 17) I samsvar med TLAC-standarden, som bare omfatter G-SIB-er, bør minstekravet til et tilstrekkelig beløp for ansvarlig kapital og forpliktelser med høy tapsabsorberende kapasitet, som innføres i denne forordningen, bare gjelde for G-SII-er. De reglene for konvertibel gjeld som innføres i denne forordningen, bør imidlertid gjelde for alle institusjoner, i samsvar med de utfyllende justeringene og kravene fastsatt i direktiv 2014/59/EU.
- 18) I samsvar med TLAC-standarden bør kravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld få anvendelse på foretak som er gjenstand for krisehåndtering og enten selv er G-SII-er eller tilhører en gruppe som er identifisert som en G-SII. Kravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld bør få anvendelse på enten individuelt grunnlag eller konsolidert grunnlag, avhengig av hvorvidt slike foretak som er gjenstand for krisehåndtering, er enkeltstående institusjoner uten datterforetak eller morforetak.
- 19) I henhold til direktiv 2014/59/EU kan krisehåndteringsverktøy brukes ikke bare i forbindelse med institusjoner, men også i forbindelse med finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper. Finansielle morholdingselskaper og blandede finansielle morholdingselskaper bør derfor ha tilstrekkelig tapsabsorberende kapasitet på samme måte som morinstitusjoner.
- 20) For å sikre at kravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld er effektivt, er det viktig at instrumentene som innehas for å oppfylle dette kravet, har høy tapsabsorberende kapasitet. Forpliktelser som er unntatt fra det interne tapsdekningsverktøyet omhandlet i direktiv 2014/59/EU, har ikke denne kapasiteten, noe som også gjelder andre forpliktelser som, selv om de i prinsippet kan anvendes til intern tapsdekning, kan være vanskelige å anvende på den måten i praksis. Disse forpliktelsene bør derfor ikke kunne medregnes i forbindelse med kravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld. På den annen side har kapitalinstrumenter og etterstilte forpliktelser en høy tapsabsorberende kapasitet. Dessuten bør den tapsabsorberende kapasiteten til forpliktelser som har lik prioritet med visse utelukkede forpliktelser, anerkjennes i et visst omfang i samsvar med TLAC-standarden.
- 21) For å unngå dobbelttelling av forpliktelser i forbindelse med kravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld bør det innføres regler for fradrag for beholdninger av konvertibel gjeldposter som gjenspeiler den tilsvarende fradragsmetoden for kapitalinstrumenter som allerede er beskrevet i forordning (EU) nr. 575/2013. I henhold til nevnte metode bør beholdninger av konvertibel gjeld-instrumenter først trekkes fra konvertibel gjeld og deretter, dersom det ikke finnes tilstrekkelige forpliktelser, bør disse konvertibel gjeld-instrumentene trekkes fra tilleggs kapitalinstrumenter.
- 22) TLAC-standarden inneholder noen godkjenningsskriterier for forpliktelser som er strengere enn de gjeldende godkjenningsskriteriene for kapitalinstrumenter. For å sikre samsvar bør godkjenningsskriteriene for kapitalinstrumenter tilpasses med hensyn til manglende anerkjennelse av instrumenter utstedt gjennom spesialforetak fra 1. januar 2022.
- 23) Det er nødvendig å fastsette en klar og gjenomsiktig godkjenningsprosess for ren kjernekapital-instrumenter, som kan bidra til å opprettholde disse instrumentenes høye kvalitet. For dette formålet bør vedkommende myndigheter ha ansvar for å godkjenne disse instrumentene før institusjonene kan klassifisere dem som ren kjernekapital-instrumenter. Vedkommende myndigheter bør imidlertid ikke kreve forhåndstillatelse for ren kjernekapital-instrumenter som utstedes på grunnlag av juridisk dokumentasjon som allerede er godkjent av vedkommende myndighet, og som i det vesentlige er underlagt de samme bestemmelsene som de kapitalinstrumentene for hvilke institusjonen har fått forhåndstillatelse fra vedkommende myndighet til å klassifisere som ren kjernekapital-instrumenter. I slike tilfeller bør institusjonene i stedet for å be om forhåndsgodkjenning kunne underrette sine vedkommende myndigheter om at de har til hensikt å utstede slike instrumenter. De bør gjøre dette i tilstrekkelig god tid før instrumentenes klassifiseres som ren kjernekapital-instrumenter, for å gi vedkommende myndigheter tid til å gjennomgå instrumentene dersom det er nødvendig. I lys av EBAs rolle med hensyn til å fremme tilnærming av tilsynspraksis og bedre kvaliteten på ansvarlig kapital-instrumenter bør vedkommende myndigheter rådføre seg med EBA før de godkjenner nye former for ren kjernekapital-instrumenter.
- 24) Kapitalinstrumenter kan anerkjennes som andre godkjente kjernekapitalinstrumenter eller tilleggs kapitalinstrumenter dersom de oppfyller de relevante godkjenningsskriteriene. Slike kapitalinstrumenter kan bestå av

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- egenkapital eller forpliktelser, herunder etterstilte lån som oppfyller disse kriteriene.
- 25) Kapitalinstrumenter eller deler av kapitalinstrumenter bør bare kunne anses som ansvarlig kapital-instrumenter i det omfang de er innbetalt. Så lenge deler av et instrument ikke er innbetalt, bør disse delene ikke kunne anses som ansvarlig kapital-instrumenter.
- 26) Ansvarlig kapital-instrumenter og konvertibel gjeld bør ikke omfattes av motregnings- eller avregningsavtaler som ville undergrave deres tapsabsorberende kapasitet ved krisehåndtering. Dette bør ikke bety at kontraktsbestemmelsene om forpliktelsene bør inneholde en klausul som uttrykkelig angir at instrumentet ikke er omfattet av motregnings- eller avregningsrett.
- 27) På grunn av utviklingen i banksektoren i et enda mer digitalt miljø blir programvare en viktigere eiendelstype. Forsiktig verdsatte programvareeiendeler med en verdi som ikke påvirkes vesentlig av at institusjonen blir gjennstand for krisehåndtering, insolvent eller avvikes, bør ikke være omfattet av fradrag for immaterielle eiendeler fra ren kjernekapitalposter. Denne spesifiseringen er viktig, ettersom programvare er et vidt begrep som omfatter mange ulike eiendelstyper som ikke alle beholder sin verdi ved en avvikling («gone concern»). I den forbindelse bør det tas hensyn til forskjeller i verdsettingen og innløsningsen av programvareeiendeler, og det bør tas hensyn til realiserte salg av slike eiendeler. Videre bør det tas hensyn til den internasjonale utviklingen og forskjeller i reglene for investeringer i programvare, til ulike tilsynsregler som gjelder for institusjoner og forsikringsforetak, og til mangfoldet i finanssektoren i Unionen, herunder ikke-regulerte foretak som finansteknologiselskaper.
- 28) For å unngå terskeeffekter er det nødvendig at eksisterende instrumenter omfattes av overgangsregler med hensyn til visse godkjenningskriterier. Når det gjelder forpliktelser utstedt før 27. juni 2019, bør visse godkjenningskriterier for ansvarlig kapital-instrumenter og konvertibel gjeld fravikes. En slik anvendelse av overgangsregler bør gjelde for forpliktelser som medregnes, når det er relevant, i den etterstilte delen av TLAC, og den etterstilte delen av MREL i henhold til direktiv 2014/59/EU, samt for forpliktelser som medregnes, når det er relevant, i den ikke-etterstilte delen av TLAC, og den ikke-etterstilte delen av MREL i henhold til direktiv 2014/59/EU. For ansvarlig kapital-instrumenter bør anvendelsen av overgangsregler opphøre 28. juni 2025.
- 29) Konvertibel gjeld-instrumenter, herunder slike som har en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, kan ikke innløses før krisehåndteringsmyndigheten har gitt sin forhåndstillatelse. En slik forhåndstillatelse kan også være en generell forhåndstillatelse, og i så fall må innløsningen skje innen den begrensede fristen og til det forhåndsfastsatte beløpet som angis i den generelle forhåndstillatelsen.
- 30) Etter vedtakelsen av forordning (EU) nr. 575/2013 har den internasjonale standarden for tilsynsmessig behandling av institusjonenes eksponeringer mot sentrale motparter blitt endret for å forbedre behandlingen av institusjonenes eksponeringer mot kvalifiserte sentrale motparter. Viktige revisjoner av denne standarden omfattet bruk av en felles metode for å fastsette kravet til ansvarlig kapital for eksponeringer som følge av bidrag til misligholdsfond, en uttrykt øvre grense for de samlede kravene til ansvarlig kapital som anvendes på eksponeringer mot kvalifiserte sentrale motparter, og en mer risikofølsom metode for å fastsette verdien av derivater ved beregningen av en kvalifisert sentral motparts hypotetiske ressurser. Behandlingen av eksponeringer mot ikke-kvalifiserte sentrale motparter forble imidlertid uendret. Ettersom de reviderte internasjonale standardene innførte en behandling som er bedre egnet for et miljø med sentral clearing, bør unionsretten endres for å innarbeide disse standardene.
- 31) For å sikre at institusjonene på en tilfredsstillende måte håndterer sine eksponeringer i form av andeler eller aksjer i innretninger for kollektiv investering (IKI-er), bør reglene for behandling av disse eksponeringene være risikofølsomme og fremme gjennomsiktighet med hensyn til IKI-ers underliggende eksponeringer. Basel-komiteen har derfor vedtatt en revidert standard som fastsetter et klart hierarki av metoder for å beregne risikovektede eksponeringsbeløp for disse eksponeringene. Dette hierarkiet gjenspeiler graden av gjennomsiktighet når det gjelder de underliggende eksponeringene. Forordning (EU) nr. 575/2013 bør tilpasses disse internasjonalt avtalte reglene.
- 32) For en institusjon som gir et minsteverdiltisagn som til slutt gagnar ikke-profesjonelle kunder, for en investering i en andel eller aksje i en IKI, herunder som del av en statsstøttet

privat pensjonsordning, kreves ingen betaling fra institusjonen eller foretaket som inngår i samme virkeområde for konsolidering for tilsynsformål, med mindre verdien av kundens aksjer eller andeler i IKI-en faller under det garanterte beløpet på ett eller flere tidspunkter som er angitt i kontrakten. I praksis er det derfor lite sannsynlig at tilsagnet vil bli innfridd. Dersom en institusjons minsteverditilsagn er begrenset til en prosentdel av det beløpet som en kunde opprinnelig hadde investert i aksjer eller andeler i en IKI (minsteverditilsagn for et fast beløp), eller til et beløp som avhenger av resultatene av finansielle indikatorer eller markedsindekser inntil et gitt tidspunkt, utgjør en eventuell aktuell positiv forskjell mellom verdien av kundens aksjer eller andeler og nåverdien av det garanterte beløpet på et gitt tidspunkt en buffer og reduserer risikoen for at institusjonen må utbetale det garanterte beløpet. Alle disse grunnene berettiger en redusert konverteringsfaktor.

- 33) Ved beregning av eksponeringsverdien av derivattransaksjoner innenfor rammen for motpartskredittrisiko kan institusjonene for tiden i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 velge mellom tre standardiserte metoder: standardmetoden, markedsverdimetoden og opprinnelig eksponering-metoden.
- 34) Disse standardiserte metodene tar imidlertid ikke tilstrekkelig hensyn til den risikoreducerende virkningen som sikkerhet har når det gjelder eksponeringene. Kalibreringen av metodene er foreldet, og de gjenspeiler ikke det høye volatilitetsnivået som ble observert under finanskrisen. De tar heller ikke tilstrekkelig hensyn til motregningsfordeler. For å utbedre disse manglene besluttet Basel-komiteen at standardmetoden og markedsverdimetoden skulle erstattes med en ny standardisert metode for å beregne eksponeringsverdien av derivattransaksjoner, den såkalte standardmetoden for motpartskredittrisiko. Ettersom de reviderte internasjonale standardene innførte en ny standardmetode som er bedre egnet for et miljø med sentral clearing, bør unionsretten endres for å innarbeide disse standardene.
- 35) Standardmetoden for motpartskredittrisiko er mer risikofølsom enn standardmetoden og markedsverdimetoden og bør derfor medføre krav til ansvarlig kapital som bedre gjenspeiler de risikoene som er knyttet til institusjonenes derivattransaksjoner. Samtidig kan standardmetoden for motpartskredittrisiko vise

seg å være for komplisert og krevende for noen av de institusjonene som for tiden anvender markedsverdimetoden. For institusjoner som oppfyller forhåndsdefinerte godkjenningskriterier, og for institusjoner som er del av en gruppe som oppfyller disse kriteriene på konsolidert grunnlag, bør det innføres en forenklet versjon av standardmetoden for motpartskredittrisiko. Ettersom en slik forenklet versjon vil være mindre risikofølsom enn standardmetoden for motpartskredittrisiko, bør den kalibreres på en måte som sikrer at den ikke undervurderer eksponeringsverdien av derivattransaksjoner.

- 36) For institusjoner som har begrensede derivattransaksjoner, og som for tiden anvender markedsverdimetoden eller opprinnelig eksponering-metoden, kan både standardmetoden for motpartskredittrisiko og den forenklete standardmetoden for motpartskredittrisiko være for kompliserte å anvende. Opprinnelig eksponering-metoden bør derfor beholdes som en alternativ metode for de institusjonene som oppfyller forhåndsdefinerte godkjenningskriterier, og for institusjoner som er del av en gruppe som oppfyller disse kriteriene på konsolidert grunnlag, men metoden bør revideres for å utbedre de viktigste manglene.
- 37) Det bør innføres klare kriterier for å veilede institusjonene i valget mellom tillatte metoder. Kriteriene bør baseres på omfanget av en institusjons derivatvirksomhet, som viser hvilken grad av kompleksitet en institusjon bør kunne håndtere ved beregningen av eksponeringsverdien.
- 38) Under finanskrisen opplevde noen institusjoner etablert i Union betydelige tap i handelsporteføljen. For noen av dem viste det seg at kapitalkravet ikke var tilstrekkelig til å dekke disse tapene, slik at de måtte søke om ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige. Disse observasjonene førte til at Basel-komiteen fjernet en rekke svakheter i den tilsynsmessige behandlingen av handelsporteføljeposisjoner knyttet til kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko.
- 39) I 2009 ble det første settet av reformer ferdigstilt på internasjonalt plan og innarbeidet i unionsretten ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/76/EU¹⁰. Reformen fra 2009 utbedret imidlertid ikke de strukturelle svakheterne i standardene med hensyn til kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko. Mangelen på klarhet når det gjelder grensen mellom posi-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

sjoner i og utenfor handelsporteføljen skapte rom for regelverksarbitrasje, mens det på grunn av mangelen på risikofølsomhet i kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko ikke var mulig å fange opp alle de risikoene som institusjonene var eksponert mot.

- 40) Basel-komiteen innledet den grunnleggende revisjonen av handelsporteføljen («Fundamental review of the trading book», (FRTB)) for å utbedre de strukturelle svakhetene i standardene med hensyn til kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko. Dette arbeidet førte til at et revidert markedsrisikorammeverk ble offentliggjort i januar 2016. I desember 2017 ble det oppnådd enighet i gruppen av sentralbanksjefer og banktilsynsansvarlige (Group of Governors and Heads of Supervision – GHOS) om å forlenge fristen for gjennomføring av det reviderte markedsrisikorammeverket for å gi institusjonene ytterligere tid til å utvikle den nødvendige systeminfrastrukturen, og for at Basel-komiteen skal kunne behandle visse særlige spørsmål knyttet til rammeverket. Dette omfatter en revisjon av kalibreringene av standardmetoden og metoden med interne modeller for å sikre samsvar med Basel-komiteens opprinnelige forventninger. Når denne gjennomgåelsen er avsluttet, og før det foretas en konsekvensvurdering for å vurdere hvordan de resulterende revisjonene av FRTB-rammeverket vil påvirke institusjoner i Unionen, bør alle institusjoner som vil være omfattet av FRTB-rammeverket i Unionen, begynne å rapportere beregningene som er basert på den reviderte standardmetoden. For dette formålet, og for å gjøre beregningen av rapporteringskravene fullt operative i tråd med den internasjonale utviklingen, bør myndigheten til å vedta en rettsakt i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) delegeres til Kommisjonen. Kommisjonen bør vedta den delegerede rettsakten innen 31. desember 2019. Institusjonene bør begynne å rapportere beregningen senest ett år etter at den delegerede rettsakten er vedtatt. Dessuten bør de institusjonene som for rapporteringsformål får tillatelse til å anvende FRTB-rammeverkets reviderte metode med interne modeller, også rapportere beregningen i henhold til metoden med interne model-

ler tre år etter at rammeverket er fullt ut iverksatt.

- 41) Innføring av rapporteringskrav for FRTB-metodene bør anses som et første skritt i retning av fullstendig gjennomføring av FRTB-rammeverket i Unionen. Idet det tas hensyn til de endelige revisjonene av FRTB-rammeverket som utføres av Basel-komiteen, resultatene av disse revisjonenes innvirkning på institusjoner i Unionen og på de FRTB-metodene som allerede er fastsatt i denne forordningen for rapporteringskrav, bør Kommisjonen, dersom det er relevant, innen 30. juni 2020 framlegge for Europaparlamentet og Rådet et forslag til regelverk om hvordan FRTB-rammeverket bør gjennomføres i Unionen for å fastsette kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko.
- 42) En forholdsmessig behandling av markedsrisiko bør også anvendes på institusjoner med begrenset handelsporteføljeverksomhet, slik at flere institusjoner med mindre handelsporteføljeverksomhet kan anvende kredittrisikorammeverket for bankporteføljeposisjoner som fastsatt i en revidert versjon av unntaket for mindre handelsporteføljeverksomhet. Prinsippet om forholdsmessighet bør også tas hensyn til når Kommisjonen på nytt vurderer hvordan institusjoner med mellomstor handelsporteføljeverksomhet bør beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko. Særlig bør kalibreringen av kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko for institusjoner med mellomstor handelsporteføljeverksomhet gjennomgås i lys av utviklingen på internasjonalt plan. I mellomtiden bør institusjoner med mellomstor handelsporteføljeverksomhet og institusjoner med mindre handelsporteføljeverksomheter unntas fra rapporteringskravene i henhold til FRTB.
- 43) Rammeverket for store eksponeringer bør styrkes for å forbedre institusjonenes evne til å dekke tap og til bedre å overholde internasjonale standarder. For dette formålet bør kapital av høyere kvalitet brukes som kapitalgrunnlag ved beregning av grensen for store eksponeringer, og eksponeringer mot kredittderivater bør beregnes i samsvar med standardmetoden for motpartskredittrisiko. Dessuten bør grensen for de eksponeringene som G-SII-er kan ha mot andre G-SII-er, senkes for å redusere systemrisiko knyttet til store institusjoners innbyrdes forbindelser og den innvirkningen som mislighold hos en G-SII motpart kan ha på den finansielle stabiliteten.
- 44) Likviditetsreservedekningen sikrer at institusjonene vil kunne motstå alvorlig stress på

¹⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/76/EU av 24. november 2010 om endring av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF med hensyn til kapitalkrav for handelsporteføljen og for reverdipapiriseringer, og tilsynet med godtgjøringspolitikken (EUT L 329 av 14.12.2010, s. 3).

kort sikt, men sikrer ikke at institusjonene vil ha en stabil finansieringsstruktur på lengre sikt. Det ble derfor klart at det på unionsplan bør utarbeides et detaljert bindende krav til stabil finansiering, som til enhver tid bør oppfylles for å hindre for stor avvikende løpetid mellom eiendeler og forpliktelse og for stor avhengighet av kortsiktig finansiering i kapitalmarkedet.

- 45) I samsvar med Basel-komiteens standard for stabil finansiering bør det derfor vedtas regler som definerer kravet til stabil finansiering som et forhold mellom en institusjons beløp for tilgjengelig stabil finansiering og dens beløp for påkrevd stabil finansiering i en ettårsperiode. Dette bindende kravet bør kalles kravet til netto stabil finansieringsgrad («NSFR»). Beløpet for tilgjengelig stabil finansiering bør beregnes ved å multiplisere institusjonens forpliktelse og ansvarlige kapital med egnede faktorer som gjenspeiler hvor pålitelige de er i den ettårige NSFR-perioden. Det påkrevde beløpet for stabil finansiering bør beregnes ved å multiplisere institusjonens eiendeler og dens eksponeringer utenfor balansen med egnede faktorer som gjenspeiler deres likviditetsegenskaper og gjenværende løpetider i den ettårige NSFR-perioden.
- 46) NSFR bør uttrykkes som en prosentdel og fastsettes til minst 100 %, som viser at en institusjon har tilstrekkelig stabil finansiering til å oppfylle sine finansieringsbehov i en ettårsperiode både under normale forhold og i stressituasjoner. Dersom NSFR faller under 100 %, bør kredittinstitusjonen oppfylle de særlige kravene som er fastsatt i forordning (EU) nr. 575/2013, slik at den innen rimelig tid kan gjenopprette minstenivået for NSFR. Dersom NSFR-kravet ikke oppfylles, bør anvendelsen av tilsynstiltak ikke skje automatisk. Vedkommende myndigheter bør i stedet vurdere årsakene til at NSFR-kravet ikke er oppfylt, før de fastsetter eventuelle tilsynstiltak.
- 47) I samsvar med anbefalingene fra EBA i rapporten av 15. desember 2015 om krav til stabil finansiering i henhold til artikkel 510 i forordning (EU) nr. 575/2013 bør reglene for beregning av NSFR nøye tilpasses Basel-komiteens standarder, herunder utviklingen i disse standardene når det gjelder behandlingen av derivattransaksjoner. Nødvendigheten av å ta hensyn til visse europeiske særtrekk for å sikre at NSFR-kravet ikke hindrer finansieringen av den europeiske realøkonomien, gjør det imidlertid berettiget å foreta visse tilpasninger av

NSFR som er utarbeidet av Basel-komiteen, ved fastsettelsen av det europeiske NSFR-kravet. Disse tilpasningene av hensyn til europeiske forhold anbefales av EBA og gjelder hovedsakelig den særlige behandlingen av «pass through-modeller» generelt og utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett i særdeleshet, handelsfinansieringsvirksomhet, sentralisert regulert sparing, garanterte boliglån, kredittforeninger, sentrale motparter og verdipapirsentraler som ikke gjør noen vesentlige løpetidsendringer. Den særlige behandlingen som foreslås, gjenspeiler i stor grad fortrinnsbehandlingen av disse virksomhetene i den europeiske likviditetsreservedekningen sammenlignet med den likviditetsreservedekningen som er utarbeidet av Basel-komiteen. Ettersom NSFR utfyller likviditetsreservedekningen, bør disse to forholdene stemme overens med hensyn til definisjon og kalibrering. Dette gjelder særlig for de faktorene for påkrevd stabil finansiering som anvendes på likviditetsreservedekningen for likvide eiendeler av høy kvalitet ved beregningen av NSFR, som bør gjenspeile definisjoner og avkortinger som anvendes i den europeiske likviditetsreservedekningen, uavhengig av oppfyllelsen av de generelle og operasjonelle kravene som er fastsatt for beregningen av likviditetsreservedekningen, men som ikke er hensiktsmessige i ettårsperioden for NSFR-beregningen.

- 48) Ut over de europeiske særtrekkene kan behandlingen av derivattransaksjoner i NSFR som er utarbeidet av Basel-komiteen, ha en sterk innvirkning på institusjonenes derivatvirksomhet og følgelig også på de europeiske finansmarkedene og sluttbrukernes tilgang til enkelte transaksjoner. Derivattransaksjoner og noen transaksjoner som er innbyrdes forbundne, herunder clearingvirksomhet, kan bli ubehørig og uforholdsmessig sterkt påvirket av innføringen av NSFR som Basel-komiteen har utarbeidet, dersom den skjer uten omfattende kvantitative konsekvensanalyser og offentlig høring. Det ytterligere kravet om at 5–20 % i stabil finansiering skal innehas mot brutto derivatforpliktelser, anses i sin alminnelighet som et grovt mål for å fange opp ytterligere finansieringsrisikoer knyttet til den potensielle økningen av derivatforpliktelser i en ettårsperiode, og gjennomgås nå på nytt på Basel-komiténivå. Dette kravet, som ble innført på et 5 %-nivå i samsvar med den retten jurisdiksjoner har fått av Basel-komiteen til å redusere faktoren for påkrevd stabil finansier-

ing for brutto derivatforpliktelser, kan deretter endres for å ta hensyn til utviklingen på Basel-komiténivå og for å unngå eventuelle utilsiktede følger som f.eks. hindringer for de velfungerende europeiske finansmarkedene og leveringen av risikosikringsverktøy til institusjoner og sluttbrukere, herunder foretak, for å sikre at finansieringen av dem er et mål for kapitalmarkedsunionen.

- 49) Basel-komiteens asymmetriske behandling av kortsiktig finansiering, for eksempel gjenkjøpsavtaler (finansiering som ikke anerkjennes som stabil) og kortsiktig utlån, for eksempel omvendte gjenkjøpsavtaler (noe stabil finansiering kreves – 10 % dersom sikkerhet stilles i form av likvide eiendeler av høy kvalitet på nivå 1 (HQLA) som definert i likviditetsreservedekningen, og 15 % for andre transaksjoner) med finansielle kunder, har som formål å motvirke omfattende kortsiktige finansieringsforbindelser mellom finansielle kunder, ettersom slike forbindelser fører til innbyrdes avhengighet og gjør det vanskeligere å avvikle en bestemt institusjon ved mislighold uten risikospredning til resten av finanssystemet. Kalibreringen av asymmetrien er imidlertid forsiktig og kan påvirke likviditeten til verdipapirer som vanligvis brukes som sikkerhet i kortsiktige transaksjoner, særlig statsobligasjoner, ettersom institusjoner sannsynligvis vil redusere sin virksomhet på markedene for gjenkjøpsavtaler. Den kan også undergrave prisstilling fordi markeder for gjenkjøpsavtaler letter forvaltningen av den nødvendige beholdningen, og dermed er i strid med kapitalmarkedsunionens mål. For å gi institusjonene tilstrekkelig tid til gradvis å tilpasse seg den forsiktige kalibreringen bør det innføres en overgangsperiode der faktorene for påkrevd stabil finansiering kan reduseres midlertidig. Omfanget av den midlertidige reduksjonen av faktorene for påkrevd stabil finansiering bør avhenge av transaksjonstypene og av hvilken type sikkerhet som brukes i disse transaksjonene.
- 50) I tillegg til den midlertidige recalibreringen av Basel-komiteens faktor for påkrevd stabil finansiering som gjelder for kortsiktige omvendte gjenkjøpsstransaksjoner med finansielle kunder, som er sikret med statsobligasjoner, har noen andre justeringer vist seg å være nødvendige for å sikre at innføringen av NSFR-kravet ikke er til hinder for likviditeten i statsobligasjonsmarkedene. Basel-komiteens faktor på 5 % for påkrevd stabil finansiering som gjelder likvide eiendeler av høy kvalitet på nivå

1, herunder statsobligasjoner, innebærer at institusjonene må ha denne prosentdelen av umiddelbart tilgjengelig langsiktig, usikret finansiering uansett hvor lenge de forventer å inneha slike statsobligasjoner. Dette kan potensielt gi institusjonene ytterligere incitament til å foreta innskudd i sentralbanker i stedet for å opptre som primærhandlere og tilføre likviditet til statsobligasjonsmarkedene. Videre er det ikke forenlig med likviditetsreservedekningen, som anerkjenner disse eiendelenes fulle likviditet også i tider med alvorlig likviditetsstress (0 % avkorting). Faktoren for påkrevd stabil finansiering for likvide eiendeler av høy kvalitet på nivå 1 som definert i den europeiske likviditetsreservedekningen, unntatt obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet, bør derfor reduseres fra 5 % til 0 %.

- 51) Dessuten bør alle likvide eiendeler av høy kvalitet på nivå 1 som definert i den europeiske likviditetsreservedekningen, unntatt obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet, som mottas som variasjonsmargin i derivatkontrakter, motregnes i derivateiendeler, mens NSFR som Basel-komiteen har utarbeidet, bare godtar kontanter som oppfyller vilkårene for motregning av derivateiendeler i rammerregelverket for uvektet kjernekapitalandel. Denne bredere anerkjennelsen av eiendeler som mottas som variasjonsmargin, vil bidra til likviditeten i statsobligasjonsmarkedene, til at man unngår å straffe sluttbrukere som innehar høye beløp i statsobligasjoner, men lite kontanter (f.eks. pensjonskasser), og til å hindre ytterligere spenninger med hensyn til etterspørselen etter kontanter i gjenkjøpsmarkedene.
- 52) NSFR-kravet bør gjelde for institusjoner på både individuelt og konsolidert grunnlag, med mindre vedkommende myndigheter unnlater å anvende NSFR-kravet på individuelt grunnlag. Dersom det ikke er gitt unntak fra anvendelsen av NSFR-kravet på individuelt grunnlag, bør transaksjoner mellom to institusjoner som tilhører samme gruppe eller samme institusjonelle beskyttelsesordning, i prinsippet pålegges symmetriske tilgjengelige og påkrevde faktorer for stabil finansiering for å unngå tap av finansiering i det indre marked og for ikke å hindre effektiv likviditetsstyring i europeiske grupper med sentral likviditetsstyring. En slik symmetrisk fortrinnsbehandling bør tillates bare for gruppeinterne transaksjoner der alle nødvendige beskyttelsestiltak er

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

iverksatt, på grunnlag av tilleggskriterier for transaksjoner over landegrensene, og bare med forhåndsgodkjenning fra de berørte vedkommende myndighetene, ettersom det ikke kan antas at institusjoner som har vanskeligheter med å oppfylle sine betalingsforpliktelser, alltid vil få finansiell støtte fra andre foretak som tilhører samme gruppe eller samme institusjonelle beskyttelsesordning.

- 53) Små og ikke-komplekse institusjoner bør gis mulighet til å bruke en forenklet versjon av NSFR-kravet. En forenklet, mindre detaljert versjon av NSFR-kravet bør omfatte innsamling av et begrenset antall datapunkter, noe som vil gjøre beregningen for disse institusjonene i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet mindre komplisert, samtidig som det sikres at disse institusjonene fortsatt opprettholder en tilstrekkelig faktor for stabil finansiering gjennom en kalibrering som bør være minst like forsiktig som for det fulle NSFR-kravet. Vedkommende myndigheter bør imidlertid kunne kreve at små og ikke-komplekse institusjoner anvender det fulle NSFR-kravet i stedet for den forenklete versjonen.
- 54) Ved konsolidering av datterforetak i tredjestater bør det tas behørig hensyn til de kravene til stabil finansiering som får anvendelse i disse statene. Unionens konsolideringsregler bør derfor ikke innføre en gunstigere behandling av tilgjengelig og påkrevd stabil finansiering i datterforetak i tredjestater enn den behandlingen som er tilgjengelig i henhold til nasjonal rett i disse tredjestatene.
- 55) Institusjonene bør pålegges å rapportere til sine vedkommende myndigheter om det bindende detaljerte NSFR-kravet i rapporteringsvalutaen, for alle poster og separat for poster angitt i hver betydelig valuta, for å sikre en hensiktsmessig overvåking av mulige avvikende valutaer. NSFR-kravet bør ikke pålegge institusjoner noen krav til dobbelrapportering eller rapporteringskrav som ikke er i samsvar med gjeldende regler, og institusjoner bør gis tilstrekkelig tid til å forberede seg før nye rapporteringskrav trer i kraft.
- 56) Ettersom formidling av meningsfulle og sammenlignbare opplysninger til markedet om institusjoners felles viktige risikoparametere er en grunnleggende forutsetning for et sunt banksystem, er det viktig å redusere informasjonsasymmetri mest mulig og gjøre det lettere å sammenligne kredittinstitusjonenes risikoprofiler innenfor og på tvers av jurisdiksjoner. I januar 2015 offentliggjorde Basel-komi-

teen de reviderte Pilar 3-standardene for offentliggjøring for å forbedre sammenlignbarheten til, kvaliteten på og samsvaret mellom de opplysningene som det kreves at institusjonene gir markedet. Det er derfor hensiktsmessig å endre de eksisterende opplysningskravene for å gjennomføre disse nye internasjonale standardene.

- 57) Svarene som ble gitt etter Kommisjonens oppfordring til å komme med synspunkter på EUs regelverk for finansielle tjenester, viste at de nåværende opplysningskravene anses som uforholdsmessige og tyngende for mindre institusjoner. Uten at det berører ytterligere tilpasning av opplysningskravene til internasjonale standarder, bør små og ikke-komplekse institusjoner ikke pålegges å offentliggjøre like hyppige og like detaljerte opplysninger som større institusjoner, slik at deres administrative byrde reduseres.
- 58) Visse presiseringer bør foretas når det gjelder opplysningene om godtgjøring. Opplysningskravene knyttet til godtgjøring som angis i denne forordningen, bør være forenlige med målene for godtgjøringsreglene, som er å fastsette og opprettholde en godtgjøringspolitikk og -praksis som er i samsvar med effektiv risikohåndtering, for kategorier av personale hvis yrkesvirksomhet har en vesentlig innvirkning på institusjonens risikoprofil. Institusjoner som er omfattet av et unntak fra visse godtgjøringsregler, bør dessuten pålegges å gi opplysninger om unntaket.
- 59) Små og mellomstore bedrifter (SMB-er) utgjør en av grunnpilarene i Unionens økonomi ettersom de spiller en grunnleggende rolle når det gjelder å skape økonomisk vekst og sysselsetting. Ettersom SMB-er har en lavere systemrisiko enn større foretak, bør kapitalkravene til SMB-ers eksponeringer være lavere enn til store foretaks eksponeringer, for å sikre optimal bankfinansiering av SMB-er. For tiden er SMB-eksponeringer på opptil 1,5 millioner euro gjenstand for en reduksjon av det risikovektede eksponeringsbeløpet på 23,81 %. Ettersom terskelen på 1,5 millioner euro for SMB-ers eksponeringer ikke viser om en SMBs risiko er endret, bør reduksjonen i kapitalkravene utvides til å omfatte SMB-ers eksponeringer på opptil 2,5 millioner euro, og for den delen av en slik eksponering som overstiger 2,5 millioner euro, bør kapitalkravene reduseres med 15 %.
- 60) Investeringer i infrastruktur er avgjørende for å styrke Europas konkurransevne og for å sti-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

mulere til å skape arbeidsplasser. Gjenopprettingen av og den framtidige veksten i Unionens økonomi er i stor utstrekning avhengig av at SMB-er som er etablert i Unionen, har tilgang til kapital til strategiske infrastrukturinvesteringer av europeisk betydning, særlig bredbånds- og energinett, og transportinfrastruktur, herunder infrastruktur for elektromobilitet, særlig i industrisentre, utdanning, forskning og innovasjon samt fornybar energi og energieffektivitet. Investeringsplanen for Europa har som mål å fremme ytterligere finansiering til levedyktige infrastrukturprosjekter gjennom blant annet å mobilisere ytterligere private finansieringskilder. For mange potensielle investorer er det største problemet den antatte mangelen på levedyktige prosjekter og den begrensede muligheten til å vurdere risikoen korrekt som følge av deres komplekse art.

- 61) For å oppmuntre til private og offentlige investeringer i infrastrukturprosjekter er det viktig å fastsette et regelverk som kan fremme infrastrukturprosjekter av høy kvalitet og redusere risikoen for investorer. Særlig bør kravene til ansvarlig kapital for eksponeringer mot infrastrukturprosjekter reduseres, forutsatt at de oppfyller et sett kriterier som kan redusere risikoprofilen og gjøre kontantstrømmene mer forutsigbare. Kommisjonen bør gjennomgå bestemmelsen om infrastrukturprosjekter av høy kvalitet for å vurdere dens innvirkning på institusjonenes volum av infrastrukturinvesteringer og investeringenes kvalitet, idet det tas hensyn til Unionens mål om å gå over til en økonomi som har lave karbonutslipp og er klimarobust og sirkulær, og vurdere om den er hensiktsmessig i et tilsynsperspektiv. Kommisjonen bør også vurdere om disse bestemmelsenes virkeområde bør utvides til å omfatte foretaks infrastrukturinvesteringer.
- 62) Som anbefalt av EBA, Den europeiske tilsynsmyndigheten (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndigheten) (ESMA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010¹¹, og Den europeiske sentralbank bør sentrale motparter, på grunn av sin særskilte forretningsmodell, unntas fra kravet til uvektet kjernekapitalandel, ettersom

de bare må innhente en banktillatelse for å få tilgang til sentralbankfasiliteter over natten og for å oppfylle sine roller som sentrale redskaper for å nå viktige politiske og reguleringsmessige mål i finanssektoren.

- 63) Eksponeringer i verdipapirsentraler som er godkjent som kredittinstitusjoner, og eksponeringer i kredittinstitusjoner som er utpekt i samsvar med artikkel 54 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014¹², for eksempel kontantbalanser som følge av åpning av kassekontoer for, og mottatte innskudd fra, deltakere i et verdipapiroppgjørssystem og innehavere av verdipapirkontoer, bør dessuten utelukkes fra det samlede eksponeringsmålet ettersom de ikke skaper en risiko for overdreven gjeldsoppbygging da disse kontantbalansene utelukkende brukes til å gjøre opp transaksjoner i verdipapiroppgjørssystemer.
- 64) Ettersom veiledningen om ytterligere ansvarlig kapital omhandlet i direktiv 2013/36/EU er et kapitalmål som gjenspeiler tilsynsmessige forventninger, bør den verken være gjenstand for obligatorisk offentliggjøring eller for vedkommende myndigheters forbud mot offentliggjøring i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 eller nevnte direktiv.
- 65) For å sikre en hensiktsmessig definisjon av visse spesifikke tekniske bestemmelser i forordning (EU) nr. 575/2013 og for å ta hensyn til utviklingen av standarder på internasjonalt plan bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV delegeres til Kommisjonen når det gjelder endring av listen over produkter eller tjenester med eiendeler og forpliktelser som kan anses som innbyrdes avhengige, når det gjelder endring av listen over multilaterale utviklingsbanker, når det gjelder endring av krav til rapportering om markedsrisiko, og når det gjelder spesifisering av ytterligere likviditetskrav. Før Kommisjonen vedtar disse rettsaktene, er det særlig viktig at den holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at disse samrådene gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming¹³. For å sikre lik

¹¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

¹² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014 av 23. juli 2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler samt om endring av direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 av 28.8.2014, s. 1).

¹³ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

deltakelse i utarbeidingen av delegerte rettsakter skal Europaparlamentet og Rådet motta alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes sakkyndige, og deres sakkyndige skal systematisk ha adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som deltar i utarbeidingen av delegerte rettsakter.

- 66) Tekniske standarder bør sikre en ensartet harmonisering av kravene fastsatt i forordning (EU) nr. 575/2013. EBA er et organ med høyt spesialisert sakkunnskap og bør derfor få i oppdrag å utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som ikke innebærer politiske valg, med sikte på framlegging for Kommisjonen. Det bør utarbeides tekniske reguleringsstandarder på områdene konsolidering for tilsynsformål, ansvarlig kapital, TLAC, behandlingen av eksponeringer sikret med pant i fast eiendom, egenkapitalinvestering i fond, beregningen av tapsgrad ved mislighold i samsvar med IRB-metoden for kredittrisiko, markedsrisiko, store eksponeringer og likviditet. Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta disse til tekniske reguleringsstandardene ved hjelp av delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV og i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Kommisjonen og EBA bør sikre at disse standardene og kravene kan anvendes av alle berørte institusjoner på en måte som står i forhold til arten, omfanget og kompleksiteten av disse institusjonene og deres virksomhet.
- 67) For å gjøre det lettere å sammenligne opplysningene bør EBA få i oppdrag å utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som fastsetter standardiserte maler for offentliggjøring som omfatter alle vesentlige opplysningskrav i forordning (EU) nr. 575/2013. Når EBA utarbeider disse standardene, bør den ta hensyn til institusjonenes størrelse og kompleksitet samt arten av og risikonivået for deres virksomhet. EBA bør rapportere om mulighetene for å forbedre forholdsmessigheten av Unionens tilsynsrapporteringspakke med hensyn til anvendelsesområde, detaljnivå og hyppighet, og bør minst gi konkrete anbefalinger om hvordan de små institusjonenes gjennomsnittlige kostnader for å overholde bestemmelsene kan reduseres, helst med 20 % eller mer, men minst 10 %, gjennom en hensiktsmessig forenkling av kravene. EBA bør få i oppdrag å utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som skal følge med rapporten. Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta tekniske gjennomføringsstandarder ved

hjelp av gjennomføringsrettsakter i henhold til artikkel 291 i TEUV og i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

- 68) For å gjøre det lettere for institusjonene å overholde reglene i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU samt de tekniske reguleringsstandardene, tekniske gjennomføringsstandardene, retningslinjene og malene som er vedtatt for å gjennomføre disse reglene, bør EBA utvikle et IT-verktøy som kan veilede institusjonene om de relevante bestemmelsene, standardene, retningslinjene og malene på grunnlag av institusjonenes størrelse og forretningsmodell.
- 69) I tillegg til rapporten om mulige kostnadsreduksjoner bør EBA innen 28. juni 2020 – i samarbeid med alle relevante myndigheter, det vil si de myndighetene som har ansvar for tilsyn, krisehåndtering og innskuddsgarantiordninger, og særlig Det europeiske system av sentralbanker (ESSB) – utarbeide en gjennomførbarhetsrapport om utviklingen av et ensartet og integrert system for innsamling av statistiske data, krisehåndteringsdata og tilsynsdata. Denne rapporten bør ta hensyn til ESSBs tidligere arbeid knyttet til integrert datainnsamling og inneholde en nytte- og kostnadsanalyse av opprettelsen av et sentralt datainnsamlingssted for et integrert datarapporteringsystem som omfatter statistiske data og tilsynsdata for alle institusjoner i Unionen. Et slikt system bør blant annet anvende ensartede definisjoner og standarder for de dataene som skal samles inn, og sikre en pålitelig og permanent utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndigheter og dermed sikre strengt fortrolig behandling av de innsamlede dataene, sterk autentisering og styring av tilgangsrett til systemet samt cybersikkerhet. En slik sentralisering og harmonisering av den europeiske rapporteringsstrukturen har som mål å hindre flere anmodninger om lignende eller identiske data fra ulike myndigheter, og dermed å redusere den administrative og finansielle byrden vesentlig, både for vedkommende myndigheter og for institusjonene. Dersom det er hensiktsmessig, og idet den tar hensyn til EBAs gjennomførbarhetsrapport, bør Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet et forslag til regelverk.
- 70) De berørte vedkommende eller utpekte myndighetene bør ha som mål å unngå enhver form for overlappende eller inkonsekvent utøvelse av den makrotilsynsmyndigheten

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

som er fastsatt i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU. De berørte vedkommende eller utpekte myndighetene bør særlig ta behørig hensyn til om tiltakene de treffer i henhold til artikkel 124, 164 eller 458 i forordning (EU) nr. 575/2013 overlapper eller er i strid med andre eksisterende eller kommende tiltak i henhold til artikkel 133 i direktiv 2013/36/EU.

- 71) På bakgrunn av endringene i behandlingen av eksponeringer mot kvalifiserte sentrale motparter, særlig i behandlingen av institusjoners bidrag til kvalifiserte sentrale motparters misligholdsfond, som fastsettes i denne forordningen, bør det gjøres tilsvarende endringer i de relevante bestemmelsene i forordning (EU) nr. 648/2012¹⁴ som ble innført i den forordningen i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013, og som beskriver beregningen av sentrale motparters hypotetiske kapital, som institusjonene bruker når de beregner sine krav til ansvarlig kapital.
- 72) Ettersom målene for denne forordningen, som er å styrke og forbedre allerede eksisterende unionsrettsakter som sikrer ensartede tilsynskrav for institusjoner i hele Unionen, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av deres omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 73) For å tillate en ordnet avhending av beholdninger i forsikringsforetak som ikke er underlagt utvidet tilsyn, bør en endret versjon av overgangsbestemmelsene knyttet til unntaket fra fradrag for egenkapitalbeholdninger i forsikringsforetak anvendes med tilbakevirkende kraft fra 1. januar 2019.
- 74) Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor endres.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Endringer av forordning (EU) nr. 575/2013

I forordning (EU) nr. 575/2013 gjøres følgende endringer:

- 1) Artikkel 1 og 2 skal lyde:

«Artikkel 1

Virkeområde

I denne forordningen fastsettes ensartede bestemmelser om allmenne tilsynskrav som alle institusjoner, finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper som er underlagt tilsyn i henhold til direktiv 2013/36/EU, skal oppfylle på følgende områder:

- 1) Krav til ansvarlig kapital i forbindelse med fullt ut målbare, ensartede og standardiserte deler av kredittrisiko, markedsrisiko, operasjonell risiko, oppgjørskrisiko og gjeldsgrad.
- 2) Krav som begrenser store eksponeringer.
- 3) Likviditetskrav i forbindelse med fullt ut målbare, ensartede og standardiserte deler av likviditetsrisiko.
- 4) Rapporteringskrav i forbindelse med bokstav a)–c).
- 5) Offentliggjøringskrav.

I denne forordningen fastsettes ensartede bestemmelser om kravene til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som skal oppfylles av foretak som er gjenstand for krisehåndtering og er globalt systemviktige institusjoner (G-SII-er) eller del av G-SII-er, og betydelige datterforetak av G-SII-er etablert i en tredjestat.

Denne forordningen inneholder ikke bestemmelser om offentliggjøringskrav for vedkommende myndigheter i forbindelse med regulering av og tilsyn med institusjoner som omhandlet i direktiv 2013/36/EU.

Artikkel 2

Myndighet til å føre tilsyn

1. For å sikre at denne forordningen overholdes, skal vedkommende myndigheter utøve den myndigheten og følge de framgangsmåtene som er fastsatt i direktiv 2013/36/EU og i denne forordningen.
2. For å sikre at denne forordningen overholdes, skal vedkommende myndigheter utøve den myndigheten og følge de framgangsmåtene som er fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU¹⁵ og i denne forordningen.

¹⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

3. For å sikre at kravene til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld oppfylles, skal vedkommende myndigheter og krisehåndteringsmyndigheter samarbeide.
 4. For å sikre overholdelse innenfor deres respektive myndighetsområder skal det felles krisehåndteringsrådet som er opprettet ved artikkel 42 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014¹⁶, og den europeiske sentralbanken med hensyn til spørsmål som gjelder de oppgavene den er tildelt gjennom forordning (EU) nr. 1024/2013¹⁷, sikre regelmessig og pålitelig utveksling av relevante opplysninger.
- 2) I artikkel 4 gjøres følgende endringer:
- a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:
 - i) Punkt 7 skal lyde:

«7) «innretning for kollektiv investering» eller «IKI» en UCITS som definert i artikkel 1 nr. 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF¹⁸ eller et alternativt investeringsfond (AIF) som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav a) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU¹⁹,
 - ii) Punkt 20 skal lyde:

«20) «finansielt holdingselskap» en finansinstitusjon hvis datterforetak helt eller hovedsakelig er institusjoner eller finansinstitusjoner, og som ikke er et blandet finansielt hol-

dingselskap; en finansinstitusjons datterforetak er hovedsakelig institusjoner eller finansinstitusjoner der minst en av dem er en institusjon, og der mer enn 50 % av finansinstitusjonens egenkapital, konsoliderte eandeler, inntekter, personale eller andre indikatorer som vedkommende myndighet anser som relevante, er knyttet til datterforetak som er institusjoner eller finansinstitusjoner.»

iii) Punkt 26 skal lyde:

«26) «finansinstitusjon» et foretak som ikke er en institusjon eller et rent industrielt holdingselskap, og som har som hovedvirksomhet å kjøpe eierandeler eller å utøve en eller flere typer av virksomhet som er oppført i nr. 2–12 og nr. 15 i vedlegg I til direktiv 2013/36/EU, herunder et finansielt holdingselskap, et blandet finansielt holdingselskap, en betalingsinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/2366²⁰ og et kapitalforvaltningsselskap, men ikke forsikringsholdingselskaper eller blandede forsikringsholdingselskaper som definert i henholdsvis bokstav f) og g) i artikkel 212 nr. 1 i direktiv 2009/138/EF,

iv) Punkt 28 skal lyde:

«28) «morinstitusjon i en medlemsstat» en institusjon i en medlemsstat som har en institusjon, en finansinstitusjon eller et foretak som yter tilknyttede tjenester, som datterforetak, eller som har en deltakerinteresse i en institusjon, en finansinstitusjon eller et foretak som yter tilknyttede tjenester, og som ikke selv er et datterforetak av en annen institusjon med tillatelse i samme medlemsstat eller av et finansielt holdingselskap eller blandet finansielt holdingselskap opprettet i samme medlemsstat.»

v) Nye punkter skal lyde:

²⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2015/2366 av 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om endring av direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om oppheving av direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 av 23.12.2015, s. 35).»

¹⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppbygging og krisehåndtering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

¹⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014 av 15. juli 2014 om fastsettelse av ensartede regler og en ensartet framgangsmåte for krisehåndtering av kredittinstitusjoner og visse verdipapirforetak innenfor rammen av en felles krisehåndteringsordning og et felles krisehåndteringsfond og om endring av forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 av 30.7.2014, s. 1).

¹⁷ Rådsforordning (EU) nr. 1024/2013 av 15. oktober 2013 om tildeling av særskilte oppgaver til Den europeiske sentralbank i forbindelse med politikken for tilsyn med kredittinstitusjoner (EUT L 287 av 29.10.2013, s. 63).»

¹⁸ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om innretninger for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32).

¹⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1).»

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- «29a) «morverdipapirforetak i en medlemsstat» en morinstitusjon i en medlemsstat som er et verdipapirforetak,
- 29b) «morverdipapirforetak i EU» en morinstitusjon i EU som er et verdipapirforetak,
- 29c) «morkredittinstitusjon i en medlemsstat» en morinstitusjon i en medlemsstat som er en kredittinstitusjon,
- 29d) «morkredittinstitusjon i EU» en morinstitusjon i EU som er en kredittinstitusjon.»
- vi) I punkt 39 skal nytt ledd lyde:
«To eller flere fysiske eller juridiske personer som oppfyller vilkårene i bokstav a) eller b) på grunn av sin direkte eksponering mot samme sentrale motpart i forbindelse med clearingvirksomhet, anses ikke å utgjøre en gruppe av innbyrdes tilknyttede motparter.»
- vii) Punkt 41 skal lyde:
«41) «konsoliderende tilsynsmyndighet» en vedkommende myndighet som har ansvar for å utøve tilsyn på konsolidert grunnlag i samsvar med artikkel 111 i direktiv 2013/36/EU.»
- viii) I punkt 71 skal innledningen i bokstav b) lyde:
«b) med hensyn til artikkel 97 summen av følgende:».
- ix) I punkt 72 skal bokstav a) lyde:
«a) den er et regulert marked eller et tredjestatsmarked som anses som likeverdig med et regulert marked i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 25 nr. 4 bokstav a) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU²¹,
- x) Punkt 86 skal lyde:
«86) «handelsportefølje» alle posisjoner i finansielle instrumenter og varer som institusjonen har med sikte på videresalg eller for å sikre andre posisjoner som innehas for handelsformål i samsvar med artikkel 104.»
- xi) Punkt 91 skal lyde:
«91) «handelseksponering» et clearingmedlems eller en kundes aktuelle eksponering, herunder en variasjonsmargin som skal betales til et clearingmedlem, men som dette ennå ikke har mottatt, og enhver potensiell framtidig eksponering mot en sentral motpart som følge av kontrakter og transaksjoner som angitt i artikkel 301 nr. 1 bokstav a)–c), samt startmargin.»
- xii) Punkt 96 skal lyde:
«96) «intern sikring» en posisjon som i vesentlig grad utligner bestanddelrisikoen mellom en handelsporteføljeposisjon og en eller flere posisjoner utenfor handelsporteføljen, eller mellom to meglerbord.»
- xiii) I punkt 127 skal bokstav a) lyde:
«a) institusjonene er omfattet av samme institusjonelle beskyttelsesordning som omhandlet i artikkel 113 nr. 7, eller de er fast tilknyttet et sentralorgan i et nettverk.»
- xiv) Punkt 128 skal lyde:
«128) «midler til utdeling» overskuddet ved slutten av foregående regnskapsår pluss eventuelt overført overskudd samt reserver som er tilgjengelige for dette formålet, før utdeling til eiere av ansvarlig kapitalinstrumenter og minus overført tap, eventuelt overskudd som i henhold til unionsretten eller nasjonal rett eller institusjonens vedtekter ikke kan utdeles, samt eventuelt beløp plassert i reserver som i samsvar med nasjonal rett eller institusjonens vedtekter ikke kan utdeles, i hvert tilfelle med hensyn til den spesifikke kategorien av ansvarlig kapitalinstrumenter som unionsretten, nasjonal rett eller institusjonens vedtekter gjelder. Slike overskudd, tap og reserver fastsettes på grunnlag av institusjonens selskapsregnskaper, og ikke på grunnlag av det konsoliderte regnskapet.»
- xv) Nye punkter skal lyde:
«130) «krisehåndteringsmyndighet» en krisehåndteringsmyndighet som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 18 i direktiv 2014/59/EU,
- 131) «foretak som er gjenstand for krisehåndtering» et foretak som er

²¹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349).»

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- gjenstand for krisehåndtering som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 83a i direktiv 2014/59/EU,
- 132) «konsern som er gjenstand for krisehåndtering» et konsern som er gjenstand for krisehåndtering som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 83b i direktiv 2014/59/EU,
- 133) «globalt systemviktig institusjon» eller «G-SII» en G-SII som er identifisert i samsvar med artikkel 131 nr. 1 og 2 i direktiv 2013/36/EU,
- 134) «globalt systemviktig institusjon etablert i en tredjestat» eller «G-SII etablert i en tredjestat» en globalt systemviktig bankgruppe eller en bank (G-SIB) som ikke er en G-SII, og som er oppført på den listen over G-SIB-er som Rådet for finansiell stabilitet offentliggjør og regelmessig ajourfører,
- 135) «betydelig datterforetak» et datterforetak som på individuelt eller konsolidert grunnlag oppfyller et av følgende vilkår:
- Datterforetaket innehar mer enn 5 % av det opprinnelige morforetakets konsoliderte risikovektede eiendeler.
 - Datterforetaket genererer mer enn 5 % av det opprinnelige morforetakets samlede driftsinntekt.
 - Datterforetakets samlede eksponeringsmål i henhold til artikkel 429 nr. 4 i denne forordningen utgjør mer enn 5 % av det opprinnelige morforetakets konsoliderte samlede eksponeringsmål.
- For å fastslå hvilket foretak som er det betydelige datterforetaket i tilfeller der artikkel 21b nr. 2 i direktiv 2013/36/EU får anvendelse, skal de to mellomliggende morforetakene i EU regnes som ett enkelt datterforetak på grunnlag av deres konsoliderte stilling.
- 136) «G-SII-foretak» et foretak som har status som juridisk person, og som er en G-SII eller del av en G-SII eller av en G-SII etablert i en tredjestat,
- 137) «internt tapsdekningsverktøy» et internt tapsdekningsverktøy som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 57 i direktiv 2014/59/EU,
- 138) «konsern» en gruppe av foretak som omfatter minst én institusjon, og som består av et morforetak og dets datterforetak, eller av foretak som har tilknytning til hverandre som angitt i artikkel 22 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU²²,
- 139) «verdpapirfinansieringstransaksjon» en gjenkjøpstransaksjon, innlån og utlån av verdipapirer eller varer, eller en marginlånstransaksjon,
- 140) «startmargin» enhver sikkerhet, unntatt variasjonsmargin, som motas fra eller stilles overfor et foretak for å dekke den nåværende og potensielle framtidige eksponeringen som følge av en transaksjon eller en portefølje av transaksjoner i den perioden som er nødvendig for å avvikle disse transaksjonene eller for å sikre markedsrisikoen igjen, etter motpartens mislighold av transaksjonen eller porteføljen av transaksjoner,
- 141) «markedsrisiko» risikoen for tap som følge av bevegelser i markedspriser, herunder i valutakurser eller varepriser,
- 142) «valutarisiko» risikoen for tap som følge av bevegelser i valutakurser,
- 143) «vareisiko» risikoen for tap som følge av bevegelser i varepriser,
- 144) «meglerbord» en klart identifisert gruppe av meglere, som institusjonen har opprettet med sikte på felles forvaltning av en portefølje av handelsporteføljeposisjoner i samsvar med en veldefinert og konsekvent forretningsstrategi og under samme risikostyringsstruktur,
- 145) «liten og ikke-kompleks institusjon» en institusjon som oppfyller alle følgende vilkår:
- Den er ikke en stor institusjon.
 - Den samlede verdien av dens eiendeler på individuelt grunnlag eller, dersom det er relevant,

²² Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- på konsolidert grunnlag i samsvar med denne forordningen og direktiv 2013/36/EU er i gjennomsnitt lik eller mindre enn terskelverdien på 5 milliarder euro i løpet av fireårsperioden umiddelbart før den inneværende årlige rapporteringsperioden. Medlemsstatene kan velge en lavere terskelverdi.
- c) Den er ikke underlagt noen forpliktelser eller er underlagt forenklete forpliktelser i forbindelse med planlegging av gjenoppbygging og krisehåndtering i samsvar med artikkel 4 i direktiv 2014/59/EU.
- d) Dens handelsporteføljevirksomhet er klassifisert som mindre i henhold til artikkel 94 nr. 1.
- e) Den samlede verdien av derivatposisjonene som den innehar for handelsformål, overstiger ikke 2 % av dens samlede eiendeler i og utenfor balansen, og den samlede verdien av dens samlede derivatposisjoner overstiger ikke 5 %, begge beregnet i samsvar med artikkel 273a nr. 3.
- f) Mer enn 75 % av institusjonens konsoliderte samlede eiendeler og forpliktelser, i begge tilfeller unntatt gruppeinterne eksponeringer, gjelder virksomhet med motparter i Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.
- g) Institusjonen bruker ikke interne modeller for å oppfylle tilsynskravene i samsvar med denne forordningen, med unntak av datterforetak som bruker interne modeller utviklet på gruppenivå, forutsatt at gruppen er underlagt opplysningskravene i artikkel 433a eller 433c på konsolidert grunnlag.
- h) Institusjonen har ikke oversendt vedkommende myndighet en innvending mot å bli klassifisert som en liten og ikke-kompleks institusjon.
- i) Vedkommende myndighet har ikke besluttet at institusjonen ikke skal anses som en liten og ikke-kompleks institusjon på grunnlag av en analyse av dens størrelse, innbyrdes forbindelser, kompleksitet eller risikoprofil,
- 146) «stor institusjon» en institusjon som oppfyller et av følgende vilkår:
- Den er en G-SII.
 - Den er identifisert som en annen systemviktig institusjon (O-SII) i samsvar med artikkel 131 nr. 1 og 3 i direktiv 2013/36/EU.
 - Den er en av de tre største institusjonene i medlemsstaten der den er etablert, målt ut fra eiendelenes samlede verdi.
 - Den samlede verdien av dens eiendeler på individuelt grunnlag eller eventuelt på grunnlag av dens konsoliderte stilling i samsvar med denne forordningen og direktiv 2013/36/EU er minst 30 milliarder euro,
- 147) «stort datterforetak» et datterforetak som anses som en stor institusjon,
- 148) «ikke-børsnotert institusjon» en institusjon som ikke har utstedt verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked i en medlemsstat i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 21 i direktiv 2014/65/EU,
- 149) «finansiell rapport» ved anvendelse av åttende del, en finansiell rapport i henhold til artikkel 4 og 5 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF²³.
- b) Nytt nummer skal lyde:
- «4. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir under hvilke omstendigheter vilkårene i nr. 1 punkt 39 er oppfylt. EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2020. Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

²³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/109/EF av 15. desember 2004 om harmonisering av innsynskrav med hensyn til opplysninger om utstedere av verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked, og om endring av direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 av 31.12.2004, s. 38).»

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

3) I artikkel 6 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Institusjonene skal oppfylle forpliktelsene fastsatt i andre til fjerde del og sjuende del, del sju A og åttende del i denne forordningen og i kapittel 2 i forordning (EU) 2017/2402 på individuelt grunnlag, med unntak av artikkel 430 nr. 1 bokstav d) i denne forordningen.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«1a. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen skal bare institusjoner som er identifisert som foretak som er gjenstand for krisehåndtering, som også er G-SII-er, eller som er del av en G-SII, og som ikke har datterforetak, oppfylle kravet i artikkel 92a på individuelt grunnlag.

Betydelige datterforetak av en G-SII etablert i en tredjestat skal overholde artikkel 92b på individuelt grunnlag dersom de oppfyller alle følgende vilkår:

- a) De er ikke foretak som er gjenstand for krisehåndtering.
- b) De har ikke datterforetak.
- c) De er ikke datterforetakene til en morinstitusjon i EU.»

c) Nr. 3, 4 og 5 skal lyde:

«3. Ingen institusjon som enten er et morforetak eller et datterforetak, og ingen institusjon som omfattes av konsolideringen i henhold til artikkel 18, skal være pålagt å oppfylle forpliktelsene fastsatt i åttende del på individuelt grunnlag.

Som unntak fra første ledd i dette nummeret skal institusjonene nevnt i nr. 1a i denne artikkelen overholde artikkel 437a og artikkel 447 bokstav h) på individuelt grunnlag.

4. Kredittinstitusjoner og verdipapirforetak som har tillatelse til å yte investeringstjenester og utøve investeringsvirksomhet som angitt i avsnitt A nr. 3 og 6 i vedlegg I til direktiv 2014/65/EU, skal oppfylle forpliktelsene fastsatt i sjettede del og i artikkel 430 nr. 1 bokstav d) i denne forordningen på individuelt grunnlag.

Følgende institusjoner skal ikke være pålagt å overholde artikkel 413 nr. 1 og de tilhørende kravene til likviditetsrapportering fastsatt i del sju A i denne forordningen:

a) Institusjoner som også er godkjent i samsvar med artikkel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012.

b) Institusjoner som også er godkjent i samsvar med artikkel 16 og artikkel 54 nr. 2 bokstav a) i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014²⁴, forutsatt at de ikke gjør noen vesentlige løpetidsendringer.

c) Institusjoner som er utpekt i samsvar med artikkel 54 nr. 2 bokstav b) i forordning (EU) nr. 909/2014, forutsatt

- i) at deres virksomhet er begrenset til å tilby banktjenester som er oppført i avsnitt C bokstav a)–e) i vedlegget til nevnte forordning, til verdipapirsentraler som er godkjent i samsvar med artikkel 16 i nevnte forordning, og
- ii) at de ikke gjør noen vesentlige løpetidsendringer.

I påvente av Kommisjonens rapport i henhold til artikkel 508 nr. 3 kan vedkommende myndigheter frita verdipapirforetak for kravet om å oppfylle forpliktelsene fastsatt i sjettede del og artikkel 430 nr. 1 bokstav d), idet det tas hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten av deres virksomhet.

5. Verdipapirforetak omhandlet i artikkel 95 nr. 1 og artikkel 96 nr. 1 i denne forordningen, institusjoner som vedkommende myndigheter har gitt unntak i henhold til artikkel 7 nr. 1 eller 3 i denne forordningen, og institusjoner som også er godkjent i samsvar med artikkel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, skal ikke pålegges å oppfylle forpliktelsene fastsatt i sjuende del og de tilknyttede kravene til rapportering av uvektet kjernekapitalandel fastsatt i del sju A i denne forordningen på individuelt grunnlag.

4) I artikkel 8 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal bokstav b) lyde:

«b) Morinstitusjonen på konsolidert grunnlag eller datterinstitusjonen på delkonsolidert grunnlag overvåker og kontrol-

²⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014 av 23. juli 2014 om forbedring av verdipapirproppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler samt om endring av direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 av 28.8.2014, s. 1).»

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

lerer til enhver tid likviditetsposisjonene i alle gruppens eller undergruppens institusjoner som er omfattet av unntaket, overvåker og kontrollerer til enhver tid finansieringsposisjonene i alle gruppens eller undergruppens institusjoner som er unntatt fra kravet til netto stabil finansieringsgrad (NSFR) fastsatt i sjette del avdeling IV, og sikrer et tilstrekkelig likviditetsnivå og stabil finansiering for alle disse institusjonene dersom det er gitt unntak fra NSFR-kravet fastsatt i sjette del avdeling IV.»

b) I nr. 3 skal bokstav b) og c) lyde:

«b) Fordeling av beløp, plassering av og eierskap til de nødvendige likvide eiendelene i likviditetsundergruppen dersom det er gitt unntak fra kravet til likviditetsreservedekning som er fastsatt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, og fordeling av beløp og plassering av tilgjengelig stabil finansiering i likviditetsundergruppen dersom det er gitt unntak fra NSFR-kravet fastsatt i sjette del avdeling IV.

c) Fastsettelsen av minstekrav til likvide eiendeler for institusjoner som unntas fra anvendelsen av kravet til likviditetsreservedekning som fastsatt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, og fastsettelsen av minstebeløp for tilgjengelig stabil finansiering for institusjoner som unntas fra anvendelsen av NSFR-kravet angitt i sjette del avdeling IV.»

c) Nytt nummer skal lyde:

«6. Dersom en vedkommende myndighet i samsvar med denne artikkelen helt eller delvis unntar en institusjon fra anvendelsen av sjette del, kan den også unnta denne institusjonen fra anvendelsen av de tilknyttede kravene til likviditetsrapportering i henhold til artikkel 430 nr. 1 bokstav d).»

5) I artikkel 10 nr. 1 første ledd skal innledningen lyde:

«1. Vedkommende myndigheter kan i samsvar med nasjonal rett helt eller delvis unnta en eller flere kredittinstitusjoner som ligger i samme medlemsstat og er fast tilknyttet et sentralorgan som kontrollerer dem, og som er etablert i samme medlemsstat, fra kra-

vene i andre til åttende del i denne forordningen og kapittel 2 i forordning (EU) 2017/2402 dersom følgende vilkår er oppfylt:»

6) I artikkel 11 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 og 2 skal lyde:

«1. Morinstitusjoner i en medlemsstat skal, i den utstrekning og på den måten som er angitt i artikkel 18, oppfylle forpliktelsene som er fastsatt i andre til fjerde del, sjuende del og del sju A, på grunnlag av sin konsoliderte stilling, med unntak av artikkel 430 nr. 1 bokstav d). Morforetak og deres datterforetak som er omfattet av denne forordningen, skal opprette en egnet organisasjonsstruktur og egnede interne kontrollordninger for å sikre at dataene som er nødvendige for konsolidering, behandles og oversendes på egnet måte. De skal særlig sikre at datterforetak som ikke er omfattet av denne forordningen, innfører bestemmelser, framgangsmåter og ordninger for å sikre tilfredsstillende konsolidering.

2. For å sikre at kravene i denne forordningen får anvendelse på konsolidert grunnlag, skal begrepene «institusjon», «morinstitusjon i en medlemsstat», «morinstitusjon i EU» og «morforetak», alt etter hva som er relevant, også omfatte

a) et finansielt holdingselskap eller blandet finansielt holdingselskap som er godkjent i samsvar med artikkel 21a i direktiv 2013/36/EU,

b) en utpekt institusjon som kontrolleres av et finansielt morholdingselskap eller blandet finansielt morholdingselskap, dersom et slikt morforetak ikke er gjenstand for godkjenning i samsvar med artikkel 21a nr. 4 i direktiv 2013/36/EU,

c) et finansielt holdingselskap, blandet finansielt holdingselskap eller en institusjon som er utpekt i samsvar med artikkel 21a nr. 6 bokstav d) i direktiv 2013/36/EU.

Den konsoliderte stillingen til et foretak nevnt i første ledd bokstav b) i dette nummeret skal være den konsoliderte stillingen til det finansielle morholdingselskapet eller det blandede finansielle morholdingselskapet som ikke er gjenstand for godkjenning i samsvar

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

med artikkel 21a nr. 4 i direktiv 2013/36/EU. Den konsoliderte stillingen til et foretak nevnt i første ledd bokstav c) i dette nummeret skal være den konsoliderte stillingen til dets finansielle morholdingselskap eller dets blandede finansielle morholdingselskap.»

b) Nr. 3 utgår.

c) Nytt nummer skal lyde:

«3a. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen skal bare morinstitusjoner som er identifisert som foretak som er gjenstand for krisehåndtering som er G-SII-er, del av en G-SII eller del av en G-SII etablert i en tredjestat, overholde artikkel 92a i denne forordningen på konsolidert grunnlag, i den utstrekningen og på den måten som er angitt i artikkel 18 i denne forordningen.

Bare morforetak i EU som er et betydelig datterforetak av en G-SII etablert i en tredjestat, og som ikke er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, skal overholde artikkel 92b i denne forordningen på konsolidert grunnlag, i den utstrekningen og på den måten som er angitt i artikkel 18 i denne forordningen. Dersom artikkel 21b nr. 2 i direktiv 2013/36/EU får anvendelse, skal de to mellomliggende morforetakene i EU som samlet er identifisert som et betydelig datterforetak, hver for seg oppfylle kravene i artikkel 92b i denne forordningen på grunnlag av sin konsoliderte stilling.»

d) Nr. 4 og 5 skal lyde:

«4. Morinstitusjoner i EU skal overholde sjette del og artikkel 430 nr. 1 bokstav d) i denne forordningen på grunnlag av sin konsoliderte stilling dersom gruppen omfatter en/et eller flere kredittinstitusjoner eller verdipapirforetak som har tillatelse til å yte investeringstjenester og utøve investeringsvirksomhet som er oppført i avsnitt A nr. 3 og 6 i vedlegg I til direktiv 2014/65/EU. I påvente av Kommisjonens rapport nevnt i artikkel 508 nr. 2 i denne forordningen, og dersom gruppen omfatter bare verdipapirforetak, kan vedkommende myndigheter unnta morinstitusjonene i EU fra kravet om å overholde sjette del og artikkel 430 nr. 1 bokstav d) i denne forordningen på konsolidert grunnlag, idet det tas hensyn til arten, omfanget og

kompleksiteten av verdipapirforetakets virksomhet.

Dersom et unntak er gitt i henhold til artikkel 8 nr. 1–5, skal de institusjonene og eventuelt de finansielle holdingselskapene eller blandede finansielle holdingselskapene som er del av en likviditetsundergruppe, overholde sjette del og artikkel 430 nr. 1 bokstav d) på konsolidert grunnlag eller på delkonsolidert grunnlag for likviditetsundergruppen.

5. Når artikkel 10 i denne forordningen får anvendelse, skal sentralorganet omhandlet i nevnte artikkel oppfylle kravene i andre til åttende del i denne forordningen og kapittel 2 i forordning (EU) 2017/2402 på grunnlag av den konsoliderte stillingen til sentralorganet og dets tilknyttede institusjoner som helhet.

6. I tillegg til kravene i nr. 1–5 i denne artikkelen og med forbehold for andre bestemmelser i denne forordningen og direktiv 2013/36/EU kan vedkommende myndigheter, dersom det er berettiget for tilsynsformål på grunn av særtrekk ved risikoen eller ved en institusjons kapitalstruktur, eller når en medlemsstat vedtar nasjonal lovgivning som krever strukturell atskillelse av virksomhet innenfor en bankgruppe, kreve at en institusjon skal oppfylle forpliktelsene i andre til åttende del i denne forordningen og i avdeling VII i direktiv 2013/36/EU på delkonsolidert grunnlag.

Anvendelsen av framgangsmåten omhandlet i første ledd påvirker ikke effektivt tilsyn på konsolidert grunnlag, og skal verken få uforholdsmessige negative virkninger for hele eller deler av finanssystemet i andre medlemsstater eller i Unionen som helhet, eller utgjøre eller skape en hindring for det indre markedes virkemåte.»

7) Artikkel 12 utgår.

8) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 12a

Konsolidert beregning for G-SII-er med flere foretak som er gjenstand for krisehåndtering

Dersom minst to G-SII-foretak som tilhører samme G-SII, er foretak som er gjenstand for

krisehåndtering, skal denne G-SII-ens morinstitusjon i EU beregne beløpet for ansvarlig kapital og konvertibel gjeld omhandlet i artikkel 92a nr. 1 bokstav a) i denne forordningen. Denne beregningen skal foretas på grunnlag av den konsoliderte stillingen til morinstitusjonen i EU som om den var det eneste foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, i G-SII-en.

Dersom beløpet beregnet i samsvar med første ledd i denne artikkelen er lavere enn summen av beløpene for ansvarlig kapital og konvertibel gjeld omhandlet i artikkel 92a nr. 1 bokstav a) i denne forordningen for alle foretak som er gjenstand for krisehåndtering og tilhører denne G-SII-en, skal krisehåndteringsmyndighetene handle i samsvar med artikkel 45d nr. 3 og artikkel 45h nr. 2 i direktiv 2014/59/EU.

Dersom beløpet beregnet i samsvar med første ledd i denne artikkelen er høyere enn summen av beløpene for ansvarlig kapital og konvertibel gjeld omhandlet i artikkel 92a nr. 1 bokstav a) i denne forordningen for alle foretak som er gjenstand for krisehåndtering og tilhører denne G-SII-en, kan krisehåndteringsmyndighetene handle i samsvar med artikkel 45d nr. 3 og artikkel 45h nr. 2 i direktiv 2014/59/EU.»

9) Artikkel 13 og 14 skal lyde:

«*Artikkel 13*

Anvendelse av offentliggjøringskrav på konsolidert grunnlag

1. Morinstitusjoner i EU skal overholde åttende del på grunnlag av sin konsoliderte stilling.

Store datterforetak av morinstitusjoner i EU skal offentliggjøre opplysningene angitt i artikkel 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451a og 453 på individuelt grunnlag, eller eventuelt i samsvar med denne forordningen og direktiv 2013/36/EU på delkonsolidert grunnlag.

2. Institusjoner som er identifisert som foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og som er G-SII-er, eller som er del av en G-SII, skal overholde artikkel 437a og artikkel 447 bokstav h) på grunnlag av den konsoliderte stillingen til konsernet som er gjenstand for krisehåndtering.

3. Nr. 1 første ledd får ikke anvendelse på morinstitusjoner i EU, finansielle morholdingselskaper i EU, blandede finansielle holdingselskaper i EU eller foretak som er

gjenstand for krisehåndtering, dersom de er omfattet av tilsvarende opplysninger som et morforetak etablert i en tredjestat har offentliggjort på konsolidert grunnlag.

Nr. 1 annet ledd får anvendelse på datterforetak av morforetak som er etablert i en tredjestat der disse datterforetakene anses som store datterforetak.

4. Når artikkel 10 får anvendelse, skal sentralorganet omhandlet i nevnte artikkel oppfylle kravene i åttende del på grunnlag av sentralorganets konsoliderte stilling. Artikkel 18 nr. 1 får anvendelse på sentralorganet, og de tilknyttede institusjonene skal anses som datterforetak av sentralorganet.

Artikkel 14

Anvendelse av kravene i artikkel 5 i forordning (EU) 2017/2402 på konsolidert grunnlag

1. Morforetak og datterforetak som omfattes av denne forordningen, skal oppfylle forpliktelsene fastsatt i artikkel 5 i forordning (EU) 2017/2402 på konsolidert eller delkonsolidert grunnlag for å sikre at deres bestemmelser, framgangsmåter og ordninger som inngår i kravene, er ensartede og godt integrert, og at alle data og opplysninger som er relevante for tilsynet, kan legges fram. De skal særlig sikre at datterforetak som ikke er omfattet av denne forordningen, innfører bestemmelser, framgangsmåter og ordninger for å sikre at disse kravene oppfylles.

2. Når artikkel 92 i denne forordningen anvendes på konsolidert eller delkonsolidert grunnlag, skal institusjoner anvende en ytterligere risikovekt i samsvar med artikkel 270a i denne forordningen dersom kravene i artikkel 5 i forordning (EU) 2017/2402 ikke oppfylles av et foretak som er etablert i en tredjestat og inngår i konsolideringen i samsvar med artikkel 18 i denne forordningen, såfremt overtredelsen er vesentlig i forhold til gruppens generelle risikoprofil.»

10) I artikkel 15 nr. 1 første ledd skal innledningen lyde:

«1. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten kan i enkelttilfeller unnlate å anvende tredje del, de tilknyttede rapporteringskravene i del sju A i denne forordningen, og avdeling VII kapittel 4 i direktiv 2013/36/EU, med unntak av artikkel 430 nr. 1 bokstav d) i

denne forordningen, på konsolidert grunnlag, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:»

11) Artikkel 16 skal lyde:

«Artikkel 16

Unntak fra anvendelsen av kravene til uvektet kjernekapitalandel på konsolidert grunnlag for grupper av verdipapirforetak

Dersom alle foretakene i en gruppe av verdipapirforetak, herunder morforetaket, er verdipapirforetak som er unntatt fra anvendelsen av kravene i sjuende del på individuelt grunnlag i samsvar med artikkel 6 nr. 5, kan morverdipapirforetaket velge ikke å anvende kravene i sjuende del og de tilknyttede kravene til rapportering av uvektet kjernekapitalandel i del sju A på konsolidert grunnlag.»

12) Artikkel 18 skal lyde:

«Artikkel 18

Metoder for konsolidering for tilsynsformål

1. Institusjoner, finansielle holdingselskaper og blandede finansielle holdingselskaper som skal oppfylle kravene i avsnitt 1 i dette kapittelet på grunnlag av sin konsoliderte stilling, skal foreta full konsolidering av alle institusjoner og finansinstitusjoner som er deres datterforetak. Nr. 3–6 og nr. 9 i denne artikkelen får ikke anvendelse når sjettede del og artikkel 430 nr. 1 bokstav d) får anvendelse på grunnlag av den konsoliderte stillingen til en institusjon, et finansielt holdingselskap eller blandet finansielt holdingselskap eller på delkonsolidert grunnlag for en likviditetsundergruppe som angitt i artikkel 8 og 10.

Ved anvendelsen av artikkel 11 nr. 3a skal institusjoner som skal oppfylle kravene i artikkel 92a eller 92b på konsolidert grunnlag, foreta full konsolidering av alle institusjoner og finansinstitusjoner som er deres datterforetak i de relevante konsernene som er gjenstand for krisehåndtering.

2. Foretak som yter tilleggstjenester, skal inngå i konsolideringen i de tilfellene og i samsvar med de metodene som er fastsatt i denne artikkelen.
3. Når foretak har en tilknytning som omhandlet i artikkel 22 nr. 7 i direktiv 2013/34/EU, skal vedkommende myndigheter fastsette hvordan konsolidering skal foretas.
4. Den konsoliderende tilsynsmyndigheten skal kreve forholdsmessig konsolidering i

henhold til deltakerinteressene som innehas i institusjoner og finansinstitusjoner som ledes i fellesskap av et foretak som inngår i konsolideringen sammen med ett eller flere foretak som ikke inngår i konsolideringen, når disse foretakenes forpliktelser er begrenset til den delen av kapitalen de innehar.

5. Når det gjelder deltakerinteresser eller andre former for kapitalbindinger enn dem som er nevnt i nr. 1 og 4, skal vedkommende myndigheter fastsette om og hvordan konsolidering skal finne sted. Særlig kan de tillate eller påby bruk av egenkapitalmetoden. Denne metoden skal imidlertid ikke innebære at de berørte foretakene omfattes av tilsyn på konsolidert grunnlag.
6. Vedkommende myndigheter skal i følgende tilfeller fastsette om og hvordan konsolideringen skal finne sted:
 - a) Når en institusjon etter vedkommende myndigheters oppfatning øver en betydelig innflytelse på en eller flere institusjoner eller finansinstitusjoner, men uten å inneha en deltakerinteresse i eller ha andre kapitalbindinger til disse institusjonene.
 - b) Når to eller flere institusjoner eller finansinstitusjoner er omfattet av en felles ledelse, uten at dette er fastsatt i en avtale eller i stiftelsesdokumenter eller vedtekter.

Vedkommende myndigheter kan særlig tillate eller kreve bruk av metoden som er fastsatt i artikkel 22 nr. 7–9 i direktiv 2013/34/EU. Denne metoden skal imidlertid ikke innebære at de berørte foretakene omfattes av konsolidert tilsyn.
7. Dersom en institusjon har et datterforetak som ikke er en institusjon, en finansinstitusjon eller et foretak som yter tilleggstjenester eller har en deltakerinteresse i et slikt foretak, skal den anvende egenkapitalmetoden på dette datterforetaket eller denne deltakerinteressen. Denne metoden skal imidlertid ikke innebære at de berørte foretakene omfattes av tilsyn på konsolidert grunnlag.

Som unntak fra første ledd kan vedkommende myndigheter tillate eller kreve at institusjoner anvender en annen metode på slike datterforetak eller deltakerinteresser, herunder den metoden som gjeldende regnskapsregelverk krever, forutsatt

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- a) at institusjonen ikke allerede anvender egenkapitalmetoden 28. desember 2020,
 - b) at det ville være urimelig krevende å anvende egenkapitalmetoden, eller at egenkapitalmetoden ikke i tilstrekkelig grad gjenspeiler de risikoene foretaket nevnt i første ledd utgjør for institusjonen, og
 - c) at metoden som anvendes, ikke fører til full eller forholdsmessig konsolidering av dette foretaket.
8. Vedkommende myndigheter kan kreve full eller forholdsmessig konsolidering av et datterforetak eller et foretak der en institusjon har en deltakerinteresse, dersom dette datterforetaket eller foretaket ikke er en institusjon, en finansinstitusjon eller et foretak som yter tilleggstjenester, og dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
- a) Foretaket er ikke et forsikringsforetak, et forsikringsforetak i en tredjestat, et gjenforsikringsforetak, et gjenforsikringsforetak i en tredjestat, et forsikringsholdingselskap eller et foretak som ikke er omfattet av virkeområdet for direktiv 2009/138/EF i samsvar med artikkel 4 i samme direktiv.
 - b) Det er en betydelig risiko for at institusjonen beslutter å yte finansiell støtte til dette foretaket i stressituasjoner, i mangel av eller ut over eventuelle avtaleforpliktelser til å yte slik støtte.
9. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi vilkårene for konsolideringen i tilfellene omhandlet i nr. 3–6 og 8.
- EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. desember 2020.
- Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»
- 13) Artikkel 22 skal lyde:

«Artikkel 22

Delkonsolidering i forbindelse med foretak i tredjestater

1. Datterinstitusjoner skal anvende kravene i artikkel 89–91 og tredje, fjerde og sjuende del samt de tilknyttede rapporteringskravene i del sju A på delkonsolidert grunnlag dersom disse institusjonene har en institu-

sjon eller en finansinstitusjon som datterforetak i en tredjestat eller har en deltakerinteresse i et slikt foretak.

2. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen kan datterinstitusjoner velge ikke å anvende kravene i artikkel 89–91 og tredje, fjerde og sjuende del samt de tilknyttede rapporteringskravene i del sju A på delkonsolidert grunnlag dersom de samlede eiendelene og postene utenfor balansen i deres datterforetak og deltakerinteresser i tredjestater utgjør mindre enn 10 % av den samlede verdien av datterinstitusjonens eiendeler og poster utenfor balansen.»

- 14) I andre del skal overskriften lyde:

«**ANSVARLIG KAPITAL OG KONVERTIBEL GJELD**».

- 15) I artikkel 26 skal nr. 3 lyde:

«3. Vedkommende myndigheter skal vurdere om utstedelser av kapitalinstrumenter oppfyller kriteriene i artikkel 28 eller eventuelt artikkel 29. Institusjonene skal ikke klassifisere utstedelser av kapitalinstrumenter som ren kjernekapital-instrumenter før vedkommende myndigheter har gitt tillatelse til det.

Som unntak fra første ledd kan institusjonene klassifisere etterfølgende utstedelser av en form for ren kjernekapital-instrumenter som de allerede har fått denne tillatelsen for, som ren kjernekapital-instrumenter, forutsatt at begge følgende vilkår er oppfylt:

- a) Bestemmelsene om disse etterfølgende utstedelsene er stort sett de samme som bestemmelsene om de utstedelsene som institusjonene allerede har fått tillatelse for.
- b) Institusjonene har underrettet vedkommende myndigheter om disse etterfølgende utstedelsene i tilstrekkelig god tid før de klassifiseres som ren kjernekapital-instrumenter.

Vedkommende myndigheter skal rådføre seg med EBA før de gir tillatelse til at nye former for kapitalinstrumenter klassifiseres som ren kjernekapital-instrumenter. Vedkommende myndigheter skal ta behørig hensyn til EBAs uttalelse, og dersom de beslutter å avvike fra den, skal de innen tre måneder etter at de mottok EBAs uttalelse, skriftlig begrunne avviket fra uttalen overfor EBA. Dette leddet får ikke anvendelse på kapitalinstrumentene omhandlet i artikkel 31.

EBA skal på grunnlag av opplysninger innsamlet fra vedkommende myndigheter utarbeide, ajourføre og offentliggjøre en liste over alle former for kapitalinstrumenter i hver medlemsstat som anses som ren kjernekapital-instrumenter. I samsvar med artikkel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010 kan EBA samle inn alle opplysninger i forbindelse med ren kjernekapital-instrumenter som den anser nødvendig for å fastslå om kriteriene angitt i artikkel 28 eller eventuelt artikkel 29 i denne forordningen er oppfylt, og for å føre og oppdatere listen nevnt i dette leddet.

Etter gjennomgåelsen omhandlet i artikkel 80, og dersom det foreligger tilstrekkelig dokumentasjon på at de relevante kapitalinstrumentene ikke oppfyller eller ikke lenger oppfyller kriteriene angitt i artikkel 28 eller eventuelt artikkel 29, kan EBA beslutte ikke å tilføye disse instrumentene på listen nevnt i fjerde ledd, eller beslutte å fjerne dem fra listen, alt etter hva som er relevant. EBA skal offentliggjøre dette og vise til vedkommende myndighets holdning til saken. Dette leddet får ikke anvendelse på kapitalinstrumentene omhandlet i artikkel 31.»

16) I artikkel 28 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:
 - i) Bokstav b) skal lyde:

«b) Instrumentene er fullt innbetalt, og ervervet av eiendomsretten til disse instrumentene er ikke direkte eller indirekte finansiert av institusjonen.»
 - ii) Nytt ledd skal lyde:

«Ved anvendelsen av første ledd bokstav b) skal bare den delen av et kapitalinstrument som er fullt innbetalt, kunne anses som et ren kjernekapitalinstrument.»
- b) I nr. 3 skal nye ledd lyde:

«Vilkåret angitt i nr. 1 første ledd bokstav h) v) skal anses å være oppfylt selv om et datterforetak omfattes av en avtale om resultatoverføring med sitt morforetak, som forplikter datterforetaket til, etter at det har utarbeidet sitt årsregnskap, å overføre sitt årsresultat til morforetaket, dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

 - a) Morforetaket innehar minst 90 % av datterforetakets stemmeretter og kapital.
 - b) Morforetaket og datterforetaket ligger i samme medlemsstat.

- c) Avtalen ble inngått for rettmessige skatteformål.
- d) Datterforetaket kan ved utarbeidningen av årsregnskapet velge å redusere utdelingsbeløpet ved å henføre en del av eller hele sitt overskudd til sine egne reserver eller avsetning til dekning av generell bankrisiko før det foretar betalingen til morforetaket.
- e) Morforetaket er i henhold til avtalen forpliktet til å gi datterforetaket full godtgjøring for alle datterforetakets tap.
- f) Avtalen omfatter en oppsigelsesfrist og kan oppheves først ved utgangen av et regnskapsår, med virkning tidligst fra begynnelsen av det påfølgende regnskapsåret, idet morforetaket fortsatt er forpliktet til å gi datterforetaket full godtgjøring for alle tap som påløper i løpet av det inneværende regnskapsåret.

Dersom en institusjon har inngått en avtale om resultatoverføring, skal den umiddelbart underrette vedkommende myndighet og gi vedkommende myndighet en kopi av avtalen. Institusjonen skal også umiddelbart underrette vedkommende myndighet om eventuelle endringer i avtalen om resultatoverføring og oppheving av den. En institusjon skal ikke inngå mer enn én avtale om resultatoverføring.»

17) I artikkel 33 nr. 1 skal bokstav c) lyde:

- «c) Gevinster og tap på institusjonens derivatforpliktelser som oppstår som følge av endringer i institusjonens egen kredittrisiko.»

18) I artikkel 36 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:
 - i) Bokstav b) skal lyde:

«b) Immaterielle eiendeler, med unntak av forsiktig verdsatte programvareeiendeler med en verdi som ikke påvirkes negativt av at institusjonen blir gjenstand for krisehåndtering, insolvent eller avvikles.»
 - ii) Ny bokstav skal lyde:

«n) For et minsteverditilsagn som omhandlet i artikkel 132c nr. 2, ethvert beløp som framkommer dersom den gjeldende markedsverdien av de andelene eller aksjene i IKI-er som ligger til grunn for minsteverditilsagnet, er lavere enn nåverdien av minsteverditilsagnet, og for hvilket

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- institusjonen ikke allerede har innregnet en reduksjon av ren kjernekapital-poster.»
- b) Nytt nummer skal lyde:
- «4. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å presisere anvendelsen av fradragene nevnt i nr. 1 bokstav b), herunder vesentligheten av de negative virkningene på verdien som ikke skaper tilsynsmessige bekymringer.
- EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2020. Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»
- 19) I artikkel 37 skal ny bokstav lyde:
- «c) Beløpet som skal trekkes fra, skal reduseres med beløpet for den regnskapsmessige verdireguleringen av datterforetakets immaterielle eiendeler, som følger av den konsolideringen av datterforetak som kan henføres til andre personer enn de foretakene som inngår i konsolideringen i henhold til første del avdeling II kapittel 2.»
- 20) I artikkel 39 nr. 2 første ledd skal innledningen lyde:
- «Eiendeler ved utsatt skatt som ikke er avhengige av framtidig lønnsomhet, skal være begrenset til eiendeler ved utsatt skatt som oppsto før 23. november 2016, og som skyldes midlertidige forskjeller, dersom alle følgende vilkår er oppfylt:»
- 21) I artikkel 45 bokstav a) skal punkt i) lyde:
- «i) Den korte posisjonens forfallsdato er enten den samme som eller senere enn den lange posisjonens forfallsdato, eller den korte posisjonens gjenværende løpetid er minst ett år.»
- 22) I artikkel 49 gjøres følgende endringer:
- a) I nr. 2 skal nytt ledd lyde:
- «Dette nummeret får ikke anvendelse ved beregning av ansvarlig kapital i henhold til kravene i artikkel 92a og 92b, som skal beregnes i samsvar med fradragssammen angitt i artikkel 72e nr. 4.»
- b) I nr. 3 gjøres følgende endringer:
- i) I bokstav a) iv) skal siste punktum lyde:
- «Den konsoliderte balansen eller den utvidede samlede beregningen skal rapporteres til vedkommende myndighet
- heter med den hyppigheten som er fastsatt i de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i artikkel 430 nr. 7.»
- ii) I bokstav a) v) skal første punktum lyde:
- «v) De institusjonene som inngår i en institusjonell beskyttelsesordning, oppfyller sammen på konsolidert eller utvidet samlet nivå kravene som er fastsatt i artikkel 92, og rapporterer om oppfyllelsen av disse kravene i samsvar med artikkel 430.»
- 23) I artikkel 52 nr. 1 gjøres følgende endringer:
- a) Bokstav a) skal lyde:
- «a) Instrumentene er utstedt direkte av en institusjon og fullt innbetalt.»
- b) I bokstav b) skal innledningen lyde:
- «b) Ingen av følgende eier instrumentene:»
- c) Bokstav c) skal lyde:
- «c) Ervervet av eiendomsretten til instrumentene er ikke direkte eller indirekte finansiert av institusjonen.»
- d) Bokstav h) skal lyde:
- «h) Dersom instrumentene omfatter en eller flere opsjoner på tidlig innløsning, herunder kjøpsopsjoner, kan opsjonene utnyttes bare etter utstederens eget valg.»
- e) Bokstav j) skal lyde:
- «j) Bestemmelsene som gjelder for instrumentene, angir verken uttrykkelig eller underforstått at instrumentene vil bli innløst ved benyttelse av innløsningsrett, innfridd eller gjenkjøpt, alt etter hva som er relevant, av institusjonen på annen måte enn i forbindelse med institusjonens insolvens eller avvikling, og institusjonen gir ikke på annen måte slike opplysninger.»
- f) Bokstav p) skal lyde:
- «p) Dersom utstederen er etablert i en tredjestat og i samsvar med artikkel 12 i direktiv 2014/59/EU er utpekt som en del av et konsern som er gjenstand for krisehåndtering, der foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er etablert i Unionen, eller dersom utstederen er etablert i en medlemsstat, skal instrumentenes hovedstol i henhold til de lov- eller kontraktsbestemmelsene som gjelder for instrumentene, etter krisehåndteringsmyndighetens beslutning om å utøve nedskrivnings- og konverteringsfullmakten omhandlet i artikkel 59 i nevnte direktiv nedskrives perma-

ment, eller instrumentene skal konverteres til ren kjernekapital-instrumenter. Dersom utstederen er etablert i en tredjestat og ikke er utpekt i samsvar med artikkel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del av et konsern som er gjenstand for krisehåndtering, der foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er etablert i Unionen, skal instrumentenes hovedstol i henhold til de lov- eller kontraktsbestemmelsene som gjelder for instrumentene, etter den berørte tredjestatsmyndighetens beslutning nedskrives permanent, eller instrumentene skal konverteres til ren kjernekapital-instrumenter.»

g) Nye bokstaver skal lyde:

«q) Dersom utstederen er etablert i en tredjestat og i samsvar med artikkel 12 i direktiv 2014/59/EU er utpekt som en del av et konsern som er gjenstand for krisehåndtering, der foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er etablert i Unionen, eller dersom utstederen er etablert i en medlemsstat, kan instrumentene bare utstedes i henhold til eller på annen måte være underlagt en tredjestats lovgivning når utøvelsen av nedskrivnings- og konverteringsfullmaktene omhandlet i artikkel 59 i nevnte direktiv, i henhold til tredjestats lovgivning er effektiv og kan håndheves på grunnlag av lovbestemmelser eller kontraktsbestemmelser med tvangskraft som anerkjenner krisehåndtering eller andre nedskrivnings- eller konverteringstiltak.

r) Instrumentene er ikke omfattet av motregnings- eller avregningsavtaler som ville undergrave deres tapsdekningskapasitet.»

h) Nytt ledd skal lyde:

«Ved anvendelsen av første ledd bokstav a) skal bare den delen av et kapitalinstrument som er fullt innbetalt, kunne anses som et annet godkjent kjernekapitalinstrument.»

24) I artikkel 54 nr. 1 skal ny bokstav lyde:

«e) Dersom andre godkjente kjernekapitalinstrumenter er utstedt av et datterforetak som er etablert i en tredjestat, skal den utløsende terskelen på 5,125 % eller høyere, som er nevnt i bokstav a), beregnes i samsvar med denne tredjestats nasjonale lovgivning eller kontraktsbestemmelsene som

gjelder for instrumentene, forutsatt at vedkommende myndighet etter samråd med EBA anser det godtgjort at disse bestemmelsene minst tilsvare kravene som er fastsatt i denne artikkelen.»

25) I artikkel 59 bokstav a) skal punkt i) lyde:

«i) Den korte posisjonens forfallsdato er enten den samme som eller senere enn den lange posisjonens forfallsdato, eller den korte posisjonens gjenværende løpetid er minst ett år.»

26) I artikkel 62 skal bokstav a) lyde:

«a) Kapitalinstrumenter dersom vilkårene i artikkel 63 er oppfylt, og i den utstrekning som er angitt i artikkel 64.»

27) I artikkel 63 gjøres følgende endringer:

a) Innledningen skal lyde:

«Kapitalinstrumenter skal anses som tilleggs kapitalinstrumenter dersom følgende vilkår er oppfylt:»

b) Bokstav a) skal lyde:

«a) Instrumentene er utstedt direkte av en institusjon og fullt innbetalt.»

c) I bokstav b) skal innledningen lyde:

«b) Ingen av følgende eier instrumentene:»

d) Bokstav c) og d) skal lyde:

«c) Ervervet av eiendomsretten til instrumentene er ikke direkte eller indirekte finansiert av institusjonen.

d) Fordringen på instrumentenes hovedstol i henhold til bestemmelsene som gjelder for instrumentene, er etterstilt alle fordringer fra konvertibel gjeld-instrumenter.»

e) I bokstav e) skal innledningen lyde:

«e) Ingen av følgende har stilt sikkerhet for instrumentene eller en garanti for som forbedrer fordringens prioritet:»

f) Bokstav f)–n) skal lyde:

«f) Instrumentene er ikke omfattet av ordninger som på annen måte forbedrer fordringens prioritet.

g) Instrumentene har en opprinnelig løpetid på minst fem år.

h) Bestemmelsene som gjelder for instrumentene inneholder ingen incitament for institusjonen til å innløse eller tilbakebetale deres hovedstol, alt etter hva som er relevant, før forfall.

i) Dersom instrumentene omfatter en eller flere opsjoner på tilbakebetaling før forfall, herunder kjøpsoppsjoner, kan opsjonene utnyttes bare etter utstederens eget valg.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- j) Instrumentene kan innløses ved benyttelse av innløsningsrett, innfris, tilbakebetales eller gjenkjøpes før forfall bare dersom vilkårene i artikkel 77 er oppfylt, og tidligst fem år etter utstedelsesdatoen, unntatt i tilfeller der vilkårene i artikkel 78 nr. 4 er oppfylt.
- k) Bestemmelsene som gjelder for instrumentene, angir verken uttrykkelig eller underforstått at instrumentene vil bli innløst ved benyttelse av innløsningsrett, innfridd, tilbakebetalt eller gjenkjøpt før forfall, alt etter hva som er relevant, av institusjonen i andre tilfeller enn ved institusjonens insolvens eller avvikling, og institusjonen gir ikke på annen måte slike opplysninger.
- l) Bestemmelsene som gjelder for instrumentene, gir ikke innehaveren rett til å framskynde den planlagte betalingen av renter og hovedstol, unntatt ved institusjonens insolvens eller avvikling.
- m) Størrelsen på forfalte renter eller utbytte på instrumentene vil ikke bli endret på grunnlag av institusjonens eller dens morforetaks kredittverdighet.
- n) Dersom utstederen er etablert i en tredjestat og i samsvar med artikkel 12 i direktiv 2014/59/EU er utpekt som en del av et konsern som er gjenstand for krisehåndtering, der foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er etablert i Unionen, eller dersom utstederen er etablert i en medlemsstat, skal instrumentenes hovedstol i henhold til de lov- eller kontraktsbestemmelsene som gjelder for instrumentene, etter krisehåndteringsmyndighetens beslutning om å utøve nedskrivnings- og konverteringsfullmaktene omhandlet i artikkel 59 i nevnte direktiv nedskrives permanent, eller instrumentene skal konverteres til ren kjernekapital-instrumenter. Dersom utstederen er etablert i en tredjestat og ikke er utpekt i samsvar med artikkel 12 i direktiv 2014/59/EU som en del av et konsern som er gjenstand for krisehåndtering, der foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er etablert i Unionen, skal instrumentenes hovedstol i henhold til de lov- eller kontraktsbestemmelsene som gjelder for instrumentene, etter den berørte tredjestatsmyndighetens beslutning ned-

skrives permanent, eller instrumentene skal konverteres til ren kjernekapital-instrumenter.»

- g) Nye bokstaver skal lyde:

«o) Dersom utstederen er etablert i en tredjestat og i samsvar med artikkel 12 i direktiv 2014/59/EU er utpekt som en del av et konsern som er gjenstand for krisehåndtering, der foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er etablert i Unionen, eller dersom utstederen er etablert i en medlemsstat, kan instrumentene bare utstedes i henhold til eller på annen måte være underlagt en tredjestats lovgivning når utøvelsen av nedskrivnings- og konverteringsfullmaktene omhandlet i artikkel 59 i nevnte direktiv, i henhold til tredjestats lovgivning er effektiv og kan håndheves på grunnlag av lovbestemmelser eller kontraktsbestemmelser med tvangskraft som anerkjenner krisehåndtering eller andre nedskrivnings- eller konverteringstiltak.

p) Instrumentene er ikke omfattet av motregnings- eller avregningsavtaler som ville undergrave deres tapsdekningskapasitet.»

- h) Nytt ledd skal lyde:

«Ved anvendelsen av første ledd bokstav a) skal bare den delen av kapitalinstrumentet som er fullt innbetalt, kunne anses som et tilleggskapitalinstrument.»

- 28) Artikkel 64 skal lyde:

«Artikkel 64

Redusert innregning av tilleggskapitalinstrumenter

1. Hele beløpet for tilleggskapitalinstrumenter med en gjenværende løpetid på mer enn fem år skal anses som tilleggskapitalposter.
2. I hvilket omfang tilleggskapitalinstrumenter kan anses som tilleggskapitalposter i løpet av de siste fem årene av instrumentenes løpetid, beregnes ved å multiplisere resultatet som følger av beregningen i bokstav a), med antallet omhandlet i bokstav b):
 - a) Den balanseførte verdien av instrumentene på den første dagen i den siste femårsperioden av den avtalefestede løpetiden, dividert med antall dager i denne perioden.
 - b) De gjenværende dagene i den avtalefestede løpetiden for instrumentene.»

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

29) I artikkel 66 skal ny bokstav lyde:

«e) Summen av postene som i henhold til artikkel 72e skal trekkes fra i konvertibel gjeldposter som overstiger institusjonens konvertibel gjeldposter.»

30) I artikkel 69 bokstav a) skal punkt i) lyde:

«i) Den korte posisjonens forfallsdato er enten den samme som eller senere enn den lange posisjonens forfallsdato, eller den korte posisjonens gjenværende løpetid er minst ett år.»

31) Etter artikkel 72 innsettes følgende kapittel:

«*KAPITTEL 5a*

Konvertibel gjeld

Avsnitt 1

Konvertibel gjeldposter og -instrumenter

Artikkel 72a

Konvertibel gjeldposter

1. Konvertibel gjeldposter skal bestå av følgende, med mindre de tilhører en av kategoriene av utelukkede forpliktelser fastsatt i nr. 2 i denne artikkelen, og i det omfanget som er angitt i artikkel 72c:

a) Konvertibel gjeld-instrumenter dersom vilkårene i artikkel 72b er oppfylt, når de ikke anses som ren kjernekapitalposter, andre godkjente kjernekapitalposter eller tilleggskapitalposter.

b) Tilleggskapitalinstrumenter med en gjenværende løpetid på minst ett år, når de ikke anses som tilleggskapitalposter i samsvar med artikkel 64.

2. Følgende forpliktelser skal utelukkes fra konvertibel gjeldposter:

a) Dekkede innskudd.

b) Folioinnskudd og kortsiktige innskudd med en opprinnelig løpetid på mindre enn ett år.

c) Den delen av kvalifiserte innskudd fra fysiske personer og svært små, små og mellomstore bedrifter som overstiger dekningsnivået omhandlet i artikkel 6 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/49/EU²⁵.

d) Innskudd som ville vært kvalifiserte innskudd fra fysiske personer og svært små, små og mellomstore bedrifter dersom de ikke ble gjort gjennom filialer utenfor Unionen av institusjoner som er etablert i Unionen.

e) Sikrede forpliktelser, herunder obligasjoner med fortrinnsrett og forpliktelser i form av finansielle instrumenter som brukes for sikringsformål og utgjør en integrert del av fordringsmassen, og som i samsvar med nasjonal rett er sikret på tilsvarende måte som obligasjoner med fortrinnsrett, forutsatt at alle sikrede eiendeler i tilknytning til obligasjoner med fortrinnsrett i en fordringsmasse forblir uberørt, holdes atskilt og får tilstrekkelige midler, og ikke medregnet noen del av en sikret forpliktelse eller en forpliktelse som det er stilt sikkerhet for til en verdi som overstiger verdien av eiendelene, pantet, panteretten eller sikkerheten som forpliktelsen er sikret gjennom.

f) Enhver forpliktelse som oppstår gjennom innehav av kunders eiendeler eller penger, herunder kunders eiendeler eller penger som innehas på vegne av innretninger for kollektiv investering, forutsatt at en slik kunde er beskyttet i henhold til gjeldende insolvenslovgivning.

g) Enhver forpliktelse som oppstår som følge av et tillitsforhold mellom foretaket som er gjenstand for krisehåndtering eller dets datterforetak (som forvalter) og en annen person (som mottaker), forutsatt at en slik mottaker er beskyttet i henhold til gjeldende insolvenslovgivning eller sivilrettslige bestemmelser.

h) Forpliktelser overfor institusjoner, unntatt forpliktelser overfor foretak som er del av samme konsern, med en opprinnelig løpetid på mindre enn sju dager.

i) Forpliktelser med en gjenværende løpetid på mindre enn sju dager, overfor

i) systemer eller systemansvarlige utpekt i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF²⁶,

ii) deltakere i et system som er utpekt i samsvar med direktiv 98/26/EF, og som følger av deltakelsen i et slikt system, eller

iii) sentrale motparter fra tredjestater som er anerkjent i samsvar med

²⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/49/EU av 16. april 2014 om innskuddsgarantiordninger (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 149).

²⁶ Europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF av 19. mai 1998 om endeleg oppgjør i betalingssystem og i oppgjørssystem for verdipapir (EFT L 166 av 11.6.1998, s. 45).

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- artikkel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012.
- j) En forpliktelse overfor noen av følgende:
 - i) En arbeidstaker i forbindelse med opptjent lønn, pensjonsytelser eller annen fast godtgjøring, unntatt den variable delen av godtgjøringen som ikke er omfattet av tariffavtaler, og med unntak av den variable delen av godtgjøringen for risikotakere som påtar seg betydelig risiko som omhandlet i artikkel 92 nr. 2 i direktiv 2013/36/EU.
 - ii) En kreditor i kommersiell sektor eller handelssektoren som følge av levering til institusjonen eller morforetaket av varer eller tjenester som er avgjørende for den daglige driften av institusjonen eller morforetaket, herunder informasjonsteknologitjenester, forsyningstjenester og leie, forvaltning og vedlikehold av lokaler.
 - iii) Skatte- og trygdemyndigheter, forutsatt at disse forpliktelsene har forrang i henhold til gjeldende lovgivning.
 - iv) Innskuddsgarantiordninger der som forpliktelsen følger av bidrag som skal betales i samsvar med direktiv 2014/49/EU.
 - k) Forpliktelser som følger av derivater.
 - l) Forpliktelser som følger av gjeldsinstrumenter med innebygde derivater. Ved anvendelsen av første ledd bokstav l) skal gjeldsinstrumenter som inneholder opsjoner på tidlig innløsning som kan utnyttes etter utstederens eller innehaverens valg, og gjeldsinstrumenter med variabel rente avledet fra en bredt anvendt referanserente som Euribor eller Libor, ikke anses som gjeldsinstrumenter med innebygde derivater utelukkende på grunn av slike egenskaper.
- Artikkel 72b*
Konvertibel gjeld-instrumenter
1. Forpliktelser skal anses som konvertibel gjeld-instrumenter dersom de oppfyller vilkårene fastsatt i denne artikkelen, og bare i det omfanget som er angitt i denne artikkelen.
 2. Forpliktelser skal anses som konvertibel gjeld-instrumenter dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Forpliktelsene er utstedt eller tatt opp, alt etter hva som er relevant, direkte av en institusjon og er fullt innbetalt.
 - b) Ingen av følgende eier forpliktelsene:
 - i) Institusjonen eller et foretak som inngår i samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering.
 - ii) Et foretak der institusjonen har en direkte eller indirekte deltakerinteresse i form av eierskap, enten direkte eller gjennom kontroll av minst 20 % av dette foretakets stemmeretter eller kapital.
 - c) Ervervet av eiendomsretten til forpliktelsene er ikke direkte eller indirekte finansiert av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering.
 - d) Fordringen på forpliktelsesens hovedstol i henhold til bestemmelsene som gjelder for instrumentene, er i sin helhet etterstilt fordringer som følger av de utelukkede forpliktelsene omhandlet i artikkel 72a nr. 2. Dette kravet om etterstillelse skal anses om oppfylt i følgende situasjoner:
 - i) Kontraktsbestemmelsene som gjelder for forpliktelsene, fastsetter at fordringen på instrumentenes hovedstol ved ordinær insolvensbehandling som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 47 i direktiv 2014/59/EU, er etterstilt fordringer som følger av de utelukkede forpliktelsene omhandlet i artikkel 72a nr. 2 i denne forordningen.
 - ii) Gjeldende lovgivning fastsetter at fordringen på instrumentenes hovedstol ved ordinær insolvensbehandling som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 47 i direktiv 2014/59/EU, er etterstilt fordringer som følger av de utelukkede forpliktelsene omhandlet i artikkel 72a nr. 2 i denne forordningen.
 - iii) Instrumentene er utstedt av et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, som i sin balanse ikke har noen utelukkede forpliktelser som omhandlet i artikkel 72a nr. 2 i denne forordningen, som har samme prioritet som eller dårligere

- prioritet enn konvertibel gjeld-instrumenter.
- e) Ingen av følgende har stilt sikkerhet for forpliktelsene eller en garanti for dem eller underlagt dem en annen ordning som forbedrer fordringens prioritet:
- i) Institusjonen eller dens datterforetak.
 - ii) Morforetaket for institusjonen eller dets datterforetak.
 - iii) Ethvert foretak som har nære forbindelser til foretak omhandlet i punkt i) og ii).
- f) Forpliktelsene er ikke omfattet av motregnings- eller avregningsavtaler som ville undergrave deres tapsdekningskapasitet i forbindelse med krisehåndtering.
- g) Bestemmelsene som gjelder for forpliktelsene, inneholder ingen incitament for institusjonen til å innløse hovedstol ved benyttelse av innløsningsrett, innfri den, gjenkjøpe den eller tilbakebetale den før forfall, alt etter hva som er relevant, unntatt i tilfellene omhandlet i artikkel 72c nr. 3.
- h) Forpliktelsene kan ikke innfris av innehaverne av instrumentene før forfall, unntatt i tilfellene omhandlet i artikkel 72c nr. 2.
- i) Dersom forpliktelsene omfatter en eller flere opsjoner på tilbakebetaling før forfall, herunder kjøpsopsjoner, kan opsjonene utnyttes bare etter utstederens eget valg, unntatt i tilfellene omhandlet i artikkel 72c nr. 2 og med forbehold for artikkel 72c nr. 3 og 4.
- j) Forpliktelsene kan innløses ved benyttelse av innløsningsrett, innfris, gjenkjøpes eller tilbakebetales før forfall bare dersom vilkårene i artikkel 77 og 78a er oppfylt.
- k) Bestemmelsene som gjelder for forpliktelsene, angir verken uttrykkelig eller underforstått at forpliktelsene vil bli innløst ved benyttelse av innløsningsrett, innfridd, tilbakebetalt eller gjenkjøpt før forfall, alt etter hva som er relevant, av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, unntatt ved institusjonens insolvens eller avvikling, og institusjonen gir ikke på annen måte slike opplysninger.
- l) Bestemmelsene som gjelder for forpliktelsene, gir ikke innehaveren rett til å framskynde den planlagte betalingen av renter og hovedstol, unntatt dersom foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, blir insolvent eller avvikles.
- m) Størrelsen på forfalte renter eller utbytte på forpliktelsene, alt etter hva som er relevant, vil ikke bli endret på grunnlag av kredittverdigheten til foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, eller dets morforetak.
- n) For instrumenter som utstedes etter 28. juni 2021, viser den relevante kontraktsdokumentasjonen og eventuelt prospektet som er knyttet til utstedelsen, uttrykkelig til den mulige utøvelsen av nedskrivnings- og konverteringsfullmakten i samsvar med artikkel 48 i direktiv 2014/59/EU.
- Ved anvendelsen av første ledd bokstav a) skal bare de delene av forpliktelsene som er fullt innbetalt, kunne anses som konvertibel gjeld-instrumenter.
- Dersom noen av de utelukkede forpliktelsene omhandlet i artikkel 72a nr. 2 er etterstilt ordinære usikrede fordringer i henhold til nasjonal insolvenslovgivning, blant annet fordi de innehas av en kreditor som har nære forbindelser til debitor, eller fordi kreditor er eller har vært aksjeeier, i et kontroll- eller konsernforhold, medlem av ledelsesorganet eller i slekt med noen av disse personene, skal etterstillelse ved anvendelsen av første ledd bokstav d) i denne artikkelen ikke vurderes ved henvisning til fordringer som følger av slike utelukkede forpliktelser.
3. I tillegg til forpliktelsene omhandlet i nr. 2 i denne artikkelen kan krisehåndteringsmyndigheten tillate at forpliktelser anses som konvertibel gjeld-instrumenter opptil et samlet beløp som ikke overstiger 3,5 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 og 4, forutsatt at
- a) alle vilkårene fastsatt i nr. 2, med unntak av vilkåret i nr. 2 første ledd bokstav d), er oppfylt,
 - b) forpliktelsene har samme prioritet som de utelukkede forpliktelsene omhandlet i artikkel 72a nr. 2 som har lavest prioritet, med unntak av de utelukkede forpliktelsene omhandlet i nr. 2 tredje ledd i denne artikkelen som i henhold til

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- nasjonal insolvenslovgivning er etterstilt ordinære usikrede fordringer, og
- c) innregningen av disse forpliktelsene i konvertibel gjeld-poster vil ikke medføre en vesentlig risiko for en vellykket rettssak eller gyldige erstatningskrav ifølge en vurdering fra krisehåndteringsmyndigheten i forbindelse med prinsippene omhandlet i artikkel 34 nr. 1 bokstav g) og artikkel 75 i direktiv 2014/59/EU.
4. Krisehåndteringsmyndigheten kan tillate at forpliktelser anses som konvertibel gjeld i tillegg til forpliktelsene omhandlet i nr. 2, forutsatt at
 - a) institusjonen ikke har tillatelse til å ta med de forpliktelsene som er omhandlet i nr. 3, i konvertibel gjeld-poster,
 - b) alle vilkårene fastsatt i nr. 2, med unntak av vilkåret i nr. 2 første ledd bokstav d), er oppfylt,
 - c) forpliktelsene har samme prioritet som eller bedre prioritet enn de utelukkede forpliktelsene omhandlet i artikkel 72a nr. 2 som har lavest prioritet, med unntak av de utelukkede forpliktelsene omhandlet i nr. 2 tredje ledd i denne artikkelen som i henhold til nasjonal insolvenslovgivning er etterstilt ordinære usikrede fordringer,
 - d) i institusjonens balanse overstiger beløpet for de utelukkede forpliktelsene omhandlet i artikkel 72a nr. 2 som har samme prioritet som eller lavere prioritet enn disse forpliktelsene ved insolvens, ikke 5 % av institusjonens ansvarlige kapital og konvertible gjeld,
 - e) innregningen av disse forpliktelsene i konvertibel gjeld-poster vil ikke medføre en vesentlig risiko for en vellykket rettssak eller gyldige erstatningskrav ifølge en vurdering fra krisehåndteringsmyndigheten i forbindelse med prinsippene omhandlet i artikkel 34 nr. 1 bokstav g) og artikkel 75 i direktiv 2014/59/EU.
 5. Krisehåndteringsmyndigheten kan bare tillate at en institusjon fører forpliktelser som er omhandlet i nr. 3 eller 4, som konvertibel gjeld-poster.
 6. Krisehåndteringsmyndigheten skal rådføre seg med vedkommende myndighet når den undersøker om vilkårene fastsatt i denne artikkelen er oppfylt.
 7. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:
 - a) Gjeldende former for indirekte finansiering av konvertibel gjeld-instrumenter.
 - b) Formen og arten av incitamenter til innfrielse i henhold til vilkåret i nr. 2 første ledd bokstav g) i denne artikkelen og artikkel 72c nr. 3.

Disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder skal være helt i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 28 nr. 5 bokstav a) og i artikkel 52 nr. 2 bokstav a).

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. desember 2019.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 72c

Redusert innregning av konvertibel gjeld-instrumenter

1. Konvertibel gjeld-instrumenter med en gjenværende løpetid på minst ett år skal fullt ut anses som konvertibel gjeld-poster.

Konvertibel gjeld-instrumenter med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år skal ikke anses som konvertibel gjeld-poster.
2. Dersom et konvertibel gjeld-instrument omfatter en innløsningsopsjon som innehaveren kan utnytte før den opprinnelig fastsatte forfallsdatoen for instrumentet, skal instrumentets løpetid ved anvendelsen av nr. 1 defineres som den tidligst mulige datoen da innehaveren kan utnytte innløsningsopsjonen og kreve innløsning eller tilbakebetaling av instrumentet.
3. Dersom et konvertibel gjeld-instrument inneholder et incitament for utstederen til å kreve instrumentet innløst ved benyttelse av innløsningsrett, innfridd, gjenkjøpt eller tilbakebetalt før den opprinnelig fastsatte forfallsdatoen for instrumentet, skal instrumentets løpetid ved anvendelsen av nr. 1 defineres som den tidligst mulige datoen da utstederen kan utnytte denne opsjonen og kreve innløsning eller tilbakebetaling av instrumentet.
4. Dersom et konvertibel gjeld-instrument omfatter opsjoner på tidlig innløsning som kan utnyttes bare etter utstederens eget

valg før den opprinnelig fastsatte forfallsdatoen for instrumentet, men der bestemmelsene som gjelder for instrumentet, ikke omfatter incitamentet til å kreve instrumentet innløst ved benyttelse av innløsningsrett, innfridd, gjenkjøpt eller tilbakebetalt før forfall, og ikke omfatter opsjoner på innløsning eller tilbakebetaling som kan utnyttes etter innehaverens valg, skal instrumentets løpetid defineres som den opprinnelig fastsatte forfallsdatoen.

Artikkel 72d

Følger av manglende oppfyllelse av kvalifikasjonsvilkårene

Dersom de gjeldende vilkårene i artikkel 72b ikke lenger er oppfylt i forbindelse med et konvertibel gjeld-instrument, skal forpliktelsene med umiddelbar virkning ikke lenger anses som konvertibel gjeld-instrumenter.

Forpliktelser omhandlet i artikkel 72b nr. 2 kan fortsatt regnes som konvertibel gjeld-instrumenter så lenge de anses som konvertibel gjeld-instrumenter i henhold til artikkel 72b nr. 3 eller 4.

Avsnitt 2

Fradrag fra konvertibel gjeld-poster

Artikkel 72e

Fradrag fra konvertibel gjeld-poster

1. Institusjoner som omfattes av artikkel 92a, skal trekke følgende fra konvertibel gjeld-poster:
 - a) En institusjons direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av egne konvertibel gjeld-instrumenter, herunder egne ansvarlig kapital-instrumenter som institusjonen kan være forpliktet til å kjøpe i henhold til eksisterende avtaleforpliktelser.
 - b) En institusjons direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av konvertibel gjeld-instrumenter i G-SII-foretak, når disse foretakene har en gjensidig beholdning i institusjonen som vedkommende myndigheter mener er inngått for kunstig å øke den tapsabsorberende kapasiteten og rekapitaliseringskapasiteten til foretaket som er gjenstand for krisehåndtering.
 - c) Gjeldende beløp for direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av tilleggskapitalinstrumenter i G-SII-foretak, fastsatt i henhold til artikkel 72i, dersom

institusjonen ikke har en betydelig investering i disse foretakene.

- d) Institusjonens direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av konvertibel gjeld-instrumenter i G-SII-foretak, dersom institusjonen har betydelige investeringer i disse foretakene, unntatt tegningsgarantiposisjoner som innehas i høyst fem bankdager.
2. Ved anvendelsen av dette avsnittet skal alle instrumenter som har samme prioritet som konvertibel gjeld-instrumenter, behandles som konvertibel gjeld-instrumenter, med unntak av instrumenter som har samme prioritet som instrumenter som anerkjennes som konvertibel gjeld i henhold til artikkel 72b nr. 3 og 4.
3. Ved anvendelsen av dette avsnittet kan institusjonene beregne verdien av beholdninger av konvertibel gjeld-instrumenter nevnt i artikkel 72b nr. 3 på følgende måte:

$$h = \sum_i \left(H_i \cdot \frac{l_i}{L_i} \right)$$

der

h = beløpet for beholdninger av de konvertibel gjeld-instrumentene som er nevnt i artikkel 72b nr. 3,

i = indeksen for den utstedende institusjonen,

H_i = det samlede beløpet for beholdninger av konvertibel gjeld for den utstedende institusjonen i nevnt i artikkel 72b nr. 3,

l_i = beløpet for forpliktelser som den utstedende institusjonen i har tatt med i konvertibel gjeld-poster innenfor grensene angitt i artikkel 72b nr. 3 ifølge de siste opplysningene som er offentliggjort av den utstedende institusjonen, og

L_i = det samlede beløpet for utestående forpliktelser for den utstedende institusjonen i nevnt i artikkel 72b nr. 3 ifølge de siste opplysningene som er offentliggjort av den utstedende institusjonen.

4. Dersom en morinstitusjon i EU eller en morinstitusjon i en medlemsstat som omfattes av artikkel 92a, har direkte, indirekte eller syntetiske beholdninger av ansvarlig kapital-instrumenter eller konvertibel gjeld-instrumenter i et eller flere datterforetak som ikke tilhører samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, som morinstitusjonen, kan denne morinstitusjonens krisehåndteringsmyndighet, etter at den

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

har tatt behørig hensyn til uttalelsen fra eventuelle berørte datterforetaks krisehåndteringsmyndighet, gi morinstitusjonen tillatelse til å trekke fra slike beholdninger ved å trekke fra et lavere beløp som fastsettes av denne morinstitusjonens krisehåndteringsmyndighet. Det justerte beløpet skal minst være lik beløpet (m), som beregnes på følgende måte:

$$m_i = \max \{0; OP_i + LP_i - \max \{0; \beta \cdot [O_i + L_i - r_i \cdot aRWA_i]\} \}$$

der

- i = indeksen for datterforetaket,
 OP_i = verdien av ansvarlig kapitalinstrumenter som er utstedt av datterforetak i og innehas av morinstitusjonen,
 LP_i = verdien av konvertibel gjeldposter som er utstedt av datterforetak i og innehas av morinstitusjonen,
 β = prosentdel av ansvarlig kapitalinstrumenter og konvertibel gjeldposter som er utstedt av datterforetak i og innehas av morforetaket,
 O_i = verdien av den ansvarlige kapitalen i datterforetak i , uten hensyn til fradraget beregnet i samsvar med dette nummeret,
 L_i = verdien av konvertibel gjeld i datterforetak i , uten hensyn til fradraget beregnet i samsvar med dette nummeret,
 r_i = forholdstallet som gjelder for datterforetak i på nivået for dets konsern som er gjenstand for krisehåndtering i samsvar med artikkel 92a nr. 1 bokstav a) i denne forordningen og artikkel 45d i direktiv 2014/59/EU, og
 $aRWA_i$ = det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet for G-SII-foretak i beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 og 4, idet det tas hensyn til justeringene angitt i artikkel 12a.

Dersom morinstitusjonen har tillatelse til å trekke fra det justerte beløpet i samsvar med første ledd, skal datterforetaket trekke fra differansen mellom beløpet for ansvarlig kapitalinstrumenter og konvertibel gjeldinstrumenter nevnt i første ledd og det justerte beløpet.

Artikkel 72f

Fradrag for beholdninger av egne konvertibel gjeld-instrumenter

Ved anvendelsen av artikkel 72e nr. 1 bokstav a) skal institusjonene beregne beholdninger på grunnlag av lange bruttoposisjoner, med følgende unntak:

- a) Institusjonene kan beregne verdien av beholdningene på grunnlag av lange nettoposisjoner, forutsatt at begge følgende vilkår er oppfylt:
 - i) De lange og korte posisjonene er i samme underliggende eksponering, og de korte posisjonene innebærer ikke motpartsrisiko.
 - ii) Både de lange og de korte posisjonene inngår enten i eller utenfor handelsporteføljen.
- b) Institusjonene skal fastsette verdien som skal trekkes fra for direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av indeksinstrumenter, ved å beregne den underliggende eksponeringen for egne konvertibel gjeldinstrumenter i disse indeksene.
- c) Institusjonene kan motregne lange bruttoposisjoner i egne konvertibel gjeldinstrumenter som oppstår i forbindelse med eierandeler i indeksinstrumenter, mot korte posisjoner i egne konvertibel gjeldinstrumenter som oppstår i forbindelse med korte posisjoner i underliggende indekser, herunder også når disse korte posisjonene innebærer motpartsrisiko, forutsatt at begge følgende vilkår er oppfylt:
 - i) De lange og korte posisjonene er i samme underliggende indeks.
 - ii) Både de lange og de korte posisjonene inngår enten i eller utenfor handelsporteføljen.

Artikkel 72g

Fradragsgrunnlag for konvertibel gjeldposter

Ved anvendelsen av artikkel 72e nr. 1 bokstav b)–d) skal institusjonene trekke fra de lange bruttoposisjonene, med forbehold for unntakene fastsatt i artikkel 72h og 72i.

Artikkel 72h

Fradrag for beholdninger av konvertibel gjeld i andre G-SII-foretak

Institusjoner som ikke anvender unntaket fastsatt i artikkel 72j, skal foreta fradragene nevnt i artikkel 72e nr. 1 bokstav c) og d) i samsvar med følgende:

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- a) De kan beregne direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av konvertibel gjeld-instrumenter på grunnlag av lange nettoposisjoner i samme underliggende eksponering, forutsatt at begge følgende vilkår er oppfylt:
- i) Den korte posisjonens forfallsdato er enten den samme som eller senere enn den lange posisjonens forfallsdato, eller den korte posisjonens gjenværende løpetid er minst ett år.
 - ii) Både den lange og den korte posisjonen inngår enten i eller utenfor handelsporteføljen.
- b) De skal fastsette verdien som skal trekkes fra for direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av indeksinstrumenter, ved å beregne den underliggende eksponeringen for de konvertibel gjeld-instrumentene i disse indeksene.

Artikkel 72i

Fradrag for konvertibel gjeld-instrumenter når institusjonen ikke har en betydelig investering i G-SII-foretak

1. Ved anvendelsen av artikkel 72e nr. 1 bokstav c) skal institusjonene beregne det relevante beløpet som skal trekkes fra, ved å multiplisere beløpet omhandlet i bokstav a) i dette nummeret med den faktoren som følger av beregningen omhandlet i bokstav b) i dette nummeret:
 - a) Det samlede beløpet med hvilket institusjonens direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av ren kjernekapital-instrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter, tilleggskapitalinstrumenter i foretak i finanssektoren og konvertibel gjeld-instrumenter i G-SII-foretak som institusjonen ikke har betydelige investeringer i, overstiger 10 % av institusjonens ren kjernekapital-poster, beregnet ved anvendelse av følgende:
 - i) Artikkel 32–35.
 - ii) Artikkel 36 nr. 1 bokstav a)–g), bokstav k) ii)–v) og bokstav l), unntatt beløpet som skal trekkes fra for eiendeler ved utsatt skatt som er avhengige av framtidig lønnsomhet og skyldes midlertidige forskjeller.
 - iii) Artikkel 44 og 45.
 - b) Institusjonens direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av konvertibel gjeld-instrumenter i G-SII-foretak som

- institusjonen ikke har betydelige investeringer i, dividert med den samlede verdien av institusjonens direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av ren kjernekapital-instrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter og tilleggskapitalinstrumenter i foretak i finanssektoren og konvertibel gjeld-instrumenter i G-SII-foretak som foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, ikke har noen betydelige investeringer i.
2. Institusjonene skal ikke ta med tegningsgarantiposisjoner som innehas i høyst fem bankdager, i beløpet omhandlet i nr. 1 bokstav a) og ved beregningen av faktoren i samsvar med nr. 1 bokstav b).
 3. Beløpet som skal trekkes fra i henhold til nr. 1, skal fordeles på alle konvertibel gjeld-instrumenter i et G-SII-foretak som institusjonen innehar. Institusjonene skal beregne beløpet for hvert konvertibel gjeld-instrument som trekkes fra i henhold til nr. 1, ved å multiplisere beløpet omhandlet i bokstav a) i dette nummeret med andelen omhandlet i bokstav b) i dette nummeret:
 - a) Verdien av beholdninger som skal trekkes fra i henhold til nr. 1.
 - b) Andelen av institusjonens samlede direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av de konvertibel gjeld-instrumentene i G-SII-foretak som institusjonen ikke har betydelige investeringer i, og som utgjøres av de enkelte konvertibel gjeld-instrumentene som institusjonen innehar.
 4. Verdien av beholdningene omhandlet i artikkel 72e nr. 1 bokstav c), som er lik eller mindre enn 10 % av institusjonens ren kjernekapital-poster etter anvendelse av bestemmelsene i nr. 1 bokstav a) i)–iii) i denne artikkelen, skal ikke trekkes fra og skal tildeles gjeldende risikovekt i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 2 eller 3 eller kravene i tredje del avdeling IV, alt etter hva som er relevant.
 5. Institusjonene skal beregne beløpet for hvert konvertibel gjeld-instrument som risikovektes i henhold til nr. 4, ved å multiplisere beløpet for beholdninger som skal risikovektes i henhold til nr. 4, med den andelen som følger av beregningen fastsatt i nr. 3 bokstav b).

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Artikkel 72j

Unntak for handelsporteføljen med hensyn til fradrag for konvertibel gjeld-poster

1. Institusjonene kan beslutte ikke å trekke fra en bestemt del av sine direkte, indirekte og syntetiske beholdninger av konvertibel gjeld-instrumenter, som samlet og målt på grunnlag av det beregnede bruttobeløpet for lange posisjoner utgjør høyst 5 % av institusjonens ren kjernekapital-poster etter anvendelsen av artikkel 32–36, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Beholdningene inngår i handelsporteføljen.
 - b) De konvertibel gjeld-instrumentene innehas i høyst 30 bankdager.
2. Beløpene for poster som ikke trekkes fra i henhold til nr. 1, skal omfattes av kravene til ansvarlig kapital for poster i handelsporteføljen.
3. Dersom vilkårene i nr. 1 ikke lenger er oppfylt for beholdninger som ikke trekkes fra i henhold til nevnte nummer, skal beholdningene trekkes fra i samsvar med artikkel 72g uten anvendelse av unntakene fastsatt i artikkel 72h og 72i.

Avsnitt 3

Ansvarlig kapital og konvertibel gjeld

Artikkel 72k

Konvertibel gjeld

En institusjons konvertibel gjeld skal bestå av institusjonens konvertibel gjeld-poster etter fradrag av postene omhandlet i artikkel 72e.

Artikkel 72l

Ansvarlig kapital og konvertibel gjeld

En institusjons ansvarlige kapital og konvertible gjeld skal bestå av summen av dens ansvarlige kapital og dens konvertible gjeld.

- 32) I andre del avdeling I skal overskriften til kapittel 6 lyde:

«*Alminnelige krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld*».
- 33) I artikkel 73 gjøres følgende endringer:
 - a) Overskriften skal lyde:

«**Utdelinger for instrumenter**».
 - b) Nr. 1–4 skal lyde:

«1. Kapitalinstrumenter og forpliktelser som en institusjon etter eget valg kan foreta utdelinger for i en annen form enn kontanter eller ansvarlig kapital-instrumenter, skal ikke kunne anses som ren kjernekapital-instrumenter,

andre godkjente kjernekapitalinstrumenter, tilleggskapitalinstrumenter eller konvertibel gjeld-instrumenter, med mindre institusjonen på forhånd har innhentet vedkommende myndighets tillatelse.

2. Vedkommende myndigheter skal gi forhåndstillatelsen omhandlet i nr. 1 bare dersom de anser at alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Institusjonens evne til å annullere utbetalinger i forbindelse med instrumentet vil ikke bli negativt påvirket av valget omhandlet i nr. 1 eller av formen utdelingene kan foretas i.
 - b) Kapitalinstrumentets eller forpliktelsesens evne til å dekke tap vil ikke bli negativt påvirket av valget omhandlet i nr. 1 eller av formen utdelingene kan foretas i.
 - c) Kapitalinstrumentets eller forpliktelsesens kvalitet vil ikke på annen måte bli negativt påvirket av valget omhandlet i nr. 1 eller av formen utdelingene kan foretas i.

Vedkommende myndighet skal rådføre seg med krisehåndteringsmyndigheten om en institusjons oppfyllelse av disse vilkårene før forhåndstillatelsen omhandlet i nr. 1 gis.

3. Kapitalinstrumenter og forpliktelser for hvilke en annen juridisk person enn den utstedende institusjonen etter eget valg kan beslutte eller kreve at utbetalingen av utdelinger for disse instrumentene eller forpliktelsene foretas i en annen form enn kontanter eller ansvarlig kapital-instrumenter, skal ikke kunne anses som ren kjernekapital-instrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter, tilleggskapitalinstrumenter eller konvertibel gjeld-instrumenter.
4. Institusjonene kan anvende en bred markedsindeks som et av grunnlagene for fastsettelsen av størrelsen på utdelinger fra andre godkjente kjernekapitalinstrumenter, tilleggskapitalinstrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter.»
- c) Nr. 6 skal lyde:

«6. Institusjonene skal rapportere om og offentliggjøre de brede markedsindeksene som deres kapitalinstrumenter og

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

konvertibel gjeld-instrumenter avhenger av.»

34) I artikkel 75 skal innledningen lyde:

«Krav om løpetid for korte posisjoner omhandlet i artikkel 45 bokstav a), artikkel 59 bokstav a), artikkel 69 bokstav a) og artikkel 72h bokstav a) skal anses som oppfylt med hensyn til posisjoner som innehas, når følgende vilkår er oppfylt:»

35) I artikkel 76 skal nr. 1, 2 og 3 lyde:

«1. Ved anvendelsen av artikkel 42 bokstav a), artikkel 45 bokstav a), artikkel 57 bokstav a), artikkel 59 bokstav a), artikkel 67 bokstav a), artikkel 69 bokstav a) og artikkel 72h bokstav a) kan institusjonene redusere verdien av en lang posisjon i et kapitalinstrument med den delen av indeksen som består av samme underliggende eksponering som sikres, dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Enten inngår både den lange posisjonen som sikres, og den korte posisjonen i en indeks som anvendes til sikring av den lange posisjonen, i handelsporteføljen, eller så inngår begge utenfor handelsporteføljen.
 - b) Posisjonene omhandlet i bokstav a) står oppført med virkelig verdi i institusjonens balanse.
 - c) Den korte posisjonen omhandlet i bokstav a) anses som en effektiv sikring i forbindelse med institusjonens internkontroller.
 - d) Vedkommende myndigheter vurderer minst en gang i året at internkontrollene omhandlet i bokstav c) er tilstrekkelige og fortsatt hensiktsmessige.
2. Når vedkommende myndigheter på forhånd har gitt tillatelse, kan en institusjon anvende et forsiktig estimat for institusjonens underliggende eksponering for instrumenter som inngår i indeksene, som et alternativ til å beregne eksponeringen mot postene omhandlet i en eller flere av følgende bokstaver:
- a) Egne ren kjernekapital-instrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter, tilleggskapitalinstrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter som inngår i indekser.
 - b) Ren kjernekapital-instrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter og tilleggskapitalinstrumenter i foretak i finanssektoren som inngår i indekser.

c) Institusjonens konvertibel gjeld-instrumenter som inngår i indekser.

3. Vedkommende myndigheter skal gi forhåndstillatelsen omhandlet i nr. 2 bare dersom institusjonen har dokumentert overfor dem at det vil være en stor administrativ byrde for institusjonen å overvåke sin underliggende eksponering mot instrumentene omhandlet i en eller flere bokstaver i nr. 2, alt etter hva som er relevant.»

36) Artikkel 77 skal lyde:

«Artikkel 77

Vilkår for reduksjon av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld

1. En institusjon skal innhente vedkommende myndighets forhåndstillatelse til å gjøre følgende:
 - a) Redusere, innfri eller gjenkjøpe ren kjernekapital-instrumenter utstedt av institusjonen på en måte som er tillatt i henhold til gjeldende nasjonal rett.
 - b) Redusere, fordele eller omklassifisere overkurs ved emisjon i tilknytning til ansvarlig kapital-instrumenter til en annen ansvarlig kapital-post.
 - c) Iverksette innløsning, innfrielse, tilbakebetaling eller gjenkjøp av andre godkjente kjernekapitalinstrumenter eller tilleggskapitalinstrumenter før utgangen av den avtalefestede løpetiden.
2. En institusjon skal innhente forhåndstillatelse fra krisehåndteringsmyndigheten til å iverksette innløsning, innfrielse, tilbakebetaling eller gjenkjøp av konvertibel gjeld-instrumenter som ikke omfattes av nr. 1, før utgangen av den avtalefestede løpetiden.»

37) Artikkel 78 skal lyde:

«Artikkel 78

Tillatelse fra tilsynsmyndigheten til å redusere den ansvarlige kapitalen

1. Vedkommende myndighet skal gi en institusjon tillatelse til å redusere, innløse ved benyttelse av innløsningsrett, innfri, tilbakebetale eller gjenkjøpe ren kjernekapital-instrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter eller tilleggskapitalinstrumenter, eller redusere, fordele eller omklassifisere tilknyttet overkurs ved emisjon, dersom et av følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Institusjonen erstatter instrumentene eller tilknyttet overkurs ved emisjon omhandlet i artikkel 77 nr. 1 med

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

ansvarlig kapital-instrumenter av samme eller høyere kvalitet på vilkår som er forsvarlige med hensyn til institusjonens inntjeningsevne, før eller samtidig med et tiltak som omhandlet i artikkel 77 nr. 1.

- b) Institusjonen har dokumentert overfor vedkommende myndighet at institusjonens ansvarlige kapital og konvertible gjeld etter tiltaket omhandlet i artikkel 77 nr. 1 i denne forordningen vil overstige kravene fastsatt i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU og 2014/59/EU, med en margin som vedkommende myndighet anser som nødvendig.

Dersom en institusjon tar tilstrekkelige forholdsregler med hensyn til sin evne til å drive virksomhet med ansvarlig kapital som overstiger de beløpene som kreves i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU, kan vedkommende myndighet gi denne institusjonen en generell forhåndstillatelse til å treffe et tiltak som omhandlet i artikkel 77 nr. 1 i denne forordningen, med forbehold for kriterier som sikrer at alle slike framtidige tiltak vil være i samsvar med vilkårene i bokstav a) og b) i dette nummeret. Denne generelle forhåndstillatelsen skal gis bare for en gitt periode som ikke skal overstige ett år, men deretter kan den fornyes. Den generelle forhåndstillatelsen skal gis for et forhåndsfastsatt beløp, som skal fastsettes av vedkommende myndighet. Når det gjelder ren kjernekapital-instrumenter, skal dette forhåndsfastsatte beløpet ikke overstige 3 % av den relevante utstedelsen og ikke overstige 10 % av det beløpet med hvilket ren kjernekapital overstiger summen av kravene til ren kjernekapital fastsatt i denne forordningen, i direktiv 2013/36/EU og 2014/59/EU, med en margin som vedkommende myndighet anser som nødvendig. Når det gjelder andre godkjente kjernekapitalinstrumenter eller tilleggs kapitalinstrumenter, skal dette forhåndsfastsatte beløpet ikke overstige 10 % av den relevante utstedelsen og ikke overstige 3 % av det samlede utestående beløpet for andre godkjente kjernekapitalinstrumenter eller tilleggs kapitalinstrumenter, alt etter hva som er relevant.

Vedkommende myndigheter skal tilbakekalle den generelle forhåndstillatelsen

dersom en institusjon overtrer noen av kriteriene som er fastsatt for denne tillatelsen.

2. Ved vurderingen av om erstatningsinstrumentene er forsvarlige med hensyn til institusjonens inntjeningsevne i henhold til nr. 1 bokstav a), skal vedkommende myndigheter vurdere i hvilken utstrekning disse erstatningskapitalinstrumentene vil koste mer for institusjonen enn de kapitalinstrumentene eller den overkursen som de skal erstatte.
3. Dersom en institusjon treffer et tiltak som omhandlet i artikkel 77 nr. 1 bokstav a), og det i henhold til gjeldende nasjonal rett er forbudt å nekte innløsning av ren kjernekapital-instrumenter som omhandlet i artikkel 27, kan vedkommende myndighet tillate unntak fra vilkårene i nr. 1 i denne artikkelen, forutsatt at vedkommende myndighet krever at institusjonen på egnet måte begrenser innløsningen av slike instrumenter.
4. Vedkommende myndighet kan gi en institusjon tillatelse til å innløse ved benyttelse av innløsningsrett, innfri, tilbakebetale eller gjenkjøpe andre godkjente kjernekapitalinstrumenter eller tilleggs kapitalinstrumenter eller tilknyttet overkurs ved emisjon i en periode på fem år etter utstedelsesdatoen dersom vilkårene i nr. 1 og et av følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Det har skjedd en endring i den lovmessige klassifiseringen av disse instrumentene, som sannsynligvis vil medføre at de utelukkes fra den ansvarlige kapitalen eller omklassifiseres til ansvarlig kapital av lavere kvalitet, og begge følgende vilkår er oppfylt:
 - i) Vedkommende myndighet anser denne endringen som tilstrekkelig sikker.
 - ii) Institusjonen dokumenterer overfor vedkommende myndighet at den lovmessige omklassifiseringen av disse instrumentene ikke med rimelighet kunne forutses på det tidspunktet de ble utstedt.
 - b) Det har skjedd en endring i den gjeldende skattebehandlingen av disse instrumentene som institusjonen overfor vedkommende myndighet dokumenterer er vesentlig og ikke med rimelighet kunne forutses på det tidspunktet de ble utstedt.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- c) Instrumentene og tilknyttet overkurs ved emisjon er omfattet av overgangsregler i henhold til artikkel 494b.
 - d) Før eller samtidig med tiltaket omhandlet i artikkel 77 nr. 1, erstatter institusjonen instrumentene eller tilknyttet overkurs ved emisjon omhandlet i artikkel 77 nr. 1 med ansvarlig kapital-instrumenter av samme eller høyere kvalitet på vilkår som er forsvarlige med hensyn til institusjonens inntjeningssevne, og vedkommende myndighet har tillatt dette tiltaket med den begrunnelsen at det vil være gunstig for tilsynsformål og berettiget på grunn av ekstraordinære omstendigheter.
 - e) De andre godkjente kjernekapitalinstrumentene eller tilleggskapitalinstrumentene gjenkjøpes for prisstillingsformål.
5. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:
- a) Betydningen av «forsvarlige med hensyn til institusjonens inntjeningssevne».
 - b) Egnet måte i forbindelse med begrensningen av innløsningen som omhandlet i nr. 3.
 - c) Framgangsmåten, herunder grenser og framgangsmåter for vedkommende myndigheters forhåndsgodkjenning av et tiltak som omhandlet i artikkel 77 nr. 1, og datakravene i forbindelse med en institusjons søknad om vedkommende myndighets tillatelse til å gjennomføre et tiltak som omhandles der, herunder framgangsmåten som skal anvendes ved innløsning av aksjer utstedt til medlemmer av samvirkeforetak, og fristen for behandling av en slik søknad.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juli 2013.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

38) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 78a

Tillatelse til å redusere konvertibel gjeld-instrumenter

1. Krisehåndteringsmyndigheten skal gi en institusjon tillatelse til å innløse ved benyttelse av innløsningsrett, innfri, tilbakebetale eller gjenkjøpe konvertibel gjeld-instru-

menter dersom et av følgende vilkår er oppfylt:

- a) Institusjonen erstatter konvertibel gjeld-instrumentene med ansvarlig kapital-instrumenter eller konvertibel gjeld-instrumenter av samme eller høyere kvalitet på vilkår som er forsvarlige med hensyn til institusjonens inntjeningssevne, før eller samtidig med et tiltak som omhandlet i artikkel 77 nr. 2.
- b) Institusjonen har dokumentert overfor krisehåndteringsmyndigheten at institusjonens ansvarlige kapital og konvertible gjeld etter tiltaket omhandlet i artikkel 77 nr. 2 i denne forordningen vil overstige kravene til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld fastsatt i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU og 2014/59/EU, med en margin som krisehåndteringsmyndigheten etter samråd med vedkommende myndighet anser som nødvendig.
- c) Institusjonen har dokumentert overfor krisehåndteringsmyndigheten at det er nødvendig helt eller delvis å erstatte den konvertible gjelden med ansvarlig kapital-instrumenter for å sikre oppfyllelse av de kravene til ansvarlig kapital som er fastsatt i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU for fortsatt tillatelse.

Dersom en institusjon tar tilstrekkelige forholdsregler med hensyn til sin evne til å drive virksomhet med ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som overstiger verdien av de kravene som er fastsatt i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU og 2014/59/EU, kan krisehåndteringsmyndigheten etter samråd med vedkommende myndighet gi denne institusjonen en generell forhåndstillatelse til å iverksette innløsning, innfrielse, tilbakebetaling eller gjenkjøp av konvertibel gjeld-instrumenter, med forbehold for kriterier som sikrer at alle slike framtidige tiltak vil være i samsvar med vilkårene i bokstav a) og b) i dette nummeret. Denne generelle forhåndstillatelsen skal gis bare for en gitt periode som ikke skal overstige ett år, men deretter kan den fornyes. Den generelle forhåndstillatelsen skal gis for et forhåndsfastsatt beløp, som skal fastsettes av krisehåndteringsmyndigheten. Krisehåndteringsmyndighetene skal underrette vedkommende myndigheter om alle generelle forhåndstillatelser de gir.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Krisehåndteringsmyndigheten skal tilbakekalle den generelle forhåndstillatelsen dersom en institusjon overtrer noen av kriteriene som er fastsatt for denne tillatelsen.

2. Ved vurderingen av om erstatningsinstrumentene er forsvarlige med hensyn til institusjonens inntjeningssevne i henhold til nr. 1 bokstav a), skal krisehåndteringsmyndighetene vurdere i hvilken utstrekning disse erstatningskapitalinstrumentene eller erstattende konvertibel gjeld vil koste mer for institusjonen enn de instrumentene som de skal erstatte.
3. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:
 - a) Samarbeidsprosessen mellom vedkommende myndighet og krisehåndteringsmyndigheten.
 - b) Framgangsmåten, herunder frister og opplysningskrav, for å gi tillatelsen i samsvar med nr. 1 første ledd.
 - c) Framgangsmåten, herunder frister og opplysningskrav, for å gi den generelle forhåndstillatelsen i samsvar med nr. 1 annet ledd.
 - d) Betydningen av «forsvarlige med hensyn til institusjonens inntjeningssevne». Ved anvendelsen av første ledd bokstav d) i dette nummeret skal utkastene til tekniske reguleringsstandarder være helt i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 78.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. desember 2019.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

39) I artikkel 79 gjøres følgende endringer:

- a) Overskriften skal lyde:

«Midlertidig unntak fra bestemmelsene om fradrag fra ansvarlig kapital og konvertibel gjeld».
- b) Nr. 1 skal lyde:

«1. Dersom en institusjon innehar kapitalinstrumenter eller forpliktelser som anses som ansvarlig kapital-instrumenter i et foretak i finanssektoren, eller som konvertibel gjeld-instrumenter i en institusjon, og dersom vedkommende myndighet anser at hensikten med disse beholdningene er å anvende dem som ledd i en finansiell bistandstransaksjon med sikte på å omorgani-

sere og gjenopprette dette foretakets eller denne institusjonens levedyktighet, kan vedkommende myndighet midlertidig tillate unntak fra de bestemmelsene om fradrag som ellers ville få anvendelse på disse instrumentene.»

40) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 79a

Vurdering av oppfyllelsen av vilkårene for ansvarlig kapital-instrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter

Institusjonene skal ta hensyn til instrumentenes vesentlige egenskaper og ikke bare deres juridiske form når de vurderer om kravene fastsatt i andre del er oppfylt. Når instrumentets vesentlige egenskaper vurderes, skal det tas hensyn til alle ordninger knyttet til instrumentet, selv om disse ikke er uttrykkelig angitt i vilkårene for instrumentet, for å fastslå om de kombinerte økonomiske virkningene av slike ordninger er i samsvar med de relevante bestemmelsenes mål.»

41) I artikkel 80 gjøres følgende endringer:

- a) Overskriften skal lyde:

«Løpende kontroll av ansvarlig kapital-instrumenters og konvertibel gjeld-instrumenters kvalitet».
- b) Nr. 1 skal lyde:

«1. EBA skal overvåke kvaliteten på ansvarlig kapital-instrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter som er utstedt av institusjoner i hele Unionen, og skal umiddelbart underrette Kommisjonen dersom det foreligger vesentlig bevis på at disse instrumentene ikke oppfyller de respektive godkjenningkriteriene i denne forordningen.

Vedkommende myndigheter skal etter anmodning fra EBA umiddelbart oversende til EBA alle opplysninger som EBA anser som relevante i forbindelse med nye kapitalinstrumenter eller nye typer forpliktelser som utstedes, for at EBA skal kunne overvåke kvaliteten på ansvarlig kapital-instrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter som utstedes av institusjoner i hele Unionen.

- c) I nr. 3 skal innledningen lyde:

«3. EBA skal gi teknisk rådgivning til Kommisjonen om alle vesentlige endringer som den anser det nødvendig å foreta av definisjonen av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som følge av».

42) I artikkel 81 skal nr. 1 lyde:

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

«1. Minoritetsinteresser skal omfatte summen av et datterforetaks ren kjernekapital-poster dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Datterforetaket er et av følgende:
 - i) En institusjon.
 - ii) Et foretak som i henhold til gjeldende nasjonal rett er omfattet av kravene i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU.
 - iii) Et mellomliggende finansielt holdingselskap i en tredjestat som er underlagt tilsynskrav som er like strenge som dem som anvendes på kredittinstitusjoner i denne tredjestaten, og der Kommisjonen i samsvar med artikkel 107 nr. 4 har besluttet at disse tilsynskravene minst tilsvare tilsynskravene i denne forordningen.
- b) Datterforetaket inngår fullt ut i konsolideringen i henhold til første del avdeling II kapittel 2.
- c) Ren kjernekapital-postene omhandlet i den innledende teksten til dette nummeret eies av andre personer enn foretakene som inngår i konsolideringen i henhold til første del avdeling II kapittel 2.»

43) Artikkel 82 skal lyde:

«*Artikkel 82*

Kvalifiserende annen godkjent kjernekapital, kjernekapital, tilleggs kapital og kvalifiserende ansvarlig kapital

Kvalifiserende annen godkjent kjernekapital, kjernekapital, tilleggs kapital og kvalifiserende ansvarlig kapital skal omfatte et datterforetaks minoritetsinteresser, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter eller tilleggs kapitalinstrumenter, alt etter hva som er relevant, pluss tilknyttet opptjent egenkapital og overkurs ved emisjon, dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Datterforetaket er et av følgende:
 - i) En institusjon.
 - ii) Et foretak som i henhold til gjeldende nasjonal rett er omfattet av kravene i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU.
 - iii) Et mellomliggende finansielt holdingselskap i en tredjestat som er underlagt tilsynskrav som er like strenge som dem som anvendes på kredittinstitusjoner i denne tredjestaten, og der Kommisjonen i samsvar med artik-

kel 107 nr. 4 har besluttet at disse tilsynskravene minst tilsvare tilsynskravene i denne forordningen.

- b) Datterforetaket inngår fullt ut i konsolideringen i henhold til første del avdeling II kapittel 2.
 - c) Instrumentene eies av andre personer enn foretakene som inngår i konsolideringen i henhold til første del avdeling II kapittel 2.»
- 44) I artikkel 83 nr. 1 skal innledningen lyde:
- «1. Andre godkjente kjernekapitalinstrumenter og tilleggs kapitalinstrumenter utstedt av et spesialforetak, og tilknyttet overkurs ved emisjon, kan fram til 31. desember 2021 bare innregnes i kvalifiserende annen godkjent kjernekapital, kjernekapital eller tilleggs kapital eller kvalifiserende ansvarlig kapital, alt etter hva som er relevant, dersom følgende vilkår er oppfylt:»
- 45) Ny artikkel skal lyde:

«*Artikkel 88a*

Anerkjente konvertibel gjeld-instrumenter

Forpliktelser utstedt av et datterforetak etablert i Unionen som tilhører samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, som foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, skal anses å oppfylle vilkårene for innregning i en institusjons konsoliderte konvertibel gjeld-instrumenter i henhold til artikkel 92a, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) De er utstedt i samsvar med artikkel 45f nr. 2 bokstav a) i direktiv 2014/59/EU.
- b) De kjøpes av en eksisterende aksjeeier som ikke er del av samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, så lenge anvendelsen av nedskrivnings- eller konverteringsfullmaktene i samsvar med artikkel 59–62 i direktiv 2014/59/EU ikke påvirker den kontrollen foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, har over datterforetaket.
- c) De overstiger ikke det beløpet som beregnes ved å trekke beløpet omhandlet i punkt i) fra beløpet omhandlet i punkt ii):
 - i) Summen av forpliktelsene som er utstedt til og kjøpt av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, enten direkte eller indirekte gjennom andre foretak i samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, og verdien av ansvarlig kapital-instrumenter som er utstedt i samsvar med artikkel 45f nr. 2 bokstav b) i direktiv 2014/59/EU.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- ii) Det beløpet som kreves i samsvar med artikkel 45f nr. 1 i direktiv 2014/59/EU.»

46) I artikkel 92 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 1 skal ny bokstav lyde:
 - «d) En uvektet kjernekapitalandel på 3 %.»
- b) Nytt nummer skal lyde:
 - «1a. I tillegg til kravet i nr. 1 bokstav d) i denne artikkelen skal en G-SII opprettholde en buffer for uvektet kjernekapitalandel som er lik G-SII-ens samlede eksponeringsmål som omhandlet i artikkel 429 nr. 4 i denne forordningen, multiplisert med 50 % av G-SII-buffersatsen som gjelder for G-SII-en i samsvar med artikkel 131 i direktiv 2013/36/EU. En G-SII skal oppfylle bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel bare med kjernekapital. Kjernekapital som brukes til å oppfylle bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel, skal ikke brukes til å oppfylle noen av kravene basert på uvektet kjernekapital som er fastsatt i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU, med mindre annet er uttrykkelig fastsatt der.
 - Dersom en G-SII ikke oppfyller bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel, skal den være underlagt kapitalbevaringskravet i samsvar med artikkel 141b i direktiv 2013/36/EU.
 - Dersom en G-SII ikke oppfyller bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel og det kombinerte bufferkravet som definert i artikkel 128 nr. 6 i direktiv 2013/36/EU samtidig, skal den omfattes av det høyeste av kapitalbevaringskravene i samsvar med artikkel 141 og 141b i nevnte direktiv.»

c) I nr. 3 gjøres følgende endringer:

- i) Bokstav b) og c) skal lyde:
 - «b) Kravene til ansvarlig kapital for en institusjons handelsporteføljevirksomhet med hensyn til følgende:
 - i) Markedsrisiko som fastsatt i samsvar med avdeling IV i denne delen, unntatt metodene angitt i kapittel 1a og 1b i nevnte avdeling.
 - ii) Store eksponeringer som overskrider grensene fastsatt i artikkel 395–401, forutsatt at en institusjon har fått tillatelse til å overskride disse grensene, som fastsatt i samsvar med fjerde del.

- c) Kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko som fastsatt i avdeling IV i denne delen, unntatt metodene angitt i kapittel 1a og 1b i nevnte avdeling, for all forretningsvirksomhet som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko.»

ii) Ny bokstav skal lyde:

- «ca) Kravene til ansvarlig kapital beregnet i samsvar med avdeling V i denne delen, med unntak av artikkel 379 med hensyn til oppgjørskrisiko.»

47) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 92a

Krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld for G-SII-er

1. Med forbehold for artikkel 93 og 94 og unntakene fastsatt i nr. 2 i denne artikkelen skal institusjoner som identifiseres som foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og som er en G-SII eller del av en G-SII, til enhver tid oppfylle følgende krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld:
 - a) En risikobasert sats på 18 %, som representerer institusjonens ansvarlige kapital og konvertible gjeld uttrykt som en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 og 4.
 - b) En ikke-rikobasert sats på 6,75 %, som representerer institusjonens ansvarlige kapital og konvertible gjeld uttrykt som en prosentdel av det samlede eksponeringsmålet omhandlet i artikkel 429 nr. 4.
2. Kravene fastsatt i nr. 1 får ikke anvendelse i følgende tilfeller:
 - a) Innen tre år etter datoen da institusjonen eller gruppen som institusjonen er del av, ble identifisert som en G-SII.
 - b) Innen to år etter datoen da krisehåndteringsmyndigheten anvendte det interne tapsdekningsverktøyet i samsvar med direktiv 2014/59/EU.
 - c) Innen to år etter datoen da foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, iverksatte et annet tiltak fra privat sektor som omhandlet i artikkel 32 nr. 1 bokstav b) i direktiv 2014/59/EU, gjennom hvilket kapitalinstrumenter og andre forpliktelser ble nedskrevet eller konvertert til ren kjernekapitalposter for å rekapitalisere foretaket som er

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

gjenstand for krisehåndtering, uten anvendelse av krisehåndteringsverktøy.

3. Dersom summen som følger av anvendelsen av kravet i nr. 1 bokstav a) i denne artikkelen på hvert foretak som er gjenstand for krisehåndtering i den samme G-SII-en, overstiger det kravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som er beregnet i samsvar med artikkel 12a i denne forordningen, kan krisehåndteringsmyndigheten for morinstitusjonen i EU etter samråd med de andre relevante krisehåndteringsmyndighetene treffe tiltak i samsvar med artikkel 45d nr. 4 eller artikkel 45h nr. 1 i direktiv 2014/59/EU.

Artikkel 92b

Krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld for G-SII-er etablert i en tredjestat

1. Institusjoner som er betydelige datterforetak av G-SII-er etablert i en tredjestat, og som ikke er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, skal til enhver tid oppfylle krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som tilsvarer 90 % av de kravene til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som er fastsatt i artikkel 92a.
2. For å oppfylle nr. 1 skal andre godkjente kjernekapitalinstrumenter, tilleggskapitalinstrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter tas hensyn til bare dersom disse instrumentene eies av det overordnede morforetaket til G-SII-en som er etablert i en tredjestat, og dersom de er utstedt direkte eller indirekte gjennom andre foretak i samme konsern, forutsatt at alle slike foretak er etablert i samme tredjestat som det overordnede morforetaket eller i en medlemsstat.
3. Et konvertibel gjeld-instrument skal tas hensyn til med sikte på overholdelsen av nr. 1 bare dersom det oppfyller alle følgende tillegsvilkår:
 - a) Ved normal insolvensbehandling som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 47 i direktiv 2014/59/EU er fordringen som følger av forpliktelsen, etterstilt fordringer som følger av forpliktelser som ikke oppfyller vilkårene i nr. 2 i denne artikkelen, og som ikke anses som ansvarlig kapital.
 - b) Den er gjenstand for nedskrivnings- eller konverteringsfullmakter i henhold til artikkel 59–62 i direktiv 2014/59/EU.»

48) Artikkel 94 skal lyde:

«Artikkel 94

Unntak for mindre handelsporteføljevirksomhet

1. Som unntak fra artikkel 92 nr. 3 bokstav b) kan institusjonene beregne kravet til ansvarlig kapital for sin handelsportefølje i samsvar med nr. 2 i denne artikkelen, forutsatt at omfanget av institusjonenes handelsporteføljevirksomhet i og utenfor balansen er lik eller mindre enn begge følgende terskelverdier på grunnlag av en vurdering foretatt månedlig ved hjelp av dataene fra månedens siste dag:
 - a) 5 % av institusjonens samlede eiendeler.
 - b) 50 millioner euro.
2. Dersom begge vilkårene i nr. 1 bokstav a) og b) er oppfylt, kan institusjonene beregne kravet til ansvarlig kapital for sin handelsporteføljevirksomhet på følgende måte:
 - a) I forbindelse med kontraktene oppført i vedlegg II nr. 1, kontrakter som gjelder egenkapitalinstrumenter omhandlet i nr. 3 i nevnte vedlegg, og kredittderivater kan institusjonene unnta disse posisjonene fra kravet til ansvarlig kapital i artikkel 92 nr. 3 bokstav b).
 - b) I forbindelse med handelsporteføljeposisjoner som ikke er omhandlet i bokstav a) i dette nummeret, kan institusjonene erstatte kravet til ansvarlig kapital i artikkel 92 nr. 3 bokstav b) med kravet som beregnes i samsvar med artikkel 92 nr. 3 bokstav a).
3. Institusjonene skal ved anvendelsen av nr. 1 beregne omfanget av sin handelsporteføljevirksomhet i og utenfor balansen på grunnlag av data fra den siste dagen i hver måned, i samsvar med følgende krav:
 - a) Alle posisjoner som inngår i handelsporteføljen i samsvar med artikkel 104, skal tas med i beregningen, med unntak av følgende:
 - i) Posisjoner som gjelder valuta og varer.
 - ii) Posisjoner i kredittderivater som anses som intern sikring mot kredittrisikooksposjoner utenfor handelsporteføljen eller motpartsrisikooksposjoner, og de kredittderivattransaksjonene som dekker hele markedsrisikoen knyttet til denne interne sikringen som omhandlet i artikkel 106 nr. 3.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- b) Alle posisjoner som inngår i beregningen i samsvar med bokstav a), skal verdsettes til markedsverdi på den aktuelle datoen; dersom en posisjons markedsverdi ikke er tilgjengelig på en gitt dato, skal institusjonen anvende den virkelige verdien for posisjonen på den datoen; dersom en posisjons markedsverdi og virkelige verdi ikke er tilgjengelige på en gitt dato, skal institusjonene verdsette denne posisjonen til den seneste markedsverdien eller virkelige verdien.
- c) Lange posisjoners absolutte verdi og korte posisjoners absolutte verdi skal summeres.
4. Dersom begge vilkårene i nr. 1 bokstav a) og b) i denne artikkelen er oppfylt, får artikkel 102 nr. 3 og 4 og artikkel 103 og 104b i denne forordningen ikke anvendelse, uavhengig av forpliktelsene fastsatt i artikkel 74 og 83 i direktiv 2013/36/EU.
5. Institusjonene skal underrette vedkommende myndigheter når de beregner eller slutter å beregne kravene til ansvarlig kapital for sin handelsporteføljevirksomhet i samsvar med nr. 2.
6. En institusjon som ikke lenger oppfylder et eller flere av vilkårene i nr. 1, skal umiddelbart underrette vedkommende myndighet om dette.
7. En institusjon skal slutte å beregne kravene til ansvarlig kapital for sin handelsporteføljevirksomhet i samsvar med nr. 2 innen tre måneder etter at et av følgende inntreffer:
- a) Institusjonen oppfylder ikke vilkårene i nr. 1 bokstav a) eller b) i tre sammenhengende måneder.
- b) Institusjonen oppfylder ikke vilkårene i nr. 1 bokstav a) eller b) i mer enn seks av de siste tolv månedene.
8. Dersom en institusjon ikke lenger beregner kravene til ansvarlig kapital for sin handelsporteføljevirksomhet i samsvar med denne artikkelen, skal den ha tillatelse til å beregne kravene til ansvarlig kapital for sin handelsporteføljevirksomhet i samsvar med denne artikkelen bare dersom den dokumenterer overfor vedkommende myndighet at alle vilkårene i nr. 1 er oppfylt i en sammenhengende ettårsperiode.
9. Institusjonene skal ikke inngå, kjøpe eller selge en handelsporteføljeposisjon utelukkende for å oppfylle et av vilkårene i nr. 1 ved den månedlige vurderingen.»
- 49) I tredje del avdeling I utgår kapittel 2.
- 50) I artikkel 102 gjøres følgende endringer:
- a) Nr. 2, 3 og 4 skal lyde:
- «2. Handelsformål skal være godtgjort på grunnlag av de strategiene, retningslinjene og framgangsmåtene som institusjonen har fastsatt for å forvalte posisjonen eller porteføljen i samsvar med artikkel 103, 104 og 104a.
3. Institusjonene skal innføre og opprettholde systemer og kontrollordninger for å forvalte sin handelsportefølje i samsvar med artikkel 103.
4. I forbindelse med rapporteringskravene i artikkel 430b nr. 3 skal handelsporteføljeposisjoner tildeles til meglerbord som er opprettet i samsvar med artikkel 104b.»
- b) Nye numre skal lyde:
- «5. Posisjoner i handelsporteføljen skal omfattes av kravene om forsvarlig verdsetting i artikkel 105.
6. Institusjonene skal behandle intern sikring i samsvar med artikkel 106.»
- 51) Artikkel 103 skal lyde:
- «*Artikkel 103*
Forvaltning av handelsporteføljen
1. Institusjonene skal ha klart definerte retningslinjer og framgangsmåter for den generelle forvaltningen av handelsporteføljen. Disse retningslinjene og framgangsmåtene skal minst omfatte
- a) den virksomheten som institusjonen anser som handelsvirksomhet og som en del av handelsporteføljen ved anvendelsen av kravene til ansvarlig kapital,
- b) i hvilken utstrekning en posisjon daglig kan verdsettes til markedsverdi med henvisning til et aktivt, likvid toveismarked,
- c) for posisjoner som verdsettes til modellverdi, i hvilken utstrekning institusjonen kan
- i) identifisere all vesentlig risiko med hensyn til posisjonen,
- ii) sikre all vesentlig risiko for posisjonen med instrumenter som det finnes et aktivt, likvid toveismarked for,
- iii) utarbeide pålitelige estimater for de viktigste forutsetningene og parametrene som anvendes i modellen,
- d) i hvilken utstrekning institusjonen kan, og er forpliktet til, å foreta verdsettinger

- for posisjonen som kan valideres eksternt på en konsekvent måte,
- e) i hvilken utstrekning juridiske begrensninger eller andre driftskrav vil kunne redusere institusjonens evne til å gjennomføre en avvikling eller sikring av posisjonen på kort sikt,
 - f) i hvilken utstrekning institusjon kan, og er forpliktet til, aktivt å styre risikoene knyttet til posisjoner i sin handelsvirksomhet,
 - g) i hvilken utstrekning institusjonen kan omklassifisere risiko eller posisjoner som ligger utenfor handelsporteføljen, til handelsporteføljen og omvendt, samt kravene for slike omklassifiseringer som omhandlet i artikkel 104a.
2. Institusjonen skal ved forvaltningen av sine posisjoner eller porteføljer av posisjoner i handelsporteføljen oppfylle alle følgende krav:
- a) Institusjonen skal ha en klart dokumentert handelsstrategi for posisjonen eller porteføljene i handelsporteføljen, som skal godkjennes av øverste ledelse og angi forventet eiertid.
 - b) Institusjonen skal ha innført klart definerte retningslinjer og framgangsmåter for aktiv forvaltning av posisjoner eller porteføljer i handelsporteføljen, og disse retningslinjene og framgangsmåtene skal omfatte følgende:
 - i) Hvilke posisjoner eller porteføljer av posisjoner som hvert meglerbord eller, alt etter hva som er relevant, utpekte meglere kan inngå.
 - ii) Fastsettelse av posisjonsgrenser og overvåking av dem for å fastslå om de er hensiktsmessige.
 - iii) Sikring av at meglere selvstendig kan tre inn i og forvalte posisjonen innenfor de avtalte begrensningene og i samsvar med den godkjente strategien.
 - iv) Sikring av at posisjoner rapporteres til øverste ledelse som en integrert del av institusjonens risikostyringsprosess.
 - v) Sikring av at posisjoner overvåkes aktivt med hensyn til kilder for markedsinformasjon, og av at det foretas en vurdering av salgbarheten eller muligheten for sikring av posisjonen eller dens bestanddelsrisiko, herunder en kvalitets- og tilgjengelighetsvurdering av markedsdata i verdsettingsprosessen, markedsomsetningen og størrelsen på posisjonene som omsettes i markedet.
 - vi) Aktive tiltak og kontroller for å bekjempe bedrageri.
 - c) Institusjonen skal ha klart definerte retningslinjer og framgangsmåter for å overvåke at posisjonene er i samsvar med institusjonens handelsstrategi, herunder overvåking av omsetningen og av posisjoner som den opprinnelig planlagte eiertiden er overskredet for.»
- 52) I artikkel 104 utgår nr. 2.
- 53) Nye artikler skal lyde:
- «*Artikkel 104a*
- Omklassifisering av en posisjon**
1. Institusjonene skal ha klart definerte retningslinjer for å identifisere de ekstraordinære omstendighetene som berettiger at en handelsporteføljeposisjon omklassifiseres til en posisjon utenfor handelsporteføljen, eller omvendt, at en posisjon utenfor handelsporteføljen omklassifiseres til en handelsporteføljeposisjon, med sikte på å fastsette krav til ansvarlig kapital som vedkommende myndigheter godtar. Institusjonene skal gjennomgå disse retningslinjene minst en gang i året.

EBA skal overvåke omfanget av tilsynspraksis og utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 innen 28. juni 2024 om betydningen av ekstraordinære omstendigheter ved anvendelsen av første ledd i dette nummeret. Fram til EBA utsteder disse retningslinjene, skal vedkommende myndigheter underrette EBA om og gi en begrunnelse for sine beslutninger om hvorvidt en institusjon får tillatelse til å omklassifisere en posisjon som omhandlet i nr. 2 i denne artikkelen.
 2. Vedkommende myndigheter skal gi tillatelse til å omklassifisere en handelsporteføljeposisjon til en posisjon utenfor handelsporteføljen, eller omvendt en posisjon utenfor handelsporteføljen til en handelsporteføljeposisjon, med sikte på å fastsette krav til ansvarlig kapital, bare dersom institusjonen har gitt vedkommende myndigheter skriftlig dokumentasjon på at dens beslutning om å omklassifisere denne posisjonen er en følge av en ekstraordinær omstendighet i tråd med de retningslinjene

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

institusjonen har innført i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen. For dette formålet skal institusjonen framlegge tilstrekkelig dokumentasjon på at posisjonen ikke lenger oppfyller vilkåret for å bli klassifisert som en posisjon i eller utenfor handelsporteføljen i henhold til artikkel 104.

Beslutningen nevnt i første ledd skal godkjennes av ledelsesorganet.

3. Dersom vedkommende myndighet har gitt tillatelse til omklassifisering av en posisjon i samsvar med nr. 2, skal institusjonen som har fått denne tillatelsen,
 - a) umiddelbart offentliggjøre
 - i) at posisjonen er omklassifisert, og
 - ii) dersom virkningen av denne omklassifiseringen er en reduksjon i institusjonens krav til ansvarlig kapital, størrelsen på denne reduksjonen, og
 - b) dersom virkningen av denne omklassifiseringen er en reduksjon i institusjonens krav til ansvarlig kapital, ikke innregne denne virkningen før posisjonen utløper, med mindre institusjonens vedkommende myndighet tillater at den innregner denne virkningen på et tidligere tidspunkt.
4. Institusjonen skal beregne den nettoendringen i verdien av sine krav til ansvarlig kapital som følger av omklassifiseringen av posisjonen, som differansen mellom kravene til ansvarlig kapital umiddelbart etter omklassifiseringen og kravene til ansvarlig kapital umiddelbart før omklassifiseringen, der hver beregning foretas i samsvar med artikkel 92. Beregningen skal ikke ta hensyn til virkningene av andre faktorer enn omklassifiseringen.
5. Omklassifisering av en posisjon i samsvar med denne artikkelen skal være ugjenkallelig.

Artikkel 104b

Krav til meglerbordet

1. Ved anvendelsen av rapporteringskravene i artikkel 430b nr. 3 skal institusjonene opprette meglerbord og tildele hver handelsporteføljeposisjon til et av disse meglerbordene. Handelsporteføljeposisjon er skal bare tildeles til det samme meglerbordet dersom de er i samsvar med den avtalte forretningsstrategien for meglerbordet og forvaltes og overvåkes konsekvent i samsvar med nr. 2 i denne artikkelen.

2. Institusjonenes meglerbord skal til enhver tid oppfylle alle følgende krav:
 - a) Hvert meglerbord skal ha en klar og tydelig forretningsstrategi og en risikostyringsstruktur som passer til forretningsstrategien.
 - b) Hvert meglerbord skal ha en klar organisasjonsstruktur; posisjoner i et gitt meglerbord skal forvaltes av utpekte meglere i institusjonen; hver megler skal ha bestemte funksjoner i meglerbordet; hver megler skal tilknyttes bare ett meglerbord.
 - c) Hvert meglerbord skal fastsette posisjonsgrenser i samsvar med sin forretningsstrategi.
 - d) Rapporter om virksomhet, lønnsomhet, risikostyring og reguleringskrav på meglerbordnivå skal utarbeides minst en gang i uken og meddeles ledelsesorganet regelmessig.
 - e) Hvert meglerbord skal ha en klar årlig forretningsplan, herunder en veldefinert godtgjøringspolitikk på grunnlag av forsvarlige kriterier som brukes til resultatmåling.
 - f) Rapporter om posisjoner som forfaller, om overtredelser av grenser for intradaghandel og om tiltak som institusjonen har truffet for å rette opp disse overtredelsene, samt vurderinger av markedslividiteten, skal utarbeides for hvert meglerbord månedlig og gjøres tilgjengelige for vedkommende myndigheter.
3. Som unntak fra nr. 2 bokstav b) kan en institusjon tilknytte en megler til mer enn ett meglerbord, forutsatt at institusjonen dokumenterer overfor sin vedkommende myndighet at tilknytningen er begrunnet ut fra forretnings- eller ressurs-hensyn, og at tilknytningen bevarer de andre kvalitative kravene fastsatt i denne artikkelen som gjelder for meglere og meglerbord.
4. Institusjonene skal underrette vedkommende myndigheter om hvordan de etterkommer nr. 2. Vedkommende myndigheter kan kreve at en institusjon endrer sine meglerbords struktur eller organisasjon for å etterkomme denne artikkelen.»
- 54) I artikkel 105 gjøres følgende endringer:
 - a) Nr. 1 skal lyde:
 - «1. Alle posisjoner i og utenfor handelsporteføljen målt til virkelig verdi skal oppfylle standarder for forsvarlig verdset-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

ting som fastsatt i denne artikkelen. Institusjonene skal særlig sikre at den forsvarlige verdsettingen av handelsporteføljeposisjonene gir en tilstrekkelig grad av sikkerhet med hensyn til den dynamiske arten av posisjoner i og utenfor handelsporteføljen målt til virkelig verdi, tilsynskravene og kapitalkravenes funksjon og formål i forbindelse med handelsporteføljeposisjoner målt til virkelig verdi.»

b) Nr. 3 og 4 skal lyde:

«3. Institusjonene skal minst daglig verdsette handelsporteføljeposisjonene til virkelig verdi. Endringer i disse posisjonenes verdi skal rapporteres i institusjonens resultatregnskap.

4. Institusjonene skal verdsette sine posisjoner i og utenfor handelsporteføljen som er målt til virkelig verdi, til markedsverdi når det er mulig, herunder når det relevante kapitalkravet anvendes på disse posisjonene.»

c) Nr. 6 skal lyde:

«6. Dersom det ikke er mulig å foreta en verdsetting til markedsverdi, skal institusjonene foreta en forsvarlig verdsetting av sine posisjoner og porteføljer til modellverdi, herunder når de beregner kravene til ansvarlig kapital for posisjoner i handelsporteføljen og posisjoner målt til virkelig verdi utenfor handelsporteføljen.»

d) I nr. 7 skal annet ledd lyde:

Ved anvendelsen av første ledd bokstav d) skal modellen utvikles eller godkjennes uavhengig av meglerbordene, og den skal gjennomgå en uavhengig prøving, herunder validering av modellens matematiske beregninger, forutsetninger og implementering av programvare.»

e) I nr. 11 skal bokstav a) lyde:

«a) Den ytterligere tiden det ville ta å sikre posisjonen eller risikoene innenfor posisjonen ut over de likviditetsperiodene som er fastsatt for posisjonens risikofaktorer i samsvar med artikkel 325bd.».

55) I artikkel 106 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 2 og 3 skal lyde:

«2. Kravene i nr. 1 får anvendelse uten at det berører kravene til sikrede posisjoner utenfor handelsporteføljen eller i handelsporteføljen, dersom det er relevant.

3. Dersom en institusjon sikrer en kredittrisikoeksponering eller motpartsrisikoeksponering utenfor handelsporteføljen med et kredittderivat som inngår i handelsporteføljen, skal denne kredittderivatposisjonen ved beregningen av de risikovektede eksponeringsbeløpene som er nevnt i artikkel 92 nr. 3 bokstav a), anses som en intern sikring mot kredittrisikoeksponering eller motpartsrisikoeksponering utenfor handelsporteføljen dersom institusjonen inngår en annen kredittderivattransaksjon med en godkjent tredjepart som yter beskyttelse, som oppfyller kravene som gjelder for ikke-finansiert kredittbeskyttelse utenfor handelsporteføljen, og som dekker hele markedsrisikoen knyttet til den interne sikringen.

Ved beregningen av kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko skal både en intern sikring som anerkjennes i samsvar med første ledd, og kredittderivatet som inngås med tredjeparten, inngå i handelsporteføljen.»

b) Nye numre skal lyde:

«4. Dersom en institusjon sikrer en egenkapitalrisikoeksponering utenfor handelsporteføljen med et egenkapitalderivat som inngår i handelsporteføljen, skal denne egenkapitalderivatposisjonen ved beregningen av de risikovektede eksponeringsbeløpene som er nevnt i artikkel 92 nr. 3 bokstav a), anses som en intern sikring mot egenkapitalrisikoeksponering utenfor handelsporteføljen dersom institusjonen inngår en annen egenkapitalderivattransaksjon med en godkjent tredjepart som yter beskyttelse, som oppfyller kravene som gjelder for ikke-finansiert kredittbeskyttelse utenfor handelsporteføljen, og som dekker hele markedsrisikoen knyttet til den interne sikringen.

Ved beregningen av kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko skal både en intern sikring som anerkjennes i samsvar med første ledd, og egenkapitalderivatet som inngås med den godkjente tredjeparten som yter beskyttelse, inngå i handelsporteføljen.

5. Dersom en institusjon sikrer renterisikoeksponeringer utenfor handelsporteføljen med en renterisikoposisjon som inngår i handelsporteføljen, skal denne

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

renterisikoposisjonen anses som en intern sikring ved vurderingen av renterisikoen som følger av posisjoner utenfor handelsporteføljen i samsvar med artikkel 84 og 98 i direktiv 2013/36/EU, når følgende vilkår er oppfylt:

- a) Posisjonen inngår i en annen portefølje enn den andre handelsporteføljeposisjonen hvis forretningsstrategi utelukkende har som formål å styre og redusere markedsrisikoen knyttet til intern sikring mot renterisikoeksponering; for dette formålet kan institusjonen tildele denne porteføljen andre renterisikoposisjoner som er inngått med tredjeparter, eller sin egen handelsportefølje så lenge institusjonen dekker hele markedsrisikoen for de renterisikoposisjonene som er inngått med dens egen handelsportefølje, ved å inngå renterisikoposisjoner med motsatt fortegn med tredjeparter.
 - b) Ved anvendelsen av rapporteringskravene i artikkel 430b nr. 3 er posisjonen tildelt til et meglerbord opprettet i samsvar med artikkel 104b hvis forretningsstrategi utelukkende har som formål å styre og redusere markedsrisikoen knyttet til intern sikring av renterisikoeksponering; for dette formålet kan dette meglerbordet inngå andre renterisikoposisjoner med tredjeparter eller andre meglerbord i institusjonen så lenge de andre meglerbordene dekker hele markedsrisikoen knyttet til de andre renterisikoposisjonene ved å inngå renterisikoposisjoner med motsatt fortegn med tredjeparter.
 - c) Institusjonen har fullt ut dokumentert hvordan posisjonen reduserer renterisikoen som følger av posisjoner utenfor handelsporteføljen, i samsvar med kravene i artikkel 84 og 98 i direktiv 2013/36/EU.
6. Kravene til ansvarlig kapital for markedsrisikoen for alle posisjoner som inngår i en separat portefølje som nevnt i nr. 5 bokstav a), skal beregnes på individuelt grunnlag og som tillegg til kravene til ansvarlig kapital for de andre handelsporteføljeposisjonene.
 7. Ved anvendelsen av rapporteringskravene i artikkel 430b skal kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko for alle posisjoner som er tildelt til den separate porteføljen som nevnt i nr. 5 bokstav a) i denne artikkelen, eller til meglerbordet, eller er inngått av meglerbordet nevnt i nr. 5 bokstav b) i denne artikkelen, dersom det er relevant, beregnes på frittstående grunnlag som en separat portefølje og som tillegg til beregningen av krav til ansvarlig kapital for de andre handelsporteføljeposisjonene.»
- 56) I artikkel 107 skal nr. 3 lyde:
 - «3. Ved anvendelsen av denne forordningen skal eksponeringer mot et verdipapirforetak i en tredjestat, en kredittinstitusjon i en tredjestat og en børs i en tredjestat behandles som eksponeringer mot en institusjon bare dersom tredjestaten på denne enheten anvender tilsynskrav som minst tilsvarer kravene som anvendes i Unionen.»
 - 57) I artikkel 117 nr. 2 gjøres følgende endringer:
 - a) Nye bokstaver skal lyde:
 - «o) Den internasjonale sammenslutning for økonomisk utvikling.
 - p) Den asiatiske investeringsbanken for infrastruktur.»
 - b) Nytt ledd skal lyde:

«Kommisjonen gis myndighet til å endre denne forordningen ved å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 462 for å endre listen over multilaterale utviklingsbanker nevnt i første ledd i samsvar med internasjonale standarder.»
 - 58) I artikkel 118 skal bokstav a) lyde:
 - «a) Den europeiske union og Det europeiske atomenergifelleskap.»
 - 59) I artikkel 123 skal nytt ledd lyde:
 - «Eksponeringer som følge av lån som en kredittinstitusjon har gitt til pensjonister eller arbeidstakere som har en arbeidsavtale uten tidsbegrensning, mot ubetinget overføring av en del av låntakerens pensjon eller lønn til denne kredittinstitusjonen, skal gis en risikovekt på 35 %, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) For å tilbakebetale lånet gir låntakeren pensjonskassen eller arbeidsgiveren ubetinget tillatelse til å foreta betalinger direkte til kredittinstitusjonen ved å trekke de månedlige avdragene på lånet fra låntakerens månedlige pensjon eller lønn.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- b) Risikoen for dødsfall, arbeidsudyktighet, arbeidsløshet eller reduksjon av låntakerens månedlige nettoppensjon eller nettolønn er tilstrekkelig dekket gjennom en forsikringspolise som låntakeren har underskrevet til fordel for kredittinstitusjonen.
- c) De månedlige avdragene som låntakeren skal betale på alle lån som oppfyller vilkårene i bokstav a) og b), overstiger ikke samlet 20 % av låntakerens månedlige nettoppensjon eller nettolønn.
- d) Lånets lengste opprinnelige løpetid er høyst ti år.»

60) Artikkel 124 skal lyde:

«Artikkel 124

Eksponeringer sikret med pant i fast eiendom

1. En eksponering eller en del av en eksponering som er fullt ut sikret med pant i fast eiendom, skal gis en risikovekt på 100 % dersom vilkårene i artikkel 125 eller 126 ikke er oppfylt, med unntak av den delen av eksponeringen som plasseres i en annen eksponeringskategori. Den delen av eksponeringen som overstiger eiendommens pantelånsverdi, skal gis den risikovekten som får anvendelse på den aktuelle motpartens usikrede eksponeringer.

Den delen av en eksponering som anses som fullt ut sikret med pant i fast eiendom, skal ikke være større enn den pantsatte delen av markedsverdien eller av pantelånsverdien av den aktuelle eiendommen i de medlemsstatene som ved lov eller forskrift har fastsatt strenge kriterier for vurdering av pantelånsverdien av den aktuelle faste eiendommen.

1a. Medlemsstatene skal utpeke en myndighet som skal ha ansvar for anvendelsen av nr. 2. Denne myndigheten skal være vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten.

Dersom den myndigheten som er utpekt av medlemsstaten til å anvende denne artikkelen, er vedkommende myndighet, skal den sikre at de relevante nasjonale organene og myndighetene som har et makrotilsynsmandat, blir behørig underrettet om at vedkommende myndighet har til hensikt å anvende denne artikkelen, og sikre at de på egnet måte deltar i vurderingen av bekymringer knyttet til finansiell stabilitet i sin medlemsstat i samsvar med nr. 2.

Dersom den myndigheten som er utpekt av medlemsstaten til å anvende denne artikkelen, ikke er vedkommende myndighet, skal medlemsstaten vedta de bestemmelsene som er nødvendige for å sikre egnet samordning og utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndighet og den utpekte myndigheten, med sikte på korrekt anvendelse av denne artikkelen. Myndighetene skal særlig være forpliktet til å ha et nært samarbeid og dele alle opplysninger som kan være nødvendige for at den utpekte myndigheten skal kunne utføre de oppgavene som den er pålagt i henhold til denne artikkelen, på en tilfredsstillende måte. I dette samarbeidet skal det tas sikte på å unngå enhver form for overlappende eller inkonsekvente tiltak mellom vedkommende myndighet og den utpekte myndigheten, og å sikre at det tas behørig hensyn til samspillet med andre tiltak, særlig tiltak truffet i henhold til artikkel 458 i denne forordningen og artikkel 133 i direktiv 2013/36/EU.

2. På grunnlag av dataene som er innsamlet i henhold til artikkel 430a, og eventuelle andre relevante indikatorer skal myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 1a i denne artikkelen, regelmessig og minst en gang i året vurdere om risikovekten på 35 % for eksponeringer mot et eller flere eiendomssegmenter sikret med pant i boligeiendom som omhandlet i artikkel 125 i en eller flere deler av territoriet til vedkommende myndighets medlemsstat, og risikovekten på 50 % for eksponeringer sikret med pant i næringsseiendom som omhandlet i artikkel 126 i en eller flere deler av territoriet til vedkommende myndighets medlemsstat, er hensiktsmessige i betraktning av
 - a) erfaringene med tap knyttet til eksponeringer sikret med fast eiendom,
 - b) den framtidige utviklingen på eiendomsmarkedene.

Dersom myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 1a i denne artikkelen, på grunnlag av vurderingen omhandlet i første ledd i dette nummeret, fastslår at risikovektene fastsatt i artikkel 125 nr. 2 eller artikkel 126 nr. 2 ikke i tilstrekkelig grad gjenspeiler de faktiske risikoene knyttet til eksponeringer mot et eller flere eiendomssegmenter som er fullt ut sikret med pant i boligeiendom eller næringsseiendom i en eller flere

deler av territoriet til vedkommende myndighets medlemsstat, og dersom den anser at risikovektenes uegnethet kan ha negativ innvirkning på den nåværende eller framtidige finansielle stabiliteten i medlemsstaten, kan den øke de risikovektene som gjelder for disse eksponeringene, innenfor de grensene som er fastsatt i fjerde ledd i dette nummeret, eller fastsette strengere kriterier enn dem som er fastsatt i artikkel 125 nr. 2 eller artikkel 126 nr. 2.

Myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 1a i denne artikkelen, skal underrette EBA og ESRB om eventuelle justeringer av risikovektene og kriteriene som foretas i henhold til dette nummeret. Innen en måned etter at de mottok underretningen, skal EBA og ESRB avgi uttalelse til den berørte medlemsstaten. EBA og ESRB skal offentliggjøre risikovektene og kriteriene for eksponeringer nevnt i artikkel 125, 126 og artikkel 199 nr. 1 bokstav a), som gjennomført av vedkommende myndighet.

Ved anvendelsen av annet ledd i dette nummeret kan myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 1a, fastsette risikovektene innenfor følgende intervaller:

- a) 35 % til 150 % for eksponeringer som er sikret med pant i boligeiendom.
 - b) 50 % til 150 % for eksponeringer som er sikret med pant i næringsseiendom.
3. Dersom myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 1a, fastsetter høyere risikovekter eller strengere kriterier i henhold til nr. 2 annet ledd, skal institusjonene ha en overgangsperiode på seks måneder for å anvende dem.
 4. EBA skal i nært samarbeid med ESRB utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi de strenge kriteriene for vurderingen av pantelånsverdien omhandlet i nr. 1 og de typene faktorer som skal tas i betraktning ved vurderingen av om risikovektene nevnt i nr. 2 første ledd er hensiktsmessige.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. desember 2019.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
 5. ESRB kan gjennom anbefalinger i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1092/

2010 og i nært samarbeid med EBA gi råd til myndigheter som er utpekt i samsvar med nr. 1a i denne artikkelen, om følgende:

- a) Faktorer som kan «ha negativ innvirkning på den nåværende eller framtidige finansielle stabiliteten» i henhold til nr. 2 annet ledd, og
- b) veiledende referanseverdier som myndigheten utpekt i samsvar med nr. 1a skal ta hensyn til når den fastsetter høyere risikovekter.

6. Institusjonene i en medlemsstat skal anvende de risikovektene og kriteriene som en annen medlemsstats myndigheter har fastsatt i samsvar med nr. 2 for alle sine tilsvarende eksponeringer som er sikret med pant i boligeiendom eller næringsseiendom i en eller flere deler av denne medlemsstaten.»

61) I artikkel 128 skal nr. 1 og 2 lyde:

- «1. Institusjonene skal gi eksponeringer som er forbundet med særlig høy risiko, en risikovekt på 150 %.
2. Ved anvendelsen av denne artikkelen skal institusjonene anse følgende eksponeringer som eksponeringer forbundet med særlig høy risiko:
 - a) Investeringer i venturekapitalselskaper, unntatt når disse investeringene behandles i samsvar med artikkel 132.
 - b) Investeringer i aktiv eierkapital, unntatt når disse investeringene behandles i samsvar med artikkel 132.
 - c) Finansiering av spekulativ investering i fast eiendom.»

62) Artikkel 132 skal lyde:

«Artikkel 132

Krav til ansvarlig kapital for eksponeringer i form av andeler eller aksjer i IKI-er

1. Institusjonene skal beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for sine eksponeringer i form av andeler eller aksjer i en IKI ved å multiplisere det risikovektede eksponeringsbeløpet for IKI-ens eksponeringer, beregnet i samsvar med metodene omhandlet i nr. 2 første ledd, med den prosentdelen av andeler eller aksjer som disse institusjonene innehar.
2. Dersom vilkårene i nr. 3 i denne artikkelen er oppfylt, kan institusjonene anvende gjennomskjæringsmetoden («look-through approach») i samsvar med artikkel 132a nr. 1 eller den mandatbaserte metoden i samsvar med artikkel 132a nr. 2.

Med forbehold for artikkel 132b nr. 2 skal institusjoner som ikke anvender gjennomskjæringsmetoden eller den mandatbaserte metoden, gi sine eksponeringer i form av andeler eller aksjer i en IKI en risikovekt på 1 250 % («alternativ metode»).

Institusjonene kan beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for sine eksponeringer i form av andeler eller aksjer i en IKI ved å anvende en kombinasjon av metodene omhandlet i dette nummeret, forutsatt at vilkårene for bruk av disse metodene er oppfylt.

3. Institusjonene kan fastsette det risikovektede eksponeringsbeløpet for en IKIs eksponeringer i samsvar med metodene angitt i artikkel 132a dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

a) IKI-en er et av følgende:

- i) En innretning for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) som er underlagt direktiv 2009/65/EF.
- ii) Et AIF som forvaltes av en AIF-forvalter etablert i Unionen og er registrert i henhold til artikkel 3 nr. 3 i direktiv 2011/61/EU.
- iii) Et AIF som forvaltes av en AIF-forvalter etablert i Unionen som er godkjent i henhold til artikkel 6 i direktiv 2011/61/EU.
- iv) Et AIF som forvaltes av en AIF-forvalter etablert i en tredjestat som er godkjent i henhold til artikkel 37 i direktiv 2011/61/EU.
- v) Et AIF etablert i en tredjestat som forvaltes av en AIF-forvalter etablert i en tredjestat og markedsføres i samsvar med artikkel 42 i direktiv 2011/61/EU.
- vi) Et AIF etablert i en tredjestat som ikke markedsføres i Unionen, og som forvaltes av en AIF-forvalter etablert i en tredjestat som omfattes av en delegert rettsakt omhandlet i artikkel 67 nr. 6 i direktiv 2011/61/EU.

b) IKI-ens prospekt eller et tilsvarende dokument inneholder følgende opplysninger:

- i) Kategorier av eiendeler som IKI-en har tillatelse til å investere i.
- ii) Dersom det foreligger investeringsbegrensninger, de relative begrens-

ningene og de metodene som benyttes til å beregne dem.

c) Rapporteringen fra IKI-en eller IKI-ens forvaltningsselskap til institusjonen oppfyller følgende krav:

- i) IKI-ens eksponeringer rapporteres minst like ofte som institusjonens eksponeringer.
- ii) Den finansielle informasjonen er tilstrekkelig detaljert til at institusjonen kan beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for IKI-en i samsvar med den metoden institusjonen har valgt.
- iii) Dersom institusjonen anvender gjennomskjæringsmetoden, kontrolleres opplysninger om de underliggende eksponeringene av en uavhengig tredjepart.

Som unntak fra bokstav a) i første ledd i dette nummeret kan multilaterale og bilaterale utviklingsbanker og andre institusjoner som investerer i en IKI sammen med multilaterale eller bilaterale utviklingsbanker, fastsette det risikovektede eksponeringsbeløpet for denne IKI-ens eksponeringer i samsvar med metodene angitt i artikkel 132a, forutsatt at vilkårene i bokstav b) og c) i første ledd i dette nummeret er oppfylt, og at IKI-ens investeringsmandat begrenser de typene eiendeler IKI-en kan investere i til eiendeler som fremmer bærekraftig utvikling i utviklingsland. Institusjonene skal underrette sin vedkommende myndighet om de IKI-ene som de anvender behandlingen omhandlet i annet ledd på.

Dersom institusjonen fastsetter det risikovektede eksponeringsbeløpet for en IKIs eksponeringer i samsvar med den mandatbaserte metoden, kan rapporteringen fra IKI-en eller IKI-ens forvaltningsselskap til institusjonen som unntak fra første ledd bokstav c) i) begrenses til IKI-ens investeringsmandat og eventuelle endringer av dette, og kan bare foretas når institusjonen påtar seg eksponeringen mot IKI-en for første gang, og når IKI-ens investeringsmandat endres.

4. Institusjoner som ikke har tilstrekkelige data eller opplysninger til å beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for en IKIs eksponeringer i samsvar med meto-

dene angitt i artikkel 132a, kan benytte en tredjeparts beregninger, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Tredjeparten er et av følgende:
 - i) Depotinstitusjonen eller depotfinansinstitusjonen for IKI-en, forutsatt at IKI-en utelukkende investerer i verdipapirer og deponerer alle verdipapirer hos denne depotinstitusjonen eller depotfinansinstitusjonen.
 - ii) IKI-ens forvaltningsselskap dersom IKI-en ikke er omfattet av punkt i) i denne bokstaven, og forutsatt at selskapet oppfyller vilkåret i nr. 3 bokstav a).
 - b) Tredjeparten foretar beregningen i samsvar med metodene angitt i artikkel 132a nr. 1, 2 eller 3, alt etter hva som er relevant.
 - c) En ekstern revisor har bekreftet at tredjepartens beregning er korrekt. Institusjoner som benytter tredjeparters beregninger, skal multiplisere det risikovektede eksponeringsbeløpet for en IKIs eksponeringer som følger av disse beregningene, med en faktor på 1,2.
Som unntak fra annet ledd skal faktoren på 1,2 ikke anvendes dersom institusjonen har ubegrenset tilgang til de detaljerte beregningene som tredjepart har foretatt. Institusjonen skal på anmodning framlegge disse beregningene for vedkommende myndighet.
5. Dersom en institusjon benytter metodene omhandlet i artikkel 132a til å beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for en IKIs eksponeringer («nivå 1-IKI»), og en av nivå 1-IKI-ens underliggende eksponeringer er en eksponering i form av andeler eller aksjer i en annen IKI («nivå 2-IKI»), kan det risikovektede eksponeringsbeløpet for nivå 2-IKI-ens eksponeringer beregnes ved hjelp av en av de tre metodene som beskrives i nr. 2 i denne artikkelen. Institusjonen kan anvende gjennomskjæringsmetoden for å beregne de risikovektede eksponeringsbeløpene for IKI-ens eksponeringer på nivå 3 og etterfølgende nivåer bare dersom den benyttet denne metoden til beregningen på det foregående nivået. I alle andre scenarioer skal den benytte den alternative metoden.
 6. Det risikovektede eksponeringsbeløpet for en IKIs eksponeringer beregnet i samsvar

med gjennomskjæringsmetoden og den mandatbaserte metoden som er angitt i artikkel 132a nr. 1 og 2, skal ikke overstige det risikovektede beløpet for denne IKI-ens eksponeringer beregnet i samsvar med den alternative metoden.

7. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen kan institusjoner som anvender gjennomskjæringsmetoden i samsvar med artikkel 132a nr. 1, beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for sine eksponeringer i form av andeler eller aksjer i en IKI ved å multiplisere eksponeringsverdiene for disse eksponeringene, beregnet i samsvar med artikkel 111, med risikovekten () beregnet etter formelen i artikkel 132c, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Institusjonene beregner verdien av sine beholdninger av andeler eller aksjer i en IKI til historisk kost, men beregner verdien av IKI-ens underliggende eiendeler til virkelig verdi dersom de anvender gjennomskjæringsmetoden.
 - b) En endring i markedsverdien av de andelene eller aksjene som institusjonene beregner til historisk kost, endrer verken beløpet for disse institusjonenes ansvarlige kapital eller eksponeringsverdien knyttet til disse beholdningene.»

63) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 132a

Metoder for beregning av risikovektede eksponeringsbeløp for IKI-er

1. Dersom vilkårene i artikkel 132 nr. 3 er oppfylt, skal institusjoner som har tilstrekkelige opplysninger om hver enkelt av en IKIs underliggende eksponeringer, ta hensyn til disse eksponeringene ved beregningen av det risikovektede eksponeringsbeløpet for IKI-en, gjennom å risikovekte alle IKI-ens underliggende eksponeringer som om disse institusjonene innehadde dem direkte.
2. Dersom vilkårene i artikkel 132 nr. 3 er oppfylt, kan institusjoner som ikke har tilstrekkelige opplysninger om hver enkelt av en IKIs underliggende eksponeringer til å anvende gjennomskjæringsmetoden, beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for disse eksponeringene i samsvar med grensene fastsatt i IKI-ens mandat og relevant lovgivning.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Institusjonene skal foreta beregningene nevnt i første ledd idet det forutsettes at IKI-en først påtar seg eksponeringer opptil den høyeste tillatte grensen i henhold til dens mandat eller relevant lovgivning i form av de eksponeringene som medfører det høyeste kravet til ansvarlig kapital, og deretter fortsetter å påta seg eksponeringer i fallende rekkefølge til den høyeste samlede eksponeringsgrensen er nådd, og at IKI-en benytter finansiell giring opptil den høyeste tillatte grensen i henhold til dens mandat eller relevant lovgivning, dersom det er relevant.

Institusjonene skal foreta beregningene nevnt i første ledd i samsvar med metodene fastsatt i dette kapitlet, i kapittel 5 og i kapittel 6 avsnitt 3, 4 eller 5 i denne avdelingen.

3. Som unntak fra artikkel 92 nr. 3 bokstav d) kan institusjoner som beregner det risikovektede eksponeringsbeløpet for en IKI-s eksponeringer i samsvar med nr. 1 eller 2 i denne artikkelen, beregne kravet til ansvarlig kapital for kredittverdijusteringsrisikoen for derivat eksponeringer for denne IKI-en som et beløp som er lik 50 % av kravet til ansvarlig kapital for disse derivat eksponeringene beregnet i samsvar med kapittel 6 avsnitt 3, 4 eller 5 i denne avdelingen, alt etter hva som er relevant.

Ved beregningen av kravet til ansvarlig kapital for kredittverdijusteringsrisikoen kan en institusjon, som unntak fra første ledd, velge ikke å ta med derivat eksponeringer som ikke ville vært omfattet av dette kravet dersom institusjonen hadde påtatt seg disse direkte.

4. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvordan institusjonene skal beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet omhandlet i nr. 2 dersom en eller flere av inndataene som kreves for å foreta denne beregningen, ikke er tilgjengelige.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. mars 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 132b

Unntak fra metodene for beregning av risikovektede eksponeringsbeløp for IKI-er

1. Fra beregningene omhandlet i artikkel 32 kan institusjonene utelukke ren kjernekapital-instrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter, tilleggskapitalinstrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter som innehas av en IKI, og som institusjonene skal trekke fra i samsvar med henholdsvis artikkel 36 nr. 1 og artikkel 56, 66 og 72e.
2. Fra beregningene omhandlet i artikkel 132 kan institusjonene utelukke eksponeringer i form av andeler eller aksjer i IKI-er omhandlet i artikkel 150 nr. 1 bokstav g) og h), og i stedet anvende behandlingen i artikkel 133 på disse eksponeringene.

Artikkel 132c

Behandling av eksponeringer utenfor balansen mot IKI-er

1. Institusjonene skal beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for sine poster utenfor balansen som vil kunne konverteres til eksponeringer i form av andeler eller aksjer i en IKI, ved å multiplisere eksponeringsverdiene for disse eksponeringene, beregnet i samsvar med artikkel 111, med følgende risikovekt:
 - a) For alle eksponeringer som institusjonene benytter en av metodene i artikkel 132a for:

$$RW_i^* = \frac{RWAE_i}{E_i^*} \cdot \frac{A_i}{EQ_i}$$

der

RW_i^* = risikovekten,

I = indeksen for IKI-en:

$RWAE_i$ = beløpet beregnet i samsvar med artikkel 132a for en IKIi,

E_i^* = eksponeringsverdien av eksponeringene i IKIi,

A_i = den balanseførte verdien av eiendelene i IKIi, og

EQ_i = den balanseførte verdien av egenkapitalen i IKIi.

- b) For alle andre eksponeringer: $RW_i^* = 1\ 250\%$
2. Institusjonene skal beregne eksponeringsverdien av et minsteverditilsagn som oppfyller vilkårene i nr. 3 i denne artikkelen, som den diskonterte nåverdien av det garanterte beløpet ved hjelp av en standard risikofri diskonteringsfaktor. Institusjonene

kan redusere eksponeringsverdien av minsteverditilsagnet med eventuelle tap som bokføres for minsteverditilsagnet i henhold til den gjeldende regnskapsstandard.

Institusjonene skal beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for eksponeringer utenfor balansen som følger av minsteverditilsagn som oppfyller alle vilkårene i nr. 3 i denne artikkelen, ved å multiplisere eksponeringsverdien av disse eksponeringene med en konverteringsfaktor på 20 % og den risikovekten som følger av artikkel 132 eller 152.

3. Institusjonene skal fastsette det risikovektede eksponeringsbeløpet for eksponeringer utenfor balansen som følger av minsteverditilsagn i samsvar med nr. 2, dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Institusjonens eksponering utenfor balansen er et minsteverditilsagn for en investering i andeler eller aksjer i en eller flere IKI-er, som innebærer at institusjonen er forpliktet til å foreta utbetalinger i henhold til minsteverditilsagnet bare dersom markedsverdien av IKI-ens eller IKI-enes underliggende eksponeringer er under en forhåndsfastsatt terskel på et eller flere tidspunkter, som angitt i kontrakten.
 - b) IKI-en er et av følgende:
 - i) En UCITS som definert i direktiv 2009/65/EF, eller
 - ii) et AIF som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2011/61/EU som utelukkende investerer i omsettelige verdipapirer eller i andre likvide finansielle eiendeler som omhandlet i artikkel 50 nr. 1 i direktiv 2009/65/EF, dersom AIF-ets mandat ikke tillater en høyere finansiell giring enn den som er tillatt i henhold til artikkel 51 nr. 3 i direktiv 2009/65/EF.
 - c) Den gjeldende markedsverdien av IKI-ens underliggende eksponeringer som ligger til grunn for minsteverditilsagnet, dekker eller overstiger nåverdien av terskelverdien som angis i minsteverditilsagnet, uten at det tas hensyn til virkningen av minsteverditilsagn utenfor balansen.
 - d) Når den overskytende markedsverdien av IKI-ens eller IKI-enes underliggende eksponeringer i forhold til nåverdien av minsteverditilsagnet faller, kan institu-

sjonen, eller et annet foretak dersom det omfattes av tilsynet på konsolidert grunnlag som institusjonen selv er underlagt i samsvar med denne forordningen og direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2002/87/EF, påvirke sammensetningen av IKI-ens eller IKI-enes underliggende eksponeringer eller på annen måte begrense muligheten for en ytterligere reduksjon av den overskytende verdien.

- e) Den direkte eller indirekte sluttmottakeren av minsteverditilsagnet er vanligvis en ikke-profesjonell kunde som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 11 i direktiv 2014/65/EU.»

64) I artikkel 144 nr. 1 skal bokstav g) lyde:

«g) Institusjonen har ved hjelp av IRB-metoden beregnet krav til ansvarlig kapital som følge av sine risikoparameterestimater, og kan foreta rapporteringen som kreves i artikkel 430.»

65) Artikkel 152 skal lyde:

«Artikkel 152

Behandling av eksponeringer i form av andeler eller aksjer i IKI-er

1. Institusjonene skal beregne de risikovektede eksponeringsbeløpene for sine eksponeringer i form av andeler eller aksjer i en IKI ved å multiplisere det risikovektede eksponeringsbeløpet for IKI-en, beregnet i samsvar med metodene angitt i nr. 2 og 5, med den prosentdelen av andeler eller aksjer som disse institusjonene innehar.
2. Dersom vilkårene i artikkel 132 nr. 3 er oppfylt, skal institusjoner som har tilstrekkelige opplysninger om hver enkelt av IKI-ens underliggende eksponeringer, ta hensyn til de underliggende eksponeringene ved beregningen av det risikovektede eksponeringsbeløpet for IKI-en, gjennom å risikovekte alle IKI-ens underliggende eksponeringer som om institusjonene innehadde dem direkte.
3. Som unntak fra artikkel 92 nr. 3 bokstav d) kan institusjoner som beregner det risikovektede eksponeringsbeløpet for IKI-en i samsvar med nr. 1 eller 2 i denne artikkelen, beregne kravet til ansvarlig kapital for kredittverdijusteringsrisikoen for derivat eksponeringer for denne IKI-en som et beløp som er lik 50 % av kravet til ansvarlig kapital for disse derivat eksponeringene beregnet i samsvar med kapittel 6 avsnitt 3,

4 eller 5 i denne avdelingen, alt etter hva som er relevant.

Ved beregningen av kravet til ansvarlig kapital for kredittverdijusteringsrisikoen kan en institusjon, som unntak fra første ledd, velge ikke å ta med derivateksponeringer som ikke ville vært omfattet av dette kravet dersom institusjonen hadde påtatt seg disse direkte.

4. Institusjoner som anvender gjennomskjæringsmetoden i samsvar med nr. 2 og 3 i denne artikkelen, og som oppfyller vilkårene for delvis anvendelse på permanent grunnlag i samsvar med artikkel 150, eller som ikke oppfyller vilkårene for bruk av metodene i dette kapitlet eller en eller flere av metodene i kapittel 5 for alle eller deler av IKI-ens underliggende eksponeringer, skal beregne risikovektede eksponeringsbeløp og forventet tapt beløp i samsvar med følgende prinsipper:

- a) For eksponeringer som er plassert i kategorien for egenkapitalposisjoner omhandlet i artikkel 147 nr. 2 bokstav e), skal institusjonene benytte den enkle risikovektmetoden fastsatt i artikkel 155 nr. 2.
- b) For eksponeringer som er plassert i de postene som representerer verdipapiriseringsposisjoner omhandlet i artikkel 147 nr. 2 bokstav f), skal institusjonene anvende behandlingen angitt i artikkel 254 som om disse institusjonene innehadde disse eksponeringene direkte.
- c) For alle andre underliggende eksponeringer skal institusjonene benytte standardmetoden fastsatt i kapittel 2 i denne avdelingen.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav a) skal institusjonen, dersom den ikke er i stand til å skille mellom aktiv eierkapitalposisjoner (PE), børsomsatte eksponeringer og andre egenkapitalposisjoner, behandle de aktuelle eksponeringene som andre egenkapitalposisjoner.

5. Dersom vilkårene i artikkel 132 nr. 3 er oppfylt, kan institusjoner som ikke har tilstrekkelige opplysninger om de enkelte underliggende eksponeringene for en IKI, beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for disse eksponeringene i samsvar med den mandatbaserte metoden angitt i artikkel 132a nr. 2. Når det gjelder eksponeringer oppført i nr. 4 bokstav a)–c) i denne

artikkelen, skal institusjonene imidlertid anvende de metodene som er angitt der.

6. Med forbehold for artikkel 132b nr. 2 skal institusjoner som ikke anvender gjennomskjæringsmetoden i samsvar med nr. 2 og 3 i denne artikkelen, eller den mandatbaserte metoden i samsvar med nr. 5 i denne artikkelen, anvende den alternative metoden omhandlet i artikkel 132 nr. 2.
7. Institusjonene kan beregne det risikovektede eksponeringsbeløpet for sine eksponeringer i form av andeler eller aksjer i en IKI ved å bruke en kombinasjon av metodene omhandlet i denne artikkelen, forutsatt at vilkårene for bruk av disse metodene er oppfylt.
8. Institusjoner som ikke har tilstrekkelige data eller opplysninger til å beregne det risikovektede beløpet for en IKI i samsvar med metodene angitt i nr. 2–5, kan benytte en tredjeparts beregninger, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Tredjeparten er et av følgende:
 - i) Depotinstitusjonen eller depotfinansinstitusjonen for IKI-en, forutsatt at IKI-en utelukkende investerer i verdipapirer og deponerer alle verdipapirer hos denne depotinstitusjonen eller depotfinansinstitusjonen.
 - ii) IKI-ens forvaltningsselskap dersom IKI-en ikke er omfattet av punkt i) i denne bokstaven, og forutsatt at IKI-ens forvaltningsselskap oppfyller kriteriene i nr. 132 nr. 3 bokstav a).
 - b) For eksponeringer som ikke er oppført i nr. 4 bokstav a)–c) i denne artikkelen, foretar tredjeparten beregningen i samsvar med gjennomskjæringsmetoden angitt i artikkel 132a nr. 1.
 - c) For eksponeringer oppført i nr. 4 bokstav a)–c) foretar tredjeparten beregningen i samsvar med de metodene som er angitt der.
 - d) En ekstern revisor har bekreftet at tredjepartens beregning er korrekt.

Institusjoner som er avhengige av tredjeparts beregninger, skal multiplisere de risikovektede eksponeringsbeløpene for en IKIs eksponeringer som følger av disse beregningene, med en faktor på 1,2.

Som unntak fra annet ledd skal faktoren på 1,2 ikke anvendes dersom institusjonen har ubegrenset tilgang til de detaljerte beregningene som tredjepart har foretatt. Institusjonen skal på anmodning framlegge

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

disse beregningene for vedkommende myndighet.

9. Med hensyn til denne artikkelen får artikkel 132 nr. 5 og 6 og artikkel 132b anvendelse. Med hensyn til denne artikkelen får artikkel 132c anvendelse med de risikovektene som beregnes i samsvar med kapittel 3 i denne avdelingen.»

66) I artikkel 158 skal nytt nummer lyde:

«9a. Det forventede tapsbeløpet for et minsteverditilsagn som oppfyller alle kravene i artikkel 132c nr. 3, skal være null.»

67) Artikkel 164 skal lyde:

«Artikkel 164

Tapsgrad ved mislighold (LGD)

1. Institusjonene skal foreta egne LGD-estimer, forutsatt at kravene i avsnitt 6 i dette kapitlet er oppfylt og tillatelse er gitt av vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 143. For forringelsesrisiko for kjøpte fordringer skal det anvendes en LGD-verdi på 75 %. Dersom en institusjon kan dele opp sine EL-estimer for forringelsesrisiko for kjøpte fordringer i PD- og LGD-verdier på en pålitelig måte, kan institusjonen anvende sitt eget LGD-estimat.
2. Ikke-finansiert kredittbeskyttelse kan anerkjennes ved at PD- eller LGD-estimer justeres i henhold til kravene i artikkel 183 nr. 1–3, og med vedkommende myndigheters tillatelse, enten for en enkel eksponering eller en gruppe av eksponeringer. En institusjon skal ikke gi garanterte eksponeringer en justert PD- eller LGD-verdi slik at den justerte risikovekten blir lavere enn den som gjelder for en sammenlignbar direkte eksponering mot garantisten.
3. Ved anvendelsen av artikkel 154 nr. 2 skal LGD-verdien for en sammenlignbar direkte eksponering mot yteren av beskyttelse omhandlet i artikkel 153 nr. 3 fastsettes enten på grunnlag av LGD-verdien som er tilknyttet en ikke-sikret fasilitet for garantisten, eller skyldnerens ikke-sikrede fasilitet, avhengig av om tilgjengelig dokumentasjon og garantiens struktur tyder på at det beløpet som kan gjenvinnes, vil avhenge av den finansielle stillingen til henholdsvis garantist eller skyldner dersom både garantist og skyldner misligholder i løpet av den sikrede transaksjonens levetid.
4. Den eksponeringsvektede gjennomsnittlige LGD-verdien for alle massemarkedseksponeringer som er sikret med boligeien-

dom, og som ikke nyter godt av garantier fra sentralmyndigheter, skal ikke være lavere enn 10 %.

Den eksponeringsvektede gjennomsnittlige LGD-verdien for alle massemarkedseksponeringer som er sikret med næringseiendom, og som ikke nyter godt av garantier fra sentralmyndigheter, skal ikke være lavere enn 15 %.

5. Medlemsstatene skal utpeke en myndighet som skal ha ansvar for anvendelsen av nr. 6. Denne myndigheten skal være vedkommende myndighet eller den utpekte myndigheten.

Dersom den myndigheten som er utpekt av medlemsstaten til å anvende denne artikkelen, er vedkommende myndighet, skal den sikre at de relevante nasjonale organene og myndighetene som har et makrotilsynsmandat, blir behørig underrettet om at vedkommende myndighet har til hensikt å anvende denne artikkelen, og sikre at de på en egnet måte deltar i vurderingen av bekymringer knyttet til finansiell stabilitet i sin medlemsstat i samsvar med nr. 6.

Dersom den myndigheten som er utpekt av medlemsstaten til å anvende denne artikkelen, ikke er vedkommende myndighet, skal medlemsstaten vedta de bestemmelsene som er nødvendige for å sikre egnet samordning og utveksling av opplysninger mellom vedkommende myndighet og den utpekte myndigheten, med sikte på korrekt anvendelse av denne artikkelen. Myndighetene skal særlig være forpliktet til å ha et nært samarbeid og dele alle opplysninger som kan være nødvendige for at den utpekte myndigheten skal kunne utføre de oppgavene som den er pålagt i henhold til denne artikkelen, på en tilfredsstillende måte. I dette samarbeidet skal det tas sikte på å unngå enhver form for overlappende eller inkonsekvente tiltak mellom vedkommende myndighet og den utpekte myndigheten, og å sikre at det tas behørig hensyn til samspillet med andre tiltak, særlig tiltak truffet i henhold til artikkel 458 i denne forordningen og artikkel 133 i direktiv 2013/36/EU.

6. På grunnlag av dataene som er samlet inn i henhold til artikkel 430a, og andre relevante indikatorer, og idet det tas hensyn til den framtidige utviklingen på eiendomsmarkedene, skal myndigheten utpekt i samsvar med nr. 5 i denne artikkelen

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

regelmessig, og minst en gang i året, vurderer om LGD-minsteverdiene nevnt i nr. 4 i denne artikkelen er hensiktsmessige for eksponeringer som er sikret med pant i boligeiendom eller næringseiendom i en eller flere deler av territoriet til vedkommende myndighets medlemsstat.

Dersom myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 5, på grunnlag av vurderingen omhandlet i første ledd i dette nummeret, konkluderer med at LGD-minsteverdiene nevnt i nr. 4 ikke er tilstrekkelige, og dersom den anser at de utilstrekkelige LGD-verdiene kan ha negativ innvirkning på den nåværende eller framtidige finansielle stabiliteten i medlemsstaten, kan den fastsette økte LGD-minsteverdier for disse eksponeringene i en eller flere deler av territoriet til vedkommende myndighets medlemsstat. Disse høyere minsteverdiene kan også anvendes på nivået for ett eller flere eiendomssegmenter for slike eksponeringer.

Myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 5, skal underrette EBA og ESRB før den treffer beslutningen omhandlet i dette nummeret. Innen en måned etter at de mottok underretningen, skal EBA og ESRB avgi uttalelse til den berørte medlemsstaten. EBA og ESRB skal offentliggjøre disse LGD-verdiene.

7. Dersom myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 5, fastsetter økte LGD-minsteverdier i henhold til nr. 6, skal institusjonene ha en overgangsperiode på seks måneder for å anvende dem.
8. EBA skal i nært samarbeid med ESRB utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvilke vilkår myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 5, skal ta hensyn til når den, som en del av vurderingen omhandlet i nr. 6, vurderer om LGD-verdiene er hensiktsmessige.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 31. desember 2019.

Kommissjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

9. ESRB kan gjennom anbefalinger i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 og i nært samarbeid med EBA gi råd til myndigheter som er utpekt i samsvar med nr. 5 i denne artikkelen, om følgende:

- a) Faktorer som kan «ha negativ innvirkning på den nåværende eller framtidige finansielle stabiliteten» i henhold til nr. 6, og
- b) veiledende referanseverdier som myndigheten utpekt i samsvar med nr. 1a skal ta hensyn til når den fastsetter økte LGD-minsteverdier.

10. Institusjonene i en medlemsstat skal anvende de økte LGD-minsteverdiene som en annen medlemsstats myndigheter har fastsatt i samsvar med nr. 6, for alle sine tilsvarende eksponeringer som er sikret med pant i boligeiendom eller næringseiendom i en eller flere deler av denne medlemsstaten.»

68) I artikkel 201 nr. 1 skal bokstav h) lyde:

«h) Kvalifiserte sentrale motparter.»

69) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 204a

Godtakbare typer av egenkapitalderivater

1. Institusjonene kan anvende egenkapitalderivater som er totalavkastningsbytteavtaler eller som økonomisk sett er tilsvarende, som godtakbar kredittbeskyttelse bare med sikte på å utføre intern sikring.

Dersom en institusjon kjøper kredittbeskyttelse gjennom en totalavkastningsbytteavtale og registrerer nettobetalingene som mottas innenfor rammen av bytteavtalen, som nettoinntekt, men ikke registrerer den motsvarende forringelsen av verdien av eiendelen som er beskyttet enten gjennom reduksjon av virkelig verdi eller ved et tillegg til fond, skal kredittbeskyttelsen ikke anses som godtakbar.

2. Dersom en institusjon utfører en intern sikring ved hjelp av et egenkapitalderivat, skal kredittrisikoen som blir overført til handelsporteføljen, overføres til en eller flere tredjeparter for at den interne sikringen skal kunne anses som godtakbar kredittbeskyttelse i henhold til dette kapitlet.

Dersom intern sikring er utført i samsvar med første ledd, og kravene i dette kapitlet er oppfylt, skal institusjonene anvende reglene i avsnitt 4–6 i dette kapitlet for å beregne risikovektede eksponeringsbeløp og forventet tapt beløp når disse omfattes av ikke-finansiert kredittbeskyttelse.»

70) I artikkel 223 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 3 skal annet ledd lyde:

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

For transaksjoner med OTC-derivater skal institusjoner som benytter metoden fastsatt i kapittel 6 avsnitt 6, beregne E_{VA} på følgende måte:

$$E_{VA} = E.»$$

b) I nr. 5 skal nytt ledd lyde:

«For transaksjoner med OTC-derivater skal institusjoner som benytter metodene fastsatt i kapittel 6 avsnitt 3, 4 og 5, ta hensyn til de risikoreducerende virkningene av sikkerhet i samsvar med bestemmelsene fastsatt i kapittel 6 avsnitt 3, 4 og 5, alt etter hva som er relevant.»

71) I artikkel 272 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 6 skal lyde:

«6) «sikringsgruppe» en gruppe av transaksjoner i en enkelt motregningsgruppe for hvilken full eller delvis motregning er tillatt for å fastsette den potensielle framtidige eksponeringen i henhold til metodene i avsnitt 3 eller 4 i dette kapitlet,».

b) Nytt nummer skal lyde:

«7a) «ensidig marginavtale» en marginavtale der en institusjon er pålagt å stille variasjonsmargin overfor en motpart, men ikke har rett til å motta variasjonsmargin fra denne motparten, eller omvendt,».

c) Nr. 12 skal lyde:

«12) «gjeldende markedsverdi» eller «CMV» («Current Market Value») netto markedsverdi av alle transaksjoner i en motregningsgruppe, uten at det tas hensyn til eventuell mottatt eller stilt sikkerhet, der positive og negative markedsverdier motregnes ved beregningen av CMV,».

d) Nytt nummer skal lyde:

«12a) «nettobeløp for uavhengig sikkerhet» eller «NICA» summen av den volatilitetsjusterte verdien av mottatt eller stilt nettosikkerhet, alt etter hva som er relevant, for motregningsgruppen, unntatt variasjonsmargin,»

72) I artikkel 273 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Institusjonene skal beregne eksponeringsverdien for kontraktene oppført i vedlegg II på grunnlag av en av metodene i avsnitt 3–6 i samsvar med denne artikkelen.

En institusjon som ikke oppfyller vilkårene i artikkel 273a nr. 1, skal ikke be-

nytte metoden i avsnitt 4. En institusjon som ikke oppfyller vilkårene i artikkel 273a nr. 2, skal ikke benytte metoden i avsnitt 5.

Institusjonene kan på permanent grunnlag kombinere metodene i avsnitt 3–6 innenfor en selskapsgruppe. En enkelt institusjon skal ikke kombinere metodene i avsnitt 3–6 på permanent grunnlag.»

b) Nr. 6, 7 og 8 skal lyde:

«6. I henhold til metodene i avsnitt 3–6 skal eksponeringsverdien for en gitt motpart være lik summen av eksponeringsverdiene beregnet for hver motregningsgruppe med vedkommende motpart.

Dersom én marginavtale gjelder for flere motregningsgrupper med denne motparten, og institusjonen benytter en av metodene i avsnitt 3–6 for å beregne eksponeringsverdien for disse motregningsgruppene, skal eksponeringsverdien som unntak fra første ledd beregnes i samsvar med det relevante avsnittet.

For en gitt motpart skal eksponeringsverdien for en gitt motregningsgruppe av OTC-derivater i vedlegg II beregnet i samsvar med dette kapitlet være den største av null og differansen mellom usummen av eksponeringsbeløp for alle motregningsgrupper med motparten og summen av kredittverdijusteringene for den berørte motparten som institusjonen anser som gjennomført nedskrivning. Kredittverdijusteringene skal beregnes uten en eventuell motsvarende debetverdijustering av foretakets egen kredittrisiko, som allerede er utelukket fra den ansvarlige kapitalen i samsvar med artikkel 33 nr. 1 bokstav c).

7. Ved beregning av eksponeringsverdien i samsvar med metodene i avsnitt 3–5 kan institusjonene behandle to helt motsvarende derivatkontrakter som omfattes av motregningsavtalen, som om de var en enkelt kontrakt med en nominell hovedstol lik null.

Ved anvendelsen av første ledd er to OTC-derivatkontrakter helt motsvarende når de oppfyller alle følgende vilkår:

a) Deres risikoposisjoner har motsatt fortegn.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- b) Deres egenskaper, med unntak av handelsdatoen, er identiske.
 - c) Deres kontantstrømmer utligner hverandre fullt ut.
8. Institusjonene skal fastsette eksponeringsverdien for eksponeringer som oppstår som følge av transaksjoner med lang oppgjørfrist, ved hjelp av metodene i avsnitt 3–6 i dette kapitlet, uansett hvilken metode institusjonen har valgt for behandling av OTC-derivater og gjenkjøpstransaksjoner, innlån og utlån av verdipapirer eller varer, og marginlånstransaksjoner. Ved beregning av kravene til ansvarlig kapital for transaksjoner med lang oppgjørfrist kan institusjoner som benytter metoden i kapittel 3, anvende risikovekter i henhold til metoden i kapittel 2 på permanent grunnlag og uansett hvor vesentlige disse posisjonene er.»
- c) Nytt nummer skal lyde:

«9. Når det gjelder metodene i avsnitt 3–6 i dette kapitlet, skal institusjonene behandle transaksjoner der spesifikk feil vei-risiko er identifisert, i samsvar med artikkel 291 nr. 2 og 4–6.»

73) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 273a

Vilkår for anvendelse av forenklede metoder for beregning av eksponeringsverdien

1. En institusjon kan beregne eksponeringsverdien av sine derivatposisjoner i samsvar med metoden i avsnitt 4, forutsatt at omfanget av dens derivatvirksomhet i og utenfor balansen er lik eller mindre enn begge følgende terskelverdier på grunnlag av en månedlig vurdering basert på dataene fra den siste dagen i måneden:
 - a) 10 % av institusjonens samlede eiendeler.
 - b) 300 millioner euro.
2. En institusjon kan beregne eksponeringsverdien av sine derivatposisjoner i samsvar med metoden i avsnitt 5, forutsatt at omfanget av dens derivatvirksomhet i og utenfor balansen er lik eller mindre enn begge følgende terskelverdier på grunnlag av en månedlig vurdering basert på dataene fra den siste dagen i måneden:
 - a) 5 % av institusjonens samlede eiendeler.
 - b) 100 millioner euro.
3. Ved anvendelsen av nr. 1 og 2 skal institusjonene beregne omfanget av sin derivat-

virksomhet i og utenfor balansen på grunnlag av data fra den siste dagen i hver måned i samsvar med følgende krav:

- a) Derivatposisjoner skal verdsettes til markedsverdi på den aktuelle datoen; dersom en posisjons markedsverdi ikke er tilgjengelig på en gitt dato, skal institusjonen anvende den virkelige verdien for posisjonen på den datoen; dersom verken markedsverdi eller virkelig verdi er tilgjengelig på en gitt dato, skal institusjonene verdsette denne posisjonen til den seneste markedsverdien eller virkelige verdien.
 - b) Lange derivatposisjoners absolutte verdi og korte derivatposisjoners absolutte verdi skal summeres.
 - c) Alle derivatposisjoner skal tas med, unntatt kredittderivater som anses som interne sikringer mot kredittrisikokoeksponeringer utenfor handelsporteføljen.
4. Som unntak fra nr. 1 eller 2, alt etter hva som er relevant, og dersom derivatvirksomheten på konsolidert grunnlag ikke overstiger terskelverdiene i nr. 1 eller 2, alt etter hva som er relevant, kan en institusjon som inngår i konsolideringen, og som ville måtte anvende metoden i avsnitt 3 eller 4 fordi den overskrider disse terskelverdiene på individuelt grunnlag, i stedet velge å anvende den metoden som ville gjelde på konsolidert grunnlag, med forbehold for vedkommende myndighets godkjenning.
5. Institusjonene skal underrette vedkommende myndigheter om de metodene fastsatt i avsnitt 4 eller 5 som de benytter, eller eventuelt slutter å benytte, for å beregne eksponeringsverdien av derivatposisjonene.
 6. Institusjonene skal ikke inngå en derivattransaksjon eller kjøpe eller selge et derivat utelukkende for å oppfylle et av vilkårene i nr. 1 og 2 ved den månedlige vurderingen.

Artikkel 273b

Manglende overholdelse av vilkårene for anvendelse av forenklede metoder for beregning av eksponeringsverdien av derivater

1. En institusjon som ikke lenger oppfyller et eller flere av vilkårene i artikkel 273a nr. 1 eller 2, skal umiddelbart underrette vedkommende myndighet om dette.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

2. En institusjon skal slutte å beregne eksponeringsverdiene av sine derivatposisjoner i samsvar med avsnitt 4 eller 5, alt etter hva som er relevant, innen tre måneder etter at et av følgende inntreffer:
 - a) Institusjonen oppfyller ikke vilkårene i artikkel 273a nr. 1 bokstav a) eller artikkel 273a nr. 2 bokstav a), alt etter hva som er relevant, eller vilkårene i artikkel 273a nr. 1 bokstav b) eller artikkel 273a nr. 2 bokstav b), alt etter hva som er relevant, i tre sammenhengende måneder.
 - b) Institusjonen oppfyller ikke vilkårene i artikkel 273a nr. 1 bokstav a) eller artikkel 273a nr. 2 bokstav a), alt etter hva som er relevant, eller vilkårene i artikkel 273a nr. 1 bokstav b) eller artikkel 273a nr. 2 bokstav b), alt etter hva som er relevant, i mer enn seks av de foregående tolv månedene.
3. Dersom en institusjon har sluttet å beregne eksponeringsverdiene av sine derivatposisjoner i samsvar med avsnitt 4 eller 5, alt etter hva som er relevant, skal den ha tillatelse til å gjenoppta beregningen av eksponeringsverdien av sine derivatposisjoner som angitt i avsnitt 4 eller 5 bare dersom den dokumenterer overfor vedkommende myndighet at alle vilkårene i artikkel 273a nr. 1 eller 2 er oppfylt i en uavbrutt periode på ett år.»

74) I tredje del avdeling II kapittel 6 skal avsnitt 3, 4 og 5 lyde:

«*Avsnitt 3*

Standardmetode for motpartskredittrisiko

Artikkel 274

Eksponeringsverdi

1. En institusjon kan beregne en enkelt eksponeringsverdi på motregningsgruppenivå for alle transaksjoner som omfattes av en motregningsavtale, dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Motregningsavtalen tilhører en av de typene motregningsavtaler som er omhandlet i artikkel 295.
 - b) Motregningsavtalen er anerkjent av vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 296.
 - c) Institusjonen har oppfylt forpliktelsene fastsatt i artikkel 297 med hensyn til motregningsavtalen.

Dersom noen av vilkårene i første ledd ikke er oppfylt, skal institusjonen behandle hver

transaksjon som om den var en egen motregningsgruppe.

2. Institusjonene skal beregne en motregningsgruppes eksponeringsverdi i henhold til standardmetoden for motpartskredittrisiko på følgende måte:

$$\text{Eksponeringsverdi} = \alpha \cdot (\text{RC} + \text{PFE})$$

der

RC = gjenanskaffelseskost beregnet i samsvar med artikkel 275, og

PFE = potensiell framtidig eksponering beregnet i samsvar med artikkel 278,

$$\alpha = 1,4.$$

3. Eksponeringsverdien av en motregningsgruppe som omfattes av en kontraktsfestet marginavtale, skal ikke overstige eksponeringsverdien av den samme motregningsgruppen som ikke omfattes av noen form for marginavtale.
4. Dersom flere marginavtaler får anvendelse på samme motregningsgruppe, skal institusjonene henføre hver marginavtale til den gruppen av transaksjoner i motregningsgruppen som denne marginavtalen kontraktsrettslig får anvendelse på, og beregne en eksponeringsverdi separat for hver av disse grupperte transaksjonene.
5. Institusjonene kan fastsette en motregningsgruppes eksponeringsverdi til null dersom den oppfyller alle følgende vilkår:
 - a) Motregningsgruppen består utelukkende av solgte opsjoner.
 - b) Motregningsgruppens gjeldende markedsverdi er til enhver tid negativ.
 - c) Institusjonen har på forhånd mottatt premien for alle opsjoner som inngår i motregningsgruppen, som en garanti for at kontraktene oppfylles.
 - d) Motregningsgruppen er ikke omfattet av en marginavtale.
6. I en motregningsgruppe skal institusjonene erstatte en transaksjon som er en endelig lineær kombinasjon av kjøpte eller solgte kjøps- eller salgsoptioner, med alle de enkelte optionene som utgjør denne lineære kombinasjonen, ansett som en individuell transaksjon, med sikte på beregningen av motregningsgruppens eksponeringsverdi i samsvar med dette avsnittet. Hver slik kombinasjon av opsjoner skal behandles som en individuell transaksjon i den motregningsgruppen som kombinasjo-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

nen inngår i med sikte på beregningen av eksponeringsverdien.

7. Eksponeringsverdien av en kredittderivattransaksjon som er en lang posisjon i det underliggende instrumentet, kan begrenses til det utestående ubetalte premiebeløpet, forutsatt at den behandles som en egen motregningsgruppe som ikke er omfattet av en marginavtale.

Artikkel 275

Gjenanskaffelseskost

1. Institusjonene skal beregne gjenanskaffelseskost for motregningsgrupper som ikke omfattes av en marginavtale, etter følgende formel:

$$RC = \max\{CMV - NICA, 0\}$$

2. Institusjonene skal beregne gjenanskaffelseskost for en enkelt motregningsgruppe

3. Institusjonene skal beregne gjenanskaffelseskost for flere motregningsgrupper som er omfattet av samme marginavtale, etter følgende formel:

$$RC = \max\left\{\sum_i \max\{CMV_i, 0\} - \max\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\} + \max\left\{\sum_i \min\{CMV_i, 0\} - \min\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\}$$

der

RC = gjenanskaffelseskost,

I = indeksen for de motregningsgruppene som er omfattet av den enkelte marginavtalen,

CMV_i = CMV for motregningsgruppe i,

VM_{MA} = summen av den volatilitetsjusterte verdien av sikkerhet som regelmessig mottas eller stilles, alt etter hva som er relevant, for flere motregningsgrupper med sikte på å begrense endringer i deres CMV, og

NICA_{MA} = summen av den volatilitetsjusterte verdien av sikkerhet som regelmessig mottas eller stilles, alt etter hva som er relevant, for flere motregningsgrupper som ikke er VM_{MA}.

Ved anvendelsen av første ledd kan NICA_{MA} beregnes på handelsnivå, på motregningsgruppenivå eller på nivået for alle motregningsgrupper som marginavtalen gjelder for, avhengig av hvilket nivå marginavtalen gjelder på.

Artikkel 276

Anerkjennelse og behandling av sikkerhet

1. Ved anvendelsen av dette avsnittet skal institusjonene beregne sikkerhetsbeløpene

som er omfattet av en marginavtale, etter følgende formel:

$$RC = \max\{CMV - VM - NICA, TH + MTA - NICA, 0\}$$

der

RC = gjenanskaffelseskost,

VM = den volatilitetsjusterte verdien av nettovariasjonsmarginen som regelmessig mottas eller stilles, alt etter hva som er relevant, for motregningsgruppen med sikte på å begrense endringer i motregningsgruppens CMV,

TH = den marginterskelen som gjelder for motregningsgruppen i henhold til marginavtalen, og under hvilken institusjonen ikke kan kreve sikkerhetsstillelse, og

MTA = det minste overføringsbeløpet som gjelder for motregningsgruppen i henhold til marginavtalen.

for VM, VMMA, NICA og NICA_{MA} ved å anvende alle følgende krav:

- a) Dersom alle transaksjoner som inngår i en motregningsgruppe, tilhører handelsporteføljen, skal bare sikkerhet som godtas i henhold til artikkel 197 og 299, anerkjennes.
- b) Dersom en motregningsgruppe inneholder minst en transaksjon som er utenfor handelsporteføljen, skal bare sikkerhet som godtas i henhold til artikkel 197, anerkjennes.
- c) Sikkerhet som er mottatt fra en motpart, skal gis positivt fortegn, og sikkerhet som er stilt til en motpart, skal gis negativt fortegn.
- d) Den volatilitetsjusterte verdien av en hvilken som helst type sikkerhet som er mottatt eller stilt, skal beregnes i samsvar med artikkel 223; ved denne beregningen skal institusjonene ikke benytte metoden i artikkel 225.
- e) Samme sikkerhet skal ikke inngå i både VM og NICA samtidig.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- f) Samme sikkerhet skal ikke inngå i både VMMA og NICAMA samtidig.
 - g) Sikkerhet stilt til en motpart, som er atskilt fra denne motpartens eiendeler, og som følge av denne atskillelsen er konkursbeskyttet i tilfelle av motpartens mislighold eller insolvens, skal ikke anerkjennes ved beregningen av NICA og NICAMA.
2. Ved beregningen av den volatilitetsjusterte verdien av stilt sikkerhet omhandlet i nr. 1 bokstav d) i denne artikkelen skal institusjonene erstatte formelen i artikkel 223 nr. 2 med følgende formel:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

der

C_{VA} = den volatilitetsjusterte verdien av sikkerheten, og

C = sikkerheten,

H_C og H_{fx} er definert i samsvar med artikkel 223 nr. 2.

- 3. Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav d) skal institusjonene fastsette den avviklingsperioden som er relevant for beregningen av volatilitetsjusterte verdier av mottatt eller stilt sikkerhet, i samsvar med en av følgende tidsrammer:
 - a) Ett år for motregningsgruppene omhandlet i artikkel 275 nr. 1.
 - b) Marginrisikoperioden fastsatt i samsvar med artikkel 279c nr. 1 bokstav b) for motregningsgruppene omhandlet i artikkel 275 nr. 2 og 3.

Artikkel 277

Tilordning av transaksjoner til risikokategorier

- 1. Institusjonene skal tilordne hver transaksjon i en motregningsgruppe til en av følgende risikokategorier for å fastsette motregningsgruppens potensielle framtidige eksponering som omhandlet i artikkel 278:
 - a) Renterisiko.
 - b) Valutarisiko.
 - c) Kredittrisiko.
 - d) Egenkapitalrisiko.
 - e) Varerisiko.
 - f) Annen risiko.
- 2. Institusjonene skal foreta tilordningen omhandlet i nr. 1 på grunnlag av den primære risikofaktoren for en derivattransaksjon. Den primære risikofaktoren skal være

den eneste vesentlige risikofaktoren for en derivattransaksjon.

- 3. Som unntak fra nr. 2 skal institusjonene tilordne derivattransaksjoner som har mer enn én vesentlig risikofaktor, til mer enn én risikokategori. Dersom alle de vesentlige risikofaktorene for en av disse transaksjonene tilhører samme risikokategori, skal institusjonene bare være forpliktet til å tilordne denne transaksjonen én gang til den risikokategorien på grunnlag av den mest vesentlige av disse risikofaktorene. Dersom de vesentlige risikofaktorene for en av disse transaksjonene tilhører forskjellige risikokategorier, skal institusjonene tilordne denne transaksjonen én gang til hver risikokategori som transaksjonen har minst én vesentlig risikofaktor for, på grunnlag av den mest vesentlige av risikofaktorene i denne risikokategorien.
- 4. Uten hensyn til nr. 1–3 skal institusjonene, når de tilordner transaksjoner til risikokategoriene oppført i nr. 1, anvende følgende krav:
 - a) Dersom den primære risikofaktoren for en transaksjon, eller den mest vesentlige risikofaktoren i en gitt risikokategori for transaksjoner omhandlet i nr. 3, er en inflasjonsvariabel, skal institusjonene tilordne transaksjonen til renterisikokategorien.
 - b) Dersom den primære risikofaktoren for en transaksjon, eller den mest vesentlige risikofaktoren i en gitt risikokategori for transaksjoner omhandlet i nr. 3, er en klimavariabel, skal institusjonene tilordne transaksjonen til varerisikokategorien.
- 5. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:
 - a) Metoden for å identifisere transaksjoner som har bare én vesentlig risikofaktor.
 - b) Metoden for å identifisere transaksjoner som har mer enn én vesentlig risikofaktor, og for å identifisere den mest vesentlige av disse risikofaktorene med sikte på anvendelsen av nr. 3.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. desember 2019.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i

første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 277a

Sikringsgrupper

1. Institusjonene skal fastsette de relevante sikringsgruppene for hver risikokategori i en motregningsgruppe og tilordne hver transaksjon til disse sikringsgruppene på følgende måte:

- a) Transaksjoner som er innplassert i renterisikokategorien, skal tilordnes til samme sikringsgruppe bare dersom deres primære risikofaktor, eller den mest vesentlige risikofaktoren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner omhandlet i artikkel 277 nr. 3, er angitt i samme valuta.
- b) Transaksjoner som er innplassert i valutarisikokategorien, skal tilordnes til samme sikringsgruppe bare dersom deres primære risikofaktor, eller den mest vesentlige risikofaktoren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner omhandlet i artikkel 277 nr. 3, er basert på samme valutapar.
- c) Alle transaksjoner som er innplassert i kredittrisikokategorien, skal tilordnes til samme sikringsgruppe.
- d) Alle transaksjoner som er innplassert i egenkapitalrisikokategorien, skal tilordnes til samme sikringsgruppe.
- e) Transaksjoner som er innplassert i varerisikokategorien, skal tilordnes til én av følgende sikringsgrupper på grunnlag av arten av deres primære risikofaktor eller den mest vesentlige risikofaktoren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner omhandlet i artikkel 277 nr. 3:
 - i) Energi.
 - ii) Metaller.
 - iii) Landbruksvarer.
 - iv) Andre varer.
 - v) Klimaforhold.
- f) Transaksjoner som er innplassert i kategorien «andre risikoer», skal tilordnes til samme sikringsgruppe bare dersom deres primære risikofaktor eller den mest vesentlige risikofaktoren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner omhandlet i artikkel 277 nr. 3, er identiske.
Ved anvendelsen av første ledd bokstav a) i dette nummeret skal transaksjoner

som er innplassert i renterisikokategorien, og som har en inflasjonsvariabel som primær risikofaktor, tilordnes til separate sikringsgrupper, men ikke sikringsgrupper for transaksjoner som er innplassert i renterisikokategorien, og som ikke har en inflasjonsvariabel som primær risikofaktor. Disse transaksjonene skal tilordnes til samme sikringsgruppe bare dersom deres primære risikofaktor, eller den mest vesentlige risikofaktoren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner omhandlet i artikkel 277 nr. 3, er angitt i samme valuta.

2. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen skal institusjonene opprette separate individuelle sikringsgrupper i hver risikokategori for følgende transaksjoner:

- a) Transaksjoner for hvilke den primære risikofaktoren, eller den mest vesentlige risikofaktoren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner omhandlet i artikkel 277 nr. 3, er enten en risikofaktors markedsimplisitte volatilitet eller dens realiserte volatilitet, eller korrelasjonen mellom to risikofaktorer.
- b) Transaksjoner for hvilke den primære risikofaktoren, eller den mest vesentlige risikofaktoren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner omhandlet i artikkel 277 nr. 3, er forskjellen mellom to risikofaktorer som er tilordnet til samme risikokategori, eller transaksjoner som består av to betalingselementer angitt i samme valuta, og for hvilke en risikofaktor fra samme risikokategori for den primære risikofaktoren inngår i det betalingselementet som ikke inneholder den primære risikofaktoren.
Ved anvendelsen av første ledd bokstav a) i dette nummeret skal institusjonene tilordne transaksjoner til samme sikringsgruppe i den relevante risikokategorien bare dersom deres primære risikofaktor, eller den mest vesentlige risikofaktoren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner omhandlet i artikkel 277 nr. 3, er identisk.
Ved anvendelsen av første ledd bokstav b) skal institusjonene tilordne transaksjoner til samme sikringsgruppe i den relevante risikokategorien bare dersom risikofaktorparet i disse transaksjonene som omhandles der, er identisk, og der-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

som de to risikofaktorene i dette parett har en positiv korrelasjon. I andre tilfeller skal institusjonene tilordne transaksjoner omhandlet i første ledd bokstav b) til en av sikringsgruppene som er fastsatt i samsvar med nr. 1, på grunnlag av bare én av de to risikofaktorene omhandlet i første ledd bokstav b).

- Institusjonene skal på anmodning fra vedkommende myndigheter opplyse om antall sikringsgrupper som er fastsatt i samsvar med nr. 2 i denne artikkelen for hver risikokategori, herunder den primære risikofaktoren, eller den mest vesentlige risikofaktoren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner omhandlet i artikkel 277 nr. 3, eller risikofaktorene for hver av disse sikringsgruppene, samt antallet transaksjoner i hver av disse sikringsgruppene.

Artikkel 278

Potensielle framtidige eksponeringer

- Institusjonene skal beregne en motregningsgruppes potensielle framtidige eksponering på følgende måte:

$$\text{PFE} = \text{multiplier} \cdot \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$$

der

- Ved anvendelsen av nr. 1 skal multiplikatoren beregnes på følgende måte:

$$\text{multiplikator} = \begin{cases} 1 & \text{dersom } z \geq 0 \\ \min \left\{ 1, \text{Floor}_m + (1 - \text{Floor}_m) \cdot \exp \left(\frac{z}{y} \right) \right\} & \text{dersom } z < 0 \end{cases}$$

der

$$\text{Floor}_m = 5 \%$$

$$y = 2 \cdot (1 - \text{Floor}_m) \cdot \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$$

$$z = \begin{cases} \text{CMV} - \text{NICA} & \text{for motregningsgruppene omhandlet i artikkel 275 nr. 1} \\ \text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA} & \text{for motregningsgruppene omhandlet i artikkel 275 nr. 2} \\ \text{CMV}_i - \text{NICA}_i & \text{for motregningsgruppene omhandlet i artikkel 275 nr. 3} \end{cases}$$

NICA_i = nettobeløpet for uavhengig sikkerhet beregnet bare for transaksjoner som inngår i motregningsgruppe i . NICA_i skal beregnes på handelsnivå eller motregningsgruppenivå avhengig av marginavtalen.

PFE = potensiell framtidig eksponering,

a = indeksen for de risikokategoriene som inngår i beregningen av motregningsgruppes potensielle framtidige eksponering,

$\text{AddOn}^{(a)}$ = tillegget for risikokategori a beregnet i samsvar med artikkel 280a–280f, alt etter hva som er relevant, og

Multiplikator = multiplikasjonsfaktoren beregnet etter formelen omhandlet i nr. 3

Ved denne beregningen skal institusjonene ta med tillegget for en gitt risikokategori i beregningen av en motregningsgruppes potensielle framtidige eksponering dersom minst én av motregningsgruppens transaksjoner er tilordnet til denne risikokategorien.

- Den potensielle framtidige eksponeringen for flere motregningsgrupper som er omfattet av én marginavtale, som omhandlet i artikkel 275 nr. 3, skal beregnes som summen av de potensielle framtidige eksponeringene for alle de individuelle motregningsgruppene som om de ikke var omfattet av noen form for marginavtale.

nene beregne risikoposisjonen for hver transaksjon i en motregningsgruppe på følgende måte:

$$\text{RiskPosition} = \delta \cdot \text{AdjNot} \cdot \text{MF}$$

der

δ = tilsynsbasert delta for transaksjonen beregnet etter formelen i artikkel 279a,

Artikkel 279

Beregning av risikoposisjonen

Ved beregningen av risikokategoritilleggene omhandlet i artikkel 280a–280f skal institusjo-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

AdjNot= det justerte nominelle beløpet for transaksjonen beregnet i samsvar med artikkel 279b, og
 MF= løpetidsfaktoren for transaksjonen beregnet etter formelen i artikkel 279c.

Artikkel 279a

Tilsynsbasert delta

1. Institusjonene skal beregne tilsynsbasert delta på følgende måte:

- a) For kjøps- og salgsopsjoner som gir opsjonskjøperen rett til å kjøpe eller selge et underliggende instrument til en positiv pris på en eller flere datoer i framtiden, unntatt når disse opsjonene er tilordnet til renterisikokategorien, skal institusjonene anvende følgende formel:

$$\delta = \text{sign} \cdot N \left(\text{type} \cdot \frac{\ln(P/K) + 0,5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}} \right)$$

der

δ = tilsynsbasert delta,

fortegn = - 1 dersom transaksjonen er en solgt kjøpsopsjon eller en kjøpt salgsopsjon,

fortegn = + 1 dersom transaksjonen er en kjøpt kjøpsopsjon eller en solgt salgsopsjon,

type = - 1 dersom transaksjonen er en salgsopsjon,

type = + 1 dersom transaksjonen er en kjøpsopsjon,

N(x) = den kumulative fordelingsfunksjonen for en standard

normalfordelt tilfeldig variabel, dvs. sannsynligheten for at en normalfordelt tilfeldig variabel med middelværdi lik null og varians lik 1 er mindre enn eller lik x,

P = spot- eller terminprisen for opsjonens underliggende instrument; for opsjoner hvis kontantstrømmer avhenger av en gjennomsnittsverdi av prisen på det underliggende instrumentet, skal P være lik gjennomsnittsverdien på beregningsdatoen,

K = innløsningskurs for opsjonen,

T = opsjonens utløpsdato; for opsjoner som bare kan utnyttes på en framtidig dato, er utløpsdatoen lik den dato; for opsjoner som kan utnyttes på flere framtidige datoer, er utløpsdatoen lik den seneste av disse datoene; utløpsdatoen skal uttrykkes i år ved hjelp av den relevante bankdagskonvensjonen, og

σ = opsjonens tilsynsbaserte volatilitet fastsatt i samsvar med tabell 1 på grunnlag av transaksjonens risikokategori og arten av opsjonens underliggende instrument.

Tabell 1

Risikokategori	Underliggende instrument	Tilsynsbasert volatilitet
Valuta	Alle	15 %
Kreditt	Instrument knyttet til én forpliktelse	100 %
	Instrument knyttet til flere forpliktelser	80 %
Egenkapitalinstrumenter	Instrument knyttet til én forpliktelse	120 %
	Instrument knyttet til flere forpliktelser	75 %
Vare	Elektrisk kraft	150 %
	Andre varer (unntatt elektrisk kraft)	70 %
Annet	Alle	150 %

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Institusjoner som anvender terminprisen på en opsjons underliggende instrument, skal sikre at

- i) terminprisen tilsvarer opsjonens egenskaper,
 - ii) terminprisen beregnes med en relevant rente som er gjeldende på rapporteringsdatoen,
 - iii) terminprisen integrerer det underliggende instrumentets forventede kontantstrømmer før opsjonens utløp.
- b) For transjer av en syntetisk verdipapirisering og et kredittderivat der kredittbeskyttelsen utløses etter n-te kreditthendelse, skal institusjonene anvende følgende formel:

$$\delta = \text{sign} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

der

Fortegn = + 1 dersom kredittbeskyttelsen er mottatt gjennom transaksjonen

– 1 dersom kredittbeskyttelsen er gitt gjennom transaksjonen

A = transjens innslagspunkt; for en transaksjon med et kredittderivat der kredittbeskyttelsen utløses etter n-te kreditthendelse, basert på referanseenheter k, er $A = (n - 1)/k$; og

D = transjens utslagspunkt; for en transaksjon med et kredittderivat der kredittbeskyttelsen utløses etter n-te kreditthendelse, basert på referanseenheter k, er $D = n/k$.

- c) For transaksjoner som ikke er omhandlet i bokstav a) eller b), skal institusjonene bruke følgende tilsynsbaserte delta:

$\delta =$ + 1 dersom transaksjonen er en lang posisjon i den primære risikofaktoren eller i den mest vesentlige risikofaktoren i den aktuelle risikokategorien

– 1 dersom transaksjonen er en kort posisjon i den primære risikofaktoren eller i den mest vesentlige risikofaktoren i den aktuelle risikokategorien

2. Ved anvendelsen av dette avsnittet innebærer en lang posisjon i den primære risikofaktoren eller i den mest vesentlige risikofaktoren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner som er omhandlet i artikkel 277 nr. 3, at transaksjonens markedsverdi øker når verdien av denne risikofaktoren øker, og en kort posisjon i den primære risikofaktoren eller i den mest vesentlige risikofaktoren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner som er omhandlet i artikkel 277 nr. 3, innebærer at transaksjonens markedsverdi reduseres når verdien av denne risikofaktoren øker.

3. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:

a) Den formelen som institusjonene skal anvende i samsvar med den internasjonale utviklingen av regelverk, for å beregne tilsynsbasert delta for kjøps- og salgsoptjoner som er tilordnet til renterisikokategorien, og som er forenlige med markedsvilkår der renter kan være negative, samt den tilsynsbaserte volatiliteten som er egnet for denne formelen.

b) Metoden for å avgjøre om en transaksjon er en lang eller kort posisjon i den primære risikofaktoren eller i den mest vesentlige risikofaktoren i den aktuelle risikokategorien for transaksjoner omhandlet i artikkel 277 nr. 3.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. desember 2019. Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 279b

Justert nominelt beløp

1. Institusjonene skal beregne det justerte nominelle beløpet på følgende måte:

a) For transaksjoner som er tilordnet til renterisikokategorien eller kredittrenterisikokategorien, skal institusjonene beregne det justerte nominelle beløpet som et produkt av derivatkontraktens nominelle beløp og den tilsynsbaserte durasjonsfaktoren, på følgende måte:

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

$$\text{supervisory duration factor} = \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$$

der

R = den tilsynsbaserte diskonteringssatsen, R = 5 %,

S = tidsrommet mellom startdatoen for en transaksjon og rapporteringsdatoen, som skal uttrykkes i år ved hjelp av den relevante bankdagskonvensjonen, og

E = tidsrommet mellom sluttdatoen for en transaksjon og rapporteringsdatoen, som skal uttrykkes i år ved hjelp av den relevante bankdagskonvensjonen.

Startdatoen for en transaksjon er den tidligste datoen da minst én avtalefestet betaling knyttet til transaksjonen, til eller fra institusjonen, enten fastsettes eller foretas, bortsett fra betalinger knyttet til utveksling av sikkerheter i henhold til en marginavtale. Dersom transaksjonen allerede har fastsatt eller foretatt betalinger på rapporteringsdatoen, skal startdatoen for transaksjonen være lik 0.

Dersom en transaksjon omfatter en eller flere avtalefestede framtidige datoer da institusjonen eller motparten kan beslutte å avslutte transaksjonen før avtalens utløpsdato, skal startdatoen for transaksjonen være den tidligste av følgende datoer:

- i) Den datoen eller den tidligste av flere framtidige datoer da institusjonen eller motparten kan beslutte å avslutte transaksjonen før avtalens utløpsdato.
- ii) Den datoen da en transaksjon begynner å fastsette eller foreta betalinger, bortsett fra betalinger knyttet til utveksling av sikkerheter i henhold til en marginavtale.

Dersom en transaksjons underliggende instrument er et finansielt instrument som kan medføre avtaleforpliktelser ut over de forpliktelsene som følger av transaksjonen, skal startdatoen for transaksjonen fastsettes på grunnlag av den tidligste datoen da det underliggende instrumentet begynner å fastsette eller foreta betalinger.

Sluttdatoen for en transaksjon er den seneste datoen da en avtalefestet betaling knyttet til transaksjonen, til eller fra institusjonen, utveksles eller kan utveksles.

Dersom en transaksjons underliggende instrument er et finansielt instrument som kan medføre avtaleforpliktelser ut over de forpliktelsene som følger av transaksjonen, skal sluttdatoen for en transaksjon fastsettes på grunnlag av den siste avtalefestede betalingen fra transaksjonens underliggende instrument.

Dersom en transaksjon er strukturert med henblikk på oppgjør av utestående eksponeringer på bestemte betalings- tidspunkter, og der vilkårene justeres slik at markedsverdien av transaksjonen er lik null på disse tidspunktene, anses oppgjøret av den utestående eksponeringen på de angitte datoene som en avtalefestet betaling knyttet til transaksjonen.

- b) For transaksjoner som er tilordnet til valutarisikokategorien, skal institusjonene beregne det justerte nominelle beløpet på følgende måte:
 - i) Dersom transaksjonen består av ett betalingselement, skal det justerte nominelle beløpet være derivatkontraktens nominelle beløp.
 - ii) Dersom transaksjonen består av to betalingselementer og det nominelle beløpet for ett betalingselement er angitt i institusjonens rapporteringsvaluta, skal det justerte nominelle beløpet være det andre betalingselementets nominelle beløp.
 - iii) Dersom transaksjonen består av to betalingselementer og begge betalingselementenes nominelle beløp er angitt i en annen valuta enn institusjonens rapporteringsvaluta, skal det justerte nominelle beløpet være det største av de to betalingselementenes nominelle beløp etter at disse beløpene er omregnet til institusjonens rapporteringsvaluta til gjeldende spotpris.
- c) For transaksjoner som er tilordnet til egenkapitalrisikokategorien eller vare- risikokategorien, skal institusjonene beregne det justerte nominelle beløpet

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

som et produkt av markedsprisen på én enhet av transaksjonens underliggende instrument og antall enheter i det underliggende instrumentet som transaksjonen gjelder.

Dersom en transaksjon som er tilordnet til egenkapitalrisikokategorien eller varerisikokategorien, uttrykkes som et nominelt beløp, skal institusjonene anvende transaksjonens nominelle beløp i stedet for antall enheter i det underliggende instrumentet som det justerte nominelle beløp.

- d) For transaksjoner som er tilordnet til kategorien «andre risikoer», skal institusjonene beregne det justerte nominelle beløpet på grunnlag av den mest hensiktsmessige av metodene i bokstav a), b) og c), avhengig av arten av og egenskapene til transaksjonens underliggende instrument.
2. Institusjonene skal ved beregningen av det justerte nominelle beløpet for en transaksjon omhandlet i nr. 1 fastsette det nominelle beløpet for eller antall enheter i det underliggende instrumentet på følgende måte:
- a) Dersom det nominelle beløpet eller antall enheter i en transaksjons underliggende instrument ikke er fastsatt før avtalens utløpsdato:
- i) for deterministiske nominelle beløp og antall enheter i det underliggende instrumentet skal det nominelle beløpet være det vektete gjennomsnittet av alle deterministiske verdier av nominelle beløp for eller antall enheter i det underliggende instrumentet, alt etter hva som er relevant, fram til transaksjonens avtalefestede forfallsdato, der vekten er den delen av perioden der hver enkelt verdi av nominelle beløp får anvendelse,
 - ii) for stokastiske nominelle beløp og antall enheter i det underliggende instrumentet skal det nominelle beløpet være det beløpet som følger av fastsettelsen av gjeldende markedsverdier i formelen for beregning av framtidige markedsverdier.
- b) For kontrakter som innebærer flere utvekslinger av det nominelle beløpet, skal det nominelle beløpet multipliseres med antall gjenværende innbetalinger

som skal foretas i henhold til kontraktene.

- c) For kontrakter som innebærer en multiplisering av kontantstrømbetalinger eller en multiplisering av derivatkontraktens underliggende, skal det nominelle beløpet justeres av en institusjon for å ta hensyn til multipliseringens virkninger på kontraktens risikostruktur.
3. Institusjonene skal omregne en transaksjons justerte nominelle beløp til rapporteringsvalutaen til gjeldende spotpris dersom det justerte nominelle beløpet beregnes i henhold til denne artikkelen ut fra et avtalefestet nominelt beløp eller en markedspris for antall enheter i det underliggende instrumentet som er angitt i en annen valuta.

Artikkel 279c

Løpetidsfaktor

1. Institusjonene skal beregne løpetidsfaktoren på følgende måte:
- a) For transaksjoner som inngår i motregningsgruppene omhandlet i artikkel 275 nr. 1, skal institusjonene anvende følgende formel:

$$MF = \sqrt{\min\{\max\{M, 10 / \text{OneBusinessYear}\}, 1\}}$$

der

MF = løpetidsfaktoren,

M = transaksjonens gjenværende løpetid, som er lik den tiden som trengs for å avslutte alle transaksjonens avtaleforpliktelser; i den forbindelse skal en eventuell valgfrihet i en derivatkontrakt anses som en avtaleforpliktelse; den gjenværende løpetiden skal uttrykkes i år ved hjelp av den relevante bankdagskonvensjonen,

dersom en transaksjon har en annen derivatkontrakt som underliggende instrument, og denne kan føre til ytterligere avtaleforpliktelser ut over transaksjonens avtaleforpliktelser, skal transaksjonens gjenværende løpetid være lik den tiden som trengs for å avslutte alle transaksjonens avtaleforplik-

telsler knyttet til det underliggende instrumentet,

dersom en transaksjon er strukturert med henblikk på oppgjør av utestående eksponeringer på bestemte betalingstidspunkter, og der vilkårene justeres slik at markedsverdien av transaksjonen er lik null på disse tidspunktene, skal transaksjonens gjenværende løpetid være lik tiden fram til neste justering, og

OneBusinessYear = ett år uttrykt i bankdager ved hjelp av den relevante bankdagskonvensjonen.

- b) For transaksjoner som inngår i motregningsgruppene omhandlet i artikkel 275 nr. 2 og 3, defineres løpetidsfaktoren som:

$$MF = \frac{3}{2} \sqrt{\frac{MPOR}{\text{OneBusinessYear}}}$$

der

MF = løpetidsfaktoren,

MPOR = marginrisikoperioden for motregningsgruppen fastsatt i samsvar med artikkel 285 nr. 2–5, og

OneBusinessYear = ett år uttrykt i bankdager ved hjelp av den relevante bankdagskonvensjonen.

Ved fastsettelsen av marginrisikoperioden for transaksjoner mellom en kunde og et clearingmedlem skal en institusjon som opptrer enten som kunde eller som clearingmedlem, erstatte minstetiden fastsatt i artikkel 285 nr. 2 bokstav b) med fem bankdager.

2. Ved anvendelsen av nr. 1 skal den gjenværende løpetiden være lik tiden fram til neste justeringsdato for transaksjoner som er strukturert for å gjøre opp utestående eksponeringer på bestemte betalingstidspunkter, og der vilkårene justeres slik at markedsverdien av kontrakten er lik null på disse fastsatte betalingstidspunktene.

Artikkel 280

Tilsynsfaktorkoeffisient for sikringsgrupper

Ved beregningen av tillegget for en sikringsgruppe som omhandlet i artikkel 280a–280f skal tilsynsfaktorkoeffisient ϵ være følgende:

- $\epsilon =$
- 1 for sikringsgruppene som er fastsatt i samsvar med artikkel 277a nr. 1
 - 5 for sikringsgruppene som er fastsatt i samsvar med artikkel 277a nr. 2 bokstav a)
 - 0,5 for sikringsgruppene som er fastsatt i samsvar med artikkel 277a nr. 2 bokstav b)

Artikkel 280a

Tillegg for renterisikokategorien

1. Ved anvendelsen av artikkel 278 skal institusjonene beregne tillegget for renterisikokategorien for en gitt motregningsgruppe på følgende måte:

$$\text{AddOn}^{\text{IR}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{IR}}$$

der

AddOn^{IR} = tillegget for renterisikokategorien,

j = indeksen for alle de renterisikosikringsgruppene som er fastsatt i samsvar med artikkel 277a nr. 1 bokstav a) og med artikkel 277a nr. 2 for motregningsgruppen, og

$\text{AddOn}_j^{\text{IR}}$ = tillegget for renterisikokategorien for sikringsgruppe j beregnet i samsvar med nr. 2.

2. Institusjonene skal beregne tillegget for renterisikokategorien for sikringsgruppe j på følgende måte:

$$\text{AddOn}_j^{\text{IR}} = \epsilon_j \cdot \text{SF}^{\text{IR}} \cdot \text{EffNot}_j^{\text{IR}}$$

der

ϵ_j = tilsynsfaktorkoeffisienten for sikringsgruppe j fastsatt i samsvar med gjeldende verdi angitt i artikkel 280,

SF^{IR} = tilsynsfaktoren for renterisikokategorien med en verdi som er lik 0,5 %, og

$\text{EffNot}_j^{\text{IR}}$ = det effektive nominelle beløpet for sikringsgruppe j beregnet i samsvar med nr. 3.

3. Ved beregningen av det effektive nominelle beløpet for sikringsgruppe j skal institusjonene først tilordne hver transaksjon i sikringsgruppen til den aktuelle undergrup-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

pen i tabell 2. De skal gjøre dette på grunnlag av sluttdatoen for hver transaksjon som fastsatt i henhold til artikkel 279b nr. 1 bokstav a):

Tabell 2

Undergruppe	Utløpsdato (i år)
1	> 0 og ≤ 1
2	> 1 og ≤ 5
3	> 5

Institusjonene skal deretter beregne det effektive nominelle beløpet for sikringsgruppe j etter følgende formel:

$$\text{EffNot}_j^{\text{IR}} = \sqrt{[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + 1,4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1,4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0,6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}]}$$

der

$\text{EffNot}_j^{\text{IR}}$ = det effektive nominelle beløpet for sikringsgruppe j, og

$D_{j,k}$ = det effektive nominelle beløpet for undergruppe k i sikringsgruppe j beregnet på følgende måte:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in \text{Bucket } k} \text{RiskPosition}_l$$

der

l indeksen for risikoposisjonen.

Artikkel 280b

Tillegg for valutarisikokategorien

1. Ved anvendelsen av artikkel 278 skal institusjonene beregne tillegget for valutarisikokategorien for en gitt motregningsgruppe på følgende måte:

$$\text{AddOn}^{\text{FX}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{FX}}$$

der

AddOn^{FX} = tillegget for valutarisikokategorien,

j = indeksen for de valutarisikokategoriene som er fastsatt i samsvar med artikkel 277a nr. 1 bokstav b) og med artikkel 277a nr. 2 for motregningsgruppen, og

$\text{AddOn}_j^{\text{FX}}$ = tillegget for valutarisikokategorien for sikringsgruppe j beregnet i samsvar med nr. 2.

2. Institusjonene skal beregne tillegget for valutarisikokategorien for sikringsgruppe j på følgende måte:

$$\text{AddOn}_j^{\text{FX}} = \epsilon_j \cdot \text{SF}^{\text{FX}} \cdot |\text{EffNot}_j^{\text{FX}}|$$

der

ϵ_j = tilsynsfaktorkoeffisienten for sikringsgruppe j fastsatt i samsvar med artikkel 280,

SF^{FX} = tilsynsfaktoren for valutarisikokategorien med en verdi som er lik 4 %,

$\text{EffNot}_j^{\text{FX}}$ = det effektive nominelle beløpet for sikringsgruppe j beregnet på følgende måte:

$$\text{EffNot}_j^{\text{FX}} = \sum_{l \in \text{Hedging set } j} \text{RiskPosition}_l$$

der

l = indeksen for risikoposisjonen.

Artikkel 280c

Tillegg for kredittrisikokategorien

1. Ved anvendelsen av nr. 2 skal institusjonene fastsette de relevante kreditreferanseenheter for motregningsgruppen i samsvar med følgende:

- a) Det skal være én kreditreferanseenhet for hver utsteder av et referansegjeldsinstrument som er underliggende for en transaksjon som er knyttet til én forpliktelse, og som er tilordnet til kredittrisikokategorien; transaksjoner som er knyttet til én forpliktelse, skal tilordnes til den samme kreditreferanseenheten bare dersom disse transaksjonenes underliggende referansegjeldsinstrument er utstedt av samme utsteder.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- b) Det skal være én kredittreferanseenheter for hver gruppe av referansegjeldsinstrumenter eller kredittderivater som er knyttet til én forpliktelse, som er underliggende for en transaksjon som er knyttet til flere forpliktelser og er tilordnet til kredittrisikokategorien; transaksjoner som er knyttet til flere forpliktelser, skal tilordnes til den samme kredittreferanseenheter bare dersom den gruppen av referansegjeldsinstrumenter eller kredittderivater som er knyttet til én forpliktelse, som er underliggende for disse transaksjonene, har de samme bestanddelene.
2. I henhold til artikkel 278 skal institusjonen beregne tillegget for kredittrisikokatego-

3. Institusjonene skal beregne tillegget for kredittrisikokategorien for sikringsgruppe j på følgende måte:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Credit}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entity}_k) \right)^2 + \sum_k (1 - (\rho_k^{\text{Credit}})^2) \cdot (\text{AddOn}(\text{Entity}_k))^2}$$

der

$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}}$ = tillegget for kredittrisikokategorien for sikringsgruppe j beregnet i samsvar med nr. 3,

k = indeksen for kredittreferanseenheterne for motregningsgruppen som er fastsatt i samsvar med nr. 1,

ρ_k^{Credit} = korrelasjonsfaktoren for kredittreferanseenheter k; når kredittreferanseenheter k er fastsatt i samsvar med nr. 1 bokstav a), er $\rho_k^{\text{Credit}} = 50\%$; når kredittreferanseenheter k er fastsatt i samsvar med nr. 1 bokstav b), er $\rho_k^{\text{Credit}} = 80\%$, og

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = tillegget for kredittreferanseenheter k fastsatt i samsvar med nr. 4.

4. Institusjonene skal beregne tillegget for kredittreferanseenheter k på følgende måte:

$$\text{AddOn}(\text{Entity}_k) = \text{EffNot}_k^{\text{Credit}}$$

der

$\text{EffNot}_k^{\text{Credit}}$ = det effektive nominelle beløpet for kredittreferanseenheter k beregnet på følgende måte:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Credit}} = \sum_{l \in \text{Credit reference entity } k} \text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}} \cdot \text{RiskPosition}_l$$

der

l = indeksen for risikoposisjonen, og

rien for en gitt motregningsgruppe på følgende måte:

$$\text{AddOn}^{\text{Credit}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Credit}}$$

der

$\text{AddOn}^{\text{Credit}}$ = tillegget for kredittrisikokategorien,

j = indeksen for alle kredittrisikosikringsgruppene som er fastsatt i samsvar med artikkel 277a nr. 1 bokstav c), og med artikkel 277a nr. 2 for motregningsgruppen, og

$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}}$ = tillegget for kredittrisikokategorien for sikringsgruppe j beregnet i samsvar med nr. 3.

ϵ_j = tilsynsfaktorkoeffisienten for sikringsgruppe j fastsatt i samsvar med artikkel 280,

$\text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}}$ = den tilsynsfaktoren som får anvendelse på kredittreferanseenheter k beregnet i samsvar med nr. 5.

5. Institusjonene skal beregne den tilsynsfaktoren som får anvendelse på kredittreferanseenheter k, på følgende måte:

a) For kredittreferanseenheter k som er fastsatt i samsvar med nr. 1 bokstav a), skal $\text{SF}_{k,l}^{\text{Credit}}$ tilordnes til en av de seks tilsynsfaktorene som er angitt i tabell 3 i dette nummeret, på grunnlag av en ekstern kredittvurdering av den tilsvarende individuelle utstederen, som er foretatt av en utpekt ekstern kredittvurderingsinstitusjon; for en individuell utsteder der en kredittvurdering foretatt av en utpekt ekstern kredittvurderingsinstitusjon ikke er tilgjengelig, gjelder følgende:

- i) En institusjon som benytter metoden i kapittel 3, skal tilordne den interne kredittvurderingen av den individuelle utstederen til en av de eksterne kredittvurderingene.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- ii) En institusjon som benytter metoden i kapittel 2, skal tilordne $SF_{k,l}^{Credit}$ til denne kredittreferanse-enheten; dersom en institusjon imidlertid anvender artikkel 128 for å risikovekte kreditttrisikoeksponeringer mot denne individuelle utstederen, skal $SF_{k,l}^{Credit} = 1,6\%$ tilordnes til denne kredittreferanse-enheten.
- b) For kredittreferanse-enhet k som er fastsatt i samsvar med nr. 1 bokstav b), gjelder følgende:
- i) Dersom en risikoposisjon l som er tilordnet til kredittreferanse-enhet k , er en kredittindeks som er notert på en anerkjent børs, skal $SF_{k,l}^{Credit}$ tilordnes til en av de to tilsynsfaktorene som angis i tabell 4 i dette nummeret, på grunnlag av kredittkvaliteten til flertallet av de individuelle bestanddelene.
- ii) Dersom en risikoposisjon l som er tilordnet til kredittreferanse-enhet k , ikke er omhandlet i punkt i) i denne bokstaven, skal $SF_{k,l}^{Credit}$ være det vektete gjennomsnittet av de tilsynsfaktorene som er tilordnet til hver bestanddel i samsvar med metoden i bokstav a), der vektene defineres av andelen av bestanddelens nominelle beløp i denne posisjonen.

Tabell 3

Risikoklasse	Tilsynsfaktor for transaksjoner som er knyttet til én forpliktelse
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Tabell 4

Dominerende kredittkvalitet	Tilsynsfaktor for noterte indekser
Lav til moderat risiko	0,38 %
Høy risiko	1,06 %

Artikkel 280d

Tillegg for egenkapitalrisikokategorien

- Ved anvendelsen av nr. 2 skal institusjonene fastsette de relevante egenkapitalreferanse-enhetene for motregningsgruppen i samsvar med følgende:
 - Det skal være én egenkapitalreferanse-enhet for hver utsteder av et referanse-egenkapitalinstrument som er underliggende for en transaksjon som er knyttet til én forpliktelse, og som er tilordnet til egenkapitalrisikokategorien; transaksjoner som er knyttet til én forpliktelse, skal tilordnes til den samme egenkapitalreferanse-enheten bare dersom disse transaksjonenes underliggende referanseegenkapitalinstrument er utstedt av samme utsteder.
 - Det skal være én egenkapitalreferanse-enhet for hver gruppe av referanseegenkapitalinstrumenter eller egenkapitalderivater som er knyttet til én forpliktelse, som er underliggende for en transaksjon som er knyttet til flere forpliktelser og er tilordnet til egenkapitalrisikokategorien; transaksjoner som er knyttet til flere forpliktelser, skal tilordnes til den samme egenkapitalreferanse-enheten bare dersom den gruppen av referanseegenkapitalinstrumenter eller kredittderivater som er knyttet til én forpliktelse, som er underliggende for disse transaksjonene, alt etter hva som er relevant, har de samme bestanddelene.
- Ved anvendelsen av artikkel 278 skal institusjonene beregne tillegget for egenkapitalrisikokategorien for en gitt motregningsgruppe på følgende måte:

$$AddOn^{Equity} = \sum_j AddOn_j^{Equity}$$

der

$AddOn^{Equity}$ = tillegget for egenkapitalrisikokategorien,

j = indeksen for alle sikringsgruppene for egenkapitalrisiko som er fastsatt i samsvar med artikkel 277a nr. 1 bokstav d) og artikkel 277a nr. 2 for motregningsgruppen, og $AddOn_j^{Equity}$ = tillegget for egenkapitalrisikokategorien for sikringsgruppe j beregnet i samsvar med nr. 3.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

3. Institusjonene skal beregne tillegget for egenkapitalrisikokategorien for sikringsgruppe j på følgende måte:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{Equity}} \cdot \text{AddOn}(\text{Entity}_k) \right)^2 + \sum_k \left(1 - (\rho_k^{\text{Equity}})^2 \right) \cdot (\text{AddOn}(\text{Entity}_k))^2}$$

der

$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}}$ = tillegget for egenkapitalrisikokategorien for sikringsgruppe j,

ϵ_j = tilsynsfaktorkoeffisienten for sikringsgruppe j fastsatt i samsvar med artikkel 280,

k = indeksen for egenkapitalreferanseenheter for motregningsgruppen som er fastsatt i samsvar med nr. 1,

ρ_k^{Equity} = korrelasjonsfaktoren for egenkapitalreferanseenheter k; når egenkapitalreferanseenheter k er fastsatt i samsvar med nr. 1 bokstav a), er $\rho_k^{\text{Equity}} = 50\%$; når egenkapitalreferanseenheter

k er fastsatt i samsvar med nr. 1 bokstav b), er $\rho_k^{\text{Equity}} = 80\%$, og

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = tillegget for egenkapitalreferanseenheter k fastsatt i samsvar med nr. 4.

4. Institusjonene skal beregne tillegget for egenkapitalreferanseenheter k på følgende måte:

$$\text{AddOn}(\text{Entity}_k) = \text{SK}_k^{\text{Equity}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Equity}}$$

der

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = tillegget for egenkapitalreferanseenheter k,

$\text{SF}_k^{\text{Equity}}$ = den tilsynsfaktoren som får anvendelse på egenkapitalreferanseenheter k; når egenkapitalreferanseenheter k er fastsatt i samsvar med nr. 1 bokstav a),

er $\text{SF}_k^{\text{Equity}} = 32\%$; når egenkapitalreferanseenheter k er fastsatt i samsvar med nr. 1 bokstav b), er $\text{SF}_k^{\text{Equity}} = 20\%$, og

$\text{EffNot}_k^{\text{Equity}}$ = det effektive nominelle beløpet for egenkapitalreferanseenheter k beregnet på følgende måte:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Equity}} = \sum_{l \in \text{Equity reference entity } k} \text{RiskPosition}_l$$

der

L = indeksen for risikoposisjonen.

Artikkel 280e

Tillegg for varerisikokategorien

1. Ved anvendelsen av artikkel 278 skal institusjonene beregne tillegget til varerisikokategorien for en gitt motregningsgruppe på følgende måte:

$$\text{AddOn}^{\text{Com}} = \sum_i \text{AddOn}_j^{\text{Com}}$$

der

$\text{AddOn}^{\text{Com}}$ = tillegget for varerisikokategorien,

j = indeksen for de varesikringsgruppene som er fastsatt i samsvar med artikkel 277a nr. 1 bokstav e) og med artikkel 277a nr. 2 for motregningsgruppen, og

$\text{AddOn}_j^{\text{Com}}$ = tillegget for varerisikokategorien for sikringsgruppe j beregnet i samsvar med nr. 4.

2. Ved beregningen av tillegget for en varesikringsgruppe for en gitt motregningsgruppe i samsvar med nr. 4, skal institusjonene fastsette de relevante varereferansetyperne for hver sikringsgruppe. Varederivattransaksjoner skal tilordnes til samme varereferansetype bare dersom disse transaksjonenes underliggende vareinstrument er av samme art, uavhengig av vareinstrumentets leveringssted og kvalitet.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- Som unntak fra nr. 2 kan vedkommende myndigheter kreve at en institusjon som i vesentlig grad er eksponert mot basisrisikoen i forskjellige posisjoner av samme art som omhandlet i nr. 2, fastsetter varereferansetyperne for disse posisjonene ved å anvende flere egenskaper enn bare arten av det underliggende vareinstrumentet. I en slik situasjon skal varederivattransaksjoner tilordnes til samme varereferansetype bare dersom de har disse egenskapene.
- Institusjonene skal beregne tillegget for varerisikokategorien for sikringsgruppe j på følgende måte:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Com}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\rho^{\text{Com}} \cdot \sum_k \text{AddOn}(\text{Type}_k^j)\right)^2 + (1 - (\rho^{\text{Com}})^2) \cdot \sum_k \left(\text{AddOn}(\text{Type}_k^j)\right)^2}$$

der

$\text{AddOn}_j^{\text{Com}}$ = tillegget for varerisikokategorien for sikringsgruppe j,

ϵ_j = tilsynsfaktorkoeffisienten for sikringsgruppe j fastsatt i samsvar med artikkel 280,

ρ^{Com} = korrelasjonsfaktoren for varerisikokategorien med en verdi som er lik 40 %,

k = indeksen for varereferansetyperne for motregningsgruppen som er fastsatt i samsvar med nr. 2, og

$\text{AddOn}(\text{Type}_k^j)$ = tillegget for varereferansetype k beregnet i samsvar med nr. 5.

- Institusjonene skal beregne tillegget for varereferansetype k på følgende måte:

$$\text{AddOn}(\text{Type}_k^j) = \text{SF}_k^{\text{Com}} \cdot \text{EffNot}_k^{\text{Com}}$$

der

$\text{AddOn}(\text{Type}_k^j)$ = tillegget for varereferansetype k,

SF_k^{Com} = tilsynsfaktoren som får anvendelse på varereferansetype k; dersom varereferansetype k tilsvarer transaksjoner som er tilordnet til sikringsgruppen omhandlet i artikkel 277a nr. 1

bokstav e) i), unntatt transaksjoner med elektrisk kraft, er $\text{SF}_k^{\text{Com}} = 18\%$; for transaksjoner med elektrisk kraft, er $\text{SF}_k^{\text{Com}} = 40\%$, og $\text{EffNot}_k^{\text{Com}}$ = det effektive nominelle beløpet for varereferansetype k beregnet på følgende måte:

$$\text{EffNot}_k^{\text{Com}} = \sum_{l \in \text{Commodity reference type } k} \text{RiskPosition}_l$$

der

L = indeksen for risikoposisjonen.

Artikkel 280f

Tillegg for kategorien «andre risikoer»

- Ved anvendelsen av artikkel 278 skal institusjonene beregne tillegget for kategorien «andre risikoer» for en gitt motregningsgruppe på følgende måte:

$$\text{AddOn}^{\text{Other}} = \sum_j \text{AddOn}_j^{\text{Other}}$$

der

$\text{AddOn}^{\text{Other}}$ = tillegget for kategorien «andre risikoer»,

ϵ_j = indeksen for de sikringsgruppene for annen risiko som er fastsatt i samsvar med artikkel 277a nr. 1 bokstav f) og artikkel 277a nr. 2, for motregningsgruppen, og

$\text{AddOn}_j^{\text{Other}}$ = tillegget for kategorien «andre risikoer» for sikringsgruppe j beregnet i samsvar med nr. 2.

- Institusjonene skal beregne kategorien «andre risikoer» for sikringsgruppe j på følgende måte:

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

$$\text{AddOn}_j^{\text{Other}} = \epsilon_j \cdot \text{SF}^{\text{Other}} \cdot |\text{EffNot}_j^{\text{Other}}|$$

der

$\text{AddOn}_1^{\text{Other}}$ = tillegget for kategorien «andre risikoer» for sikringsgruppe j,

ϵ_j = tilsynsfaktorkoeffisienten for sikringsgruppe j fastsatt i samsvar med artikkel 280, og

SF^{Other} = tilsynsfaktoren for kategorien «andre risikoer» med en verdi som er lik 8 %,

$\text{EffNot}_j^{\text{Other}}$ = det effektive nominelle beløpet for sikringsgruppe j beregnet på følgende måte:

$$\text{EffNot}_j^{\text{Other}} = \sum_{l \in \text{Hedging set } j} \text{RiskPosition}_l$$

der

l = indeksen for risikoposisjonen.

Avsnitt 4

Forenklet standardmetode for motpartskreditrisiko

Artikkel 281

Beregning av eksponeringsverdien

1. Institusjonene skal beregne en enkelt eksponeringsverdi på motregningsgruppenivå i samsvar med avsnitt 3, med forbehold for nr. 2 i denne artikkelen.
2. En motregningsgruppes eksponeringsverdi skal beregnes i samsvar med følgende krav:
 - a) Institusjonene skal ikke anvende behandlingen omhandlet i artikkel 274 nr. 6.
 - b) Som unntak fra artikkel 275 nr. 1 skal institusjonene for motregningsgrupper som ikke er omhandlet i artikkel 275 nr. 2, beregne gjenanskaffelseskost etter følgende formel:

$$\text{RC} = \max\{\text{CMV}, 0\}$$

der

RC = gjenanskaffelseskost, og

CMV = gjeldende markedsverdi.

- c) Som unntak fra artikkel 275 nr. 2 i denne forordningen skal institusjonene for motregningsgrupper av transaksjoner som handles på en anerkjent børs, som cleares sentralt av en sentral motpart som er godkjent i samsvar med artikkel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012 eller godkjent i samsvar med artikkel 25 i den forordningen, eller for hvilke sikkerheter utveksles bilateralt

med motparten i samsvar med artikkel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, beregne gjenanskaffelseskost etter følgende formel:

$$\text{RC} = \text{TH} + \text{MTA}$$

der

RC = gjenanskaffelseskost,

TH = den marginterskelen som gjelder for motregningsgruppen i henhold til marginavtalen, og under hvilken institusjonen ikke kan kreve sikkerhetsstillelse, og

MTA = det minste overføringsbeløpet som gjelder for motregningsgruppen i henhold til marginavtalen.

- d) Som unntak fra artikkel 275 nr. 3 skal institusjonene for flere motregningsgrupper som omfattes av en marginavtale, beregne gjenanskaffelseskost som summen av gjenanskaffelseskost for hver enkelt motregningsgruppe, beregnet i samsvar med nr. 1, som om de ikke var omfattet av en marginavtale.
- e) Alle sikringsgrupper skal fastsettes i samsvar med artikkel 277a nr. 1.
- f) Institusjonene skal anvende verdien 1 som multiplikator i formelen for å beregne den potensielle framtidige eksponeringen i artikkel 278 nr. 1, på følgende måte:

$$\text{PFE} = \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$$

der

PFE = den potensielle framtidige eksponeringen, og

$\text{AddOn}^{(a)}$ = tillegget for risikokategori a.

- g) Som unntak fra artikkel 279a nr. 1 skal institusjonene for alle transaksjoner beregne tilsynsbasert delta på følgende måte:

$$\delta = \begin{cases} +1 & \text{dersom transaksjonen er en lang} \\ & \text{posisjon i den primære risikofaktoren} \\ -1 & \text{dersom transaksjonen er en kort} \\ & \text{posisjon i den primære risikofaktoren} \end{cases}$$

der

Δ = tilsynsbasert delta.

- h) Formelen som er omhandlet i artikkel 279b nr. 1 bokstav a) og anvendes for å

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

beregne den tilsynsbaserte durasjonsfaktoren, er følgende:

tilsynsbasert durasjonsfaktor = $E - S$
der

E = tidsrommet mellom sluttdatoen for en transaksjon og rapporteringsdatoen, og

S = tidsrommet mellom startdatoen for en transaksjon og rapporteringsdatoen.

- i) Løpetidsfaktoren omhandlet i artikkel 279c nr. 1 skal beregnes på følgende måte:
- i) For transaksjoner som inngår i motregningsgrupper omhandlet i artikkel 275 nr. 1, er MF = 1.
 - ii) For transaksjoner som inngår i motregningsgrupper omhandlet i artikkel 275 nr. 2 og 3, er MF = 0,42.
- j) Formelen som er omhandlet i artikkel 280a nr. 3 og anvendes for å beregne det effektive nominelle beløpet for sikringsgruppe j, er følgende:

$$\text{EffNot}_j^{\text{IR}} = |D_{j,1}| + |D_{j,2}| + |D_{j,3}|$$

der

$\text{EffNot}_j^{\text{IR}}$ = det effektive nominelle beløpet for sikringsgruppe j, og

$D_{j,k}$ = det effektive nominelle beløpet for undergruppe k i sikringsgruppe j.

- k) Formelen som er omhandlet i artikkel 280c nr. 3 og anvendes for å beregne tillegget for kredittrisikokategorien for sikringsgruppe j, er følgende:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}} = \sum_k |\text{AddOn}(\text{Entity}_k)|$$

der

$\text{AddOn}_j^{\text{Credit}}$ = tillegget for kredittrisikokategorien for sikringsgruppe j, og

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = tillegget for kreditreferanseenheter k.

- l) Formelen som er omhandlet i artikkel 280d nr. 3 og anvendes for å beregne tillegget for egenkapitalrisikokategorien for sikringsgruppe j, er følgende:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}} = \sum_k |\text{AddOn}(\text{Entity}_k)|$$

der

$\text{AddOn}_j^{\text{Equity}}$ = tillegget for egenkapitalrisikokategorien for sikringsgruppe j, og

$\text{AddOn}(\text{Entity}_k)$ = tillegget for kreditreferanseenheter k.

- m) Formelen som er omhandlet i artikkel 280e nr. 4 og anvendes for å beregne tillegget for varerisikokategorien for sikringsgruppe j, er følgende:

$$\text{AddOn}_j^{\text{Com}} = \sum_k |\text{AddOn}(\text{Type}_k^j)|$$

der

$\text{AddOn}_j^{\text{Com}}$ = tillegget for varerisikokategorien for sikringsgruppe j, og

$\text{AddOn}(\text{Type}_k^j)$ = tillegget for varereferansetype k.

Avsnitt 5

Opprinnelig eksponering-metoden

Artikkel 282

Beregning av eksponeringsverdien

1. Institusjonene kan beregne en enkelt eksponeringsverdi for alle transaksjoner i en motregningsavtale dersom alle vilkårene i artikkel 274 nr. 1 er oppfylt. I andre tilfeller skal institusjonene beregne en eksponeringsverdi separat for hver transaksjon, som skal behandles som en egen motregningsgruppe.
2. Eksponeringsverdien av en motregningsgruppe eller en transaksjon skal være produktet av 1,4 ganger summen av gjeldende gjenanskaffelseskost og den potensielle framtidige eksponeringen.
3. Gjeldende gjenanskaffelseskost som omhandlet i nr. 2 skal beregnes på følgende måte:
 - a) For motregningsgrupper av transaksjoner som handles på en anerkjent børs, som cleares sentralt av en sentral motpart som er godkjent i samsvar med artikkel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012 eller godkjent i samsvar med artikkel 25 i den forordningen, eller for hvilke sikkerheter utveksles bilateralt med motparten i samsvar med artikkel 11 i forordning (EU) nr. 648/2012, skal institusjonene beregne gjenanskaffelseskost etter følgende formel:

$$\text{RC} = \text{TH} + \text{MTA}$$

der

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

RC = gjenanskaffelseskost,
 TH = den marginterskelen som gjelder for motregningsgruppen i henhold til marginavtalen, og under hvilken institusjonen ikke kan kreve sikkerhetsstillelse, og
 MTA = det minste overføringsbeløpet som gjelder for motregningsgruppen i henhold til marginavtalen.

- b) For alle andre motregningsgrupper eller enkeltransaksjoner skal institusjonene anvende følgende formel:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

der

RC = gjenanskaffelseskost, og

CMV = gjeldende markedsverdi.

For å beregne gjeldende gjenanskaffelseskost skal institusjonene oppdatere gjeldende markedsverdier minst en gang i måneden.

4. Institusjonene skal beregne den potensielle framtidige eksponeringen omhandlet i nr. 2 på følgende måte:
- a) Den potensielle framtidige eksponeringen for en motregningsgruppe er summen av den potensielle framtidige eksponeringen for alle transaksjoner som inngår i motregningsgruppen, beregnet i samsvar med bokstav b).
- b) Den potensielle framtidige eksponeringen for en enkeltransaksjon er dens nominelle beløp multiplisert med
- produktet av 0,5 % og transaksjonens gjenværende løpetid uttrykt i år for rentederivatkontrakter,
 - produktet av 6 % og transaksjonens gjenværende løpetid uttrykt i år for kredittderivatkontrakter,
 - 4 % for valutaderivater,
 - 18 % for gull- og varederivater, unnatt derivater knyttet til elektrisk kraft,
 - 40 % for derivater knyttet til elektrisk kraft,
 - 32 % for egenkapitalderivater.
- c) Det nominelle beløpet omhandlet i bokstav b) i dette nummeret skal fastsettes i samsvar med artikkel 279b nr. 2 og 3 for alle derivater som er oppført i nevnte bokstav, mens det nominelle beløpet for derivatene nevnt i bokstav b) iii)–vi) i dette nummeret skal fastsettes i sam-

svar med artikkel 279b nr. 1 bokstav b) og c).

- d) Den potensielle framtidige eksponeringen for motregningsgrupper omhandlet i nr. 3 bokstav a) skal multipliseres med 0,42.

Ved beregningen av den potensielle eksponeringen i forbindelse med rentederivater og kredittderivater i samsvar med bokstav b i) og b) ii) kan en institusjon velge å anvende den opprinnelige løpetiden i stedet for kontraktens gjenværende løpetid.»

- 75) I artikkel 283 skal nr. 4 lyde:

«4. For alle OTC-derivattransaksjoner og for transaksjoner med lang oppgjørsfrist der en institusjon ikke har fått tillatelse i henhold til nr. 1 til å benytte metoden med interne modeller, skal institusjonen benytte metodene i avsnitt 3. Disse metodene kan på permanent grunnlag kombineres innenfor en selskapsgruppe.»

- 76) Artikkel 298 skal lyde:

«Artikkel 298

Virkninger av anerkjennelse av motregningsavtaler som risikoreduserende

Ved anvendelsen av avsnitt 3–6 skal motregning anerkjennes som fastsatt i nevnte avsnitt.»

- 77) I artikkel 299 nr. 2 utgår bokstav a).

- 78) I artikkel 300 gjøres følgende endringer:

- a) Innledningen skal lyde:

«I dette avsnittet og i sjuende del menes med».

- b) Nye numre skal lyde:

«5) «kontanttransaksjon» en transaksjon i kontanter, gjeldsinstrumenter eller egenkapitalinstrumenter, en spottransaksjon i utenlandsk valuta eller en spottransaksjon i varer, men gjenkjøpstransaksjoner, transaksjoner som gjelder innlån av verdipapirer eller varer, og transaksjoner som gjelder utlån av verdipapirer eller varer, er ikke kontanttransaksjoner,

6) «indirekte clearingordning» en ordning som oppfyller vilkårene i artikkel 4 nr. 3 annet ledd i forordning (EU) nr. 648/2012,

7) «kunde på høyere nivå» en enhet som yter clearingtjenester til en kunde på lavere nivå,

8) «kunde på lavere nivå» en enhet som får tilgang til en sentral motparts tjenester gjennom en kunde på høyere nivå,

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- 9) «kundestruktur med flere nivåer» en indirekte clearingordning der clearingtjenester ytes til en institusjon av en enhet som ikke er et clearingmedlem, men som selv er kunde av et clearingmedlem eller av en kunde på høyere nivå,
- 10) «ikke-finansiert bidrag til et misligholdsfond» et bidrag som en institusjon som opptrer som clearingmedlem, ved kontrakt har forpliktet seg til å yte til en sentral motpart etter at den sentrale motparten har brukt opp misligholdsfondet for å dekke tap som er oppstått som følge av mislighold hos en eller flere av dens clearingmedlemmer,
- 11) «fullt garantert utlåns- eller innlånstransaksjon i innskudd» en fullt ut sikret pengemarkedstransaksjon der to motparter utveksler innskudd og en sentral motpart trer inn mellom dem for å sikre at disse motpartene oppfyller sine betalingsforpliktelser.»

79) Artikkel 301 skal lyde:

«Artikkel 301

Virkeområde

1. Dette avsnittet får anvendelse på følgende kontrakter og transaksjoner, forutsatt at de er utestående eksponeringer hos en sentral motpart:
 - a) Derivatkontraktene som er oppført i vedlegg II, og kredittderivater.
 - b) Verdipapirfinansieringstransaksjoner og fullt garanterte utlåns- eller innlånstransaksjoner i innskudd.
 - c) Transaksjoner med lang oppgjørsfrist. Dette avsnittet får ikke anvendelse på eksponeringer som oppstår som følge av oppgjør av kontanttransaksjoner. Institusjonene skal anvende behandlingen i avdeling V på handelseksponeringer som oppstår som følge av disse transaksjonene, og en risikovekt på 0 % på bidrag fra misligholdsfond som omfatter bare disse transaksjonene. Institusjonene skal anvende behandlingen i artikkel 307 på bidrag til misligholdsfond som omfatter noen av kontraktene oppført i første ledd i dette nummeret, i tillegg til kontanttransaksjoner.
2. I dette avsnittet får følgende krav anvendelse:

- a) Startmarginen skal ikke omfatte bidrag til en sentral motpart knyttet til gjensidige tapsdelingsordninger.
- b) Startmarginen skal omfatte sikkerhet som er deponert av en institusjon som opptrer som clearingmedlem, eller av en kunde, ut over det minstebeløpet som kreves av den sentrale motparten eller av institusjonen som opptrer som clearingmedlem, forutsatt at den sentrale motparten eller institusjonen som opptrer som clearingmedlem, i egnede tilfeller kan hindre at institusjonen som opptrer som clearingmedlem, eller kunden trekker den overskytende sikkerheten tilbake.
- c) Dersom en sentral motpart benytter startmarginen til å dele tap mellom sine clearingmedlemmer, skal institusjoner som opptrer som clearingmedlemmer, behandle denne startmarginen som et bidrag til misligholdsfondet.»

80) I artikkel 302 skal nr. 2 lyde:

- «2. Institusjonene skal på grunnlag av egnede scenarioanalyser og stresstesting vurdere om den ansvarlige kapitalen sammenholdt med eksponeringer mot en sentral motpart, herunder potensielle framtidige eller betingede kreditteksponeringer, eksponeringer fra bidrag til misligholdsfond og, når institusjonen opptrer som clearingmedlem, eksponeringer som følge av kontrakter som fastsatt i artikkel 304, på egnede måte står i forhold til risikoene som er knyttet til disse eksponeringene.»

81) Artikkel 303 skal lyde:

«Artikkel 303

Behandling av clearingmedlemmers eksponeringer mot sentrale motparter

1. En institusjon som opptrer som clearingmedlem, enten på egne vegne eller som finansielt mellomledd mellom en kunde og en sentral motpart, skal beregne kravene til ansvarlig kapital for eksponeringene mot en sentral motpart på følgende måte:
 - a) Den skal anvende behandlingen i artikkel 306 på sine handelseksponeringer mot den sentrale motparten.
 - b) Den skal anvende behandlingen i artikkel 307 på sine bidrag til misligholdsfondet i forbindelse med den sentrale motparten.
2. Ved anvendelsen av nr. 1 skal summen av institusjonens krav til ansvarlig kapital for

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

sine eksponeringer mot en kvalifisert sentral motpart som følger av handelsekspone-
ringer og bidrag til misligholdsfond, være
begrenset av et tak som tilsvarer summen
av de kravene til ansvarlig kapital som ville
fått anvendelse på de samme eksponerin-
gene dersom den sentrale motparten ikke
var en kvalifisert sentral motpart.»

82) I artikkel 304 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. En institusjon som opptrer som clear-
ingmedlem og i den egenskap opptrer
som finansielt mellomledd mellom en
kunde og en sentral motpart, skal
beregne kravene til ansvarlig kapital for
sine CCP-relaterte transaksjoner med
denne kunden i samsvar med avsnitt 1–
8 i dette kapitlet, med kapittel 4 avsnitt
4 i denne avdelingen og med avdeling
VI, alt etter hva som er relevant.»

b) Nr. 3, 4 og 5 skal lyde:

«3. Dersom en institusjon som opptrer som
clearingmedlem, anvender metodene i
avsnitt 3 eller 6 i dette kapitlet for å
beregne kravene til ansvarlig kapital for
sine eksponeringer, får følgende
bestemmelser anvendelse:

a) Som unntak fra artikkel 285 nr. 2 kan
institusjonen anvende en marginrisi-
koperiode på minst fem bankdager
for sine eksponeringer mot en
kunde.

b) Institusjonen skal anvende en mar-
ginrisikoperiode på minst ti bankda-
ger for sine eksponeringer mot en
sentral motpart.

c) Som unntak fra artikkel 285 nr. 3 kan
institusjonen, dersom en motreg-
ningsgruppe som inngår i beregnin-
gen, oppfyller vilkåret i bokstav a) i
nevnte nummer, se bort fra grensen
fastsatt i nevnte bokstav, forutsatt at
motregningsgruppen ikke oppfyller
vilkåret i bokstav b) i nevnte num-
mer og ikke inneholder omstridte
handler eller eksotiske opsjoner.

d) Dersom en sentral motpart holder
tilbake variasjonsmargin mot en
transaksjon, og institusjonens sik-
kerhet ikke er beskyttet mot den
sentrale motpartens insolvens, skal
institusjonen anvende en marginrisi-
koperiode som er den korteste av ett
år og transaksjonens gjenværende

løpetid, med en minstegrense på ti
bankdager.

4. Som unntak fra artikkel 281 nr. 2 bok-
stav i) kan en institusjon som opptrer
som clearingmedlem, og som anvender
metoden i avsnitt 4 for å beregne kravet
til ansvarlig kapital for sine eksponerin-
ger mot en kunde, anvende en løpetids-
faktor på 0,21 for sin beregning.

5. Som unntak fra artikkel 282 nr. 4 bok-
stav d) kan en institusjon som opptrer
som clearingmedlem, og som anvender
metoden i avsnitt 5 for å beregne kravet
til ansvarlig kapital for sine eksponerin-
ger mot en kunde, anvende en løpetids-
faktor på 0,21 for sin beregning.»

c) Nye numre skal lyde:

«6. En institusjon som opptrer som clear-
ingmedlem, kan anvende den redu-
serte eksponeringen ved mislighold
som følger av beregningene i nr. 3–5, for
å beregne sine krav til ansvarlig kapital
for kredittverdijusteringsrisiko i sam-
svar med avdeling VI.

7. En institusjon som opptrer som clear-
ingmedlem og samler inn sikkerhet fra
en kunde for en CCP-relatert transak-
sjon, og som overfører sikkerheten til
den sentrale motparten, kan anerkjenne
denne sikkerheten for å redusere sin
eksponering mot kunden i forbindelse
med den CCP-relaterte transaksjonen.
For en kundestruktur med flere nivåer
kan behandlingen i første ledd anvendes
på hvert nivå i denne strukturen.»

83) I artikkel 305 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. En institusjon som er kunde, skal
beregne kravene til ansvarlig kapital for
sine CCP-relaterte transaksjoner med
sitt clearingmedlem i samsvar med
avsnitt 1–8 i dette kapitlet, med kapit-
tel 4 avsnitt 4 i denne avdelingen og med
avdeling VI, alt etter hva som er rele-
vant.»

b) I nr. 2 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav c) skal lyde:

«c) Kunden har utført en tilstrekkelig
grundig rettslig undersøkelse, som
den har ajourført, og som dokumen-
terer at de ordningene som sikrer at
vilkåret i bokstav b) oppfylles, er lov-
lige, gyldige, bindende og kan hånd-
heves i henhold til de relevante

- lovene i den eller de relevante jurisdiksjonene.»
- ii) Nytt ledd skal lyde:
«Når en institusjon vurderer om den oppfyller vilkårene i første ledd bokstav b), kan den ta hensyn til eventuelle klare presedenstilfeller av overføringer av kundeposisjoner og den tilsvarende sikkerheten til en sentral motpart, og bransjens eventuelle planer om å fortsette denne praksisen.»
- c) Nr. 3 og 4 skal lyde:
- «3. Uten at det berører nr. 2 i denne artikkelen, kan en institusjon som er kunde, dersom den ikke oppfyller vilkåret i bokstav a) i nevnte nummer fordi institusjonen ikke er beskyttet mot tap dersom clearingmedlemmet og en annen av clearingmedlemmets kunder i fellesskap misligholder, forutsatt at alle andre vilkår i bokstav a)–d) i nevnte nummer er oppfylt, beregne kravene til ansvarlig kapital for sine handelssponeringer i CCP-relaterte transaksjoner med sitt clearingmedlem i samsvar med artikkel 306, forutsatt at risikovekten på 2 % i artikkel 306 nr. 1 bokstav a) erstattes med en risikovekt på 4 %.
4. Dersom det dreier seg om en kundestruktur med flere nivåer, kan en institusjon som er en kunde på lavere nivå og får tilgang til en sentral motparts tjenester gjennom en kunde på høyere nivå, anvende behandlingen i nr. 2 eller 3 bare dersom vilkårene i nevnte numre er oppfylt på alle nivåer i denne strukturen.»
- 84) I artikkel 306 gjøres følgende endringer:
- a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:
- i) Bokstav c) skal lyde:
«c) Når en institusjon opptrer som finansielt mellomledd mellom en kunde og en sentral motpart, og vilkårene for den CCP-relaterte transaksjonen fastsetter at institusjonen ikke er forpliktet til å yte godtgjøring til kunden for tap som skyldes endringer i verdien av transaksjonen, i tilfelle av at den sentrale motparten misligholder sine forpliktelser, kan denne institusjonen fastsette eksponeringsbeløpet for den handelssponeringen mot den sentrale motparten som tilsvarer den CCP-relaterte transaksjonen, til null.»
- ii) Ny bokstav skal lyde:
«d) Når en institusjon opptrer som finansielt mellomledd mellom en kunde og en sentral motpart, og vilkårene for den CCP-relaterte transaksjonen fastsetter at institusjonen er forpliktet til å yte godtgjøring til kunden for tap som skyldes endringer i verdien av transaksjonen, i tilfelle av at den sentrale motparten misligholder sine forpliktelser, skal denne institusjonen anvende behandlingen i bokstav a) eller b), alt etter hva som er relevant, på den handelssponeringen mot den sentrale motparten som tilsvarer den CCP-relaterte transaksjonen»
- b) Nr. 2 og 3 skal lyde:
- «2. Som unntak fra nr. 1 kan en institusjon, når eiendeler stilt som sikkerhet til en sentral motpart eller et clearingmedlem er konkursbeskyttet i tilfelle av insolvens hos den sentrale motparten, clearingmedlemmet eller en eller flere av clearingmedlemmets andre kunder, tildele motpartsrisikoeksponeringene for disse eiendelene en eksponeringsverdi lik null.
3. En institusjon skal beregne eksponeringsverdien for sine handelssponeringer mot en sentral motpart i samsvar med avsnitt 1–8 i dette kapitlet og med kapittel 4 avsnitt 4, alt etter hva som er relevant.»
- 85) Artikkel 307 skal lyde:
- «*Artikkel 307*
Krav til ansvarlig kapital for bidrag til en sentral motparts misligholdsfond
En institusjon som opptrer som clearingmedlem, skal anvende følgende behandling på eksponeringer som oppstår i forbindelse med dens bidrag til en sentral motparts misligholdsfond:
- a) Den skal beregne kravene til ansvarlig kapital for sine forhåndsfinansierte bidrag til en kvalifisert sentral motparts misligholdsfond i samsvar med framgangsmåten i artikkel 308.
- b) Den skal beregne kravene til ansvarlig kapital for sine forhåndsfinansierte og ikke-finansierte bidrag til en ikke-kvalifisert sentral motparts misligholdsfond i samsvar med framgangsmåten i artikkel 309.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- c) Den skal beregne kravene til ansvarlig kapital for sine ikke-finansierte bidrag til en kvalifisert sentral motparts misligholdsfond i samsvar med framgangsmåten i artikkel 310.»

86) I artikkel 308 gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 2 og 3 skal lyde:
«2. En institusjon skal beregne kravene til ansvarlig kapital for å dekke eksponeringen som følger av det forhåndsfinansierte bidraget, på følgende måte:

$$K_i = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i \right\}$$

der

K_i = kravet til ansvarlig kapital,
 i = indeksen for clearingmedlemmet,

K_{CCP} = den kvalifiserte sentrale motpartens hypotetiske kapital som den kvalifiserte sentrale motparten har meddelt institusjonen i samsvar med artikkel 50c i forordning (EU) nr. 648/2012,

DF_i = det forhåndsfinansierte bidraget,

DF_{CCP} = den sentrale motpartens forhåndsfinansierte økonomiske midler, som den sentrale motparten har meddelt institusjonen i samsvar med artikkel 50c i forordning (EU) nr. 648/2012, og

DF_{CM} = summen av forhåndsbetalte bidrag fra alle den sentrale motpartens clearingmedlemmer, som den sentrale motparten har meddelt institusjonen i samsvar med artikkel 50c i forordning (EU) nr. 648/2012.

3. En institusjon skal beregne de risikovektede eksponeringsbeløpene som følger av dens forhåndsfinansierte bidrag til en kvalifisert sentral motparts misligholdsfond i henhold til artikkel 92 nr. 3, som kravet til ansvarlig kapital beregnet i samsvar med nr. 2 i denne artikkelen, multiplisert med 12,5.»

- b) Nr. 4 og 5 utgår.

87) Artikkel 309, 310 og 311 skal lyde:

«Artikkel 309

Krav til ansvarlig kapital for forhåndsfinansierte bidrag til en ikke-kvalifisert sentral motparts misligholdsfond og for ikke-finansierte bidrag til en ikke-kvalifisert sentral motpart

1. En institusjon skal anvende følgende formel til å beregne kravet til ansvarlig kapital for eksponeringer som følge av dens forhåndsfinansierte bidrag til en ikke-kvalifisert sentral motparts misligholdsfond og fra ikke-finansierte bidrag til en slik sentral motpart:

$$K = DF + UC$$

der

K = kravet til ansvarlig kapital,
 DF = de forhåndsfinansierte bidragene til en ikke-kvalifisert sentral motparts misligholdsfond, og
 UC = de ikke-finansierte bidragene til en ikke-kvalifisert sentral motparts misligholdsfond.

2. En institusjon skal beregne de risikovektede eksponeringsbeløpene som følger av dens forhåndsfinansierte bidrag til et ikke-kvalifisert misligholdsfond i henhold til artikkel 92 nr. 3, som kravet til ansvarlig kapital beregnet i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen, multiplisert med 12,5.»

Artikkel 310

Krav til ansvarlig kapital for ikke-finansierte bidrag til en kvalifisert sentral motparts misligholdsfond

En institusjon skal anvende en risikovekt på 0 % på sine ikke-finansierte bidrag til en kvalifisert sentral motparts misligholdsfond.

Artikkel 311

Krav til ansvarlig kapital for eksponeringer mot sentrale motparter som ikke lenger oppfyller visse vilkår

1. Institusjonene skal anvende behandlingen i denne artikkelen dersom de, etter en offentlig meddelelse eller underretning fra vedkommende myndighet for en sentral motpart som disse institusjonene bruker, eller fra den sentrale motparten selv, har fått vite at den sentrale motparten ikke lenger oppfyller vilkårene for tillatelse eller anerkjennelse, alt etter hva som er relevant.
2. Dersom vilkåret i nr. 1 er oppfylt, skal institusjonene innen tre måneder etter at de fikk kjennskap til omstendigheten som

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

omhandles der, eller på et tidligere tidspunkt dersom vedkommende myndigheter for disse institusjonene krever det, gjøre følgende med hensyn til sine eksponeringer mot den sentrale motparten:

- a) Anvende behandlingen i artikkel 306 nr. 1 bokstav b) på sine handelseksponeringer mot den sentrale motparten.
- b) Anvende behandlingen i artikkel 309 på sine forhåndsfinansierte bidrag til den sentrale motpartens misligholdsfond og på sine ikke-finansierte bidrag til den sentrale motparten.
- c) Behandle sine eksponeringer mot denne sentrale motparten, unntatt eksponeringene oppført i bokstav a) og b) i dette nummeret, som eksponeringer mot et foretak i samsvar med standardmetoden for kredittrisiko som angitt i kapittel 2.»

88) I artikkel 316 nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«Som unntak fra første ledd i dette nummeret kan institusjonene velge ikke å anvende regnskapskategoriene for resultatregnskapet i henhold til artikkel 27 i direktiv 86/635/EØF på finansielle og operasjonelle leieavtaler med henblikk på beregning av den relevante indikatoren, og kan i stedet

- a) innregne renteinntekter fra finansielle og operasjonelle leieavtaler og overskudd fra leasede eiendeler i kategorien omhandlet i nr. 1 i tabell 1,
- b) innregne rentekostnader fra finansielle og operasjonelle leieavtaler, tap, avskrivning og verdifall på operasjonelt leasede eiendeler i kategorien omhandlet i nr. 2 i tabell 1.»

89) I tredje del avdeling IV skal kapittel 1 lyde:

«KAPITTEL 1

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 325

Metoder for beregning av krav til ansvarlig kapital for markedsrisiko

1. En institusjon skal beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko for alle posisjoner i og utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko, etter følgende metoder:
 - a) Standardmetoden omhandlet i nr. 2.
 - b) Metoden med interne modeller omhandlet i kapittel 5 i denne avdelingen for de risikokategoriene for hvilke institusjonen har fått tillatelse i samsvar med artikkel 363 til å anvende denne metoden.

2. Kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko beregnet i samsvar med standardmetoden omhandlet i nr. 1 bokstav a) skal være lik summen av følgende krav til ansvarlig kapital, alt etter hva som er relevant:
 - a) Kravene til ansvarlig kapital for posisjonsrisiko i kapittel 2.
 - b) Kravene til ansvarlig kapital for valutarisiko i kapittel 3.
 - c) Kravene til ansvarlig kapital for varerisiko i kapittel 4.
3. En institusjon som ikke er unntatt fra rapporteringskravene i artikkel 430b i samsvar med artikkel 325a, skal rapportere beregningen i samsvar med artikkel 430b for alle posisjoner i og utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko, i samsvar med følgende metoder:
 - a) Den alternative standardmetoden i kapittel 1a.
 - b) Den alternative metoden med interne modeller i kapittel 1b.
4. En institusjon kan på permanent grunnlag kombinere metodene i nr. 1 bokstav a) og b) i denne artikkelen innenfor en gruppe i samsvar med artikkel 363.
5. Institusjonene skal ikke anvende metoden i nr. 3 bokstav b) på instrumenter i deres handelsportefølje som er verdipapiriseringssposisjoner eller posisjoner i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen som fastsatt i nr. 6–8.
6. Verdipapiriseringssposisjoner og kreditderivater som oppfyller alle følgende kriterier, skal inngå i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen:
 - a) Posisjonene er verken reverdipapiriseringssposisjoner eller opsjoner på en verdipapiriseringstransje eller noen andre derivater av verdipapiriseringseksponeringer som ikke gir en pro rata-andel av avkastningen av en verdipapiriseringstransje.
 - b) Alle deres underliggende instrumenter tilhører en av følgende kategorier:
 - i) Instrumenter knyttet til én forpliktelse, herunder kreditderivater knyttet til én forpliktelse, som det finnes et likvid marked for både kjøp og salg for.
 - ii) Alminnelig handlede indekser som er basert på instrumentene nevnt i punkt i).

Et toveis marked anses å eksistere der det foreligger uavhengige tilbud i god

tro om kjøp og salg, slik at en pris som i rimelig grad er knyttet til siste salgspris eller gjeldende konkurrerende noteringer for kjøp og salg i god tro, kan fastsettes innen én dag og gjøres opp til denne prisen innen relativt kort tid i samsvar med hva som er handelspraksis.

7. Posisjoner med et av følgende underliggende instrumenter skal ikke inngå i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen:
 - a) Underliggende instrumenter som er tilordnet til eksponeringskategoriene omhandlet i artikkel 112 bokstav h) eller i).
 - b) En fordring på et spesialforetak med direkte eller indirekte sikkerhet i en posisjon som ikke i seg selv oppfyller vilkårene for innregning i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen.
8. Institusjonene kan i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen ta med posisjoner som verken er verdipapiriseringssposisjoner eller kredittderivater der kredittbeskyttelsen utløses etter n-te kreditthendelse, men som sikrer andre posisjoner i denne porteføljen, forutsatt at det for instrumentet eller dets underliggende instrumenter finnes et likvid toveis marked som beskrevet i nr. 6 annet ledd.
9. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvordan institusjonene skal beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko for posisjoner utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko, i samsvar med metodene angitt i nr. 3 bokstav a) og b).

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. september 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 325a

Unntak fra spesifikke rapporteringskrav for markedsrisiko

1. En institusjon skal unntas fra rapporteringskravet i artikkel 430b, forutsatt at omfanget av institusjonens virksomhet i og utenfor balansen som er utsatt for markedsrisiko, er lik eller mindre enn hver av følgende terskelverdier på grunnlag av en

månedlig vurdering basert på data fra den siste dagen i måneden:

- a) 10 % av institusjonens samlede eiendeler.
 - b) 500 millioner euro.
2. Institusjonene skal beregne omfanget av sin virksomhet i og utenfor balansen som er utsatt for markedsrisiko, ved hjelp av data fra den siste dagen i hver måned i samsvar med følgende krav:
 - a) Alle posisjoner som er tilordnet til handelsporteføljen, skal tas med, unntatt kredittderivater som anses som intern sikring mot kreditttrisikoeksponeringer utenfor handelsporteføljen, og de kredittderivattransaksjonene som dekker hele markedsrisikoen knyttet til de interne sikringene som omhandlet i artikkel 106 nr. 3.
 - b) Alle posisjoner utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko, skal tas med.
 - c) Alle posisjoner skal verdsettes til markedsverdi på denne datoen, unntatt posisjoner omhandlet i bokstav b); dersom en posisjons markedsverdi ikke er tilgjengelig på en gitt dato, skal institusjonene anvende posisjonens virkelige verdi på den datoen; dersom en posisjons virkelige verdi og markedsverdi ikke er tilgjengelig på en gitt dato, skal institusjonene verdsette denne posisjonen til den seneste markedsverdien eller virkelige verdien.
 - d) Alle posisjoner utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko, skal anses som en samlet nettovalutaposisjon og verdsettes i samsvar med artikkel 352.
 - e) Alle posisjoner utenfor handelsporteføljen som er utsatt for varerisiko, skal verdsettes i samsvar med artikkel 357 og 358.
 - f) Lange posisjoners absolutte verdi og korte posisjoners absolutte verdi skal legges sammen.
 3. Institusjonene skal underrette vedkommende myndigheter når de beregner eller slutter å beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko i samsvar med denne artikkelen.
 4. En institusjon som ikke lenger oppfyller et eller flere av vilkårene i nr. 1, skal umiddelbart underrette vedkommende myndighet om dette.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

5. Unntaket fra rapporteringskravene i artikkel 430b skal opphøre å gjelde innen tre måneder etter at ett av følgende inntreffer:
 - a) Institusjonen oppfyller ikke vilkåret i nr. 1 bokstav a) eller b) i tre sammenhengende måneder.
 - b) Institusjonen oppfyller ikke vilkåret i nr. 1 bokstav a) eller b) i mer enn seks av de siste tolv månedene.
6. Dersom en institusjon er underlagt rapporteringskravene i artikkel 430b i samsvar med nr. 5 i denne artikkelen, skal institusjonen unntas fra disse rapporteringskravene bare dersom den dokumenterer overfor vedkommende myndighet at alle vilkårene i nr. 1 i denne artikkelen er oppfylt i en sammenhengende ettårsperiode.
7. Institusjonene skal ikke inngå, kjøpe eller selge en posisjon utelukkende for å oppfylle et av vilkårene i nr. 1 ved den månedlige vurderingen.
8. En institusjon som er berettiget til behandlingen i artikkel 94, skal unntas fra rapporteringskravet i artikkel 430b.

Artikkel 325b

Tillatelse for krav på konsolidert grunnlag

1. Med forbehold for nr. 2 og bare med hensyn til beregning av nettoposisjoner og krav til ansvarlig kapital i henhold til denne avdelingen på konsolidert grunnlag, kan institusjonene anvende posisjoner i en institusjon eller et foretak for å motregne posisjoner i en annen institusjon eller et annet foretak.
2. Institusjonene kan anvende nr. 1 bare dersom de har fått tillatelse av vedkommende myndigheter, som skal gi tillatelse dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Det er en tilfredsstillende fordeling av ansvarlig kapital innenfor gruppen.
 - b) De forskriftene, lovene eller kontraktsbestemmelsene som utgjør rammen for institusjonenes virksomhet, sikrer gjensidig finansiell støtte innenfor gruppen.
3. Dersom foretak ligger i tredjestater, skal alle følgende vilkår være oppfylt i tillegg til vilkårene i nr. 2:
 - a) Foretakene er godkjent i en tredjestat og oppfyller enten definisjonen av en institusjon eller er anerkjente verdipapirforetak i tredjestater.
 - b) Foretakene oppfyller på individuelt grunnlag krav til ansvarlig kapital som tilsvarer kravene fastsatt i denne forordningen.

- c) Det finnes ikke bestemmelser i vedkommende tredjestat som i vesentlig grad kan påvirke overføring av midler innenfor gruppen.»

90) I tredje del avdeling IV skal nye kapitler lyde:

«KAPITTEL 1a

Alternativ standardmetode

Avsnitt 1

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 325c

Den alternative standardmetodens anvendelsesområde og struktur

1. Den alternative standardmetoden som fastsettes i dette kapitlet, skal anvendes bare i forbindelse med rapporteringskravet fastsatt i artikkel 430b nr. 1.
2. Institusjonene skal beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko i samsvar med den alternative standardmetoden for en portefølje av posisjoner i eller utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valuta- eller varerisiko, som summen av følgende tre bestanddeler:
 - a) Kravet til ansvarlig kapital i henhold til følsomhetsmetoden som angis i avsnitt 2.
 - b) Kravet til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko som angis i avsnitt 5, som bare gjelder for handelsporteføljeposisjoner omhandlet i nevnte avsnitt.
 - c) Kravet til ansvarlig kapital for restrisiko som angis i avsnitt 4, som bare gjelder for handelsporteføljeposisjoner omhandlet i nevnte avsnitt.

Avsnitt 2

Følsomhetsmetode for beregning av krav til ansvarlig kapital

Artikkel 325d

Definisjoner

I dette kapitlet menes med:

- 1) «risikoklasse» en av følgende sju kategorier:
 - i) Generell renterisiko.
 - ii) Risiko knyttet til kredittrisikotillegg for ikke-verdipapiriseringer.
 - iii) Risiko knyttet til kredittrisikotillegg for verdipapiriseringer som ikke inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen.
 - iv) Risiko knyttet til kredittrisikotillegg for verdipapiriseringer som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- v) Egenkapitalrisiko.
- vi) Varerisiko.
- vii) Valutarisiko.
- 2) «følsomhet» den relative endringen i en posisjons verdi som følge av en endring i verdien av en av de relevante risikofaktorene for posisjonen, beregnet med institusjonens prissettingsmodell i samsvar med avsnitt 3 underavsnitt 2,
- 3) «undergruppe» en underkategori av posisjoner i en risikoklasse med en lignende risikoprofil, som er gitt en risikovekt som definert i avsnitt 3 underavsnitt 1.

Artikkel 325e

Følsomhetsmetodens bestanddeler

1. Institusjonene skal beregne kravet til ansvarlig kapital for markedsrisiko i samsvar med følsomhetsmetoden ved å legge sammen følgende tre krav til ansvarlig kapital i samsvar med artikkel 325h:
 - a) Krav til ansvarlig kapital for deltarisiko som fanger opp risikoen for endringer i et instruments verdi som følge av bevegelser i dets ikke-volatilitetsrelaterte risikofaktorer.
 - b) Krav til ansvarlig kapital for vegarisiko som fanger opp risikoen for endringer i et instruments verdi på grunn av bevegelser i dets volatilitetsrelaterte risikofaktorer.
 - c) Krav til ansvarlig kapital for kurverisiko som fanger opp risikoen for endringer i et instruments verdi på grunn av bevegelser i de viktigste ikke-volatilitetsrelaterte risikofaktorene som ikke omfattes av kravene til ansvarlig kapital for deltarisiko.
2. Ved beregningen omhandlet i nr. 1 gjelder følgende:
 - a) Alle posisjoner i et instrument med valgfrihet skal være underlagt kravene til ansvarlig kapital omhandlet i nr. 1 bokstav a), b) og c).
 - b) Alle posisjoner i et instrument uten valgfrihet skal bare være underlagt kravene til ansvarlig kapital omhandlet i nr. 1 bokstav a).

Ved anvendelsen av dette kapitlet omfatter instrumenter med valgfrihet blant annet kjøpsopsjoner, salgsopsjoner, opsjoner med øvre og nedre grenser, opsjoner på bytteavtaler («swapsjoner»), barriereopsjoner og eksotiske opsjoner. Innebygde opsjoner, for ek-

sempel opsjoner knyttet til forskuddsbetaling eller atferd, skal anses som frittstående opsjonsposisjoner ved beregningen av kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko.

Ved anvendelsen av dette kapitlet skal instrumenter hvis kontantstrømmer kan uttrykkes som en lineær funksjon av det underliggende instrumentets nominelle beløp, anses som instrumenter uten valgfrihet.

Artikkel 325f

Krav til ansvarlig kapital for delta- og vegarisiko

1. Institusjonene skal anvende de delta- og vegarisikofaktorene som beskrives i avsnitt 3 underavsnitt 1, for å beregne kravene til ansvarlig kapital for delta- og vegarisikoer.
2. Institusjonene skal anvende framgangsmåten fastsatt i nr. 3–8 for å beregne krav til ansvarlig kapital for delta- og vegarisikoer.
3. For hver risikoklasse skal, i forbindelse med alle instrumenter som omfattes av kravene til ansvarlig kapital for delta- eller vegarisikoer, instrumentenes følsomhet for hver av de gjeldende delta- eller vegarisikofaktorene som inngår i den risikoklassen, beregnes ved hjelp av de tilsvarende formelene i avsnitt 3 underavsnitt 2. Dersom et instruments verdi avhenger av flere risikofaktorer, skal følsomheten beregnes separat for hver risikofaktor.
4. Følsomheter skal tilordnes til en av undergruppene «b» innenfor hver risikoklasse.
5. Innenfor hver undergruppe «b» skal de positive og negative følsomhetene for samme risikofaktor motregnes, hvilket gir nettofølsomheter (sk) for hver risikofaktor k i en undergruppe.
6. Nettofølsomheter for hver risikofaktor i hver undergruppe skal multipliseres med de tilsvarende risikovektene som er fastsatt i avsnitt 6, hvilket gir vektete følsomheter for hver risikofaktor i den undergruppen, etter følgende formel:

$$WS_k = RW_k \cdot sk$$

der
 WS_k = de vektete følsomhetene,
 RW_k = risikovektene, og
 sk = risikofaktoren.

7. De vektete følsomhetene til de forskjellige risikofaktorene i hver undergruppe skal legges sammen i samsvar med følgende for-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

mel, der verdien av kvadratrotfunksjonen har en nedre grense på null, hvilket gir den undergruppespesifikke følsomheten. Tilsvarende korrelasjoner for vektete følsomheter innenfor samme undergruppe (ρ_{kl}), som er fastsatt i avsnitt 6, skal anvendes.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

der

K_b = den undergruppespesifikke følsomheten, og

WS = de vektete følsomhetene.

8. Den undergruppespesifikke følsomheten skal beregnes for hver undergruppe innenfor en risikoklasse i samsvar med nr. 5–7. Når den undergruppespesifikke følsomheten er beregnet for alle undergrupper, skal vektete følsomheter for alle risikofaktorer på tvers av undergrupper legges sammen etter formelen nedenfor ved hjelp av de tilsvarende korrelasjonene γ_{bc} for vektete følsomheter i forskjellige undergrupper, som er fastsatt i avsnitt 6, hvilket gir det risikoklassespesifikke kravet til ansvarlig kapital for delta- eller vegarisiko:

$$\text{Risk – class specific own funds requirement for delta or vega risk} = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

der

$S_b = \sum_k WS_k$ for alle risikofaktorer i undergruppe b og $S_c = \sum_k WS_k$ i undergruppe c; dersom disse verdiene for S_b og S_c gir et negativt tall for totalsummen av $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$, skal institusjonen beregne de risikoklassespesifikke

kravene til ansvarlig kapital for delta- eller vegarisiko ved hjelp av en alternativ spesifikasjon der

$S_b = \max [\min (\sum_k WS_k, K_b), -K_b]$ for alle risikofaktorer i undergruppe b, og

$S_c = \max [\min (\sum_k WS_k, K_c), -K_c]$ for alle risikofaktorer i undergruppe c.

De risikoklassespesifikke kravene til ansvarlig kapital for delta- eller vegarisiko skal beregnes for hver risikoklasse i samsvar med nr. 1–8.

Artikkel 325g

Krav til ansvarlig kapital for kurverisiko

Institusjonene skal beregne kravene til ansvarlig kapital for kurverisiko i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a.

Artikkel 325h

Summering av risikoklassespesifikke krav til ansvarlig kapital for delta-, vega- og kurverisikoer

1. Institusjonene skal legge sammen risikoklassespesifikke krav til ansvarlig kapital for delta-, vega- og kurverisikoer i samsvar med framgangsmåten i nr. 2–4.
2. Framgangsmåten for beregning av risikoklassespesifikke krav til ansvarlig kapital for delta-, vega- og kurverisikoer, som beskrives i artikkel 325f og 325g, skal gjennomføres tre ganger for hver risikoklasse, og hver gang skal forskjellige sett av korrelasjonsparametrene ρ_{kl} (korrelasjon mellom risikofaktorer innenfor en undergruppe) og γ_{bc} (korrelasjon på tvers av undergrupper innenfor en risikoklasse) anvendes. Hvert av disse tre settene skal tilsvare ulike scenarioer, på følgende måte:

a) Scenarioet med middels høy korrelasjon, der korrelasjonsparametrene ρ_{kl} og γ_{bc} er de samme som parametrene fastsatt i avsnitt 6.

b) Scenarioet med høy korrelasjon, der korrelasjonsparametrene ρ_{kl} og γ_{bc} som er fastsatt i avsnitt 6, skal multipliseres med 1,25, og der ρ_{kl} og γ_{bc} har en øvre grense på 100 %.

c) Scenarioet med lav korrelasjon skal fastsettes i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a.

3. Institusjonene skal beregne summen av de risikoklassespesifikke kravene til ansvarlig kapital for delta-, vega- og kurverisikoer for hvert scenario for å fastsette tre scenariospesifikke krav til ansvarlig kapital.

4. Kravet til ansvarlig kapital etter følsomhetsmetoden skal være det høyeste av de tre scenariospesifikke kravene til ansvarlig kapital nevnt i nr. 3.

Artikkel 325i

Behandling av indeksinstrumenter og av opsjoner med flere underliggende verdier
Institusjonene skal behandle indeksinstrumentene og opsjonene med flere underliggende

verdier i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a.

Artikkel 325j

Behandling av innretninger for kollektiv investering

Institusjonene skal behandle innretninger for kollektiv investering i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a.

Artikkel 325k

Tegningsgarantiposisjoner

1. Institusjonene kan anvende framgangsmåten i denne artikkelen for å beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko for tegningsgarantiposisjoner i gjelds- eller egenkapitalinstrumenter.
2. Institusjonene skal anvende en av de relevante multiplikasjonsfaktorene i tabell 1 på nettofølsomhetene for alle tegningsgarantiposisjoner i hver enkelt utsteder, unntatt de tegningsgarantiposisjonene som tredjeparter har tegnet seg for eller overtatt på grunnlag av formelle avtaler, og beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko i samsvar med framgangsmåten i dette kapittelet på grunnlag av de justerte nettofølsomhetene.

Tabell 1

Bankdag 0	0 %
Bankdag 1	10 %
Bankdag 2 og 3	25 %
Bankdag 4	50 %
Bankdag 5	75 %
Etter bankdag 5	100 %

Ved anvendelsen av denne artikkelen menes med «bankdag 0» den bankdagen da institusjonen blir ugjenkallelig forpliktet til å akseptere en kjent mengde verdipapirer til en avtalt pris.

3. Institusjonene skal underrette vedkommende myndigheter om anvendelsen av framgangsmåten som beskrives i denne artikkelen.

Avsnitt 3

Definisjoner av risikofaktorer og følsomheter

Underavsnitt 1

Definisjoner av risikofaktorer

Artikkel 325l

Generelle renterisikofaktorer

1. For alle generelle renterisikofaktorer, herunder inflasjonsrisiko og valutabasisrisiko, skal det være én undergruppe for hver valuta, som hver og en inneholder forskjellige typer risikofaktorer.

De generelle delta-renterisikofaktorene som gjelder for rentefølsomme instrumenter, skal være de relevante risikofrie rentene for hver valuta og for hver av følgende løpetider: 0,25 år, 0,5 år, 1 år, 2 år, 3 år, 5 år, 10 år, 15 år, 20 år, 30 år. Institusjonene skal tildele risikofaktorer til de angitte toppunktene ved lineær interpolasjon eller ved hjelp av den metoden som er mest forenlig med de prissettingsfunksjonene som institusjonens uavhengige risikokontrollfunksjon anvender når den rapporterer markedsrisiko eller resultat til den øverste ledelsen.

2. Institusjonene skal innhente de risikofrie rentene for hver valuta fra de pengemarkedsinstrumentene i institusjonens handelsportefølje som har lavest kredittrisiko, for eksempel OIS-kontrakter («overnight index swaps»).
3. Dersom institusjonene ikke kan anvende metoden i nr. 2, skal de risikofrie rentene baseres på en eller flere markedsimplisitte bytteavtalekurver som institusjonen anvender for å verdsette posisjoner til markedsverdi, for eksempel bytteavtalekurvene for interbankrenter.

Dersom det ikke foreligger tilstrekkelige data om de markedsimplisitte bytteavtalekurvene som beskrives i nr. 2 og i første ledd i dette nummeret, kan de risikofrie rentene utledes fra den mest hensiktsmessige statsobligasjonskurven for en gitt valuta.

Dersom institusjonene anvender de generelle renterisikofaktorene som utledes i samsvar med framgangsmåten i annet ledd i dette nummeret, for statspapirer, skal statspapiret ikke unntas fra kravene til ansvarlig kapital for risiko knyttet til kredittrisikotillegg. Dersom det i slike tilfeller ikke er mulig å skille den risikofrie renten fra kredittrisikotilleggskomponenten, skal følsomheten for risikofaktoren tilordnes både

til klassen for generell renterisiko og til klassen for risiko knyttet til kredittrisikotillegg.

4. Når det gjelder generelle renterisikofaktorer, skal hver valuta utgjøre en separat undergruppe. Institusjonene skal tildele forskjellige risikovekter til risikofaktorer som er innenfor samme undergruppe, men har ulike løpetider, i samsvar med avsnitt 6.

Institusjonene skal anvende ytterligere risikofaktorer for inflasjonsrisiko på gjeldsinstrumenter hvis kontantstrømmer er funksjonelt avhengige av inflasjonstaktene. Disse ytterligere risikofaktorene skal bestå av én vektor med markedsimplisitte inflasjonstakter for ulike løpetider for hver valuta. For hvert instrument skal vektoren inneholde like mange komponenter som det antallet inflasjonstakter som anvendes som variabler i institusjonens prissettingsmodell for dette instrumentet.

5. Institusjonene skal beregne instrumentets følsomhet for den ytterligere risikofaktoren for inflasjonsrisiko omhandlet i nr. 4 som endringen i instrumentets verdi, i samsvar med dets prissettingsmodell, som følge av at hver av vektorens komponenter er endret med ett basispunkt. Hver valuta skal utgjøre en separat undergruppe. Innenfor hver undergruppe skal institusjonene behandle inflasjon som en enkeltstående risikofaktor, uavhengig av antallet komponenter i hver vektor. Institusjonene skal motregne alle følsomheter for inflasjon innenfor en undergruppe, beregnet som beskrevet i dette nummeret, for å oppnå én nettofølsomhet for hver undergruppe.
6. Gjeldsinstrumenter som omfatter betalinger i ulike valutaer, er også utsatt for valutabasisrisiko mellom disse valutaene. I forbindelse med følsomhetsmetoden skal de risikofaktorene som institusjonene anvender, være valutabasisrisikoen for hver valuta i forhold til enten amerikanske dollar (USD) eller euro. Institusjonene skal beregne en valutabasis som verken gjelder basis i forhold til USD eller basis i forhold til euro, som enten «basis i forhold til USD» eller «basis i forhold til euro».

Hver valutabasisrisikofaktor skal bestå av én vektor med valutabasis for ulike løpetider for hver valuta. For hvert gjeldsinstrument skal vektoren inneholde like mange komponenter som det antallet valutabasiser som anvendes som variabler i institusjo-

nens prissettingsmodell for dette instrumentet. Hver valuta skal utgjøre en separat undergruppe.

Institusjonene skal beregne instrumentets følsomhet for valutabasisrisikofaktoren som endringen i instrumentets verdi, i samsvar med dets prissettingsmodell, som følge av at hver av vektorens komponenter er endret med ett basispunkt. Hver valuta skal utgjøre en separat undergruppe. Innenfor hver undergruppe skal det være to mulige og atskilte risikofaktorer: basis i forhold til euro og basis i forhold til USD, uavhengig av antallet komponenter i hver valutabasisvektor. Det skal være høyst to nettofølsomheter i hver undergruppe.

7. De generelle vega-renterisikofaktorene som gjelder for opsjoner med underliggende instrumenter som er følsomme for generell renterisiko, skal være de relevante risikofrie rentenes implisitte volatiliteter som beskrives i nr. 2 og 3, og som skal tilordnes til undergrupper avhengig av valutaen og tilordnes følgende løpetider i hver undergruppe: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Det skal være én undergruppe for hver valuta.

For motregningsformål skal institusjonene anse implisitte volatiliteter som er knyttet til de samme risikofrie rentene og innplassert under samme løpetid, for å utgjøre samme risikofaktor.

Dersom institusjonene plasserer implisitte volatiliteter under løpetider som omhandlet i dette nummeret, får følgende krav anvendelse:

- a) Dersom opsjonens løpetid er tilpasset løpetiden for det underliggende instrumentet, skal en enkelt risikofaktor tas i betraktning, som skal innplasseres under denne løpetiden.
- b) Dersom opsjonens løpetid er kortere enn løpetiden for det underliggende instrumentet, skal følgende risikofaktorer tas i betraktning som følger:
 - i) Den første risikofaktoren skal innplasseres under opsjonens løpetid.
 - ii) Den andre risikofaktoren skal innplasseres under den gjenværende løpetiden for opsjonens underliggende instrument på opsjonens utløpsdato.
8. De generelle kurve-renterisikofaktorene som institusjonene skal anvende, skal bestå av én vektor med risikofrie renter, som

representerer én spesifikk risikofri rentekurve, for hver valuta. Hver valuta skal utgjøre en separat undergruppe. For hvert instrument skal vektoren inneholde like mange komponenter som det antallet ulike løpetider for risikofrie renter som anvendes som variabler i institusjonens prissettingsmodell for dette instrumentet.

9. Institusjonene skal beregne instrumentets følsomhet for hver risikofaktor som anvendes i kurverisikoformelen, i samsvar med artikkel 325g. I forbindelse med kurverisiko skal institusjonene anse vektorer som tilsvarer ulike rentekurver og har et ulikt antall komponenter, som samme risikofaktor, forutsatt at disse vektorene tilsvarer samme valuta. Institusjonene skal motregne følsomheter for samme risikofaktor. Det skal bare være én nettofølsomhet per undergruppe.

Krav til ansvarlig kapital skal ikke anvendes på kurverisiko for inflasjonsrisiko og valutabasisrisiko.

Artikkel 325m

Risikofaktorer for kredittrisikotillegg for ikke-verdipapiriseringer

1. De deltarisikofaktorene for risiko knyttet til kredittrisikotillegg som institusjonene skal anvende på instrumenter som ikke er verdipapiriseringer, og som er følsomme for risiko knyttet til kredittrisikotillegg, skal være kredittrisikotilleggsatsene for utstederne av disse instrumentene, som er utledet fra de relevante gjeldsinstrumentene og kredittapsbytteavtalene, og som er tilordnet hver av følgende løpetider: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Institusjonene skal anvende én risikofaktor for hver utsteder og løpetid, uavhengig av om kredittrisikotilleggsatsene for utsteder er utledet fra gjeldsinstrumenter eller kredittapsbytteavtaler. Undergruppene skal være sektorundergrupper, som omhandlet i avsnitt 6, og hver undergruppe skal omfatte alle de risikofaktorene som er tildelt den relevante sektoren.
2. De vegarisikofaktorene for risiko knyttet til kredittrisikotillegg som institusjonene skal anvende på opsjoner med underliggende instrumenter som ikke er verdipapiriseringer, og som er følsomme for risiko knyttet til kredittrisikotillegg, skal være de implisitte volatilitetene for kredittrisikotilleggsatsene for utstederen av det underlig-

gende instrumentet, utledet i henhold til nr. 1, som skal tilordnes følgende løpetider i samsvar med løpetiden for den opsjonen som omfattes av krav til ansvarlig kapital: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. De samme undergruppene skal anvendes som for deltakredittrisikotillegget for ikke-verdipapiriseringer.

3. De kurverisikofaktorene for kredittrisikotillegg som institusjonene skal anvende på instrumenter som ikke er verdipapiriseringer, skal bestå av én vektor med kredittrisikotilleggssatser, som representerer en kredittrisikotilleggskurve som er spesifikk for utstederen. For hvert instrument skal vektoren inneholde like mange komponenter som det antallet ulike løpetider for kredittrisikotilleggssatser som anvendes som variabler i institusjonens prissettingsmodell for dette instrumentet. De samme undergruppene skal anvendes som for deltakredittrisikotillegget for ikke-verdipapiriseringer.
4. Institusjonene skal beregne instrumentets følsomhet for hver risikofaktor som anvendes i kurverisikoformelen i samsvar med artikkel 325g. I forbindelse med kurverisiko skal institusjonene anse vektorer som er utledet av enten relevante gjeldsinstrumenter eller kredittapsbytteavtaler og har et forskjellig antall komponenter, som samme risikofaktor, forutsatt at disse vektorene tilsvarer samme utsteder.

Artikkel 325n

Risikofaktorer for kredittrisikotillegg for verdipapiriseringer

1. Institusjonene skal anvende de risikofaktorene for kredittrisikotillegg som er omhandlet i nr. 3, på verdipapiriseringssposjoner som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, som omhandlet i artikkel 325 nr. 6–8.
Institusjonene skal anvende de risikofaktorene for kredittrisikotillegg som er omhandlet i nr. 5, på verdipapiriseringssposjoner som ikke inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, som omhandlet i artikkel 325 nr. 6–8.
2. De undergruppene som anvendes på risiko knyttet til kredittrisikotillegg for verdipapiriseringer som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, skal være de samme som undergruppene for risiko knyttet til kredittrisikotillegg for ikke-verdipapiriseringer, som omhandlet i avsnitt 6.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- De undergruppene som anvendes på risiko knyttet til kredittrisikotillegg for verdipapiriseringer som ikke inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, skal være spesifikke for denne risikoklassekategorien, som omhandlet i avsnitt 6.
3. De risikofaktorene for kredittrisikotillegg som institusjonene skal anvende på verdipapiriseringsposisjoner som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, er følgende:
 - a) Deltarisikofaktorene skal være alle relevante kredittrisikotilleggssatser for utstederne av verdipapiriseringsposisjonens underliggende eksponeringer, som er utledet av de relevante gjeldsinstrumentene og kredittapsbytteavtalene, og for hver av følgende løpetider: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
 - b) De vegarisikofaktorene som gjelder for opsjoner med verdipapiriseringsposisjoner som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen som underliggende instrumenter, skal være de implisitte volatilitetene for kredittrisikotilleggene for utstederne av verdipapiriseringsposisjonens underliggende instrumenter, utledet som beskrevet i bokstav a) i dette nummeret, som skal tilordnes følgende løpetider i samsvar med løpetiden for den tilsvarende opsjonen som omfattes av krav til ansvarlig kapital: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
 - c) Kurverisikofaktorene skal være de relevante rentekurvene for kredittrisikotillegg for utstederne av verdipapiriseringsposisjonens underliggende eksponeringer uttrykt som en vektor med kredittrisikotilleggssatser for ulike løpetider, utledet som angitt i bokstav a) i dette nummeret; for hvert instrument skal vektoren inneholde like mange komponenter som det antallet ulike løpetider for kredittrisikotilleggssatser som anvendes som variabler i institusjonens prissettingsmodell for dette instrumentet.
 4. Institusjonene skal beregne verdipapiriseringsposisjonens følsomhet for hver risikofaktor som anvendes i kurverisikoformelen, i samsvar med artikkel 325g. I forbindelse med kurverisikoformelen skal institusjonene anse vektorer som er utledet av enten relevante gjeldsinstrumenter eller kredittapsbytteavtaler og har et forskjellig antall komponenter, som samme risikofaktor, forutsatt at disse vektorene tilsvarer samme utsteder.
 5. De risikofaktorene for kredittrisikotillegg som institusjonene skal anvende på verdipapiriseringsposisjoner som ikke inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, skal gjelde transjens risikotillegg og ikke de underliggende instrumentenes risikotillegg, og skal være følgende:
 - a) Deltarisikofaktorene skal være de relevante kredittrisikotilleggssatsene for transjen, som er tilordnet følgende løpetider i samsvar med transjens løpetid: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
 - b) De vegarisikofaktorene som gjelder for opsjoner med verdipapiriseringsposisjoner som ikke inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen som underliggende instrumenter, skal være de implisitte volatilitetene for kredittrisikotilleggene for transjene, som hver for seg skal tilordnes følgende løpetider i samsvar med løpetiden for den tilsvarende opsjonen som omfattes av krav til ansvarlig kapital: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
 - c) Kurverisikofaktorene skal være de samme som er beskrevet i bokstav a) i dette nummeret; en felles risikovekt skal anvendes for alle disse risikofaktorene, som omhandlet i avsnitt 6.

Artikkel 325o

Egenkapitalrisikofaktorer

1. Undergruppene for alle egenkapitalrisikofaktorer skal være de sektorundergruppene som er omhandlet i avsnitt 6.
2. De deltarisikofaktorene for egenkapital som skal anvendes av institusjonene, skal være alle egenkapitalspotpriser og alle egenkapitalreponenter.

I forbindelse med egenkapitalrisiko skal en spesifikk egenkapitalrepokurve utgjøre en enkelt risikofaktor, som uttrykkes som en vektor med reporenter for ulike løpetider. For hvert instrument skal vektoren inneholde like mange komponenter som det antallet ulike løpetider for reporenter som anvendes som variabler i institusjonens prissettingsmodell for dette instrumentet.

Institusjonene skal beregne et instruments følsomhet for en egenkapitalrisikofaktor som endringen i instrumentets verdi,

i samsvar med dets prissettingsmodell, som følge av at hver av vektorens komponenter er endret med ett basispunkt. Institusjonene skal motregne følsomheter for reporterisikofaktoren for samme egenkapitalinstrument, uavhengig av antallet komponenter i hver vektor.

3. De vegarisikofaktorene for egenkapital som institusjonene skal anvende på opsjoner med underliggende instrumenter som er følsomme for egenkapitalrisiko, skal være de implisitte volatilitetene for egenkapitalspotpriser som skal tilordnes følgende løpetider i samsvar med løpetidene for de tilsvarende opsjonene som omfattes av krav til ansvarlig kapital: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Kravene til ansvarlig kapital skal ikke gjelde for vegarisiko for egenkapitalreporterenter.
4. De kurverisikofaktorene for egenkapital som institusjonene skal anvende på opsjoner med underliggende instrumenter som er følsomme for egenkapitalrisiko, er alle egenkapitalspotpriser, uavhengig av løpetiden for de tilsvarende opsjonene. Krav til ansvarlig kapital for kurverisiko skal ikke anvendes på egenkapitalreporterenter.

Artikkel 325p

Varerisikofaktorer

1. Undergruppene for alle varerisikofaktorer skal være de sektorundergruppene som er omhandlet i avsnitt 6.
2. De deltarisikofaktorene for varer som institusjonene skal anvende på instrumenter som er følsomme for varerisiko, skal være alle varespotprisene for hver varetype og hver av følgende løpetider: 0,25 år, 0,5 år, 1 år, 2 år, 3 år, 5 år, 10 år, 15 år, 20 år, 30 år. Bare når de rettslige vilkårene for leveringsstedet er identiske, skal institusjonene anse at to varepriser for samme type vare og med samme løpetid utgjør samme risikofaktor.
3. De vegarisikofaktorene for varer som institusjonene skal anvende på opsjoner med underliggende instrumenter som er følsomme for varerisiko, skal være de implisitte volatilitetene for varepriser for hver varetype, som skal tilordnes følgende løpetider i samsvar med løpetidene for de tilsvarende opsjonene som omfattes av krav til ansvarlig kapital: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år. Institusjonene skal anse følsomheter for samme varetype som tilordnes samme

løpetid, som en enkelt risikofaktor som institusjonene deretter skal motregne.

4. De kurverisikofaktorene for varerisiko som institusjonene skal anvende på opsjoner med underliggende instrumenter som er følsomme for varerisiko, skal være ett sett av varepriser med ulike løpetider for hver varetype, uttrykt som en vektor. For hvert instrument skal vektoren inneholde like mange komponenter som det antallet priser på den varen som anvendes som variabler i institusjonens prissettingsmodell for dette instrumentet. Institusjonene skal ikke skille mellom varepriser på grunnlag av leveringssted.

Instrumentets følsomhet for hver risikofaktor som anvendes i kurverisikoformelen, skal beregnes som angitt i artikkel 325g. I forbindelse med kurverisiko skal institusjonene anse vektorer som har et forskjellig antall komponenter, for å utgjøre samme risikofaktor, forutsatt at disse vektorene tilsvarer samme varetype.

Artikkel 325q

Valutarisikofaktorer

1. De deltarisikofaktorene for valutarisiko som institusjonene skal anvende på instrumenter som er følsomme for valutarisiko, skal være alle spotprisene mellom den valutaen som instrumentet er angitt i, og institusjonens rapporteringsvaluta. Det skal være én undergruppe for hvert valutapar, som inneholder en enkelt risikofaktor og en enkelt nettofølsomhet.
2. De vegarisikofaktorene for valutarisiko som institusjonene skal anvende på opsjoner med underliggende instrumenter som er følsomme for valutarisiko, skal være de implisitte volatilitetene for valutakursene mellom valutaparene nevnt i nr. 1. Disse implisitte volatilitetene for valutakurser skal tilordnes følgende løpetider i samsvar med løpetiden for de tilsvarende opsjonene som omfattes av krav til ansvarlig kapital: 0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år.
3. De kurverisikofaktorene for valutarisiko som institusjonene skal anvende på opsjoner med underliggende instrumenter som er følsomme for valutarisiko, skal være de samme som dem som er omhandlet i nr. 1.
4. Institusjonene skal ikke være forpliktet til å skille mellom onshore- og offshorevarianter av en valuta for alle delta-, vega- og kurverisikofaktorer for valutarisiko.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Underavsnitt 2

Definisjoner av følsomhet

Artikkel 325r

Deltarisikofølsomheter

1. Institusjonene skal beregne følsomheter for generell deltarenterisiko på følgende måte:

a) Følsomhetene for risikofaktorer som består av risikofrie renter, skal beregnes på følgende måte:

$$S_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0,0001, x, y, \dots) - V_i(r_{kt}, x, y, \dots)}{0,0001}$$

der

$S_{r_{kt}}$ = følsomhetene for risikofaktorer som består av risikofrie renter,

r_{kt} = renten i en risikofri kurve k med løpetid t ,

$V_i(\cdot)$ = prissettingsfunksjonen for instrument i , og

x, y = andre risikofaktorer enn r_{kt} i prissettingsfunksjonen V_i .

b) Følsomhetene for risikofaktorer som består av inflasjonsrisiko og valutabasisrisiko, skal beregnes på følgende måte:

$$S_{x_j} = \frac{V_i(\bar{x}_{ji} + 0,0001 \bar{I}_m, y, z, \dots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z, \dots)}{0,0001}$$

der

S_{x_j} = følsomhetene for risikofaktorer som består av inflasjonsrisiko og valutabasisrisiko,

\bar{x}_{ji} = en vektor med m komponenter for den implisitte inflasjonskurven eller valutabasiskurven for en gitt valuta j , der m er lik antallet inflasjons- eller valutabasisrelaterte variabler som anvendes i prissettingsmodellen for instrument i ,

\bar{I}_m = enhetsmatrisen for dimensjon $(1 \times m)$,

$V_i(\cdot)$ = prissettingsfunksjonen for instrument i , og

y, z = andre variabler i prissettingsmodellen.

2. Institusjonene skal beregne følsomhetene for deltakredittrisikotillegget for alle verdipapiriserings- og ikke-verdipapiriseringsposisjoner på følgende måte:

$$S_{CS_{kt}} = \frac{V_i(CS_{kt} + 0,0001, x, y, \dots) - V_i(CS_{kt}, x, y, \dots)}{0,0001}$$

der

$S_{CS_{kt}}$ = følsomhetene for deltakredittrisikotillegget for alle verdipapiriserings- og ikke-verdipapiriseringsposisjoner,

CS_{kt} = verdien av kredittrisikotilleggsatsen for en utsteder j ved løpetid t ,

$V_i(\cdot)$ = prissettingsfunksjonen for instrument i , og

x, y = andre risikofaktorer enn CS_{kt} i prissettingsfunksjonen V_i .

3. Institusjonene skal beregne følsomhetene for deltaegenkapitalrisiko på følgende måte:

a) Følsomhetene for risikofaktorer som består av egenkapitalspotpriser, skal beregnes på følgende måte:

$$S_k = \frac{V_i(1,01 EQ_k, x, y, \dots) - V_i(EQ_k, x, y, \dots)}{0,01}$$

der

S_k = følsomhetene for risikofaktorer som består av egenkapitalspotpriser,

K = et spesifikt egenkapitalinstrument,

EQ_k = verdien av spotprisen for dette egenkapitalinstrumentet,

$V_i(\cdot)$ = prissettingsfunksjonen for instrument i , og

x, y = andre risikofaktorer enn EQ_k i prissettingsfunksjonen V_i .

b) Følsomhetene for risikofaktorer som består av egenkapitalreporenter, skal beregnes på følgende måte:

$$S_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0,0001 \bar{I}_m, y, z, \dots) - V_i(\bar{x}_{ki}, y, z, \dots)}{0,0001}$$

der

S_{x_k} = følsomhetene for risikofaktorer som består av egenkapitalreporenter,

K = indeksen for egenkapitalen,

\bar{x}_{ki} = en vektor med m komponenter for reporentestrukturen for en spesifikk egenkapital k , der m er lik antallet reporenter som tilsvarende ulike løpetider som anvendes i prissettingsmodellen for instrument i ,

\bar{I}_m = enhetsmatrisen for dimensjon $(1 \cdot m)$,

$V_i(\cdot)$ = prissettingsfunksjonen for instrument i , og

y, z = andre risikofaktorer enn \bar{x}_{ki} i prissettingsfunksjonen V_i .

4. Institusjonene skal beregne følsomhetene for deltavarerisiko for hver risikofaktor k på følgende måte:

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

$$S_k = \frac{V_i(1,01 FX_{k,y,z} \dots) - V_i(FX_{k,y,z} \dots)}{0,01}$$

der

S_k = følsomhetene for deltavarerisiko,

k = en gitt varerisikofaktor,

CTY_k = verdien av risikofaktor k ,

$V_i(.)$ = markedsverdien av instrument i som en funksjon av risikofaktor k , og

y, z = andre risikofaktorer enn CTY_k i prissettingsmodellen for instrument i .

5. Institusjonene skal beregne følsomhetene for deltavalutarisiko for hver valutarisikofaktor k på følgende måte:

$$S_k = \frac{V_i(1,01 FX_{k,y,z} \dots) - V_i(FX_{k,y,z} \dots)}{0,01}$$

der

S_k = følsomhetene for deltavalutarisiko,

k = en gitt valutarisikofaktor,

FX_k = verdien av risikofaktoren,

$V_i(.)$ = markedsverdien av instrument i som en funksjon av risikofaktor k , og

y, z = andre risikofaktorer enn FX_k i prissettingsmodellen for instrument i .

Artikkel 325s

Vegarisikofølsomheter

1. Institusjonene skal beregne en opsjons vegarisikofølsomhet for en gitt risikofaktor k på følgende måte:

$$S_k = \frac{V_i(1,01 + vol_{k,x,y}) - V_i(vol_{k,x,y})}{0,01}$$

der

S_k = en opsjons vegarisikofølsomhet,

k = en spesifikk vegarisikofaktor som består av en implisitt volatilitet,

vol_k = verdien av denne risikofaktoren, som bør uttrykkes som en prosentdel, og

x, y = andre risikofaktorer enn vol_k i prissettingsfunksjon V_i .

2. Når det gjelder risikoklasser der vegarisikofaktorene har en løpetidsdimensjon, men der reglene for tilordning av risikofaktorene ikke får anvendelse fordi opsjonene ikke har noen løpetid, skal institusjonene tilordne disse risikofaktorene til den lengste løpetiden som er fastsatt. Disse opsjo-

nene skal være omfattet av tillegget for restrisiko.

3. Når det gjelder opsjoner som ikke har en innløsningskurs eller barriere, og opsjoner som har flere innløsningskurser eller barrierer, skal institusjonene anvende den tilordningen til innløsningskurser og løpetid som institusjonen anvender internt ved prissettingen av opsjonen. Disse opsjonene skal også være omfattet av tillegget for restriksjo.
4. Institusjonene skal ikke beregne vegarisikoen for verdipapiriseringstransjer som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, som omhandlet i artikkel 325 nr. 6–8, og som ikke har en implisitt volatilitet. Krav til ansvarlig kapital for delta- og kurverisiko skal beregnes for disse verdipapiriseringstransjene.

Artikkel 325t

Krav til følsomhetsberegninger

1. Institusjonene skal utlede følsomheter fra institusjonens prissettingsmodeller som danner grunnlag for resultatrapporteringen til den øverste ledelsen, ved hjelp av formlene i dette underavsnittet.

Som unntak fra første ledd kan vedkommende myndigheter kreve at en institusjon som har fått tillatelse til å anvende den alternative metoden med interne modeller fastsatt i kapittel 1b, skal anvende de prissettingsfunksjonene som inngår i den interne modellmetodens risikomålingssystem for følsomhetsberegninger i henhold til dette kapitlet, for å beregne og rapportere kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko i samsvar med artikkel 430b nr. 3.

2. Ved beregning av deltarisikofølsomheter for instrumenter med valgfrihet som omhandlet i artikkel 325e nr. 2 bokstav a) kan institusjonene anta at de implisitte volatilitetsrisikofaktorene er konstante.
3. Ved beregning av vegarisikofølsomheter for instrumenter med valgfrihet som omhandlet i artikkel 325e nr. 2 bokstav b) får følgende krav anvendelse:
- a) Når det gjelder generell renterisiko og risiko knyttet til kredittrisikotillegg, skal institusjonene for hver valuta anta at det underliggende instrumentet for de volatilitetsrisikofaktorene som vegarisikoen beregnes for, følger enten en log-normal- eller en normal-fordeling i

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

prissettingsmodellene som brukes for disse instrumentene.

- b) Når det gjelder egenkapitalrisiko, vare- risiko og valutarisiko, skal institusjonene anta at de underliggende instrumentene for de volatilitetsrisikofaktorene som vegarisikoen beregnes for, følger en log-normal-fordeling i prissettingsmodellene som brukes for disse instrumentene.
4. Institusjonene skal beregne alle følsomheter unntatt følsomhetene for kredittverdijusteringer.
5. Som unntak fra nr. 1 og med tillatelse fra vedkommende myndigheter kan en institusjon anvende alternative definisjoner av deltarisikofølsomheter ved beregningen av kravene til ansvarlig kapital for en handelsporteføljeoposisjon i henhold til dette kapitlet, forutsatt at institusjonen oppfyller alle følgende vilkår:
- a) En uavhengig risikokontrollenhet i institusjonen anvender disse alternative definisjonene for intern risikostyring og resultatrapportering til den øverste ledelsen.
- b) Institusjonen dokumenterer at disse alternative definisjonene er bedre egnet til å fange opp følsomhetene for posisjonen enn de formlene som er fastsatt i dette underavsnittet, og at de resulterende følsomhetene ikke skiller seg vesentlig fra disse formlene.
6. Som unntak fra nr. 1 og med tillatelse fra vedkommende myndigheter kan en institusjon beregne vegafølsomhetene på grunnlag av en lineær endring av alternative definisjoner av følsomheter ved beregningen av kravene til ansvarlig kapital for en handelsporteføljeoposisjon i henhold til dette kapitlet, forutsatt at institusjonen oppfyller begge følgende vilkår:
- a) En uavhengig risikokontrollenhet i institusjonen anvender disse alternative definisjonene for intern risikostyring og resultatrapportering til den øverste ledelsen.
- b) Institusjonen dokumenterer at disse alternative definisjonene er bedre egnet til å fange opp følsomhetene for posisjonen enn de formlene som er fastsatt i dette underavsnittet, og at den lineære endringen omhandlet i første ledd gjenspeiler en vegarisikofølsomhet.

Avsnitt 4

Tillegget for restrisiko

Artikkel 325u

Krav til ansvarlig kapital for restrisiko

1. I tillegg til kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko som angis i avsnitt 2, skal institusjonene anvende tilleggskrav til ansvarlig kapital på instrumenter som er utsatt for restrisiko i samsvar med denne artikkelen.
2. Instrumenter anses å være utsatt for restrisiko dersom de oppfyller et av følgende vilkår:
- a) Instrumentet har et eksotisk underliggende instrument, som ved anvendelsen av dette kapitlet betyr et handelsporteføljeinstrument som ligger til grunn for en underliggende eksponering som ikke omfattes av delta-, vega- eller kurverisikoberegningen etter følsomhetsmetoden som er fastsatt i avsnitt 2, eller av kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko som er fastsatt i avsnitt 5.
- b) Instrumentet er utsatt for andre restrisikoer, som ved anvendelsen av dette kapitlet betyr et av følgende instrumenter:
- i) Instrumenter som omfattes av kravene til ansvarlig kapital for vega- og kurverisiko i henhold til følsomhetsmetoden angitt i avsnitt 2, og som genererer avkastning som ikke kan gjenskapes som en endelig lineær kombinasjon av ordinære opsjoner med en enkelt underliggende egenkapitalpris, varepris, valutakurs, obligasjonspris, kredittapsbytteavtale-pris eller rentebytteavtale.
- ii) Instrumenter som er posisjoner som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen omhandlet i artikkel 325 nr. 6; sikringer som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen omhandlet i artikkel 325 nr. 8, skal ikke tas i betraktning.
3. Institusjonene skal beregne tilleggskravene til ansvarlig kapital omhandlet i nr. 1 som summen av nominelle bruttobeløp for instrumentene omhandlet i nr. 2, multiplisert med følgende risikovekter:
- a) 1,0 % for instrumentene omhandlet i nr. 2 bokstav a).

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- b) 0,1 % for instrumentene omhandlet i nr. 2 bokstav b).
4. Som unntak fra nr. 1 skal institusjonen ikke anvende kravet til ansvarlig kapital for restrisiko på et instrument som oppfyller et av følgende vilkår:
- Instrumentet er notert på en anerkjent børs.
 - Instrumentet kan cleares sentralt i samsvar med forordning (EU) nr. 648/2012.
 - Instrumentet dekker hele markedsrisikoen for en annen posisjon i handelsporteføljen, og i så fall skal de to helt motsvarende handelsporteføljeposisjonene unntas fra kravet til ansvarlig kapital for restrisiko.
5. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hva et eksotisk underliggende instrument er, og hvilke instrumenter som er utsatt for restrisiko i henhold til nr. 2.

Ved utarbeidingen av disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder skal EBA undersøke om leverisiko, værforhold, naturkatastrofer og framtidig realisert volatilitet bør anses som eksotiske underliggende instrumenter.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2021.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Avsnitt 5

Krav til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko

Artikkel 325v

Definisjoner og alminnelige bestemmelser

1. I dette avsnittet menes med

- «kort eksponering» at mislighold hos en utsteder eller en gruppe utstedere fører til en gevinst for institusjonen, uavhengig av hvilken type instrument eller transaksjon som skaper eksponeringen,
- «lang eksponering» at mislighold hos en utsteder eller en gruppe utstedere fører til et tap for institusjonen, uavhengig av hvilken type instrument eller transaksjon som skaper eksponeringen,
- «bruttobeløp ved plutselig mislighold (brutto JTD)» den anslåtte størrelsen på det tapet eller den gevinsten som

skyldnerens mislighold ville medføre for en spesifikk eksponering,

- «nettobeløp ved plutselig mislighold (netto JTD)» den anslåtte størrelsen på det tapet eller den gevinsten som en institusjon ville få som følge av en skyldners mislighold etter motregning mellom JTD-bruttobeløp,
 - «tapsgrad ved mislighold» eller «LGD» («loss given default») skyldnerens tapsgrad ved mislighold av et instrument som er utstedt av denne skyldneren, uttrykt som en andel av instrumentets nominelle beløp,
 - «misligholdsrisikovekt» den prosentdelen som tilsvarende den anslåtte sannsynligheten for mislighold for hver skyldner, avhengig av skyldnerens kredittverdighet.
2. Krav til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko skal anvendes på gjelds- og egenkapitalinstrumenter, derivater som har disse instrumentene som underliggende, og derivater hvis avkastning eller virkelige verdier påvirkes av misligholdet til en skyldner som ikke er motpart i selve derivatet. Institusjonene skal beregne misligholdsrisikokrav separat for hver av følgende typer instrumenter: ikke-verdipapiriseringer, verdipapiriseringer som ikke inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, og verdipapiriseringer som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen. De endelige kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko som institusjonene skal anvende, skal være summen av disse tre komponentene.

Underavsnitt 1

Krav til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for ikke-verdipapiriseringer

Artikkel 325w

Bruttobeløp ved plutselig mislighold

1. Institusjonene skal beregne JTD-bruttobeløp for hver lange eksponering mot gjeldsinstrumenter på følgende måte:

$$JTD_{\text{long}} = \max \{LGD V_{\text{notional}} + P\&L_{\text{long}} + \text{Adjustment}_{\text{long}}; 0\}$$

der

$$JTD_{\text{long}} = \text{JTD-bruttobeløp for den lange eksponeringen,}$$

$$V_{\text{notional}} = \text{instrumentets nominelle beløp,}$$

$$P\&L_{\text{long}} = \text{et uttrykk som justerer for gevinster eller tap som institusjonen}$$

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

allerede har medregnet som følge av endringer i den virkelige verdien av det instrumentet som skaper den lange eksponeringen; gevinster skal angis i formelen med positivt fortegn og tap angis med negativt fortegn, og

$Adjustment_{long}$ = det beløpet som institusjonens tap ved mislighold ville øke eller reduseres med, på grunn av derivatets struktur, i forhold til hele tapet på det underliggende instrumentet; økninger skal angis i $Adjustment_{long}$ med positivt fortegn og reduksjoner angis med negativt fortegn.

2. Institusjonene skal beregne JTD-bruttobeløp for hver korte eksponering for gjeldsinstrumenter på følgende måte:

$$JTD_{short} = \min \{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{short} + Adjustment_{short}; 0\}$$

der

JTD_{short} = JTD-bruttobeløp for den korte eksponeringen,

$V_{notional}$ = instrumentets nominelle beløp, som skal angis i formelen med negativt fortegn,

$P\&L_{short}$ = et uttrykk som justerer for gevinster eller tap som institusjonen allerede har medregnet som følge av endringer i den virkelige verdien av det instrumentet som skaper den korte eksponeringen; gevinster skal angis i formelen med positivt fortegn og tap skal angis i formelen med negativt fortegn, og

$Adjustment_{short}$ = det beløpet som institusjonens gevinst ved mislighold ville øke eller reduseres med, på grunn av derivatets struktur, i forhold til hele tapet på det underliggende instrumentet; reduksjoner skal angis i $Adjustment_{short}$ med positivt fortegn og økninger skal angis i $Adjustment_{short}$ med negativt fortegn.

3. Ved beregningen omhandlet i nr. 1 og 2 skal institusjonene anvende følgende LGD-verdi for gjeldsinstrumenter:
 - a) Eksponeringer mot annen gjeld enn seniorgjeld skal gis en LGD-verdi på 100 %.
 - b) Eksponeringer mot prioriterte gjeldsinstrumenter skal gis en LGD-verdi på 75 %.
 - c) Eksponeringer mot obligasjoner med fortrinnsrett, som omhandlet i artikkel 129, skal gis en LGD-verdi på 25 %.

4. Ved beregningene omhandlet i nr. 1 og 2 skal nominelle beløp fastsettes på følgende måte:

- a) Når det gjelder gjeldsinstrumenter, er det nominelle beløpet gjeldsinstrumentets pålydende verdi.

- b) Når det gjelder derivater som har underliggende gjeldsinstrumenter, er det nominelle beløpet derivatets nominelle beløp.

5. For eksponeringer mot egenkapitalinstrumenter skal institusjonene beregne JTD-bruttobeløpene som følger, i stedet for å anvende formlene i nr. 1 og 2:

$$JTD_{long} = \max \{LGD \cdot V + P\&L_{long} + Adjustment_{long}; 0\}$$

$$JTD_{short} = \min \{LGD \cdot V + P\&L_{short} + Adjustment_{short}; 0\}$$

der

JTD_{long} = JTD-bruttobeløp for den lange eksponeringen,

JTD_{short} = JTD-bruttobeløp for den korte eksponeringen, og

V = egenkapitalens virkelige verdi eller, når det gjelder derivater med underliggende egenkapital, den virkelige verdien av den underliggende egenkapitalen.

6. Institusjonene skal gi en LGD på 100 % til egenkapitalinstrumenter med sikte på beregningen omhandlet i nr. 5.
7. Når det gjelder eksponeringer mot misligholdsrisiko som følger av derivater hvis avkastning ved skyldnerens mislighold ikke er knyttet til det nominelle beløpet for et spesifikt instrument som er utstedt av denne skyldneren, eller til LGD-verdien for skyldneren eller et instrument som er utstedt av denne skyldneren, skal institusjonene anvende alternative metoder for å estimere JTD-bruttobeløpene.
8. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:
 - a) Hvordan institusjonene skal beregne JTD-beløp for ulike typer instrumenter i samsvar med denne artikkelen.
 - b) Hvilke alternative metoder institusjonene skal anvende ved beregningen av JTD-bruttobeløpene omhandlet i nr. 7.
 - c) De nominelle beløpene for andre instrumenter enn dem som er nevnt i nr. 4 bokstav a) og b).
EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 28. juni 2021.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 325x

Nettobeløp ved plutselig mislighold

1. Institusjonene skal beregne JTD-nettobeløp ved å motregne JTD-bruttobeløpene for korte eksponeringer og lange eksponeringer. Motregning skal bare være mulig mellom eksponeringer mot samme skyldner når de korte eksponeringene har samme prioritet som, eller lavere prioritet enn, de lange eksponeringene.
2. Motregning skal foretas enten fullt ut eller delvis, avhengig av løpetiden til de eksponeringene som motregnes:
 - a) full motregning skal foretas når alle eksponeringene som motregnes, har en løpetid på minst ett år,
 - b) delvis motregning skal foretas når minst én av de eksponeringene som motregnes, har en løpetid på mindre enn ett år, og i så fall skal JTD-beløpet for hver eksponering med en løpetid som er mindre enn ett år, multipliseres med forholdet mellom eksponeringens løpetid og ett år.
3. Dersom motregning ikke kan foretas, skal JTD-bruttobeløpene være lik JTD-nettobeløpene når det gjelder eksponeringer med løpetid på minst ett år. JTD-bruttobeløp med løpetid på mindre enn ett år skal multipliseres med forholdet mellom eksponeringens løpetid og ett år, med en nedre grense på tre måneder, for å beregne JTD-nettobeløpene.
4. Ved anvendelsen av nr. 2 og 3 gjelder løpetidene for derivatkontraktene i stedet for

løpetidene for de underliggende instrumentene. Likvide egenkapitalposisjoner skal gis en løpetid på enten ett år eller tre måneder, etter institusjonens eget valg.

Artikkel 325y

Beregning av kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko

1. JTD-nettobeløp skal, uavhengig av type motpart, multipliseres med de misligholdsrisikovektene som tilsvarer deres kredittkvalitet, som fastsatt i tabell 2:

Tabell 2

Kredittkvalitetskategori	Misligholdsrisikovekt
Risikoklasse 1	0,5 %
Risikoklasse 2	3 %
Risikoklasse 3	6 %
Risikoklasse 4	15 %
Risikoklasse 5	30 %
Risikoklasse 6	50 %
Ikke-kredittvurdert	15 %
Misligholdt	100 %

2. Eksponeringer som ville fått en risikovekt på 0 % etter standardmetoden for kredittrisiko i samsvar med avdeling II kapittel 2, skal gis en misligholdsrisikovekt på 0 % for kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko.
3. Vektet netto JTD skal tildeles følgende undergrupper: foretak, stater og lokale myndigheter / kommuner.
4. Vektete JTD-nettobeløp skal legges sammen i hver undergruppe etter følgende formel:

$$DRC_b = \max \{ (\sum_{i \in \text{long}} RW_i \cdot \text{net JTD}_i) - WtS \cdot (\sum_{i \in \text{short}} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|); 0 \}$$

der

DRC_b = kravet til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for undergruppe b,

i = indeksen for et instrument som tilhører undergruppe b,

RW_i = risikovekten, og

WtS = et forholdstall for innregning av en fordel for sikringsforhold i en undergruppe, som skal beregnes på følgende måte:

$$WtS = \frac{\sum \text{netJTD}_{\text{long}}}{\sum \text{netJTD}_{\text{long}} + \sum |\text{netJTD}_{\text{short}}|}$$

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Ved beregning av DRCb og WtS skal lange og korte posisjoner legges sammen for alle posisjoner i en undergruppe, uavhengig av hvilken risikoklasse disse posisjonene er tilordnet til, for å oppnå de undergruppespesifikke kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko.

5. Det endelige kravet til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for ikke-verdipapiriseringer skal beregnes som en enkelt sum av kravene til ansvarlig kapital på undergruppenivå.

Underavsnitt 2

Krav til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for verdipapiriseringer som ikke inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen

Artikkel 325z

Beløp ved plutselig mislighold

1. Bruttobeløp ved plutselig mislighold for verdipapiriseringseksponeeringer skal være deres markedsverdi eller, dersom markedsverdien ikke er tilgjengelig, deres virkelige verdi fastsatt i samsvar med gjeldende regnskapsregelverk.
2. Nettobeløp ved plutselig mislighold skal fastsettes ved å motregne bruttobeløp ved plutselig mislighold for lange eksponeringer og bruttobeløp ved plutselig mislighold for korte eksponeringer. Motregning skal bare kunne foretas mellom verdipapiriseringseksponeeringer som har samme underliggende gruppe av eiendeler og tilhører samme transje. Det skal ikke være tillatt å motregne verdipapiriseringseksponeeringer med ulike underliggende grupper av eiendeler, selv om de har samme innslags- og utslagspunkt.
3. Når andre eksisterende verdipapiriseringseksponeeringer kan reproduseres fullstendig, med unntak av løpetidsdimensjonen, ved å dele opp eller kombinere eksisterende verdipapiriseringseksponeeringer, kan de eksponeringene som følger av denne oppdelingen eller kombinasjonen, anvendes i stedet for de eksisterende verdipapiriseringseksponeeringene med sikte på motregning.
4. Når hele transjestrukturen for en eksisterende verdipapiriseringseksponeering kan gjenskapes fullstendig ved å dele opp eller kombinere eksisterende eksponeringer i underliggende navn, kan de eksponeringene som følger av denne oppdelingen eller kombinasjonen, anvendes i stedet for de eksisterende verdipapiriseringseksponeeringene med sikte på motregning. Når

underliggende navn anvendes på denne måten, skal de fjernes fra beregningen av misligholdsrisiko for ikke-verdipapiriseringer.

5. Artikkel 325x får anvendelse på både eksisterende verdipapiriseringseksponeeringer og verdipapiriseringseksponeeringer som anvendes i samsvar med nr. 3 eller 4 i denne artikkelen. De relevante løpetidene skal være løpetidene for verdipapiriseringstransjene.

Artikkel 325aa

Beregning av kravet til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for verdipapiriseringer

1. JTD-nettobeløp for verdipapiriseringseksponeeringer skal multipliseres med 8 % av den risikovekten som gjelder for den relevante verdipapiriseringseksponeeringen, herunder STS-verdipapiriseringer, utenfor handelsporteføljen i samsvar med det hierarkiet av metoder som er angitt i avdeling II kapittel 5 avsnitt 3, og uavhengig av type motpart.
2. En løpetid på ett år skal anvendes på alle transjer der risikovektene beregnes i samsvar med SEC-IRBA og SEC-ERBA.
3. De risikovektede JTD-beløpene for individuelle likvide verdipapiriseringseksponeeringer skal ikke overstige posisjonens virkelige verdi.
4. Risikovektede JTD-nettobeløp skal tilordnes til følgende undergrupper:
 - a) En felles undergruppe for alle foretak, uansett region.
 - b) 44 forskjellige undergrupper som tilsvarer én undergruppe per region for hver av de 11 eiendelsklassene som defineres i annet ledd.

Ved anvendelsen av første ledd er de 11 eiendelsklassene ABCP, billån og leasingavtaler, verdipapirer med sikkerhet i lån med pant i bolig («residential mortgage-backed securities», RMBS), kredittkort, verdipapirer med sikkerhet i lån med pant i næringseiendom («commercial mortgage-backed securities», CMBS), gjeldsinstrumenter med sikkerhet i banklån («collateralised loan obligations», CLO), kvadrerte gjeldsinstrumenter med sikkerhet («collateralised debt obligations», CDO), små og mel-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

lomstore bedrifter (SMB-er), studielån, øvrig massemarked, øvrig engros. De fire regionene er Asia, Europa, Nord-Amerika og resten av verden.

5. For å tilordne en verdipapiriseringsekspone-
ring til en undergruppe skal institusjo-
nene anvende en klassifisering som vanlig-
vis anvendes i markedet. Institusjonene
skal tilordne hver verdipapiriseringsekspo-
nering til bare én av de undergruppene som
er nevnt i nr. 4. Enhver verdipapirisering-
eksponering som en institusjon ikke kan til-
ordne til en undergruppe for en eiendel-
sklasse eller region, skal tilordnes til eien-
delsklassen «øvrig massemarked» eller
«øvrig engros» eller til regionen «resten av
verden».
6. Vektete JTD-nettobeløp skal legges
sammen i hver undergruppe på samme
måte som for misligholdsrisiko for ekspone-
ringer som ikke er verdipapiriseringer,
ved hjelp av formelen i artikkel 325y nr. 4,
for å beregne kravet til ansvarlig kapital for
misligholdsrisiko for hver undergruppe.
7. Det endelige kravet til ansvarlig kapital for
misligholdsrisiko for verdipapiriseringer
som ikke inngår i den alternative korrela-
sjonshandelsporteføljen, skal beregnes
som en enkelt sum av kravene til ansvarlig
kapital på undergruppenivå.

Underavsnitt 3

Krav til ansvarlig kapital for misligholdsri- siko for verdipapiriseringer som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporte- føljen

Artikkel 325ab

Virkeområde

1. For den alternative korrelasjonshand-
elsporteføljen skal kravene til ansvarlig
kapital omfatte misligholdsrisikoen for ver-
dipapiriseringsekspone-
ringer og for sikringer som ikke er verdipapiriseringer. Disse
sikringene skal fjernes fra beregningen av
misligholdsrisiko for ikke-verdipapiriseringer.
Det skal ikke være noen diversifise-
ringsfordeler mellom kravene til ansvarlig
kapital for misligholdsrisiko for ikke-verdi-
papiriseringer, kravene til ansvarlig kapital
for misligholdsrisiko for verdipapirise-
ringer som ikke inngår i den alternative
korrelasjonshandelsporteføljen, og kra-
vene til ansvarlig kapital for misligholdsrisi-
koen for verdipapiriseringer som inngår i

den alternative korrelasjonshandelsporte-
føljen.

2. For handlede kreditt- og egenkapitalderiva-
ter som ikke er verdipapiriseringer, skal
JTD-beløp for de enkelte bestanddelene
bestemmes ved hjelp av en gjennomskjæ-
ringsmetode.

Artikkel 325ac

Beløp ved plutselig mislighold for den al- ternative korrelasjonshandelsporteføljen

1. I denne artikkelen menes med
 - a) «oppdeling ved hjelp av en validerings-
modell» at en bestanddel som er knyttet
til én forpliktelse i en verdipapirisering,
valideres som differansen mellom verdi-
papiriseringens ubetingede verdi og
verdipapiriseringens betingede verdi,
idet det antas at denne forpliktelsen mis-
ligholdes med en LGD-verdi på 100 %,
 - b) «reproduksjon» at enkeltransjer i
indeksverdipapiriseringen kombineres
slik at de reproduserer en annen transje
i samme indeksserie, eller slik at de
reproduserer en posisjon i indeksserien
som ikke er oppdelt i transjer,
 - c) «oppdeling» å reprodusere en indeks
gjennom en verdipapirisering der de
underliggende eksponeringene i grup-
pen er identiske med de eksponerin-
gene knyttet til én forpliktelse, som
utgjør indeksen.
2. JTD-bruttobeløpene for verdipapirisering-
eksponeringer og ikke-verdipapirisering-
eksponeringer i den alternative korrela-
sjonshandelsporteføljen skal være deres
markedsverdi eller, dersom markedsver-
dien ikke er tilgjengelig, deres virkelige
verdi fastsatt i samsvar med gjeldende
regnskapsregelverk.
3. Produkter der kredittbeskyttelsen opphø-
rer etter n-te utløsende hendelse, skal
behandles som produkter som deles opp i
transjer, med følgende innslags- og utslags-
punkter:
 - a) innslagspunkt = $(N - 1) / \text{Total Names}$,
 - b) utslagspunkt = $N / \text{Total Names}$,
 der «Total Names» skal være det sam-
lede antallet navn i den underliggende
kurven eller gruppen.
4. JTD-nettobeløp skal fastsettes ved å
motregne JTD-bruttobeløp for lange ekspone-
ringer og JTD-bruttobeløp for korte
eksponeringer. Motregning skal bare
kunne foretas mellom eksponeringer som

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

er identiske bortsett fra når det gjelder løpetid. Motregning skal bare kunne foretas på følgende måte:

- a) For indekser, indekstransjer og skreddersydde transjer skal motregning kunne foretas på tvers av løpetider innenfor samme indeksfamilie, serie og transje, med forbehold for bestemmelsene i artikkel 325x om eksponeringer på mindre enn ett år; JTD-bruttobeløp for lange eksponeringer og JTD-bruttobeløp for korte eksponeringer som reproducerer hverandre fullstendig, kan motregnes gjennom oppdeling i eksponeringer som tilsvarer én forpliktelse ved hjelp av en valideringsmodell; i slike tilfeller skal summen av JTD-bruttobeløp for de eksponeringene som tilsvarer én forpliktelse, som oppnås gjennom oppdelingen, være lik JTD-bruttobeløpet for den eksponeringen som ikke er oppdelt.
- b) Motregning gjennom oppdeling som angitt i bokstav a) skal ikke tillates for reverdipapiriseringer eller derivater av verdipapiriseringer.
- c) For indekser og indekstransjer skal motregning kunne foretas på tvers av løpetider innenfor samme indeksfamilie, serie og transje gjennom reproduksjon eller gjennom oppdeling; dersom de lange eksponeringene og de korte eksponeringene er likeverdige bortsett fra når det gjelder én restkomponent, skal motregning være tillatt, og JTD-nettobeløpet skal gjenspeile den gjenværende eksponeringen.

- d) Ulike transjer i samme indeksserie, ulike serier i samme indeks og ulike indeksfamilier kan ikke anvendes til å motregne hverandre.

Artikkel 325ad

Beregning av kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for den alternative korrelasjonshandelsporteføljen

1. JTD-nettobeløp skal multipliseres med
 - a) for produkter som deles opp i transjer: misligholdsrisikovektene som svarer til deres kredittkvalitet som fastsatt i artikkel 325y nr. 1 og 2,
 - b) for produkter som ikke deles opp i transjer: misligholdsrisikovektene omhandlet i artikkel 325aa nr. 1.
2. Risikovektede JTD-nettobeløp skal tilordnes til undergrupper som tilsvarer en indeks.
3. Vektete JTD-nettobeløp skal legges sammen i hver undergruppe etter følgende formel:

$$DRC_b = \max \{ (\sum_{i \in \text{long}} RW_i \cdot \text{net JTD}_i) - Wt_{SACTP} \cdot (\sum_{i \in \text{short}} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|); 0 \}$$

der

DRC_b = kravet til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for undergruppe b,

i = et instrument som tilhører undergruppe b, og

Wt_{SACTP} = forholdstallet for innregning av en fordel for sikringsforhold i en undergruppe, som skal beregnes i samsvar med WtS -formelen i artikkel 325y nr. 4, men med lange posisjoner og

korte posisjoner på tvers av den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, og ikke bare posisjonene i den berørte undergruppen.

4. Institusjonene skal beregne kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for den alternative korrelasjonshandelsporteføljen etter følgende formel:

$$DRC_{ACTP} = \max \left\{ \sum_b (\max[DRC_b, 0] + 0,5 \cdot (\min[DRC_b, 0])); 0 \right\}$$

der

DRC_{ACTP} = kravet til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, og

DRC_b = kravet til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko for undergruppe b.

Avsnitt 6

Risikovekter og korrelasjoner

Underavsnitt 1

Deltarisikovekter og korrelasjoner*Artikkel 325ae***Risikovekter for generell renterisiko**

1. For valutaer som ikke inngår i underkategorien for de mest likvide valutaene som omhandlet i artikkel 325bd nr. 7 bokstav b), skal risikovektene for følsomhetene for den risikofrie rentens risikofaktorer for hver undergruppe i tabell 3 angis i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a.

Tabell 3

Undergruppe	Løpetid
1	0,25 år
2	0,5 år
3	1 år
4	2 år
5	3 år
6	5 år
7	10 år
8	15 år
9	20 år
10	30 år

2. En felles risikovekt både for alle følsomhetene for inflasjon og for valutabasisrisikofaktorer skal fastsettes i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a.
3. For de valutaene som inngår i underkategorien for de mest likvide valutaene som omhandlet i nr. 325bd nr. 7 bokstav b), og for institusjonens nasjonale valuta, skal risikovektene for den risikofrie rentens risikofaktorer være de risikovektene som er fastsatt i tabell 3, dividert med $\sqrt{2}$.

*Artikkel 325af***Korrelasjoner for generell renterisiko i samme undergruppe**

1. Mellom to vektete følsomheter for den generelle rentens risikofaktorer WS_k og WS_l i samme undergruppe, og som har samme tildelte løpetid, men tilsvarende ulike

kurver, skal korrelasjon ρ_{kl} fastsettes til 99,90 %.

2. Mellom to vektete følsomheter for den generelle rentens risikofaktorer WS_k og WS_l i samme undergruppe, som tilsvarende samme kurve, men har ulike løpetider, skal korrelasjon fastsettes etter følgende formel:

$$\max \left[e^{\left(-\vartheta \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k, T_l\}} \right)}; 40\% \right]$$

der

T_k (henholdsvis T_l) = løpetiden knyttet til den risikofrie renten,

$$\vartheta = 3\%$$

3. Mellom to vektete følsomheter for den generelle rentens risikofaktorer WS_k og WS_l i samme undergruppe, som tilsvarende ulike kurver og har ulike løpetider, skal korrelasjonen ρ_{kl} være lik korrelasjonsparameteren fastsatt i nr. 2, multiplisert med 99,90 %.
4. Mellom en gitt vektet følsomhet for den generelle rentens risikofaktorer WS_k og en gitt vektet følsomhet for risikofaktorene for inflasjon WS_l skal korrelasjonen fastsettes til 40 %.
5. Mellom en gitt vektet følsomhet for valutabasisrisikofaktor WS_k og en gitt vektet følsomhet for generelle renterisikofaktorer WS_l , herunder en annen valutabasisrisikofaktor, skal korrelasjonen fastsettes til 0 %.

*Artikkel 325ag***Korrelasjoner for generell renterisiko på tvers av undergrupper**

1. Parameteren $\gamma_{bc} = 50\%$ skal anvendes for å legge sammen risikofaktorer som tilhører ulike undergrupper.
2. Parameteren $\gamma_{bc} = 80\%$ skal brukes for å legge sammen en renterisikofaktor basert på en valuta som omhandlet i artikkel 325av nr. 3, og en renterisikofaktor basert på euro.

*Artikkel 325ah***Risikovekter for risiko knyttet til kredittrisikotillegg for ikke-verdipapiriseringer**

1. Risikovektene knyttet til følsomheten for risikofaktorer for kredittrisikotillegg for ikke-verdipapiriseringer, skal være den samme for alle løpetider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år) i hver undergruppe i tabell 4:

Tabell 4

Undergruppe-nummer	Kredittkvalitet	Sektor	Risikovekt (prosentpoeng)
1	Alle	En medlemsstats sentralmyndighet, herunder sentralbanker	0,50 %
2	Risikoklasse 1–3	En tredjestats sentralmyndighet, herunder sentralbanker, multilaterale utviklingsbanker og internasjonale organisasjoner omhandlet i artikkel 117 nr. 2 eller artikkel 118	0,5 %
3		Regional eller lokal myndighet og offentlige foretak	1,0 %
4		Foretak i finanssektoren, herunder kredittinstitusjoner som er registrert eller etablert av en sentralmyndighet, en regional myndighet eller en lokal myndighet, og støt- telångivere.	5,0 %
5		Råvarer, energi, industri, landbruk, produksjon, bergverksdrift og utvinning	3,0 %
6		Forbruksvarer og -tjenester, transport og lagring, forretningsmessig tjenesteyting	3,0 %
7		Teknologi, telekommunikasjon	2,0 %
8		Helsetjenester, forsyningstjenester, faglig og teknisk virksomhet	1,5 %
9		Obligasjoner med fortrinnsrett utstedt av kredittinstitusjoner i medlemsstatene	1,0 %
11		Risikoklasse 4–6	En tredjestats sentralmyndighet, herunder sentralbanker, multilaterale utviklingsbanker og internasjonale organisasjoner omhandlet i artikkel 117 nr. 2 eller artikkel 118
12	Regional eller lokal myndighet og offentlige foretak		4,0 %
13	Foretak i finanssektoren, herunder kredittinstitusjoner som er registrert eller etablert av en sentralmyndighet, en regional myndighet eller en lokal myndighet, og støt- telångivere.		12,0 %
14	Råvarer, energi, industri, landbruk, produksjon, bergverksdrift og utvinning		7,0 %
15	Forbruksvarer og -tjenester, transport og lagring, forretningsmessig tjenesteyting		8,5 %
16	Teknologi, telekommunikasjon		5,5 %
17	Helsetjenester, forsyningstjenester, faglig og teknisk virksomhet		5,0 %
18	Annen sektor		

2. For å tilordne en risikoeksponering til en sektor skal institusjonene anvende en klassifisering som vanligvis anvendes i marke-

det for å gruppere utstedere etter sektor. Institusjonene skal tilordne hver utsteder til bare én av sektorundergruppene i tabell 4.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Risikoeksponeringer fra en utsteder som en institusjon ikke kan tilordne til en sektor på en slik måte, skal tilordnes til undergruppe 18 i tabell 4.

Artikkel 325ai

Korrelasjoner for risiko knyttet til kredittrisikotillegg for ikke-verdipapiriseringer, i samme undergruppe

1. Korrelasjonsparameteren ρ_{kl} mellom to følsomheter WS_k og WS_l i samme undergruppe skal fastsettes på følgende måte:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{name})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

der

$\rho_{kl}^{(\text{name})}$ skal være lik 1 dersom de to navnene på følsomhetene k og l er identiske, og ellers 35 %,

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ skal være lik 1 dersom de to toppunktene for følsomhetene k og l er identiske, og ellers 65 %, og

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ skal være lik 1 dersom de to følsomhetene er knyttet til de samme kurvene, og ellers 99,90 %.

2. Korrelasjonsparametrene omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen får ikke anvendelse på undergruppe 18 i tabell 4 i artikkel 325ah nr. 1. For formelen for sammenlegging av deltarisiko i undergruppe 18 skal kapital-

kravet være lik summen av de absolutte verdiene av de vektete nettofølsomhetene som er tildelt denne undergruppen:

$$K_{b(\text{bucket } 18)} = \sum_k |WS_k|$$

Artikkel 325aj

Korrelasjoner for risiko knyttet til kredittrisikotillegg for ikke-verdipapiriseringer, på tvers av undergrupper

Korrelasjonsparameteren γ_{bc} som får anvendelse på sammenlegging av følsomheter mellom ulike undergrupper, skal fastsettes på følgende måte:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(\text{rating})} \cdot \gamma_{bc}^{(\text{sector})}$$

der

$\gamma_{bc}^{(\text{rating})}$ skal være lik 1 dersom de to undergruppene er i samme kredittkvalitetskategori (enten risikoklasse 1–3 eller risikoklasse 4–6), og skal ellers være lik 50 %; ved denne beregningen skal undergruppe 1 anses å tilhøre samme kredittkvalitetskategori som undergrupper i risikoklasse 1–3, og

$\gamma_{bc}^{(\text{sector})}$ skal være lik 1 dersom de to undergruppene tilhører samme sektor, og skal ellers være lik den tilsvarende prosentdelen angitt i tabell 5:

Tabell 5

Undergruppe	1, 2 og 11	3 og 12	4 og 13	5 og 14	6 og 15	7 og 16	8 og 17	9
1, 2 og 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 og 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 og 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 og 14					20 %	25 %	5 %	5 %
6 og 15						25 %	5 %	15 %
7 og 16							5 %	20 %
8 og 17								5 %
9								—

Artikkel 325ak

Risikovekter for risiko knyttet til kredittrisikotillegg for verdipapiriseringer som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen

Risikovektene knyttet til følsomheten for risikofaktorer for kredittrisikotillegg for verdipapi-

riseringer som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen, skal være de samme for alle løpetider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år) i hver undergruppe, og skal angis for hver undergruppe i tabell 6 i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a:

Tabell 6

Undergruppe-nummer	Kredittkvalitet	Sektor
1	Alle	Medlemsstatenes sentralmyndighet, herunder sentralbanker
2	Risikoklasse 1–3	En tredjestats sentralmyndighet, herunder sentralbanker, multilaterale utviklingsbanker og internasjonale organisasjoner omhandlet i artikkel 117 nr. 2 eller artikkel 118
3		Regional eller lokal myndighet og offentlige foretak
4		Foretak i finanssektoren, herunder kredittinstitusjoner som er registrert eller etablert av en sentralmyndighet, en regional myndighet eller en lokal myndighet, og støttelångivere.
5		Råvarer, energi, industri, landbruk, produksjon, bergverksdrift og utvinning
6		Forbruksvarer og -tjenester, transport og lagring, forretningsmessig tjenesteyting
7		Teknologi, telekommunikasjon
8		Helsetjenester, forsyningstjenester, faglig og teknisk virksomhet
9		Obligasjoner med fortrinnsrett utstedt av kredittinstitusjoner i medlemsstatene
10		Obligasjoner med fortrinnsrett utstedt av kredittinstitusjoner i tredjestater
11		Risikoklasse 4–6
12	Regional eller lokal myndighet og offentlige foretak	
13	Foretak i finanssektoren, herunder kredittinstitusjoner som er registrert eller etablert av en sentralmyndighet, en regional myndighet eller en lokal myndighet, og støttelångivere.	
14	Råvarer, energi, industri, landbruk, produksjon, bergverksdrift og utvinning	
15	Forbruksvarer og -tjenester, transport og lagring, forretningsmessig tjenesteyting	
16	Teknologi, telekommunikasjon	
17	Helsetjenester, forsyningstjenester, faglig og teknisk virksomhet	
18	Annen sektor	

*Artikkel 325al***Korrelasjoner for risiko knyttet til kredittrisikotillegg for verdipapiriseringer som inngår i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen**

1. Deltarisikokorrelasjonen ρ_{kl} skal utledes i samsvar med artikkel 325ai, bortsett fra at

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ ved anvendelsen av dette nummeret skal være lik 1 dersom de to følsomhetene er knyttet til de samme kurvene, og ellers skal den være lik 99,00 %.

2. Korrelasjonen γ_{bc} skal utledes i samsvar med artikkel 325aj.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Artikkel 325am

Risikovekter for risiko knyttet til kredittrisikotillegg for verdipapiriseringer som ikke inngår i den alternative korrelasjons-handelsporteføljen

1. Risikovektene knyttet til følsomheten for risikofaktorer for kredittrisikotillegg for

verdipapiriseringer som ikke inngår i den alternative korrelasjons-handelsporteføljen, skal være de samme for alle løpetider (0,5 år, 1 år, 3 år, 5 år, 10 år) i hver undergruppe i tabell 7, og skal angis for hver undergruppe i tabell 7 i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a:

Tabell 7

Undergruppe-nummer	Kredittkvalitet	Sektor
1	Prioriterte og risikoklasse 1–3	RMBS – Prime
2		RMBS – Mid-Prime
3		RMBS – Sub-Prime
4		CMBS
5		Verdipapirer med sikkerhet i eiendeler («asset backed securities» (ABS)) – studielån
6		ABS – kredittkort
7		ABS – bil
8		Gjeldsinstrumenter med sikkerhet i banklån («collateralised loan obligations» (CLO)) utenfor den alternative korrelasjons-handelsporteføljen
9	Ikke-prioriterte og risikoklasse 1–3	RMBS – Prime
10		RMBS – Mid-Prime
11		RMBS – Sub-Prime
12		CMBS
13		ABS – studielån
14		ABS – kredittkort
15		ABS – bil
16		CLO utenfor den alternative korrelasjons-handelsporteføljen
17		Risikoklasse 4–6
18	RMBS – Mid-Prime	
19	RMBS – Sub-Prime	
20	CMBS	
21	ABS – studielån	
22	ABS – kredittkort	
23	ABS – bil	
24	CLO utenfor den alternative korrelasjons-handelsporteføljen	
25	Annen sektor	

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

2. For å tilordne en risikoeksponering til en sektor skal institusjonene anvende en klassifisering som vanligvis anvendes i markedet for å gruppere utstedere etter sektor. Institusjonene skal tilordne hver transje til en av sektorundergruppene i tabell 7. Risikoeksponeringer fra en transje som en institusjon ikke kan tilordne til en sektor på en slik måte, skal tilordnes til undergruppe 25.

Artikkel 325an

Korrelasjoner for risiko knyttet til kredittrisikotillegg for verdipapiriseringer som ikke inngår i den alternative korrelasjons-handelsporteføljen, i samme undergruppe

1. Mellom to følsomheter WS_k og WS_l i samme undergruppe skal korrelasjonsparameteren ρ_{kl} fastsettes på følgende måte:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{tranche})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

der

$\rho_{kl}^{(\text{tranche})}$ skal være lik 1 dersom de to navnene på følsomhetene k og l er i samme undergruppe og er knyttet til samme verdipapiriseringstransje (mer enn 80 % overlapping i nominelle tall), og ellers skal den være lik 40 %.

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ skal være lik 1 dersom de to toppunktene for følsomhetene k og l er identiske, og ellers 80 %, og

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ skal være lik 1 dersom de to følsomhetene er knyttet til de samme kurvene, og ellers 99,90 %.

2. Korrelasjonsparametrene omhandlet i nr. 1 får ikke anvendelse på undergruppe 25 i tabell 7 i artikkel 325am nr. 1. I forbindelse med formelen for sammenlegging av deltarisiko i undergruppe 25 skal kravet til ansvarlig kapital være lik summen av de absolutte verdiene av de vektete nettofølsomhetene som er tildelt denne undergruppen:

$$K_b(\text{bucket 25}) = \sum_k |WS_k|$$

Artikkel 325ao

Korrelasjoner på tvers av undergrupper for risiko knyttet til kredittrisikotillegg for verdipapiriseringer som ikke inngår i den alternative korrelasjons-handelsporteføljen

1. Korrelasjonsparameteren γ_{bc} får anvendelse på sammenlegging av følsomheter mellom ulike undergrupper, og skal fastsettes til 0 %.
2. Kravet til ansvarlig kapital for undergruppe 25 skal legges til kapitalen for det samlede risikoklassenivået, uten innregning av diversifiserings- eller sikringsvirkninger for noen annen undergruppe.

Artikkel 325ap

Risikovekter for egenkapitalrisiko

1. Risikovekter for følsomhetene for risikofaktorer for egenkapital og egenkapitalrapporterende skal fastsettes for hver undergruppe i tabell 8 i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a:

Tabell 8

Undergruppe- nummer	Markedsverdi	Økonomi	Sektor
1	Høy	Ny markedsøkonomi	Forbruksvarer og -tjenester, transport og lagring, forretningsmessig tjenesteyting, helsetjenester, forsyningstjenester
2			Telekommunikasjon, industri
3			Råvarer, energi, landbruk, produksjon, bergverksdrift og utvinning
4			Finansielle foretak, herunder statsstøttede, omsetning og drift av fast eiendom, teknologi
5		Avansert økonomi	Forbruksvarer og -tjenester, transport og lagring, forretningsmessig tjenesteyting, helsetjenester, forsyningstjenester
6			Telekommunikasjon, industri
7			Råvarer, energi, landbruk, produksjon, bergverksdrift og utvinning
8			Finansielle foretak, herunder statsstøttede, omsetning og drift av fast eiendom, teknologi
9	Lav	Ny markedsøkonomi	Alle sektorer som beskrives i undergruppenummer 1–4
10		Avansert økonomi	Alle sektorer som beskrives i undergruppenummer 5–8
11	Annen sektor		

2. Hva som i denne artikkelen menes med en lav og høy markedsverdi, skal fastsettes i de tekniske reguleringsstandardene omhandlet i artikkel 325bd nr. 7.

3. Med sikte på anvendelsen av denne artikkelen skal EBA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hva som menes med et nytt marked, og for å angi hva som menes med en avansert økonomi.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2021.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. Når institusjonene tilordner en risikoeksponering til en sektor, skal institusjonene anvende en klassifisering som vanligvis anvendes i markedet for å gruppere utsteder etter sektor. Institusjonene skal tilordne hver utsteder til en av sektorunder-

gruppene i tabell 8 og skal tilordne alle utsteder fra samme bransje til samme sektor. Risikoeksponeringer fra en utsteder som en institusjon ikke kan tilordne til en sektor på en slik måte, skal tilordnes til undergruppe 11 i tabell 8. Utsteder av egenkapital med virksomhet i flere land eller flere sektorer skal tilordnes til en bestemt undergruppe på grunnlag av den viktigste regionen og sektoren som egenkapitalutstederen driver virksomhet i.

Artikkel 325aq

Korrelasjoner for egenkapitalrisiko i samme undergruppe

1. Parameteren for deltarisikokorrelasjon ρ_{kl} mellom to følsomheter WS_k og WS_l i samme undergruppe skal fastsettes til 99,90 % dersom den ene er en følsomhet for en egenkapitalspotpris og den andre er en følsomhet for en egenkapitalreporente, der begge er knyttet til samme egenkapitalutstedernavn.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

2. I andre tilfeller enn tilfellene omhandlet i nr. 1 skal korrelasjonsparameteren ρ_{kl} mellom to følsomheter WSk og WSl for egenkapitalspotpris i samme undergruppe, fastsettes på følgende måte:
- 15 % mellom to følsomheter i samme undergruppe som tilhører kategorien høy markedsverdi, ny markedsøkonomi (undergruppenummer 1, 2, 3 eller 4).
 - 25 % mellom to følsomheter i samme undergruppe som tilhører kategorien høy markedsverdi, avansert økonomi (undergruppenummer 5, 6, 7 eller 8).
 - 7,5 % mellom to følsomheter i samme undergruppe som tilhører kategorien lav markedsverdi, ny markedsøkonomi (undergruppenummer 9).
 - 12,5 % mellom to følsomheter i samme undergruppe som tilhører kategorien lav markedsverdi, avansert økonomi (undergruppenummer 10).
3. Korrelasjonsparameteren ρ_{kl} mellom to følsomheter WSk og WSl for egenkapitalreporente i samme undergruppe skal fastsettes i samsvar med nr. 2.
4. Mellom to følsomheter WSk og WSl i samme undergruppe der den ene er en følsomhet for en egenkapitalspotpris og den andre er en følsomhet for en egenkapitalreporente, og begge følsomhetene er knyttet til en annen egenkapitalutsteders navn, skal korrelasjonsparameteren ρ_{kl} fastsettes til korrelasjonsparametrene som angis i nr. 2, multiplisert med 99,90 %.
5. Korrelasjonsparametrene fastsatt i nr. 1–4 får ikke anvendelse på undergruppe 11. For formelen for sammenlegging av deltarisiko i undergruppe 11 skal kapitalkravet være lik summen av de absolutte verdiene av de vektete nettofølsomhetene som er tildelt denne undergruppen:

$$K_{b(\text{bucket } 11)} = \sum_k |WS_k|$$

Artikkel 325ar

Korrelasjoner for egenkapitalrisiko på tvers av undergrupper

Korrelasjonsparameteren γ_{bc} får anvendelse på sammenleggingen av følsomheter mellom ulike undergrupper. Den skal fastsettes til 15 % dersom begge undergruppene tilhører undergruppenummer 1–10.

Artikkel 325as

Risikovekter for varerisiko

Risikovekter for følsomheter for varerisikofaktorer skal fastsettes for hver undergruppe i tabell 9 i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a:

Tabell 9

Undergruppenummer	Undergruppenavn
1	Energi – fastbrensel
2	Energi – flytende brensel
3	Energi – elektrisk kraft og handel med utslippskvoter
4	Gods
5	Metaller – uedle
6	Gassformig brensel
7	Edelmetaller (herunder gull)
8	Korn og oljeholdige frø
9	Animalske produkter og melkeprodukter
10	Andre landbruksvarer
11	Andre varer

Artikkel 325at

Korrelasjoner for varerisiko i samme undergruppe

- Ved anvendelsen av denne artikkelen skal to varer anses som atskilte dersom det i markedet finnes to kontrakter som bare skiller seg fra hverandre når det gjelder den underliggende varen som skal leveres mot hver kontrakt.
- Korrelasjonsparameteren ρ_{kl} mellom to følsomheter WSk og WSl i samme undergruppe skal fastsettes på følgende måte:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{commodity})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

der

$\rho_{kl}^{(\text{commodity})}$ skal være lik 1 dersom de to varene for følsomhetene k og l er identiske, og ellers skal den være lik korrelasjonene i samme undergruppe i henhold til tabell 10.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ skal være lik 1 dersom de to toppunktene for følsomhetene k og l er identiske, og ellers 99 %, og

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ skal være lik 1 dersom de to følsomhetene er identiske når det gjelder varens leveringssted, og ellers 99,90 %.

3. Korrelasjonene $\rho_{kl}(\text{commodity})$ i samme undergruppe er:

Tabell 10

Undergruppenummer	Undergruppenavn	Korrelasjon ρ_{kl} (commodity)
1	Energi – fastbrensel	55 %
2	Energi – flytende brensel	95 %
3	Energi – elektrisk kraft og handel med utslippskvoter	40 %
4	Gods	80 %
5	Metaller – uedle	60 %
6	Gassformig brensel	65 %
7	Edelmetaller (herunder gull)	55 %
8	Korn og oljeholdige frø	45 %
9	Animalske produkter og melkeprodukter	15 %
10	Andre landbruksvarer	40 %
11	Andre varer	15 %

4. Uten hensyn til nr. 1 får følgende bestemmelser anvendelse:

- To risikofaktorer som er tilordnet til undergruppe 3 i tabell 10, og som gjelder elektrisk kraft som produseres i ulike regioner eller leveres i ulike perioder i henhold til avtalen, skal anses som to separate varerisikofaktorer.
- To risikofaktorer som er tilordnet til undergruppe 4 i tabell 10, og som gjelder frakt, men med atskilte fraktruter eller leveringssteder, skal anses som separate varerisikofaktorer.

Artikkel 325au

Korrelasjoner for varerisiko på tvers av undergrupper

Korrelasjonsparameteren γ_{bc} som får anvendelse på sammenlegging av følsomheter mellom forskjellige undergrupper, skal fastsettes til

- 20 % dersom begge undergruppene tilhører undergruppenummer 1–10.
- 0 % dersom en av de to undergruppene tilhører undergruppenummer 11.

Artikkel 325av

Risikovekter for valutarisiko

- Risikovekt for alle følsomheter for valutarisikofaktorer skal fastsettes i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a.
- Risikovekten for de valutarisikofaktorene som gjelder valutapar som består av euro og valutaen til en medlemsstat som deltar i andre fase av Den økonomiske og monetære union (ERM II), skal være en av følgende:
 - Risikovekten som er nevnt i nr. 1, dividert med 3.
 - Den største svingningen innenfor den svingningsmarginen som er formelt avtalt mellom medlemsstaten og Den europeiske sentralbank, dersom denne svingningsmarginen er mindre enn svingningsmarginen som er fastsatt i henhold til ERM II.
- Uten hensyn til nr. 2 skal risikovekten for de valutarisikofaktorene som gjelder valutaer omhandlet i nr. 2, som deltar i ERM II med en formelt avtalt svingningsmargin som er mindre enn standardmarginen pluss eller minus 15 %, være lik den største prosentvise svingningen innenfor den minste marginen.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

4. Risikovekten for de valutarisikofaktorene som inngår i underkategorien for de mest likvide valutaparene som omhandlet i nr. 325bd nr. 7 bokstav c), skal være risikovekten som er nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, dividert med $\sqrt{2}$.
5. Når de daglige valutakursopplysningene fra de foregående tre årene viser at et valutapar som består av euro og en annen valuta enn euro i en medlemsstat, er konstant, og at institusjonen alltid kan oppnå en kjøpskurs-salgskurs-differanse på null i de berørte handelene knyttet til dette valutaparet, kan institusjonen anvende risikovekten som er nevnt i nr. 1, dividert med 2, forutsatt at vedkommende myndighet har gitt den uttrykkelig tillatelse til å gjøre dette.

$$RW_k = (\text{Value of risk factor } k) \cdot \min \left\{ RW_\sigma \cdot \frac{\sqrt{LH_{\text{risk class}}}}{\sqrt{10}} ; 100 \% \right\}$$

der

RW_k = risikovekten for en gitt vegarisikofaktor k ,

RW_σ skal fastsettes til 55 %, og

$LH_{\text{risk class}}$ er den lovbestemte likviditetsperioden som skal anvendes ved fastset-

Artikkel 325aw

Korrelasjoner for valutarisiko

En ensartet korrelasjonsparameter γ_{bc} som er lik 60 %, får anvendelse på sammenleggingen av følsomheter for valutarisikofaktorer.

Underavsnitt 2

Risikovekter og korrelasjoner for vegarisiko og kurverisiko

Artikkel 325ax

Risikovekter for vegarisiko og kurverisiko

1. For vegarisikofaktorene anvendes deltaundergruppene omhandlet i underavsnitt 1.
2. Risikovekten for en gitt vegarisikofaktor k skal beregnes som en andel av den gjeldende verdien for denne risikofaktoren k som representerer den implisitte volatiliteten til et underliggende instrument, som beskrevet i avsnitt 3.
3. Andelen omhandlet i nr. 2 skal avhenge av den antatte likviditeten for hver type risikofaktor etter følgende formel:

telsen av hver vegarisikofaktor k . $LH_{\text{risk class}}$ skal fastsettes i samsvar med følgende tabell:

Tabell 11

Risikoklasse	$LH_{\text{risk class}}$
GIRR	60
Risiko knyttet til kredittrisikotillegg for ikke-verdipapiriseringer	120
Risiko knyttet til kredittrisikotillegg for verdipapiriseringer (i den alternative korrelasjonshandelsporteføljen)	120
Risiko knyttet til kredittrisikotillegg for verdipapiriseringer (utenfor den alternative korrelasjonshandelsporteføljen)	120
Egenkapital (stor)	20
Egenkapital (liten)	60
Vare	120
Valuta	40

4. Undergrupper som anvendes i forbindelse med deltarisiko i underavsnitt 1, skal anvendes i forbindelse med kurve-

risiko med mindre annet er angitt i dette kapitlet.

5. For kurverisikofaktorer for valutarisiko og egenkapital skal kurverisikovektene

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

være relative skift som er lik de deltarisikovektene som er omhandlet i underavsnitt 1.

6. For kurverisikofaktorer for generell renterisiko, risiko knyttet til kredittrisiko tillegg og varerisiko skal kurverisikovekten være et parallellskift av alle toppunktene for hver kurve basert på den høyeste fastsatte deltarisikovekten omhandlet i underavsnitt 1 for den relevante risikoklassen.

Artikkel 325ay

Korrelasjoner for vegarisiko og kurverisiko

1. Mellom vegarisikofølsomheter i samme undergruppe for risikoklassen generell renterisiko (GIRR) skal korrelasjonsparameteren ρ_{kl} fastsettes på følgende måte:

$$\rho_{kl} = \min \left\{ \rho_{kl}^{(\text{option maturity})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}, 1 \right\}$$

der $\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ skal være lik $e^{-\alpha \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k, T_l\}}}$, der α skal fastsettes til 1 % og T_k og T_l skal være lik løpetidene for de opsjonene som vegafølsomhetene er utledet for, uttrykt som antall år, og $\rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}$ er lik $e^{-\alpha \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U, T_l^U\}}}$, der α fastsettes til 1 % T_k^U og T_l^U skal være lik løpetidene de underliggende instrumentene for de opsjonene som vegafølsomhetene er utledet for, minus løpetidene for de tilsvarende opsjonene, i begge tilfeller uttrykt som antall år.

2. Mellom vegarisikofølsomheter i en undergruppe for de andre risikoklassene skal korrelasjonsparameteren ρ_{kl} fastsettes på følgende måte:

$$\rho_{kl} = \min \left\{ \rho_{kl}^{(\text{DELTA})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{option maturity})}, 1 \right\}$$

der $\rho_{kl}^{(\text{DELTA})}$ skal være lik deltakorrelasjonen i den samme undergruppen som tilsvarende den undergruppen som vegarisikofaktorene k og l ville bli tilordnet til, og

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ skal fastsettes i samsvar med nr. 1.

3. Når det gjelder vegarisikofølsomheter på tvers av undergrupper i en risikoklasse (GIRR og ikke-GIRR), skal de samme korrelasjonsparametrene for γ_{bc} som er fast-

satt for deltakorrelasjoner for hver risikoklasse i avsnitt 4, anvendes i forbindelse med vegarisiko.

4. Diversifiserings- eller sikringsfordeler mellom vegarisikofaktorer og deltarisikofaktorer skal ikke innregnes etter standardmetoden. Vegarisikokrav og deltarisikokrav skal legges sammen gjennom en enkel summering.
5. Kurverisikokorrelasjonene skal være kvadratroten av de tilsvarende deltarisikokorrelasjonene ρ_{kl} og γ_{bc} omhandlet i underavsnitt 1.

KAPITTEL 1b

Alternativ metode med interne modeller

Avsnitt 1

Tillatelse og krav til ansvarlig kapital

Artikkel 325az

Alternativ metode med interne modeller og tillatelse til å bruke alternative interne modeller

1. Den alternative metoden med interne modeller som beskrives i dette kapitlet, skal bare anvendes i forbindelse med rapporteringskravet i artikkel 430b nr. 3.
2. Etter å ha kontrollert at institusjonene oppfyller kravene i artikkel 325bh, 325bi og 325bj, skal vedkommende myndigheter gi disse institusjonene tillatelse til å beregne kravene til ansvarlig kapital for porteføljen av alle posisjoner som er tildelt til meglerbord, ved å bruke alternative interne modeller i samsvar med artikkel 325ba, forutsatt at alle følgende krav er oppfylt:
 - a) Meglerbordene er opprettet i samsvar med artikkel 104b.
 - b) Institusjonen har gitt vedkommende myndighet en begrunnelse for at meglerbordene omfattes av i anvendelsesområdet for den alternative metoden med interne modeller.
 - c) Meglerbordene har oppfylt kravene til ettertesting omhandlet i artikkel 325bf nr. 3 for det foregående året.
 - d) Institusjonen har rapportert resultatene av kravet til resultatanalyse for meglerbordene som er fastsatt i artikkel 325bg, til sine vedkommende myndigheter.
 - e) Meglerbord som er tildelt minst én av de handelsporteføljeposisjonene som er omhandlet i artikkel 325bl, oppfyller kravene i artikkel 325bm for den interne modellen for misligholdsrisiko.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- f) Meglerbordene er ikke tildelt noen verdipapiriserings- eller reverdipapiriseringsposisjoner.
Dersom et meglerbord ikke omfattes av anvendelsesområdet for den alternative metoden med interne modeller, skal det ved anvendelsen av første ledd bokstav b) i dette nummeret ikke begrunnes med at kravet til ansvarlig kapital beregnet etter den alternative standardmetoden som beskrives i artikkel 325 nr. 3 bokstav a), ville være lavere enn kravet til ansvarlig kapital beregnet etter den alternative metoden med interne modeller.
3. Institusjoner som har fått tillatelse til å anvende den alternative metoden med interne modeller, skal rapportere til vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 430b nr. 3.
 4. En institusjon som har fått tillatelsen omhandlet i nr. 2, skal umiddelbart underrette sine vedkommende myndigheter dersom et av dens meglerbord ikke lenger oppfyller minst ett av kravene i nevnte nummer. Denne institusjonen skal ikke lenger ha tillatelse til å anvende dette kapitlet på noen av de posisjonene som er tildelt til dette meglerbordet, og skal beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko i samsvar med framgangsmåten i kapittel 1a for alle posisjoner som er tildelt til dette meglerbordet, fra den første forestående rapporteringsdatoen og til institusjonen dokumenterer overfor vedkommende myndigheter at meglerbordet igjen oppfyller alle kravene i nr. 2.
 5. Som unntak fra nr. 4 kan vedkommende myndigheter under særlige omstendigheter tillate at en institusjon fortsetter å bruke sine alternative interne modeller for å beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko for et meglerbord som ikke lenger oppfyller vilkårene i nr. 2 bokstav c) i denne artikkelen og i artikkel 325bg nr. 1. Når vedkommende myndigheter utøver et slikt skjønn, skal de underrette EBA og begrunne sin beslutning.
 6. For posisjoner som er tildelt til de meglerbordene som en institusjon ikke har fått tillatelsen omhandlet i nr. 2 for, skal institusjonens beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko i samsvar med kapittel 1a i denne avdelingen. Ved denne beregningen skal alle disse posisjonene anses hver for seg som separate porteføljer.
 7. Det skal kreves separat tillatelse fra vedkommende myndighet for vesentlige endringer i bruken av alternative interne modeller som en institusjon har fått tillatelse til å bruke, utvidet bruk av alternative interne modeller som institusjonen har fått tillatelse til å bruke, og vesentlige endringer i institusjonens valg av delsettet av modellerbare risikofaktorer omhandlet i artikkel 325bc nr. 2.
Institusjonene skal underrette vedkommende myndigheter om alle andre utvidelser og endringer av bruken av de alternative interne modellene som institusjonen har fått tillatelse til.
 8. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:
 - a) Vilkårene for å vurdere vesentligheten av utvidelser og endringer i bruken av alternative interne modeller og endringer i delsettet av de modellerbare risikofaktorene omhandlet i artikkel 325bc.
 - b) Den vurderingsmetoden som vedkommende myndigheter anvender for å kontrollere at en institusjon oppfyller kravene i artikkel 325bh, 325bi, 325bn, 325bo og 325bp.
EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2024.
Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
 9. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi under hvilke særlige omstendigheter vedkommende myndigheter kan tillate at en institusjon
 - a) fortsetter å bruke sine alternative interne modeller for å beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko for et meglerbord som ikke lenger oppfyller vilkårene omhandlet i nr. 2 bokstav c) i denne artikkelen og i artikkel 325bg nr. 1,
 - b) begrenser tillegget til det som følger av overskridelser under ettertesting av hypotetiske endringer.
EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2024.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 325ba

Krav til ansvarlig kapital ved bruk av alternative interne modeller

1. En institusjon som bruker en alternativ intern modell, skal beregne kravene til ansvarlig kapital for porteføljen av alle posisjoner som er tildelt til de meglerbordene som institusjonen har fått tillatelse for som omhandlet i artikkel 325az nr. 2, som det høyeste av følgende:
 - a) Summen av følgende verdier:
 - i) Institusjonens risikomål for forventet mangel foregående dag beregnet i samsvar med artikkel 325bb (ES_t-1), og
 - ii) institusjonens stressscenariobaserte risikomål foregående dag beregnet i samsvar med avsnitt 5 (SS_t-1), eller
 - b) summen av følgende verdier:
 - i) Gjennomsnittet av institusjonens daglige risikomål for forventet mangel beregnet i samsvar med artikkel 325bb for hver av de foregående 60 bankdagene (ES_{avg}), multiplisert med multiplikasjonsfaktoren (mc), og
 - ii) gjennomsnittet av institusjonens daglige stressscenariobaserte risikomål beregnet i samsvar med avsnitt 5 for hver av de foregående 60 bankdagene (SS_{avg}).
2. Institusjoner som innehar posisjoner i handlede gjelds- og egenkapitalinstrumenter som omfattes av anvendelsesområdet for den interne modellen for misligholdsrisiko og tildeles til meglerbordene omhandlet i nr. 1, skal oppfylle et tilleggskrav til ansvarlig kapital, uttrykt som den høyeste av følgende verdier:
 - a) Det seneste kravet til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko beregnet i samsvar med avsnitt 3.
 - b) Gjennomsnittet av beløpet omhandlet i bokstav a) i de foregående tolv ukene.

Avsnitt 2

Generelle krav

Artikkel 325bb

Risikomål for forventet mangel

1. Institusjonene skal beregne risikomålet for forventet mangel omhandlet i artikkel 325ba nr. 1 bokstav a) for en gitt dato «t» og for en gitt portefølje av handelsporteføljeposisjoner på følgende måte:

$$ES_t = \rho \cdot (UES_t) + (1 - \rho) \cdot \sum_I UES_t^i$$

der

ES_t = risikomålet for forventet mangel,

I = indeksen for de fem brede risikofaktorkategoriene som er oppført i første kolonne i tabell 2 i artikkel 325bd,

UES_t = det ubegrensede målet for forventet mangel beregnet på følgende måte:

$$UES_t = PES_t^{RS} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_tⁱ = det ubegrensede målet for forventet mangel for den brede risikofaktorkategorien i, som beregnes på følgende måte:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = den tilsynsbaserte korrelasjonsfaktoren på tvers av brede risikokategorier, ρ = 50 %,

PES_t^{RS} = det delvise målet for forventet mangel som skal beregnes for alle posisjoner i porteføljen i samsvar med artikkel 325bc nr. 2,

PES_t^{RC} = det delvise målet for forventet mangel som skal beregnes for alle posisjoner i porteføljen i samsvar med artikkel 325bc nr. 3,

PES_t^{FC} = det delvise målet for forventet mangel som skal beregnes for alle posisjoner i porteføljen i samsvar med artikkel 325bc nr. 4,

PES_t^{RS,i} = det delvise målet for forventet mangel for den brede risikofaktorkategorien i som skal beregnes for alle posisjoner i porteføljen i samsvar med artikkel 325bc nr. 2,

PES_t^{RC,i} = det delvise målet for forventet mangel for den brede risikofaktorkate-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- gorien i som skal beregnes for alle posisjoner i porteføljen i samsvar med artikkel 325bc nr. 3, og
- $PES_t^{FC,i}$ = det delvise målet for forventet mangel for den brede risikofaktorkategorien i som skal beregnes for alle posisjoner i porteføljen i samsvar med artikkel 325bc nr. 4.
- Institusjonene skal bare anvende scenarioer av framtidige sjokk på det spesifikke settet av modellerbare risikofaktorer som gjelder for hvert av de delvise målene for forventet mangel, som angitt i artikkel 325bc, når de fastsetter hvert av de delvise målene for forventet mangel med sikte på beregningen av risikomålet for forventet mangel i samsvar med nr. 1.
 - Dersom minst én transaksjon i porteføljen har minst én modellerbar risikofaktor som i samsvar med artikkel 325bd er tilordnet til den brede risikofaktorkategorien i, skal institusjonene beregne det ubegrensede målet for forventet mangel for den brede risikofaktorkategorien i og ta det med i formelen for risikomålet for forventet mangel omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen.
 - Som unntak fra nr. 1 kan en institusjon redusere hyppigheten av beregningen av de ubegrensede målene for forventet mangel UES_t^i og av de delvise målene for forventet mangel $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ og $PES_t^{FC,i}$ for alle brede risikofaktorkategorier i, fra daglig til ukentlig, forutsatt at begge følgende vilkår er oppfylt:
 - Institusjonen kan dokumentere overfor sin vedkommende myndighet at beregningen av det ubegrensede målet for forventet mangel UES_t^i ikke undervurderer markedsrisikoen knyttet til de relevante handelsporteføljeposisjonene.
 - Institusjonen kan øke beregningshyppigheten for UES_t^i , $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ og $PES_t^{FC,i}$ fra ukentlig til daglig dersom vedkommende myndighet krever det.

Artikkel 325bc

Beregning av delvis forventet mangel

- Institusjonene skal beregne alle de delvise målene for forventet mangel omhandlet i artikkel 325bb nr. 1 på følgende måte:
 - Daglige beregninger av de delvise målene for forventet mangel.
 - Et 99,5-prosentil ensidig konfidensintervall.

- For en gitt portefølje av handelsporteføljeposisjoner skal institusjonen beregne det delvise målet for forventet mangel på tidspunkt «t» etter følgende formel:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T, j) \cdot \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)}$$

der

PES_t = det delvise målet for forventet mangel på tidspunkt t,

j = indeksen for de fem likviditetsperiodene som er oppført i første kolonne i tabell 1,

LH_j = lengden på likviditetsperiodene j som uttrykt i dager i tabell 1,

T = basisperioden, der T = ti dager,

$PES_t(T)$ = det delvise målet for forventet mangel som fastsettes ved å anvende scenarioer av framtidige sjokk over en tidagersperiode bare på det spesifikke settet av modellerbare risikofaktorer for posisjonene i porteføljen angitt i nr. 2–4 for hvert delvise mål for forventet mangel omhandlet i artikkel 325bb nr. 1, og $PES_t(T, j)$ = det delvise målet for forventet mangel som fastsettes ved å anvende scenarioer av framtidige sjokk over en tidagersperiode bare på det spesifikke settet av modellerbare risikofaktorer for posisjonene i porteføljen angitt i nr. 2–4 for hvert delvise mål for forventet mangel omhandlet i artikkel 325bb nr. 1, og der den effektive likviditetsperioden, fastsatt i samsvar med artikkel 325bd nr. 2, er lik eller lengre enn LH_j .

Tabell 1

Likviditetsperiode j	Varigheten av likviditetsperiode j (i dager)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. Ved beregningen av de delvise målene for forventet mangel PES_t^{RS} og $PES_t^{RS,i}$ omhandlet i artikkel 325bb nr. 1 skal institusjonene, i tillegg til kravene i nr. 1 i denne artikkelen, oppfylle følgende krav:

- a) Ved beregningen av PES_t^{RS} skal institusjonene bare anvende scenarier av framtidige sjokk på et delsett av de modellerbare risikofaktorene for porteføljens posisjoner som institusjonen har valgt, og som godtas av vedkommende myndigheter, slik at følgende vilkår er oppfylt, og der summen beregnes ut fra de foregående 60 bankdagene:

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75 \%$$

En institusjon som ikke lenger oppfyller kravet i første ledd i dette nummeret, skal umiddelbart underrette vedkommende myndigheter om dette og oppdatere delsettet av de modellerbare risikofaktorene innen to uker for å oppfylle dette kravet; dersom institusjonen ikke oppfyller dette kravet innen to uker, skal den gå tilbake til framgangsmåten angitt i kapittel 1a for å beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko for enkelte meglerbord, fram til denne institusjonen kan dokumentere overfor vedkommende myndighet at den oppfyller kravet i første ledd i dette nummeret.

- b) Ved beregningen av $PES_t^{RS,i}$ skal institusjonene bare anvende scenarier av framtidige sjokk på det delsettet av de modellerbare risikofaktorene for porteføljens posisjoner som institusjonen har valgt for formålene i bokstav a) i dette nummeret, og som er tilordnet til den brede risikofaktorkategorien «i» i samsvar med artikkel 325bd.
- c) De inndataene som benyttes for å fastsette scenarioene av framtidige sjokk som anvendes på de modellerbare risikofaktorene omhandlet i bokstav a) og b), skal kalibreres til historiske data fra en sammenhengende tolv månedersperiode med finansiell krise som institusjonen skal identifisere for å oppnå størst mulig verdi av PES_t^{RS} ; for å identifisere denne stressperioden skal institusjonene benytte en observasjonsperiode som begynner senest 1. januar

2007, og som vedkommende myndigheter godtar.

- d) Inndataene for $PES_t^{RS,i}$ skal kalibreres til den tolv månedersperioden med finansiell krise som institusjonen har identifisert i forbindelse med bokstav c).
3. Ved beregningen av de delvise målene for forventet mangel PES_t^{RC} og $PES_t^{RC,i}$ omhandlet i artikkel 325bb nr. 1 skal institusjonene, i tillegg til kravene i nr. 1 i denne artikkelen, oppfylle følgende krav:
- a) Ved beregningen av PES_t^{RC} skal institusjonene bare anvende scenarier av framtidige sjokk på delsettet av de modellerbare risikofaktorene for porteføljeposisjonene omhandlet i nr. 2 bokstav a).
- b) Ved beregningen av $PES_t^{RC,i}$ skal institusjonene bare anvende scenarier av framtidige sjokk på delsettet av de modellerbare risikofaktorene for porteføljeposisjonene omhandlet i nr. 2 bokstav b).
- c) De inndataene som benyttes for å fastsette scenarioene av framtidige sjokk som anvendes på de modellerbare risikofaktorene omhandlet i bokstav a) og b) i dette nummeret, skal kalibreres til historiske data omhandlet i nr. 4 bokstav c); disse dataene skal oppdateres minst en gang i måneden.
4. Ved beregningen av de delvise målene for forventet mangel PES_t^{FC} og $PES_t^{FC,i}$ omhandlet i artikkel 325bb nr. 1 skal institusjonene, i tillegg til kravene i nr. 1 i denne artikkelen, oppfylle følgende krav:
- a) Ved beregningen av PES_t^{FC} skal institusjonene anvende scenarier av framtidige sjokk på alle de modellerbare risikofaktorene for porteføljeposisjonene.
- b) Ved beregningen av $PES_t^{FC,i}$ skal institusjonene anvende scenarier av framtidige sjokk på alle modellerbare risikofaktorer for porteføljeposisjonene som er tilordnet til den brede risikofaktorkategorien «i» i samsvar med artikkel 325bd.
- c) De inndataene som benyttes for å fastsette scenarioene av framtidige sjokk som anvendes på de modellerbare risikofaktorene omhandlet i bokstav a) og b), skal kalibreres til historiske data fra den foregående tolv månedersperioden; dersom det er en betydelig økning i prisvolatiliteten til et betydelig antall model-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

lerbare risikofaktorer for en institusjons portefølje som ikke inngår i delsettet av risikofaktorene omhandlet i nr. 2 bokstav a), kan vedkommende myndigheter kreve at en institusjon benytter historiske data i en kortere periode enn de foregående tolv månedene, men en slik kortere periode skal ikke være kortere enn de foregående seks månedene; vedkommende myndigheter skal underrette EBA om enhver beslutning om å kreve at en institusjon benytter historiske data fra et kortere tidsrom enn tolv måneder, og skal begrunne beslutningen.

5. Ved beregningen av et gitt delvis mål for forventet mangel som omhandlet i artikkel 325bb nr. 1 skal institusjonene beholde verdiene for de modellerbare risikofaktorene for hvilke de ikke må anvende scenarioer av framtidige sjokk for dette delvise målet for forventet mangel i henhold til nr. 2–4 i denne artikkelen.

Artikkel 325bd

Likviditetsperioder

1. Institusjonene skal tilordne hver risikofaktor for posisjoner som er tildelt til de meglerbordene som de har fått tillatelse for som omhandlet i artikkel 325az nr. 2, eller som de er i ferd med å få slik tillatelse for, til en av de brede kategoriene av risikofaktorer som er oppført i tabell 2, og til en av de

$$\text{EffectiveLH} = \begin{cases} \text{SubCatLH dersom } \text{Mat} > \text{LH}_5 \\ \min(\text{SubCatLH}, \min_j \{ \text{LH}_j / \text{LH}_j \geq \text{Mat} \}) \text{ dersom } \text{LH}_1 \leq \text{Mat} \leq \text{LH}_5 \\ \text{LH}_1 \text{ dersom } \text{Mat} < \text{LH}_1 \end{cases}$$

der

EffectiveLH = den effektive likviditetsperioden,

Mat = handelsporteføljeposisjonens løpetid,

SubCatLH = varigheten av likviditetsperioden for den modellerbare risikofaktoren som er fastsatt i samsvar med nr. 1, og

$\min_j \{ \text{LH}_j / \text{LH}_j \geq \text{Mat} \}$ = varigheten av en av likviditetsperiodene oppført i tabell 1 i artikkel 325bc, som er den nærmeste likviditetsperioden over løpetiden for handelsporteføljeposisjonen.

5. Valutapar som består av euro og valutaen til en medlemsstat som deltar i ERM II, skal inngå i underkategorien for de mest likvide

brede underkategoriene av risikofaktorer som er oppført i den tabellen.

2. Likviditetsperioden for en risikofaktor for de posisjonene som er omhandlet i nr. 1, skal være likviditetsperioden for den tilsvarende brede underkategorien av risikofaktorer som den er tilordnet til.
3. En institusjon kan som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen og for et gitt meglerbord beslutte å erstatte likviditetsperioden for en bred underkategori av risikofaktorer som er oppført i tabell 2 i denne artikkelen, med en av de lengre likviditetsperiodene oppført i tabell 1 i artikkel 325bc. Dersom en institusjon treffer en slik beslutning, skal den lengre likviditetsperioden gjelde for alle de modellerbare risikofaktorene for posisjonene som er tildelt til dette meglerbordet, og som er blitt tilordnet til den brede underkategorien av risikofaktorer med sikte på beregningen av de delvise målene for forventet mangel i samsvar med artikkel 325bc nr. 1 bokstav c).

En institusjon skal underrette vedkommende myndigheter om de meglerbordene og de brede underkategoriene av risikofaktorer som den beslutter å anvende behandlingen omhandlet i første ledd på.

4. Ved beregningen av de delvise målene for forventet mangel i samsvar med artikkel 325bc nr. 1 bokstav c) skal den effektive likviditetsperioden for en gitt modellerbar risikofaktor for en gitt handelsporteføljeposisjon beregnes på følgende måte:

valutaparene i den brede kategorien av valutarisikofaktorer i tabell 2.

6. En institusjon skal minst en gang i måneden kontrollere at tilordningen omhandlet i nr. 1 er hensiktsmessig.
7. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:
 - a) Hvordan institusjoner skal tilordne risikofaktorene til posisjonene omhandlet i

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- nr. 1 til brede kategorier av risikofaktorer og brede underkategorier av risikofaktorer ved anvendelsen av nr. 1.
- b) Hvilke valutaer som utgjør underkategorien av de mest likvide valutaene i den brede kategorien av renterisikofaktorer i tabell 2.
- c) Hvilke valutapar som utgjør underkategorien av de mest likvide valutaparene i den brede kategorien av valutarisikofaktorer i tabell 2.
- d) Definisjonene av lav markedsverdi og høy markedsverdi i forbindelse med

underkategorien egenkapitalpris og volatilitet i den brede kategorien av egenkapitalrisikofaktorer i tabell 2. EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. mars 2020. Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Tabell 2

Brede kategorier av risikofaktorer	Brede underkategorier av risikofaktorer	Likviditetsperioder	Likviditetsperiodens varighet (i dager)
Rente	De mest likvide valutaene og nasjonal valuta	1	10
	Andre valutaer (unntatt de mest likvide valutaene)	2	20
	Volatilitet	4	60
	Andre typer	4	60
Kredittrisikotillegg	Medlemsstatenes sentralmyndighet, herunder sentralbanker	2	20
	Obligasjoner med fortrinnsrett utstedt av kredittinstitusjoner i medlemsstater (lav til moderat risiko («investment grade»))	2	20
	Stat (lav til moderat risiko («investment grade»))	2	20
	Stat (høy avkastning)	3	40
	Foretak (lav til moderat risiko («investment grade»))	3	40
	Foretak (høy avkastning)	4	60
	Volatilitet	5	120
Andre typer	5	120	
Egenkapitalinstrumenter	Egenkapitalpris (høy markedsverdi)	1	10
	Egenkapitalpris (lav markedsverdi)	2	20
	Volatilitet (høy markedsverdi)	2	20
	Volatilitet (lav markedsverdi)	4	60
	Andre typer	4	60
Valuta	De mest likvide valutaparene	1	10
	Andre valutapar (unntatt de mest likvide valutaparene)	2	20
	Volatilitet	3	40
	Andre typer	3	40

Brede kategorier av risikofaktorer	Brede underkategorier av risikofaktorer	Likviditetsperioder	Likviditetsperiodens varighet (i dager)
Vare	Pris på energi og pris på karbonutslipp	2	20
	Pris på edelmetaller og pris på ikke-jernholdige metaller	2	20
	Andre varepriser (unntatt pris på energi, pris på karbonutslipp, pris på edelmetaller og pris på ikke-jernholdige metaller)	4	60
	Volatilitet for energi og volatilitet for karbonutslipp	4	60
	Volatilitet for edelmetaller og volatilitet for ikke-jernholdige metaller	4	60
	Volatiliteter for andre varer (unntatt volatilitet for energi, volatilitet for karbonutslipp, volatilitet for edelmetaller og volatilitet for ikke-jernholdige metaller)	5	120
	Andre typer	5	120

*Artikkel 325be***Vurdering av risikofaktorenes modellerbarhet**

1. Institusjonene skal vurdere om alle risikofaktorene er modellerbare for de posisjonene som er tildelt til de meglerbordene som de har fått tillatelse for, som omhandlet i artikkel 325az nr. 2, eller som de er i ferd med å få en slik tillatelse for.
2. Som en del av vurderingen omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen skal institusjonene beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko i samsvar med artikkel 325bk for de risikofaktorene som ikke er modellerbare.
3. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi kriteriene for å vurdere risikofaktorenes modellerbarhet i samsvar med nr. 1 og angi hvor ofte vurderingen skal foretas.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 28. mars 2020.

Kommissjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

*Artikkel 325bf***Krav til lovpålagt ettertesting og multiplikasjonsfaktorer**

1. I denne artikkelen menes med «overskridelse» en daglig endring i verdien av en portefølje som består av alle de posisjonene

som er tildelt til meglerbordet og overstiger den tilsvarende «value-at-risk»-verdien beregnet på grunnlag av institusjonens alternative interne modell i samsvar med følgende krav:

- a) Beregningen av «value-at-risk»-verdien skal omfatte en eiertid som tilsvarer en dag.
 - b) Scenarioer av framtidige sjokk får anvendelse på de risikofaktorene for meglerbordets posisjoner som er omhandlet i artikkel 325bg nr. 3, og som anses som modellerbare i henhold til artikkel 325be.
 - c) Inndata som benyttes for å fastsette scenarioene av framtidige sjokk som anvendes på de modellerbare risikofaktorene, skal kalibreres til historiske data omhandlet i artikkel 325bc nr. 4 bokstav c).
 - d) Med mindre annet er angitt i denne artikkelen, skal institusjonens alternative interne modell baseres på de samme modellantakelsene som benyttes for å beregne risikomålet for forventet mangel omhandlet i artikkel 325ba nr. 1 bokstav a).
2. Institusjonene skal telle daglige overskridelser på grunnlag av ettertesting av hypotetiske og faktiske endringer i verdien av porteføljen som består av alle posisjonene som er tildelt til meglerbordet.
 3. En institusjons meglerbord skal anses å oppfylle kravene til ettertesting dersom antall overskridelser for dette meglerbor-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- det som fant sted i løpet av de seneste 250 bankdagene, ikke overstiger et av følgende:
- a) Tolv overskridelser for «value-at-risk»-verdien, beregnet med et 99-prosentil ensidig konfidensintervall på grunnlag av ettertesting av hypotetiske endringer i porteføljeverdien.
 - b) Tolv overskridelser for «value-at-risk»-verdien, beregnet med et 99-prosentil ensidig konfidensintervall på grunnlag av ettertesting av faktiske endringer i porteføljeverdien.
 - c) 30 overskridelser for «value-at-risk»-verdien, beregnet med et 97,5-prosentil ensidig konfidensintervall på grunnlag av ettertesting av hypotetiske endringer i porteføljeverdien.
 - d) 30 overskridelser for «value-at-risk»-verdien, beregnet med et 97,5-prosentil ensidig konfidensintervall på grunnlag av ettertesting av faktiske endringer i porteføljeverdien.
4. Institusjonene skal daglig beregne overskridelser i samsvar med følgende:
 - a) Ettertesting av hypotetiske endringer i porteføljeverdien skal bygge på en sammenligning av porteføljeverdien ved dagens slutt og porteføljeverdien ved slutten av etterfølgende virkedag, idet det forutsettes at posisjonene er uendret.
 - b) Ettertesting av faktiske endringer i porteføljeverdien skal bygge på en sammenligning av porteføljeverdien ved dagens slutt og porteføljens faktiske verdi ved slutten av etterfølgende virkedag, uten gebyrer og provisjoner.
 - c) En overskridelse skal telles for hver bankdag som institusjonen ikke kan vurdere porteføljeverdien eller ikke kan beregne «value-at-risk»-verdien omhandlet i nr. 3 for.
 5. En institusjon skal i samsvar med nr. 6 og 7 i denne artikkelen beregne multiplikasjonsfaktoren (m_c) omhandlet i artikkel 325ba for porteføljen av alle posisjoner som er tildelt til de meglerbordene som institusjonen har fått tillatelse til å bruke alternative interne modeller for, som omhandlet i artikkel 325az nr. 2.
 6. Multiplikasjonsfaktoren (m_c) skal være summen av verdien 1,5 og et tillegg på mellom 0 og 0,5 i samsvar med tabell 3. For porteføljen omhandlet i nr. 5 skal dette tillegget
- beregnes på grunnlag av antallet overskridelser som har inntruffet og er avdekket for de seneste 250 bankdagene gjennom institusjonens ettertesting av «value-at-risk»-verdien beregnet i samsvar med bokstav a) i dette leddet. Beregningen av tillegget skal oppfylle alle følgende krav:
- a) En overskridelse skal være en daglig endring i porteføljeverdien som overstiger den tilsvarende «value-at-risk»-verdien som er beregnet ved hjelp av institusjonens interne modell i samsvar med følgende:
 - i) En eiertid som tilsvarer en dag.
 - ii) Et 99-prosentil ensidig konfidensintervall.
 - iii) Scenarioer av framtidige sjokk får anvendelse på de risikofaktorene for meglerbordets posisjoner som er omhandlet i artikkel 325bg nr. 3, og som anses som modellerbare i henhold til artikkel 325be.
 - iv) De inndataene som benyttes for å fastsette scenarioene av framtidige sjokk som anvendes på de modellerbare risikofaktorene, skal kalibreres til historiske data omhandlet i artikkel 325bc nr. 4 bokstav c).
 - v) Med mindre annet er angitt i denne artikkelen, skal institusjonens interne modell bygge på de samme modellantakelsene som benyttes for å beregne risikomålet for forventet mangel omhandlet i artikkel 325ba nr. 1 bokstav a).
 - b) Antall overskridelser skal tilsvare det høyeste antallet overskridelser på grunnlag av hypotetiske og faktiske endringer i porteføljeverdien.

Tabell 3

Antall overskridelser	Tillegg
Færre enn 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Over 9	0,50

Vedkommende myndigheter kan under særlige omstendigheter begrense tillegget til det som følger av overskridelser under ettertesting av hypotetiske endringer, dersom antallet overskridelser under ettertesting av faktiske endringer ikke skyldes mangler ved den interne modellen.

7. Vedkommende myndigheter skal overvåke at multiplikasjonsfaktoren omhandlet i nr. 5 er hensiktsmessig, og at meglerbordene oppfyller kravene til ettertesting i nr. 3. Institusjonene skal umiddelbart underrette vedkommende myndigheter om overskridelser som er avdekket av ettertestingsprogrammet deres, og forklare disse overskridelsene, og skal i alle tilfeller underrette vedkommende myndigheter om dette senest fem bankdager etter at en overskridelse har inntruffet.
8. Som unntak fra nr. 2 og 6 i denne artikkelen kan vedkommende myndigheter tillate at en institusjon ikke teller en overskridelse dersom en daglig endring i porteføljeværdien som overstiger den tilsvarende «value-at-risk»-verdien som er beregnet ved hjelp av institusjonens interne modell, skyldes en ikke-modellerbar risikofaktor. For dette formålet skal institusjonen dokumentere overfor sin vedkommende myndighet at det stressscenariobaserte risikomålet som er beregnet i samsvar med artikkel 325bk for denne ikke-modellerbare risikofaktoren, er høyere enn den positive forskjellen mellom endringen i verdien av institusjonens portefølje og den tilsvarende «value-at-risk»-verdien.
9. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi hvilke tekniske elementer som skal inngå i de faktiske og hypotetiske endringene i verdien av en institusjons portefølje ved anvendelsen av denne artikkelen.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. mars 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 325bg

Krav til resultatanalyse

1. En institusjons meglerbord oppfyller kravene til resultatanalyse dersom det oppfyller kravene i denne artikkelen.
2. Kravet til resultatanalyse skal sikre at de teoretiske endringene i verdien av et meglerbords portefølje som er basert på institusjonens risikomålingsmodell, er tilstrekkelig nær de hypotetiske endringene i verdien av meglerbordets portefølje basert på institusjonens prissettingsmodell.
3. For hver posisjon i et gitt meglerbord skal en institusjon overholdelse av kravet til resultatanalyse føre til at det fastsettes en nøyaktig liste over risikofaktorer som anses som hensiktsmessige for å kontrollere at institusjonen oppfyller kravene til ettertesting i artikkel 325bf.
4. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:
 - a) De kriteriene som er nødvendige for å sikre at de teoretiske endringene i verdien av et meglerbords portefølje er tilstrekkelig nær de hypotetiske endringene i verdien av et meglerbords portefølje i henhold til nr. 2, idet det tas hensyn til den internasjonale utviklingen av regelverk.
 - b) Konsekvensene for en institusjon dersom de teoretiske endringene i verdien av et meglerbords portefølje ikke er tilstrekkelig nær de hypotetiske endringene i verdien av et meglerbords portefølje i henhold til nr. 2.
 - c) Hvor ofte en institusjon skal foreta resultatanalysen.
 - d) De tekniske elementene som skal inngå i de teoretiske og hypotetiske endringene i verdien av et meglerbords portefølje i henhold til denne artikkelen.
 - e) Hvordan institusjoner som bruker den interne modellen, skal legge sammen det samlede kravet til ansvarlig kapital for markedsrisiko for alle sine posisjoner i og utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko, idet det tas hensyn til konsekvensene omhandlet i bokstav b).

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. mars 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de

tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 325bh

Krav til risikomåling

1. Institusjoner som bruker en intern modell for risikomåling som benyttes for å beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko som omhandlet i artikkel 325ba, skal sikre at modellen oppfyller alle følgende krav:
 - a) Den interne risikomålingsmodellen skal fange opp et tilstrekkelig antall risikofaktorer, som minst skal omfatte risikofaktorene omhandlet i kapittel 1a avsnitt 3 underavsnitt 1, med mindre institusjonen dokumenterer overfor vedkommende myndigheter at utelatesen av disse risikofaktorene ikke har en vesentlig innvirkning på resultatene av kravet til resultatanalyse i artikkel 325bg; en institusjon skal kunne forklare vedkommende myndigheter hvorfor den har tatt med en risikofaktor i sin prissettingsmodell, men ikke i sin interne risikomålingsmodell.
 - b) Den interne risikomålingsmodellen skal fange opp opsjoners og andre produkters ikke-lineære egenskaper samt korrelasjonsrisiko og basisrisiko.
 - c) Den interne risikomålingsmodellen skal omfatte et sett av risikofaktorer som tilsvarer rentesatsene i hver valuta som institusjonen har rentefølsomme posisjoner i, både i og utenfor balansen; institusjonen skal beregne kurvene for effektiv rente etter en allment godkjent framgangsmåte; kurven for effektiv rente skal deles inn i ulike forfallskategorier for å fange opp endringene i rentenes volatilitet langs rentekurven; for vesentlig eksponering for renterisiko i de viktigste valutaene og markedene skal kurven for effektiv rente deles inn i minst seks forfallskategorier, og antallet risikofaktorer som benyttes for å modellberegne rentekurven, skal stå i forhold til arten og kompleksiteten av institusjonens handelsstrategier; modellen skal også fange opp bevegelser som ikke er fullstendig korrelert mellom ulike kurver for effektiv rente eller ulike finansielle instrumenter som er knyttet til samme underliggende utsteder.
 - d) Den interne risikomålingsmodellen skal omfatte risikofaktorer som tilsvarer gull og de enkelte utenlandske valutaene som institusjonens posisjoner er angitt i; for IKI-er skal det tas hensyn til IKI-ens faktiske valutaposisjoner; institusjonene kan basere seg på tredjepartsrapportering av valutaposisjonene til IKI-en dersom det i tilstrekkelig grad sikres at denne rapporten er korrekt; en IKIs valutaposisjoner som en institusjon ikke har kunnskap om, skal ikke behandles i henhold til metoden med interne modeller, men i samsvar med kapittel 1a.
 - e) Modellberegningsteknikken skal være så avansert at den står i forhold til institusjonenes virksomhet i egenkapitalmarkedene; den interne risikomålingsmodellen skal inneholde en særskilt risikofaktor minst for hvert av de egenkapitalmarkedene som institusjonen innehar betydelige posisjoner i, og minst én risikofaktor som fanger opp systemiske endringer i egenkapitalpriser og denne risikofaktorens avhengighet av de enkelte risikofaktorene for hvert egenkapitalmarked.
 - f) Den interne risikomålingsmodellen skal inneholde en særskilt risikofaktor minst for hver av de varene som institusjonen innehar betydelige posisjoner i, med mindre institusjonen har en liten samlet vareposisjon i forhold til sin samlede handelsvirksomhet, og i så fall kan den inneholde en særskilt risikofaktor for hver av de brede varetypene; for vesentlige eksponeringer mot varemærkeder skal modellen fange opp risiko knyttet til bevegelser som ikke er fullstendig korrelert mellom lignende, men ikke identiske varer, eksponeringen for endringer i terminprisene som følge av avvikende løpetid, og eierfordelen mellom derivatposisjoner og kontantposisjoner.
 - g) De anvendte tilnærmingsverdiene skal tidligere ha vist gode resultater for den posisjonen som faktisk innehas, de skal være tilstrekkelig forsiktige, og de skal anvendes bare dersom tilgjengelige opplysninger ikke er tilstrekkelige, for

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- eksempel i stressperioden omhandlet i artikkel 325bc nr. 2 bokstav c).
- h) For vesentlige eksponeringer for volatilitetsrisiko i forbindelse med instrumenter med valgfrihet skal den interne risikomålingsmodellen fange opp avhengigheten av implisitte volatiliteter på tvers av innløsningskurser og opsjønenes løpetider.
2. Institusjonene kan anvende empiriske korrelasjoner innenfor brede kategorier av risikofaktorer og, for å beregne det ubegrensede målet for forventet mangel UEST som omhandlet i artikkel 325bb nr. 1, på tvers av brede kategorier av risikofaktorer bare dersom institusjonens metode for å måle disse korrelasjonene er forsvarlig, er forenlig med de gjeldende likviditetsperiodene og gjennomføres med integritet.
3. Innen 28. september 2020 og i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal EBA utstede retningslinjer som angir kriterier for bruk av inndata i risikomålingsmodellen omhandlet i artikkel 325bc.

Artikkel 325bi

Kvalitative krav

1. Alle interne modeller for risikomåling som brukes i henhold til dette kapitlet, skal være solid fundert, beregnet og gjennomført med integritet, og skal oppfylle alle følgende kvalitative krav:
- a) Interne risikomålingsmodeller for beregning av kapitalkrav for markedsrisiko skal utgjøre en integrert del av institusjonens daglige risikostyringsprosess og danne grunnlag for rapportering av risikoeksponeringer til den øverste ledelsen.
- b) En institusjon skal ha en risikokontrollenhet som er uavhengig av handelsenhetene, og som rapporterer direkte til den øverste ledelsen; denne enheten skal ha ansvar for utarbeiding og gjennomføring av interne risikomålingsmodeller; denne enheten skal utføre innledende og løpende validering av den interne modellen som brukes i henhold til dette kapitlet, og ha ansvar for det overordnede risikostyringssystemet; denne enheten skal utarbeide og analysere daglige rapporter om resultatene av interne modeller som brukes for å beregne kapitalkrav for markedsrisiko, og rapporter om egnede tiltak med hen-
- syn til rammene for handelsvirksomheten.
- c) Institusjonens ledelsesorgan og øverste ledelse skal delta aktivt i risikokontrollprosessen, og risikokontrollenhetens daglige rapporter skal gjennomgås av ledere med tilstrekkelig myndighet til å kreve at både den enkelte handlerens posisjoner og institusjonens samlede risikoeksponering reduseres.
- d) Institusjonen skal ha et tilstrekkelig antall ansatte med et ferdighetsnivå som står i forhold til hvor avanserte de interne risikomålingsmodellene er, og et tilstrekkelig antall ansatte som har ferdigheter på områdene handel, risikokontroll, revisjon og administrasjon («back-office»).
- e) Institusjonen skal ha skriftlige interne retningslinjer, framgangsmåter og kontroller for å overvåke og sikre overholdelse i forbindelse med den samlede bruken av dens interne risikomålingsmodeller.
- f) Interne risikomålingsmodeller, herunder prissettingsmodeller, skal ha vist seg å gi en rimelig grad av nøyaktighet ved måling av risiko, og skal ikke i vesentlig grad avvike fra de modellene som institusjonen bruker til intern risikostyring.
- g) Institusjonen skal hyppig gjennomføre et omfattende program for stresstesting, herunder omvendte stresstester, som skal omfatte interne risikomålingsmodeller; resultatene av disse stresstestene skal gjennomgås av den øverste ledelsen minst en gang i måneden og overholde de retningslinjene og grensene som er godkjent av ledelsesorganet: institusjonen skal treffe egnede tiltak dersom resultatene av disse stresstestene viser store tap som følge av institusjonens handelsvirksomhet under visse omstendigheter.
- h) Institusjonen skal foreta en uavhengig gjennomgåelse av sine interne risikomålingsmodeller, enten som en del av sin regelmessige internrevisjon, eller ved å gi et tredjepartsforetak i oppdrag å foreta denne gjennomgåelsen, som skal foretas på en måte som vedkommende myndigheter godtar. Ved anvendelsen av første ledd bokstav h) menes med tredjepartsforetak et

- foretak som yter revisjons- eller rådgivningstjenester til institusjoner, og som har ansatte med tilstrekkelige ferdigheter på området markedsrisiko i handelsvirksomhet.
2. Gjennomgåelsen nevnt i nr. 1 bokstav h) skal omfatte både handelenhetenes og den uavhengige risikokontrollenhetens virksomhet. Institusjonen skal foreta en gjennomgåelse av sin samlede risikostyringsprosess minst en gang i året. Ved gjennomgåelsen skal det foretas en vurdering av
 - a) om dokumentasjonen av risikostyrings-systemet og -prosessen, samt organiseringen av risikokontrollenheten er hensiktsmessig,
 - b) hvordan risikomål integreres i den daglige risikostyringen, og om ledelsesinformasjonssystemet er pålitelig,
 - c) de framgangsmåtene institusjonen benytter for godkjenning av de risikoprisingmodellene og verdsettingssystemene som anvendes av personalet i handels- og administrasjonssenheter,
 - d) omfanget av risiko som fanges opp av modellen, risikomålingssystemets nøyaktighet og egnethet, og valideringen av eventuelle større endringer i den interne risikomålingsmodellen,
 - e) hvorvidt opplysningene om posisjoner er nøyaktige og fullstendige, hvorvidt volatilitets- og korrelasjonsantakelsene er nøyaktige og hensiktsmessige, hvorvidt verdsettingen og beregningen av risikofølsomheten er nøyaktig, og hvorvidt generering av tilnæringsverdier er nøyaktig og hensiktsmessig når de tilgjengelige opplysningene ikke er tilstrekkelige til å oppfylle kravene i dette kapitlet,
 - f) den kontrollmetoden som institusjonen anvender for å vurdere om de opplysningskildene som benyttes til de interne risikomålingsmodellene, er enhetlige, aktuelle og pålitelige, samt om disse kildene er uavhengige,
 - g) den kontrollmetoden som institusjonen anvender for å vurdere kravene til ettertesting og resultatanalyse som foretas for å vurdere om de interne risikomålingsmodellene er nøyaktige,
 - h) dersom et tredjepartsforetak foretar gjennomgåelsen i samsvar med nr. 1 bokstav h) i denne artikkelen, kontrol-

len av at den interne valideringsprosessen som beskrives i artikkel 325bj, oppfyller sine mål.

3. Institusjonene skal oppdatere de teknikkene og praksisene som de benytter i forbindelse med de interne risikomålingsmodellene som brukes i henhold til dette kapitlet, for å ta hensyn til utviklingen av nye teknikker og beste praksis når det gjelder disse interne risikomålingsmodellene.

Artikkel 325bj

Intern validering

1. Institusjonene skal ha innført framgangsmåter for å sikre at interne modeller som brukes i henhold til dette kapitlet, i tilstrekkelig grad er validert av parter med egnede kvalifikasjoner som er uavhengige av utviklingsprosessen, for å sikre at disse modellene er solid fundert og i tilstrekkelig grad fanger opp all vesentlig risiko.
2. Institusjonene skal foreta valideringen omhandlet i nr. 1 under følgende omstendigheter:
 - a) Når en intern risikomålingsmodell utvikles første gang, og når det gjøres vesentlige endringer i denne modellen.
 - b) Periodisk, og når det har skjedd betydelige strukturelle endringer i markedet eller endringer i sammensetningen av porteføljen som kan føre til at den interne risikomålingsmodellen ikke lenger er tilstrekkelig.
3. Valideringen av en institusjons interne risikomålingsmodeller skal ikke begrenses til krav til ettertesting og til resultatanalyse, men skal minst omfatte følgende:
 - a) Prøvinger for å verifisere at alle forutsetninger som den interne modellen baseres på, er hensiktsmessige og ikke innebærer at risikoen undervurderes eller overvurderes.
 - b) Egne valideringsprøvinger av den interne modellen, herunder ettertesting i tillegg til de lovpålagte ettertestingsprogrammene, i tilknytning til porteføljens risiko og strukturer.
 - c) Bruk av hypotetiske porteføljer for å sikre at den interne risikomålingsmodellen kan ta hensyn til særlige strukturelle faktorer som måtte vise seg, for eksempel vesentlig basisrisiko og konsentrasjonsrisiko eller risikoene knyttet til bruk av tilnæringsverdier.

*Artikkel 325bk***Beregning av stressscenariobasert risikomål**

1. Med «det stressscenariobaserte risikomålet» for en gitt ikke-modellerbar risikofaktor menes det tapet som påføres i alle posisjoner i eller utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko i porteføljen som omfatter den ikke-modellerbare risikofaktoren, når et ekstremt scenario av framtidige sjokk anvendes på denne risikofaktoren.
2. Institusjonene skal utarbeide egnede ekstreme scenarioer av framtidig sjokk for alle ikke-modellerbare risikofaktorer, på en måte som deres vedkommende myndigheter godtar.
3. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:
 - a) Hvordan institusjonene skal utvikle ekstreme scenarioer av framtidig sjokk som skal anvendes på ikke-modellerbare risikofaktorer, og hvordan de skal anvende disse ekstreme scenarioene av framtidig sjokk på disse risikofaktorene.
 - b) Et reguleringsmessig ekstremt scenario av framtidig sjokk for hver brede underkategori av risikofaktorer oppført i tabell 2 i artikkel 325bd, som institusjonene kan anvende når de ikke kan utarbeide et ekstremt scenario av framtidig sjokk i samsvar med bokstav a) i dette nummeret, eller som vedkommende myndigheter kan kreve at institusjonen skal anvende dersom disse myndighetene ikke godtar det ekstreme scenariot av framtidig sjokk som institusjonen har utarbeidet.
 - c) Under hvilke omstendigheter institusjonene kan beregne et stressscenariobasert risikomål for mer enn én ikke-modellerbar risikofaktor.
 - d) Hvordan institusjonene skal legge sammen de stressscenariobaserte risikomålene for alle ikke-modellerbare risikofaktorer som inngår i deres posisjoner i og utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko. Ved utarbeidingen av disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder skal EBA ta hensyn til kravet om at nivået på kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko for en ikke-modellerbar risikofaktor som angitt i denne artikkelen, skal være like høyt som

det nivået på kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko som ville blitt beregnet i henhold til dette kapitlet dersom denne risikofaktoren var modellerbar.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommissjonen innen 28. september 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Avsnitt 3

Intern modell for misligholdsrisiko*Artikkel 325bl***Anvendelsesområde for den interne modellen for misligholdsrisiko**

1. Samtlige av institusjonens posisjoner som er tildelt til de meglerbordene som institusjonen har fått tillatelse for i henhold til artikkel 325az nr. 2, skal omfattes av kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko dersom disse posisjonene inneholder minst én risikofaktor som er tilordnet til de brede risikofaktorkategoriene «egenkapital» eller «kredittrisikotillegg» i samsvar med artikkel 325bd nr. 1. Dette kravet til ansvarlig kapital, som kommer i tillegg til risikoer som fanges opp av kravene til ansvarlig kapital omhandlet i artikkel 325ba nr. 1, skal beregnes ved hjelp av institusjonens interne modell for misligholdsrisiko. Modellen skal oppfylle kravene i dette avsnittet.
2. For hver av posisjonene omhandlet i nr. 1 skal en institusjon identifisere en utsteder av omsatte gjelds- eller egenkapitalinstrumenter som er knyttet til minst én risikofaktor.

*Artikkel 325bm***Tillatelse til å bruke en intern modell for misligholdsrisiko**

1. Vedkommende myndigheter skal gi en institusjon tillatelse til å bruke en intern modell for misligholdsrisiko for å beregne kravene til ansvarlig kapital omhandlet i artikkel 325ba nr. 2 for alle handelsporteføljeposisjoner omhandlet i artikkel 325bl som er tildelt til et meglerbord for hvilket den interne modellen for misligholdsrisiko oppfyller kravene i artikkel 325bi, 325bj, 325bn, 325bo og 325bp.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

2. Dersom en institusjons meglerbord som har fått tildelt minst én av handelsporteføljeposisjonene omhandlet i artikkel 325bl, ikke oppfyller kravene i nr. 1 i denne artikkelen, skal kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko for alle posisjoner i dette meglerbordet beregnes i samsvar med metoden i kapittel 1a.

Artikkel 325bn

Beregning av krav til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko ved hjelp av en intern modell for misligholdsrisiko

1. Institusjonene skal beregne kravene til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko ved hjelp av en intern modell for misligholdsrisiko for porteføljen som består av alle handelsporteføljeposisjoner omhandlet i artikkel 325bl, på følgende måte:
 - a) Kravene til ansvarlig kapital skal være lik en «value-at-risk»-verdi som måler potensielle tap i porteføljens markedsverdi som følge av utstederens mislighold i forbindelse med disse posisjonene innenfor et konfidensintervall på 99,9 % over en ettårsperiode.
 - b) Det potensielle tapet omhandlet i bokstav a) er et direkte eller indirekte tap i en posisjons markedsverdi som følge av utstedernes mislighold, og som kommer i tillegg til eventuelle tap som allerede er tatt hensyn til i den løpende verdsettingen av posisjonen; mislighold hos utstedere av egenkapitalposisjoner skal gjengis ved at verdien av utstederens egenkapitalpriser fastsettes til null.
 - c) Institusjonene skal fastsette misligholdskorrelasjoner mellom ulike utstedere på grunnlag av en solid fundert metode, ved anvendelse av objektive historiske data om kredittrisikotillegg i markedet eller egenkapitalpriser som dekker en periode på minst ti år, som omfatter stressperioden som institusjonen har identifisert i samsvar med artikkel 325bc nr. 2; beregningen av misligholdskorrelasjoner mellom ulike utstedere skal kalibreres til en ettårsperiode.
 - d) Den interne modellen for misligholdsrisiko skal baseres på en forutsetning om konstante ettårige posisjoner.
2. Institusjonene skal beregne kravet til ansvarlig kapital for misligholdsrisiko ved hjelp av en intern modell for misligholdsri-

siko som omhandlet i nr. 1, minst en gang i uken.

3. Som unntak fra nr. 1 bokstav a) og c) kan en institusjon erstatte ettårsperioden med en sekstidagersperiode for å beregne misligholdsrisikoen for noen av eller alle egenkapitalposisjonene, dersom det er relevant. I slike tilfeller skal beregningen av misligholdskorrelasjoner mellom egenkapitalpriser og misligholdssannsynlighet dekke en sekstidagersperiode, og beregningen av misligholdskorrelasjoner mellom egenkapitalpriser og obligasjonspriser skal dekke en ettårsperiode.

Artikkel 325bo

Anerkjennelse av sikring i en intern modell for misligholdsrisiko

1. Institusjonene kan innregne sikringer i sin interne modell for misligholdsrisiko, og de kan motregne posisjoner når de lange posisjonene og de korte posisjonene er knyttet til samme finansielle instrument.
2. I sine interne modeller for mislighold kan institusjonene innregne sikrings- eller diversifiseringsvirkninger av lange og korte posisjoner med forskjellige instrumenter eller forskjellige verdipapirer med samme skyldner, samt lange og korte posisjoner med forskjellige utstedere, bare ved å modellberegne lange og korte posisjoner brutto i de forskjellige instrumentene, herunder modellberegning av basisrisikoer mellom forskjellige utstedere.
3. I sine interne modeller for misligholdsrisiko skal institusjonene fange opp vesentlige risikoer mellom et sikringsinstrument og det sikrede instrumentet som kan oppstå i intervallet mellom sikringsinstrumentets løpetid og ettårsperioden, samt potensialet for vesentlige basisrisikoer i sikringsstrategiene etter produkt, prioritetsrekkefølge i kapitalstrukturen, intern eller ekstern kredittvurdering, løpetid, utstedelsestidspunkt og andre forskjeller. Institusjonene skal innregne et sikringsinstrument bare dersom det kan opprettholdes selv om skyldneren nærmer seg en kreditthendelse eller annen hendelse.

Artikkel 325bp

Særlige krav til en intern modell for misligholdsrisiko

1. Den interne modellen for misligholdsrisiko omhandlet i artikkel 325bm nr. 1 skal

- kunne modellberegne mislighold hos enkeltutstedere såvel som samtidig mislighold hos flere utstedere, og skal ta hensyn til misligholdets innvirkning på markedsverdien til de posisjonene som omfattes av modellen. For dette formålet skal hver enkelt utstede mislighold modellberegnes ved hjelp av to typer systematiske risikofaktorer.
2. Den interne modellen for misligholdsrisiko skal gjenspeile den økonomiske syklusen, herunder avhengigheten mellom tilfriskningsgrader og de systematiske risikofaktorene nevnt i nr. 1.
 3. Den interne modellen for misligholdsrisiko skal gjenspeile den ikke-lineære virkningen av opsjoner og andre posisjoner med vesentlig ikke-lineær utvikling ved prisendringer. Institusjonene skal også ta behørig hensyn til omfanget av den modellrisikoen som er knyttet til verdsettingen og estimeringen av prisrisikoer i forbindelse med slike produkter.
 4. Den interne modellen for misligholdsrisiko skal baseres på objektive og ajourførte data.
 5. For å simulere utstede mislighold i den interne modellen for misligholdsrisiko skal institusjonens estimer av misligholdssannsynlighet oppfylle følgende krav:
 - a) Misligholdssannsynligheten skal ha en nedre grense på 0,03 %.
 - b) Misligholdssannsynligheten skal baseres på en ettårsperiode, med mindre annet er angitt i dette avsnittet.
 - c) Misligholdssannsynligheten skal måles ved hjelp av data som er observert i en historisk periode på minst fem år, om tidligere faktiske mislighold og sterkt reduserte markedspriser som tilsvarer misligholdshendelser, enten alene eller i kombinasjon med gjeldende markedspriser; misligholdssannsynligheten skal ikke utledes bare fra gjeldende markedspriser.
 - d) En institusjon som har fått tillatelse til å estimere misligholdssannsynlighet i samsvar med avdeling II kapittel 3 avsnitt 1, skal anvende den metoden som er fastsatt der, for å beregne misligholdssannsynlighet.
 - e) En institusjon som ikke har fått tillatelse til å estimere misligholdssannsynlighet i samsvar med avdeling II kapittel 3 avsnitt 1, skal utarbeide en intern metode eller bruke eksterne kilder for å estimere misligholdssannsynlighet; i begge tilfeller skal estimatene for misligholdssannsynlighet være i samsvar med kravene i denne artikkelen.
 6. For å simulere utstede mislighold i den interne modellen for misligholdsrisiko skal institusjonens estimer av tap ved mislighold oppfylle følgende krav:
 - a) Estimatene for tap ved mislighold skal ha en nedre grense på 0 %.
 - b) Estimatene for tap ved mislighold skal gjenspeile hver posisjons prioritet.
 - c) En institusjon som har fått tillatelse til å estimere tap ved mislighold i samsvar med avdeling II kapittel 3 avsnitt 1, skal anvende den metoden som er fastsatt der, for å beregne estimer av tap ved mislighold.
 - d) En institusjon som ikke har fått tillatelse til å estimere tap ved mislighold i samsvar med avdeling II kapittel 3 avsnitt 1, skal utarbeide en intern metode eller bruke eksterne kilder for å estimere tap ved mislighold; i begge tilfeller skal estimatene for tap ved mislighold være i samsvar med kravene i denne artikkelen.
 7. Som en del av den uavhengige gjennomgåelsen og valideringen av de interne modellene som de bruker i henhold til dette kapitlet, herunder for risikomålingssystemet, skal institusjonene gjøre følgende:
 - a) Verifisere at deres metode for modellberegning av korrelasjoner og prisendringer er egnet for deres portefølje, herunder når det gjelder valg og vektning av de systematiske risikofaktorene i modellen.
 - b) Gjennomføre en rekke stresstester, herunder følsomhetsanalyser og scenarioanalyser, for å vurdere den kvalitative og kvantitative egnetheten til den interne modellen for misligholdsrisiko, særlig med hensyn til behandlingen av konsentrasjoner.
 - c) Gjennomføre egnet kvantitativ validering, herunder relevant intern referanseprøving av modellene. Prøvingene nevnt i bokstav b) skal ikke begrensnes til tidligere inntrufne hendelser.
 8. Den interne modellen for misligholdsrisiko skal på egnet måte gjenspeile utstederkonsentrasjoner og konsentrasjoner som kan

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

oppstå innenfor og på tvers av produktkategorier i stressituasjoner.

9. Den interne modellen for misligholdsrisiko skal være forenlig med institusjonens interne risikostyringsmetoder for identifisering, måling og styring av handelsrisikoer.
10. Institusjonene skal ha klart definerte retningslinjer og framgangsmåter for å fastsette antakelser for korrelasjoner mellom forskjellige utstedere i forbindelse med mislighold i henhold til artikkel 325bn nr. 1 bokstav c), og det foretrukne valget av metode for å estimere misligholdssannsynlighet i nr. 5 bokstav e) i denne artikkelen og tap ved mislighold i nr. 6 bokstav d) i denne artikkelen.
11. Institusjonene skal dokumentere sine interne modeller slik at vedkommende myndigheter får innsyn i deres korrelasjonsantakelser og andre modellantakelser.
12. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi de kravene som skal oppfylles av en institusjons interne metode eller eksterne kilder for å estimere misligholdssannsynlighet og tap ved mislighold i samsvar med nr. 5 bokstav e) og nr. 6 bokstav d).

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. september 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

- 91) I artikkel 384 nr. 1 skal definisjonen av EAD_i^{total} lyde:

EAD_i^{total} = den samlede verdien av motpartsrisikoen til motpart «i» (summert på tvers av dens motregningsgrupper), herunder virkningen av sikkerhetsstillelse i samsvar med metodene i avdeling II kapittel 6 avsnitt 3–6, som anvendes ved beregningen av kravene til ansvarlig kapital for motpartsrisiko for den berørte motparten.»

- 92) Artikkel 385 skal lyde:

«Artikkel 385

Alternativ til anvendelse av kredittverdijusteringsmetoder for å beregne krav til ansvarlig kapital

Som et alternativ til artikkel 384 kan institusjoner som benytter opprinnelig eksponeringsmetoden i henhold til artikkel 282, når det gjelder instrumenter omhandlet i artikkel 382, og med forbehold for forhåndsgodkjenning fra vedkommende myndighet, anvende en multiplikasjonsfaktor på 10 på de beregnede risikovektede eksponeringsbeløpene for motpartsrisikoen knyttet til disse eksponeringene, i stedet for å beregne kravene til ansvarlig kapital for kredittverdijusteringsrisikoen.»

- 93) Artikkel 390 skal lyde:

«Artikkel 390

Beregning av eksponeringsverdien

1. De samlede eksponeringene mot en gruppe av innbyrdes tilknyttede motparter skal beregnes ved at eksponeringene mot de enkelte motpartene i en gruppe legges sammen.
2. De samlede eksponeringene mot individuelle motparter skal beregnes ved at eksponeringene i og utenfor handelsporteføljen legges sammen.
3. For eksponeringer i handelsporteføljen kan institusjonene
 - a) motregne sine lange og korte posisjoner i de samme finansielle instrumentene som er utstedt av en gitt motpart, idet nettoposisjonen i hvert av de ulike instrumentene skal beregnes i samsvar med metodene i tredje del avdeling IV kapittel 2,
 - b) motregne sine lange og korte posisjoner i forskjellige finansielle instrumenter som er utstedt av en gitt motpart, men bare dersom det finansielle instrumentet som er underliggende i den korte posisjonen, er etterstilt det finansielle instrumentet som er underliggende i den lange posisjonen, eller dersom de underliggende instrumentene har samme prioritet.

Ved anvendelsen av bokstav a) og b) kan finansielle instrumenter plasseres i undergrupper på grunnlag av ulike grader av prioritet for å bestemme posisjonenes relative prioritetsrekkefølge.

4. Institusjonene skal beregne eksponeringsverdiene for derivatkontraktene oppført i vedlegg II og for kredittderivatkontrakter som er inngått direkte med en motpart i samsvar med en av metodene i tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 3, 4 og 5, alt etter hva som er relevant. Eksponeringer

som følger av transaksjonene omhandlet i artikkel 378, 379 og 380, skal beregnes på den måten som er fastsatt i disse artiklene.

Ved beregning av eksponeringsverdien for kontraktene nevnt i første ledd, dersom disse kontraktene inngår i handelsporteføljen, skal institusjonene også overholde prinsippene fastsatt i artikkel 299.

Som unntak fra første ledd kan institusjoner som har tillatelse til å anvende metodene omhandlet i tredje del avdeling II kapittel 4 avsnitt 4 og tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 6, anvende disse metodene for å beregne eksponeringsverdien av verdipapirfinansieringstransaksjoner.

5. Til den samlede eksponeringen mot en motpart skal institusjonene legge de eksponeringene som følger av derivatkontrakter oppført i vedlegg II og kredittderivatkontrakter, dersom kontrakten ikke ble inngått direkte med denne motparten, men det underliggende gjelds- eller egenkapitalinstrumentet ble utstedt av denne motparten.
6. Eksponeringer skal ikke omfatte følgende:
 - a) Eksponeringer som ved valutatransaksjoner er en del av det normale oppgjøret innenfor fristen på to bankdager etter betaling.
 - b) Eksponeringer som ved transaksjoner knyttet til kjøp og salg av verdipapirer er en del av det normale oppgjøret innenfor fristen på fem bankdager etter betalingsdato, eller etter datoen for overlevering av verdipapirene, dersom overleveringen finner sted først.
 - c) Ved yting av tjenester som gjelder pengeoverføring, herunder yting av betalingstjenester, clearing og oppgjør i enhver valuta og korrespondentbanktjenester eller ved clearing, oppgjør og deponering av finansielle instrumenter, til motparter: forsinket mottak av finansiering og andre eksponeringer som oppstår som følge av motpartsvirksomheten, og som ikke varer lenger enn til følgende bankdag.
 - d) Ved yting av tjenester som gjelder pengeoverføring, herunder yting av betalingstjenester, clearing og oppgjør i enhver valuta og korrespondentbanktjenester: intradageksponeringer mot institusjoner som yter disse tjenestene.
 - e) Eksponeringer som trekkes fra ren kjernekapital-poster eller andre godkjente kjernekapitalposter i samsvar med

artikkel 36 og 56, eller andre fradrag fra disse postene som reduserer kapitaldekningen.

7. For å fastsette den samlede eksponeringen mot en motpart eller en gruppe av innbyrdes tilknyttede motparter når det gjelder motparter som institusjonen har eksponeringer mot gjennom transaksjoner omhandlet i artikkel 112 bokstav m) og o), eller gjennom andre transaksjoner, skal en institusjon når det gjelder en eksponering med underliggende eiendeler, vurdere de underliggende eksponeringene idet det tas hensyn til den økonomiske substansen i transaksjonsstrukturen og de risikoene som er knyttet til selve transaksjonsstrukturen, for å fastslå om den utgjør en ytterligere eksponering.
8. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi følgende:
 - a) Vilårene og metodene som skal anvendes for å fastsette den samlede eksponeringen mot en motpart eller en gruppe av innbyrdes tilknyttede motparter når det gjelder eksponeringstyper omhandlet i nr. 7.
 - b) Vilårene for at transaksjonsstrukturen omhandlet i nr. 7 ikke utgjør en ytterligere eksponering.
EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 1. januar 2014.
Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
9. Med sikte på anvendelsen av nr. 5 skal EBA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette hvordan de eksponeringene som følger av derivatkontrakter oppført i vedlegg II og kredittderivatkontrakter, skal fastsettes dersom kontrakten ikke ble inngått direkte med en motpart, men det underliggende gjelds- eller egenkapitalinstrumentet ble utstedt av denne motparten, slik at de kan innregnes i eksponeringene mot motparten.
EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. mars 2020.
Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

94) I artikkel 391 skal nytt ledd lyde:

Ved anvendelsen av første ledd kan Kommisjonen, gjennom gjennomføringsrettsakter og etter undersøkelsesprosedyren omhandlet i artikkel 464 nr. 2, treffe beslutninger om hvorvidt en tredjestat anvender tilsyns- og reguleringskrav som minst tilsvarer kravene som anvendes i Unionen.»

95) Artikkel 392 skal lyde:

«Artikkel 392

Definisjon av en stor eksponering

En institusjons eksponering mot en motpart eller en gruppe av innbyrdes tilknyttede motparter skal anses som en stor eksponering når eksponeringens verdi utgjør minst 10 % av institusjonens kjernekapital.»

96) Artikkel 394 skal lyde:

«Artikkel 394

Rapporteringskrav

1. Institusjoner skal til sine vedkommende myndigheter rapportere følgende opplysninger om hver av de store eksponeringene de innehar, herunder store eksponeringer som ikke er omfattet av artikkel 395 nr. 1:

- a) Identiteten til den motparten eller gruppen av innbyrdes tilknyttede motparter som institusjonen har en stor eksponering mot.
- b) Eksponeringsverdien, eventuelt før det tas hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjon.
- c) Typen av finansiert eller ikke-finansiert kredittbeskyttelse, der en slik anvendes.
- d) Eksponeringsverdien, eventuelt etter at det er tatt hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjonen beregnet i henhold til artikkel 395 nr. 1.

Institusjoner som er omfattet av tredje del avdeling II kapittel 3, skal framlegge rapport for vedkommende myndighet om sine 20 største eksponeringer på konsolidert grunnlag, med unntak av de eksponeringene som er unntatt fra anvendelsen av artikkel 395 nr. 1.

Institusjonene skal også framlegge rapport om eksponeringer med en verdi på minst 300 millioner euro, men mindre enn 10 % av institusjonens kjernekapital, for sine vedkommende myndigheter på konsolidert grunnlag.

2. I tillegg til opplysningene omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen skal institusjonene rap-

portere følgende opplysninger til sine vedkommende myndigheter om de ti største eksponeringene mot institusjoner på konsolidert grunnlag, og de ti største eksponeringene mot skyggebankenheter som utøver bankvirksomhet utenfor regulerte rammer på konsolidert grunnlag, herunder store eksponeringer som er unntatt fra anvendelsen av artikkel 395 nr. 1:

- a) Identiteten til den motparten eller gruppen av innbyrdes tilknyttede motparter som en institusjon har en stor eksponering mot.
 - b) Eksponeringsverdien, eventuelt før det tas hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjon.
 - c) Typen av finansiert eller ikke-finansiert kredittbeskyttelse, der en slik anvendes.
 - d) Eksponeringsverdien, eventuelt etter at det er tatt hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjonen beregnet i henhold til artikkel 395 nr. 1.
3. Institusjonene skal minst hvert halvår framlegge opplysningene omhandlet i nr. 1 og 2 for sine vedkommende myndigheter.
4. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å spesifisere kriteriene for å identifisere skyggebankenheter omhandlet i nr. 2.

Ved utarbeidingen av disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder skal EBA ta hensyn til den internasjonale utviklingen og internasjonalt avtalte standarder som er knyttet til skyggebankvirksomhet, og vurdere om

- a) forholdet til en enkelt enhet eller en gruppe av enheter kan medføre risiko for institusjonens solvens eller likviditetsstilling,
- b) enheter som er omfattet av solvens- eller likviditetskrav som tilsvarer kravene i denne forordningen og direktiv 2013/36/EU, bør helt eller delvis unntas fra rapporteringskravene omhandlet i nr. 2 i forbindelse med skyggebankenheter.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artik-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

kel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

97) I artikkel 395 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. En institusjon skal ikke, etter at det er tatt hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjon i samsvar med artikkel 399–403, påta seg en eksponering mot en motpart eller en gruppe av innbyrdes tilknyttede motparter dersom verdien overstiger 25 % av dens kjernekapital. Dersom motparten er en institusjon, eller dersom gruppen av innbyrdes tilknyttede motparter omfatter en eller flere institusjoner, skal denne verdien ikke overstige den høyeste verdien av 25 % av institusjonens kjernekapital eller 150 millioner euro, forutsatt at summen av eksponeringsverdien, etter at det er tatt hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjonen i samsvar med artikkel 399–403, overfor alle innbyrdes tilknyttede motparter som ikke er institusjoner, ikke overstiger 25 % av institusjonens kjernekapital.

Dersom beløpet på 150 millioner euro er høyere enn 25 % av institusjonens kjernekapital, skal eksponeringsverdien, etter at det er tatt hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjonen i samsvar med artikkel 399–403 i denne forordningen, ikke overstige en rimelig grense i forhold til institusjonens kjernekapital. Denne grensen skal fastsettes av institusjonen i samsvar med retningslinjene og framgangsmåtene omhandlet i artikkel 81 i direktiv 2013/36/EU for å håndtere og kontrollere konsentrasjonsrisiko. Grensen skal ikke overstige 100 % av institusjonens kjernekapital.

Vedkommende myndigheter kan fastsette en lavere grense enn 150 millioner euro og skal i så fall underrette EBA og Kommisjonen om dette.

Som unntak fra første ledd i dette nummeret skal en G-SII ikke påta seg en eksponering mot en annen G-SII eller en G-SII etablert i en tredjestat dersom eksponeringens verdi, etter at det er tatt hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjonen i samsvar med artikkel 399–403, overstiger 15 % av dens kjernekapital. En G-SII skal overholde denne grensen senest tolv måneder etter den da-

toen da den ble identifisert som en G-SII. Dersom G-SII-en har en eksponering mot en annen institusjon eller gruppe som skal identifiseres som en G-SII eller som en G-SII etablert i en tredjestat, skal den overholde denne grensen senest tolv måneder etter den da toen da den andre institusjonen eller gruppen ble identifisert som en G-SII eller som en G-SII etablert i en tredjestat.»

b) Nr. 5 skal lyde:

«5. Grensene fastsatt i denne artikkelen kan overskrides for eksponeringer i institusjonens handelsportefølje, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

a) Eksponeringer utenfor handelsporteføljen mot vedkommende motpart eller gruppe av innbyrdes tilknyttede motparter overstiger ikke grensen fastsatt i nr. 1, som blir beregnet med henvisning til kjernekapital, slik at overskridelsen i sin helhet skyldes handelsporteføljen.

b) Institusjonen oppfyller et tilleggskrav til ansvarlig kapital for den delen av eksponeringen som overskrider grensen fastsatt i nr. 1 i denne artikkelen, som beregnes i samsvar med artikkel 397 og 398.

c) Når det har gått høyst ti dager siden overskridelsen nevnt i bokstav b), overstiger handelsporteføljeksponeringen mot vedkommende motpart eller gruppe av innbyrdes tilknyttede motparter ikke 500 % av institusjonens kjernekapital.

d) Overskridelser som har vart i mer enn ti dager, overstiger ikke samlet 600 % av institusjonens kjernekapital.

Hver gang grensen overskrides, skal institusjonen umiddelbart gi vedkommende myndigheter rapport om overskridelsens omfang og navnet på den aktuelle motparten og, der det er relevant, navnet på gruppen av innbyrdes tilknyttede motparter.»

98) I artikkel 396 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

i) Annet ledd skal lyde:

«Dersom beløpet på 150 millioner euro nevnt i artikkel 395 nr. 1 får anvendelse, kan vedkommende myndigheter tillate at grensen på 100 % av institusjonens

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

kjernekapital overskrides i enkelttilfeller.»

ii) Nytt ledd skal lyde:

«Dersom en vedkommende myndighet i unntakstilfellene omhandlet i første og annet ledd i dette nummeret tillater at en institusjon overskrider grensen fastsatt i artikkel 395 nr. 1 i en periode på mer enn tre måneder, skal institusjonen framlegge for vedkommende myndighet en tilfredsstillende plan for rettidig fornyet overholdelse av denne grensen, og skal gjennomføre denne planen innen en frist som avtales med vedkommende myndighet. Vedkommende myndighet skal overvåke gjennomføringen av planen og ved behov kreve raske fornyet overholdelse.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«3. Ved anvendelsen av nr. 1 skal EBA utstede retningslinjer i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for å angi hvordan vedkommende myndigheter kan fastsette

- a) unntakstilfellene omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen,
- b) den tiden som anses rimelig for å oppnå rettidig fornyet overholdelse,
- c) de tiltakene som skal treffes for å sikre at institusjonen oppnår rettidig fornyet overholdelse.»

99) I artikkel 397 tabell 1 kolonne 1 erstattes begrepet «tellende kapital» med begrepet «kjernekapital».

100) I artikkel 399 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. En institusjon skal anvende en kredittrisikoreduksjonsteknikk ved beregningen av en eksponering dersom den har brukt denne teknikken for å beregne kapitalkrav for kredittrisiko i samsvar med tredje del avdeling II, forutsatt at kredittrisikoreduksjonsteknikken oppfyller vilkårene i denne artikkelen.

Ved anvendelsen av artikkel 400–403 menes med «garanti» også kredittderivater som er anerkjent i henhold til tredje del avdeling II kapittel 4, bortsett fra kreditttilknyttede gjeldsinstrumenter (CLN).»

b) Nr. 3 skal lyde:

«3. Kredittrisikoreduksjonsteknikker som er tilgjengelige bare for institusjoner som anvender en av IRB-metodene, skal ikke anvendes for å redusere ekspone-

ringsverdiene i forbindelse med store eksponeringer, bortsett fra eksponeringer med sikkerhet i fast eiendom i samsvar med artikkel 402.»

101) I artikkel 400 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 første ledd gjøres følgende endringer:

i) Bokstav j) skal lyde:

«j) Clearingmedlemmers handelseksponeringer og bidrag til misligholdsfond for kvalifiserte sentrale motparter.»

ii) Nye bokstaver skal lyde:

«l) Kunders handelseksponeringer som omhandlet i artikkel 305 nr. 2 eller 3.

m) Beholdninger som innehas av foretak som er gjenstand for krisehåndtering, eller deres datterforetak som ikke selv er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, av de ansvarlig kapital-instrumentene og den konvertible gjelden som er omhandlet i artikkel 45f nr. 2 i direktiv 2014/59/EU, og som er utstedt av en av følgende enheter:

i) Når det gjelder foretak som er gjenstand for krisehåndtering: andre foretak som tilhører samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering.

ii) Når det gjelder datterforetak av et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, som ikke selv er foretak som er gjenstand for krisehåndtering: det berørte datterforetakets datterforetak som tilhører samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering.

n) Eksponeringer som oppstår som følge av et minsteverdtilsagn som oppfyller alle vilkårene i artikkel 132c nr. 3.»

b) I nr. 2 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav c) skal lyde:

«c) Eksponeringer, herunder deltakerinteresser eller andre typer eierandeler, som en institusjon har mot sitt morforetak, morforetakets øvrige datterforetak eller sine egne datterforetak og kvalifiserende eierandeler, forutsatt at disse foretakene omfattes av det tilsynet på konsolidert grunnlag som institusjonen selv er omfattet av i samsvar med

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

denne forordningen, direktiv 2002/87/EF eller tilsvarende gjeldende regler i en tredjestat; uavhengig av om de er unntatt fra artikkel 395 nr. 1 i denne forordningen, skal eksponeringer som ikke oppfyller disse kriteriene, behandles som eksponeringer mot en tredjepart.»

ii) Bokstav k) skal lyde:

«k) Eksponeringer i form av en sikkerhet eller en garanti for boliglån som stilles av en godtakbar yter av beskyttelse omhandlet i artikkel 201 som oppfyller kravene til en kredittvurdering som er minst den laveste av følgende:

i) Risikoklasse 2.

ii) Den risikoklassen som tilsvarer sentralmyndighetens kredittvurdering i utenlandsk valuta i den medlemsstaten der hovedkontoret til yteren av beskyttelse ligger.»

iii) Ny bokstav skal lyde:

«l) Eksponeringer i form av en garanti for statsstøttede eksportkreditter, stilt av et eksportkredittbyrå som oppfyller kravene til en kredittvurdering som er minst den laveste av følgende:

i) Risikoklasse 2.

ii) Den risikoklassen som tilsvarer sentralmyndighetens kredittvurdering i utenlandsk valuta i den medlemsstaten der hovedkontoret til eksportkredittbyrået ligger.»

c) I nr. 3 skal annet ledd lyde:

«Vedkommende myndigheter skal underrette EBA om hvorvidt de har til hensikt å anvende noen av unntakene omhandlet i nr. 2 i samsvar med bokstav a) og b) i dette nummeret, og skal gi EBA en begrunnelse for at disse unntakene anvendes.»

d) Nytt nummer skal lyde:

«4. Det skal ikke være tillatt å anvende mer enn ett av unntakene fastsatt i nr. 1 og 2 samtidig på den samme eksponeringen.»

102) Artikkel 401 skal lyde:

«Artikkel 401

Beregning av virkningen av kredittrisikoreduksjonsteknikker

1. For beregningen av verdien av eksponeringer i henhold til artikkel 395 nr. 1 kan en institusjon anvende den fullt justerte eksponeringsverdien (E^*) som beregnet i henhold til tredje del avdeling II kapittel 4, idet det tas hensyn til kredittrisikoreduksjonen, volatilitetsjusteringer og eventuelt avvikende løpetid omhandlet i nevnte kapittel.

2. Med unntak av institusjoner som benytter den enkle metoden for finansielle sikkerheter i henhold til første ledd, skal institusjonene benytte den avanserte metoden for finansielle sikkerheter, uansett hvilken metode de benyttet for å beregne kravene til ansvarlig kapital for kredittrisiko.

Som unntak fra nr. 1 kan institusjoner som har tillatelse til å anvende metodene omhandlet i tredje del avdeling II kapittel 4 avsnitt 4 og tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 6, anvende disse metodene for å beregne eksponeringsverdien av verdipapirfinansieringstransaksjoner.

3. Ved beregningen av verdien av eksponeringer i henhold til artikkel 395 nr. 1 skal institusjonene utføre periodiske stresstester i forbindelse med sine kredittrisikokonsentrasjoner, herunder når det gjelder den realiserbare verdien av eventuell mottatt sikkerhet.

De periodiske stresstestene omhandlet i første ledd skal avdekke risiko som forårsakes av potensielle endringer i markedsforhold som vil kunne ha en negativ innvirkning på institusjonens kapitaldekning og på risiko som oppstår ved realisering av sikkerhet i stressituasjoner.

De stresstestene som gjennomføres, skal være tilstrekkelige og hensiktsmessige for vurderingen av slike risikoer.

Institusjoner skal ta med følgende i sine strategier for å håndtere konsentrasjonsrisiko:

a) Retningslinjer og framgangsmåter for å håndtere risiko som følge av avvikende løpetid mellom eksponeringer og eventuell kredittbeskyttelse for disse eksponeringene.

b) Retningslinjer og framgangsmåter knyttet til konsentrasjonsrisiko som følge av anvendelsen av kredittrisikoreduksjonsteknikker, og særlig store indirekte kreditteksponeringer, for eksempel eksponeringer mot en enkelt utsteder av verdipapirer som er mottatt som sikkerhet.

4. Dersom en institusjon reduserer en eksponering mot en motpart ved hjelp av en godtakbar kredittrisikoreduksjonsteknikk i

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

samsvar med artikkel 399 nr. 1, skal institusjonen på den måten som er angitt i artikkel 403, behandle den delen som eksponeringen mot motparten har blitt redusert med, som eksponering mot yteren av beskyttelse i stedet for mot motparten.»

103) I artikkel 402 skal nr. 1 og 2 lyde:

«1. Ved beregningen av eksponeringsverdier i henhold til artikkel 395 kan institusjoner, med mindre det er forbudt i henhold til gjeldende nasjonal rett, redusere verdien av en eksponering eller deler av en eksponering med full sikkerhet i boligeiendom, i samsvar med artikkel 125 nr. 1, med den pantsatte delen av markeds- eller pantelånsverdien for den aktuelle faste eiendommen, men ikke med mer enn 50 % av markedsverdien eller 60 % av pantelånsverdien i de medlemsstatene som ved lov eller forskrift har fastsatt strenge kriterier for vurderingen av pantelånsverdien, dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Medlemsstatens vedkommende myndigheter har ikke fastsatt en risikovekt som er høyere enn 35 % for eksponeringer eller deler av eksponeringer med sikkerhet i boligeiendom i samsvar med artikkel 124 nr. 2.
- b) Eksponeringen eller deler av eksponeringen er fullt ut sikret med et av følgende:
 - i) Pant i boligeiendom.
 - ii) En boligeiendom i en leasingtransaksjon der utleier beholder full eieendomsrett til boligeiendommen og leasingtakeren ennå ikke har anvendt sin kjøpsopsjon.
- c) Kravene i artikkel 208 og artikkel 229 nr. 1 er oppfylt.

2. Ved beregningen av eksponeringsverdier i henhold til artikkel 395 kan en institusjon, med mindre det er forbudt i henhold til gjeldende nasjonal rett, redusere verdien av en eksponering eller deler av en eksponering med full sikkerhet i næringseiendom, i samsvar med artikkel 126 nr. 1, med den pantsatte delen av markeds- eller pantelånsverdien for den aktuelle eiendommen, men ikke med mer enn 50 % av markedsverdien eller 60 % av pantelånsverdien i de medlemsstatene som ved lov eller forskrift har fastsatt strenge kriterier for vurderingen av pantelånsverdien, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Medlemsstatens vedkommende myndigheter har ikke fastsatt en risikovekt som er høyere enn 50 % for eksponeringer eller deler av eksponeringer med sikkerhet i næringseiendom i samsvar med artikkel 124 nr. 2.
- b) Eksponeringen er fullt ut sikret med et av følgende:
 - i) Pant i kontorer eller andre forretningslokaler.
 - ii) Kontorer eller andre forretningslokaler, og eksponeringen gjelder eiendomsleasingtransaksjoner.
- c) Kravene i artikkel 126 nr. 2 bokstav a) og i artikkel 208 og artikkel 229 nr. 1 er oppfylt.
- d) Næringseiendommen er fullt oppført.»

104) Artikkel 403 skal lyde:

«Artikkel 403

Substitusjonsmetoden

1. Når en eksponering mot en motpart garanteres av en tredjepart eller gjennom sikkerhet utstedt av en tredjepart, skal en institusjon
 - a) behandle den garanterte delen av eksponeringen som eksponering mot garantisten i stedet for mot motparten, forutsatt at den usikrede eksponeringen mot garantisten ville blitt gitt en risikovekt som er lik eller lavere enn risikovekten for den usikrede eksponeringen mot motparten i henhold til tredje del avdeling II kapittel 2,
 - b) behandle den delen av eksponeringen som har sikkerhet i form av markedsverdien av anerkjent sikkerhet, som eksponering mot tredjeparten i stedet for mot motparten, forutsatt at eksponeringen garanteres gjennom sikkerhet, og forutsatt at den delen av eksponeringen som det er stilt sikkerhet for, ville blitt gitt en risikovekt som er lik eller lavere enn risikovekten for den usikrede eksponeringen mot motparten i henhold til tredje del avdeling II kapittel 2.

En institusjon skal ikke benytte metoden i første ledd bokstav b) når det er manglende samsvar mellom eksponeringens løpetid og beskyttelsens løpetid.

Ved anvendelsen av denne delen kan en institusjon benytte både den avanserte metoden for finansielle sikkerheter og

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- behandlingen i første ledd bokstav b) i dette nummeret, men bare når det er tillatt å benytte både den avanserte metoden for finansielle sikkerheter og den enkle metoden for finansielle sikkerheter i henhold til artikkel 92.
2. Når en institusjon anvender nr. 1 bokstav a),
 - a) skal den, dersom garantien er angitt i en annen valuta enn den som er angitt for eksponeringen, beregne beløpet for eksponeringen som anses for å være dekket, i samsvar med bestemmelsene om behandling av avvikende valuta for ikke-finansiert kredittbeskyttelse i tredje del,
 - b) skal den behandle et misforhold mellom eksponeringens løpetid og beskyttelsens løpetid i samsvar med bestemmelsene om behandling av avvikende løpetid i tredje del avdeling II kapittel 4,
 - c) kan den anerkjenne delvis dekning i samsvar med behandlingen i tredje del avdeling II kapittel 4.
 3. Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav b) kan en institusjon erstatte beløpet i bokstav a) i dette nummeret med beløpet i bokstav b) i dette nummeret, forutsatt at vilkårene i bokstav c)–e) i dette nummeret er oppfylt:
 - a) det samlede beløpet for institusjonens eksponering mot en utsteder av sikkerhet som følge av gjenkjøpsavtaler med tre parter tilrettelagt av en trepartsagent,
 - b) hele beløpet for de grenseverdiene som institusjonen har pålagt trepartsagenten omhandlet i bokstav a) å anvende på de verdipapirene som er utstedt av utstederen av sikkerheter omhandlet i nevnte bokstav,
 - c) institusjonen har kontrollert at trepartsagenten har iverksatt egnede beskyttelsestiltak for å hindre at grenseverdiene omhandlet i bokstav b) overskrides,
 - d) vedkommende myndighet har ikke gitt uttrykk for noen vesentlige bekymringer overfor institusjonen,
 - e) summen av beløpet for grenseverdien omhandlet i bokstav b) i dette nummeret og institusjonens eventuelle andre eksponeringer mot utstederen av sikkerhet, overstiger ikke grenseverdien fastsatt i artikkel 395 nr. 1.
 4. EBA skal i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 utstede retningslinjer som angir vilkårene for anvendelsen av behandlingen omhandlet i nr. 3 i denne artikkelen, herunder vilkårene og hyppigheten for fastsettelse, overvåking og endring av grenseverdiene omhandlet i bokstav b) i nevnte nummer.

EBA skal offentliggjøre disse retningslinjene innen 31. desember 2019.»
- 105) I sjette del skal overskriften i avdeling I lyde:
«DEFINISJONER OG LIKVIDITETSKRAV».
- 106) Artikkel 411 skal lyde:
- «Artikkel 411*
Definisjoner
 I denne delen menes med
- 1) «finansiell kunde» en kunde, herunder en finansiell kunde som tilhører et ikke-finansielt konsern, som utøver en eller flere av virksomhetene angitt i vedlegg I til direktiv 2013/36/EU som hovedvirksomhet, eller som er et av følgende:
 - a) En kredittinstitusjon.
 - b) Et verdipapirforetak.
 - c) Et spesialforetak for verdipapirisering.
 - d) En innretning for kollektiv investering (IKI).
 - e) En investeringsordning som ikke er av åpen type.
 - f) Et forsikringsforetak.
 - g) Et gjenforsikringsforetak.
 - h) Et finansielt holdingselskap eller et blandet finansielt holdingselskap.
 - i) En finansinstitusjon.
 - j) En pensjonsordning som definert i artikkel 2 nr. 10 i forordning (EU) nr. 648/2012,
 - 2) «massemarkedsinnskudd» en forpliktelse overfor en fysisk person eller en SMB, dersom SMB-en tilhører kategorien for massemarkedsseksponeringer i henhold til standardmetoden eller IRB-metoden for kredittrisiko, eller en forpliktelse overfor et foretak som er berettiget til behandlingen i artikkel 153 nr. 4, og dersom de samlede innskuddene fra denne SMB-en eller selskapet på gruppebasis ikke overstiger 1 million euro,
 - 3) «privat investeringsselskap» et foretak eller en trust der eieren eller den reelle eieren er en fysisk person eller en gruppe av fysiske personer med nære forbindelser som ikke utøver noen annen kommersiell, industriell

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- eller yrkesmessig virksomhet, og som ble opprettet med det ene formålet å forvalte eierens eller eiernes formue, herunder tilknyttet virksomhet som å skille eiernes eiendeler fra bedriftens eiendeler, å lette overføringen av eiendeler innenfor en familie eller å hindre at eiendelene deles opp etter et dødsfall i familien, forutsatt at disse er knyttet til hovedformålet, som er å forvalte eiernes formue,
- 4) «innskuddsmegler» en fysisk person eller et foretak som mot gebyr plasserer innskudd fra tredjeparter, herunder massemarkedsinnskudd og innskudd fra foretak, men ikke innskudd fra finansinstitusjoner, i kredittinstitusjoner,
 - 5) «ubeheftede eiendeler» eiendeler som ikke er underlagt en juridisk, avtalesfestet, tilsynsmessig eller annen begrensning som hindrer institusjonen i å avvikle, selge, overføre, tildele eller generelt avhende eiendelen gjennom et direkte salg eller en gjenkjøpsavtale,
 - 6) «ikke-obligatorisk overpantsetting» ethvert beløp for eiendeler som institusjonen ikke er forpliktet til å knytte til en utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett i henhold til lover eller forskrifter, avtalesfestede forpliktelser eller av hensyn til markedsdisiplin, herunder særlig når eiendelene leveres ut over det lov- eller forskriftsfestede minstekravet til overpantsetting som i henhold til en medlemsstats eller en tredjestats nasjonale rett får anvendelse på obligasjoner med fortrinnsrett,
 - 7) «eiendelsdekningskrav» forholdet mellom eiendeler og forpliktelser som fastsettes i samsvar med en medlemsstats eller en tredjestats nasjonale rett, med sikte på kredittforbedring for obligasjoner med fortrinnsrett,
 - 8) «marginlån» lån med sikkerhet som gis til kunder som vil oppta lånefinansierte handelsposisjoner,
 - 9) «derivatkontrakter» derivatkontraktene som er oppført i vedlegg II, og kredittderivater,
 - 10) «stress» en plutselig eller alvorlig forringelse av en institusjons solvens eller likviditetsstilling på grunn av endringer i markedsvilkårene eller idiosynkratiske faktorer som kan medføre en betydelig risiko for at institusjonen ikke kan oppfylle sine forpliktelser ved forfall i løpet av de neste 30 dagene,
 - 11) «nivå 1-eiendeler» eiendeler med svært høy likviditet og kredittkvalitet, som nevnt i artikkel 416 nr. 1 annet ledd,
 - 12) «nivå 2-eiendeler» eiendeler med høy likviditet og kredittkvalitet, som nevnt i artikkel 416 nr. 1 annet ledd i denne forordningen; nivå 2-eiendeler inndeles videre i nivå 2A- og 2B-eiendeler som fastsatt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1,
 - 13) «likviditetsbuffer» beløpet for nivå 1- og nivå 2-eiendeler som en institusjon innehar i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1,
 - 14) «netto utgående pengestrømmer» beløpet som gjenstår etter at en institusjons inngående pengestrømmer er trukket fra dens utgående pengestrømmer,
 - 15) «rapporteringsvaluta» valutaen i den medlemsstaten der institusjonens hovedkontor er etablert,
 - 16) «fordringsdiskontering» en avtale mellom en virksomhet («overdrageren») og et finansforetak («faktoringsselskapet») der overdrageren overdrar eller selger sine fordringer til faktoringsselskapet som motytelse for at faktoringsselskapet yter en eller flere av følgende tjenester for overdrageren i forbindelse med de overdratte fordringene:
 - a) Et forskudd på en prosentdel av beløpet for de overdratte fordringene, som vanligvis er kortsiktige, uforpliktete og ikke fornyes automatisk.
 - b) Fordringsforvaltning, innkreving og kredittbeskyttelse, der faktoringsselskapet vanligvis administrerer overdragerens kunderskontro og inndriver fordringene i faktoringsselskapets eget navn.
Ved anvendelsen av avdeling IV skal fordringsdiskontering behandles som handelsfinansiering,
 - 17) «kommittert kreditt- eller likviditetsfasilitet» en kreditt- eller likviditetsfasilitet som er ugjenkallelig eller kan gjenkalles på visse vilkår.»
 - 107) I artikkel 412 gjøres følgende endringer:
 - a) Nr. 2 skal lyde:

«2. Institusjonene skal ikke foreta dobbelttelling av utgående pengestrømmer, inngående pengestrømmer og likvide eiendeler.
Med mindre annet er angitt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

460 nr. 1, skal en post som kan telles i mer enn én kategori av utgående strømmer, telles i den kategorien av utgående strømmer som gir den største utgående strømmen for den posten i henhold til avtalen.

b) Nytt nummer skal lyde:

«4a. Den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1 får anvendelse på kredittinstitusjoner og verdipapirforetak omhandlet i artikkel 6 nr. 4.»

108) Artikkel 413 og 414 skal lyde:

«Artikkel 413

Krav om stabil finansiering

1. Institusjonene skal sikre at langsiktige eidelere og poster utenfor balansen er tilstrekkelig dekket med ulike finansieringsinstrumenter som er stabile under normale forhold og i stressituasjoner.
2. Bestemmelsene i avdeling III får anvendelse bare for å fastsette rapporteringsforpliktelsene angitt i artikkel 415 fram til de rapporteringsforpliktelsene som angis i nevnte artikkel for netto stabil finansieringsgrad i henhold til avdeling IV, er fastsatt og innført i unionsretten.
3. Bestemmelsene i avdeling IV får anvendelse i forbindelse med fastsettelsen av kravet til stabil finansiering angitt i nr. 1 i denne artikkelen og rapporteringsforpliktelsene for institusjoner angitt i artikkel 415.
4. Medlemsstatene kan opprettholde eller innføre nasjonale bestemmelser om krav til stabil finansiering før bindende minstestandarder for kravene til stabil finansiering angitt i nr. 1 får anvendelse.

Artikkel 414

Oppfyllelse av likviditetskrav

En institusjon som ikke oppfyller eller ikke forventer å oppfylle kravene i artikkel 412 eller i artikkel 413 nr. 1, herunder i stressperioder, skal umiddelbart underrette vedkommende myndigheter om dette og uten unødig opphold framlegge for vedkommende myndigheter en plan for hvordan den innen rimelig tid igjen skal kunne oppfylle kravene i artikkel 412 eller artikkel 413 nr. 1, alt etter hva som er relevant. Fram til institusjonen igjen oppfyller kravet, skal den foreta daglig rapportering av postene omhandlet i avdeling III, i avdeling IV, i gjennomføringsrettsakten omhandlet i artikkel 415 nr. 3 eller 3a eller i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, alt etter hva som

er relevant, ved hver bankdags avslutning, med mindre vedkommende myndigheter tillater en mindre hyppig rapportering og en lengre rapporteringsfrist. Vedkommende myndigheter skal bare gi slike tillatelser på grunnlag av institusjonens individuelle situasjon og idet det tas hensyn til omfanget og kompleksiteten av institusjonens virksomhet. Vedkommende myndigheter skal overvåke gjennomføringen av denne planen og ved behov kreve at gjennomføringen skjer hurtigere.»

109) I artikkel 415 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1, 2 og 3 skal lyde:

«1. Institusjonene skal rapportere de postene som er omhandlet i de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i nr. 3 eller 3a i denne artikkelen, i avdeling IV og i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, til vedkommende myndigheter i rapporteringsvalutaen, uavhengig av disse postenes faktiske valuta. Fram til rapporteringsforpliktelsen og rapporteringsformatet for netto stabil finansieringsgrad i henhold til avdeling IV er fastsatt og innført i unionsretten, skal institusjonene til vedkommende myndigheter rapportere de postene som er omhandlet i avdeling III, i rapporteringsvalutaen, uavhengig av disse postenes faktiske valuta.

Rapporteringshyppigheten skal være minst en gang i måneden for poster som er omhandlet i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, og minst hvert kvartal for poster omhandlet i avdeling III og IV.

2. En institusjon skal rapportere separat til vedkommende myndigheter de postene som er omhandlet i de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i nr. 3 eller 3a i denne artikkelen, i avdeling III fram til rapporteringsforpliktelsen og rapporteringsformatet for netto stabil finansieringsgrad i henhold til avdeling IV er fastsatt og innført i unionsretten, i avdeling IV og i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, alt etter hva som er relevant, i samsvar med følgende:

a) Når poster er angitt i en annen valuta enn rapporteringsvalutaen, og institusjonen har samlede forpliktelser angitt i denne valutaen som utgjør eller overstiger 5 % av institusjonens

- eller likviditetsundergruppens samlede forpliktelser, unntatt ansvarlig kapital og poster utenfor balansen, skal rapporteringen foretas i den angitte valutaen.
- b) Når poster er angitt i valutaen til en vertsstat der institusjonen har en betydelig filial som omhandlet i artikkel 51 i direktiv 2013/36/EU, og denne vertsstaten bruker en annen valuta enn rapporteringsvalutaen, skal rapporteringen foretas i valutaen til den medlemsstaten der den betydelige filialen ligger.
- c) Når poster er angitt i rapporteringsvalutaen, og det samlede beløpet for forpliktelser i andre valutaer enn rapporteringsvalutaen utgjør eller overstiger 5 % av institusjonens eller likviditetsundergruppens samlede forpliktelser, unntatt ansvarlig kapital og poster utenfor balansen, skal rapporteringen foretas i rapporteringsvalutaen.
3. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å angi følgende:
- a) Ensartede formater og IT-løsninger med tilhørende instruksjoner for hyppighet samt referanse- og overføringsdatoer; rapporteringsformatene og -hyppigheten skal stå i rimelig forhold til arten, omfanget og kompleksiteten av institusjonenes ulike virksomheter og skal omfatte den rapporteringen som kreves i henhold til nr. 1 og 2.
- b) Ytterligere parametere for likviditetsovervåkingen som kreves for at vedkommende myndigheter skal få en omfattende innsikt i en institusjons likviditetsrisikoprofil, og som skal stå i rimelig forhold til arten, omfanget og kompleksiteten av en institusjons virksomhet.
- EBA skal framlegge for Kommisjonen disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for de postene som er angitt i bokstav a), før 28. juli 2013, og for de postene som er angitt i bokstav b), før 1. januar 2014.
- Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»
- b) Nytt nummer skal lyde:
- «3a.EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å angi hvilke ytterligere parametere for likviditetsovervåkingen omhandlet i nr. 3 som skal gjelde for små og ikke-komplekse institusjoner.
- EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2020.
- Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»
- 110) I artikkel 416 gjøres følgende endringer:
- a) Nr. 3 skal lyde:
- «3. I samsvar med nr. 1 skal institusjonene rapportere eiendeler som oppfyller følgende vilkår, som likvide eiendeler:
- a) Eiendelene er ubeheftede, eller de er tilgjengelige i sikkerhetsgrupper som kan anvendes for å skaffe ytterligere finansiering innenfor rammen for kommitterte eller, dersom gruppen forvaltes av en sentralbank, ukommitterte, men ennå ikke finansierte kredittlinjer som er tilgjengelige for institusjonen.
- b) Eiendelene er ikke utstedt av institusjonen selv eller dens morinstitusjon eller datterinstitusjoner eller et annet datterforetak av dens morinstitusjon eller finansielle morholdingselskap.
- c) Eiendelens pris er som regel fastsatt av markedsdeltakerne og kan lett observeres på markedet, eller prisen kan fastsettes etter en formel som er lett å beregne på grunnlag av offentlig tilgjengelige data, og den avhenger ikke av sterke antakelser som vanligvis er tilfellet når det gjelder strukturerte eller eksotiske produkter.
- d) Eiendelene er notert på en anerkjent børs, eller de er omsettelige gjennom direkte avtaler om salg eller gjennom en enkel gjenkjøpsavtale på gjenkjøpsmarkeder; disse kriteriene skal vurderes separat for hvert marked.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Vilkårene omhandlet i første ledd bokstav c) og d) får ikke anvendelse på eiendelene omhandlet i nr. 1 bokstav a), e) og f).»

b) Nr. 5 og 6 skal lyde:

«5. Aksjer eller andeler i IKI-er kan behandles som likvide eiendeler, opp til et absolutt beløp på 500 millioner euro eller et tilsvarende beløp i nasjonal valuta, i hver institusjons portefølje av likvide eiendeler, forutsatt at kravene i artikkel 132 nr. 3 er oppfylt, og at IKI-en bare investerer i likvide eiendeler som omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen, bortsett fra derivater til reduksjon av rente-, kreditt- eller valutarisiko.

En IKIs bruk eller potensielle bruk av derivater for å sikre risikoer ved tillatte investeringer skal ikke hindre at IKI-en kan være berettiget til behandlingen omhandlet i første ledd i dette nummeret. Når verdien av IKI-ens aksjer eller andeler ikke blir markedsvurdert regelmessig av tredjeparter som omhandlet i artikkel 418 nr. 4 bokstav a) og b), og vedkommende myndighet ikke anser at en institusjon har utviklet robuste metoder og prosesser for en slik vurdering som omhandlet i artikkel 418 nr. 4, skal aksjer eller andeler i vedkommende IKI ikke behandles som likvide eiendeler.

6. Når en likvid eiendel ikke lenger oppfylder kravet til likvide eiendeler i denne artikkelen, kan en institusjon imidlertid fortsatt anse den som en likvid eiendel i en ytterligere periode på 30 dager. Når en likvid eiendel i en IKI ikke lenger er berettiget til behandlingen i nr. 5, kan aksjene eller andelene imidlertid fortsatt anses som en likvid eiendel i en ytterligere periode på 30 kalenderdager, forutsatt at disse eiendelene utgjør høyst 10 % av IKI-ens samlede eiendeler.»

c) Nr. 7 utgår.

111) I artikkel 419 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 2 skal lyde:

«2. Dersom det berettigede behovet for likvide eiendeler i lys av kravet i artikkel 412 overstiger de tilgjengelige likvide eiendelene i en valuta, skal ett eller flere av følgende unntak anvendes:

a) Som unntak fra artikkel 417 bokstav f) kan valutaen for de likvide eiende-

lene avvike fra fordelingen etter valuta av utgående pengestrømmer etter fradrag av inngående strømmer.

b) For valutaer fra en medlemsstat eller en tredjestat kan de likvide eiendelene som kreves, erstattes med kredittlinjer fra sentralbanken i den berørte medlemsstaten eller i tredjestaten, som ved avtale er ugjenkallelig kommittert for de neste 30 dagene og rimelig priset, uavhengig av beløpet som for tiden er trukket, forutsatt at vedkommende myndigheter i den berørte medlemsstaten eller i tredjestaten gjør det samme, og at den berørte medlemsstaten eller tredjestaten har sammenlignbare rapporteringskrav.

c) Dersom det er et underskudd for nivå 1-eiendeler, kan institusjonen inneha ytterligere nivå 2A-eiendeler med forbehold for større avkorting, og eventuelle øvre grenser som anvendes for disse eiendelene i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, kan endres.»

b) Nr. 5 skal lyde:

«5. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette unntakene som er omhandlet i nr. 2, herunder vilkårene for anvendelse av dem.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. desember 2019. Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

112) I artikkel 422 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 4 skal lyde:

«4. Clearing-, deponerings- eller likviditetsstyringstjenester eller lignende tjenester som omhandlet i nr. 3 bokstav a) og d) skal omfatte slike tjenester bare i den utstrekning tjenestene leveres innenfor rammen av en etablert forbindelse som innskyteren i vesentlig grad er avhengig av. Disse tjenestene skal ikke bestå i bare korrespondentbank- eller megler-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

tjenester, og institusjonene skal ha dokumentasjon for at motparten ikke kan heve beløp som rettslig forfaller innenfor en periode på 30 dager, uten at det går ut over driften.

I påvente av en ensartet definisjon av «etablert operasjonell forbindelse» som omhandlet i nr. 3 bokstav c) skal institusjonene selv fastsette kriterier for å identifisere en etablert operasjonell forbindelse dersom de har dokumentasjon for at motparten ikke kan heve beløp som rettslig forfaller innenfor en periode på 30 dager, uten at det går ut over driften, og skal rapportere disse kriteriene til vedkommende myndigheter. Vedkommende myndigheter kan i mangel av en ensartet definisjon utarbeide generelle retningslinjer som institusjonene skal følge ved identifisering av innskudd som opprettholdes av innskyteren innenfor rammen av en etablert operasjonell forbindelse.»

b) Nr. 8 skal lyde:

«8. Vedkommende myndigheter kan i enkelttilfeller gi institusjonene tillatelse til å anvende en lavere uttaksfaktor på forpliktelser som er omhandlet i nr. 7, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

a) Motparten er et av følgende:

i) Morforetaket til eller datterforetak av institusjonen eller et annet datterforetak av samme morforetak.

ii) Motparten er knyttet til institusjonen gjennom en forbindelse i henhold til artikkel 22 nr. 7 i direktiv 2013/34/EU.

iii) En institusjon omfattet av samme institusjonelle beskyttelsesordning, som oppfyller kravene i artikkel 113 nr. 7.

iv) Den sentrale institusjonen eller et medlem av et nettverk som oppfyller kravene i artikkel 400 nr. 2 bokstav d).

b) Det er grunn til å forvente en lavere utgående strøm i løpet av de neste 30 dagene, selv ved et kombinert idiosynkratisk og markedsomfattende stressscenario.

c) En tilsvarende, symmetrisk eller mer konservativ inngående strøm

anvendes av motparten som unntak fra artikkel 425.

d) Institusjonen og motparten er etablert i samme medlemsstat.»

113) I artikkel 423 skal nr. 2 og 3 lyde:

«2. En institusjon skal innen 30 dager etter en vesentlig forverring av institusjonens kredittkvalitet underrette vedkommende myndigheter om alle kontrakter som er inngått med kontraktvilkår som har ført til utgående pengestrømmer eller ytterligere behov for sikkerhet. Dersom vedkommende myndigheter anser disse kontraktene som vesentlige i forbindelse med institusjonens potensielle utgående pengestrømmer, skal de kreve at institusjonen legger til en ytterligere utgående strøm for disse kontraktene, som skal tilsvare det tilleggsbehovet for sikkerhet som følger av en vesentlig forverring av institusjonens kredittkvalitet, for eksempel en nedsettelse av dens eksterne kredittvurdering med tre trinn («notches»). Institusjonen skal regelmessig vurdere omfanget av denne vesentlige forverringen i lys av hva som er relevant i henhold til kontraktene som den har inngått, og underrette vedkommende myndigheter om resultatet av denne vurderingen.

3. Institusjonen skal legge til en ytterligere utgående strøm som skal tilsvare det behovet for sikkerhet som ville oppstå som følge av virkningen av et negativt markedsscenario på institusjonens derivattransaksjoner, dersom de er vesentlige.

EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å fastsette vilkårene for anvendelsen av begrepet «vesentlige», og for å fastsette metoder for måling av ytterligere utgående strømmer.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 31. mars 2014.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i annet ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

114) I artikkel 424 skal nr. 4 lyde:

«4. Den kommitterte verdien av en likviditetsfasilitet som er gitt til et spesialforetak for verdipapirisering med sikte på å gjøre det mulig for dette spesialforetaket å kjøpe andre eiendeler enn verdipapirer av motparter som ikke er finansielle kunder, skal multipliseres med 10 %, forutsatt at den

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

kommitterte verdien overstiger verdien av nåværende eiendeler som er kjøpt av motparter, og at det høyeste beløpet som kan utnyttes, i henhold til kontrakt er begrenset til verdien av nåværende kjøpte eiendeler.»

- 115) I artikkel 425 nr. 2 skal bokstav c) lyde:
«c) Lån uten kontraktfestet utløpsdato skal innregnes med 20 % inngående strømmer, forutsatt at kontrakten gir institusjonen mulighet til å si opp denne og kreve betaling innen 30 dager.»
- 116) I sjette del innsettes følgende avdeling etter artikkel 428:

«AVDELING IV

NETTO STABIL FINANSIERINGSGRAD

KAPITTEL 1

Netto stabil finansieringsgrad

Artikkel 428a

Anvendelse på konsolidert grunnlag

Dersom den netto stabile finansieringsgraden fastsatt i denne avdelingen får anvendelse på konsolidert grunnlag i samsvar med artikkel 11 nr. 4, får følgende bestemmelser anvendelse:

- a) Eiendeler og poster utenfor balansen i et datterforetak som har sitt hovedkontor i en tredjestat, som er underlagt faktorer for påkrevd stabil finansiering i henhold til kravet til stabil finansiering som er fastsatt i denne tredjestatens nasjonale lovgivning, som er høyere enn dem som er angitt i kapittel 4, skal konsolideres i samsvar med de høyere faktorene som er fastsatt i denne tredjestatens nasjonale lovgivning.
- b) Forpliktelser og ansvarlig kapital i et datterforetak som har sitt hovedkontor i en tredjestat, som er underlagt faktorer for tilgjengelig stabil finansiering i henhold til kravet til stabil finansiering fastsatt i denne tredjestatens nasjonale lovgivning, som er lavere enn dem som er angitt i kapittel 3, skal konsolideres i samsvar med de lavere faktorene som er fastsatt i denne tredjestatens nasjonale lovgivning.
- c) Eiendeler i tredjestater som oppfyller kravene i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, som innehas av et datterforetak som har sitt hovedkontor i en tredjestat, skal ikke anerkjennes som likvide midler i forbindelse med konsolidering dersom de ikke anses som likvide midler i henhold til nasjonal lovgivning i tredjestaten som fastsetter kravet til likviditetsreserve.

- d) Verdipapirforetak i et konsern som ikke omfattes av denne avdelingen i henhold til artikkel 6 nr. 4, skal være omfattet av artikkel 413 og 428b på konsolidert grunnlag; med mindre annet er angitt i dette nummeret, skal slike verdipapirforetak fortsatt være underlagt det detaljerte kravet til stabil finansiering for verdipapirforetak som fastsatt i nasjonal lovgivning.

Artikkel 428b

Netto stabil finansieringsgrad

1. Kravet til stabil finansiering i artikkel 413 nr. 1 skal være lik forholdet mellom institusjonens tilgjengelige stabile finansiering som omhandlet i kapittel 3 og institusjonens påkrevde stabile finansiering som omhandlet i kapittel 4, og skal uttrykkes som en prosentdel. Institusjonene skal beregne netto stabil finansieringsgrad etter følgende formel:

$$\frac{\text{Available stable funding}}{\text{Required stable funding}} = \text{Net stable funding ratio (\%)}$$

2. Institusjonene skal for alle transaksjoner opprettholde en netto stabil finansieringsgrad på minst 100 %, beregnet i rapporteringsvalutaen, uavhengig av deres faktiske valuta.
3. Dersom en institusjons netto stabile finansieringsgrad har falt under 100 % eller med rimelighet kan forventes å falle under 100 %, får kravet i artikkel 414 anvendelse. Institusjonen skal ha som mål å gjenopprette netto stabil finansieringsgrad til nivået omhandlet i nr. 2 i denne artikkelen. Vedkommende myndigheter skal vurdere grunnene til at institusjonen ikke overholder nr. 2 i denne artikkelen, før de treffer eventuelle tilsynstiltak.
4. Institusjonene skal for alle sine transaksjoner beregne og overvåke sin netto stabile finansieringsgrad i rapporteringsvalutaen, uavhengig av deres faktiske valuta, og separat for transaksjoner angitt i hver av de valutaene som er gjenstand for separat rapportering i samsvar med artikkel 415 nr. 2.
5. Institusjonene skal sikre at fordelingen av deres finansieringsprofil etter valuta generelt er i samsvar med fordelingen av deres eiendeler etter valuta. Dersom det er hensiktsmessig, kan vedkommende myndigheter kreve at institusjoner begrenser valuta balansen ved å fastsette grenser for den andelen av påkrevd stabil finansiering i en

bestemt valuta som kan dekkes gjennom tilgjengelig stabil finansiering i en annen valuta. Denne begrensningen kan anvendes bare for en valuta som er gjenstand for separat rapportering i samsvar med artikkel 415 nr. 2.

Ved fastsettelsen av graden av begrensning av valutaubalanse som kan anvendes i samsvar med denne artikkelen, skal vedkommende myndigheter minst ta hensyn til følgende:

- a) Hvorvidt institusjonen har mulighet til å overføre tilgjengelig stabil finansiering fra en valuta til en annen og på tvers av jurisdiksjoner og juridiske personer innenfor sin gruppe, og mulighet til å bytte valutaer og innhente kapital på utenlandske valutamarkeder i løpet av ettårsperioden for netto stabil finansieringsgrad.
- b) Virkningen av negative valutakursbevegelser på eksisterende posisjoner i ubalanse og på eventuelle valutasikringsers effektivitet.

Enhver begrensning av valutaubalanse som pålegges i samsvar med denne artikkelen, skal utgjøre et særlig likviditetskrav som nevnt i artikkel 105 i direktiv 2013/36/EU.

KAPITTEL 2

Alminnelige regler for beregning av netto stabil finansieringsgrad

Artikkel 428c

Beregning av netto stabil finansieringsgrad

1. Med mindre annet er angitt i denne avdelingen, skal institusjonene ta hensyn til eiendeler, forpliktelser og poster utenfor balansen på bruttgrunnlag.
2. Ved beregningen av netto stabil finansieringsgrad skal institusjonene anvende de relevante faktorene for stabil finansiering som er fastsatt i kapittel 3 og 4, på den balanseførte verdien av sine eiendeler, forpliktelser og poster utenfor balansen, med mindre annet er angitt i denne avdelingen.
3. Institusjonene skal ikke dobbelttelle påkrevd stabil finansiering og tilgjengelig stabil finansiering.

Med mindre annet er angitt i denne avdelingen, skal en post som kan tilordnes til mer enn én kategori for påkrevd stabil finansiering, tilordnes til den kategorien for påkrevd stabil finansiering som gir den

største påkrevde stabile finansieringen for den posten i henhold til avtalen.

Artikkel 428d

Derivatkontrakter

1. Institusjonene skal anvende denne artikkelen for å beregne beløpet for påkrevd stabil finansiering for derivatkontrakter som omhandlet i kapittel 3 og 4.
2. Uten at det berører artikkel 428ah nr. 2, skal institusjonene ta hensyn til derivatposisjoners virkelige verdi på nettogrunnlag dersom disse posisjonene inngår i den samme motregningsgruppen som oppfyller kravene i artikkel 429c nr. 1. Dersom dette ikke er tilfellet, skal institusjonene ta hensyn til derivatposisjoners virkelige verdi på bruttgrunnlag og behandle disse derivatposisjonene som om de tilhører deres egne motregningsgrupper ved anvendelsen av kapittel 4.
3. I denne avdelingen menes med «den virkelige verdien av en motregningsgruppe» summen av de virkelige verdiene av alle transaksjonene som inngår i en motregningsgruppe.
4. Uten at det berører artikkel 428ah nr. 2, skal alle derivatkontrakter oppført i vedlegg II nr. 2 bokstav a)–e) som innebærer en fullstendig utveksling av hovedstoler i løpet av samme dag, beregnes på nettogrunnlag for alle valutaer, herunder med sikte på rapportering i en valuta som skal rapporteres separat i samsvar med artikkel 415 nr. 2, selv om transaksjonene ikke inngår i den samme motregningsgruppen som oppfyller kravene i artikkel 429c nr. 1.
5. Kontanter som mottas som sikkerhet for å redusere eksponeringen mot en derivatposisjon, skal behandles som sådanne, og ikke som innskudd, som omfattes av kapittel 3.
6. Vedkommende myndigheter kan med den relevante sentralbankens godkjenning beslutte å utelate virkningen av derivatkontrakter ved beregningen av netto stabil finansieringsgrad, herunder ved fastsettelsen av faktorene for påkrevd stabil finansiering og av avsetninger og tap, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Kontraktene har mindre enn seks måneders gjenværende løpetid.
 - b) Motparten er ESB eller sentralbanken i en medlemsstat.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- c) Derivatkontraktene bidrar til den pengepolitikken som føres av ESB eller sentralbanken i en medlemsstat. Dersom et datterforetak som har sitt hovedkontor i en tredjestat, er omfattet av unntaket omhandlet i første ledd i henhold til denne tredjestatens nasjonale lovgivning som fastsetter kravet til stabil finansiering, skal dette unntaket som angitt i tredjestatens nasjonale lovgivning tas hensyn til i forbindelse med konsolidering.

Artikkel 428e

Motregning av sikrede utlånstransaksjoner og kapitalmarkedstransaksjoner

Eiendeler og forpliktelser som følger av verdipapirfinansieringstransaksjoner med en enkelt motpart, skal beregnes på nettogrunnlag, forutsatt at disse eiendelene og forpliktelsene oppfyller motregningsvilkårene i artikkel 429b nr. 4.

Artikkel 428f

Innbyrdes avhengige eiendeler og forpliktelser

1. Med forbehold for forhåndsgodkjenning fra vedkommende myndigheter kan en institusjon behandle en eiendel og en forpliktelse som innbyrdes avhengige, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Institusjonen opptrer utelukkende som et mellomledd («pass-through unit») som kanaliserer finansieringen fra forpliktelsen til eiendelen som er innbyrdes avhengige av hverandre.
 - b) De enkelte innbyrdes avhengige eiendelene og forpliktelsene kan lett identifiseres og har samme hovedstol.
 - c) De innbyrdes avhengige eiendelene og forpliktelsene har i det vesentlige samme løpetid, det vil si forfaller med høyst 20 dagers mellomrom.
 - d) Den innbyrdes avhengige forpliktelsen har fulgt av en juridisk, tilsynsmessig eller avtalefestet forpliktelse og anvendes ikke for å finansiere andre eiendeler.
 - e) De vesentligste betalingsstrømmene fra eiendelen anvendes ikke for andre formål enn å tilbakebetale den innbyrdes avhengige forpliktelsen.
 - f) Motpartene i hvert par av innbyrdes avhengige eiendeler og forpliktelser er ikke de samme.

2. Eiendeler og forpliktelser skal anses å oppfylle vilkårene i nr. 1 og anses som innbyrdes avhengige dersom de er direkte knyttet til følgende produkter eller tjenester:
 - a) Sentralisert regulert sparing, forutsatt at institusjonene ved lov er pålagt å overføre regulerte innskudd til et sentralt fond som er opprettet og kontrolleres av en medlemsstats sentralmyndighet, og som gir lån for å fremme mål som er i allmennhetens interesse, og forutsatt at overføringen av innskudd til det sentrale fondet skjer minst en gang i måneden.
 - b) Støttelån og kreditt- og likviditetsfasiliteter som oppfyller kriteriene fastsatt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, når det gjelder institusjoner som bare opptrer som mellomledd og ikke utsettes for noen finansieringsrisiko.
 - c) Obligasjoner med fortrinnsrett som oppfyller alle følgende vilkår:
 - i) De er obligasjoner som omhandlet i artikkel 52 nr. 4 i direktiv 2009/65/EF eller oppfyller kravene som gjør dem berettiget til behandlingen omhandlet i artikkel 129 nr. 4 eller 5 i denne forordningen.
 - ii) De underliggende lånene er fullt finansiert med motsvarende løpetider som de utstedte obligasjonene med fortrinnsrett, eller løpetiden for obligasjonene med fortrinnsrett forlenges automatisk med minst ett år fram til utgangen av de underliggende lånenes løpetid i tilfelle av manglende refinansiering på forfallsdatoen for obligasjonen med fortrinnsrett.
 - d) Derivatkundens clearingvirksomhet, forutsatt at institusjonen ikke gir sine kunder garantier for den sentrale motpartens ytelse, og dermed ikke utsettes for noen finansieringsrisiko.
3. EBA skal overvåke eiendeler og forpliktelser samt produkter og tjenester som behandles som innbyrdes avhengige eiendeler og forpliktelser i henhold til nr. 1 og 2, for å avgjøre om og i hvilken utstrekning egnethetskriteriene i nr. 1 er oppfylt. EBA skal framlegge rapport for Kommisjonen om resultatene av denne overvåkingen, og skal gi Kommisjonen råd om hvorvidt det vil være nødvendig å endre vilkårene i nr. 1

eller listen over produkter og tjenester i nr. 2.

Artikkel 428g

Innskudd i institusjonelle beskyttelsesordninger og samarbeidsnettverk

Dersom en institusjon tilhører en institusjonell beskyttelsesordning av den typen som er omhandlet i artikkel 113 nr. 7, et nettverk som er berettiget til unntaket fastsatt i artikkel 10, eller et samarbeidsnettverk i en medlemsstat, skal følgende gjelde for de folioinnskuddene som institusjonen har i den sentrale institusjonen, og som innskyterinstitusjonen anser som likvide eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1:

- a) Innskyterinstitusjonen skal anvende en faktor for påkrevd stabil finansiering i henhold til kapittel 4 avsnitt 2, avhengig av om folioinnskuddene behandles som nivå 1-, nivå 2A- eller nivå 2B-eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, og avhengig av den relevante avkortingen som anvendes på disse folioinnskuddene for å beregne likviditetsreserverdekningen.
- b) Den sentrale institusjonen som mottar innskuddet, skal anvende den tilsvarende symmetriske faktoren for tilgjengelig stabil finansiering.

Artikkel 428h

Fortrinnsbehandling innenfor en gruppe eller en institusjonell beskyttelsesordning

1. Dersom artikkel 428g ikke får anvendelse, kan vedkommende myndigheter som unntak fra kapittel 3 og 4 gi institusjoner tillatelse til i enkelttilfeller å anvende en høyere faktor for tilgjengelig stabil finansiering eller en lavere faktor for påkrevd stabil finansiering på eiendeler, forpliktelse og kommitterte kreditt- eller likviditetsfasiliteter, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Motparten er et av følgende:
 - i) Institusjonens morforetak eller datterforetak.
 - ii) Et annet datterforetak av samme morforetak.
 - iii) Et foretak som har en tilknytning til institusjonen i henhold til artikkel 22 nr. 7 i direktiv 2013/34/EU.
 - iv) Et medlem av den samme institusjonelle beskyttelsesordningen som er

omhandlet i artikkel 113 nr. 7 i denne forordningen, som institusjonen.

- v) Sentralorganet eller en tilknyttet kredittinstitusjon i et nettverk eller en samarbeidsgruppe som omhandlet i artikkel 10 i denne forordningen.
 - b) Det er grunn til å forvente at den forpliktelsen eller den kommitterte kreditt- eller likviditetsfasiliteten som institusjonen har mottatt, utgjør en mer stabil finansieringskilde, eller at den eiendelen eller den kommitterte kreditt- eller likviditetsfasiliteten som institusjonen har gitt, krever mindre stabil finansiering i løpet av ettårsperioden for netto stabil finansieringsgrad enn den samme forpliktelsen, den samme eiendelen eller den samme kommitterte kreditt- eller likviditetsfasiliteten som andre motparter har mottatt eller gitt.
 - c) Motparten anvender en faktor for påkrevd stabil finansiering som er minst like høy som den høyeste faktoren for tilgjengelig stabil finansiering, eller anvender en faktor for tilgjengelig stabil finansiering som er minst like lav som den laveste faktoren for påkrevd stabil finansiering.
 - d) Institusjonen og motparten er etablert i samme medlemsstat.
2. Dersom institusjonen og motparten er etablert i forskjellige medlemsstater, kan vedkommende myndigheter tillate unntak fra vilkåret i nr. 1 bokstav d), forutsatt at følgende kriterier er oppfylt i tillegg til kriteriene i nr. 1:
- a) Det er inngått rettslig bindende avtaler og forpliktelser mellom konsernforetak og forpliktelse mellom konsernforetak med hensyn til forpliktelsen, eiendelen eller den kommitterte kreditt- eller likviditetsfasiliteten.
 - b) Yteren av finansieringen har en lav finansieringsrisikoprofil.
 - c) I likviditetsrisikostyringen til yteren av finansieringen er det tatt tilstrekkelig hensyn til mottakerens finansieringsrisikoprofil.
- Vedkommende myndigheter skal rådføre seg med hverandre i samsvar med artikkel 20 nr. 1 bokstav b) for å fastslå om tilleggsriteriene i dette nummeret er oppfylt.

KAPITTEL 3**Tilgjengelig stabil finansiering***Avsnitt 1***Alminnelige bestemmelser***Artikkel 428i***Beregning av beløpet for tilgjengelig stabil finansiering**

Med mindre annet er angitt i dette kapitlet, skal beløpet for tilgjengelig stabil finansiering beregnes ved å multiplisere den balanseførte verdien av forskjellige kategorier eller typer forpliktelser og ansvarlig kapital med de faktorene for tilgjengelig stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2. Det samlede beløpet for tilgjengelig stabil finansiering skal være summen av de vektete beløpene for forpliktelser og ansvarlig kapital.

Obligasjoner og andre gjeldsinstrumenter som utstedes av institusjonen, som selges utlukkende på massemarkedet og innehas på en massemarkedskonto, kan anses å tilhøre den relevante kategorien av massemarkedsinnskudd. Det skal innføres begrensninger slik at disse instrumentene ikke kan kjøpes og innehas av andre parter enn ikke-profesjonelle kunder.

*Artikkel 428j***Gjenværende løpetid for en forpliktelse eller ansvarlig kapital**

1. Med mindre annet er angitt i dette kapitlet, skal institusjonene ta hensyn til gjenværende avtalefestet løpetid for sine forpliktelser og sin ansvarlige kapital når de fastsetter de faktorene for tilgjengelig stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2.
2. Institusjonene skal ta hensyn til eksisterende opsjoner når de fastsetter gjenværende løpetid for en forpliktelse eller ansvarlig kapital. De skal gjøre dette ut fra en antakelse om at motparten vil innløse sine kjøpsopsjoner på den første mulige datoen. Når det gjelder opsjoner som kan utnyttes etter institusjonens eget valg, skal institusjonen og vedkommende myndigheter ta hensyn til faktorer som kan påvirke institusjonens omdømme og begrense dens mulighet til ikke å utnytte opsjonen, særlig markedsforventninger om at institusjonene bør innløse visse forpliktelser før de forfaller.
3. Institusjonene skal behandle innskudd med fast oppsigelsestid i samsvar med deres oppsigelsesfrist og behandle tidsinnskudd i

samsvar med deres gjenværende løpetid. Som unntak fra nr. 2 i denne artikkelen skal institusjonene, når de fastsetter gjenværende løpetid for massemarkedsinnskudd som er tidsinnskudd, ikke ta hensyn til muligheter til førtidig uttak dersom innskyteren må betale et vesentlig straffegebyr som fastsatt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1 dersom innskuddet heves før det er gått ett år.

4. Når institusjonene fastsetter de faktorene for tilgjengelig stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2, skal de behandle deler av forpliktelser med en gjenværende løpetid på minst ett år, som forfaller i løpet av mindre enn seks måneder, og deler av slike forpliktelser som forfaller innen minst seks måneder, men mindre enn ett år, som forpliktelser med en gjenværende løpetid på henholdsvis mindre enn seks måneder og minst seks måneder, men mindre enn ett år.

*Avsnitt 2***Faktorer for tilgjengelig stabil finansiering***Artikkel 428k***Faktor på 0 % for tilgjengelig stabil finansiering**

1. Med mindre annet er angitt i artikkel 428l–428o, skal alle forpliktelser uten fastsatt forfallsdato, herunder korte posisjoner og posisjoner med åpen løpetid, være underlagt en faktor på 0 % for tilgjengelig stabil finansiering, med unntak av følgende:
 - a) Forpliktelser ved utsatt skatt, som skal behandles på grunnlag av den nærmeste datoen da slike forpliktelser kan realiseres.
 - b) Minoritetsinteresser, som skal behandles på grunnlag av instrumentets løpetid.
2. Forpliktelser ved utsatt skatt og minoritetsinteresser som omhandlet i nr. 1, skal være underlagt en av følgende faktorer:
 - a) 0 % dersom den effektive gjenværende løpetiden for forpliktelsen ved utsatt skatt eller minoritetsinteressen er mindre enn seks måneder.
 - b) 50 % dersom den effektive gjenværende løpetiden for forpliktelsen ved utsatt skatt eller minoritetsinteressen er minst seks måneder, men mindre enn ett år.
 - c) 100 % dersom den effektive gjenværende løpetiden for forpliktelsen ved

utsatt skatt eller minoritetsinteressen er minst ett år.

3. Følgende forpliktelser skal være underlagt en faktor på 0 % for tilgjengelig stabil finansiering:

- a) Forfalte beløp på handelsdatoen som følge av kjøp av finansielle instrumenter, utenlandsk valuta og varer, som forventes å bli avregnet innenfor den oppgjørssyklusen eller -perioden som vanligvis anvendes for den relevante børsen eller typen transaksjoner, eller som hittil ikke er avregnet, men forventes å bli avregnet.
- b) Forpliktelser som er kategorisert som innbyrdes avhengige av eiendeler i samsvar med artikkel 428f.
- c) Forpliktelser med en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder fra
 - i) ESB eller sentralbanken i en medlemsstat,
 - ii) sentralbanken i en tredjestat,
 - iii) finansielle kunder.
- d) Andre forpliktelser og kapitalposter eller instrumenter som ikke er omhandlet i artikkel 428l–428o.

4. Institusjonene skal anvende en faktor på 0 % for tilgjengelig stabil finansiering på den absolutte verdien av forskjellen, dersom den er negativ, mellom summen av de virkelige verdiene av alle motregningsgrupper med positiv virkelig verdi og summen av de virkelige verdiene av alle motregningsgrupper med negativ virkelig verdi, beregnet i samsvar med artikkel 428d.

Følgende regler får anvendelse på beregningen omhandlet i første ledd:

- a) Variasjonsmargin som institusjoner mottar fra sine motparter, skal trekkes fra den virkelige verdien av en motregningsgruppe med positiv virkelig verdi dersom sikkerheten som mottas som variasjonsmargin, kan anses som en nivå 1-eiendel i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, unntatt obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet som er angitt i den delegerte rettsakten, og dersom institusjonene er juridisk berettiget og operativt i stand til å gjenbruke sikkerheten.
- b) Alle variasjonsmarginer som institusjoner har plassert hos sine motparter, skal trekkes fra den virkelige verdien av

en motregningsgruppe med negativ virkelig verdi.

Artikkel 428l

Faktor på 50 % for tilgjengelig stabil finansiering

Følgende forpliktelser skal være underlagt en faktor på 50 % for tilgjengelig stabil finansiering:

- a) Mottatte innskudd som oppfyller de kriteriene for operasjonelle innskudd som er angitt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1.
- b) Forpliktelser med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, som ytes av
 - i) en medlemsstats eller en tredjestats sentralmyndighet,
 - ii) en medlemsstats eller en tredjestats regionale eller lokale myndigheter,
 - iii) offentlige foretak i en medlemsstat eller i en tredjestat,
 - iv) multilaterale utviklingsbanker nevnt i artikkel 117 nr. 2 og internasjonale organisasjoner nevnt i artikkel 118,
 - v) ikke-finansielle foretakskunder,
 - vi) kredittforeninger som er godkjent av en vedkommende myndighet, private investeringsselskaper og kunder som er innskuddsmeglere, forutsatt at disse forpliktelsene ikke er omfattet av bokstav a) i dette nummeret,
- c) forpliktelser med en gjenværende avtalesfestet løpetid på minst seks måneder, men mindre enn ett år, som ytes av
 - i) ESB eller sentralbanken i en medlemsstat,
 - ii) sentralbanken i en tredjestat,
 - iii) finansielle kunder.
- d) Andre forpliktelser med en gjenværende løpetid på minst seks måneder, men mindre enn ett år, som ikke er omhandlet i artikkel 428m, 428n og 428o.

Artikkel 428m

Faktor på 90 % for tilgjengelig stabil finansiering

Massemarkedsinnskudd som er folioinnskudd, massemarkedsinnskudd med en fast oppsigelsestid som er kortere enn ett år, og massemarkedsinnskudd som er tidsinnskudd med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år som oppfyller de relevante kriteriene for andre massemarkedsinnskudd fastsatt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1,

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

skal være underlagt en faktor på 90 % for tilgjengelig stabil finansiering.

Artikkel 428n

Faktor på 95 % for tilgjengelig stabil finansiering

Massemarkedsinnskudd som er folioinnskudd, massemarkedsinnskudd med en fast oppsigelsestid som er kortere enn ett år, og massemarkedsinnskudd som er tidsinnskudd med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, som oppfyller de relevante kriteriene for stabile massemarkedsinnskudd som er angitt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 95 % for tilgjengelig stabil finansiering.

Artikkel 428o

Faktor på 100 % for tilgjengelig stabil finansiering

Følgende forpliktelser og kapitalposter og -instrumenter skal være underlagt en faktor på 100 % for tilgjengelig stabil finansiering:

- a) En institusjons ren kjernekapitalposter før justeringene som kreves i henhold til artikkel 32–35, samt før fradrag i henhold til artikkel 36 og anvendelsen av de unntakene og alternativene som angis i artikkel 48, 49 og 79.
- b) Institusjonens andre godkjente kjernekapitalposter før fradrag av postene omhandlet i artikkel 56 og før artikkel 79 anvendes på dem, unntatt eventuelle instrumenter med uttrykkelige eller innebygde opsjoner som, dersom de utnyttes, vil redusere den effektive gjenværende løpetiden til under ett år.
- c) Institusjonens tilleggskapitalposter før fradragene omhandlet i artikkel 66 og før artikkel 79 anvendes, med en gjenværende løpetid på minst ett år, unntatt alle instrumenter med uttrykkelige eller innebygde opsjoner som, dersom de utnyttes, vil redusere den effektive gjenværende løpetiden til under ett år.
- d) Institusjonens øvrige kapitalinstrumenter med en gjenværende løpetid på minst ett år, unntatt alle instrumenter med uttrykkelige eller innebygde opsjoner som, dersom de utnyttes, vil redusere den effektive gjenværende løpetiden til under ett år.
- e) Alle andre sikrede og usikrede lån og forpliktelser med en gjenværende løpetid på minst ett år, herunder tidsinnskudd, med mindre annet er angitt i artikkel 428k–428n.

KAPITTEL 4

Påkrevd stabil finansiering

Avsnitt 1

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 428p

Beregning av beløpet for påkrevd stabil finansiering

1. Med mindre annet er angitt i dette kapitlet, skal beløpet for påkrevd stabil finansiering beregnes ved å multiplisere den balanseførte verdien av forskjellige kategorier eller typer eiendeler og poster utenfor balansen med de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2. Det samlede beløpet for påkrevd stabil finansiering skal være summen av de vektete beløpene for eiendeler og poster utenfor balansen.
2. Eiendeler som institusjoner har lånt, herunder gjennom verdipapirfinansieringstransaksjoner, skal utelates ved beregningen av beløpet for påkrevd stabil finansiering dersom disse eiendelene regnskapsføres i institusjonens balanse, og institusjonen ikke har reell eiendomsrett til eiendelen.
Eiendeler som institusjonene har lånt, herunder gjennom verdipapirfinansieringstransaksjoner, skal være underlagt de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2, dersom disse eiendelene ikke regnskapsføres i institusjonens balanse, men institusjonen har reell eiendomsrett til eiendelene.
3. Eiendeler som institusjonene har lånt ut, herunder gjennom verdipapirfinansieringstransaksjoner der institusjonen beholder reell eiendomsrett, skal anses som beheftede eiendeler ved anvendelsen av dette kapitlet, og skal være underlagt de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2, selv om eiendelene ikke forblir i institusjonens balanse. I andre tilfeller skal slike eiendeler utelates ved beregningen av beløpet for påkrevd stabil finansiering.
4. Eiendeler som er beheftet for en gjenværende løpetid på minst seks måneder, skal være underlagt enten den faktoren for påkrevd stabil finansiering som ville blitt anvendt i henhold til avsnitt 2 på disse eiendelene dersom de var ubeheftede, eller den faktoren for påkrevd stabil finansiering som ellers får anvendelse på disse beheftede eiendelene, avhengig av hvilken faktor som

er den høyeste. Det samme skal gjelde dersom den gjenværende løpetiden for de beheftede eiendelene er kortere enn den gjenværende løpetiden for transaksjonen som er kilden til heftelsen.

Eiendeler som har en gjenværende heftelsesperiode på mindre enn seks måneder, skal være underlagt de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2 på de samme eiendelene dersom de var ubeheftede.

5. Dersom en institusjon gjenbruker eller erstatter en eiendel som er lånt, herunder gjennom verdipapirfinansieringstransaksjoner, og denne eiendelen regnskapsføres utenfor balansen, skal den transaksjonen som eiendelen er lånt i forbindelse med, behandles som beheftet, forutsatt at transaksjonen ikke kan forfalle uten at institusjonen tilbakeleverer den lånte eiendelen.
6. Følgende eiendeler skal anses som ubeheftede:
 - a) Eiendeler som inngår i en gruppe og er tilgjengelige for umiddelbar anvendelse som sikkerhet for å skaffe ytterligere finansiering innenfor rammen for kommitterte, men ennå ikke finansierte kredittlinjer som er tilgjengelige for institusjonen; disse eiendelene skal omfatte eiendeler som en kredittinstitusjon har plassert hos en sentral institusjon i et samarbeidsnettverk eller en institusjonell beskyttelsesordning; institusjonene skal anta at eiendelene i gruppen har heftelser i stigende likviditetsorden på grunnlag av likviditetsklassifiseringen i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, som begynner med eiendeler som ikke kan inngå i likviditetsbufferen.
 - b) Eiendeler som institusjonen har mottatt som sikkerhet for å redusere kredittrisiko i sikrede utlånstransaksjoner, sikrede finansieringstransaksjoner eller transaksjoner i forbindelse med utveksling av sikkerhet, og som institusjonen kan avhende.
 - c) Eiendeler som er tilknyttet en utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett som ikke-obligatorisk overpantsetting.
7. Når det gjelder ikke-standardiserte midlertidige operasjoner som ESB eller en medlemsstats sentralbank eller en tredjestats sentralbank utfører for å oppfylle sitt mandat i en periode med markedsomfattende

finansiell krise eller under ekstraordinære makroøkonomiske omstendigheter, kan følgende eiendeler tildeles en lavere faktor for påkrevd stabil finansiering:

- a) Som unntak fra artikkel 428ad bokstav f) og fra artikkel 428ah nr. 1 bokstav a): eiendeler som er beheftet i forbindelse med operasjonene omhandlet i dette leddet.
- b) Som unntak fra artikkel 428ad bokstav d) i) og ii), fra artikkel 428af bokstav b) og fra artikkel 428ag bokstav c): beløp som følger av operasjonene omhandlet i dette leddet.

Vedkommende myndigheter skal, etter samråd med den sentralbanken som er motpart i transaksjonen, fastsette den faktoren for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes på eiendelene omhandlet i første ledd bokstav a) og b). For beheftede eiendeler som omhandles i første ledd bokstav a), skal den faktoren for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes, ikke være lavere enn den faktoren for påkrevd stabil finansiering som ville blitt anvendt i henhold til avsnitt 2 på disse eiendelene dersom de var ubeheftede.

Når vedkommende myndigheter anvender en lavere faktor for påkrevd stabil finansiering i samsvar med annet ledd, skal de nøye overvåke den lavere faktorens innvirkning på institusjonenes stabile stilling når det gjelder stabil finansiering, og treffe egnede tilsynstiltak når det er nødvendig.

8. For å unngå dobbelttelling skal institusjonene utelukke eiendeler som er knyttet til sikkerhet som er innregnet som variasjonsmargin stilt i samsvar med artikkel 428k nr. 4 bokstav b) og artikkel 428ah nr. 2, eller innregnet som stilt startmargin, eller innregnet som et bidrag til en sentral motparts misligholdsfond i samsvar med artikkel 428ag bokstav a) og b), fra andre deler av beregningen av beløpet for påkrevd stabil finansiering i samsvar med dette kapitlet.
9. Institusjonene skal ta med finansielle instrumenter, utenlandske valutaer og varer som det er utført en kjøpsordre for, i beregningen av beløpet for påkrevd stabil finansiering. De skal utelukke finansielle instrumenter, utenlandske valutaer og varer som det er utført en salgsordre for, fra beregningen av beløpet for påkrevd stabil finansiering, forutsatt at de ikke har balanseført disse transaksjonene som derivater

eller sikrede finansieringstransaksjoner, og at de balansefører disse transaksjonene etter oppgjør.

10. Vedkommende myndigheter kan fastsette de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes på eksponeringer utenfor balansen som ikke er omhandlet i dette kapitlet, for å sikre at institusjonene har tilstrekkelig tilgjengelig stabil finansiering til å dekke den delen av disse eksponeringene som forventes å kreve finansiering i løpet av ettårsperioden for netto stabil finansieringsgrad. For å fastsette disse faktorene skal vedkommende myndigheter ta særlig hensyn til vesentlig omdømmetap som kan oppstå for institusjonen dersom denne finansieringen ikke gis.

Vedkommende myndigheter skal minst en gang i året framlegge rapport for EBA om de typene eksponeringer utenfor balansen som de har fastsatt faktorer for påkrevd stabil finansiering for. I den rapporten skal vedkommende myndigheter også forklare den metoden som de har anvendt for å fastsette disse faktorene.

Artikkel 428g

Gjenværende løpetid for en eiendel

1. Med mindre annet er angitt i dette kapitlet, skal institusjonene ta hensyn til gjenværende avtalefestet løpetid for sine eiendeler og transaksjoner utenfor balansen når de fastsetter de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes på deres eiendeler og poster utenfor balansen i henhold til avsnitt 2.
2. Institusjonene skal behandle eiendeler som har blitt atskilt i samsvar med artikkel 11 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012, i samsvar med den underliggende eksponeringen for disse eiendelene. Institusjonene skal imidlertid anvende høyere faktorer for påkrevd stabil finansiering på disse eiendelene, avhengig av heftelsens løpetid, som skal fastsettes av vedkommende myndigheter, som skal ta hensyn til om institusjonen fritt kan avhende eller utveksle slike eiendeler, og til løpetiden for forpliktelsene overfor de av institusjonenes kunder som dette kravet om atskillelse gjelder for.
3. Når institusjonene beregner gjenværende løpetid for en eiendel, skal de ta hensyn til opsjoner, ut fra en antakelse om at utstederen eller motparten vil utnytte en eventuell opsjon for å forlenge en eiendels løpetid.

Når det gjelder opsjoner som kan utnyttes etter institusjonens eget valg, skal institusjonen og vedkommende myndigheter ta hensyn til faktorer som kan påvirke institusjonens omdømme og begrense dens mulighet til ikke å utnytte opsjonen, særlig markeders og kunders forventninger om at institusjonen bør forlenge løpetiden for visse eiendeler på forfallsdatoen.

4. Ved fastsettelsen av de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes i samsvar med avsnitt 2, for å nedbetale lån med en gjenværende avtalefestet løpetid på minst ett år, skal alle deler som forfaller i løpet av mindre enn seks måneder, og alle deler som forfaller innen minst seks måneder, men mindre enn ett år, behandles som lån med en gjenværende løpetid på henholdsvis mindre enn seks måneder og minst seks måneder, men mindre enn ett år.

Avsnitt 2

Faktorer for påkrevd stabil finansiering

Artikkel 428r

Faktor på 0 % for påkrevd stabil finansiering

1. Følgende eiendeler skal være underlagt en faktor på 0 % for påkrevd stabil finansiering:
 - a) Ubeheftede eiendeler som kan anses som likvide eiendeler av høy kvalitet på nivå 1 i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, unntatt obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet som er angitt i den delegerte rettsakten, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene fastsatt i nevnte delegerte rettsakt.
 - b) Ubeheftede aksjer eller andeler i IKI-er som er berettiget til en avkorting på 0 % ved beregningen av likviditetsreserve-dekningen i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i nevnte delegerte rettsakt.
 - c) Alle reserver som institusjonen innehar i ESB eller i en medlemsstats sentralbank eller i en tredjestats sentralbank, herunder nødvendige reserver og overskytende reserver.
 - d) Alle fordringer på ESB, en medlemsstats sentralbank eller en tredjestats

sentralbank som har en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder.

- e) Beløp som skal mottas på handelsdatoen, som følge av salg av finansielle instrumenter, utenlandsk valuta og varer, som forventes å bli avregnet innenfor den oppgjørssyklusen eller -perioden som vanligvis anvendes for den relevante børsen eller typen transaksjoner, eller som hittil ikke er avregnet, men forventes å bli avregnet.
 - f) Eiendeler som er kategorisert som innbyrdes avhengige av forpliktelser i samsvar med artikkel 428f.
 - g) Skyldige beløp fra verdipapirfinansieringstransaksjoner med finansielle kunder, dersom disse transaksjonene har en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder og disse skyldige beløpene er sikret med eiendeler som kan anses som nivå 1-eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, unntatt obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet som er angitt i nevnte rettsakt, og dersom institusjonen er juridisk berettiget og operativt i stand til å gjenbruke sikkerheten i transaksjonens løpetid. Institusjonene skal ta hensyn til de skyldige beløpene omhandlet i første ledd bokstav g) i dette nummeret, på netto grunnlag dersom artikkel 428e får anvendelse.
2. Som unntak fra nr. 1 bokstav c) kan vedkommende myndigheter, etter avtale med den berørte sentralbanken, beslutte å anvende en høyere faktor for påkrevd stabil finansiering på nødvendige reserver, idet det tas særlig hensyn til om kravene til reserve gjelder for en ettårsperiode og derfor krever en tilsvarende stabil finansiering.
- For datterforetak som har sitt hovedkontor i en tredjestat der de nødvendige sentralbankreservene er underlagt en høyere faktor for påkrevd stabil finansiering i henhold til kravet til stabil finansiering som er fastsatt i denne tredjestatens nasjonale rett, skal denne høyere faktoren for påkrevd stabil finansiering tas hensyn til i forbindelse med konsolidering.

Artikkel 428s

Faktor på 5 % for påkrevd stabil finansiering

1. Følgende eiendeler og poster utenfor balansen skal være underlagt en faktor på 5 % for påkrevd stabil finansiering:
 - a) Ubeheftede aksjer eller andeler i IKI-er som er berettiget til en avkorting på 5 % ved beregningen av likviditetsreserve-dekningen i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i nevnte delegerte rettsakt.
 - b) Skyldige beløp fra verdipapirfinansieringstransaksjoner med finansielle kunder dersom disse transaksjonene har en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder, unntatt transaksjonene som er omhandlet i artikkel 428r nr. 1 bokstav g).
 - c) Den uutnyttede delen av kommitterte kreditt- og likviditetsfasiliteter i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1.
 - d) Produkter knyttet til handelsfinansiering utenfor balansen som omhandlet i vedlegg I, med en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder. Institusjonene skal ta hensyn til de skyldige beløpene som er omhandlet i første ledd bokstav b) i dette nummeret, på netto grunnlag når artikkel 428e får anvendelse.
2. For alle motregningsgrupper av derivatkontrakter skal institusjonene anvende en faktor på 5 % for påkrevd stabil finansiering på den absolutte virkelige verdien av disse motregningsgruppene av derivatkontrakter, uten innregning av eventuell sikkerhet som er stilt, når disse motregningsgruppene har en negativ virkelig verdi. Ved anvendelsen av dette nummeret skal institusjonene fastsette den virkelige verdien uten innregning av eventuell sikkerhet som er stilt, eller betalte og mottatte oppgjørsbeløp i forbindelse med endringer i markedsverdien av slike kontrakter.

Artikkel 428t

Faktor på 7 % for påkrevd stabil finansiering

Ubeheftede eiendeler som kan anses som obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvali-

tet på nivå 1 i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 7 % for påkrevd stabil finansiering, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i nevnte delegerte rettsakt.

Artikkel 428u

Faktor på 7,5 % for påkrevd stabil finansiering

Produkter knyttet til handelsfinansiering utenfor balansen som omhandlet i vedlegg I, med en gjenværende løpetid på minst seks måneder, men mindre enn ett år, skal være underlagt en faktor på 7,5 % for påkrevd stabil finansiering.

Artikkel 428v

Faktor på 10 % for påkrevd stabil finansiering

Følgende eiendeler og poster utenfor balansen skal være underlagt en faktor på 10 % for påkrevd stabil finansiering:

- a) Skyldige beløp fra transaksjoner med finansielle kunder som har en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder, unntatt transaksjonene som er omhandlet i artikkel 428r nr. 1 bokstav g) og i artikkel 428s nr. 1 bokstav b).
- b) Produkter knyttet til handelsfinansiering i balansen som har en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder.
- c) Produkter knyttet til handelsfinansiering utenfor balansen som omhandlet i vedlegg I, med en gjenværende løpetid på minst ett år.

Artikkel 428w

Faktor på 12 % for påkrevd stabil finansiering

Ubeheftede aksjer eller andeler i IKI-er som er berettiget til en avkorting på 12 % ved beregningen av likviditetsreservedekningen i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 12 % for påkrevd stabil finansiering, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i nevnte delegerte rettsakt.

Artikkel 428x

Faktor på 15 % for påkrevd stabil finansiering

Ubeheftede eiendeler som kan anses som nivå 2A-eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 15 % for påkrevd stabil finansiering, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i nevnte delegerte rettsakt.

Artikkel 428y

Faktor på 20 % for påkrevd stabil finansiering

Ubeheftede aksjer eller andeler i IKI-er som er berettiget til en avkorting på 20 % ved beregningen av likviditetsreservedekningen i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 20 % for påkrevd stabil finansiering, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i nevnte delegerte rettsakt.

Artikkel 428z

Faktor på 25 % for påkrevd stabil finansiering

Ubeheftede nivå 2B-verdipapiriseringer i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1 skal være underlagt en faktor på 25 % for påkrevd stabil finansiering, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i nevnte delegerte rettsakt.

Artikkel 428aa

Faktor på 30 % for påkrevd stabil finansiering

Følgende eiendeler skal være underlagt en faktor på 30 % for påkrevd stabil finansiering:

- a) Ubeheftede obligasjoner med fortrinnsrett av høy kvalitet i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i nevnte delegerte rettsakt.
- b) Ubeheftede aksjer eller andeler i IKI-er som er berettiget til en avkorting på 30 % ved beregningen av likviditetsreservedekningen i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, uavhen-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

gig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i nevnte delegerte rettsakt.

Artikkel 428ab

Faktor på 35 % for påkrevd stabil finansiering

Følgende eiendeler skal være underlagt en faktor på 35 % for påkrevd stabil finansiering:

- a) Ubeheftede nivå 2B-verdipapiriseringer i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i nevnte delegerte rettsakt.
- b) Ubeheftede aksjer eller andeler i IKI-er som er berettiget til en avkorting på 35 % ved beregningen av likviditetsreservedekningen i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i nevnte delegerte rettsakt.

Artikkel 428ac

Faktor på 40 % for påkrevd stabil finansiering

Ubeheftede aksjer eller andeler i IKI-er som er berettiget til en avkorting på 40 % ved beregningen av likviditetsreservedekningen i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 40 % for påkrevd stabil finansiering, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i nevnte delegerte rettsakt.

Artikkel 428ad

Faktor på 50 % for påkrevd stabil finansiering

Følgende eiendeler skal være underlagt en faktor på 50 % for påkrevd stabil finansiering:

- a) Ubeheftede eiendeler som kan anses som nivå 2B-eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, unntatt nivå 2B-verdipapiriseringer og obligasjoner med fortrinnsrett av høy kvalitet i henhold til nevnte delegerte rettsakt, uavhengig av om de oppfyller de operasjo-

nelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i nevnte delegerte rettsakt.

- b) Institusjonens innskudd i en annen finansinstitusjon, som oppfyller de kriteriene for operasjonelle innskudd som er angitt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1.
- c) Skyldige beløp med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, fra transaksjoner med
 - i) en medlemsstats eller en tredjestats sentralmyndighet,
 - ii) regionale eller lokale myndigheter i en medlemsstat eller i en tredjestat,
 - iii) offentlige foretak i en medlemsstat eller en tredjestat,
 - iv) multilaterale utviklingsbanker nevnt i artikkel 117 nr. 2 og internasjonale organisasjoner nevnt i artikkel 118,
 - v) ikke-finansielle foretak, ikke-profesjonelle kunder og SMB-er,
 - vi) kredittforeninger som er godkjent av en vedkommende myndighet, private investeringsselskaper og kunder som er innskuddsmeglere, forutsatt at disse eiendelene ikke er omfattet av bokstav b) i dette nummeret.
- d) Skyldige beløp med en gjenværende løpetid på minst seks måneder, men mindre enn ett år, fra transaksjoner med
 - i) Den europeiske sentralbank eller sentralbanken i en medlemsstat,
 - ii) sentralbanken i en tredjestat,
 - iii) finansielle kunder.
- e) Produkter knyttet til handelsfinansiering i balansen som har en gjenværende løpetid på minst seks måneder, men mindre enn ett år.
- f) Eiendeler som er beheftet for en gjenværende løpetid på minst seks måneder, men mindre enn ett år, unntatt dersom disse eiendelene ville blitt tildelt en høyere faktor for påkrevd stabil finansiering i samsvar med artikkel 428ae–428ah dersom de var ubeheftede, for i slike tilfeller får den høyeste faktoren for påkrevd stabil finansiering som ville gjelde for disse eiendelene dersom de var ubeheftede, anvendelse.
- g) Andre eiendeler med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, med mindre annet er angitt i artikkel 428r–428ac.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Artikkel 428ae

Faktor på 55 % for påkrevd stabil finansiering

Ubeheftede aksjer eller andeler i IKI-er som er berettiget til en avkorting på 55 % ved beregningen av likviditetsreservedekningen i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 55 % for påkrevd stabil finansiering, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i nevnte delegerte rettsakt.

Artikkel 428af

Faktor på 65 % for påkrevd stabil finansiering

Følgende eiendeler skal være underlagt en faktor på 65 % for påkrevd stabil finansiering:

- a) Ubeheftede lån sikret med pant i boligeiendom eller ubeheftede boliglån som fullt ut garanteres av en godtakbar yter av kredittbeskyttelse som omhandlet i artikkel 129 nr. 1 bokstav e), med en gjenværende løpetid på minst ett år, forutsatt at disse lånene er tildelt en risikovekt på høyst 35 % i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 2.
- b) Ubeheftede lån med en gjenværende løpetid på minst ett år, unntatt lån til finansielle kunder og lån omhandlet i artikkel 428r–428ad, forutsatt at disse lånene er tildelt en risikovekt på høyst 35 % i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 2.

Artikkel 428ag

Faktor på 85 % for påkrevd stabil finansiering

Følgende eiendeler og poster utenfor balansen skal være underlagt en faktor på 85 % for påkrevd stabil finansiering:

- a) Alle eiendeler og poster utenfor balansen, herunder kontanter, som er stilt som startmargin for derivatkontrakter, med mindre disse eiendelene ville blitt tildelt en høyere faktor for påkrevd stabil finansiering i samsvar med artikkel 428ah dersom de var ubeheftede, for i slike tilfeller får den høyeste faktoren for påkrevd stabil finansiering som ville gjelde for disse eiendelene dersom de var ubeheftede, anvendelse.
- b) Alle eiendeler og poster utenfor balansen, herunder kontanter, som er stilt som bidrag til en sentral motparts misligholdsfond, med mindre disse ville blitt tildelt en høyere faktor for påkrevd stabil finansiering i

samsvar med artikkel 428ah dersom de var ubeheftede, for i slike tilfeller får den høyeste faktoren for påkrevd stabil finansiering som ville gjelde for de ubeheftede eiendelene, anvendelse.

- c) Ubeheftede lån med en gjenværende løpetid på minst ett år, unntatt lån til finansielle kunder og lån omhandlet i artikkel 428r–428af, forutsatt at det ikke er mer enn 90 dager siden disse lånene forfalt, og at de er tildelt en risikovekt på mer enn 35 % i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 2.
- d) Produkter knyttet til handelsfinansiering i balansen som har en gjenværende løpetid på minst ett år.
- e) Ubeheftede verdipapirer med en gjenværende løpetid på minst ett år som ikke er misligholdt i henhold til artikkel 178, og som ikke anses som likvide eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1.
- f) Ubeheftede børsomsatte egenkapitalinstrumenter som ikke anses som nivå 2B-eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1.
- g) Fysisk handlede varer, herunder gull, men ikke varederivater.
- h) Eiendeler som er beheftet for en gjenværende løpetid på minst ett år, i en fordringsmasse som finansieres av obligasjoner med fortrinnsrett som omhandlet i artikkel 52 nr. 4 i direktiv 2009/65/EF, eller obligasjoner med fortrinnsrett som oppfyller kravene til behandlingen som er fastsatt i artikkel 129 nr. 4 eller 5 i denne forordningen.

Artikkel 428ah

Faktor på 100 % for påkrevd stabil finansiering

1. Følgende eiendeler skal være underlagt en faktor på 100 % for påkrevd stabil finansiering:
 - a) Med mindre annet er angitt i dette kapitlet: eiendeler som er beheftet for en gjenværende løpetid på minst ett år.
 - b) Andre eiendeler enn dem som omhandles i artikkel 428r–428ag, herunder lån til finansielle kunder som har en gjenværende avtalefestet løpetid på minst ett år, misligholdte eksponeringer, poster som trekkes fra ansvarlig kapital, anleggsmidler, ikke-børsomsatte egenkapitalinstrumenter, tilbakeholdt interesse, forsikringsseiendeler, misligholdte verdipapirer.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

2. Institusjonene skal anvende en faktor på 100 % for påkrevd stabil finansiering på forskjellen, dersom den er positiv, mellom summen av de virkelige verdiene av alle motregningsgrupper med positiv virkelig verdi og summen av de virkelige verdiene av alle motregningsgrupper med negativ virkelig verdi, beregnet i samsvar med artikkel 428d.

Følgende regler får anvendelse på beregningen omhandlet i første ledd:

- a) Variasjonsmargin som institusjoner mottar fra sine motparter, skal trekkes fra den virkelige verdien av en motregningsgruppe med positiv virkelig verdi dersom sikkerheten som mottas som variasjonsmargin, kan anses som en nivå 1-eiendel i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, unntatt obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet som er angitt i den delegerte rettsakten, og dersom institusjonene er juridisk berettiget og operativt i stand til å gjenbruke sikkerheten.
- b) Alle variasjonsmarginer som institusjoner har plassert hos sine motparter, skal trekkes fra den virkelige verdien av en motregningsgruppe med negativ virkelig verdi.

KAPITTEL 5

Unntak for små og ikke-komplekse institusjoner

Artikkel 428ai

Unntak for små og ikke-komplekse institusjoner

Som unntak fra kapittel 3 og 4 kan små og ikke-komplekse institusjoner som har forhåndstillatelse fra vedkommende myndigheter, velge å beregne forholdet mellom en institusjons tilgjengelige stabile finansiering som omhandlet i kapittel 6 og institusjonens påkrevde stabile finansiering som omhandlet i kapittel 7, uttrykt i prosent.

En vedkommende myndighet kan kreve at en liten og ikke-kompleks institusjon oppfyller kravet til stabil finansiering på grunnlag av en institusjons tilgjengelige stabile finansiering som omhandlet i kapittel 3 og den påkrevde stabile finansieringen som omhandlet i kapittel 4, dersom den anser at den forenklede metoden ikke er egnet til å fange opp institusjonens finansieringsrisikoer.

KAPITTEL 6

Tilgjengelig stabil finansiering for forenklet beregning av netto stabil finansieringsgrad

Avsnitt 1

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 428aj

Forenklet beregning av beløpet for tilgjengelig stabil finansiering

1. Med mindre annet er angitt i dette kapitlet, skal beløpet for tilgjengelig stabil finansiering beregnes ved å multiplisere den balanseførte verdien av forskjellige kategorier eller typer forpliktelser og ansvarlig kapital med de faktorene for tilgjengelig stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2. Det samlede beløpet for tilgjengelig stabil finansiering skal være summen av de vektete beløpene for forpliktelser og ansvarlig kapital.
2. Obligasjoner og andre gjeldsinstrumenter som utstedes av institusjonen, som selges utelukkende på massemarkedet og innehas på en massemarkedskonto, kan anses å tilhøre den relevante kategorien av massemarkedsinnskudd. Det skal innføres begrensninger slik at disse instrumentene ikke kan kjøpes og innehas av andre parter enn ikke-profesjonelle kunder.

Artikkel 428ak

Gjenværende løpetid for en forpliktelse eller ansvarlig kapital

1. Med mindre annet er angitt i dette kapitlet, skal institusjonene ta hensyn til gjenværende avtalefestet løpetid for sine forpliktelser og sin ansvarlige kapital når de fastsetter de faktorene for tilgjengelig stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2.
2. Institusjonene skal ta hensyn til eksisterende opsjoner når de fastsetter gjenværende løpetid for en forpliktelse eller ansvarlig kapital. De skal gjøre dette ut fra en antakelse om at motparten vil innløse sine kjøpsopsjoner på den første mulige datoen. Når det gjelder opsjoner som kan utnyttes etter institusjonens eget valg, skal institusjonen og vedkommende myndigheter ta hensyn til faktorer som kan påvirke institusjonens omdømme og begrense dens mulighet til ikke å utnytte opsjonen, særlig markedsforventninger om at institusjonene bør innløse visse forpliktelser før de forfaller.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

3. Institusjonene skal behandle innskudd med fast oppsigelsestid i samsvar med deres oppsigelsesfrist og behandle tidsinnskudd i samsvar med deres gjenværende løpetid. Som unntak fra nr. 2 i denne artikkelen skal institusjonene, når de fastsetter gjenværende løpetid for massemarkedsinnskudd som er tidsinnskudd, ikke ta hensyn til muligheter til førtidig uttak dersom innskytteren må betale et vesentlig straffegebyr som fastsatt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1 dersom innskuddet heves før det er gått ett år.
 4. For å fastsette de faktorene for tilgjengelig stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2, for forpliktelser med en gjenværende kontraktsperiode på minst ett år, skal enhver andel som forfaller i løpet av mindre enn seks måneder, og enhver andel som forfaller mellom seks måneder og mindre enn ett år, behandles som forpliktelser med en gjenværende løpetid på under seks måneder og mellom seks måneder og under ett år.
3. Følgende forpliktelser skal være underlagt en faktor på 0 % for tilgjengelig stabil finansiering:
 - a) Forfalte beløp på handelsdatoen som følge av kjøp av finansielle instrumenter, utenlandsk valuta og varer, som forventes å bli avregnet innenfor den oppgjørssyklusen eller -perioden som vanligvis anvendes for den relevante børsen eller typen transaksjoner, eller som hittil ikke er avregnet, men forventes å bli avregnet.
 - b) Forpliktelser som er kategorisert som innbyrdes avhengige av eiendeler i samsvar med artikkel 428f.
 - c) Forpliktelser med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, som ytes av
 - i) ESB eller sentralbanken i en medlemsstat,
 - ii) sentralbanken i en tredjestat,
 - iii) finansielle kunder.
 - d) Andre forpliktelser og kapitalposter eller instrumenter som ikke er omhandlet i denne artikkelen og i artikkel 428am–428ap.
 4. Institusjonene skal anvende en faktor på 0 % for tilgjengelig stabil finansiering på den absolutte verdien av forskjellen, dersom den er negativ, mellom summen av de virkelige verdiene av alle motregningsgrupper med positiv virkelig verdi og summen av de virkelige verdiene av alle motregningsgrupper med negativ virkelig verdi, beregnet i samsvar med artikkel 428d.

Avsnitt 2

Faktorer for tilgjengelig stabil finansiering

Artikkel 428al

Faktor på 0 % for tilgjengelig stabil finansiering

1. Med mindre annet er angitt i dette avsnittet, skal alle forpliktelser uten fastsatt forfallsdato, herunder korte posisjoner og posisjoner med åpen løpetid, være underlagt en faktor på 0 % for tilgjengelig stabil finansiering, med unntak av følgende:
 - a) Forpliktelser ved utsatt skatt, som skal behandles på grunnlag av den nærmeste datoen da slike forpliktelser kan realiseres.
 - b) Minoritetsinteresser, som skal behandles på grunnlag av det berørte instrumentets løpetid.
 2. Forpliktelser ved utsatt skatt og minoritetsinteresser som omhandlet i nr. 1, skal være underlagt en av følgende faktorer:
 - a) 0 % dersom den effektive gjenværende løpetiden for forpliktelsen ved utsatt skatt eller minoritetsinteressen er mindre enn ett år.
 - b) 100 % dersom den effektive gjenværende løpetiden for forpliktelsen ved utsatt skatt eller minoritetsinteressen er minst ett år.
- a) Følgende regler får anvendelse på beregningen omhandlet i første ledd:
 - a) Variasjonsmargin som institusjoner mottar fra sine motparter, skal trekkes fra den virkelige verdien av en motregningsgruppe med positiv virkelig verdi dersom sikkerheten som mottas som variasjonsmargin, kan anses som en nivå 1-eiendel i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, unntatt obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet som er angitt i den delegerte rettsakten, og dersom institusjonene er juridisk berettiget og operativt i stand til å gjenbruke sikkerheten.
 - b) Alle variasjonsmarginer som institusjoner har plassert hos sine motparter, skal trekkes fra den virkelige verdien av en motregningsgruppe med negativ virkelig verdi.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Artikkel 428am

Faktor på 50 % for tilgjengelig stabil finansiering

Følgende forpliktelser skal være underlagt en faktor på 50 % for tilgjengelig stabil finansiering:

- a) Mottatte innskudd som oppfyller de kriteriene for operasjonelle innskudd som er angitt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1.
- b) Forpliktelser med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, som ytes av
 - i) en medlemsstats eller en tredjestats sentralmyndighet,
 - ii) regionale eller lokale myndigheter i en medlemsstat eller i en tredjestat,
 - iii) offentlige foretak i en medlemsstat eller en tredjestat,
 - iv) multilaterale utviklingsbanker nevnt i artikkel 117 nr. 2 og internasjonale organisasjoner nevnt i artikkel 118,
 - v) ikke-finansielle foretakskunder,
 - vi) kredittforeninger som er godkjent av en vedkommende myndighet, private investeringsselskaper og kunder som er innskuddsmeglere, med mindre det dreier seg om mottatte innskudd som oppfyller de kriteriene for operasjonelle innskudd som er angitt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1.

Artikkel 428an

Faktor på 90 % for tilgjengelig stabil finansiering

Massemarkedsinnskudd som er folioinnskudd, massemarkedsinnskudd med en fast oppsigelsestid som er kortere enn ett år, og massemarkedsinnskudd som er tidsinnskudd med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, som oppfyller de relevante kriteriene for andre massemarkedsinnskudd som er angitt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 90 % for tilgjengelig stabil finansiering.

Artikkel 428ao

Faktor på 95 % for tilgjengelig stabil finansiering

Massemarkedsinnskudd som er folioinnskudd, massemarkedsinnskudd med en fast oppsigelsestid som er kortere enn ett år, og massemarkedsinnskudd som er tidsinnskudd med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, som oppfyller de relevante kriteriene for sta-

bile massemarkedsinnskudd som er angitt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 95 % for tilgjengelig stabil finansiering.

Artikkel 428ap

Faktor på 100 % for tilgjengelig stabil finansiering

Følgende forpliktelser og kapitalposter og -instrumenter skal være underlagt en faktor på 100 % for tilgjengelig stabil finansiering:

- a) En institusjons ren kjernekapitalposter før justeringene som kreves i henhold til artikkel 32–35, samt før fradrag i henhold til artikkel 36 og anvendelsen av de unntakene og alternativene som angis i artikkel 48, 49 og 79.
- b) Institusjonens andre godkjente kjernekapitalposter før fradrag av postene omhandlet i artikkel 56 og før artikkel 79 anvendes på dem, unntatt eventuelle instrumenter med uttrykkelige eller innebygde opsjoner som, dersom de utnyttes, vil redusere den effektive gjenværende løpetiden til under ett år.
- c) Institusjonens tilleggskapitalposter før fradragene omhandlet i artikkel 66 og før artikkel 79 anvendes, med en gjenværende løpetid på minst ett år, unntatt alle instrumenter med uttrykkelige eller innebygde opsjoner som, dersom de utnyttes, vil redusere den effektive gjenværende løpetiden til under ett år.
- d) Institusjonens øvrige kapitalinstrumenter med en gjenværende løpetid på minst ett år, unntatt alle instrumenter med uttrykkelige eller innebygde opsjoner som, dersom de utnyttes, vil redusere den effektive gjenværende løpetiden til under ett år.
- e) Alle andre sikrede og usikrede lån og forpliktelser med en gjenværende løpetid på minst ett år, herunder kortsiktige innskudd, med mindre annet er angitt i artikkel 428al–428ao.

KAPITTEL 7

Påkrevd stabil finansiering for forenklet beregning av netto stabil finansieringsgrad

Avsnitt 1

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 428aq

Forenklet beregning av beløpet for påkrevd stabil finansiering

1. Med mindre annet er angitt i dette kapitlet, skal beløpet for påkrevd stabil finansiering for små og ikke-komplekse institusjo-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- ner beregnes ved å multiplisere den balanseførte verdien av forskjellige kategorier eller typer eiendeler og poster utenfor balansen med de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes i samsvar med avsnitt 2. Det samlede beløpet for påkrevd stabil finansiering skal være summen av de vektete beløpene for eiendeler og poster utenfor balansen.
2. Eiendeler som institusjonene har lånt, herunder gjennom verdipapirfinansieringstransaksjoner, som de har balanseført, men ikke har reell eiendomsrett til, skal ikke tas med i beregningen av beløpet for påkrevd stabil finansiering.

Eiendeler som institusjonene har lånt, herunder gjennom verdipapirfinansieringstransaksjoner, som de ikke har balanseført, men som de har reell eiendomsrett til, skal være underlagt de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2.
 3. Eiendeler som institusjonene har lånt ut, herunder gjennom verdipapirfinansieringstransaksjoner, der institusjonene beholder reell eiendomsrett selv om eiendelene ikke forblir i balansen, skal anses som beheftede eiendeler i henhold til dette kapitlet og være underlagt de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2. I andre tilfeller skal slike eiendeler utelates ved beregningen av beløpet for påkrevd stabil finansiering.
 4. Eiendeler som er beheftet for en gjenværende løpetid på minst seks måneder, skal være underlagt enten den faktoren for påkrevd stabil finansiering som ville blitt anvendt i henhold til avsnitt 2 på disse eiendelene dersom de var ubeheftede, eller den faktoren for påkrevd stabil finansiering som ellers får anvendelse på disse beheftede eiendelene, avhengig av hvilken faktor som er den høyeste. Det samme skal gjelde dersom den gjenværende løpetiden for de beheftede eiendelene er kortere enn den gjenværende løpetiden for transaksjonen som er kilden til heftelsen.

Eiendeler som har en gjenværende heftelsesperiode på mindre enn seks måneder, skal være underlagt de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes i henhold til avsnitt 2 på de samme eiendelene dersom de var ubeheftede.
 5. Dersom en institusjon gjenbraker eller erstatter en eiendel som er lånt, herunder gjennom verdipapirfinansieringstransaksjoner, og som regnskapsføres utenfor balansen, skal den transaksjonen som eiendelen er lånt gjennom, behandles som beheftet, forutsatt at transaksjonen ikke kan forfalle uten at institusjonen tilbakeleverer den lånte eiendelen.
 6. Følgende eiendeler skal anses som ubeheftede:
 - a) Eiendeler som inngår i en gruppe og er tilgjengelige for umiddelbar anvendelse som sikkerhet for å skaffe ytterligere finansiering innenfor rammen for kommitterte, men ennå ikke finansierte kredittlinjer som er tilgjengelige for institusjonen, herunder eiendeler som en kredittinstitusjon har plassert hos den sentrale institusjonen i et samarbeidsnettverk eller en institusjonell beskyttelsesordning.
 - b) Eiendeler som institusjonen har mottatt som sikkerhet for å redusere kredittrisiko i sikrede utlånstransaksjoner, sikrede finansieringstransaksjoner eller transaksjoner i forbindelse med utveksling av sikkerhet, og som institusjonen kan avhende.
 - c) Eiendeler som er tilknyttet en utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett som ikke-obligatorisk overpantsetting. Ved anvendelsen av første ledd bokstav a) i dette nummeret skal institusjoner anta at eiendelene i gruppen har heftelser i stigende likviditetsorden på grunnlag av likviditetsklassifiseringen angitt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, som begynner med eiendeler som ikke kan inngå i likviditetsbufferen.
 7. Når det gjelder ikke-standardiserte midlertidige operasjoner som ESB eller en medlemsstats sentralbank eller en tredjestats sentralbank utfører for å oppfylle sitt mandat i en periode med markedsomfattende finansiell krise eller ekstraordinære makroøkonomiske omstendigheter, kan følgende eiendeler tildeles en lavere faktor for påkrevd stabil finansiering:
 - a) Som unntak fra artikkel 428aw og fra artikkel 428az nr. 1 bokstav a): eiendeler som er beheftet i forbindelse med operasjonene omhandlet i dette leddet.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- b) Som unntak fra artikkel 428aw og fra artikkel 428ay bokstav b): skyldige beløp som følge av operasjonene omhandlet i dette leddet.

Vedkommende myndigheter skal, etter samråd med den sentralbanken som er motpart i transaksjonen, fastsette den faktoren for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes på eiendelene omhandlet i første ledd bokstav a) og b). For beheftede eiendeler omhandlet i første ledd bokstav a) skal det anvendes en faktor for påkrevd stabil finansiering som ikke er lavere enn den faktoren for påkrevd stabil finansiering som ville blitt anvendt i henhold til avsnitt 2 på disse eiendelene dersom de var ubeheftede.

Når vedkommende myndigheter anvender en lavere faktor for påkrevd stabil finansiering i samsvar med annet ledd, skal de nøye overvåke den lavere faktorens innvirkning på institusjonenes stabile stilling når det gjelder stabil finansiering, og treffe egnede tilsynstiltak når det er nødvendig.

8. For å unngå dobbelttelling skal institusjonene utelukke eiendeler knyttet til sikkerhet som er innregnet som variasjonsmargin stilt i samsvar med artikkel 428k nr. 4 bokstav b) og artikkel 428ah nr. 2, eller som stilt startmargin, eller som bidrag til en sentral motparts misligholdsfond i samsvar med artikkel 428ag bokstav a) og b), fra andre deler av beregningen av beløpet for påkrevd stabil finansiering i samsvar med dette kapitlet.
9. Institusjonene skal i sin beregning av beløpet for påkrevd stabil finansiering ta med finansielle instrumenter, utenlandske valutaer og varer som det er utført en kjøpsordre for. I beregningen av beløpet for påkrevd stabil finansiering skal de ikke ta med finansielle instrumenter, utenlandske valutaer og varer som det er utført en kjøpsordre for, forutsatt at de ikke har balanseført disse transaksjonene som derivater eller sikrede finansieringstransaksjoner, og at de balansefører disse transaksjonene etter oppgjør.
10. Vedkommende myndigheter kan fastsette de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes på eksponeringer utenfor balansen som ikke er omhandlet i dette kapitlet, for å sikre at institusjonene har

tilstrekkelig tilgjengelig stabil finansiering til å dekke den delen av disse eksponeringene som forventes å kreve finansiering i løpet av ettårsperioden for netto stabil finansieringsgrad. For å fastsette disse faktorene skal vedkommende myndigheter ta særlig hensyn til vesentlig omdømmetap som kan oppstå for institusjonen dersom denne finansieringen ikke gis.

Vedkommende myndigheter skal minst en gang i året framlegge rapport for EBA om de typene eksponeringer utenfor balansen som de har fastsatt faktorer for påkrevd stabil finansiering for. I den rapporten skal de også forklare den metoden som de har anvendt for å fastsette disse faktorene.

Artikkel 428ar

Gjenværende løpetid for en eiendel

1. Med mindre annet er angitt i dette kapitlet, skal institusjonene ta hensyn til gjenværende avtalefestet løpetid for sine eiendeler og transaksjoner utenfor balansen ved fastsettelsen av de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes på deres eiendeler og poster utenfor balansen i henhold til avsnitt 2.
2. Institusjonene skal behandle eiendeler som har blitt atskilt i samsvar med artikkel 11 nr. 3 i forordning (EU) nr. 648/2012, i samsvar med den underliggende eksponeringen for disse eiendelene. Institusjonene skal imidlertid anvende høyere faktorer for påkrevd stabil finansiering på disse eiendelene, avhengig av heftelsens løpetid, som skal fastsettes av vedkommende myndigheter, som skal ta hensyn til om institusjonen fritt kan avhende eller utveksle slike eiendeler, og til løpetiden forpliktelsene overfor de av institusjonenes kunder som dette kravet om atskillelse gjelder for.
3. Når institusjonene beregner gjenværende løpetid for en eiendel, skal de ta hensyn til opsjoner, ut fra en antakelse om at utstederen eller motparten vil utnytte en eventuell opsjon for å forlenge en eiendels løpetid. Når det gjelder opsjoner som kan utnyttes etter institusjonens eget valg, skal institusjonen og vedkommende myndigheter ta hensyn til faktorer som kan påvirke institusjonens omdømme og begrense dens mulighet til ikke å utnytte opsjonen, særlig markeders og kunders forventninger om at institusjonen bør forlenge løpetiden for visse eiendeler på forfallsdatoen.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

4. For å fastsette de faktorene for påkrevd stabil finansiering som skal anvendes i samsvarende med avsnitt 2, for å nedbetale lån med en gjenværende avtalefestet løpetid på minst ett år, skal de delene som forfaller i løpet av mindre enn seks måneder, og de delene som forfaller innen minst seks måneder, men mindre enn ett år, behandles som lån med en gjenværende løpetid på henholdsvis mindre enn seks måneder og minst seks måneder, men mindre enn ett år.

Avsnitt 2

Faktorer for påkrevd stabil finansiering

Artikkel 428as

Faktor på 0 % for påkrevd stabil finansiering

1. Følgende eiendeler skal være underlagt en faktor på 0 % for påkrevd stabil finansiering:
 - a) Ubeheftede eiendeler som kan anses som likvide eiendeler av høy kvalitet på nivå 1 i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, unntatt obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet som er angitt i den delegerte rettsakten, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene som er fastsatt i nevnte delegerte rettsakt.
 - b) Alle reserver som institusjonen innehar i ESB eller i en medlemsstats sentralbank eller i en tredjestats sentralbank, herunder nødvendige reserver og overskytende reserver.
 - c) Alle fordringer på ESB, en medlemsstats sentralbank eller en tredjestats sentralbank som har en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder.
 - d) Eiendeler som er kategorisert som innbyrdes avhengige av forpliktelser i samsvarende med artikkel 428f.
2. Som unntak fra nr. 1 bokstav b) kan vedkommende myndigheter, etter avtale med den berørte sentralbanken, beslutte å anvende en høyere faktor for påkrevd stabil finansiering på nødvendige reserver, idet det tas særlig hensyn til om kravene til reserve gjelder for en ettårsperiode og derfor krever en tilsvarende stabil finansiering.

For datterforetak som har sitt hovedkontor i en tredjestat der de nødvendige sentralbankreservene er underlagt en høyere faktor for påkrevd stabil finansiering i henhold til kravet til stabil finansiering som er fastsatt i denne tredjestatens nasjonale

rett, skal denne høyere faktoren for påkrevd stabil finansiering tas hensyn til i forbindelse med konsolidering.

Artikkel 428at

Faktor på 5 % for påkrevd stabil finansiering

1. Den uutnyttede delen av kommitterte kreditt- og likviditetsfasiliteter som er fastsatt i den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, skal være underlagt en faktor på 5 % for påkrevd stabil finansiering.
2. For alle motregningsgrupper av derivatkontrakter skal institusjonene anvende en faktor på 5 % for påkrevd stabil finansiering på den absolutte virkelige verdien av disse motregningsgruppene av derivatkontrakter, uten innregning av eventuell sikkerhet som er stilt, når disse motregningsgruppene har en negativ virkelig verdi. Ved anvendelsen av dette nummeret skal institusjonene fastsette den virkelige verdien uten innregning av eventuell sikkerhet som er stilt, eller betalte og mottatte oppgjørsbeløp i forbindelse med endringer i markedsverdien av slike kontrakter.

Artikkel 428au

Faktor på 10 % for påkrevd stabil finansiering

- Følgende eiendeler og poster utenfor balansen skal være underlagt en faktor på 10 % for påkrevd stabil finansiering:
- a) Ubeheftede eiendeler som kan anses som obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet på nivå 1 i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i nevnte delegerte rettsakt.
 - b) Produkter knyttet til handelsfinansiering utenfor balansen som omhandlet i vedlegg I.

Artikkel 428av

Faktor på 20 % for påkrevd stabil finansiering

Ubeheftede eiendeler som kan anses som nivå 2A-eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, og ubeheftede aksjer eller andeler i IKI-er i henhold til nevnte delegerte rettsakt, skal være underlagt en faktor på 20 % for påkrevd stabil finansiering, uavhengig av om de oppfyller de operasjo-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

nelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i nevnte delegerte rettsakt.

Artikkel 428aw

Faktor på 50 % for påkrevd stabil finansiering

Følgende eiendeler skal være underlagt en faktor på 50 % for påkrevd stabil finansiering:

- a) Sikrede og usikrede lån med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, forutsatt at de er beheftet i mindre enn ett år.
- b) Andre eiendeler med en gjenværende løpetid på mindre enn ett år, med mindre annet er angitt i artikkel 428as–428av.
- c) Eiendeler som er beheftet for en gjenværende løpetid på minst seks måneder, men mindre enn ett år, unntatt dersom disse eiendelene ville blitt tildelt en høyere faktor for påkrevd stabil finansiering i samsvar med artikkel 428ax, 428ay og 428az dersom de var ubeheftede, for i slike tilfeller får den høyeste faktoren for påkrevd stabil finansiering som ville gjelde for disse eiendelene dersom de var ubeheftede, anvendelse.

Artikkel 428ax

Faktor på 55 % for påkrevd stabil finansiering

Eiendeler som kan anses som nivå 2B-eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, og aksjer eller andeler i IKI-er i henhold til nevnte delegerte rettsakt, skal være underlagt en faktor på 55 % for påkrevd stabil finansiering, uavhengig av om de oppfyller de operasjonelle kravene og kravene til sammensetningen av likviditetsbufferen som er fastsatt i nevnte delegerte rettsakt, forutsatt at de er beheftet i mindre enn ett år.

Artikkel 428ay

Faktor på 85 % for påkrevd stabil finansiering

Følgende eiendeler og poster utenfor balansen skal være underlagt en faktor på 85 % for påkrevd stabil finansiering:

- a) Alle eiendeler og poster utenfor balansen, herunder kontanter, som er stilt som startmargin for derivatkontrakter eller som bidrag til en sentral motparts misligholdsfond, med mindre disse eiendelene ville blitt tildelt en høyere faktor for påkrevd stabil finansiering i samsvar med artikkel 428az dersom de var ubeheftede, for i slike tilfeller får den høyeste faktoren for

påkrevd stabil finansiering som ville gjelde for disse eiendelene dersom de var ubeheftede, anvendelse.

- b) Ubeheftede lån med en gjenværende løpetid på minst ett år, unntatt lån til finansielle kunder, som ikke har forfalt for mer enn 90 dager siden.
- c) Produkter knyttet til handelsfinansiering i balansen som har en gjenværende løpetid på minst ett år.
- d) Ubeheftede verdipapirer med en gjenværende løpetid på minst ett år som ikke er misligholdt i henhold til artikkel 178, og som ikke anses som likvide eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1.
- e) Ubeheftede børsomsatte egenkapitalinstrumenter som ikke anses som nivå 2B-eiendeler i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1.
- f) Fysisk handlede varer, herunder gull, men ikke varederivater.

Artikkel 428az

Faktor på 100 % for påkrevd stabil finansiering

1. Følgende eiendeler skal være underlagt en faktor på 100 % for påkrevd stabil finansiering:
 - a) Eiendeler som er beheftet for en gjenværende løpetid på minst ett år.
 - b) Andre eiendeler enn dem som omhandles i artikkel 428as–428ay, herunder lån til finansielle kunder som har en gjenværende avtalefestet løpetid på minst ett år, misligholdte eksponeringer, poster som trekkes fra ansvarlig kapital, anleggsmidler, ikke-børsomsatte egenkapitalinstrumenter, tilbakeholdt interesse, forsikringseiendeler, misligholdte verdipapirer.
2. Institusjonene skal anvende en faktor på 100 % for påkrevd stabil finansiering på forskjellen, dersom den er positiv, mellom summen av de virkelige verdiene av alle motregningsgrupper med positiv virkelig verdi og summen av de virkelige verdiene av alle motregningsgrupper med negativ virkelig verdi, beregnet i samsvar med artikkel 428d.

Følgende regler får anvendelse på beregningen omhandlet i første ledd:

- a) Variasjonsmargin som institusjoner mottar fra sine motparter, skal trekkes fra den virkelige verdien av en motreg-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

ningsgruppe med positiv virkelig verdi dersom sikkerheten som mottas som variasjonsmargin, kan anses som en nivå 1-eiendel i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, unntatt obligasjoner med fortrinnsrett av svært høy kvalitet som er angitt i den delegerte rettsakten, og dersom institusjonene er juridisk berettiget og operativt i stand til å gjenbruke sikkerheten.

- b) Alle variasjonsmarginer som institusjoner har plassert hos sine motparter, skal trekkes fra den virkelige verdien av en motregningsgruppe med negativ virkelig verdi.»

117) Sjuende del skal lyde:

« SJUENDE DEL

GJELDSGRAD

Artikkel 429

Beregning av uvektet kjernekapitalandel

1. Institusjonene skal beregne uvektet kapitalandel etter metoden som er angitt i nr. 2–4.
2. Uvektet kjernekapitalandel skal beregnes som en institusjons kapitalmål dividert med institusjonens samlede eksponeringsmål og uttrykkes i prosent.
Institusjonene skal beregne uvektet kapitalandel på referansedatoen for rapportering.
3. Ved anvendelsen av nr. 2 skal kapitalmålet være kjernekapitalen.
4. Ved anvendelsen av nr. 2 skal det samlede eksponeringsmålet være summen av eksponeringsverdiene av
 - a) eiendeler, unntatt derivatkontrakter oppført i vedlegg II, kredittderivater og posisjonene som omhandles i artikkel 429e, beregnet i samsvar med artikkel 429b nr. 1,
 - b) derivatkontrakter oppført i vedlegg II og kredittderivater, herunder kontrakter og kredittderivater utenfor balansen, beregnet i samsvar med artikkel 429c og 429d,
 - c) tillegg for motpartskredittrisiko for verdipapirfinansieringstransaksjoner, herunder slike som er utenfor balansen, beregnet i samsvar med artikkel 429e,
 - d) poster utenfor balansen, unntatt derivatkontrakter oppført i vedlegg II, kredittderivater, verdipapirfinansieringstransaksjoner og posisjoner omhandlet i

artikkel 429d og 429g, beregnet i samsvar med artikkel 429f,

- e) vanlig kjøp eller salg som ennå ikke er avregnet, beregnet i samsvar med artikkel 429g.

Institusjonene skal behandle transaksjoner med lang oppgjørstid i samsvar med første ledd bokstav a)–d), alt etter hva som er relevant.

Dersom kredittrisikojusteringen har redusert kjernekapitalen, kan institusjonene redusere de eksponeringsverdiene som er omhandlet i første ledd bokstav a) og d), med det tilsvarende beløpet for generelle kredittrisikojusteringer i forbindelse med poster henholdsvis i og utenfor balansen, med en nedre grense på 0.

5. Som unntak fra nr. 4 bokstav d) får følgende bestemmelser anvendelse:
 - a) Et derivat som anses som en post utenfor balansen i samsvar med nr. 4 bokstav d), men behandles som et derivat i samsvar med gjeldende regnskapsregelverk, skal behandles som fastsatt i nevnte bokstav.
 - b) Dersom en kunde av en institusjon som opptrer som clearingmedlem, inngår direkte i en derivattransaksjon med en sentral motpart, og institusjonen garanterer resultatet av kundens handelssponeringer mot den sentrale motparten som følger av denne transaksjonen, skal institusjonen beregne sin eksponering som følger av garantien i samsvar med nr. 4 bokstav b), som om denne institusjonen hadde inngått transaksjonen direkte med kunden, herunder med hensyn til mottatt eller stilt kontantvariasjonsmargin.
Behandlingen i første ledd bokstav b) får også anvendelse på en institusjon som opptrer som en kunde på høyere nivå og garanterer resultatet av kundens handelssponeringer.
Ved anvendelsen av første ledd bokstav b) og annet ledd i dette nummeret kan institusjonene anse et tilknyttet foretak som kunde bare dersom dette foretaket ikke omfattes av konsolidering på det nivået som kravet i artikkel 92 nr. 3 bokstav d) anvendes på.
6. Ved anvendelsen av nr. 4 bokstav e) i denne artikkelen og artikkel 429g menes med «vanlig kjøp eller salg» et kjøp eller salg av et verdipapir i henhold til en kontrakt som

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- krever at verdipapiret skal leveres i løpet av den perioden som vanligvis anvendes i henhold til lov eller praksis på det berørte markedet.
7. Med mindre annet er uttrykkelig fastsatt i denne delen, skal institusjonene beregne det samlede eksponeringsmålet i samsvar med følgende prinsipper:
 - a) Fysisk eller finansiell sikkerhet, garantier eller kredittrisikoreduksjon som er kjøpt, skal ikke anvendes for å redusere det samlede eksponeringsmålet.
 - b) Eiendeler skal ikke motregnes mot forpliktelser.
 8. Som unntak fra nr. 7 bokstav b) kan institusjonene redusere eksponeringsverdien av et forhåndsfinansieringslån eller et mellomlån med den positive saldoen på sparekontoen til debitoren som lånet ble gitt til, og bare ta med det resulterende beløpet i det samlede eksponeringsmålet, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Lånet gis på betingelse av at det åpnes en sparekonto hos institusjonen som gir lånet, og både lånet og sparekontoen er underlagt samme sektorlovgivning.
 - b) Debitor kan ikke ta ut hele eller deler av saldoen på sparekontoen før lånet forfaller.
 - c) Institusjonen kan ubetinget og ugjenkallelig anvende saldoen på sparekontoen til å gjøre opp alle fordringer som følger av låneavtalen, i tilfeller som reguleres av sektorlovgivningen omhandlet i bokstav a), herunder i tilfelle av debitors manglende betaling eller insolvens.

Med «forhåndsfinansieringslån» eller «mellomlån» menes lån som gis til låntakeren i en begrenset periode for å dekke låntakerens finansieringsunderskudd fram til det endelige lånet gis i samsvar med kriteriene fastsatt i sektorlovgivningen som regulerer slike transaksjoner.
- Artikkel 429a*
- Eksponeringer som utelates fra det samlede eksponeringsmålet**
1. Som unntak fra artikkel 429 nr. 4 kan en institusjon utelukke følgende eksponeringer fra sitt samlede eksponeringsmål:
 - a) Beløpene som trekkes fra ren kjernekapital-poster i samsvar med artikkel 36 nr. 1 bokstav d).
 - b) Eiendeler som trekkes fra ved beregningen av kapitalmålet omhandlet i artikkel 429 nr. 3.
 - c) Eksponeringer som tildeles en risikovekt på 0 % i samsvar med artikkel 113 nr. 6 eller 7.
 - d) Dersom institusjonen er en offentlig utviklingskredittinstitusjon: eksponeringer som følger av eiendeler som utgjør fordringer på sentralmyndigheter, regionale myndigheter, lokale myndigheter eller offentlige foretak i forbindelse med investeringer i offentlig sektor og støttelån.
 - e) Dersom institusjonen ikke er en offentlig utviklingskredittinstitusjon: de delene av eksponeringene som følger av overføring av støttelån til andre kredittinstitusjoner.
 - f) De garanterte delene av eksponeringer som følger av eksportkreditter som oppfyller begge følgende vilkår:
 - i) Garantien gis av en godtakbar yter av ikke-finansiert kredittbeskyttelse i samsvar med artikkel 201 og 202, herunder av eksportkredittbyråer eller sentralmyndigheter.
 - ii) En risikovekt på 0 % får anvendelse på den garanterte delen av eksponeringen i samsvar med artikkel 114 nr. 2 eller 4 eller artikkel 116 nr. 4.
 - g) Dersom institusjonen er clearingmedlem hos en kvalifisert sentral motpart: denne institusjonens handelseksponeeringer, forutsatt at de cleares med denne kvalifiserte sentrale motparten og oppfyller vilkårene i artikkel 306 nr. 1 bokstav c).
 - h) Dersom institusjonen er en kunde på høyere nivå i en kundestruktur med flere nivåer: handelseksponeeringer mot clearingmedlemmet eller mot en enhet som fungerer som en kunde på høyere nivå overfor denne institusjonen, forutsatt at vilkårene i artikkel 305 nr. 2 er oppfylt og at institusjonen ikke er forpliktet til å yte godtgjøring til kunden for tap som skyldes clearingmedlemmets eller den kvalifiserte sentrale motpartens mislighold.
 - i) Forvaltede eiendeler som oppfyller alle følgende vilkår:
 - i) De er ført i institusjonens balanse i tråd med nasjonale alminnelig anerkjente regnskapsprinsipper, i sam-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- svar med artikkel 10 i direktiv 86/635/EØF.
- ii) De oppfyller kriteriene for ikke å bli anerkjent i henhold til internasjonal standard for finansiell rapportering (IFRS) 9, som anvendt i samsvar med forordning (EF) nr. 1606/2002.
 - iii) De oppfyller kriteriene for ikke-konsolidering i IFRS 10, som anvendt i samsvar med forordning (EF) nr. 1606/2002, dersom det er relevant.
- j) Eksponeringer som oppfyller alle følgende vilkår:
 - i) De er eksponeringer mot en enhet i offentlig sektor.
 - ii) De behandles i samsvar med artikkel 116 nr. 4.
 - iii) De oppstår som følge av innskudd som institusjonen er rettslig forpliktet til å overføre til enheten i offentlig sektor nevnt i bokstav i), med henblikk på finansiering av allmenntilgjengelige investeringer.
 - k) Overskytende sikkerhet som er deponert hos trepartsagenter, og som ikke er utlånt.
 - l) Dersom en institusjon i henhold til gjeldende regnskapsregelverk innregner variasjonsmarginen betalt i kontanter til motparten som en fordring: denne fordringen, forutsatt at vilkårene i artikkel 429c nr. 3 bokstav a)–e) er oppfylt.
 - m) Verdipapiriserte eksponeringer fra tradisjonelle verdipapiriseringer som oppfyller vilkårene for vesentlig risikooverføring i artikkel 244 nr. 2.
 - n) Følgende eksponeringer mot institusjonens sentralbank som er inngått etter at unntaket trådte i kraft, og med forbehold for vilkårene i nr. 5 og 6:
 - i) Mynter og sedler som er lovlig valuta i sentralbankens jurisdiksjon.
 - ii) Eiendeler som utgjør fordringer på sentralbanken, herunder reserver i sentralbanken.
 - o) Dersom institusjonen er godkjent i samsvar med artikkel 16 og artikkel 54 nr. 2 bokstav a) i forordning (EU) nr. 909/2014: institusjonens eksponeringer som følger av tilknyttede banktjenester oppført i avsnitt C bokstav a) i vedlegget til nevnte forordning, og som er direkte knyttet til de hovedtjenestene eller tilleggstjenestene som er oppført i avsnitt A og B i nevnte vedlegg.
 - p) Dersom institusjonen er utpekt i samsvar med artikkel 54 nr. 2 bokstav b) i forordning (EU) nr. 909/2014: institusjonens eksponeringer som følger av tilknyttede banktjenester oppført i avsnitt C bokstav a) i vedlegget til nevnte forordning, og som er direkte knyttet til de hovedtjenestene eller tilleggstjenestene oppført i avsnitt A og B i nevnte vedlegg som ytes av en verdipapirsentral som har fått tillatelse i samsvar med artikkel 16 i nevnte forordning. Ved anvendelsen av første ledd bokstav m) skal institusjonene ta med eventuell tilbakeholdt eksponering i det samlede eksponeringsmålet.
2. Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav d) og e) menes med «offentlig utviklingskredittinstitusjon» en kredittinstitusjon som oppfyller alle følgende vilkår:
 - a) Den er opprettet av en medlemsstats sentralmyndighet, regionale myndighet eller lokale myndighet.
 - b) Dens virksomhet er begrenset til å fremme bestemte mål for finans-, sosial- eller økonomipolitikk i samsvar med de lovene og bestemmelsene som gjelder for denne institusjonen, herunder vedtekter, på et ikke-konkurransutsatt grunnlag.
 - c) Den har ikke som mål å maksimere overskuddet eller markedsandelen.
 - d) Med forbehold for Unionens statsstøtteregler er sentralmyndigheten, den regionale myndigheten eller den lokale myndigheten forpliktet til å beskytte kredittinstitusjonens levedyktighet eller til direkte eller indirekte å garantere for minst 90 % av kredittinstitusjonens krav til ansvarlig kapital, finansieringskrav eller støttelån som er gitt.
 - e) Den mottar ikke dekkede innskudd som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 5 i direktiv 2014/49/EU eller i nasjonal lovgivning som gjennomfører nevnte direktiv, og som kan klassifiseres som tidsinnskudd eller spareinnskudd fra forbrukere som definert i artikkel 3 bokstav a) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF²⁷. Ved anvendelsen av første ledd bokstav b) kan målene for offentlig politikk omfatte finansiering for markedsførings-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

ler utviklingsformål til bestemte økonomiske sektorer eller geografiske områder i den berørte medlemsstaten.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav d) og e), og uten at det berører Unionsens statsstøtteregler og medlemsstatenes forpliktelser som følger av dem, kan vedkommende myndigheter på anmodning fra en institusjon behandle en organisatorisk, strukturelt og finansielt uavhengig og selvstendig enhet i denne institusjonen som en offentlig utviklingskredittinstitusjon, forutsatt at enheten oppfyller alle vilkårene i første ledd, og at en slik behandling ikke påvirker effektiviteten ved tilsynet med institusjonen. Vedkommende myndigheter skal umiddelbart underrette Kommisjonen og EBA om enhver beslutning om å behandle en enhet i en institusjon som en offentlig utviklingskredittinstitusjon ved anvendelsen av dette leddet. Vedkommende myndighet skal gjennomgå en slik beslutning en gang i året.

3. Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav d) og e) og nr. 2 bokstav d) menes med «støttelån» et lån gitt av en offentlig utviklingskredittinstitusjon eller en enhet som er opprettet av sentralmyndigheten eller en regional eller lokal myndighet i en medlemsstat, direkte eller gjennom en mellomliggende kredittinstitusjon på ikke-konkurransesatt og ikke-profitorientert grunnlag med sikte på å fremme målene for offentlig politikk fastsatt av sentralmyndigheten eller en regional eller lokal myndighet i en medlemsstat.
4. Institusjonene skal ikke utelukke handelseksponeringene omhandlet i nr. 1 bokstav g) og h) i denne artikkelen dersom vilkåret i artikkel 429 nr. 5 tredje ledd ikke er oppfylt.
5. Institusjonene kan utelukke eksponeringene oppført i nr. 1 bokstav n) dersom begge følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Institusjonens vedkommende myndighet har etter samråd med den relevante sentralbanken fastsatt og offentlig erklært at det foreligger ekstraordinære omstendigheter som gjør utelukkelsen berettiget for å lette gjennomføringen av pengepolitikken.

b) Unntaket gis for et begrenset tidsrom på høyst ett år.

6. Eksponeringene som skal utelukkes i henhold til nr. 1 bokstav n), skal oppfylle begge følgende vilkår:
 - a) De er angitt i samme valuta som de innskuddene institusjonen mottar.
 - b) Deres gjennomsnittlige løpetid overstiger ikke i vesentlig grad den gjennomsnittlige løpetiden for de innskuddene institusjonen mottar.
7. Som unntak fra artikkel 92 nr. 1 bokstav d) skal en institusjon, når den utelukker eksponeringene omhandlet i nr. 1 bokstav n) i denne artikkelen, til enhver tid oppfylle følgende krav til justert uvektet kjernekapitalandel så lenge utelukkelsen varer:

$$a_{LR} = 3\% \cdot \frac{EM_{LR}}{EM_{LR} - CB}$$

der

a_{LR} = den justerte uvektede kjernekapitalandelen,

EM_{LR} = institusjonens samlede eksponeringsmål som definert i artikkel 429 nr. 4, herunder eksponeringer som er utelukket i samsvar med nr. 1 bokstav n) i denne artikkelen, og

CB = beløpet for utelukkede eksponeringer i samsvar med nr. 1 bokstav n) i denne artikkelen.

Artikkel 429b

Beregning av eksponeringsverdien av eiendeler

1. Institusjonene skal beregne eksponeringsverdien av eiendeler, unntatt derivatkontrakter oppført i vedlegg II, kredittderivater og de posisjonene som omhandles i artikkel 429e, i samsvar med følgende prinsipper:
 - a) Med eksponeringsverdien av eiendeler menes en eksponeringsverdi som nevnt i artikkel 111 nr. 1 første punktum.
 - b) Verdipapirfinansieringsstransaksjoner skal ikke motregnes.
2. En kontantforvaltningsordning som en institusjon tilbyr, er ikke i strid med vilkåret i artikkel 429 nr. 7 bokstav b) dersom ordningen oppfyller begge følgende vilkår:
 - a) Institusjonen som tilbyr kontantforvaltningsordningen, overfører kredit- og debetsaldoene for flere individuelle kontoer som tilhører foretak i et konsern som deltar i ordningen («opprinne-

²⁷ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF av 23. april 2008 om forbrukerkredittavtaler og om oppheving av rådsdirektiv 87/102/EØF (EUT L 133 av 22.5.2008, s. 66).»

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- lige kontoer»), til en separat, felles konto, slik at saldoen på de opprinnelige kontoene blir null.
- b) Institusjonen utfører handlingene omhandlet i bokstav a) i dette nummeret hver dag.
Ved anvendelsen av dette nummeret og nr. 3 menes med en kontantforvaltningsordning en ordning der kredit- og debetsaldoene for flere individuelle kontoer kombineres med henblikk på kontant- eller likviditetsstyring.
3. Som unntak fra nr. 2 i denne artikkelen er en kontantforvaltningsordning som ikke oppfyller vilkåret i bokstav b) i nevnte nummer, men som oppfyller vilkåret i bokstav a) i nevnte nummer, ikke i strid med vilkåret i artikkel 429 nr. 7 bokstav b), forutsatt at ordningen oppfyller alle følgende vilkår:
- a) Institusjonen har en juridisk rett til når som helst å motregne saldoene på de opprinnelige kontoene gjennom å overføre dem til en felles konto.
- b) Det er ingen avvikende løpetid mellom saldoene på de opprinnelige kontoene.
- c) Institusjonen krever eller betaler rente på grunnlag av den kombinerte saldoen på de opprinnelige kontoene.
- d) Institusjonens vedkommende myndighet anser at overføringen av saldoene fra alle de opprinnelige kontoene skjer tilstrekkelig hyppig til at bare kontantforvaltningsordningens kombinerte saldo tas med i det samlede eksponeringsmålet.
4. Som unntak fra nr. 1 bokstav b) kan institusjonene beregne eksponeringsverdien av kontantfordringer og -gjeld i forbindelse med verdipapirfinansieringstransaksjoner med samme motpart på nettogrunnlag, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:
- a) Transaksjonene har samme eksplisitte dato for endelig oppgjør.
- b) Retten til å motregne gjeld til motparten med fordringer hos motparten har rettsvirkning som ledd i den normale virksomheten og ved mislighold, insolvens og konkurs.
- c) Motpartene planlegger oppgjør på nettogrunnlag eller samtidig oppgjør, eller så omfattes transaksjonene av en oppgjørsordning med et resultat som funksjonelt tilsvarende nettooppgjør.
5. Ved anvendelsen av nr. 4 bokstav c) kan institusjoner anse at en oppgjørsordning gir

et resultat som funksjonelt tilsvarende et nettooppgjør bare dersom nettoresultatet av kontantstrømmene fra transaksjonene i denne ordningen på oppgjørstidspunktet er lik det enkeltstående nettobeløpet ved et nettooppgjør, og alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Transaksjonene gjøres opp i samme oppgjørssystem eller oppgjørssystemer som anvender en felles oppgjørsinfrastruktur.
- b) Oppgjørsordningene støttes av kontantkredittfasiliteter eller intradagkredittfasiliteter som skal sikre at transaksjonene gjøres opp innen utgangen av bankdagen.
- c) Eventuelle problemer som følger av verdipapirdelen av verdipapirfinansieringstransaksjoner, påvirker ikke gjennomføringen av nettooppgjøret for kontantfordringer og -gjeld.

Vilkåret i første ledd bokstav c) er oppfylt bare dersom manglende gjennomføring av en verdipapirfinansieringstransaksjon i oppgjørsordningen bare kan forsinke oppgjøret av den motsvarende kontantdelen eller kan medføre en forpliktelse overfor oppgjørsordningen, som støttes av en tilknyttet kredittfasilitet.

Dersom verdipapirdelen av en verdipapirfinansieringstransaksjon i oppgjørsordningen ikke fullføres innen oppgjørsordningens frist for oppgjør, skal institusjonene atskille denne transaksjonen og dens motsvarende kontantdel fra motregningsgruppen og behandle dem på brutto grunnlag.

Artikkel 429c

Beregning av eksponeringsverdien av derivater

1. Institusjonene skal beregne eksponeringsverdien av derivatkontrakter oppført i vedlegg II og kredittderivater, herunder slike som ikke er balanseført, i samsvar med metoden i tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 3.

Ved beregning av eksponeringsverdien kan institusjonene ta hensyn til virkningene av novasjonskontrakter og andre motregningsavtaler i samsvar med artikkel 295. Institusjonene skal ikke ta hensyn til motregning på tvers av produkter, men kan motregne innenfor produktkategorien som er omhandlet i artikkel 272 nr. 25 bokstav

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

c), og med kredittderivater når de er omfattet av en avtale om motregning på tvers av produkter som omhandlet i artikkel 295 bokstav c).

Institusjonene skal ta med solgte opsjoner i det samlede eksponeringsmålet selv om opsjonenes eksponeringsverdi kan settes til null i samsvar med behandlingen omhandlet i artikkel 274 nr. 5.

2. Dersom sikkerhetsstillelse som gjelder for derivatkontrakter, reduserer summen av eiendelene i henhold til gjeldende regnskapsregelverk, skal institusjonene reversere denne reduksjonen.
3. Ved anvendelsen av nr. 1 i denne artikkelen kan institusjoner som beregner gjenanskaffelseskost for derivatkontrakter i samsvar med artikkel 275, bare innregne sikkerhet som mottas i kontanter fra motparten som variasjonsmargin som omhandlet i artikkel 275, dersom variasjonsmarginen i henhold til gjeldende regnskapsregelverk ikke allerede er innregnet som en reduksjon av eksponeringsverdien, og forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) For transaksjoner som ikke cleares gjennom en kvalifisert sentral motpart, skal kontanter mottatt av den mottakende motparten, ikke holdes atskilt.
 - b) Variasjonsmarginen beregnes og utveksles minst daglig på grunnlag av en verdsetting til markedsverdi av derivatposisjoner.
 - c) Den mottatte variasjonsmarginen er i en valuta som er angitt i derivatkontrakten, i den gjeldende hovedavtalen om motregning, i tilleggssavtalen om kredittstøtte knyttet til den kvalifiserte motregningsavtalen eller som definert i en motregningsavtale med en kvalifisert sentral motpart.
 - d) Variasjonsmarginen som mottas, er det fulle beløpet som ville være nødvendig for å eliminere markedsverdieksponeringen for derivatkontrakten, med forbehold om terskelen og minste overføringsbeløp som gjelder for motparten.
 - e) Derivatkontrakten og variasjonsmarginen mellom institusjonen og motparten i kontrakten omfattes av en enkelt motregningsavtale som institusjonen kan behandle som risikoreduserende i samsvar med artikkel 295.

Dersom en institusjon stiller kontantsikkerhet overfor en motpart, og denne sikkerheten oppfyller vilkårene i første ledd bokstav a)–e), skal institusjonen anse denne sikkerheten som den variasjonsmarginen som er plassert hos motparten, og ta den med i beregningen av gjenanskaffelseskost.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav b) skal en institusjon anses å ha oppfylt det vilkåret som er fastsatt der, når variasjonsmarginen utveksles om morgenen den handelsdagen som følger etter handelsdagen da derivatkontrakten ble inngått, forutsatt at utvekslingen er basert på kontraktens verdi ved utgangen av den handelsdagen da kontrakten ble inngått.

Ved anvendelsen av første ledd bokstav d) kan institusjoner, dersom det oppstår en margintvist, innregne den delen av sikkerheten som er utvekslet, og som ikke berøres av tvisten.

4. Ved anvendelsen av nr. 1 i denne artikkelen skal institusjonene ikke ta med mottatt sikkerhet i beregningen av NICA som definert i artikkel 272 nr. 12a, med mindre det gjelder derivatkontrakter med kunder og disse kontraktene cleares av en kvalifisert sentral motpart.
5. Ved anvendelsen av nr. 1 i denne artikkelen skal institusjonene anvende verdien 1 som multiplikator ved beregningen av den potensielle framtidige eksponeringen i samsvar med artikkel 278 nr. 1, med mindre det gjelder derivatkontrakter med kunder og disse kontraktene cleares av en kvalifisert sentral motpart.
6. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen kan institusjonene benytte metoden i tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 4 eller 5 for å fastsette eksponeringsverdien av derivatkontrakter oppført i nr. 1 og 2 i vedlegg II, men bare dersom de også benytter denne metoden for å fastsette eksponeringsverdien av disse kontraktene med sikte på å oppfylle kravene til ansvarlig kapital i artikkel 92.

Dersom institusjonene benytter en av metodene omhandlet i første ledd, skal de ikke redusere det samlede eksponeringsmålet med det marginbeløpet de har mottatt.

*Artikkel 429d***Ytterligere bestemmelser om beregning av eksponeringsverdien av skriftlige kredittderivater**

1. I denne artikkelen menes med «skriftlig kredittderivat» et finansielt instrument som innebærer at en institusjon effektivt yter kredittbeskyttelse, herunder kreditttapshytteavtaler, totalavkastningsbytteavtaler og opsjoner som medfører at institusjonen er forpliktet til å yte kredittbeskyttelse på de vilkårene som er angitt i opsjonsavtalen.
2. I tillegg til beregningen fastsatt i artikkel 429c, skal institusjonene ved beregningen av eksponeringsverdien av skriftlige kredittderivater ta med de effektive nominelle beløpene som de skriftlige kredittderivatene viser til, fratrukket eventuelle negative endringer i den virkelige verdien som er blitt innarbeidet i kjernekapitalen med hensyn til de skriftlige kredittderivatene.

Institusjonene skal beregne det effektive nominelle beløpet for skriftlige kredittderivater ved å justere det nominelle beløpet for disse derivatene slik at det gjenspeiler den virkelige eksponeringen for de kontraktene som er finansielt giret eller på annen måte forbedret gjennom transaksjonens struktur.

3. Institusjonene kan helt eller delvis redusere eksponeringsverdien beregnet i samsvar med nr. 2 med det effektive nominelle beløpet for kjøpte kredittderivater, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Den gjenværende løpetiden til det kjøpte kredittderivatet er lik eller lengre enn den gjenværende løpetiden til det skriftlige kredittderivatet.
 - b) Det kjøpte kredittderivatet er ellers omfattet av vesentlige vilkår som er minst like strenge som dem som gjelder for det tilsvarende skriftlige kredittderivatet.
 - c) Det kjøpte kredittderivatet er ikke kjøpt av en motpart som vil utsette institusjonen for spesifikk feil vei-risiko, som definert i artikkel 291 nr. 1 bokstav b).
 - d) Dersom det effektive nominelle beløpet for det skriftlige kredittderivatet reduseres ved en eventuell negativ endring av den virkelige verdien som er innarbeidet i institusjonens kjernekapital, skal det effektive nominelle beløpet for det kjøpte kredittderivatet reduseres av eventuelle positive endringer i den vir-

kelige verdien som er blitt innarbeidet i kjernekapitalen.

- e) Det kjøpte kredittderivatet inngår ikke i en transaksjon som institusjonen har cleared på vegne av en kunde, eller som institusjonen har cleared i sin rolle som kunde på høyere nivå i en kundestruktur med flere nivåer, og der det faktiske nominelle beløpet som det vises til i det tilsvarende skriftlige kredittderivatet, er utelukket fra det samlede eksponeringsmålet i samsvar med artikkel 429a nr. 1 første ledd bokstav g) eller h), alt etter hva som er relevant. Ved beregningen av den potensielle framtidige eksponeringen i samsvar med artikkel 429c nr. 1 kan institusjonene fra motregningsgruppen unnta den delen av et skriftlig kredittderivat som ikke er motregnet i samsvar med første ledd i dette nummeret, og for hvilken det effektive nominelle beløpet inngår i det samlede eksponeringsmålet.
4. Ved anvendelsen av nr. 3 bokstav b) menes med «vesentlig vilkår» enhver egenskap ved kredittderivatet som er relevant for verdsettingen av det, herunder underordningsnivået, valgfriheten, kreditthendelsene, den underliggende referanseenheten eller gruppen av referanseenheter, og den underliggende referanseforpliktelsen eller gruppen av referanseforpliktelser, med unntak av kredittderivatets nominelle beløp og gjenværende løpetid. To referansenavn skal behandles som ett bare dersom de gjelder samme juridiske person.
5. Som unntak fra nr. 3 bokstav b) kan institusjonene anvende kjøpte kredittderivater for en gruppe av referansenavn for å motregne skriftlige kredittderivater for individuelle referansenavn i denne gruppen, dersom gruppen av referanseenheter og underordningsnivået er identisk i begge transaksjonene.
6. Institusjonene skal ikke redusere skriftlige kredittderivaters effektive nominelle beløp dersom de kjøper kredittbeskyttelse gjennom en totalavkastningsbytteavtale og registrerer mottatte nettobetalingene som nettoinntekt, men ikke bokfører en eventuell motsvarende forringelse av verdien av det skriftlige kredittderivatet i kjernekapitalen.
7. Når det gjelder kjøpte kredittderivater for en gruppe av referanseforpliktelser, kan

institusjonene redusere det effektive nominelle beløpet for skriftlige kredittderivater for individuelle referanseforpliktelser, med det effektive nominelle beløpet for kjøpte kredittderivater i samsvar med nr. 3, bare dersom den kjøpte beskyttelsen er økonomisk likeverdig med det å kjøpe beskyttelse separat for hver enkelt forpliktelse i gruppen.

Artikkel 429e

Tillegg for motpartskredittrisiko for verdipapirfinansieringstransaksjoner

1. I tillegg til beregningen av eksponeringsverdien av verdipapirfinansieringstransaksjoner, herunder slike som er utenfor balansen i samsvar med artikkel 429b nr. 1, skal institusjonene i det samlede eksponeringsmålet inkludere et tillegg for motpartskredittrisiko beregnet i samsvar med nr. 2 eller nr. 3 i denne artikkelen, alt etter hva som er relevant.

2. Institusjonene skal beregne tillegget for transaksjoner med en motpart som ikke er omfattet av en rammeavtale om motregning som oppfyller vilkårene i artikkel 206, for hver enkelt transaksjon i samsvar med følgende formel:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

der

E_i^* = tillegget,

i = indeksen for transaksjonen,

E_i = den virkelige verdien av verdipapirer eller kontanter lånt ut til motparten i transaksjon i , og

C_i = den virkelige verdien av verdipapirer eller kontanter mottatt fra motparten i transaksjon i .

Institusjonene kan sette til null dersom E_i er kontanter utlånt til en motpart og den tilknyttede kontantfordringen ikke er berettiget til motregningsbehandlingen i artikkel 429b nr. 4.

3. Institusjonene skal beregne tillegget for transaksjoner med en motpart som er omfattet av en rammeavtale om motregning som oppfyller vilkårene i artikkel 206, for hver enkelt avtale i samsvar med følgende formel:

$$E_i^* = \max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

der

E_i^* = tillegget,

i = indeksen for motregningsavtalen,

E_i = den virkelige verdien av verdipapirer eller kontanter lånt ut til motparten for transaksjonene som er omfattet av rammeavtale om motregning i , og

C_i = den virkelige verdien av verdipapirer eller kontanter mottatt fra motparten som er omfattet av rammeavtale om motregning i .

4. Ved anvendelsen av nr. 2 og 3 omfatter begrepet motpart også trepartsagenter som mottar sikkerhet i form av innskudd og forvalter sikkerheten ved eventuelle trepartstransaksjoner.

5. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen kan institusjonene benytte metoden i artikkel 222, med en nedre grense på 20 % for gjeldende risikovekt, for å fastsette tillegget for verdipapirfinansieringstransaksjoner, herunder slike som ikke er balanseført. Institusjonene kan benytte den metoden bare dersom de også benytter den for å beregne eksponeringsverdien av disse transaksjonene med sikte på å oppfylle kravene til ansvarlig kapital som angitt i artikkel 92 nr. 1 bokstav a)–c).

6. Dersom en gjenkjøpstransaksjon bokføres som et regnskapsmessig salg i henhold til gjeldende regnskapsregelverk, skal institusjonen reversere alle salgsrelaterte regnskapsposter.

7. Dersom en institusjon opptrer som agent mellom to parter i en verdipapirfinansieringstransaksjon, herunder en transaksjon som ikke er balanseført, får følgende bestemmelser anvendelse på beregningen av institusjonens samlede eksponeringsmål:

a) Dersom institusjonen gir en av partene i verdipapirfinansieringstransaksjonen en godtgjøring eller en garanti, og denne godtgjøringen eller garantien er begrenset til en eventuell differanse mellom verdien av verdipapiret eller kontantene som parten har lånt ut, og verdien av sikkerheten som låntaker har stilt, skal institusjonen i det samlede eksponeringsmålet inkludere bare tillegget beregnet i samsvar med nr. 2 eller nr. 3, alt etter hva som er relevant.

b) Dersom institusjonen ikke gir noen av de involverte partene en godtgjøring eller en garanti, skal transaksjonen ikke inkluderes i det samlede eksponeringsmålet.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- c) Dersom institusjonen har en økonomisk eksponering mot det underliggende verdipapiret eller mot kontantbeløpet i transaksjonen som overstiger den eksponeringen som dekkes av tillegget, skal institusjonen i det samlede eksponeringsmålet også innregne en eksponering som tilsvarer hele beløpet for verdipapiret eller kontantbeløpet.
- d) Dersom institusjonen som opptrer som agent, gir en godtgjøring eller en garanti til begge parter som deltar i en verdipapirfinansieringstransaksjon, skal institusjonen beregne sitt samlede eksponeringsmål i samsvar med bokstav a)–c) separat for hver part som deltar i transaksjonen.

Artikkel 429f

Beregning av eksponeringsverdien av poster utenfor balansen

1. Institusjonene skal i samsvar med artikkel 111 nr. 1 beregne eksponeringsverdien av poster utenfor balansen, unntatt derivatkontrakter oppført i vedlegg II, kredittderivater, verdipapirfinansieringstransaksjoner og posisjoner omhandlet i artikkel 429d.
Dersom en forpliktelse er knyttet til utvidelse av en annen forpliktelse, får artikkel 166 nr. 9 anvendelse.
2. Som unntak fra nr. 1 kan institusjonene redusere det beløpet som tilsvarer kreditteksponeringen for en post utenfor balansen, med det tilsvarende beløpet for spesifikke kredittrisikojusteringer. Beregningen skal være omfattet av en nedre grense på null.
3. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen skal institusjonene anvende en konverteringsfaktor på 10 % på lavrisikoposter utenfor balansen omhandlet i artikkel 111 nr. 1 bokstav d).

Artikkel 429g

Beregning av eksponeringsverdien av vanlige kjøp og salg som ennå ikke er oppgjort

1. Institusjonene skal behandle kontanter knyttet til vanlige salg og verdipapirer knyttet til vanlige kjøp som forblir i balansen fram til oppgjørsdatoen, som eiendeler i samsvar med artikkel 429 nr. 4 bokstav a).
2. Institusjoner som i samsvar med gjeldende regnskapsregelverk bokfører vanlige kjøp og salg som ennå ikke er oppgjort, på han-

delsdatoen, skal tilbakeføre en eventuell motregning mellom kontantfordringer for vanlige salg som ennå ikke er oppgjort, og kontantgjeld for vanlige kjøp som ennå ikke er oppgjort, og som er tillatt i henhold til dette regelverket. Når institusjonene har tilbakeført den regnskapsmessige motregningen, kan de motregne disse kontantfordringene og kontantgjeld dersom både de tilknyttede vanlige salgene og kjøpene gjøres opp etter prinsippet om levering mot betaling.

3. Institusjoner som i samsvar med gjeldende regnskapsregelverk bokfører vanlige kjøp og salg som ennå ikke er oppgjort, på oppgjørsdatoen, skal i det samlede eksponeringsmålet ta med den fulle nominelle verdien av de forpliktelsene til å betale som er knyttet til vanlige kjøp.

Institusjonene kan motregne den fulle nominelle verdien av forpliktelsene til å betale som er knyttet til vanlige kjøp, mot den fulle nominelle verdien av kontantfordringer knyttet til vanlige salg som venter på oppgjør, forutsatt at begge følgende vilkår er oppfylt:

- a) Både de vanlige kjøpene og salgene gjøres opp etter prinsippet om levering mot betaling.
- b) De finansielle eiendelene som kjøpes og selges, og som er knyttet til kontantgjeld og -fordringer, er vurdert til virkelig verdi over resultatet og inngår i institusjonens handelsportefølje.

118) Etter artikkel 429g innsettes følgende del:

«DEL SJU A

RAPPORTERINGSKRAV

Artikkel 430

Rapportering av tilsynskrav og finansiell informasjon

1. Institusjonene skal rapportere til sine vedkommende myndigheter om
 - a) krav til ansvarlig kapital, herunder den uvektede kjernekapitalandelen, som fastsatt i artikkel 92 og i sjuende del,
 - b) kravene i artikkel 92a og 92b, for institusjoner som omfattes av disse kravene,
 - c) store eksponeringer som fastsatt i artikkel 394,
 - d) likviditetskrav som fastsatt i artikkel 415,
 - e) de aggregerte dataene for hvert av de nasjonale eiendomsmarkedene som fastsatt i artikkel 430a nr. 1,

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- f) kravene og retningslinjene fastsatt i direktiv 2013/36/EU som gjelder for standardisert rapportering, unntatt eventuelle ytterligere rapporteringskrav i henhold til artikkel 104 nr. 1 bokstav j) i nevnte direktiv,
- g) omfanget av heftelser på eiendeler, herunder en inndeling etter type heftelse, for eksempel gjenkjøpsavtaler, verdipapirlån, verdipapiriserte eksponeringer eller lån.
- Institusjoner som er unntatt i samsvar med artikkel 6 nr. 5, skal ikke være omfattet av kravene til rapportering om uvektet kjernekapitalandel i første ledd bokstav a) i dette nummeret på individuelt grunnlag.
2. I tillegg til rapporteringen om uvektet kjernekapitalandel omhandlet i nr. 1 første ledd bokstav a), og for å gjøre det mulig for vedkommende myndigheter å overvåke den uvektede kjernekapitalandelens volatilitet, særlig rundt referansedatoer for rapportering, skal store institusjoner rapportere til sine vedkommende myndigheter om spesifikke komponenter i den uvektede kjernekapitalandelen på grunnlag av gjennomsnitt i rapporteringsperioden og de dataene som benyttes for å beregne disse gjennomsnittene.
 3. I tillegg til rapporteringen om tilsynskrav omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen skal en institusjon rapportere finansiell informasjon til sine vedkommende myndigheter dersom den er ett av følgende:
 - a) En institusjon som er omfattet av artikkel 4 i forordning (EF) 1606/2002.
 - b) En kredittinstitusjon som utarbeider sitt konsoliderte regnskap i samsvar med de internasjonale regnskapsstandardene i henhold til artikkel 5 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1606/2002.
 4. Vedkommende myndigheter kan kreve at kredittinstitusjoner som fastsetter ansvarlig kapital på konsolidert grunnlag i samsvar med internasjonale regnskapsstandarder i henhold til artikkel 24 nr. 2, skal rapportere finansiell informasjon i samsvar med denne artikkelen.
 5. Rapporteringen av finansiell informasjon omhandlet i nr. 3 og 4 skal bare omfatte opplysninger som er nødvendige for å gi et fullstendig bilde av institusjonens risikoprofil og den systemrisikoen som institusjonen innebærer for finanssektoren eller realøkonomien, i samsvar med forordning (EU) nr. 1093/2010.
 6. Rapporteringskravene i denne artikkelen skal anvendes på institusjoner på en forholdsmessig måte, idet det tas hensyn til rapporten omhandlet i nr. 8 og til deres størrelse og kompleksitet samt virksomhetens art og risikonivå.
 7. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette de ensartede rapporteringsformatene og -malene, instruksjonene og metodene for anvendelsen av disse malene, rapporteringshyppighet og -datoene, definisjonene og IT-løsningene for rapporteringen omhandlet i nr. 1–4.

Eventuelle nye rapporteringskrav som fastsettes i slike tekniske gjennomføringsstandarder, skal ikke få anvendelse før seks måneder etter at de trer i kraft.

Ved anvendelsen av nr. 2 skal utkastet til tekniske gjennomføringsstandarder spesifisere hvilke komponenter i den uvektede kjernekapitalandelen som skal rapporteres ved hjelp av verdier ved dagsslutt eller månedsslutt. For dette formålet skal EBA ta hensyn til både

 - a) hvor mottakelig en komponent er for betydelige midlertidige reduksjoner i transaksjonsvolumer som kan føre til at risikoen for overdreven gjeldsoppbygging er underrepresentert på referansedatoen for rapportering, og
 - b) utvikling og resultater på internasjonalt plan.

EBA skal innen 28. juni 2021 framlegge utkastet til tekniske gjennomføringsstandarder omhandlet i dette nummeret for Kommisjonen, unntatt når det gjelder følgende:

 - a) Den uvektede kjernekapitalandelen, som skal framlegges innen 28. juni 2020.
 - b) Forpliktelsene fastsatt i artikkel 92a og 92b, som skal framlegges innen 28. juni 2020.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
 8. EBA skal i samsvar med dette nummeret vurdere kostnadene og fordelene som følger av rapporteringskravene fastsatt i Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU)

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

nr. 680/2014²⁸, og rapportere resultatene til Kommisjonen innen 28. juni 2020. Denne vurderingen skal særlig foretas i forbindelse med små og ikke-komplekse institusjoner. For disse formålene skal rapporten

- a) klassifisere institusjoner i kategorier på grunnlag av deres størrelse og kompleksitet samt virksomhetens art og risikonivå,
- b) for hver kategori av institusjoner beregne de rapporteringskostnadene som har påløpt i den relevante perioden for å oppfylle rapporteringskravene i gjennomføringsforordning (EU) nr. 680/2014, idet det tas hensyn til følgende prinsipper:
 - i) Rapporteringskostnadene skal beregnes som forholdet mellom rapporteringskostnadene og institusjonens samlede kostnader i den relevante perioden.
 - ii) Rapporteringskostnadene skal omfatte alle utgifter knyttet til gjennomføringen og den løpende driften av rapporteringssystemene, herunder utgifter til personale, IT-systemer, juridiske tjenester, regnskaps-, revisjons- og rådgivningstjenester.
 - iii) Den relevante perioden skal være hver ettårsperiode der institusjonene har pådratt seg rapporteringskostnader for å forberede gjennomføringen av rapporteringskravene i gjennomføringsforordning (EU) nr. 680/2014 og for å fortsette den løpende driften av rapporteringssystemene,
- c) vurdere om rapporteringskostnadene for hver kategori av institusjoner har stått i forhold til de fordelene rapporteringskravene gir i forbindelse med tilsyn,
- d) vurdere virkningene av et redusert rapporteringskrav på kostnader og tilsynseffektivitet, og
- e) gi anbefalinger om hvordan rapporteringskravene kan reduseres i det minste for små og ikke-komplekse institu-

sjoner, og for dette formålet skal EBA tilstrebe en forventet gjennomsnittlig kostnadsreduksjon på minst 10 %, men helst på 20 %. EBA skal særlig vurdere om

- i) rapporteringskravene i nr. 1 bokstav g) kan fravikes for små og ikke-komplekse institusjoner dersom heftelser på eiendeler ligger under en viss grense,
 - ii) rapporteringshyppigheten som kreves i henhold til nr. 1 bokstav a), c) og g), kan reduseres for små og ikke-komplekse institusjoner.
- EBA skal la utkast til tekniske gjennomføringsstandarder omhandlet i nr. 7 følge med denne rapporten.
9. Vedkommende myndigheter skal rådføre seg med EBA om hvorvidt andre institusjoner enn dem som er omhandlet i nr. 3 og 4, bør rapportere om finansiell informasjon på konsolidert grunnlag i samsvar med nr. 3, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) De aktuelle institusjonene rapporterer ikke allerede på konsolidert grunnlag.
 - b) De aktuelle institusjonene er omfattet av et regnskapsregelverk i samsvar med direktiv 86/635/EØF.
 - c) Finansiell rapportering anses som nødvendig for å få oversikt over risikoprofilen til disse institusjonenes virksomhet og over de systemrisikoene som de utgjør for finanssektoren eller realøkonomien, i samsvar med forordning (EU) nr. 1093/2010.

EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å angi hvilke formater og maler institusjonene omhandlet i første ledd skal anvende for de formålene som er fastsatt der.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i annet ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
 10. Dersom en vedkommende myndighet mener at opplysninger som ikke er omfattet av de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i nr. 7, er nødvendige for formålene som angis i nr. 5, skal den underrette EBA og ESRB om de utfyllende opplysningene som den anser det nødvendig å ta med i de tekniske gjennomføringsstandardene omhandlet i nevnte nummer.

²⁸ Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 680/2014 av 16. april 2014 om fastsettelse av tekniske gjennomføringsstandarder for institusjoners tilsynsrapportering i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 av 28.6.2014, s. 1).»

11. Vedkommende myndigheter kan fravike kravet om å framlegge datapunktene i de rapporteringsmalene som angis i de tekniske gjennomføringsstandardene omhandlet i denne artikkelen, dersom disse datapunktene overlapper hverandre. For dette formålet menes med overlappende datapunkter alle datapunkter som allerede er tilgjengelige for vedkommende myndigheter på annen måte enn gjennom innsamling av disse rapporteringsmalene, herunder dersom disse datapunktene kan innhentes fra data som allerede er tilgjengelige for vedkommende myndigheter i et annet format eller på et annet detaljnivå; vedkommende myndighet kan gi unntakene omhandlet i dette nummeret bare dersom de dataene som mottas, sammenstilles eller aggregeres ved hjelp av slike alternative metoder, er identiske med de datapunktene som ellers skulle rapporteres i samsvar med de respektive tekniske gjennomføringsstandardene.

Vedkommende myndigheter, krisehåndteringsmyndigheter og utpekte myndigheter skal, når det er mulig, utveksle data for å redusere rapporteringskravene. Bestemmelsene om utveksling av opplysninger og taushetsplikt som er fastsatt i avdeling VII kapittel I avsnitt II i direktiv 2013/36/EU, får anvendelse.

Artikkel 430a

Særlige rapporteringskrav

1. Institusjonene skal årlig rapportere følgende aggregerte data til vedkommende myndigheter for hvert av de nasjonale eiendomsmarkedene som de har eksponeringer mot:
 - a) Tap i forbindelse med eksponeringer som en institusjon har anerkjent boligeiendom som sikkerhet for, opp til den laveste verdien av den pantsatte delen og 80 % av markedsverdien eller 80 % av pantelånsverdien, med mindre noe annet er besluttet i henhold til artikkel 124 nr. 2.
 - b) De samlede tapene i forbindelse med eksponeringer som en institusjon har anerkjent boligeiendom som sikkerhet for, opp til den delen av eksponeringen som anses som fullt ut sikret med pant i boligeiendom i samsvar med artikkel 124 nr. 1.

- c) Eksponeringsverdien av alle utestående eksponeringer som en institusjon har anerkjent boligeiendom som sikkerhet for, begrenset til den delen som anses fullt ut sikret med pant i boligeiendom i samsvar med artikkel 124 nr. 1.
 - d) Tap i forbindelse med eksponeringer som en institusjon har anerkjent næringseiendom som sikkerhet for, opp til den laveste verdien av den pantsatte delen og 50 % av markedsverdien eller 60 % av pantelånsverdien, med mindre noe annet er besluttet i henhold til artikkel 124 nr. 2.
 - e) Samlede tap i forbindelse med eksponeringer som en institusjon har anerkjent næringseiendom som sikkerhet for, opp til den delen av eksponeringen som anses som fullt ut sikret med pant i næringseiendom i samsvar med artikkel 124 nr. 1.
 - f) Eksponeringsverdien av alle utestående eksponeringer som en institusjon har anerkjent næringseiendom som sikkerhet for, begrenset til den delen som anses som fullt ut sikret med pant i næringseiendom i samsvar med artikkel 124 nr. 1.
2. Dataene omhandlet i nr. 1 skal rapporteres til vedkommende myndighet i den aktuelle institusjonens hjemstat. Dersom en institusjon har en filial i en annen medlemsstat, skal også dataene som gjelder denne filialen, rapporteres til vedkommende myndigheter i vertsstaten. Dataene skal rapporteres særskilt for hvert av eiendomsmarkedene i Unionen som den aktuelle institusjonen har eksponeringer i.
3. Vedkommende myndigheter skal hvert år i samlet form offentliggjøre dataene omhandlet i nr. 1 bokstav a)–f), sammen med historiske data, dersom slike er tilgjengelige. En vedkommende myndighet skal på anmodning fra en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat eller fra EBA oversende nærmere opplysninger om forholdene på markedet for boligeiendom eller næringseiendom i denne medlemsstaten.

Artikkel 430b

Særlige rapporteringskrav for markedsrisiko

1. Fra datoen for anvendelse av den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 461a skal

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- institusjoner som verken oppfyller vilkårene i artikkel 94 nr. 1 eller vilkårene i artikkel 325a nr. 1, for alle sine posisjoner i handelsporteføljen og alle sine posisjoner utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko, rapportere resultatene av beregningene basert på den alternative standardmetoden omhandlet i tredje del avdeling IV kapittel 1a på samme grunnlag som slike institusjoner rapporterer forpliktelsene fastsatt i artikkel 92 nr. 3 bokstav b) i) og bokstav c).
2. Institusjoner omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen skal separat rapportere beregningene angitt i artikkel 325c nr. 2 bokstav a)–c) for porteføljen med alle posisjoner i handelsporteføljen eller posisjoner utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko og varerisiko.
 3. I tillegg til kravet i nr. 1 i denne artikkelen skal institusjonene fra utgangen av en treårssperiode etter ikrafttredelsesdatoen for de siste tekniske reguleringsstandardene nevnt i artikkel 325bd nr. 7, artikkel 325be nr. 3, artikkel 325bf nr. 9 og artikkel 325bg nr. 4, for de posisjonene som er tildelt til meglerbord for hvilke de har fått tillatelse fra vedkommende myndigheter til å benytte den alternative metoden med interne modeller i samsvar med artikkel 325az nr. 2, rapportere resultatene av beregningene basert på den metoden som angis i tredje del avdeling IV kapittel 1b, på samme grunnlag som slike institusjoner rapporterer forpliktelsene fastsatt i artikkel 92 nr. 3 bokstav b) i) og bokstav c).
 4. Ved anvendelsen av rapporteringskravet i nr. 3 i denne artikkelen skal institusjonene rapportere separat de beregningene som angis i artikkel 325ba nr. 1 bokstav a) i) og ii) og bokstav b) i) og ii), for porteføljen av alle posisjoner i handelsporteføljen eller posisjoner utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko og varerisiko, og som er tildelt til meglerbord for hvilke institusjonen har fått tillatelse av vedkommende myndigheter til å anvende den alternative metoden med interne modeller i samsvar med artikkel 325az nr. 2.
 5. Institusjonene kan kombinere metodene i nr. 1 og 3 innenfor en gruppe, forutsatt at beregningen i henhold til metoden omhandlet i nr. 1 ikke overstiger 90 % av den samlede beregningen. Ellers skal institusjonen benytte metoden nevnt i nr. 1 for alle sine posisjoner i handelsporteføljen og alle sine posisjoner utenfor handelsporteføljen som er utsatt for valutarisiko eller varerisiko.
 6. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette de ensartede rapporteringsmalene, instruksjonene og metodene for anvendelsen av malene, rapporteringshyppighet og -datoer, definisjonene og de IT-løsningene som skal anvendes til rapporteringen omhandlet i denne artikkelen.

Eventuelle nye rapporteringskrav som fastsettes i slike tekniske gjennomføringsstandarder, skal ikke få anvendelse før seks måneder etter at de trer i kraft.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 30. juni 2020.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 430c

Gjennomførbarhetsrapport om det integrerte rapporteringssystemet

1. EBA skal utarbeide en gjennomførbarhetsrapport om utviklingen av et ensartet og integrert system for innsamling av statistiske data, krisehåndteringsdata og tilsynsdata, og skal rapportere sine resultater til Kommisjonen innen 28. juni 2020.
2. Ved utarbeidningen av gjennomførbarhetsrapporten skal EBA involvere vedkommende myndigheter og de myndighetene som har ansvar for innskuddsgarantiordninger og krisehåndtering, og særlig ESSB. Rapporten skal ta hensyn til ESSBs tidligere arbeid knyttet til integrert datainnsamling, og skal baseres på en samlet nytte- og kostnadsanalyse som omfatter minst følgende:
 - a) En oversikt over mengden og omfanget av de aktuelle dataene som vedkommende myndigheter har samlet inn i sine jurisdiksjoner, og over deres opprinnelse og detaljnivå.
 - b) Opprettelse av en standardkatalog med de dataene som skal samles inn, for å øke tilnærmingen av rapporteringskrav når det gjelder regelmessige rapporteringsforpliktelser, og for å unngå unødvendige forespørsler.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- c) Opprettelse av en felles komité, der i det minste EBA og ESSB deltar, for utvikling og gjennomføring av det integrerte rapporteringssystemet.
- d) Gjennomførbarheten og en mulig utforming av et sentralt datainnsamlingssted for det integrerte rapporteringssystemet, herunder krav om å sikre strengt fortrolig behandling av de innsamlede dataene, sterk autentisering og styring av tilgangsrett til systemet samt cybersikkerhet, som
 - i) inneholder et sentralt dataregister med alle statistiske data, krisehåndteringsdata og tilsynsdata med nødvendig detaljnivå og hyppighet for den aktuelle institusjonen, og oppdateres når det er nødvendig,
 - ii) fungerer som et kontaktpunkt for vedkommende myndigheter, der de mottar, behandler og samler alle dataforespørsler, der forespørsler kan sammenlignes med allerede innsamlede rapporterte data, og som gjør gir vedkommende myndigheter rask tilgang til de etterspurte opplysningene,
 - iii) gir ytterligere støtte til vedkommende myndigheter for overføring av dataforespørsler til institusjonene, og registrerer de etterspurte dataene i det sentrale dataregisteret,
 - iv) har en samordnende rolle for utveksling av opplysninger og data mellom vedkommende myndigheter, og
 - v) tar hensyn til vedkommende myndigheters saksbehandling og prosesser og overfører dem til et standardisert system.
- 3. Innen ett år etter at rapporten omhandlet i denne artikkelen er framlagt, skal Kommissjonen, dersom det er relevant, og idet det tas hensyn til EBAs gjennomførbarhetsrapport, framlegge for Europaparlamentet og Rådet et forslag til regelverk om opprettelse av et standardisert og integrert rapporteringssystem for rapporteringskrav.

119) Åttende del skal lyde:

«ÅTTENDE DEL INSTITUSJONERS OFFENTLIGGJØ- RINGSPLIKT

AVDELING I

ALMINNELIGE PRINSIPPER

Artikkel 431

Opplysningskrav og retningslinjer

1. Institusjonene skal offentliggjøre opplysningene omhandlet i avdeling II og III i samsvar med bestemmelsene i denne avdelingen, med forbehold for unntakene omhandlet i artikkel 432.
2. Institusjoner som i henhold til tredje del har fått tillatelse av vedkommende myndigheter til å anvende instrumentene og metodene som er omhandlet i avdeling III i denne delen, skal offentliggjøre opplysningene som angis der.
3. Ledelsesorganet eller den øverste ledelsen skal vedta formelle retningslinjer for å oppfylle opplysningskravene som er fastsatt i denne delen, og innføre og opprettholde interne prosesser, systemer og kontroller for å verifisere at institusjonenes opplysninger er hensiktsmessige og i samsvar med kravene i denne delen. Minst ett medlem av ledelsesorganet eller den øverste ledelsen skal skriftlig bekrefte at den aktuelle institusjonen har gitt de opplysningene som kreves i henhold til denne delen, i samsvar med de formelle retningslinjene og de interne prosessene, systemene og kontrollene. Den skriftlige bekreftelsen og de viktigste faktorene i institusjonens formelle retningslinjer for å oppfylle opplysningskravene skal inngå i institusjonenes opplysninger.

Opplysninger som skal offentliggjøres i samsvar med denne delen, skal være underlagt det samme internkontrollnivået som gjelder for den ledelsesrapporten som inngår i institusjonens finansielle rapport.

Institusjonene skal også ha retningslinjer for å kontrollere at opplysningene de meddeler, gir markedsdeltakerne et fullstendig bilde av risikoprofilen. Dersom institusjoner mener at de opplysningene som kreves i henhold til denne delen, ikke gir markedsdeltakerne et fullstendig bilde av risikoprofilen, skal de offentliggjøre opplysninger ut over de opplysningene som kreves i henhold til denne delen. Institusjoner skal likevel bare offentliggjøre opplysninger som er vesentlige, og som ikke er for-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

retningshemmeligheter eller fortrolige opplysninger i henhold til artikkel 432.

4. Alle kvantitative opplysninger skal ledsages av kvalitative opplysninger og andre tilleggsopplysninger som kan være nødvendige for at brukerne av disse opplysningene skal kunne forstå de kvantitative opplysningene, med særlig angivelse av vesentlige endringer i opplysningene sammenlignet med de tidligere offentliggjorte opplysningene.
5. Institusjonene skal på anmodning kunne forklare sine beslutninger om kredittvurdering overfor SMB-er og andre foretak som søker om lån, samt gi en skriftlig forklaring dersom det anmodes om dette. Administrasjonskostnadene for denne forklaringen skal stå i forhold til lånets størrelse.

Artikkel 432

Uvesentlige opplysninger, forretningshemmeligheter eller fortrolige opplysninger

1. Med unntak av opplysningene fastsatt i artikkel 435 nr. 2 bokstav c) og i artikkel 437 og 450 kan institusjonene unnlate å offentliggjøre en eller flere av opplysningene oppført i avdeling II og III dersom de opplysningene som gis ved slik offentliggjøring, ikke anses som vesentlige.

Opplysninger som offentliggjøres, skal anses som vesentlige dersom utelatelse av eller feil i slike opplysninger vil kunne endre eller påvirke vurderinger eller beslutninger for en bruker som stoler på opplysningene for å treffe økonomiske beslutninger.

EBA skal i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 utstede retningslinjer for hvordan institusjonene skal anvende vesentlighetsprinsippet i forbindelse med opplysningskravene i avdeling II og III.

2. Institusjonene kan også utelate en eller flere av de opplysningene som er omhandlet i avdeling II og III, dersom disse opplysningene anses som forretningshemmeligheter eller som fortrolige i henhold til dette nummeret, unntatt opplysninger omhandlet i artikkel 437 og 450.

Opplysninger skal anses som forretningshemmeligheter dersom offentliggjøring av dem ville undergrave institusjonens konkurransemessige stilling. Forretningshemmeligheter kan omfatte opplysninger

om produkter eller systemer som, dersom de blir kjent for konkurrenter, ville føre til at en institusjons investeringer i disse produktene eller systemene ble mindre verdifulle.

Opplysninger skal anses som fortrolige dersom det foreligger forpliktelser overfor kunder eller andre motparter som gjør at institusjonen må behandle opplysningene fortrolig.

EBA skal i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 utstede retningslinjer for hvordan institusjonene skal anvende forretningshemmeligheter og fortrolige opplysninger i forbindelse med opplysningskravene i avdeling II og III.

3. I unntakstilfellene omhandlet i nr. 2 skal vedkommende institusjon i sine offentliggjorte opplysninger angi at visse opplysninger ikke er gitt, og grunnen til dette, samt offentliggjøre mer generelle opplysninger om emnet som er omfattet av opplysningskravet, bortsett fra når selve emnet anses som en forretningshemmelighet eller som fortrolig.

Artikkel 433

Offentliggjøringens hyppighet og omfang

Institusjonene skal offentliggjøre de opplysningene som kreves i henhold til avdeling II og III, på den måten som er angitt i artikkel 433a, 433b og 433c.

Den årlige offentliggjøringen skal finne sted samme dag som institusjonene offentliggjør årsregnskapet eller så snart som mulig deretter.

Halvårlig og kvartalsvis offentliggjøring skal finne sted samme dag som institusjonene offentliggjør sine finansielle rapporter for den tilsvarende perioden, dersom det er relevant, eller så snart som mulig deretter.

En eventuell forsinkelse mellom datoen for offentliggjøring av de opplysningene som kreves i henhold til denne delen, og de relevante finansregnskapene, skal være rimelig og uansett ikke overskride den fristen som vedkommende myndigheter har fastsatt i henhold til artikkel 106 i direktiv 2013/36/EU.

Artikkel 433a

Store institusjoners offentliggjøringsplikt

1. Store institusjoner skal offentliggjøre opplysningene som er angitt nedenfor, med følgende hyppighet:
 - a) Alle opplysninger som kreves i henhold til denne delen, hvert år.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- b) Hvert halvår for opplysningene omhandlet i
 - i) artikkel 437 bokstav a),
 - ii) artikkel 438 bokstav e),
 - iii) artikkel 439 bokstav e)–l),
 - iv) artikkel 440,
 - v) artikkel 442 bokstav c), e), f) og g),
 - vi) artikkel 444 bokstav e),
 - vii) artikkel 445,
 - viii) artikkel 448 nr. 1 bokstav a) og b),
 - ix) artikkel 449 bokstav j)–l),
 - x) artikkel 451 nr. 1 bokstav a) og b),
 - xi) artikkel 451a nr. 3,
 - xii) artikkel 452 bokstav g),
 - xiii) artikkel 453 bokstav f)–j),
 - xiv) artikkel 455 bokstav d), e) og g).
- c) Hvert kvartal for opplysningene omhandlet i
 - i) artikkel 438 bokstav d) og h),
 - ii) nøkkeltallene nevnt i artikkel 447,
 - iii) artikkel 451a nr. 2.
- 2. Som unntak fra nr. 1 skal store institusjoner som ikke er G-SII-er, og som er ikke-børsnoterte institusjoner, offentliggjøre opplysningene som angis nedenfor, med følgende hyppighet:
 - a) Alle opplysninger som kreves i denne delen, hvert år.
 - b) Nøkkeltallene som er nevnt i artikkel 447, hvert halvår.
- 3. Store institusjoner som omfattes av artikkel 92a eller 92b, skal offentliggjøre de opplysningene som kreves i henhold til artikkel 437a, hvert halvår, unntatt nøkkeltallene nevnt i artikkel 447 bokstav h), som skal offentliggjøres kvartalsvis.

Artikkel 433b

Små og ikke-komplekse institusjoners offentliggjøringsplikt

- 1. Små og ikke-komplekse institusjoner skal offentliggjøre opplysningene som angis nedenfor, med følgende hyppighet:
 - a) Årlig for opplysningene omhandlet i
 - i) artikkel 435 nr. 1 bokstav a), e) og f),
 - ii) artikkel 438 bokstav d),
 - iii) artikkel 450 nr. 1 bokstav a)–d) og h)–j).
 - b) Nøkkeltallene som er nevnt i artikkel 447, hvert halvår.
- 2. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen skal små og ikke-komplekse institusjoner som er ikke-børsnoterte institusjoner, årlig offentliggjøre nøkkeltallene nevnt i artikkel 447.

Artikkel 433c

Andre institusjoners offentliggjøringsplikt

- 1. Institusjoner som ikke omfattes av artikkel 433a eller 433b, skal offentliggjøre opplysningene nedenfor med følgende hyppighet:
 - a) Alle opplysninger som kreves i henhold til denne delen, hvert år.
 - b) Nøkkeltallene som er nevnt i artikkel 447, hvert halvår.
- 2. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen skal andre institusjoner som er ikke-børsnoterte institusjoner, offentliggjøre følgende opplysninger hvert år:
 - a) Artikkel 435 nr. 1 bokstav a), e) og f).
 - b) Artikkel 435 nr. 2 bokstav a)–c).
 - c) Artikkel 437 bokstav a).
 - d) Artikkel 438 bokstav c) og d).
 - e) Nøkkeltallene nevnt i artikkel 447.
 - f) Artikkel 450 nr. 1 bokstav a)–d) og h)–k).

Artikkel 434

Offentliggjøringsmetode

- 1. Institusjonene skal offentliggjøre alle opplysninger som kreves i henhold til avdeling II og III, elektronisk og gjennom samme medium eller på samme sted. Dette mediet eller stedet skal være et frittstående dokument som gir brukerne av disse opplysningene lett tilgang til tilsynsopplysninger, eller et særskilt avsnitt, som inngår i eller tilføyes til institusjonens finansregnskap eller finansielle rapporter som inneholder de påkrevde opplysningene, og som disse brukerne lett kan identifisere.
- 2. Institusjonene skal på sitt nettsted eller, dersom de ikke har et slikt, på et annet egnet sted, gjøre tilgjengelig et arkiv over de opplysningene som skal offentliggjøres i samsvar med denne delen. Dette arkivet skal være tilgjengelig i et tidsrom som minst skal tilsvare lagringsperioden fastsatt i nasjonal rett for opplysninger som inngår i institusjonenes finansielle rapporter.

Artikkel 434a

Ensartede formater for offentliggjøring

EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som angir ensartede formater for offentliggjøring, og tilhørende instruksjoner for offentliggjøring av opplysningene som kreves i henhold til avdeling II og III.

Disse ensartede formatene for offentliggjøring skal gi tilstrekkelig omfattende og sammenlignbare opplysninger til at brukerne av

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

disse opplysningene kan vurdere institusjonenes risikoprofiler og deres overholdelse av kravene i første til sjuende del. For å gjøre det lettere å sammenligne opplysninger skal de tekniske gjennomføringsstandardene i størst mulig grad sikre at formatene for offentliggjøring er i samsvar med internasjonale standarder for offentliggjøring.

Ensartede formater skal offentliggjøres i tabellform når det er hensiktsmessig.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommissjonen innen 28. juni 2020.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta disse tekniske gjennomføringsstandardene i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AVDELING II

TEKNISKE KRITERIER FOR GJENNOMSIKTIGHET OG OFFENTLIGGJØRING

Artikkel 435

Offentliggjøring av mål og retningslinjer for risikostyring

1. Institusjonene skal offentliggjøre sine mål og retningslinjer for risikostyring for hver enkelt risikokategori, herunder risikoer som omhandles i denne avdelingen. Disse opplysningene skal omfatte
 - a) strategiene og prosessene for å styre disse risikokategoriene,
 - b) den relevante risikostyringsfunksjonens struktur og organisasjon, herunder opplysninger om dens myndighet, fullmakter og ansvar i henhold til institusjonens stiftelsesdokument og vedtekter,
 - c) omfanget og arten av systemer for risikorapportering og -måling,
 - d) retningslinjene for sikring og reduksjon av risiko samt strategiene og prosessene for kontroll med sikrings- og risikoreduksjonstiltakenes løpende effektivitet,
 - e) en erklæring godkjent av ledelsesorganet om at den aktuelle institusjonens risikostyringsordninger er tilfredsstillende, der det forsikres om at de innførte risikostyringssystemene er hensiktsmessige med hensyn til institusjonens profil og strategi,
 - f) en kortfattet risikoerklæring godkjent av ledelsesorganet med en kort beskrivelse av den aktuelle institusjonens overordnede risikoprofil i tilknytning til

dens forretningsstrategi. Denne erklæringen skal inneholde

- i) viktige forholdstall og nøkkeltall som gir eksterne interessenter et fullstendig bilde av institusjonens risikostyring, herunder av hvordan institusjonens risikoprofil samvirker med den risikotoleransen som ledelsesorganet har fastsatt,
 - ii) opplysninger om gruppeinterne transaksjoner og transaksjoner med nærstående parter som kan ha en vesentlig innvirkning på den konsoliderte gruppens risikoprofil.
2. Institusjonene skal offentliggjøre følgende opplysninger om styringsordninger:
 - a) Antall styreverv som innehas av medlemmer av ledelsesorganet.
 - b) Ansettelsespolitikken for medlemmer av ledelsesorganet og deres faktiske kunnskap, faglige kompetanse og ekspertise.
 - c) Strategien for mangfold ved utvelging av medlemmer av ledelsesorganet, målsettinger for denne strategien samt i hvilket omfang disse målsettingene er nådd.
 - d) Hvorvidt institusjonen har nedsatt en separat risikokomiteé, og hvor mange ganger risikokomiteen har holdt møte.
 - e) En beskrivelse av informasjonsstrømmen som gjelder risiko, til ledelsesorganet.

Artikkel 436

Offentliggjøring av virkeområdet

Institusjonene skal offentliggjøre følgende opplysninger om virkeområdet for denne forordningen:

- a) Navnet på den institusjonen som denne forordningen får anvendelse på.
- b) En avstemming mellom det konsoliderte regnskapet som er utarbeidet i samsvar med gjeldende regnskapsregelverk, og det konsoliderte regnskapet som er utarbeidet i samsvar med kravene til konsolidering for tilsynsformål i henhold til første del avdeling II avsnitt 2 og 3; denne avstemmingen skal vise forskjellene mellom konsolideringen for regnskapsformål og for tilsynsformål samt hvilke juridiske personer som omfattes av konsolideringen for tilsynsformål, dersom den avviker fra konsolideringen for regnskapsformål; av beskrivelsen av de juridiske personene som omfattes av

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- konsolideringen for tilsynsformål, skal det framgå hvilken metode som er anvendt for denne konsolideringen, dersom den skiller seg fra regnskapskonsolideringsmetoden, og hvorvidt disse juridiske personene er fullt eller forholdsmessig konsolidert, samt hvorvidt innehavene i disse juridiske personene trekkes fra ansvarlig kapital.
- c) En inndeling av eiendeler og forpliktelser i det konsoliderte regnskapet som er utarbeidet i samsvar med kravene til konsolidering for tilsynsformål i henhold til første del avdeling II avsnitt 2 og 3, inndelt etter risikotype som omhandlet i denne delen.
 - d) En avstemming som viser de viktigste årsakene til forskjeller mellom de balanseførte verdiene i regnskapene ved konsolidering for tilsynsformål som definert i første del avdeling II avsnitt 2 og 3, og eksponeringsbeløpet som anvendes for tilsynsformål; denne avstemmingen skal utfylles med kvalitative opplysninger om de viktigste årsakene til forskjeller.
 - e) For eksponeringer i eller utenfor handelsporteføljen som justeres i samsvar med artikkel 34 og artikkel 105, en oppdeling av beløpene for de grunnleggende bestanddelene av en institusjons forsvarlige verdsettingsjustering etter risikotype, og summen av de grunnleggende elementene separat for posisjoner i og utenfor handelsporteføljen.
 - f) Eventuelle nåværende eller forventede vesentlige praktiske eller juridiske hindringer for rask overføring av ansvarlig kapital eller tilbakebetaling av forpliktelser mellom morforetaket og dets datterforetak.
 - g) Det samlede beløpet for den eventuelle negative differansen mellom det fastsatte beløpet for ansvarlig kapital og den faktiske ansvarlige kapitalen i alle datterforetak som ikke omfattes av konsolideringen, samt navnene på disse datterforetakene.
 - h) De omstendighetene som ligger til grunn for anvendelsen av unntaket omhandlet i artikkel 7 eller den individuelle konsolideringsmetoden fastsatt i artikkel 9, dersom det er relevant.
- nekapitalposter, tilleggskapitalposter samt filtrene og fradragene som anvendes på institusjonens ansvarlige kapital i henhold til artikkel 32–36, 56, 66 og 79, og balansen i institusjonens reviderte regnskaper.
- b) En beskrivelse av hovedtrekkene ved ren kjernekapital-instrumentene, de andre godkjente kjernekapitalinstrumentene og tilleggskapitalinstrumentene som er utstedt av institusjonen.
 - c) De fullstendige vilkårene for alle ren kjernekapital-instrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter og tilleggskapitalinstrumenter.
 - d) En separat offentliggjøring av arten av og beløpene for følgende:
 - i) Hvert regulatoriske filter som anvendes i henhold til artikkel 32–35.
 - ii) Poster som er fratrukket i henhold til artikkel 36, 56 og 66.
 - iii) Poster som ikke er fratrukket i henhold til artikkel 47, 48, 56, 66 og 79.
 - e) En beskrivelse av alle begrensninger som anvendes ved beregningen av ansvarlig kapital i henhold til denne forordningen, samt alle instrumenter, regulatoriske filtre og fradrag som disse begrensningene får anvendelse på.
 - f) En fullstendig forklaring av grunnlaget for beregningen av kapitaldekningsprosenter som er beregnet ved hjelp av ansvarlig kapitalposter fastsatt på et annet grunnlag enn det som er fastsatt i denne forordningen.

Artikkel 437a

Offentliggjøring av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld

Institusjoner som omfattes av artikkel 92a eller 92b, skal offentliggjøre følgende opplysninger om ansvarlig kapital og konvertibel gjeld:

- a) Den ansvarlige kapitalens og den konvertible gjeldens sammensetning, løpetid og hovedtrekk.
- b) Den konvertible gjeldens prioritet i kreditorhierarkiet.
- c) Det samlede beløpet for hver utstedelse av konvertibel gjeld-instrumenter som er omhandlet i artikkel 72b, og beløpet for de utstedelsene som inngår i konvertibel gjeldposter innenfor grensene fastsatt i artikkel 72b nr. 3 og 4.
- d) Det samlede beløpet for utelukkede forpliktelser omhandlet i artikkel 72a nr. 2.

Artikkel 437

Offentliggjøring av ansvarlig kapital

Institusjonene skal offentliggjøre følgende opplysninger om ansvarlig kapital:

- a) En fullstendig avstemming mellom ren kjernekapitalposter, andre godkjente kjer-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Artikkel 438

Offentliggjøring av krav til ansvarlig kapital og risikovektede eksponeringsbeløp

Institusjonene skal offentliggjøre følgende opplysninger om oppfyllelsen av kravene i artikkel 92 i denne forordningen og kravene i artikkel 73 og i artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2013/36/EU:

- a) Et sammendrag av institusjonens metode for å vurdere om dens ansvarlige kapital er tilstrekkelig for å understøtte nåværende og framtidig virksomhet.
- b) Verdien av tilleggskrav til ansvarlig kapital på grunnlag av tilsynsprosessen som er omhandlet i artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2013/36/EU, og dets sammensetning med hensyn til ren kjernekapitalinstrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter og tilleggskapitalinstrumenter.
- c) På anmodning fra den relevante vedkommende myndighet, resultatet av institusjonens interne kapitalvurderingsprosess.
- d) Det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet og det tilsvarende samlede kravet til ansvarlig kapital fastsatt i samsvar med artikkel 92, inndelt i de ulike risikokategoriene som angis i tredje del, og eventuelt en forklaring av hvordan anvendelsen av nedre grenser for kapital og manglende fradrag av poster fra ansvarlig kapital påvirker beregningen av ansvarlig kapital og de risikovektede eksponeringsbeløpene.
- e) Eksponeringene i og utenfor balansen, de risikovektede eksponeringsbeløpene og tilknyttede forventede tapte beløp for hver kategori av spesialiserte utlån i tabell 1 i artikkel 153 nr. 5, og eksponeringene i og utenfor balansen og risikovektede eksponeringsbeløp for de kategoriene av egenkapitalposisjoner som angis i artikkel 155 nr. 2.
- f) Eksponeringsverdien og det risikovektede eksponeringsbeløpet for ansvarlig kapitalinstrumenter som innehas i forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak eller forsikringsholdingselskap, som institusjonene ikke trekker fra sin ansvarlige kapital i samsvar med artikkel 49 når de beregner sine kapitalkrav på individuelt, delkonsolidert og konsolidert grunnlag.
- g) Det finansielle konglomeratets krav om ytterligere ansvarlig kapital og dets kapitaldekning beregnet i samsvar med artikkel 6 i direktiv 2002/87/EF og vedlegg I til

nevnte direktiv når metode 1 eller 2 i nevnte vedlegg anvendes.

- h) De variasjonene i de risikovektede eksponeringsbeløpene i den inneværende offentliggjøringsperioden sammenlignet med den umiddelbart foregående offentliggjøringsperioden, som følger av bruken av interne modeller, herunder en oversikt over de viktigste årsakene til disse variasjonene.

Artikkel 439

Offentliggjøring av motpartsrisikoeksponeringer

Institusjonene skal offentliggjøre følgende opplysninger om sine motpartsrisikoeksponeringer som omhandlet i tredje del avdeling II kapittel 6:

- a) En beskrivelse av metoden som er anvendt for å fastsette ansvarlig kapital og kredittgrenser for motpartsrisikoeksponeringer, herunder metoder for å fastsette disse grensene for eksponeringer mot sentrale motparter.
- b) En beskrivelse av retningslinjer knyttet til garantier og andre kredittrisikoreduerende tiltak, for eksempel retningslinjer for sikkerhetsstillelse og opprettelse av kredittreserver.
- c) En beskrivelse av retningslinjer med hensyn til generell feil vei-risiko og spesifikk feil vei-risiko som definert i artikkel 291.
- d) Beløpet for den sikkerheten som institusjonen vil måtte stille dersom dens kredittvurdering ble nedjustert.
- e) Beløpet for atskilt og ikke-atskilt sikkerhet som er mottatt og stilt for hver type sikkerhet, videre fordelt på sikkerhet brukt til derivattransaksjoner og verdipapirfinansieringstransaksjoner.
- f) For derivattransaksjoner: eksponeringsverdiene før og etter virkningen av kredittrisikoreduksjonen som fastsatt i henhold til metodene som angis i tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 3–6, avhengig av hvilken metode som er anvendt, og de tilknyttede risikoeksponeringsbeløpene fordelt etter gjeldende metode.
- g) For verdipapirfinansieringstransaksjoner: eksponeringsverdiene før og etter virkningen av kredittrisikoreduksjonen som fastsatt i henhold til metodene som angis i tredje del avdeling II kapittel 4 og 6, avhengig av hvilken metode som er anvendt, og

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

de tilknyttede risikoeksponeringsbeløpene fordelt etter gjeldende metode.

- h) Eksponeringsverdiene etter at det er tatt hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjon og tilknyttede risikoeksponeringer for kapitalkrav for kredittverdijustering, separat for hver metode som angitt i tredje del avdeling VI.
- i) Eksponeringsverdien mot sentrale motparter og de tilknyttede risikoeksponeringene som omfattes av tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 9, separat for kvalifiserte og ikke-kvalifiserte sentrale motparter, og inndelt etter eksponeringstype.
- j) Kredittderivattransaksjoners nominelle beløp og virkelige verdi; kredittderivattransaksjoner skal inndeles etter produkttype; innenfor hver produkttype skal kredittderivattransaksjoner videre fordeles på kredittbeskyttelse som er kjøpt, og kredittbeskyttelse som er solgt.
- k) Alfaestimatet dersom institusjonen har fått tillatelse av vedkommende myndigheter til å benytte sitt eget alfaestimat i samsvar med artikkel 284 nr. 9.
- l) Separat, opplysningene omhandlet i artikkel 444 bokstav e) og artikkel 452 bokstav g).
- m) For institusjoner som benytter metodene i tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 4 og 5: størrelsen på deres derivatvirksomhet i og utenfor balansen som beregnet i samsvar med artikkel 273a nr. 1 eller 2, alt etter hva som er relevant.

Dersom sentralbanken i en medlemsstat gir likviditetsstøtte i form av transaksjoner med bytte av sikkerheter, kan vedkommende myndighet unnta institusjoner fra kravene i første ledd bokstav d) og e) dersom den anser at offentliggjøringen av de opplysningene som omhandles der, kan avsløre at det er gitt likviditetsstøtte i en kisesituasjon. For dette formålet skal vedkommende myndighet fastsette hensiktsmessige terskler og objektive kriterier.

Artikkel 440

Offentliggjøring av motsykliske kapitalbuffer

Institusjoner skal offentliggjøre følgende opplysninger om sin overholdelse av kravet om en motsyklisk kapitalbuffer som omhandlet i avdeling VII kapittel 4 i direktiv 2013/36/EU:

- a) Den geografiske fordelingen av deres kreditteksponerings eksponeringsbeløp og

risikovektede eksponeringsbeløp som brukes som grunnlag for beregningen av deres motsykliske kapitalbuffer.

- b) Størrelsen på institusjonenes motsykliske kapitalbuffer.

Artikkel 441

Offentliggjøring av indikatorer på global systemviktighet

G-SII-er skal hvert år offentliggjøre verdiene av indikatorene som benyttes til å beregne institusjonenes poengsum i samsvar med den identifiseringsmetoden som er omhandlet i artikkel 131 i direktiv 2013/36/EU.

Artikkel 442

Offentliggjøring av eksponeringer for kredittrisiko og forringelsesrisiko

Institusjonene skal offentliggjøre følgende opplysninger om sine eksponeringer for kredittrisiko og forringelsesrisiko:

- a) Virkeområdet og definisjonene som de bruker for regnskapsformål av «forfalt» og «falt i verdi», og eventuelle forskjeller mellom definisjonene av «forfalt» og «misligholdt» for regnskaps- og tilsynsformål.
- b) En beskrivelse av de tilnæringsmåtene og metodene som er vedtatt for å fastsette spesifikke og generelle kredittrisikojusteringer.
- c) Opplysninger om verdien av og kvaliteten på ikke-misligholdte eksponeringer, misligholdte eksponeringer og henstandseksponeringer for lån, gjeldsinstrumenter og eksponeringer utenfor balansen, herunder tilknyttet akkumulert verdifall, avsetninger og negative endringer i virkelig verdi som følge av kredittrisiko og verdien av mottatt sikkerhet og finansielle garantier.
- d) En aldersfordelingsanalyse av forfalte eksponeringer.
- e) Brutto balanseført verdi av både misligholdte og ikke-misligholdte eksponeringer, akkumulerte spesifikke og generelle kredittrisikojusteringer, akkumulerte avskrivninger av disse eksponeringene og netto balanseført verdi og deres fordeling på geografiske områder og bransjer, og for lån, gjeldsinstrumenter og eksponeringer utenfor balansen.
- f) Endringer i bruttoverdien av misligholdte eksponeringer i og utenfor balansen, herunder minst opplysninger om åpnings- og avslutningsbalansene for disse eksponeringene, bruttoverdien av eventuelle ekspone-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

ringer som er tilbakeført til status som ikke misligholdt, eller som har vært gjenstand for en avskrivning.

- g) Fordelingen av lån og gjeldsinstrumenter etter gjenværende løpetid.

Artikkel 443

Offentliggjøring av eiendeler med og uten heftelser

Institusjonene skal offentliggjøre opplysninger om sine beheftede og ubeheftede eiendeler. For disse formålene skal institusjonene anvende den balanseførte verdien for hver eksponeringskategori oppdelt etter eidendelenes kvalitet og den samlede balanseførte verdien som er beheftet og ubeheftet. Offentliggjøring av opplysninger om beheftede og ubeheftede eiendeler skal ikke avsløre likviditetsstøtte som er gitt av sentralbanker i en krisesituasjon.

Artikkel 444

Offentliggjøring av anvendelsen av standardmetoden

Institusjoner som beregner sine risikovektede eksponeringsbeløp i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 2, skal offentliggjøre følgende opplysninger for hver av eksponeringskategoriene angitt i artikkel 112:

- a) Navnene på de utpekte eksterne kredittvurderingsinstitusjonene og eksportkreditbyråene samt grunnene til eventuelle endringer av disse i offentliggjøringsperioden.
- b) Eksponeringskategoriene som de enkelte eksterne kredittvurderingsinstitusjonene og eksportkreditbyråene blir anvendt for.
- c) En beskrivelse av framgangsmåten som anvendes for å overføre kredittvurderinger av utstedere og emisjoner til poster som ikke omfattes av handelsporteføljen.
- d) Sammenhengen mellom den eksterne kredittvurderingen for hver utpekt ekstern kredittvurderingsinstitusjon eller hvert eksportkreditbyrå og de risikovektene som tilsvarer de risikoklassene som er angitt i tredje del avdeling II kapittel 2, idet det tas hensyn til at det ikke er nødvendig å gi disse opplysningene dersom institusjonene overholder den innplasseringen som er offentliggjort av EBA.
- e) Eksponeringsverdiene og eksponeringsverdiene etter kredittrisikoreduksjon for hver risikoklasse som angitt i tredje del avdeling II kapittel 2, etter eksponeringska-

tegori, samt de eksponeringsverdiene som trekkes fra ansvarlig kapital.

Artikkel 445

Offentliggjøring av markedsrisikoeksponeringer

Institusjoner som beregner sine krav til ansvarlig kapital i samsvar med artikkel 92 nr. 3 bokstav b) og c), skal opplyse om disse kravene separat for hver risiko som omhandles i de nevnte numrene. Dessuten skal det separat opplyses om kravene til ansvarlig kapital for den spesifikke renterisikoen i verdipapiriseringssposisjoner.

Artikkel 446

Offentliggjøring av styring av operasjonell risiko

Institusjonene skal gi følgende opplysninger om sin styring av operasjonell risiko:

- a) Metodene for vurdering av kravene til ansvarlig kapital for operasjonell risiko som institusjonen er kvalifisert for.
- b) En beskrivelse av metoden angitt i artikkel 312 nr. 2 dersom institusjonen anvender den, som skal omfatte en drøfting av de relevante interne og eksterne faktorene som tas i betraktning i institusjonens metode med avansert måling.
- c) I tilfelle av delvis bruk, skal de ulike metodenes omfang og dekning beskrives.

Artikkel 447

Offentliggjøring av nøkkeltall

Institusjonene skal offentliggjøre følgende nøkkeltall i tabellform:

- a) Sammensetningen av deres ansvarlige kapital og deres krav til ansvarlig kapital beregnet i samsvar med artikkel 92.
- b) Det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3.
- c) Dersom det er relevant, verdien og sammensetningen av tilleggskrav til ansvarlig kapital som institusjonene skal ha i henhold til artikkel 104 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2013/36/EU.
- d) Det kombinerte bufferkravet som institusjonene skal ha i samsvar med avdeling VII kapittel 4 i direktiv 2013/36/EU.
- e) Deres uvektede kjernekapitalandel og det samlede eksponeringsmålet beregnet i samsvar med artikkel 429.
- f) Følgende opplysninger om deres likviditetsreservedekning beregnet i samsvar

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1:

- i) For hvert kvartal i den relevante offentliggjøringsperioden: gjennomsnittet eller eventuelt gjennomsnittene av deres likviditetsreservedekning basert på observasjoner ved månedsslutt i løpet av de foregående tolv månedene.
 - ii) For hvert kvartal i den relevante offentliggjøringsperioden: gjennomsnittet eller eventuelt gjennomsnittene av samlede likvide eiendeler, etter eventuelle relevante avkortinger, som inngår i likviditetsbufferen i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, basert på observasjoner ved månedsslutt i løpet av de foregående tolv månedene.
 - iii) For hvert kvartal i den relevante offentliggjøringsperioden: gjennomsnittene av deres utgående pengestrømmer, inngående pengestrømmer og netto utgående pengestrømmer beregnet i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, basert på observasjoner ved månedsslutt i løpet av de foregående tolv månedene.
- g) Følgende opplysninger om kravet til stabil finansiering beregnet i samsvar med sjette del avdeling IV:
- i) Netto stabil finansieringsgrad ved utgangen av hvert kvartal i den relevante offentliggjøringsperioden.
 - ii) Tilgjengelig stabil finansiering ved utgangen av hvert kvartal i den relevante offentliggjøringsperioden.
 - iii) Påkrevd stabil finansiering ved utgangen av hvert kvartal i den relevante offentliggjøringsperioden.
- h) Deres ansvarlige kapital og konvertible gjeld i prosent, og deres komponenter, teller og nevner, som beregnet i henhold til artikkel 92a og 92b, og fordelt på hvert konsern som er gjenstand for krisehåndtering, dersom det er relevant.

Artikkel 448

Offentliggjøring av eksponeringer mot renterisiko for posisjoner som ikke inngår i handelsporteføljen

1. Fra og med 28. juni 2021 skal institusjonene offentliggjøre følgende kvantitative og kvalitative opplysninger om risikoene som følger av potensielle endringer i rentesatser som påvirker både den økonomiske ver-

dien av egenkapitalen og netto renteinntekter fra deres virksomhet utenfor handelsporteføljen omhandlet i artikkel 84 og artikkel 98 nr. 5 i direktiv 2013/36/EU:

- a) Endringene i den økonomiske verdien av egenkapital beregnet for de seks sjokkscenariene i forbindelse med tilsyn, som omhandlet i artikkel 98 nr. 5 i direktiv 2013/36/EU for den inneværende og den foregående offentliggjøringsperioden.
- b) Endringene i netto renteinntekter beregnet for de to sjokkscenariene i forbindelse med tilsyn, som omhandlet i artikkel 98 nr. 5 i direktiv 2013/36/EU for den inneværende og den foregående offentliggjøringsperioden.
- c) En beskrivelse av viktige modell- og parameterantakelser som ikke er omhandlet i artikkel 98 nr. 5a bokstav b) og c) i direktiv 2013/36/EU, som anvendes for å beregne endringer i den økonomiske verdien av egenkapital og i netto renteinntekter som kreves i henhold til bokstav a) og b) i dette nummeret.
- d) En forklaring på betydningen av risikomålene omhandlet i bokstav a) og b) i dette nummeret og av eventuelle vesentlige endringer i disse risikomålene siden den foregående referansedatoen for offentliggjøring.
- e) Beskrivelsen av hvordan institusjoner definerer, måler, begrenser og kontrollerer renterisikoen i sin virksomhet utenfor handelsporteføljen med henblikk på vedkommende myndigheters gjennomgåelse i samsvar med artikkel 84 i direktiv 2013/36/EU, herunder
 - i) en beskrivelse av de spesifikke risikomålene som institusjonene bruker for å vurdere endringer i den økonomiske verdien av egenkapital og i netto renteinntekter,
 - ii) en beskrivelse av de viktigste modell- og parameterantakelsene som anvendes i institusjonenes interne målesystemer, og som ville avvike fra de felles modell- og parameterantakelsene omhandlet i artikkel 98 nr. 5a i direktiv 2013/36/EU, i forbindelse med beregning av endringer i den økonomiske verdien av egenkapital og netto renteinntek-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- ter, herunder begrunnelsen for disse forskjellene,
- iii) en beskrivelse av de rentesjokkscenariene som institusjonene anvender for å estimere renterisikoen,
 - iv) anerkjennelse av virkningen av sikringer mot disse renterisikoene, herunder interne sikringer som oppfyller kravene i artikkel 106 nr. 3,
 - v) opplysning om hvor ofte renterisikoen evalueres,
 - f) beskrivelsen av de overordnede strategiene for styring og reduksjon av disse risikoene,
 - g) gjennomsnittlig og lengste rentejusteringsfrist som er fastsatt for innskudd uten forfall.
2. Som unntak fra nr. 1 i denne artikkelen får kravene i nr. 1 bokstav c) og bokstav e) i)–iv) i denne artikkelen ikke anvendelse på institusjoner som benytter standardmetoden eller den forenklede standardmetoden omhandlet i artikkel 84 nr. 1 i direktiv 2013/36/EU.

Artikkel 449

Offentliggjøring av eksponeringer mot verdipapiriseringsposisjoner

Institusjoner som beregner risikovektede eksponeringsbeløp i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 5 eller krav til ansvarlig kapital i samsvar med artikkel 337 eller 338, skal offentliggjøre følgende opplysninger separat for poster som henholdsvis inngår eller ikke inngår i handelsporteføljen:

- a) En beskrivelse av deres verdipapiriserings- og reverdipapiriseringsvirksomhet, herunder deres risikostyrings- og investeringsmål i forbindelse med disse virksomhetene, deres rolle i verdipapiriserings- og reverdipapiriseringsstransaksjoner, hvorvidt de anvender enkel, gjennomsliktig og standardisert verdipapirisering (STS-verdipapirisering) som definert i artikkel 242 nr. 10, og i hvilket omfang de anvender verdipapiriseringsstransaksjoner for å overføre de verdipapiriserte eksponeringenes kredittrisiko til tredjeparter, og dersom det er relevant, en separat beskrivelse av deres retningslinjer for risikooverføring gjennom syntetisk verdipapirisering.
- b) Hvilken type risiko de er eksponert mot i sin verdipapiriserings- og reverdipapiriseringsvirksomhet, inndelt i de relevante verdipapiriseringsposisjonenes prioritetsrekkefølge, idet det skjelnes mellom STS-posisjoner og andre posisjoner, og
 - i) risikoen som beholdes i transaksjoner som institusjonene selv har initiert,
 - ii) risikoen som har oppstått i forbindelse med transaksjoner som tredjeparter har initiert.
- c) Deres metoder for beregning av de risikovektede eksponeringsbeløpene som de anvender i forbindelse med sin verdipapiriseringsvirksomhet, herunder de typene verdipapiriseringsposisjoner som hver metode anvendes på, med et skille mellom STS-posisjoner og andre posisjoner.
- d) En liste over spesialforetak for verdipapirisering som tilhører en av følgende kategorier, med en beskrivelse av deres typer av eksponeringer mot disse spesialforetakene for verdipapirisering, herunder derivatkontrakter:
 - i) Spesialforetak for verdipapirisering som erverver eksponeringer som er initiert av institusjonene.
 - ii) Spesialforetak for verdipapirisering som er organisert av institusjonene.
 - iii) Spesialforetak for verdipapirisering og andre juridiske personer som institusjonene yter verdipapiriseringsrelaterte tjenester til, for eksempel rådgivningstjenester, eiendelsforvaltning eller forvaltningstjenester.
 - iv) Spesialforetak for verdipapirisering som omfattes av institusjonenes konsolidering for tilsynsformål.
- e) En liste over eventuelle juridiske personer som institusjonene har offentliggjort at de har gitt støtte til i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 5.
- f) En liste over juridiske personer som er tilknyttet institusjonene og investerer i verdipapiriseringer som er initiert av institusjonene, eller i verdipapiriseringsposisjoner utstedt av spesialforetak for verdipapirisering som er organisert av institusjonene.
- g) Et sammendrag av deres regnskapsprinsipper for verdipapiriseringsvirksomhet, herunder med et skille mellom verdipapiriserings- og reverdipapiriseringsposisjoner dersom det er relevant.
- h) Navnene på de eksterne kredittvurderingsinstitusjonene som er benyttet i forbindelse med verdipapirisering, og eksponeringstypene som hvert enkelt byrå er anvendt for.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- i) Dersom det er relevant, en beskrivelse av den interne vurderingsmetoden som omhandlet i tredje del avdeling II kapittel 5, herunder strukturen i den interne vurderingsprosessen og forholdet mellom interne kredittvurderinger og den berørte eksterne kredittvurderingsinstitusjonens eksterne kredittvurderinger offentliggjort i samsvar med bokstav h), kontrollordninger for den interne kredittvurderingsprosessen med en redegjørelse for uavhengighet, ansvar og gjennomgåelse av den interne kredittvurderingsprosessen, eksponeringstyper som intern vurdering anvendes på, og stressfaktorer som anvendes for å fastsette kredittforbedringsnivåer.
- j) Separat for posisjoner i og utenfor handelsporteføljen, den balanseførte verdien av verdipapiriseringseksponeringer, herunder opplysninger om hvorvidt institusjoner har overført en betydelig kredittrisiko i samsvar med artikkel 244 og 245, som institusjoner opptrer som initiativtaker, organisator eller investor for, separat for tradisjonelle og syntetiske verdipapiriseringer og for STS-transaksjoner og andre transaksjoner og inndelt etter type verdipapiriseringseksponeringer.
- k) For virksomhet utenfor handelsporteføljen, følgende opplysninger:
 - i) Det samlede beløpet for verdipapiriseringssposisjoner der institusjoner opptrer som initiativtaker eller organisator, og de tilknyttede risikovektede eiendelene og kapitalkravene, per tilsynsmetode, herunder eksponeringer som trekkes fra ansvarlig kapital eller risikovektes med 1 250 %, inndelt i tradisjonelle og syntetiske verdipapiriseringer og i verdipapiriseringssposisjoner og i verdipapiriseringssposisjoner og reverdipapiriseringseksponeringer, separat for STS-posisjoner og andre posisjoner, og videre inndelt i et fornuftig antall risikovekter eller kapitalkravintervaller og etter metoden som er anvendt for å beregne kapitalkravene.
 - ii) Det samlede beløpet for verdipapiriseringssposisjoner der institusjoner opptrer som investor, og de tilknyttede risikovektede eiendelene og kapitalkravene, per tilsynsmetode, herunder eksponeringer som trekkes fra ansvarlig kapital eller risikovektes med 1 250 %, inndelt i tradisjonelle og syntetiske verdipapiriseringer, verdipapiriseringssposisjoner

og reverdipapiriseringssposisjoner, og STS-posisjoner og andre posisjoner, og videre inndelt i et fornuftig antall risikovekter eller kapitalkravintervaller og etter metoden som er anvendt for å beregne kapitalkravene.

- l) For eksponeringer som er verdipapirisert av institusjonen, beløpet for misligholdte eksponeringer og beløpet for de spesifikke kredittrisikojusteringene som institusjonen har foretatt i inneværende periode, begge inndelt etter eksponeringstype.

Artikkel 449a

Offentliggjøring av miljømessige, sosiale og styringsmessige risikoer (ESG-risikoer)

Fra og med 28. juni 2022 skal store institusjoner som har utstedt verdipapirer som er opptatt til notering på et regulert marked i en medlemsstat, som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 21 i direktiv 2014/65/EU, gi opplysninger om ESG-risikoer, herunder fysiske risikoer og overgangsrisikoer, som definert i rapporten omhandlet i artikkel 98 nr. 8 i direktiv 2013/36/EU.

Opplysningene omhandlet i første ledd skal offentliggjøres én gang det første året og deretter hvert halvår.

Artikkel 450

Offentliggjøring av godtgjøringspolitikk

1. Institusjonene skal offentliggjøre følgende opplysninger om sin godtgjøringspolitikk og -praksis for de medarbeiderkategoriene hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på institusjonenes risikoprofil:
 - a) Opplysninger om beslutningsprosessen som ligger til grunn for fastsettelsen av godtgjøringspolitikken, samt antall møter holdt av hovedorganet som fører tilsyn med godtgjøringen gjennom regnskapsåret, herunder eventuelt opplysninger om godtgjøringskomiteens sammensetning og mandat, navnet på den eksterne konsulenten som er blitt innleid med henblikk på å fastsette godtgjøringspolitikken, og de relevante interessentenes rolle.
 - b) Opplysninger om sammenhengen mellom personalets lønn og resultater.
 - c) De viktigste kjennetegnene ved godtgjøringssystemet, herunder opplysninger om hvilke kriterier som legges til grunn for resultatmålinger og risikojus-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- teringer, retningslinjer for utsettelse av betaling og kriterier for opptjening.
- d) Forholdet mellom fast og variabel godtgjøring fastsatt i samsvar med artikkel 94 nr. 1 bokstav g) i direktiv 2013/36/EU.
- e) Opplysninger om hvilke resultatkriterier som legges til grunn for tildeling av rettigheter til aksjer, opsjoner eller variable bestanddeler av godtgjøringen.
- f) De viktigste parametrene og begrunnelsene for ordninger med variable bestanddeler og andre fordeler som ikke er kontanter.
- g) Samlede kvantitative opplysninger om godtgjøring, inndelt etter forretningsområde.
- h) Samlede kvantitative opplysninger om godtgjøring, inndelt etter øverste ledelse og de medarbeiderkategoriene hvis arbeidsoppgaver har en vesentlig innvirkning på institusjonenes risikoprofil, med angivelse av følgende:
- i) Godtgjøringsbeløpene for regnskapsåret, oppdelt i fast godtgjøring med en beskrivelse av de faste bestanddelene, og variabel godtgjøring samt antall begunstigede.
 - ii) Den variable godtgjøringens beløp og former, oppdelt i kontanter, aksjer, instrumenter som er knyttet til aksjer, og andre typer, separat for den delen som er betalt på forhånd, og separat for den utbetalte og den utsatte delen.
 - iii) Beløpene for utsatt godtgjøring som er tildelt for tidligere resultatperioder, oppdelt i den delen som opptjenes i regnskapsåret, og den delen som opptjenes i etterfølgende år.
 - iv) Beløpet for utsatt godtgjøring som opptjenes i regnskapsåret, som utbetales i regnskapsåret, og som er redusert gjennom justeringer av resultatene.
 - v) Tildelt garantert variabel godtgjøring i regnskapsåret og antall mottakere av disse tildelingene.
 - vi) Sluttgodtgjøring som er tildelt i tidligere perioder, og som er utbetalt i regnskapsåret.
 - vii) Beløp for sluttgodtgjøring som er utbetalt i regnskapsåret, fordelt på utbetalte og utsatte deler, antall mottakere av slike utbetalinger og det høyeste beløpet som er utbetalt til en enkelt person.
- i) Antall personer som har blitt godtgjort med minst 1 million euro per regnskapsår, med godtgjøring mellom 1 million euro og 5 millioner euro, fordelt på utbetalingsintervaller på 500 000 euro, og med godtgjøring på minst 5 millioner euro, fordelt på utbetalingsintervaller på 1 million euro.
- j) Etter anmodning fra den berørte medlemsstaten eller vedkommende myndighet, den samlede godtgjøringen for hvert medlem av ledelsesorganet eller den øverste ledelsen.
- k) Opplysninger om hvorvidt institusjonen omfattes av et unntak i henhold til artikkel 94 nr. 3 i direktiv 2013/36/EU. Ved anvendelsen av første ledd bokstav k) i dette nummeret skal institusjoner som omfattes av et slikt unntak, angi om de omfattes av dette unntaket på grunnlag av artikkel 94 nr. 3 bokstav a) eller b) i direktiv 2013/36/EU. De skal også angi hvilket av godtgjøringsprinsippene de anvender unntaket eller unntakene på, antall ansatte som omfattes av unntaket eller unntakene, og deres samlede godtgjøring, oppdelt i fast og variabel godtgjøring.
2. For store institusjoner skal også de kvantitative opplysningene om godtgjøringen til institusjonenes kollektive ledelsesorgan omhandlet i denne artikkelen, gjøres tilgjengelige for offentligheten, idet det skjelles mellom medlemmer med og uten ledelsesansvar.
- Institusjonene skal oppfylle kravene i denne artikkelen på en måte som er hensiktsmessig ut fra deres størrelse og interne organisering samt virksomhetenes art, omfang og kompleksitet, og uten at det berører europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679²⁹.

²⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/679 av 27. april 2016 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger samt om oppheving av direktiv 95/46/EF (generell personvernforordning) (EUT L 119 av 4.5.2016, s. 1).»

*Artikkel 451***Offentliggjøring av uvektet kjernekapitalandel**

1. Institusjoner som omfattes av sjuende del, skal offentliggjøre følgende opplysninger om uvektet kjernekapitalandel som beregnet i samsvar med artikkel 429 og om sin styring av risikoen for overdreven gjeldsoppbygging:
 - a) Den uvektede kjernekapitalandelen og opplysninger om hvordan institusjonene anvender artikkel 499 nr. 2.
 - b) En oppdeling av det samlede eksponeringsmålet nevnt i artikkel 429 nr. 4 samt en avstemming av det samlede eksponeringsmålet med de relevante opplysningene som er gitt i offentliggjorte årsregnskaper.
 - c) Dersom det er relevant, det samlede beløpet for eksponeringer beregnet i samsvar med artikkel 429 nr. 8 og 429a nr. 1 og den justerte uvektede kjernekapitalandelen beregnet i samsvar med artikkel 429a nr. 7.
 - d) En beskrivelse av framgangsmåten for styring av risikoen for overdreven gjeldsoppbygging.
 - e) En beskrivelse av de faktorene som har hatt innvirkning på den uvektede kjernekapitalandelen i den perioden som den offentliggjorte uvektede kjernekapitalandelen gjelder.
2. Offentlige utviklingskredittinstitusjoner som definert i artikkel 429a nr. 2 skal offentliggjøre den uvektede kjernekapitalandelen uten den justeringen av det samlede eksponeringsmålet som er fastsatt i samsvar med artikkel 429a nr. 1 første ledd bokstav d).
3. I tillegg til nr. 1 bokstav a) og b) i denne artikkelen skal store institusjoner offentliggjøre den uvektede kjernekapitalandelen og oppdelingen av det samlede eksponeringsmålet omhandlet i artikkel 429 nr. 4 på grunnlag av gjennomsnitt beregnet i samsvar med gjennomføringsrettsakten omhandlet i artikkel 430 nr. 7.

*Artikkel 451a***Offentliggjøring av likviditetskrav**

1. Institusjoner som omfattes av sjettede del, skal offentliggjøre opplysninger om likviditetsreserverdeknningen, netto stabil finansieringsgrad og likviditetsrisikostyring i samsvar med denne artikkelen.

2. Institusjonene skal offentliggjøre følgende opplysninger om likviditetsreserverdeknningen beregnet i samsvar med den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1:
 - a) For hvert kvartal i den relevante offentliggjøringsperioden: gjennomsnittet eller eventuelt gjennomsnittene av deres likviditetsreserverdeknning basert på observasjoner ved månedsslutt i løpet av de foregående tolv månedene.
 - b) For hvert kvartal i den relevante offentliggjøringsperioden: gjennomsnittet eller eventuelt gjennomsnittene av samlede likvide eiendeler, etter eventuelle relevante avkortinger, som inngår i likviditetsbufferen i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, basert på observasjoner ved månedsslutt i løpet av de foregående tolv månedene, og en beskrivelse av denne likviditetsbufferens sammensetning.
 - c) For hvert kvartal i den relevante offentliggjøringsperioden: gjennomsnittene av deres utgående pengestrømmer, inngående pengestrømmer og netto utgående pengestrømmer beregnet i henhold til den delegerte rettsakten omhandlet i artikkel 460 nr. 1, basert på observasjoner ved månedsslutt i løpet av de foregående tolv månedene, og beskrivelsen av deres sammensetning.
3. Institusjonene skal offentliggjøre følgende opplysninger om netto stabil finansieringsgrad som beregnet i samsvar med sjettede del avdeling IV:
 - a) Kvartalstall for netto stabil finansieringsgrad beregnet i samsvar med sjettede del avdeling IV kapittel 2 for hvert kvartal i den relevante offentliggjøringsperioden.
 - b) En oversikt over beløpet for tilgjengelig stabil finansiering beregnet i samsvar med sjettede del avdeling IV kapittel 3.
 - c) En oversikt over beløpet for påkrevd stabil finansiering beregnet i samsvar med sjettede del avdeling IV kapittel 4.
4. Institusjonene skal offentliggjøre de ordningene, systemene, prosessene og strategiene de har innført for å identifisere, måle, styre og overvåke likviditetsrisikoen i samsvar med artikkel 86 i direktiv 2013/36/EU.

AVDELING III

KRAV SOM MÅ OPPFYLLES FOR Å KUNNE BRUKE SÆRLIGE VERKTØY ELLER METODER*Artikkel 452***Offentliggjøring av anvendelsen av IRB-metoden i forbindelse med kredittrisiko**

Institusjoner som beregner de risikovektede eksponeringsbeløpene i henhold til IRB-metoden i forbindelse med kredittrisiko, skal offentliggjøre følgende opplysninger:

- a) Vedkommende myndighets tillatelse til å benytte metoden eller en godkjent overgangsordning.
- b) For hver eksponeringskategori omhandlet i artikkel 147: prosentdelen av den samlede eksponeringsverdien for hver eksponeringskategori som er gjenstand for standardmetoden i tredje del avdeling II kapittel 2 eller IRB-metoden i tredje del avdeling II kapittel 3, samt den delen av hver eksponeringskategori som omfattes av en gjennomføringsplan; dersom institusjonene har fått tillatelse til å anvende egne LGD-verdier og konverteringsfaktorer for å beregne risikovektede eksponeringsbeløp, skal de separat offentliggjøre prosentdelen av den samlede eksponeringsverdien for hver eksponeringskategori som omfattes av denne tillatelsen.
- c) Kontrollordningene for risikoklassifiseringssystemer på de forskjellige stadiene av modellutvikling, kontroll og endringer, som skal inneholde opplysninger om
 - i) forholdet mellom risikostyringsfunksjonen og internrevisjonsfunksjonen,
 - ii) gjennomgåelsen av risikoklassifiseringssystemet,
 - iii) framgangsmåten for å sikre at funksjonen som har ansvar for gjennomgåelsen av modellene, er uavhengig av funksjonene som har ansvar for utviklingen av modellene,
 - iv) framgangsmåten for å sikre ansvarlighet for de funksjonene som har ansvar for å utvikle og gjennomgå modellene.
- d) Rollen til de funksjonene som er involvert i utvikling, godkjenning og senere endring av kredittrisikomodellene.
- e) Omfanget av og hovedinnholdet i rapporteringen knyttet til kredittrisikomodeller.
- f) En beskrivelse av den interne kredittvurderingsprosessen etter eksponeringskategori, herunder antall nøkkelmodeller som anvendes for hver portefølje, og en kort

redegjørelse for de viktigste forskjellene mellom modellene i samme portefølje, som omfatter

- i) definisjoner, metoder og data for estimering og validering av PD-verdi, som skal inneholde opplysninger om hvordan PD-verdier estimeres for porteføljer med lav misligholdsgrad, hvorvidt det finnes lovfestede nedre grenser, og årsakene til observerte forskjeller mellom PD-verdi og faktiske misligholdsrater i minst de siste tre periodene,
- ii) dersom det er relevant, definisjoner, metoder og data for estimering og validering av LGD-verdi, for eksempel metoder for å beregne LGD-verdi i nedgangsperioder, hvordan LGD-verdier estimeres for porteføljer med lav misligholdsgrad, og hvor lang tid det går fra misligholdshendelsen til eksponeringen avsluttes,
- iii) dersom det er relevant, definisjoner, metoder og data for estimering og validering av konverteringsfaktorer, herunder forutsetninger som er benyttet ved utledning av disse variablene.
- g) Alt etter hva som er relevant, følgende opplysninger om hver eksponeringskategori omhandlet i artikkel 147:
 - i) Deres balanseførte bruttoeksponering.
 - ii) Deres eksponeringsverdier utenfor balansen før den relevante konverteringsfaktoren.
 - iii) Deres eksponering etter anvendelsen av den relevante konverteringsfaktoren og kredittrisikoreduksjonen.
 - iv) Alle modeller, parametere eller inndata som er relevante for å forstå risikovektingen og de resulterende risikovektede eksponeringsbeløpene som offentliggjøres på tvers av et tilstrekkelig antall skyldnerisikoklasser (herunder mislighold) for å kunne foreta en meningsfull differensiering av kredittrisiko.
 - v) Separat for de eksponeringskategoriene som institusjonene har fått tillatelse til å anvende egne LGD-verdier og konverteringsfaktorer for beregning av risikovektede eksponeringsbeløp for, og for eksponeringer som institusjonene ikke anvender slike estimater for: verdiene nevnt i bokstav i)–iv) som er omfattet av denne tillatelsen.
- h) Institusjonenes estimater av PD-verdier i forhold til den faktiske misligholdsraten for

hver eksponeringskategori over en lengre periode, med separat offentliggjøring av PD-intervallet, den tilsvarende eksterne kredittvurderingen, det vektete gjennomsnittet og det aritmetiske gjennomsnittet av PD-verdi, antall skyldnere ved utgangen av det foregående året og inneværende år, antall misligholdende skyldnere, herunder nye misligholdende skyldnere, og den årlige gjennomsnittlige historiske misligholdsraten.

Ved anvendelsen av bokstav b) i denne artikkelen skal institusjonene anvende eksponeringsverdien som definert i artikkel 166.

Artikkel 453

Offentliggjøring av anvendelsen av kredittrisikoreduksjonsteknikker

Institusjoner som anvender kredittrisikoreduksjonsteknikker, skal gi følgende opplysninger:

- a) De viktigste trekkene ved strategiene og framgangsmåtene for motregning i og utenfor balansen, og en angivelse av i hvilken utstrekning foretaket gjør bruk av motregning i og utenfor balansen.
- b) De viktigste trekkene ved strategiene og prosessene for evaluering og forvaltning av godtakbar sikkerhet.
- c) En beskrivelse av hovedtypene av sikkerhet som kredittinstitusjonen mottar for å redusere kredittrisiko.
- d) For garantier og kredittderivater som anvendes som kredittbeskyttelse: hovedtypene av garantister og kredittderivatmotparter og deres kredittverdighet som anvendes for å redusere kapitalkrav, unntatt slike som anvendes som en del av syntetiske verdipapiriseringsstrukturer.
- e) Opplysninger om konsentrasjoner av markeds- eller kredittrisiko med hensyn til den kredittrisikoreduksjonen som er foretatt.
- f) For institusjoner som beregner risikovektede eksponeringsbeløp i henhold til standardmetoden eller IRB-metoden: den samlede eksponeringsverdien som ikke omfattes av godtakbar kredittbeskyttelse, og den samlede eksponeringsverdien som omfattes av godtakbar kredittbeskyttelse etter volatilitetsjusteringer; opplysningene som angis i dette nummeret, skal offentliggjøres

separat for lån og gjeldsinstrumenter, herunder en oppdeling av misligholdte eksponeringer.

- g) Den tilsvarende konverteringsfaktoren og kredittrisikoreduksjonen som er knyttet til eksponeringen, og forekomsten av kredittrisikoreduksjonsteknikker med og uten substitusjonsvirkning.
- h) For institusjoner som beregner risikovektede eksponeringsbeløp i henhold til standardmetoden: eksponeringsverdien i og utenfor balansen etter eksponeringskategori før og etter anvendelsen av konverteringsfaktorer og eventuell tilknyttet kredittrisikoreduksjon.
- i) For institusjoner som beregner risikovektede eksponeringsbeløp i henhold til standardmetoden: det risikovektede eksponeringsbeløpet og forholdet mellom det risikovektede eksponeringsbeløpet og eksponeringsverdien etter anvendelsen av den tilsvarende konverteringsfaktoren og kredittrisikoreduksjonen som er knyttet til eksponeringen; de opplysningene som omhandles i dette nummeret, skal offentliggjøres separat for hver eksponeringskategori.
- j) For institusjoner som beregner risikovektede eksponeringsbeløp i henhold til IRB-metoden: det risikovektede eksponeringsbeløpet før og etter innregning av kredittderivaters kredittrisikoreducerende virkning; dersom institusjonene har fått tillatelse til å anvende egne LGD-verdier og konverteringsfaktorer ved beregningen av risikovektede eksponeringsbeløp, skal de offentliggjøre opplysningene omhandlet i denne bokstaven separat for de eksponeringskategoriene som omfattes av denne tillatelsen.

Artikkel 454

Offentliggjøring av anvendelsen av AMA-metoder i forbindelse med operasjonell risiko

Institusjoner som benytter metoden med avansert måling fastsatt i artikkel 321–324 for beregning av krav til ansvarlig kapital for operasjonell risiko, skal gi en beskrivelse av bruken av forsikring og andre ordninger for risikoover-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

føring med henblikk på å redusere denne risikoen.

Artikkel 455

Bruk av interne modeller for markedsrisiko

Institusjoner som beregner sine kapitalkrav i samsvar med artikkel 363, skal offentliggjøre følgende opplysninger:

- a) For hver enkelt underportefølje
 - i) særtrekkene ved de modellene som benyttes,
 - ii) der det er relevant, for de interne modellene for økt misligholds- og migrasjonsrisiko for korrelasjonshandel, de metodene som anvendes og de risikoene som måles ved bruk av en intern modell, herunder en beskrivelse av den metoden institusjonen anvender for å fastsette likviditetsperioder, de metodene som anvendes for å oppnå en kapitalvurdering som er forenlig med den påkrevde standarden for soliditet, og de metodene som anvendes ved validering av modellen,
 - iii) en beskrivelse av stresstester som er benyttet på underporteføljen,
 - iv) en beskrivelse av metodene som er benyttet ved ettertesting og for å validere om de interne modellene og modellprosessene er nøyaktige og konsekvente.
- b) Omfanget av vedkommende myndighets tillatelse.
- c) En beskrivelse av omfanget av og metodene for overholdelse av kravene i artikkel 104 og 105.
- d) Høyeste, laveste og gjennomsnittlige verdier for følgende:
 - i) Daglige «value-at-risk»-verdier i løpet av rapporteringsperioden og ved rapporteringsperiodens utløp.
 - ii) «Value-at-risk»-verdier i stressituasjoner i løpet av rapporteringsperioden og ved rapporteringsperiodens utløp.
 - iii) Tallene for økt misligholds- og migrasjonsrisiko og for den spesifikke risikoen i forbindelse med korrelasjonshandelporteføljen i løpet av rapporteringsperioden og ved rapporteringsperiodens utløp.
- e) Bestanddelene i kravene til ansvarlig kapital som angitt i artikkel 364.
- f) Den vektete gjennomsnittlige likviditetsperioden for hver underportefølje som er

omfattet av de interne modellene for økt misligholds- og migrasjonsrisiko og for korrelasjonshandel.

- g) En sammenligning av de daglige «value-at-risk»-verdiene ved dagens slutt og den daglige endringen i porteføljeværdien ved slutten av etterfølgende bankdag sammen med en analyse av eventuelle viktige overskrider i løpet av rapporteringsperioden.

120) I artikkel 456 skal ny bokstav lyde:

- «k) Endringer av opplysningskravene fastsatt i åttende del avdeling II og III for å ta hensyn til utviklingen i eller endringer av de internasjonale standardene for offentliggjøring.»

121) I artikkel 457 skal bokstav i) lyde:

- «i) Andre del og artikkel 430 bare som følge av utviklingen innenfor regnskapsstandarder eller regnskapskrav som tar hensyn til Unionens regelverksakter.»

122) I artikkel 458 gjøres følgende endringer:

- a) Nr. 2 skal lyde:

«2. Dersom den myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen, identifiserer endringer i intensiteten i makro- eller systemrisiko i finanssystemet som kan få alvorlige negative følger for finanssystemet og realøkonomien i en bestemt medlemsstat, og som ifølge denne myndigheten kan håndteres mer effektivt ved å innføre strengere nasjonale tiltak enn ved å anvende andre makrotilsynsverktøy angitt i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU, skal den underrette Kommissjonen og ESRB om dette. ESRB skal umiddelbart oversende meldingen til Europaparlamentet, Rådet og EBA. Meldingen skal ledsages av følgende dokumenter og eventuelt omfatte relevant kvantitativ eller kvalitativ dokumentasjon knyttet til følgende:

 - a) Endringene i intensiteten i makro- eller systemrisikoen.
 - b) Grunnene til at slike endringer vil kunne utgjøre en trussel mot den finansielle stabiliteten på nasjonalt plan eller mot realøkonomien.
 - c) En forklaring på hvorfor myndigheten anser at makrotilsynsverktøyene angitt i artikkel 124 og 164 i denne forordningen og artikkel 133 og 136 i direktiv 2013/36/EU vil være mindre hensiktsmessige og effektive for å håndtere disse risikoene enn

- utkastet til nasjonale tiltak nevnt i punkt d) i dette nummeret.
- d) Utkastene til nasjonale tiltak for nasjonalt godkjente institusjoner eller en undergruppe av disse institusjonene med sikte på å begrense endringene i risikointensiteten, og om
- i) kravene til ansvarlig kapital i artikkel 92,
 - ii) kravene til store eksponeringer i artikkel 392 og 395–403,
 - iii) likviditetskrav i henhold til sjette del,
 - iv) risikovekter for håndtering av eiendelsbobler i bolig- og næringssektoren,
 - v) offentliggjøringskravene i åttende del,
 - vi) kapitalbevaringsbufferens størrelse i henhold til artikkel 129 i direktiv 2013/36/EU, eller
 - vii) eksponeringer innenfor finanssektoren.
- e) En forklaring på hvorfor myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 1, anser at utkastene til tiltak er hensiktsmessige og effektive og står i forhold til situasjonen som skal håndteres.
- f) En vurdering av sannsynlig positiv eller negativ innvirkning på det indre marked av utkastene til tiltak, på grunnlag av opplysninger som den berørte medlemsstaten har tilgang til.»
- b) Nr. 4 og 5 skal lyde:
- «4. Myndigheten til å vedta en gjennomføringsrettsakt for å avvise utkast til nasjonale tiltak omhandlet i nr. 2 bokstav d) gis til Rådet, som treffer beslutning med kvalifisert flertall etter forslag fra Kommisjonen.
- Innen én måned etter at de har mottatt underretningen omhandlet i nr. 2, skal ESRB og EBA avgi uttalelse til Rådet, Kommisjonen og den berørte medlemsstaten om spørsmålene omhandlet i bokstav a)–f) i nevnte nummer.
- Idet det tas størst mulig hensyn til uttalelsene omhandlet i annet ledd, og dersom det er solid, sterk og detaljert dokumentasjon for at tiltaket vil få negative virkninger på det indre marked som veier tyngre enn fordelene ved den fi-

nansielle stabiliteten som blir resultat av en redusert makro- eller systemrisiko, kan Kommisjonen innen én måned foreslå for Rådet en gjennomføringsrettsakt med sikte på å avvise utkastet til nasjonale tiltak.

Dersom Kommisjonen ikke framlegger et forslag innen én måned, kan den berørte medlemsstaten umiddelbart vedta utkastet til nasjonale tiltak for en periode på høyst to år, eller fram til makro- eller systemrisikoen ikke lenger foreligger, etter hva som inntreffer først.

Rådet skal treffe beslutning om Kommisjonens forslag innen én måned etter at forslaget mottas, og skal begrunne hvorfor utkastet til nasjonale tiltak er avvist eller ikke avvist.

Rådet skal avvise utkastet til nasjonale tiltak bare dersom det mener at ett eller flere av følgende vilkår ikke er oppfylt:

- a) Endringene i makro- eller systemrisikoens intensitet er av en slik art at de utgjør en risiko for den finansielle stabiliteten på nasjonalt plan.
- b) Makrotilsynsverktøyene omhandlet i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU er mindre hensiktsmessige eller effektive enn de nasjonale tiltakene i utkastet for å håndtere den identifiserte makro- eller systemrisikoen.
- c) De nasjonale tiltakene i utkastet medfører ikke uforholdsmessige negative virkninger for hele eller deler av finanssystemet i andre medlemsstater eller i Unionen som helhet, og utgjør eller skaper dermed ingen hindring for det indre markeds virkemåte.
- d) Problemet gjelder bare en medlemsstat.

Rådet skal i sin vurdering ta hensyn til uttalelsen fra ESRB og EBA og basere seg på den dokumentasjonen som er framlagt i samsvar med nr. 2, av myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 1.

Dersom Rådet ikke har vedtatt en gjennomføringsrettsakt om å avvise utkastet til nasjonale tiltak innen én måned etter mottak av Kommisjonens forslag, kan den berørte medlemsstaten vedta tiltakene og anvende dem i en periode på

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- høyst to år, eller fram til makro- eller systemrisikoen ikke lenger foreligger, etter hva som inntreffer først.
5. Andre medlemsstater kan anerkjenne tiltak som er vedtatt i samsvar med denne artikkelen, og anvende dem på nasjonalt godkjente institusjoner som har filialer eller har eksponeringer i den medlemsstaten som har tillatelse til å anvende tiltaket.»
- c) Nr. 9 og 10 skal lyde:
- «9. Før tillatelsen som er gitt i henhold til nr. 4, utløper, skal den berørte medlemsstaten i samråd med ESRB og EBA gjennomgå situasjonen og kan etter framgangsmåten i nr. 4 vedta en ny beslutning om forlengelse av anvendelsesperioden med ytterligere to år av gangen for nasjonale tiltak. Etter den første forlengelsen skal Kommisjonen i samråd med ESRB og EBA gjennomgå situasjonen minst annethvert år.
10. Uten hensyn til framgangsmåten i nr. 3–9 i denne artikkelen skal medlemsstatene tillates å øke risikovektene som er fastsatt i denne forordningen, med opp til 25 % for de eksponeringene som er omhandlet i nr. 2 bokstav d) iv) og vii) i denne artikkelen, og redusere grensen for store eksponeringer i artikkel 395 med opptil 15 % for en periode på høyst to år, eller fram til makro- eller systemrisikoen ikke lenger foreligger, etter hva som inntreffer først, forutsatt at vilkårene og underrettningskravene i nr. 2 i denne artikkelen er oppfylt.»
- 123) I artikkel 460 gjøres følgende endringer:
- a) Nr. 1 skal lyde:
- «1. Kommisjonen skal gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 462 for å angi nærmere det generelle kravet i artikkel 412 nr. 1. Delegerte rettsakter som vedtas i samsvar med dette nummeret, skal baseres på de postene som skal rapporteres i samsvar med sjette del avdeling II og vedlegg III, skal angi under hvilke omstendigheter vedkommende myndigheter må pålegge institusjoner spesifikke inn- og uttaksfaktorer for å ta hensyn til spesifikke risikoer som de er eksponert for, og skal overholde tersklene i nr. 2 i denne artikkelen.
- Kommisjonen gis særlig myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta delegerte rettsakter som spesifiserer likviditetskravene i forbindelse med anvendelsen av artikkel 8 nr. 3, artikkel 411–416, 419, 422, 425, 428a, 428f, 428g, 428j–428n, 428p, 428r, 428s, 428w, 428ae, 428ag, 428ah, 428ak og 451a.»
- b) Nytt nummer skal lyde:
- «3. Kommisjonen gis myndighet til å endre denne forordningen ved å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 462 om endring av listen over produkter eller tjenester fastsatt i artikkel 428f nr. 2 dersom den anser at eiendeler og forpliktelser som er direkte knyttet til andre produkter eller tjenester, oppfyller vilkårene i artikkel 428f(1). Kommisjonen skal innen 28. juni 2024 vedta den delegerte rettsakten omhandlet i første ledd.»
- 124) Ny artikkel skal lyde:
- «*Artikkel 461a*
Alternativ standardmetode for markedsrisiko
 Ved anvendelsen av rapporteringskravene i artikkel 430b nr. 1 gis Kommisjonen myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 462 for å endre denne forordningen ved å foreta tekniske justeringer av artikkel 325e, 325g–325j, 325p, 325q, 325ae, 325ak, 325am, 325ap–325at, 325av og 325ax, og fastsette risikovekten for undergruppe 11 i tabell 4 i artikkel 325ah og risikovektene for obligasjoner med fortrinnsrett utstedt av kredittinstitusjoner i tredjestater i samsvar med artikkel 325ah, og korrelasjonen for obligasjoner med fortrinnsrett utstedt av kredittinstitusjoner i tredjestater i samsvar med artikkel 325aj i forbindelse med den alternative standardmetoden omhandlet i tredje del avdeling IV kapittel 1a, idet det tas hensyn til utviklingen i internasjonale reguleringsstandarder.
 Kommisjonen skal innen 31. desember 2019 vedta den delegerte rettsakten omhandlet i nr. 1.»
- 125) Artikkel 462 skal lyde:
- «*Artikkel 462*
Utøvelse av delegert myndighet
 1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkelen.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 244 nr. 6 og artikkel 245 nr. 6, i artikkel 456–460 og i artikkel 461a skal gis Kommisjonen på ubestemt tid fra 28. juni 2013.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 244 nr. 6 og 245 nr. 6, i artikkel 456–460 og i artikkel 461a kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at beslutningen er kunngjort i Den europeiske unions tidende, eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådføre seg med sakkyndige utpekt av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.
5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 244 nr. 6 og artikkel 245 nr. 6, artikkel 456–460 og artikkel 461a skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på tre måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke kommer til å gjøre innsigelse. Fristen kan forlenges med tre måneder på Europaparlamentets eller Rådets initiativ.»

126) I artikkel 471 skal nr. 1 lyde:

- «1. Som unntak fra artikkel 49 nr. 1 kan institusjoner i perioden fra 31. desember 2018 til 31. desember 2024 velge ikke å trekke fra egenkapitalbeholdninger i forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak og forsikringsholdingselskaper dersom følgende vilkår er oppfylt:
- a) Vilårene i artikkel 49 nr. 1 bokstav a) og e).
 - b) Vedkommende myndigheter anser at nivået på risikokontrollen og framgangsmåtene for finansiell analyse som institusjonen spesifikt har innført for å

overvåke investeringen i foretaket eller holdingselskapet, er tilfredsstillende.

- c) Institusjonens egenkapitalbeholdninger i forsikringsforetaket, gjenforsikringsforetaket eller forsikringsholdingselskapet overstiger ikke 15 % av ren kjernekapital-instrumenter som vedkommende forsikringsforetak har utstedt per 31. desember 2012 og i perioden fra 1. januar 2013 til 31. desember 2024.
- d) Det beløpet av egenkapitalbeholdningen som ikke trekkes fra, overstiger ikke det beløpet som innehas i ren kjernekapital-instrumenter i forsikringsforetaket, gjenforsikringsforetaket eller forsikringsholdingselskapet per 31. desember 2012.»

127) I artikkel 493 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal første punktum lyde:

«Bestemmelsene om store eksponeringer fastsatt i artikkel 387–403 i denne forordningen får ikke anvendelse på verdipapirforetak med en hovedvirksomhet som utelukkende består i å yte investeringstjenester eller utøve virksomhet i tilknytning til de finansielle instrumentene som er oppført i nr. 5–7 og 9–11 i avsnitt C i vedlegg I til direktiv 2014/65/EU, og som 31. desember 2006 ikke var omfattet av europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF³⁰.

b) I nr. 3 skal bokstav c) lyde:

«c) Eksponeringer, herunder deltakerinteresser eller andre typer eierandeler, som en institusjon har mot sitt morforetak, morforetakets øvrige datterforetak eller sine egne datterforetak og kvalifiserende eierandeler, forutsatt at disse foretakene omfattes av det tilsynet på konsolidert grunnlag som institusjonen selv er omfattet av i samsvar med denne forordningen, direktiv 2002/87/EF eller tilsvarende gjeldende regler i en tredjestat; uavhengig av om de er unntatt fra artikkel 395 nr. 1 i denne forordningen, skal eksponeringer som ikke oppfyller disse kriteriene, behandles som eksponeringer mot en tredjepart.»

128) Artikkel 494 skal lyde:

³⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/39/EF av 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om endring av rådsdirektiv 85/611/EØF og 93/6/EØF og europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF og om oppheving av rådsdirektiv 93/22/EØF (EUT L 145 av 30.4.2004, s. 1).»

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

«Artikkel 494

Overgangsbestemmelser om kravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld

1. I tidsrommet fra 27. juni 2019 til 31. desember 2021, og som unntak fra artikkel 92a, skal institusjoner som identifiseres som foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og som er G-SII-er eller del av en G-SII, til enhver tid oppfylle følgende krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld:

- a) En risikobasert sats på 16 %, som representerer institusjonens ansvarlige kapital og konvertible gjeld uttrykt som en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 og 4.
- b) En ikke-rikobasert sats på 6 %, som representerer institusjonens ansvarlige kapital og konvertible gjeld uttrykt som en prosentdel av det samlede eksponeringsmålet omhandlet i artikkel 429 nr. 4.

2. I tidsrommet fra 27. juni 2019 til 31. desember 2021, og som unntak fra artikkel 72b nr. 3, skal konvertibel gjeld-instrumenter omhandlet i artikkel 72b nr. 3 kunne tas med i konvertibel gjeld-poster i et omfang som tilsvarer 2,5 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 og 4.

3. Som unntak fra artikkel 72b nr. 3 skal forpliktelsene, fram til krisehåndteringsmyndigheten for første gang anser at vilkårene i bokstav c) i nevnte nummer er oppfylt, anses som konvertibel gjeld-instrumenter opptil et samlet beløp som fram til 31. desember 2021 ikke overstiger 2,5 %, og deretter 3,5 %, av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 og 4, forutsatt at de oppfyller vilkårene i artikkel 72b nr. 3 bokstav a) og b).»

129) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 494a

Anvendelse av overgangsregler for utstedelser gjennom spesialforetak

1. Som unntak fra artikkel 52 skal kapitalinstrumenter som ikke er utstedt direkte av en institusjon, anses som andre godkjente kjernekapitalinstrumenter fram til 31. desember 2021 bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Vilkårene i artikkel 52 nr. 1, unntatt de vilkårene som krever at instrumentene er utstedt direkte av institusjonen.
 - b) Instrumentene er utstedt av et foretak som inngår i konsolideringen i henhold til første del avdeling II kapittel 2.
 - c) Det innbetalte beløpet for instrumentene er umiddelbart tilgjengelig for institusjonen uten begrensning og i en form som oppfyller vilkårene i dette nummeret.
2. Som unntak fra artikkel 63 skal kapitalinstrumenter som ikke er utstedt direkte av en institusjon, anses som tilleggskapitalinstrumenter fram til 31. desember 2021 bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
- a) Vilkårene i artikkel 63 nr. 1, unntatt de vilkårene som krever at instrumentene er utstedt direkte av institusjonen.
 - b) Instrumentene er utstedt av et foretak som inngår i konsolideringen i henhold til første del avdeling II kapittel 2.
 - c) Det innbetalte beløpet for instrumentene er umiddelbart tilgjengelig for institusjonen uten begrensning og i en form som oppfyller vilkårene i dette nummeret.

Artikkel 494b

Anvendelse av overgangsregler for ansvarlig kapital-instrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter

1. Som unntak fra artikkel 51 og 52 skal instrumenter som er utstedt før 27. juni 2019, anses som andre godkjente kjernekapitalinstrumenter senest 28. juni 2025, dersom de oppfyller vilkårene i artikkel 51 og 52, unntatt vilkårene i artikkel 52 nr. 1 bokstav p), q) og r).
2. Som unntak fra artikkel 62 og 63 skal instrumenter som er utstedt før 27. juni 2019, anses som tilleggskapitalinstrumenter senest 28. juni 2025, dersom de oppfyller vilkårene i artikkel 62 og 63, unntatt vilkårene i artikkel 63 bokstav n), o) og p).
3. Som unntak fra artikkel 72a nr. 1 bokstav a) skal forpliktelser utstedt før 27. juni 2019 anses som konvertibel gjeld-poster dersom de oppfyller vilkårene i artikkel 72b, unntatt vilkårene i artikkel 72b nr. 2 bokstav b) ii) og bokstav f)–m).»

130) Artikkel 497 skal lyde:

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

«Artikkel 497

Krav til ansvarlig kapital for eksponeringer mot sentrale motparter

1. Dersom en sentral motpart fra en tredjestat søker om anerkjennelse i samsvar med artikkel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012, kan institusjonene anse den sentrale motparten som en kvalifisert sentral motpart fra den datoen da den innga sin søknad om anerkjennelse til ESMA, og fram til en av følgende datoer:

- a) Dersom Kommisjonen allerede har vedtatt en gjennomføringsrettsakt omhandlet i artikkel 25 nr. 6 i forordning (EU) nr. 648/2012 om den tredjestaten som den sentrale motparten er etablert i, og den gjennomføringsrettsakten har trådt i kraft: to år etter at søknaden ble inngitt.
- b) Dersom Kommisjonen ennå ikke har vedtatt en gjennomføringsrettsakt omhandlet i artikkel 25 nr. 6 i forordning (EU) nr. 648/2012 om den tredjestaten som den sentrale motparten er etablert i, eller dersom gjennomføringsrettsakten ennå ikke har trådt i kraft: den tidligste av følgende datoer:
 - i) To år etter datoen for denne gjennomføringsrettsaktens ikrafttredelse.
 - ii) For sentrale motparter som innga søknaden etter 27. juni 2019: to år etter at søknaden ble inngitt.
 - iii) For sentrale motparter som innga søknaden før 27. juni 2019: 28. juni 2021.

2. Dersom en sentral motpart verken har et misligholdsfond eller en bindende ordning med sine clearingmedlemmer som gjør det mulig for den å anvende hele eller en del av startmarginen som den har mottatt fra clearingmedlemmene, som om den var et forhåndsfinansierte bidrag, skal institusjoner fram til fristen som er omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen, erstatte formelen for beregning av krav til ansvarlig kapital i artikkel 308 nr. 2, med følgende:

$$K_{CM_i} = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM} ; 8 \% \cdot 2 \% \cdot IM_i \right\}$$

der

K_{CM_i} = kravet til ansvarlig kapital,

K_{CCP} = den kvalifiserte sentrale motpartens hypotetiske kapital som den kvalifiserte sentrale motparten har meddelt

institusjonen i samsvar med artikkel 50c i forordning (EU) nr. 648/2012,

DF_{CCP} = den sentrale motpartens forhåndsfinansierte økonomiske midler, som den sentrale motparten har meddelt institusjonen i samsvar med artikkel 50c i forordning (EU) nr. 648/2012,

i = indeksen for clearingmedlemmet,

IM_i = startmarginen som clearingmedlem i plasserer hos den sentrale motparten, og

IM = den samlede startmarginen som den sentrale motparten har meddelt institusjonen i samsvar med artikkel 89 nr. 5a i forordning (EU) nr. 648/2012.

3. I unntakstilfeller der det er nødvendig og forholdsmessig for å unngå forstyrrelser på internasjonale finansmarkeder, kan Kommisjonen gjennom gjennomføringsrettsakter og etter undersøkelsesprosedyren i artikkel 464 nr. 2 treffe en beslutning om å forlenge overgangsbestemmelsene i nr. 1 i denne artikkelen én gang med tolv måneder.»

131) I artikkel 498 nr. 1 skal første ledd lyde:

«1. Bestemmelsene om krav til ansvarlig kapital fastsatt i denne forordningen får ikke anvendelse på verdipapirforetak med en hovedvirksomhet som utelukkende består i å yte investeringstjenester eller utøve virksomhet i tilknytning til de finansielle instrumentene som er oppført i nr. 5–7 og 9–11 i avsnitt C i vedlegg I til direktiv 2014/65/EU, og som ikke var omfattet av direktiv 2004/39/EF 31. desember 2006.»

132) Artikkel 499 nr. 3 utgår.

133) Artikkel 500 og 501 skal lyde:

«Artikkel 500

Justering for store avhendinger

1. Som unntak fra artikkel 181 nr. 1 bokstav a) kan en institusjon justere sine LGD-estimer ved helt eller delvis å utligne virkningen av store avhendinger av misligholdte eksponeringer mot realiserte LGD-verdier opp til differansen mellom de gjennomsnittlige estimerte LGD-verdiene for sammenlignbare misligholdte eksponeringer som ikke er endelig realisert, og de gjennomsnittlige realiserte LGD-verdiene, herunder på grunnlag av realiserte tap som følge av store avhendinger, så snart alle følgende vilkår er oppfylt:

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- a) Institusjonen har underrettet vedkommende myndighet om en plan som viser omfanget, sammensetningen og datoene for avhendingene av misligholdte eksponeringer.
- b) Datoene for avhending av misligholdte eksponeringer er etter 23. november 2016, men senest 28. juni 2022.
- c) Den kumulative verdien av misligholdte eksponeringer som er avhendet siden datoen for den første avhendingen i samsvar med planen omhandlet i bokstav a), har oversteget 20 % av den akkumulerte verdien av alle observerte mislighold på datoen for den første avhendingen omhandlet i bokstav a) og b). Justeringen omhandlet i første ledd kan bare foretas fram til 28. juni 2022, og den

kan ha virkning så lenge de tilsvarende eksponeringene inngår i institusjonens egne LGD-estimer.

2. Institusjonene skal underrette vedkommende myndighet umiddelbart når vilkåret i nr. 1 bokstav c) er oppfylt.

Artikkel 501

Justering av risikovektede ikke-misligholdte SMB-eksponeringer

1. Institusjonene skal justere de risikovektede eksponeringsbeløpene for ikke-misligholdte eksponeringer mot en SMB (RWEA), som beregnes i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 2 eller 3, alt etter hva som er relevant, etter følgende formel:

$$RWEA^* = RWEA \cdot \frac{\min\{E^*; EUR\ 2\ 500\ 000\} \cdot 0,7619 + \max\{E^* - EUR\ 2\ 500\ 000; 0\} \cdot 0,85}{E^*}$$

der

$RWEA^*$ = RWEA justert ved hjelp av en SMB-støttefaktor, og

E^* = det samlede beløpet som SMB-en eller gruppen av SMB-ens innbyrdes tilknyttede motparter skylder institusjonen, dets datterforetak, dets morforetak og andre datterforetak av disse morforetakene, herunder eventuelt misligholdte eksponeringer, men med unntak av fordringer eller betingede fordringer med sikkerhet i boligeiendom.

2. Ved anvendelsen av denne artikkelen skal følgende gjelde:
 - a) Eksponeringen mot en SMB skal tas med i enten massemarkeds- eller foretaksklassen eller sikres ved pant i fast eiendom.
 - b) SMB defineres i samsvar med kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF³¹; blant kriteriene som er angitt i artikkel 2 i vedlegget til nevnte rekommendasjon, skal det bare tas hensyn til årsomsetningen.
 - c) Institusjonene skal treffe rimelige tiltak for å fastsette E^* på korrekt måte og innhente de opplysningene som kreves i henhold til bokstav b).

134) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 501a

Justering av krav til ansvarlig kapital for kredittrisiko for eksponeringer mot foretak som driver eller finansierer fysiske strukturer eller innretninger, systemer og nett som yter eller støtter sentrale offentlige tjenester

1. Krav til ansvarlig kapital for kredittrisiko beregnet i samsvar med del III avdeling II skal multipliseres med en faktor på 0,75, forutsatt at eksponeringen oppfyller alle følgende kriterier:
 - a) Eksponeringen inngår enten i foretakets eksponeringskategori eller i kategorien for eksponeringer mot spesialiserte foretak, med unntak av misligholdte eksponeringer.
 - b) Eksponeringen er mot et foretak som ble opprettet særskilt for å finansiere eller drive fysiske strukturer eller innretninger, systemer og nett som yter eller støtter sentrale offentlige tjenester.
 - c) Minst to tredeler av kilden for tilbakebetaling av forpliktelsen utgjøres av den inntekten som er generert av de eiendelene som blir finansiert, og ikke den uavhengige tilbakebetalingsevnen til et

³¹ Kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF av 6. mai 2003 om definisjonen av svært små, små og mellomstore bedrifter (EUT L 124 av 20.5.2003, s. 36).»

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- kommersielt foretak med mer omfattende virksomhet, eller av subsidier, tilskudd eller finansiering fra en eller flere av enhetene oppført i nr. 2 bokstav b) i) og ii).
- d) Skyldneren kan oppfylle sine finansielle forpliktelser også i alvorlige stressituasjoner som er relevante for prosjektrisikoen.
- e) Kontantstrømmene som skyldneren genererer, er forutsigbare og dekker alle framtidige tilbakebetalinger av lån i lånets løpetid.
- f) Eksponeringens refinansieringsrisiko er lav eller tilstrekkelig begrenset med hensyn til eventuelle subsidier, tilskudd eller finansiering fra en eller flere av enhetene oppført i nr. 2 bokstav b) i) og ii).
- g) Kontraktsbestemmelsene gir långivere et høyt beskyttelsesnivå, herunder følgende:
- i) Dersom skyldnerens inntekter ikke kommer fra betalinger fra et stort antall brukere, skal den avtalefestede ordningen omfatte bestemmelser som effektivt beskytter långivere mot tap dersom prosjektet avsluttes av den parten som har inngått avtale om å kjøpe varene eller tjenestene som skyldneren tilbyr.
 - ii) Skyldneren har tilstrekkelig store reservefond som er fullfinansiert med kontanter eller andre finansieringsordninger med garantister med høy kredittvurdering, til å dekke kravene til reservekapital og arbeidskapital i hele levetiden til eiendelene omhandlet i bokstav b) i dette nummeret.
 - iii) Långiverne har en vesentlig grad av kontroll over eiendelene og den inntekten skyldneren genererer.
 - iv) Långiverne har, i den utstrekning det er tillatt i henhold til gjeldende lovgivning, sikkerhet i eiendeler og kontrakter som er kritiske for infrastrukturvirksomheten, eller har innført alternative ordninger for å sikre sin posisjon.
 - v) Egenkapital stilles som sikkerhet for långivere slik at de er i stand til å ta kontroll over enheten ved mislighold.
- vi) Det er begrensninger på bruken av netto kontantstrømmer fra driften, etter obligatoriske betalinger fra prosjektet, til andre formål enn å betjene gjeldsforpliktelser.
- vii) Det er kontraktsregulerte begrensninger på skyldnerens mulighet til å gjennomføre aktiviteter som kan virke negativt på långivere, herunder begrensninger som innebærer at det ikke kan utstedes ny gjeld uten samtykke fra eksisterende långivere.
- h) Forpliktelsen har prioritet over alle andre fordringer unntatt lovfestede fordringer og fordringer fra derivatmotparter.
- i) Dersom skyldneren er i oppbyggingsfasen, skal følgende kriterier være oppfylt av kapitalinvestoren, eller dersom det dreier seg om flere kapitalinvestorer, skal følgende kriterier være oppfylt av gruppen av kapitalinvestorer som helhet:
- i) Kapitalinvestorene har tidligere overvåket infrastrukturprosjekter og økonomisk styrke med godt resultat og har relevant fagkunnskap.
 - ii) Kapitalinvestorene har lav risiko for mislighold, eller det er lav risiko for vesentlige tap for skyldneren som følge av kapitalinvestorenes mislighold.
 - iii) Det er innført egnede ordninger for å bringe kapitalinvestorenes interesse i samsvar med långivernes interesser.
- j) Skyldneren har innført tilstrekkelige beskyttelsestiltak for å sikre at prosjektet ferdigstilles i samsvar med avtalt spesifikasjon, budsjett eller ferdigstillesdato, herunder sterke ferdigstillesgarantier eller medvirkning fra en erfaren entreprenør, og egnede kontraktsbestemmelser om fast erstatning.
- k) Dersom driftsrisikoene er betydelige, styres de forsvarlig.
- l) Skyldneren anvender pålitelig teknologi og design.
- m) Alle nødvendige tillatelser og godkjenninger er innhentet.
- n) Skyldneren benytter derivater bare til risikoreduksjon.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- o) Skyldneren har foretatt en vurdering av om eiendelene som finansieres, bidrar til følgende miljømål:
 - i) Begrensning av klimaendringer.
 - ii) Tilpasning til klimaendringer.
 - iii) Bærekraftig bruk og vern av vann- og havressurser.
 - iv) Overgang til en sirkulær økonomi, avfallsforebygging og materialgjenvinning.
 - v) Forebygging og begrensning av forurensning.
 - vi) Vern av sunne økosystemer.
2. Ved anvendelsen av nr. 1 bokstav e) skal kontantstrømmene som genereres, ikke anses som forutsigbare med mindre en vesentlig del av inntektene oppfyller følgende vilkår:
 - a) Ett av følgende kriterier er oppfylt:
 - i) Inntektene er basert på tilgjengelighet.
 - ii) Inntektene er underlagt en avkastningsregulering.
 - iii) Inntektene er underlagt en kontrakt med faste betalingsforpliktelser.
 - iv) Produksjonsnivået eller bruks- og prisnivået skal hver for seg oppfylle et av følgende kriterier:
 - Det er regulert.
 - Det er kontraktsregulert.
 - Det er tilstrekkelig forutsigbart som følge av lav etterspørselsrisiko.
 - b) Dersom skyldnerens inntekter ikke kommer fra betalinger fra et stort antall brukere, skal den parten som har inngått avtale om å kjøpe varene eller tjenester som skyldneren tilbyr, være en av følgende:
 - i) En sentralbank, en sentralmyndighet eller en regional eller lokal myndighet, forutsatt at de er tildelt en risikovekt på 0 % i samsvar med artikkel 114 og 115, eller er tildelt en risikoklasse på minst 3 i en vurdering foretatt av en ekstern kredittvurderingsinstitusjon.
 - ii) Et offentlig foretak, forutsatt at det er tildelt en risikovekt på høyst 20 % i samsvar med artikkel 116, eller at det er tildelt en risikoklasse på minst 3 i en vurdering foretatt av en ekstern kredittvurderingsinstitusjon.
 - iii) En multilateral utviklingsbank som omhandlet i artikkel 117 nr. 2.
 - iv) En internasjonal organisasjon som omhandlet i artikkel 118.
 - v) Et foretak som er tildelt en risikoklasse på minst 3 i en vurdering foretatt av en ekstern kredittvurderingsinstitusjon.
 - vi) En enhet som kan erstattes uten en vesentlig endring i nivået på og tidspunktene for inntektene.
 3. Institusjonene skal hver sjette måned framlegge rapport for vedkommende myndigheter om det samlede beløpet for eksponeringer mot infrastrukturprosjektenheter, beregnet i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen.
 4. Kommisjonen skal innen 28. juni 2022 utarbeide en rapport om virkningen av denne forordningens krav til ansvarlig kapital når det gjelder lån til infrastrukturprosjektenheter, og skal oversende rapporten til Europaparlamentet og Rådet, eventuelt sammen med et forslag til regelverk.
 5. Ved anvendelsen av nr. 4 skal EBA framlegge rapport for Kommisjonen om følgende:
 - a) En analyse av utviklingen i tendenser og vilkår på markedet for infrastrukturlån og prosjektfinansiering i løpet av perioden angitt i nr. 4.
 - b) En analyse av effektiv risiko for foretak omhandlet i nr. 1 bokstav b) i løpet av en fullstendig økonomisk konjunktursyklus.
 - c) Samsvaret mellom krav til ansvarlig kapital som er fastsatt i denne forordningen, og resultatet av analysene i bokstav a) og b) i dette nummeret.

Artikkel 501b

Unntak fra rapporteringskrav

Som unntak fra artikkel 430 kan en vedkommende myndighet i tidsrommet mellom anvendelsesdatoen for de relevante bestemmelsene i denne forordningen og datoen for første oversending av rapporter angitt i de tekniske gjennomføringsstandardene omhandlet i nevnte artikkel, fravike kravet om å rapportere opplysninger i det formatet som er angitt i malene i gjennomføringsrettsakten omhandlet i artikkel 430 nr. 7, dersom disse malene ikke har blitt

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

oppdatert for å gjenspeile bestemmelsene i denne forordningen.»

135) I tiende del innsettes følgende artikkel etter avdeling II: RAPPORTER OG REVISJON

«Artikkel 501c

Tilsynsmessig behandling av eksponeringer knyttet til miljømål og/eller sosiale mål
EBA skal etter samråd med ESRB og på grunnlag av tilgjengelige data og resultatene fra Kommisjonens høynivågruppe av eksperter for bærekraftig finansiering, vurdere om det vil være berettiget å anvende en særskilt tilsynsmessig behandling av eksponeringer i forbindelse med eiendeler eller virksomhet som i vesentlig grad er knyttet til miljømål og/eller sosiale mål. EBA skal særlig vurdere

- a) metoder for vurdering av en effektiv risiko for eksponeringer i forbindelse med eiendeler og virksomhet som i vesentlig grad er knyttet til miljømål og/eller sosiale mål, sammenlignet med risikoen for andre former for eksponering,
- b) utvikling av egnede kriterier for vurdering av fysiske risikoer og overgangsrisikoer, herunder risikoer knyttet til avskrivning av eiendeler som følge av reguleringsmessige endringer,
- c) potensielle virkninger av en særskilt tilsynsmessig behandling av eksponeringer i forbindelse med eiendeler eller virksomhet som i vesentlig grad er knyttet til miljømål og/eller sosiale mål, på den finansielle stabiliteten og bankenes utlånsvirksomhet i Unionen.

EBA skal innen 28. juni 2025 framlegge for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen en rapport om sine resultater.

På grunnlag av denne rapporten skal Kommisjonen, dersom den finner det hensiktsmessig, oversende et forslag til regelverk til Europaparlamentet og Rådet.»

136) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 504a

Beholdninger av konvertibel gjeld-instrumenter

Innen 28. juni 2022 skal EBA rapportere til Kommisjonen om beløpene og fordelingen av beholdninger av konvertibel gjeld-instrumenter blant institusjoner som er identifisert som G-SII-er eller O-SII-er, og om potensielle hindringer for krisehåndtering og risikoen for

spredningsvirkninger i forbindelse med disse beholdningene.

På grunnlag av rapporten fra EBA skal Kommisjonen innen 28. juni 2023 rapportere til Europaparlamentet og Rådet om hensiktsmessig behandling av slike beholdninger, og eventuelt vedlegge et forslag til regelverk.»

137) Artikkel 507 skal lyde:

«Artikkel 507

Store eksponeringer

1. EBA skal overvåke anvendelsen av unntakene som angis i artikkel 390 nr. 6 bokstav b), artikkel 400 nr. 1 bokstav f)–m), artikkel 400 nr. 2 bokstav a), c)–g), i), j) og k), og skal innen 28. juni 2021 framlegge for Kommisjonen en rapport om den kvantitative virkningen som en fjerning av disse unntakene eller en begrensning for anvendelsen av dem ville ha. Rapporten skal for hvert unntak i disse artiklene særlig vurdere
 - a) antall store eksponeringer som omfattes av unntaket i hver medlemsstat,
 - b) antall institusjoner som anvender unntaket i hver medlemsstat,
 - c) det samlede beløpet for eksponeringer som omfattes av unntaket i hver medlemsstat.
2. Innen 31. desember 2023 skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om anvendelsen av unntakene som omhandles i artikkel 390 nr. 4 og artikkel 401 nr. 2, med hensyn til metodene for beregning av eksponeringsverdien av verdipapirfinansieringsstransaksjoner, og særlig behovet for å ta hensyn til endringer i internasjonale standarder som fastsetter metodene for slik beregning.»

138) I artikkel 510 tilføyes følgende numre:

- «4. EBA skal overvåke beløpet for påkrevd stabil finansiering som dekker finansieringsrisikoen knyttet til derivatkontrakter som er oppført i vedlegg II, og kredittderivater i løpet av ettårsperioden for netto stabil finansieringsgrad, særlig den framtidige finansieringsrisikoen for disse derivatkontraktene i henhold til artikkel 428s nr. 2 og artikkel 428at nr. 2, og skal innen 28. juni 2024 rapportere til Kommisjonen om muligheten til å vedta en høyere faktor for påkrevd stabil finansiering eller et mer risikofølsomt tiltak. Rapporten skal minst vurdere
 - a) muligheten til å skille mellom derivatkontrakter med og uten margin,

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- b) muligheten til å fjerne, øke eller erstatte kravet i artikkel 428s nr. 2 og artikkel 428at nr. 2,
 - c) muligheten til å gjøre mer omfattende endringer i behandlingen av derivatkontrakter ved beregningen av netto stabil finansieringsgrad, som angitt i artikkel 428d, artikkel 428k nr. 4 og artikkel 428s nr. 2, i artikkel 428ag bokstav a) og b), artikkel 428ah nr. 2, artikkel 428al nr. 4 og artikkel 428at nr. 2, artikkel 428ay bokstav a) og b) og artikkel 428az nr. 2, for bedre å fange opp finansieringsrisikoen knyttet til disse kontraktene i løpet av ettårsperioden for netto stabil finansieringsgrad,
 - d) virkningen av de foreslåtte endringene på det beløpet for stabil finansiering som kreves for institusjonenes derivatkontrakter.
5. Dersom internasjonale standarder påvirker behandlingen av derivatkontrakter oppført i vedlegg II og kredittderivater med henblikk på beregningen av netto stabil finansieringsgrad, skal Kommisjonen, dersom det er hensiktsmessig, og idet det tas hensyn til rapporten omhandlet i nr. 4 og til disse endringene av internasjonale standarder samt til mangfoldet i banksektoren i Unionen, framlegge for Europaparlamentet og Rådet et forslag til regelverk for hvordan bestemmelsene om behandling av derivatkontrakter oppført i vedlegg II og kredittderivater kan endres med henblikk på beregning av netto stabil finansieringsgrad som angitt i sjettede del avdeling IV for å ta bedre hensyn til finansieringsrisikoen som er knyttet til disse transaksjonene.
6. EBA skal overvåke beløpet for stabil finansiering som kreves for å dekke finansieringsrisikoen knyttet til verdipapirfinansieringstransaksjoner, herunder eiendeler som er mottatt eller avgitt i disse transaksjonene, og til usikrede transaksjoner med en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder med finansielle kunder, og skal innen 28. juni 2023 framlegge rapport for Kommisjonen om hvor hensiktsmessig behandlingen er. Rapporten skal minst vurdere
- a) muligheten til å anvende høyere eller lavere faktorer for stabil finansiering på verdipapirfinansieringstransaksjoner med finansielle kunder og på usikrede transaksjoner med en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder med finansielle kunder for å ta bedre hensyn til deres finansieringsrisiko i løpet av ettårsperioden for netto stabil finansieringsgrad, og til mulige spredningsvirkninger mellom finansielle kunder,
 - b) muligheten til å anvende behandlingen i artikkel 428r nr. 1 bokstav g) på verdipapirfinansieringstransaksjoner som er sikret med andre typer eiendeler,
 - c) muligheten til å anvende faktorer for stabil finansiering på poster utenfor balansen som benyttes i verdipapirfinansieringstransaksjoner som et alternativ til behandlingen i artikkel 428p nr. 5,
 - d) egnetheten av den asymmetriske behandlingen av forpliktelse med en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder levert av finansielle kunder, som omfattes av en faktor på 0 % for tilgjengelig stabil finansiering i samsvar med artikkel 428k nr. 3 bokstav c), og eiendeler som følger av transaksjoner med en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder med finansielle kunder, som omfattes av en faktor på 0 %, 5 % eller 10 % for påkrevd finansiering i samsvar med artikkel 428r nr. 1 bokstav g), artikkel 428s nr. 1 bokstav c) og artikkel 428v bokstav b),
 - e) den virkningen som innføringen av høyere eller lavere faktorer for påkrevd stabil finansiering for verdipapirfinansieringstransaksjoner, særlig slike med en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder med finansielle kunder, har på markedslikviditeten til eiendeler som er mottatt som sikkerhet i disse transaksjonene, særlig statsobligasjoner og foretaksobligasjoner,
 - f) den virkningen som de foreslåtte endringene har på det beløpet for stabil finansiering som kreves for disse institusjonenes transaksjoner, særlig for verdipapirfinansieringstransaksjoner med en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder med finansielle kunder, når statsobligasjoner mottas som sikkerhet i disse transaksjonene.
7. Innen 28. juni 2024 skal Kommisjonen, dersom det er hensiktsmessig, og idet det tas hensyn til rapporten omhandlet i nr. 6 og til eventuelle internasjonale standarder samt

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

til mangfoldet i banksektoren i Unionen, framlegge for Europaparlamentet og Rådet et forslag til regelverk om hvordan bestemmelsene om behandling av verdipapirfinansieringstransaksjoner kan endres, herunder eiendeler som er mottatt eller avgitt i disse transaksjonene, og behandlingen av usikrede transaksjoner med en gjenværende løpetid på mindre enn seks måneder med finansielle kunder med henblikk på beregningen av netto stabil finansieringsgrad som angitt i sjette del avdeling IV, dersom den anser det hensiktsmessig med hensyn til den virkningen som den eksisterende behandlingen har på institusjonenes netto stabile finansieringsgrad, og for å ta bedre hensyn til finansieringsrisikoen knyttet til disse transaksjonene.

8. Innen 28. juni 2025 skal de faktorene for påkrevd stabil finansiering som anvendes på transaksjonene omhandlet i artikkel 428r nr. 1 bokstav g), artikkel 428s nr. 1 bokstav c) og artikkel 428v bokstav b), økes fra henholdsvis 0 % til 10 %, fra 5 % til 15 % og fra 10 % til 15 %, med mindre annet er angitt i en regelverksakt som er vedtatt på grunnlag av et forslag fra Kommisjonen, i samsvarende med nr. 7 i denne artikkelen.
9. EBA skal overvåke det beløpet for stabil finansiering som kreves for å dekke finansieringsrisikoen knyttet til institusjonenes beholdninger av verdipapirer for å sikre derivatkontrakter. EBA skal innen 28. juni 2023 rapportere om hvor hensiktsmessig behandlingen er. Rapporten skal minst vurdere
 - a) den mulige virkningen behandlingen har på investorenes evne til å oppnå eksponering mot eiendeler, og den virkningen behandlingen har på kredittilbudet i kapitalmarkedsunionen,
 - b) muligheten til å anvende justerte krav til stabil finansiering på verdipapirer som innehas for å sikre derivater som helt eller delvis finansieres av startmarginen,
 - c) muligheten til å anvende justerte krav til stabil finansiering på verdipapirer som innehas for å sikre derivater, og som ikke finansieres av startmarginen.
10. Innen 28. juni 2023 eller ett år etter at det er inngått en avtale om internasjonale standarder som er utarbeidet av Basel-komiteen,

alt etter hva som inntreffer først, skal Kommisjonen, dersom det er hensiktsmessig, og idet det tas hensyn til rapporten omhandlet i nr. 9, til eventuelle internasjonale standarder som er utarbeidet av Basel-komiteen, til mangfoldet i banksektoren i Unionen og til målene for kapitalmarkedsunionen, framlegge for Europaparlamentet og Rådet et forslag til regelverk om hvordan bestemmelsene om behandling av institusjoners beholdninger av verdipapirer kan endres for å sikre derivatkontrakter med henblikk på beregningen av netto stabil finansieringsgrad som angitt i sjette del avdeling IV, dersom den anser det hensiktsmessig med hensyn til den virkningen som den eksisterende behandlingen har på institusjonenes netto stabile finansieringsgrad, og for å ta bedre hensyn til finansieringsrisikoen knyttet til disse transaksjonene.

11. EBA skal vurdere om det vil være berettiget å redusere faktoren for påkrevd stabil finansiering for eiendeler som anvendes for å yte clearing- og oppgjørstjenester for edelmetaller som gull, sølv, platina og palladium, eller eiendeler som anvendes for å levere finansieringstransaksjoner for edelmetaller som gull, sølv, platina og palladium med en løpetid på høyst 180 dager. EBA skal framlegge sin rapport for Kommisjonen innen 28. juni 2021.»

139) Artikkel 511 skal lyde:

«*Artikkel 511*

Gjeldsgrad

1. Kommisjonen skal innen 31. desember 2020 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om hvorvidt
 - a) det er hensiktsmessig å innføre et tillegg til kravet til uvektet kjernekapitalandel for andre systemviktige institusjoner, og
 - b) definisjonen og beregningen av det samlede eksponeringsmålet omhandlet i artikkel 429 nr. 4, herunder behandlingen av sentralbankreserver, er hensiktsmessig.
2. Med henblikk på rapporten omhandlet i nr. 1 skal Kommisjonen ta hensyn til internasjonal utvikling og internasjonalt avtalte standarder. Rapporten skal ved behov ledsages av et forslag til regelverk.»

140) Artikkel 513 skal lyde:

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

«Artikkel 513

Makrotilsynsregler

1. Innen 30. juni 2022 og deretter hvert femte år skal Kommisjonen etter samråd med ESRB og EBA vurdere om makrotilsynsreglene i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU er tilstrekkelige for å redusere systemrisikoen i sektorer, regioner og medlemsstater, og blant annet vurdere
 - a) hvorvidt de nåværende makrotilsynsverktøyene i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU er virkningsfulle, effektive og gjennomsiktede,
 - b) hvorvidt deknningen og de mulige gradene av overlapping mellom de ulike makrotilsynsverktøyene for håndtering av lignende risikoer i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU er tilstrekkelige, eventuelt med forslag om nye makrotilsynsregler,
 - c) hvilken vekselvirkning det er mellom internasjonalt avtalte standarder for systemviktige institusjoner og bestemmelsene i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU, eventuelt med forslag til nye regler, idet det tas hensyn til disse internasjonalt avtalte standardene,
 - d) hvorvidt andre typer instrumenter, for eksempel låntakerbaserte instrumenter, bør legges til de makrotilsynsverktøyene som er fastsatt i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU, for å utfylle kapitalbaserte instrumenter og for å muliggjøre harmonisert anvendelse av instrumentene i det indre marked, idet det tas hensyn til om harmoniserte definisjoner av disse instrumentene og rapportering av de respektive dataene på unionsplan er en forutsetning for innføringen av slike instrumenter,
 - e) hvorvidt bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel som omhandlet i artikkel 92 nr. 1a bør utvides til andre systemviktige institusjoner enn G-SII-er, hvorvidt dets kalibrering bør være forskjellig fra kalibreringen av G-SII-er, og hvorvidt dets kalibrering bør avhenge av institusjonens systemviktighet,
 - f) hvorvidt de nåværende frivillige gjensidige makrotilsynstiltakene bør gjøres om til obligatorisk gjensidige, og hvorvidt den gjeldende ESRB-rammen for frivillig gjensidighet er et hensiktsmessig grunnlag for dette,

g) hvordan relevante makrotilsynsmyndigheter på unionsplan og nasjonalt plan kan forsynes med verktøy for å håndtere nye systemrisikoer som oppstår som følge av kredittinstitusjoners eksponeringer utenfor banksektoren, særlig fra markeder for derivat- og verdipapirfinansieringstransaksjoner, kapitalforvaltningssektoren og forsikringssektoren.

2. Innen 31. desember 2022 og deretter hvert femte år skal Kommisjonen på grunnlag av samrådet med ESRB og EBA framlegge rapport for Europaparlamentet og Rådet om vurderingen omhandlet i nr. 1 og, dersom det er hensiktsmessig, framlegge et forslag til regelverk for Europaparlamentet og Rådet.»

141) Artikkel 514 skal lyde:

«Artikkel 514

Metode for beregning av eksponeringsverdien av derivattransaksjoner

1. EBA skal innen 28. juni 2023 rapportere til Kommisjonen om virkningen og den relative kalibreringen av metodene angitt i tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 3–5 for å beregne eksponeringsverdiene av derivattransaksjoner.
2. På grunnlag av EBAs rapport skal Kommisjonen, dersom det er relevant, framlegge et forslag til regelverk for å endre metodene angitt i tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 3–5.»

142) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 518a

Gjennomgåelse av bestemmelser om kryssmislighold

Innen 28. juni 2022 skal Kommisjonen gjennomgå og vurdere om det er hensiktsmessig å kreve at konvertibel gjeld kan anvendes som intern tapsdekning uten at det utløser kryssmisligholdsklausuler i andre kontrakter, med sikte på å gjøre det interne tapsdekningsverktøyet så effektivt som mulig og å vurdere om det bør tas med en bestemmelse som utelukker kryssmisligholdsklausuler for konvertibel gjeld, i vilkårene eller kontraktene som gjelder andre forpliktelser. Gjennomgåelsen og vurderingen skal ved behov ledsages av et forslag til regelverk.»

143) Ny artikkel skal lyde:

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

«Artikkel 519b

Krav til ansvarlig kapital for markedsrisiko

1. Innen 30. september 2019 skal EBA rapportere om hvordan internasjonale standarder for å beregne kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko påvirker institusjoner i Unionen.
 2. Innen 30. juni 2020 skal Kommisjonen, idet det tas hensyn til resultatene av rapporten omhandlet i nr. 1 og de internasjonale standardene og metodene angitt i tredje del avdeling IV kapittel 1a og 1b, framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport, eventuelt sammen med et forslag til regelverk, om hvordan internasjonale standarder om tilstrekkelige krav til ansvarlig kapital for markedsrisiko skal gjennomføres.»
- 144) I tiende del skal ny avdeling lyde:

«AVDELING IIA

GJENNOMFØRING AV REGLER

Artikkel 519c

Verktøy for overholdelse

1. EBA skal utvikle et elektronisk verktøy som skal gjøre det lettere for institusjonene å overholde denne forordningen og direktiv 2013/36/EU samt tekniske reguleringsstandarder, tekniske gjennomføringsstandarder, retningslinjer og maler som er vedtatt for å gjennomføre denne forordningen og nevnte direktiv.
 2. Verktøyet omhandlet i nr. 1 skal minst gjøre det mulig for institusjonene å
 - a) raskt identifisere de relevante bestemmelsene institusjonen skal overholde i betraktning av dens størrelse og forretningsmodell,
 - b) følge de endringene som gjøres i regelverksakter og i de tilknyttede gjennomføringsbestemmelsene, retningslinjene og malene.»
- 145) Vedlegg II endres som fastsatt i vedlegget til denne forordningen.

Artikkel 2

Endringer av forordning (EU) nr. 648/2012

I forordning (EU) nr. 648/2012 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 50a skal nr. 2 lyde:
 - «2. En sentral motpart skal beregne den hypotetiske kapitalen på følgende måte:

$$K_{CCP} = \sum_i EAD_i \cdot RW \cdot \text{capital ratio}$$

der

K_{CCP} = den hypotetiske kapitalen,

I = indeksen for clearingmedlemmet,

EAD_i = den sentrale motpartens eksponeringsbeløp knyttet til clearingmedlem i , herunder clearingmedlemmets egne transaksjoner med den sentrale motparten, kundetransaksjonene som garanteres av clearingmedlemmet, og verdiene av alle sikkerheter som innehas av den sentrale motparten, herunder clearingmedlemmets forhåndsfinansierte bidrag til misligholdsfondet, mot disse transaksjonene, knyttet til verdsettingen ved dagens slutt på den lovfestede rapporteringsdatoen før marginkravet ved siste marginkrav for den dagen utveksles,

RW = en risikovekt på 20 %, og

Kapital-

dekning = 8 %.»

- 2) Artikkel 50b skal lyde:

«Artikkel 50b

Alminnelige regler for beregning av KCCP

Ved beregningen av KCCP i henhold til artikkel 50a nr. 2 får følgende bestemmelser anvendelse:

- a) Sentrale motparter skal beregne verdien av eksponeringer som de har mot sine clearingmedlemmer, på følgende måte:
 - i) For eksponeringer som følger av kontrakter og transaksjoner oppført i artikkel 301 nr. 1 bokstav a) og c) i forordning (EU) nr. 575/2013, skal sentrale motparter beregne verdien i samsvar med metoden i tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 3 i nevnte forordning ved å anvende en marginrisikoperiode på ti bankdager.
 - ii) For eksponeringer som følger av kontrakter og transaksjoner oppført i artikkel 301 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 575/2013, skal sentrale motparter beregne verdien (EAD_i) etter følgende formel:

$$EAD_i = \max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\}$$

der

EAD_i = eksponeringsverdien,

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

I = indeksen for clearingmedlemmet,

$EBRM_i$ = eksponeringsverdien før risikoreduksjon, som tilsvarer den sentrale motpartens eksponeringsbeløp knyttet til clearingmedlem i , som oppstår i forbindelse med alle kontrakter og transaksjoner med det berørte clearingmedlemmet, beregnet uten å ta hensyn til nevnte clearingmedlems sikkerhetsstillelse,

IM_i = startmarginen som clearingmedlem i plasserer hos den sentrale motparten,

DF_i = det forhåndsfinansierte bidraget til misligholdsfondet fra clearingmedlem i .

Alle verdier i denne formelen skal gjelde verdsetting ved dagens slutt før marginkravet ved siste marginkrav for den dagen utveksles.

- iii) I situasjoner nevnt i artikkel 301 nr. 1 annet ledd tredje punktum i forordning (EU) nr. 575/2013 skal sentrale motparter beregne verdien av transaksjonene omhandlet i første punktum i nevnte ledd i samsvar med formelen i bokstav a) ii) i denne artikkelen, og skal fastsette $EBRM_i$ i samsvar med tredje del avdeling V i nevnte forordning.
- b) For institusjoner som er omfattet av virkeområdet for forordning (EU) nr. 575/2013, er motregningsgruppene de som er definert i artikkel 272 nr. 4 i nevnte forordning.
- c) En sentral motpart som har eksponeringer mot en eller flere sentrale motparter, skal behandle slike eksponeringer som eksponeringer mot clearingmedlemmer og ta med eventuelle marginer eller forhåndsfinansierte bidrag fra nevnte sentrale motparter i beregningen av KCCP.
- d) En sentral motpart som har en bindende avtalefestet ordning med clearingmedlemmene som gjør at den kan anvende hele eller en del av startmarginen den har tatt fra clearingmedlemmene som om den var et forhåndsfinansiert bidrag, skal anse denne startmarginen som et forhåndsfinansiert bidrag ved beregningen i nr. 1, og ikke som startmargin.
- e) Dersom sikkerhet innehas for en konto som inneholder mer enn én av de typene kontrakter og transaksjoner som er omhandlet i artikkel 301 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal sentrale motparter

fordele den startmarginen som er stilt av deres clearingmedlemmer eller kunder, alt etter hva som er relevant, i forhold til eksponeringene ved mislighold (EAD) for de respektive typene kontrakter og transaksjoner beregnet i samsvar med bokstav a) i dette nummeret, uten å ta med startmarginen i beregningen.

- f) Sentrale motparter som har mer enn ett misligholdsfond, skal foreta beregningen separat for hvert misligholdsfond.
- g) Dersom et clearingmedlem yter kundeclearingtjenester, og transaksjonene og sikkerheten til clearingmedlemmets kunder innehas på underkontoer som er atskilt fra underkontoene for clearingmedlemmets egne virksomhet, skal sentrale motparter beregne EAD_i separat for hver underkonto, og skal beregne clearingmedlemmets samlede EAD_i som summen av EAD -ene for kundenes underkontoer og EAD for clearingmedlemmets underkonto for egen virksomhet.
- h) Dersom DF_i ikke er delt mellom kundens underkontoer og clearingmedlemmets underkontoer for egen virksomhet, skal sentrale motparter ved anvendelsen av bokstav f) fordele DF_i for hver underkonto etter den respektive brøkdelen som startmarginen for denne underkontoen utgjør av den samlede startmarginen som er stilt av clearingmedlemmet eller for clearingmedlemmets regning.
- i) Sentrale motparter skal ikke foreta beregningen i samsvar med artikkel 50a nr. 2 dersom misligholdsfondet bare omfatter kontanttransaksjoner.

Ved anvendelsen av bokstav a) ii) i denne artikkelen skal den sentrale motparten anvende metoden i artikkel 223 i forordning (EU) nr. 575/2013 med tilsynsbaserte volatilitetsjusteringer fastsatt i artikkel 224 i nevnte forordning for å beregne eksponeringsverdien.»

- 3) I artikkel 50c nr. 1 utgår bokstav d) og e).
- 4) I artikkel 50d utgår bokstav c).
- 5) I artikkel 89 skal nr. 5a lyde:
«5a.I overgangsperioden angitt i artikkel 497 i forordning (EU) nr. 575/2013 skal en sentral motpart som er omhandlet i nevnte artikkel, i de opplysningene som den skal rapportere i samsvar med artikkel 50c nr. 1 i denne forordningen, ta med den samlede startmarginen som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 140 i for-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

ordning (EU) nr. 575/2013, som den har mottatt fra sine clearingmedlemmer, forutsatt at begge følgende vilkår er oppfylt:

- a) Den sentrale motparten har ikke et misligholdsfond.
- b) Den sentrale motparten har ikke en bindende avtale med sine clearingmedlemmer som tillater at den anvender hele eller deler av startmarginen den har mottatt fra disse clearingmedlemmene, som om de var forhåndsfinansierte bidrag.»

Artikkel 3

Ikrafttredelse og anvendelse

1. Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende.
2. Denne forordningen får anvendelse fra 28. juni 2021, med de unntakene som er oppført i nr. 3–8.
3. Følgende numre i artikkel 1 i denne forordningen får anvendelse fra 27. juni 2019:
 - a) Nr. 1, som inneholder bestemmelsene om virkeområde og tilsynsmyndighet.
 - b) Nr. 2, som inneholder definisjonene, med mindre de utelukkende gjelder bestemmelser som får anvendelse i samsvar med denne artikkelen fra en annen dato, og i så fall får de anvendelse fra den andre datoen.
 - c) Nr. 3 bokstav b), nr. 6 bokstav c), nr. 8 og nr. 9 når det gjelder artikkel 13 i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 12 når det gjelder artikkel 18 nr. 1 annet ledd i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 14–17, 19–44, 47, 128 og 129, som inneholder bestemmelsene om ansvarlig kapital og bestemmelsene om innføring av de nye kravene til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld.
 - d) Nr. 9 når det gjelder bestemmelsene om virkningen av nye verdipapiriseringsregler fastsatt i artikkel 14 i forordning (EU) nr. 575/2013.
 - e) Nr. 57, som inneholder bestemmelsene om risikovektene for multilaterale utviklingsbanker, og nr. 58, som inneholder bestemmelsene om risikovektene for internasjonale organisasjoner.
 - f) Nr. 53 når det gjelder artikkel 104b i forordning (EU) nr. 575/2013, nr. 89 og 90, nr. 118 når det gjelder artikkel 430b i forordning (EU) nr. 575/2013, og nr. 124, som inne-

holder bestemmelsene om rapporteringskravene for markedsrisiko.

- g) Nr. 130, som inneholder bestemmelsene om krav til ansvarlig kapital for eksponeringer mot sentrale motparter.
- h) Nr. 133 når det gjelder bestemmelsene om store avhendinger i artikkel 500 i forordning (EU) nr. 575/2013.
- i) Nr. 134 når det gjelder artikkel 501b i forordning (EU) nr. 575/2013, som inneholder bestemmelsene om unntak fra rapportering.
- j) Nr. 144, som inneholder bestemmelsene om verktøyet for overholdelse.
- k) Bestemmelsene som krever at europeiske tilsynsmyndigheter eller ESRB framlegger for Kommisjonen utkast til tekniske regulerings- eller gjennomføringsstandarder og rapporter, bestemmelsene som krever at Kommisjonen framlegger rapporter, bestemmelsene som gir Kommisjonen myndighet til å vedta delegerte rettsakter eller gjennomføringsrettsakter, bestemmelsene om gjennomgåelse og om forslag til regelverk, og bestemmelsene som krever at de europeiske tilsynsmyndighetene utsteder retningslinjer, dvs. nr. 2 bokstav b); nr. 12 når det gjelder artikkel 18 nr. 9 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 18 bokstav b); nr. 31 når det gjelder artikkel 72b nr. 7 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 38 når det gjelder artikkel 78a nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 57 bokstav b); nr. 60 når det gjelder artikkel 124 nr. 4 og 5 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 63 når det gjelder artikkel 132a nr. 4 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 67 når det gjelder artikkel 164 nr. 8 og 9 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 74 når det gjelder artikkel 277 nr. 5 og artikkel 279a nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 89 når det gjelder artikkel 325 nr. 9 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 90 når det gjelder artikkel 325u nr. 5, artikkel 325w nr. 8, artikkel 325ap nr. 3, artikkel 325az nr. 8 og 9, artikkel 325bd nr. 7, artikkel 325be nr. 3, artikkel 325bf nr. 9, artikkel 325bg nr. 4, artikkel 325bh nr. 3, artikkel 325bk nr. 3, artikkel 325bp nr. 12 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 93 når det gjelder artikkel 390 nr. 9 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 94; nr. 96 når det gjelder artikkel 394 nr. 4 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 98 bokstav b); nr. 104 når det gjelder artikkel 403 nr. 4 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

109 bokstav b); nr. 111 bokstav b); nr. 118 når det gjelder artikkel 430 nr. 7 og 8, artikkel 430b nr. 6 og artikkel 430c i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 119 når det gjelder artikkel 432 nr. 1 og 2 og artikkel 434a i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 123; nr. 124; nr. 125; nr. 134 når det gjelder artikkel 501a nr. 4 og 5 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 135; nr. 136; nr. 137; nr. 138; nr. 139; nr. 140; nr. 141 når det gjelder artikkel 514 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013; nr. 142 og nr. 143.

Uten at det berører første ledd bokstav f), får bestemmelsene om offentliggjøring og rapportering anvendelse fra og med datoen for anvendelsen av det kravet som offentliggjøringen eller rapporteringen gjelder.

4. Følgende numre i artikkel 1 i denne forordningen får anvendelse fra 28. desember 2020:
 - a) Nr. 6 bokstav a), nr. 6 bokstav b), nr. 6 bokstav d), nr. 7 og nr. 12 når det gjelder artikkel 18 nr. 1 første ledd og artikkel 18 nr. 2–8 i forordning (EU) nr. 575/2013, som inneholder bestemmelsene om konsolidering for tilsynsformål.
 - b) Nr. 60, som inneholder bestemmelsene om eksponeringer som er sikret ved pantelån på fast eiendom, nr. 67, som inneholder bestemmelsene om tap gitt mislighold, og nr. 122, som inneholder bestemmelsene om makrorisiko eller systemrisiko identifisert på medlemsstatsplan.
5. Artikkel 1 nr. 46 bokstav b) i denne forordningen, som inneholder bestemmelsene om innføring av det nye kravet til ansvarlig kapital for G-SII-er, får anvendelse fra 1. januar 2022.
6. Nr. 53 når det gjelder artikkel 104a i forordning (EU) nr. 575/2013, og artikkel 1 nr. 55 og 69 i denne forordningen, som inneholder bestemmelsene om innføring av de nye kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko, får anvendelse fra 28. juni 2023.

7. Artikkel 1 nr. 18 i denne forordningen når det gjelder artikkel 36 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 575/2013, som inneholder bestemmelser om unntak fra fradrag for forsiktig verdsette programvareeiedeler, får anvendelse tolv måneder etter ikrafttredelsesdatoen for de tekniske reguleringsstandardene nevnt i artikkel 36 nr. 4 i forordning (EU) nr. 575/2013.
8. Artikkel 1 nr. 126 i denne forordningen, som inneholder bestemmelsene om unntak fra fradrag for egenkapitalbeholdninger, får anvendelse med tilbakevirkende kraft fra 1. januar 2019.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 20. mai 2019.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

G. CIAMBA

Formann

VEDLEGG

I vedlegg II gjøres følgende endringer:

- 1) Nr. 1 bokstav e) skal lyde: «e) Renteopsjoner.»
- 2) Nr. 2 bokstav d) skal lyde: «d) Valutaopsjoner.»
- 3) Nr. 3 skal lyde: «3. Kontrakter av samme art som dem som er nevnt i nr. 1 bokstav a)–e) og i nr. 2 bokstav a)–d) i dette vedlegget, som gjelder andre referanseelementer eller indekser. Dette omfatter minst alle instrumenter som er angitt i nr. 4–7 og nr. 9–11 i avsnitt C i vedlegg I til direktiv 2014/65/EU, og som ellers ikke er omfattet av nr. 1 eller 2 i dette vedlegget.»

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/873 av 24. juni 2020 om endring av forordning (EU) 575/2013 og (EU) 2019/876 med hensyn til visse tilpasninger i forbindelse med covid-19-pandemien

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

etter den ordinære regelverksprosedyren³ og ut fra følgende betraktninger:

1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁴ fastsetter, sammen med europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU⁵, tilsynsregelverket for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak («institusjoner») som driver virksomhet i Unionen. Dette tilsynsregelverket, som ble vedtatt etter finanskrisen som brøt ut i 2007–2008, og som hovedsakelig er basert på internasjonale standarder som Baselkomiteen for banktilsyn (heretter kalt «Basel-komiteen») vedtok i 2010, det såkalte Basel III-regelverket, har bidratt til at institusjoner som driver virksomhet i Unionen, er blitt mer motstandsdyktige og er bedre rustet til å håndtere

potensielle vanskeligheter, herunder vanskeligheter som følge av eventuelle framtidige kriser.

- 2) Forordning (EU) nr. 575/2013 er endret flere ganger etter at den trådte i kraft, for å håndtere gjenstående svakheter i tilsynsregelverket og for å gjennomføre noen gjenstående deler av den globale reformen av finansielle tjenester, som er avgjørende for å sikre institusjonenes motstandsdyktighet. Gjennom en slik endring innførte europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2395⁶ overgangsordninger i forordning (EU) nr. 575/2013 for å redusere virkningen av innføringen av internasjonal standard for finansiell rapportering – finansielle instrumenter (IFRS 9). Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/630⁷ innførte i forordning (EU) nr. 575/2013 et krav til minste tapsdekning for misligholdte eksponeringer, den såkalte sikkerhetsordningen.
- 3) Ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/876⁸ ble dessuten noen de siste delene av Basel III-regelverket innført i forordning (EU) nr. 575/2013. Disse delene omfatter

¹ EUT C 180 av 29.5.2020, s. 4.

² Uttalelse avgitt 10. juni 2020 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

³ Europaparlamentets holdning av 18. juni 2020 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 24. juni 2020.

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2395 av 12. desember 2017 om endring av forordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til overgangsordninger for å redusere virkningen av innføringen av IFRS 9 på ansvarlig kapital og for behandlingen av visse eksponeringer i offentlig sektor som er angitt i en medlemsstats nasjonale valuta, som store eksponeringer (EUT L 345 av 27.12.2017, s. 27).

⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/630 av 17. april 2019 om endring av forordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til minste tapsdekning for misligholdte eksponeringer (EUT L 111 av 25.4.2019, s. 4).

⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/876 av 20. mai 2019 om endring av forordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til uvektet kjernekapitalandel, netto stabil finansieringsgrad, krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld, motpartskredittrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mot sentrale motparter, eksponeringer mot innretninger for kollektiv investering, store eksponeringer samt rapporterings- og opplysningskrav, og av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 av 7.6.2019, s. 1).

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

blant annet en ny definisjon av den uvektede kjernekapitalandelen og en buffer for uvektet kjernekapitalandel, som begge hindrer institusjoner i å øke gjeldsoppbyggingen for mye, samt bestemmelser om en gunstigere tilsynsmessig behandling av visse programvareeiedeler og om en gunstigere behandling av visse lån med sikkerhet i pensjoner eller lønn, en revidert støttefaktor for lån til små og mellomstore bedrifter (SMB) (heretter kalt «SMB-støttefaktoren»), og en ny justering av krav til ansvarlig kapital for kredittrisiko for eksponeringer mot foretak som driver eller finansierer fysiske strukturer eller innretninger, systemer og nett som yter eller støtter sentrale offentlige tjenester (herunder kalt «infrastrukturstøttefaktoren»).

- 4) Det alvorlige økonomiske sjokket som covid-19-pandemien forårsaket, og de ekstraordinære tiltakene for å hindre spredning, har hatt vidtrekkende følger for økonomien. Virksomheter rammes av forstyrrelser i forsyningskjedene, midlertidig stenging og mindre etterspørsel, mens husholdningene står overfor arbeidsløshet og lavere inntekter. Offentlige myndigheter på unions- og medlemsstatsplan har truffet avgjørende tiltak for å støtte husholdninger og solvente foretak slik at de kan motstå denne alvorlige, men midlertidige svekkelsen av den økonomiske aktiviteten og den resulterende likviditetsmangelen.
- 5) Institusjonene spiller en viktig rolle med hensyn til å bidra til gjenopprettingen. Samtidig vil de sannsynligvis bli påvirket av forverringen av den økonomiske situasjonen. Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) (EBA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁹, Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010¹⁰, og vedkommende myndigheter har midlertidig lettet på kapital-, og likviditets-

krav samt operative krav til institusjonene for å sikre at institusjonene fortsatt kan oppfylle sin rolle med hensyn til å finansiere realøkonomien selv om omstendighetene har blitt mer utfordrende. Kommisjonen, Den europeiske sentralbank og EBA har særlig skapt klarhet om anvendelsen av den fleksibiliteten som allerede er innebygget i forordning (EU) nr. 575/2013, ved å utstede fortolkninger av og retningslinjer for anvendelsen av tilsynsrammen i forbindelse med covid-19. Slike retningslinjer omfatter Kommisjonens fortolkende melding av 28. april 2020 om anvendelsen av regnskaps- og tilsynsregelverket for å lette bankenes utlån i EU – Støtte til foretak og husholdninger under covid-19-pandemien. Som en reaksjon på covid-19-pandemien har Basel-komiteen også tillatt en viss fleksibilitet med hensyn til anvendelsen av internasjonale standarder.

- 6) Det er viktig at institusjonene anvender sin kapital der det er mest nødvendig, og at Unions rammeregler gjør dette lettere, samtidig som det sikres at institusjonene opptrer med forsiktighet. I tillegg til den fleksibiliteten som allerede er innebygget i de eksisterende reglene, vil målrettede endringer av forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2019/876 sikre at dette tilsynsregelverket fungerer problemfritt sammen med de forskjellige tiltakene som vedtas for å håndtere covid-19-pandemien.
- 7) De ekstraordinære omstendighetene i forbindelse med covid-19-pandemien og utfordringenes hittil usette omfang har utløst krav om umiddelbare tiltak for å sikre at institusjonene er i stand til effektivt å kanalisere midler videre til foretak og husholdninger og avdempe det økonomiske sjokket som skyldes covid-19-pandemien.
- 8) De garantiene som gis i forbindelse med covid-19-pandemien av nasjonale regjeringer eller andre offentlige enheter som anses som like kredittverdige i henhold til standardmetoden for kredittrisiko omhandlet i tredje del i forordning (EU) nr. 575/2013, kan med hensyn til deres risikoreducerende virkninger sammenlignes med garantier fra offisielle eksportkredittryråer som omhandlet i artikkel 47c i forordning (EU) nr. 575/2013. Det er derfor berettiget å bringe minstekravene til dekning for misligholdte eksponeringer som nyter godt av garantier fra nasjonale regjeringer eller andre offentlige enheter, på linje med kravene til misligholdte eksponeringer som

⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

¹⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

nyter godt av garantier fra offisielle eksportkredittbyråer.

- 9) I forbindelse med covid-19-pandemien har det blitt klart at muligheten for midlertidig å utelukke visse eksponeringer mot sentralbanker fra beregningen av en institusjons samlede eksponeringsmål, som fastsatt i artikkel 429a i forordning (EU) nr. 575/2013 som endret ved forordning (EU) 2019/876, kunne vise seg å være avgjørende i en krisesituasjon. Muligheten for å utelukke slike eksponeringer får imidlertid ikke anvendelse før 28. juni 2021. Før nevnte dato vil vedkommende myndigheter derfor ikke kunne benytte nevnte instrument til å håndtere den økningen i eksponeringer mot sentralbanker som forventes som følge av de pengepolitiske tiltakene som treffes for å begrense de økonomiske følgene av covid-19-pandemien. Videre ser det ut til at dette instrumentets effektivitet hemmes av den reduserte fleksibiliteten som følger av utligningsordningen som er knyttet til slike midlertidige utelukkelse, som ville begrense institusjonenes mulighet til å øke eksponeringer mot sentralbanker i en krisesituasjon. Dette kunne til slutt tvinge en institusjon til å redusere sine utlån til husholdninger og foretak. For å unngå uønskede konsekvenser i forbindelse med utligningsordningen og sikre at denne utelukkelsen er hensiktsmessig ved eventuelle framtidige sjokk og kriser, bør utligningsordningen derfor endres. For å sikre at denne valgmuligheten er tilgjengelig under den nåværende covid-19-pandemien, bør muligheten for midlertidig å utelukke visse eksponeringer mot sentralbanker allerede være tilgjengelig før kravet til uvektet kjernekapitalandel i artikkel 92 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) nr. 575/2013 får anvendelse 28. juni 2021. Fram til de endrede bestemmelsene om beregningen av den uvektede kjernekapitalandelen, som ble innført ved forordning (EU) 2019/876, får anvendelse, bør artikkel 429a fortsatt få anvendelse med den ordlyden som ble innført ved delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/62¹¹.
- 10) I 2017 reviderte Basel-komiteen beregningen av eksponeringsverdien for den uvektede kjernekapitalandelen for vanlige kjøp og salg som ennå ikke er oppgjort, for å sikre at

behandlingen korrekt gjenspeiler den innebygde finansielle giringen som er knyttet til disse handlingene, og at eventuelle regnskapsmessige forskjeller ikke påvirker beregningen mellom institusjoner med sammenlignbare posisjoner. I Unionen ble revisjonen innført ved forordning (EU) 2019/876. Denne gunstigere behandlingen får imidlertid ikke anvendelse før 28. juni 2021. Ettersom den reviderte beregningen vil gjenspeile en transaksjons faktiske finansielle giring på en mer hensiktsmessig måte og samtidig øke en institusjons evne til å gi lån og absorbere tap under covid-19-pandemien, bør institusjonene derfor allerede ha mulighet til midlertidig å anvende den reviderte beregningen før den bestemmelsen som ble innført ved forordning (EU) 2019/876, får anvendelse på alle institusjoner i Unionen.

- 11) Mange av institusjonene som driver virksomhet i Unionen, har vært omfattet av IFRS 9 siden 1. januar 2018. I samsvar med internasjonale standarder vedtatt av Basel-komiteen innførte forordning (EU) 2017/2395 overgangsordninger i forordning (EU) nr. 575/2013 for å redusere den mulige negative innvirkningen på institusjoners rene kjernekapital som følge av innregningen av forventede kredittap i henhold til IFRS 9.
- 12) Dersom IFRS 9 anvendes under den økonomiske nedgangen forårsaket av covid-19-pandemien, kan det føre til en plutselig betydelig økning i avsetninger for forventede kredittap, ettersom det for mange eksponeringer kan bli nødvendig å beregne de forventede tapene i deres løpetid. Basel-komiteen, EBA og ESMA har presisert at det forventes at institusjoner ikke automatisk anvender sine eksisterende framgangsmåter for forventede kredittap i ekstraordinære situasjoner som covid-19-pandemien, men i stedet benytter den fleksibiliteten som er innebygd i IFR 9, for eksempel til å ta behørig hensyn til langsiktige økonomiske tendenser. Basel-komiteen ble 3. april 2020 enige om å tillate større fleksibilitet i forbindelse med gjennomføringen av de overgangsordningene som innfører virkningen av IFRS 9. For å begrense den eventuelle volatiliteten i lovfestet kapital som kan oppstå dersom covid-19-pandemien medfører en betydelig økning i avskrivninger for forventede kredittap, er det nødvendig å forlenge overgangsordningene også i unionsretten.
- 13) For å redusere den mulige innvirkningen som en plutselig økning i avskrivninger for forven-

¹¹ Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/62 av 10. oktober 2014 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til uvektet kjernekapitalandel (EUT L 11 av 17.1.2015, s. 37).

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

tede kredittap kan få på institusjonenes evne til å gi lån til kunder når det er mest nødvendig, bør overgangsordningene forlenges med to år, og institusjonene bør i sin rene kjernekapital fullt ut kunne medregne enhver økning i nye avskrivninger for forventede kredittap som de innregner i 2020 og 2021 for finansielle eendeler som ikke er verdiforringet. Disse endringene vil medføre ytterligere lettelser fra covid-19-pandemiens innvirkning på den mulige økningen i institusjonenes behov for avskrivninger i henhold til IFRS 9, samtidig som overgangsordningene for de beløpene som ble fastsatt for de forventede kredittapene før covid-19-pandemien, opprettholdes.

- 14) De institusjonene som tidligere har besluttet å anvende eller ikke å anvende overgangsordningene, bør kunne endre denne beslutningen når som helst i den nye overgangsperioden, men bare med forhåndstillatelse fra vedkommende myndighet. Vedkommende myndighet bør sikre at slike endringer ikke er motivert av regelverksarbitrasje. Institusjonene bør deretter, forutsatt at de har forhåndstillatelse fra vedkommende myndighet, ha mulighet til å beslutte at de ikke lenger vil anvende overgangsordningene.
- 15) Covid-19-pandemiens ekstraordinære innvirkning kan også iakttas i forbindelse med den ekstreme volatiliteten i finansmarkedene, som sammen med usikkerheten fører til økte renter på offentlig gjeld, som i sin tur fører til urealiserte tap på institusjonenes beholdninger av offentlig gjeld. For å begrense den betydelige negative innvirkningen som statsgjeldsmarkedenes volatilitet under covid-19-pandemien har på institusjonenes lovfestede kapital, og dermed på institusjonenes evne til å gi lån til kunder, bør det gjeninnføres et midlertidig filter for å begrense denne innvirkningen.
- 16) Institusjonene skal daglig etterteste sine interne modeller for å vurdere om disse modellene genererer tilstrekkelige kapitalkrav til å absorbere tap i handelsporteføljen. Manglende oppfyllelse av ettertestingkravet, også kjent som overskridelser, vil dersom de overstiger et visst antall per år, medføre at en ytterligere kvantitativ multiplikator anvendes på kravene til ansvarlig kapital for markedsrisiko som beregnes ved hjelp av interne modeller. Ettertestingkravet er svært prosyklisk i en periode med ekstrem volatilitet, som den som covid-19-pandemien har forårsaket. Som følge av krisen har den kvantitative markedsrisiko-

multiplikatoren som anvendes på interne modeller, økt betydelig. Selv om Basel III-regelverket for markedsrisiko gir vedkommende myndigheter mulighet til å utjevne slike ekstraordinære hendelser i interne modeller for markedsrisiko, er en slik tilsynsmessig beslutning ikke fullt ut til rådighet i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013. Det bør derfor innføres ytterligere fleksibilitet for vedkommende myndigheter med sikte på å begrense de negative virkningene av den ekstreme markedsvolatiliteten som er observert under covid-19-pandemien, for å utelukke de overskridelsene mellom 1. januar 2020 og 31. desember 2021 som ikke skyldes mangler i de interne modellene. På grunnlag av erfaringene fra covid-19-pandemien bør Kommissjonen vurdere om en slik fleksibilitet også bør stilles til rådighet i framtidige tilfeller av ekstrem markedsvolatilitet.

- 17) I mars 2020 reviderte gruppen av sentralbanksjefer og banktilsynsansvarlige (Group of Governors and Heads of Supervision – GHOS) tidsplanen for gjennomføringen av de siste delene av Basel III-regelverket. De fleste av de siste delene er fortsatt ikke gjennomført i unionsretten, men bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel for globalt systemviktige institusjoner er allerede gjennomført ved de endringene som ble innført ved forordning (EU) 2019/876. Derfor, og for å sikre like vilkår på internasjonalt plan for institusjoner som er etablert i Unionen, og som også driver virksomhet utenfor Unionen, bør anvendelsesdatoen for bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel i nevnte forordning utsettes med ett år til 1. januar 2023. Dersom anvendelsen av bufferkravet til uvektet kjernekapitalandel utsettes, vil det i utsettelsesperioden ikke være noen konsekvenser som følge av manglende oppfyllelse av dette kravet i artikkel 141c i direktiv 2013/36/EU, og ingen tilknyttede begrensninger av utdeling i henhold til artikkel 141b i nevnte direktiv.
- 18) Når det gjelder lån som kredittinstitusjoner gir til pensjonister eller arbeidstakere med en tidsbegrenset avtale mot en ubetinget overføring av en del av låntakerens pensjon eller lønn til den aktuelle kredittinstitusjonen, ble artikkel 123 i forordning (EU) nr. 575/2013 endret ved forordning (EU) 2019/876 for å gi mulighet for en gunstigere behandling av slike lån. Dersom en slik behandling anvendes i forbindelse med covid-19-pandemien, vil det stimulere institusjonene til å øke utlånene til

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- arbeidstakere og pensjonister. Det er derfor nødvendig å framskynde anvendelsesdatoen for denne bestemmelsen, slik at institusjonene kan anvende den allerede under covid-19-pandemien.
- 19) Ettersom SMB-støttefaktoren og infrastruktur-støttefaktoren gir mulighet for en gunstigere behandling av visse eksponeringer mot SMB-er og infrastruktur, vil anvendelsen av dem i forbindelse med covid-19-pandemien stimulere institusjonene til å øke hardt tiltrengte utlån. Det er derfor nødvendig å framskynde disse to støttefaktorenes anvendelsesdato, slik at institusjonene kan anvende dem allerede under covid-19-pandemien.
- 20) Den tilsynsmessige behandlingen av visse programvareeiendeler ble endret ved forordning (EU) 2019/876 for ytterligere å støtte overgangen til en mer digitalisert banksektor. I forbindelse med den økte utbredelsen av digitale tjenester som følge av offentlige tiltak som er vedtatt for å håndtere covid-19-pandemien, bør datoen for anvendelsen av disse endringene framskyndes.
- 21) Offentlig finansiering gjennom utstedelse av statsobligasjoner som er uttrykt i en annen medlemsstats nasjonale valuta, kan være nødvendig for å støtte tiltak for å motvirke konsekvensene av covid-19-pandemien. For å unngå unødvendige begrensninger for institusjoner som investerer i slike obligasjoner, er det hensiktsmessig å gjeninnføre overgangsordningene for eksponeringer mot sentralmyndigheter og sentralbanker når disse eksponeringene er uttrykt i en annen medlemsstats nasjonale valuta, med sikte på behandlingen av slike eksponeringer i henhold til kreditt-risikorammen og for å forlenge overgangsordningene med sikte på behandlingen av slike eksponeringer i henhold til grensene for store eksponeringer.
- 22) Under de særlige omstendighetene som covid-19-pandemien har medført, forventes det at berørte parter bidrar til gjenopp-rettingsinnsatsen. EBA, Den europeiske sentralbank og andre vedkommende myndigheter har utstedt anbefalinger til institusjoner om å avstå fra utbyttebetalinger og tilbakekjøp av aksjer under covid-19-pandemien. For å sikre en konsekvent anvendelse av slike anbefalinger bør vedkommende myndig- heter fullt ut utnytte sin tilsynsmyndighet, herunder myndighet til å pålegge bindende begrensninger på utdelinger for institusjoner eller begrensninger på variabel godtgjøring, dersom det er relevant, i samsvar med direktiv 2013/36/EU. På grunnlag av erfaringene fra covid-19-pandemien bør Kommisjonen vurdere om vedkommende myndigheter bør gis ytterligere bindende myndighet til å innføre begrensninger på utdelinger under særlige omstendigheter.
- 23) Ettersom målet for denne forordningen, som er å maksimere institusjonenes evne til å låne ut og absorbere tap knyttet til covid-19-pandemien, og samtidig sikre institusjonenes fortsatte motstandsdyktighet, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av dets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i den nevnte artikkelen går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
- 24) For at de ekstraordinære støttetiltakene som vedtas for å dempe virkningen av covid-19-pandemien, skal være fullt ut effektive når det gjelder fortsatt å sikre en mer motstandsdyktig banksektor og stimulere institusjonene til fortsatt å gi lån, er det nødvendig at den dempende virkningen av disse tiltakene umiddelbart gjenspeiles i den måten lovfestede kapitalkrav fastsettes på. I betraktning av at en slik tilpasning av tilsynsregelverket haster, bør denne forordningen tre i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.
- 25) På bakgrunn av den hastesituasjonen som de ekstraordinære omstendighetene forårsaket av covid-19-pandemien har medført, ble det ansett som hensiktsmessig å fastsette et unntak fra åtteukersperioden nevnt i artikkel 4 i protokoll nr. 1 om nasjonalforsamlingenes rolle i Den europeiske union, vedlagt traktaten om Den europeiske union, traktaten om Den europeiske unions virkemåte og traktaten om opprettelse av Det europeiske atomenergifellesskap.
- 26) Forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2019/876 bør derfor endres.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Endringer av forordning (EU) 575/2013

I forordning (EU) nr. 575/2013 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 47c nr. 4 skal innledningen lyde:
 - «4. Som unntak fra nr. 3 i denne artikkelen skal følgende faktorer anvendes for den delen av den misligholdte eksponeringen som er garantert eller forsikret av et offisielt eksportkreditbyrå eller garantert av eller har en motgaranti fra en godtakbar yter av beskyttelse som omhandlet i artikkel 201 nr. 1 bokstav a)–e), når disse usikrede eksponeringene ville blitt risikovektet med 0 % i henhold til tredje del avdeling II kapittel 2:»
- 2) Artikkel 114 nr. 6 utgår.
- 3) I artikkel 150 nr. 1 første ledd bokstav d) skal punkt ii) lyde:
 - «ii) eksponeringer mot sentralmyndigheter og sentralbanker risikovektes med 0 % i henhold til artikkel 114 nr. 2 eller 4.»
- 4) I artikkel 429a, som endret ved forordning (EU) 2019/876, gjøres følgende endringer:
 - a) I nr. 1 bokstav n) skal innledningen lyde:
 - «n) Følgende eksponeringer mot institusjonens sentralbank, med forbehold for vilkårene i nr. 5 og 6:»
 - b) I nr. 5 gjøres følgende endringer:
 - i) Innledningen skal lyde:

«Institusjonene kan utelukke eksponeringene oppført i nr. 1 bokstav n) dersom alle følgende vilkår er oppfylt:»
 - ii) Ny bokstav skal lyde:
 - «c) Institusjonens vedkommende myndighet har etter samråd med den relevante sentralbanken fastsatt den dato da de særlige omstendighetene anses å ha inntruffet, og offentliggjort denne datoen; denne datoen skal fastsettes til utgangen av et kvartal.»
 - c) I nr. 7 erstattes definisjonene av EM_{LR} og CB med følgende:
 - « EM_{LR} =institusjonens samlede eksponeringsmål som beregnet i samsvar med artikkel 429 nr. 4, herunder de eksponeringene som utelukkes i samsvar med nr. 1 bokstav n) i denne artikkelen, på datoen nevnt i nr. 5 bokstav c) i denne artikkelen, og

CB = den samlede daglige gjennomsnittlige verdien av institusjonens eksponeringer mot dens sentralbank, beregnet over den fullstendige reservekravsperioden for sentralbanken umiddelbart før datoen nevnt i nr. 5 bokstav c), som kan utelukkes i samsvar med nr. 1 bokstav n).»

5) Artikkel 467 utgår.

6) Artikkel 468 skal lyde:

«Artikkel 468

Midlertidig behandling av urealiserte gevinster og tap målt til virkelig verdi gjennom andre inntekter og kostnader på bakgrunn av covid-19-pandemien

1. Som unntak fra artikkel 35 kan institusjonene i perioden fra 1. januar 2020 til 31. desember 2022 («perioden med midlertidig behandling») trekke fra et beløp A som fastsatt etter følgende formel, når de beregner sine ren kjernekapital-poster:

$$A = a \cdot f$$

der

a = beløpet for urealiserte gevinster og tap akkumulert siden 31. desember 2019 som er regnskapsført som «endringer i virkelig verdi av gjeldsinstrumenter, målt til virkelig verdi gjennom andre inntekter og kostnader» i balansen, som tilsvare eksponeringer mot sentralmyndigheter eller mot regionale eller lokale myndigheter omhandlet i artikkel 115 nr. 2 i denne forordningen, og mot offentlige foretak omhandlet i artikkel 116 nr. 4 i denne forordningen, bortsett fra finansielle eiendeler som er verdiforringet som definert i tillegg A til vedlegget til kommisjonsforordning (EF) nr. 1126/2008 («vedlegget som gjelder IFRS 9»), og

f = den faktoren som gjelder for hvert rapporteringsår i perioden med midlertidig behandling i samsvar med nr. 2.

2. Institusjonene skal anvende følgende faktorer f for å beregne beløpet A nevnt i nr. 1:
 - a) 1 i perioden fra 1. januar 2020 til 31. desember 2020.
 - b) 0,7 i perioden fra 1. januar 2021 til 31. desember 2021.
 - c) 0,4 i perioden fra 1. januar 2022 til 31. desember 2022.
3. Dersom en institusjon beslutter å anvende den midlertidige behandlingen omhandlet i

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

nr. 1, skal den underrettede vedkommende myndighet om denne beslutningen senest 45 dager før overføringsdatoen for rapporteringen av de opplysningene som er basert på nevnte behandling. Med forhåndstilatelset fra vedkommende myndighet kan institusjonen endre sin opprinnelige beslutning én gang i løpet av perioden med midlertidig behandling. Dersom institusjonene anvender nevnte behandling, skal de offentliggjøre det.

4. Dersom en institusjon trekker fra et beløp for urealiserte tap fra sin rene kjernekapital i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen, skal den foreta en ny beregning av alle kravene som er fastsatt i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU, og som beregnes ved å anvende en av følgende poster:

- a) Beløpet for eiendeler ved utsatt skatt som trekkes fra ren kjernekapitalposter i samsvar med artikkel 36 nr. 1 bokstav c) eller risikovektes i samsvar med artikkel 48 nr. 4.
- b) Beløpet for spesifikke kredittrisikjusteringer.

Når institusjonen foretar ny beregning av det relevante kravet, skal den ikke ta hensyn til de virkningene på disse postene som skyldes avskrivninger for forventede kredittap knyttet til eksponeringer mot sentralmyndigheter eller mot regionale eller lokale myndigheter omhandlet i artikkel 115 nr. 2 i denne forordningen, og mot offentlige foretak omhandlet i artikkel 116 nr. 4 i denne forordningen, bortsett fra finansielle eiendeler som er verdiforringet som definert i tillegg A til vedlegget som gjelder IFRS 9.

5. Foruten å offentliggjøre opplysningene som kreves i henhold til åttende del, skal de institusjonene som har besluttet å anvende den midlertidige behandlingen fastsatt i nr. 1 i denne artikkelen, i periodene angitt i nr. 2 i denne artikkelen offentliggjøre de beløpene for ansvarlig kapital, ren kjernekapital og kjernekapital, samlet kapitaldekning, ren kjernekapital-dekning, kjernekapital-dekning, og uvektet kjernekapitalandel som de ville ha hatt dersom de ikke anvendte den behandlingen.»

7) I artikkel 473a gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:
 - i) I første ledd skal innledningen lyde:

«1. Som unntak fra artikkel 50 og fram til utløpet av overgangsperiodene

fastsatt i nr. 6 og 6a i denne artikkelen kan følgende institusjoner innregne beløpet beregnet i samsvar med dette nummeret i sin rene kjernekapital:»

ii) Annet ledd skal lyde:

«Beløpet nevnt i første ledd skal beregnes som summen av følgende:

a) For eksponeringer som omfattes av risikovekting i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 2, beløpet (AB_{SA}) beregnet etter følgende formel:

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} - t_1) \cdot f_1 + (A_{4,SA} - t_2) \cdot f_2 + (A_{SA}^{old} - t_3) \cdot f_1$$

der

$A_{2,SA}$ = beløpet beregnet i samsvar med nr. 2,

$A_{4,SA}$ = beløpet beregnet i samsvar med nr. 4 på grunnlag av beløpene beregnet i samsvar med nr. 3,

$$A_{SA}^{old} = \max\{P_{1.1.2020}^{SA} - P_{1.1.2020}^{SA}, 0\},$$

$P_{1.1.2020}^{SA}$ = summen av de forventede kredittapene over tolv måneder fastsatt i samsvar med nr. 5.5.5 i vedlegget som gjelder IFRS 9, og beløpet for tapsavsetningen for forventede kredittap i levetiden fastsatt i samsvar med nr. 5.5.3 i vedlegget som gjelder IFRS 9, unntatt tapsavsetningen for forventede kredittap i levetiden for finansielle eiendeler som er kredittforringet, som definert i tillegg A til vedlegget som gjelder IFRS 9, per 1. januar 2020,

$P_{1.1.2018}^{SA}$ = summen av de forventede kredittapene over tolv måneder fastsatt i samsvar med nr. 5.5.5 i vedlegget som gjelder IFRS 9, og beløpet for tapsavsetningen for forventede kredittap i levetiden fastsatt i samsvar med nr. 5.5.3 i vedlegget som gjelder IFRS 9, unntatt tapsavsetningen for forventede kredittap i levetiden for finansielle eiendeler som er kredittforringet, som definert i tillegg A til vedlegget som gjelder IFRS 9, per 1. januar 2018 eller på tidspunktet for førstegangs-anvendelse av IFRS 9, alt etter hva som inntreffer sist.

f_1 = gjeldende faktor fastsatt i nr. 6,

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- f_2 = gjeldende faktor fastsatt i nr. 6a,
 t_1 = økningen av den rene kjernekapitalen som skyldes skattemessig fradragsrett for beløpet $A_{2,SA}$,
 t_2 = økningen av den rene kjernekapitalen som skyldes skattemessig fradragsrett for beløpet $A_{4,SA}$,
 t_3 = økningen av den rene kjernekapitalen som skyldes skattemessig fradragsrett for beløpet A_{SA}^{old} .

- b) For eksponeringer som omfattes av risikovekting i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 3, beløpet (AB_{IRB}) beregnet etter følgende formel:

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} - t_1) \cdot f_1 + (A_{4,IRB} - t_2) \cdot f_2 + (A_{IRB}^{old} - t_3) \cdot f_1$$

der

$A_{2,IRB}$ = beløpet beregnet i samsvar med nr. 2 og justert i samsvar med nr. 5 bokstav a),

$A_{4,IRB}$ = beløpet beregnet i samsvar med nr. 4 på grunnlag av beløpene beregnet i samsvar med nr. 3 og justert i samsvar med nr. 5 bokstav b) og c),

$A_{IRB}^{old} = \max\{P_{1.1.2020}^{IRB} - P_{1.1.2018}^{IRB}; 0\}$,
 $P_{1.1.2020}^{IRB}$ = summen av de forventede kredittapene over tolv måneder fastsatt i samsvar med nr. 5.5.5 i vedlegget som gjelder IFRS 9, og beløpet for tapsavsetningen for forventede kredittap i levetiden fastsatt i samsvar med nr. 5.5.3 i vedlegget som gjelder IFRS 9, unntatt beløpet for tapsavsetningen for forventede kredittap i levetiden for finansielle eiendeler som er kredittforringet, som definert i tillegg A til vedlegget som gjelder IFRS 9, redusert med summen av tilknyttede forventede tapsbeløp for samme eksponeringer beregnet i samsvar med artikkel 158 nr. 5, 6 og 10 i denne forordningen, per 1. januar 2020. Dersom beregningen resulterer i et negativt tall, skal institusjonen fastsette verdien av $P_{1.1.2020}^{IRB}$ til null.

$P_{1.1.2018}^{IRB}$ = summen av de forventede kredittapene over tolv måneder fastsatt

i samsvar med nr. 5.5.5 i vedlegget som gjelder IFRS 9, og beløpet for tapsavsetningen for forventede kredittap i levetiden fastsatt i samsvar med nr. 5.5.3 i vedlegget som gjelder IFRS 9, unntatt tapsavsetningen for forventede kredittap i levetiden for finansielle eiendeler som er kredittforringet, som definert i tillegg A til vedlegget som gjelder IFRS 9, per 1. januar 2018 eller på tidspunktet for førstegangsanvendelse av IFRS 9, alt etter hva som inntreffer sist, redusert med summen av tilknyttede forventede tapsbeløp for samme eksponeringer beregnet i samsvar med artikkel 158 nr. 5, 6 og 10 i denne forordningen. Dersom beregningen resulterer i et negativt tall, skal institusjonen fastsette verdien av $P_{1.1.2018}^{IRB}$ til null.

f_1 = gjeldende faktor fastsatt i nr. 6,
 f_2 = gjeldende faktor fastsatt i nr. 6a,
 t_1 = økningen av den rene kjernekapitalen som skyldes skattemessig fradragsrett for beløpet $A_{2,IRB}$.

t_2 = økningen av den rene kjernekapitalen som skyldes skattemessig fradragsrett for beløpet $A_{4,IRB}$.

t_3 = økningen av den rene kjernekapitalen som skyldes skattemessig fradragsrett for beløpet A_{IRB}^{old} .

- b) I nr. 3 skal bokstav a) og b) lyde:

«a) Summen av de forventede kredittapene over tolv måneder fastsatt i samsvar med nr. 5.5.5 i vedlegget som gjelder IFRS 9, og beløpet for tapsavsetningen for forventede kredittap i levetiden fastsatt i samsvar med nr. 5.5.3 i vedlegget som gjelder IFRS 9, unntatt tapsavsetningen for forventede kredittap i levetiden for finansielle eiendeler som er kredittforringet, som definert i tillegg A til vedlegget som gjelder IFRS 9, på rapporteringsdatoen og, dersom artikkel 468 i denne forordningen får anvendelse, unntatt forventede kredittap fastsatt for eksponeringer målt til virkelig verdi gjennom andre inntekter og kost-

nader i samsvar med nr. 4.1.2 A i vedlegget som gjelder IFRS 9.

- b) Summen av de forventede kredittapene over tolv måneder fastsatt i samsvar med nr. 5.5.5 i vedlegget som gjelder IFRS 9, og beløpet for tapsavsetningen for forventede kredittap i levetiden fastsatt i samsvar med nr. 5.5.3 i vedlegget som gjelder IFRS 9, unntatt tapsavsetningen for forventede kredittap i levetiden for finansielle eiendeler som er kredittforringet, som definert i tillegg A til vedlegget som gjelder IFRS 9, og, dersom artikkel 468 i denne forordningen får anvendelse, unntatt forventede kredittap fastsatt for eksponeringer målt til virkelig verdi gjennom andre inntekter og kostnader i samsvar med nr. 4.1.2 A i vedlegget som gjelder IFRS 9, per 1. januar 2020 eller på tidspunktet for førstegangsanvendelse av IFRS 9, alt etter hva som inntreffer sist.»
- c) I nr. 5 skal bokstav b) og c) lyde:
- «b) Institusjonene skal erstatte beløpet beregnet i samsvar med nr. 3 bokstav a) i denne artikkelen med summen av de forventede kredittapene over tolv måneder fastsatt i samsvar med nr. 5.5.5 i vedlegget som gjelder IFRS 9, og beløpet for tapsavsetningen for forventede kredittap i levetiden fastsatt i samsvar med nr. 5.5.3 i vedlegget som gjelder IFRS 9, unntatt beløpet for tapsavsetningen for forventede kredittap i levetiden for finansielle eiendeler som er kredittforringet, som definert i tillegg A til vedlegget som gjelder IFRS 9, og, dersom artikkel 468 i denne forordningen får anvendelse, unntatt forventede kredittap fastsatt for eksponeringer målt til virkelig verdi gjennom andre inntekter og kostnader i samsvar med nr. 4.1.2 A i vedlegget som gjelder IFRS 9, redusert med summen av tilknyttede forventede tapsbeløp for samme eksponeringer beregnet i samsvar med artikkel 158 nr. 5, 6 og 10 på rapporteringsdatoen. Dersom beregningen resulterer i et negativt tall, skal institusjonen fastsette verdien av beløpet nevnt i nr. 3 bokstav a) i denne artikkelen til null.
- c) Institusjonene skal erstatte beløpet beregnet i samsvar med nr. 3 bokstav b) i denne artikkelen med summen av de forventede kredittapene over tolv måne-

der fastsatt i samsvar med nr. 5.5.5 i vedlegget som gjelder IFRS 9, og beløpet for tapsavsetningen for forventede kredittap i levetiden fastsatt i samsvar med nr. 5.5.3 i vedlegget som gjelder IFRS 9, unntatt tapsavsetningen for forventede kredittap i levetiden for finansielle eiendeler som er kredittforringet, som definert i tillegg A til vedlegget som gjelder IFRS 9, og, dersom artikkel 468 i denne forordningen får anvendelse, unntatt forventede kredittap fastsatt for eksponeringer målt til virkelig verdi gjennom andre inntekter og kostnader i samsvar med nr. 4.1.2 A i vedlegget som gjelder IFRS 9, per 1. januar 2020 eller på tidspunktet for førstegangsanvendelse av IFRS 9, alt etter hva som inntreffer sist, redusert med summen av tilknyttede forventede tapsbeløp for samme eksponeringer beregnet i samsvar med artikkel 158 nr. 5, 6 og 10 i denne forordningen per 1. januar 2018 eller på tidspunktet for førstegangsanvendelse av IFRS 9, alt etter hva som inntreffer sist. Dersom beregningen resulterer i et negativt tall, skal institusjonen fastsette verdien av beløpet nevnt i nr. 3 bokstav b) i denne artikkelen til null.»

- d) Nr. 6 skal lyde:

«6. Institusjonene skal anvende følgende faktorer f_1 for å beregne beløpene AB_{SA} og AB_{IRB} nevnt i nr. 1 annet ledd bokstav a) og b):

- 0,7 i perioden fra 1. januar 2020 til 31. desember 2020.
- 0,5 i perioden fra 1. januar 2021 til 31. desember 2021.
- 0,25 i perioden fra 1. januar 2022 til 31. desember 2022.
- 0 i perioden fra 1. januar 2023 til 31. desember 2024.

Institusjoner hvis regnskapsår begynner etter 1. januar 2020, men før 1. januar 2021, skal justere datoene i første ledd bokstav a)–d) slik at de tilsvarer deres regnskapsår, og skal rapportere de justerte datoene til sin vedkommende myndighet og offentliggjøre dem.

Institusjoner som begynner å anvende regnskapsstandarder som nevnt i nr. 1 den 1. januar 2021 eller senere, skal anvende de relevante faktorene i samsvar med første ledd bokstav b)–d) og begynne med den faktoren som tilsvarer året for førstegangs-

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

anvendelse av disse regnskapsstandardene.»

e) Nytt nummer skal lyde:

«6a. Institusjonene skal anvende følgende faktorer f_2 for å beregne beløpene AB_{SA} og AB_{IRB} nevnt i nr. 1 annet ledd bokstav a) og b):

- a) 1 i perioden fra 1. januar 2020 til 31. desember 2020.
- b) 1 i perioden fra 1. januar 2021 til 31. desember 2021.
- c) 0,75 i perioden fra 1. januar 2022 til 31. desember 2022.
- d) 0,5 i perioden fra 1. januar 2023 til 31. desember 2023.
- e) 0,25 i perioden fra 1. januar 2024 til 31. desember 2024.

Institusjoner hvis regnskapsår begynner etter 1. januar 2020, men før 1. januar 2021, skal justere datoene i første ledd bokstav a)–e) slik at de tilsvare deres regnskapsår, og skal rapportere de justerte datoene til sin vedkommende myndighet og offentliggjøre dem.

Institusjoner som begynner å anvende regnskapsstandarder som nevnt i nr. 1 den 1. januar 2021 eller senere, skal anvende de relevante faktorene i samsvar med første ledd bokstav b)–e) og begynne med den faktoren som tilsvare året for førstegangs-anvendelse av disse regnskapsstandardene.»

f) Nytt nummer skal lyde:

«7a. Som unntak fra nr. 7 bokstav b) i denne artikkelen kan institusjonene, når de foretar en ny beregning av kravene i denne forordningen og i direktiv 2013/36/EU, gi en risikovekt på 100 % til beløpet AB_{SA} , som er omhandlet i nr. 1 annet ledd bokstav a) i denne artikkelen. Ved beregningen av det samlede eksponeringsmålet omhandlet i artikkel 429 nr. 4 i denne forordningen skal institusjonene legge beløpene AB_{SA} og AB_{IRB} som er omhandlet i nr. 1 annet ledd bokstav a) og b) i denne artikkelen, til det samlede eksponeringsmålet.

Institusjonene kan bare én gang velge om de vil anvende beregningen som er angitt i nr. 7 bokstav b), eller beregningen angitt i første ledd i dette nummeret. Institusjonene skal offentliggjøre sin beslutning.»

g) Nr. 8 skal lyde:

«8. Foruten å offentliggjøre opplysningene som kreves i henhold til åttende del,

skal de institusjonene som har besluttet å anvende overgangsordningene fastsatt i denne artikkelen, i periodene angitt i nr. 6 og 6a i denne artikkelen rapportere til vedkommende myndigheter og offentliggjøre de beløpene for ansvarlig kapital, ren kjernekapital og kjernekapital, ren kjernekapital-dekning, kjernekapitaldekning, samlet kapitaldekning og uvektet kjernekapitalandel som de ville ha hatt dersom de ikke anvendte denne artikkelen.»

h) I nr. 9 gjøres følgende endringer:

i) Første og annet ledd skal lyde:

«9. En institusjon skal beslutte om den vil anvende ordningene fastsatt i denne artikkelen i overgangsperioden, og skal underrette vedkommende myndighet om sin beslutning innen 1. februar 2018. Dersom en institusjon har fått forhåndstillatelse fra vedkommende myndighet, kan den endre sin beslutning i løpet av overgangsperioden. Institusjonene skal offentliggjøre enhver beslutning som treffes i samsvar med dette leddet.

En institusjon som har besluttet å anvende overgangsordningene fastsatt i denne artikkelen, kan beslutte ikke å anvende nr. 4 og i så fall underrette vedkommende myndighet om sin beslutning innen 1. februar 2018. I slike tilfeller skal institusjonen fastsette $A_{4,SA}$, $A_{4,IRB}$, A_{SA}^{old} , A_{IRB}^{old} , t_2 og t_3 nevnt i nr. 1 til null. Dersom en institusjon har fått forhåndstillatelse fra vedkommende myndighet, kan den endre sin beslutning i løpet av overgangsperioden. Institusjonene skal offentliggjøre enhver beslutning som treffes i samsvar med dette leddet.»

ii) Følgende ledd innsettes:

«En institusjon som har besluttet å anvende overgangsordningene fastsatt i denne artikkelen, kan beslutte ikke å anvende nr. 2 og i så fall umiddelbart underrette vedkommende myndighet om sin beslutning. I slike tilfeller skal institusjonen fastsette $A_{2,SA}$, $A_{2,IRB}$ og t_1 nevnt i nr. 1 til null. En institusjon kan endre sin beslutning i overgangsperioden, forutsatt at den har fått vedkommende myndighets forhåndstillatelse.

Vedkommende myndigheter skal minst én gang i året underrette EBA om

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

hvordan de institusjonene som den fører tilsyn med, anvender denne artikkelen.»

- 8) Artikkel 495 nr. 2 utgår.
- 9) Nye artikler skal lyde:

«*Artikkel 500a*

Midlertidig behandling av offentlig gjeld utstedt i en annen medlemsstats valuta

1. Som unntak fra artikkel 114 nr. 2 gjelder følgende fram til 31. desember 2024 for eksponeringer mot medlemsstatenes sentralmyndigheter og sentralbanker, når disse eksponeringene er uttrykt og finansiert i en annen medlemsstats nasjonale valuta:
 - a) Risikovekten som anvendes på eksponeringsbeløpene fram til 31. desember 2022, skal utgjøre 0 % av risikovekten som tildeles disse eksponeringene i samsvar med artikkel 114 nr. 2.
 - b) Risikovekten som anvendes på eksponeringsbeløpene i 2023, skal utgjøre 20 % av risikovekten som tildeles disse eksponeringene i samsvar med artikkel 114 nr. 2.
 - c) Risikovekten som anvendes på eksponeringsbeløpene i 2024, skal utgjøre 50 % av risikovekten som tildeles disse eksponeringene i samsvar med artikkel 114 nr. 2.
2. Som unntak fra artikkel 395 nr. 1 og artikkel 493 nr. 4 kan vedkommende myndigheter tillate at institusjonene påtar seg eksponeringer som omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen opp til følgende grenser:
 - a) 100 % av institusjonens kjernekapital fram til 31. desember 2023.
 - b) 75 % av institusjonens kjernekapital mellom 1. januar og 31. desember 2024.
 - c) 50 % av institusjonens kjernekapital mellom 1. januar og 31. desember 2025.

Grensene nevnt i første ledd bokstav a), b) og c) i dette nummeret får anvendelse på eksponeringsverdiene etter at det er tatt hensyn til virkningen av kredittrisikoreduksjonen i samsvar med artikkel 399–403.
3. Som unntak fra artikkel 150 nr. 1 bokstav d) ii) kan institusjonene, etter å ha fått vedkommende myndigheters forhåndstillatelse og på de vilkårene som er fastsatt i artikkel 150, også anvende standardmetoden på eksponeringer mot sentralmyndigheter og sentralbanker dersom disse eksponeringene gis en risikovekt på 0 % i henhold til nr. 1 i denne artikkelen.

Artikkel 500b

Midlertidig utelukkelse av visse eksponeringer mot sentralbanker fra det samlede eksponeringsmålet på bakgrunn av covid-19-pandemien

1. Som unntak fra artikkel 429 nr. 4 kan en institusjon fram til 27. juni 2021 utelukke følgende eksponeringer mot institusjonens sentralbank fra sitt samlede eksponeringsmål, med forbehold for vilkårene i nr. 2 og 3 i denne artikkelen:
 - a) Mynter og sedler som er lovlig valuta i sentralbankens jurisdiksjon.
 - b) Eiendeler som utgjør fordringer på sentralbanken, herunder reserver i sentralbanken.

Det beløpet som institusjonen utelukker, skal ikke overstige det daglige gjennomsnittlige beløpet for eksponeringene oppført i første ledd bokstav a) og b) i den seneste hele reservekravsperioden til institusjonens sentralbank.
2. En institusjon kan utelukke eksponeringene oppført i nr. 1 når institusjonens vedkommende myndighet etter samråd med den relevante sentralbanken har fastsatt og offentlig erklært at det foreligger ekstraordinære omstendigheter som gjør utelukkelsen berettiget for å lette gjennomføringen av pengepolitikken.

Eksponeringene som skal utelukkes i henhold til nr. 1, skal oppfylle begge følgende vilkår:

- a) De er angitt i samme valuta som de innskuddene institusjonen mottar.
- b) Deres gjennomsnittlige løpetid overstiger ikke i vesentlig grad den gjennomsnittlige løpetiden for de innskuddene institusjonen mottar.

En institusjon som fra sitt samlede eksponeringsmål utelukker eksponeringer mot sin sentralbank i samsvar med nr. 1, skal også offentliggjøre den uvektede kjernekapitalandelen som den ville hatt hvis den ikke utelukket disse eksponeringene.

Artikkel 500c

Utelukkelse av overskridelser fra beregningen av tilleggsfaktoren for ettertesting på bakgrunn av covid-19-pandemien

Som unntak fra artikkel 366 nr. 3 kan vedkommende myndigheter under særlige omstendigheter og i enkelttilfeller tillate at institusjoner utelukker de overskridelsene som framgår av

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

institusjonens ettertesting av hypotetiske eller faktiske endringer, fra beregningen av tilleggsfaktoren omhandlet i artikkel 366 nr. 3, forutsatt at disse overskridelsene ikke skyldes mangler ved den interne modellen, og forutsatt at de har oppstått mellom 1. januar 2020 og 31. desember 2021.

Artikkel 500d

Midlertidig beregning av eksponeringsverdien av vanlige kjøp og salg som ennå ikke er oppgjort, på bakgrunn av covid-19-pandemien

1. Som unntak fra artikkel 429 nr. 4 kan institusjonene fram til 27. juni 2021 beregne eksponeringsverdien av vanlige kjøp og salg som ennå ikke er oppgjort, i samsvar med nr. 2, 3 og 4 i denne artikkelen.
2. Institusjonene skal behandle kontanter knyttet til vanlige salg og verdipapirer knyttet til vanlige kjøp som forblir i balansen fram til oppgjørsmåten, som eiendeler i samsvar med artikkel 429 nr. 4 bokstav a).
3. Institusjoner som i samsvar med gjeldende regnskapsregelverk bokfører vanlige kjøp og salg som ennå ikke er oppgjort, på handelsdatoen, skal tilbakeføre en eventuell motregning mellom kontantfordringer for vanlige salg som ennå ikke er oppgjort, og kontantgjeld for vanlige kjøp som ennå ikke er oppgjort, og som er tillatt i henhold til dette regnskapsregelverket. Når institusjonene har tilbakeført den regnskapsmessige motregningen, kan de motregne disse kontantfordringene og kontantgjeld dersom både de tilknyttede vanlige salgene og kjøpene gjøres opp etter prinsippet om levering mot betaling.
4. Institusjoner som i samsvar med gjeldende regnskapsregelverk bokfører vanlige kjøp og salg som ennå ikke er oppgjort, på oppgjørsmåten, skal i det samlede eksponeringsmålet ta med den fulle nominelle verdien av de forpliktelsene til å betale som er knyttet til vanlige kjøp.

Institusjonene kan motregne den fulle nominelle verdien av forpliktelser til å betale som er knyttet til vanlige kjøp, mot den fulle nominelle verdien av kontantfordringer knyttet til vanlige salg som venter på oppgjør, forutsatt at begge følgende vilkår er oppfylt:

- a) Både de vanlige kjøpene og salgene gjøres opp etter prinsippet om levering mot betaling.

- b) De finansielle eiendelene som kjøpes og selges, og som er knyttet til kontantgjeld og -fordringer, er målt til virkelig verdi over resultatet og inngår i institusjonens handelsportefølje.

5. Ved anvendelsen av denne artikkelen menes med «vanlig kjøp eller salg» et kjøp eller salg av et verdipapir i henhold til en kontrakt som krever at verdipapiret skal leveres i løpet av den perioden som vanligvis anvendes i henhold til lov eller praksis på det berørte markedet.»

- 10) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 518b

Rapport om overskridelser og tilsynsmyndighet til å begrense utdelinger

Innen 31. desember 2021 skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om hvorvidt særlige omstendigheter som utløser alvorlige økonomiske forstyrrelser i finansmarkedenes ordnede virkemåte og integritet, gjør det berettiget at

- a) vedkommende myndigheter i slike perioder tillates å utelukke fra institusjonenes markedsrisiko slike overskridelser av interne modeller som ikke skyldes mangler ved disse modellene,
- b) vedkommende myndigheter gis ytterligere bindende myndighet til å innføre begrensninger på institusjoners utdelinger i slike perioder.

Kommisjonen skal vurdere ytterligere tiltak dersom det er hensiktsmessig.»

Artikkel 2

Endring av forordning (EU) 2019/876

I artikkel 3 i forordning (EU) 2019/876 gjøres følgende endringer:

- 1) Nytt nummer skal lyde:

«3a. Følgende numre i artikkel 1 i denne forordningen får anvendelse fra 27. juni 2020:

- a) Nr. 59 når det gjelder bestemmelsene om behandlingen av visse lån gitt av kredittinstitusjoner til pensjonister eller arbeidstakere som fastsatt i artikkel 123 i forordning (EU) nr. 575/2013.
- b) Nr. 133 når det gjelder bestemmelsene om justering av risikovektede ikke-misligholdte SMB-eksponeringer fastsatt i artikkel 501 i forordning (EU) nr. 575/2013.
- c) Nr. 134 når det gjelder bestemmelsene om justering av krav til ansvarlig kapital

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

for kredittrisiko for eksponeringer mot foretak som driver eller finansierer fysiske strukturer eller innretninger, systemer og nett som yter eller støtter sentrale offentlige tjenester som fastsatt i artikkel 501a i forordning (EU) nr. 575/2013.»

2) Nr. 5 skal lyde:

«5. Artikkel 1 nr. 46 bokstav b) i denne forordningen når det gjelder det nye kravet til ansvarlig kapital for G-SII-er, fastsatt i artikkel 92 nr. 1a i forordning (EU) No 575/2013, får anvendelse fra 1. januar 2023.»

3) Nr. 7 skal lyde:

«7. Artikkel 1 nr. 18 i denne forordningen når det gjelder artikkel 36 nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 575/2013, som inneholder bestemmelser om unntak fra fradrag for forsiktig verdsatte programvareeiendeler, får anvendelse fra ikrafttredelsesdatoen for de tekniske reguleringsstandardene nevnt i

artikkel 36 nr. 4 i forordning (EU) nr. 575/2013.»

Artikkel 3

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 27. juni 2020.

Uten at det berører annet ledd i denne artikkelen får artikkel 1 nr. 4 anvendelse fra 28. juni 2021.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 24. juni 2020.

For Europaparlamentet
D. M. Sassoli
President

For Rådet
N. Brnjac
Formann

Vedlegg 3**EØS-komiteens beslutning nr. [...] av [...] om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)**

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/876 av 20. mai 2019 om endring av forordning (EU) 575/2013 med hensyn til uvek- tet kjernekapitalandel, netto stabil finansieringsgrad, krav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld, motpartskredittrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mot sentrale motparter, eksponeringer mot innretninger for kollektiv investering, store eksponeringer samt rapporterings- og opplysningskrav, og av forordning (EU) 648/2012¹, rettet ved EUT L 65 av 25.2.2021, s. 61, skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/873 av 24. juni 2020 om endring av forordning (EU) 575/2013 og (EU) 2019/876 med hensyn til visse tilpasninger i forbindelse med covid-19-pandemien² skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 3) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX nr. 14a (europaparlaments- og rådsforordning (EU) 575/2013) gjøres følgende endringer:

1. Nye strekpunkter skal lyde:
 - «– **32019 R 0876:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/876 (EUT L 150 av 7.6.2019, s. 1), rettet ved EUT L 65 av 25.2.2021, s. 61,
 - **32020 R 0873:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/873 (EUT L 204 av 26.6.2020, s. 4).»
2. Tilpasning e) til m) erstattes med følgende:

«e) I artikkel 4 nr. 1:

- i) i punkt 75 skal ordene ‘Norge og’ tilføyes foran ordet ‘Sverige’,
 - ii) i punkt 128, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene ‘unionsretten eller nasjonal rett’ forstås som ‘EØS-avtalen eller nasjonal rett’.
- f) I artikkel 18 nr. 7 bokstav a), når det gjelder EFTA-statene, skal ordene ‘28. desember 2020’ forstås som ‘[ennå ikke fastsatt]’.
 - g) I artikkel 31 nr. 1 bokstav b), når det gjelder EFTA-statene, skal ordet ‘Kommissjonen’ forstås som ‘EFTAs overvåkingsorgan’.
 - h) Når det gjelder EFTA-statene, skal artikkel 36 nr. 1 bokstav b) få anvendelse fra ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning som inneholder de tekniske reguleringsstandardene nevnt i artikkel 36 nr. 4.
 - i) I artikkel 72b nr. 2 bokstav n) og artikkel 448 nr. 1, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene ‘28. juni 2021’ forstås som ‘ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. .../... av [denne beslutning]’.
 - j) I artikkel 80 nr. 1 og 2 skal ordene ‘, eller, dersom en EFTA-stat er berørt, EFTAs overvåkingsorgan’ tilføyes etter ordet ‘Kommissjonen’.
 - k) I artikkel 83 nr. 1, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene ‘fram til 31. desember 2021’ forstås som ‘i [ennå ikke fastsatt] måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. .../... av [denne beslutning]’.
 - l) Når det gjelder EFTA-statene, skal artikkel 92 nr. 1a få anvendelse fra [ennå ikke fastsatt] måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. .../... av [denne beslutning]’.
 - m) I artikkel 329 nr. 4, 344 nr. 2, 352 nr. 6 og 358 nr. 4, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene ‘EØS-komiteens beslutning som inneholder’ tilføyes etter ordet ‘Før’.
 - n) I artikkel 395:

¹ EUT L 150 av 7.6.2019, s. 1.

² EUT L 204 av 26.6.2020, s. 4.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- i) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet ‘Rådet’ i nr. 7 og 8 ikke få anvendelse,
- ii) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 8 første ledd lyde:

‘Myndigheten til å vedta en beslutning for godkjenning eller avvisning av det foreslåtte nasjonale tiltak omhandlet i nr. 7 gis EFTA-statenes faste komité.’,
- iii) nr. 8 annet ledd første punktum skal lyde:

‘Innen én måned etter at den har mottatt underretningen omhandlet i nr. 7, skal EBA avgi uttalelse til Rådet, Kommisjonen og den berørte medlemsstaten om punktene omhandlet i nevnte nummer, eller, dersom uttalelsen berører nasjonale tiltak foreslått av en EFTA-stat, til EFTA-statenes faste komité og den berørte EFTA-staten.’
- o) I artikkel 413 og 415, når det gjelder EFTA-statene, skal ordet ‘unionsretten’ forstås som ‘EØS-avtalen’.
- p) Henvisninger til Unionens statsstøtteregler i artikkel 429a skal forstås som henvisninger til statsstøttereglene fastsatt i EØS-avtalens del IV kapittel 2, inkludert relevante vedlegg og protokoller til EØS-avtalen samt, når det gjelder EFTA-statene, relevante bestemmelser i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol.
- q) I artikkel 458:
 - i) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 2 første ledd lyde:

‘Dersom den myndigheten som er utpekt i samsvar med nr. 1 i denne artikkel, identifiserer endringer i intensiteten i makro- eller systemrisiko i finanssystemet som kan få alvorlige negative følger for finanssystemet og realøkonomien i en bestemt EFTA-stat, og som ifølge denne myndigheten ikke kan håndteres like effektivt med andre makrotilsynsverktøyer omhandlet i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU som ved å gjennomføre strengere nasjonale tiltak, skal den underrette EFTAs overvåkingsorgan og ESRB om dette. ESRB skal videresende underretningen til EFTA-statenes faste komité og til EBA uten opphold.’,
 - ii) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 4 første ledd lyde:

‘Myndigheten til å vedta en gjennomføringsrettsakt for å avvise utkast til nasjonale tiltak omhandlet i nr. 2 bokstav d) gis til EFTA-statenes faste komité, som treffer beslutning etter forslag fra EFTAs overvåkingsorgan.’,
 - iii) i nr. 4 andre ledd tilføyes følgende:

‘Dersom uttalelsen gjelder utkast til nasjonale tiltak fra en EFTA-stat, skal ESRB og EBA avgi uttalelsen til EFTA-statenes faste komité, EFTAs overvåkingsorgan og den berørte EFTA-staten.’,
 - iv) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 4 tredje til åttende ledd lyde:

‘Idet det tas størst mulig hensyn til uttalelsene omhandlet i andre ledd, og dersom det er solid, sterk og detaljert dokumentasjon for at tiltaket vil få negative virkninger på det indre marked som veier tyngre enn fordelene ved den finansielle stabiliteten som blir resultat av en redusert makro- eller systemrisiko, kan EFTAs overvåkingsorgan innen én måned foreslå for EFTA-statenes faste komité å avvise utkastet til nasjonale tiltak.

Dersom EFTAs overvåkingsorgan ikke framlegger et forslag innen én måned, kan den berørte EFTA-staten umiddelbart vedta utkastet til nasjonale tiltak for en periode på høyst to år, eller fram til makro- eller systemrisikoen ikke lenger foreligger, etter hva som inntreffer først.

EFTA-statenes faste komité skal treffe beslutning om EFTAs overvåkingsorgans forslag innen én måned etter at forslaget mottas, og skal begrunne hvorfor utkastet til nasjonale tiltak er avvist eller ikke avvist.

EFTA-statenes faste komité skal avvise utkastet til nasjonale tiltak bare dersom den mener at ett eller flere av følgende vilkår ikke er oppfylt:

 - a) Endringene i makro- eller systemrisikoens intensitet er av en slik art at de utgjør en risiko for den finansielle stabiliteten på nasjonalt plan.
 - b) Makrotilsynsverktøyene omhandlet i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU er mindre egnet eller effektive enn de nasjonale tiltakene i utkastet når det gjelder å håndtere den identifiserte makro- eller systemrisikoen.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

- c) De nasjonale tiltakene i utkastet medfører ikke uforholdsmessige negative virkninger for finanssystemet eller deler av det i andre stater som er part i avtalen, eller i EØS som helhet som ville utgjøre eller skape en hindring for det indre markeds virkemåte.
- d) Problemet gjelder bare én EFTA-stat.
EFTA-statenes faste komité skal i sin vurdering ta hensyn til uttalelsen fra ESRB og EBA og basere seg på den dokumentasjonen som er framlagt i samsvar med nr. 2 av myndigheten utpekt i samsvar med nr. 1.
Dersom EFTA-statenes faste komité ikke har truffet en beslutning om å avvise utkastet til nasjonale tiltak innen én måned etter mottak av EFTAs overvåkingsorgans forslag, kan den berørte EFTA-staten vedta tiltakene og anvende dem i en periode på høyst to år, eller fram til makro- eller systemrisikoen ikke lenger foreligger, etter hva som inntreffer først.’
- v) når det gjelder EFTA-statene, skal nr. 6 lyde:
‘Dersom en EFTA-stat anerkjenner tiltak som er truffet i samsvar med denne artikkel, skal den underrette EFTA-statenes faste komité, EFTAs overvåkingsorgan, EBA, ESRB og den part i EØS-avtalen som har tillatelse til å anvende tiltakene.’
- r) I artikkel 469a, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene ‘26. april 2019’ forstås som ‘ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 16/2020 av 7. februar 2020’.
- s) I artikkel 494, når det gjelder EFTA-statene:
- i) i nr. 1 og 2 skal ordene ‘I tidsrommet fra 27. juni 2019 til 31. desember 2021’ forstås som ‘I [ennå ikke fastsatt] måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. .../... av [denne beslutning]’,
 - ii) i nr. 3 skal ordene ‘31. desember 2021’ forstås som ‘[ennå ikke fastsatt] måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. .../... av [denne beslutning]’.
- t) I artikkel 494a, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene ‘31. desember 2021’ forstås som ‘[ennå ikke fastsatt] måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. .../... av [denne beslutning]’.
- u) I artikkel 497, når det gjelder EFTA-statene:
- i) i nr. 1 bokstav b) ii) og iii) skal ordene ‘27. juni 2019’ forstås som ‘ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. .../... av [denne beslutning]’,
 - ii) i nr. 1 bokstav b) iii) skal ordene ‘28. juni 2021’ forstås som ‘[ennå ikke fastsatt] år etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. .../... av [denne beslutning]’.
- v) I artikkel 500, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene ‘28. juni 2022’ forstås som ‘[ennå ikke fastsatt] år etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. .../... av [denne beslutning]’.
- w) Bestemmelsene i denne forordningen som det vises til i artikkel 3 nr. 4 i forordning (EU) 2019/876, skal få anvendelse som endret ved sistnevnte forordning fra [ennå ikke fastsatt] måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. .../... av [denne beslutning].
- x) Bestemmelsene i denne forordningen som det vises til i artikkel 3 nr. 6 i forordning (EU) 2019/876, skal få anvendelse som endret ved sistnevnte forordning fra [ennå ikke fastsatt] måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. .../... av [denne beslutning].»

Artikkel 2

I EØS-avtalens vedlegg IX nr. 31bc (europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012) gjøres følgende endringer:

1. Nytt strekpunkt skal lyde:
«– **32019 R 0876**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/876 av 20. mai 2019 (EUT L 150 av 7.6.2019, s. 1).»
2. Tilpasning zh) v) oppheves.

Artikkel 3

Teksten til forordning (EU) 2019/876, rettet ved EUT L 65 av 25.2.2021, s. 61, og (EU) 2020/873 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende, skal gis gyldighet.

Endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) og samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av forordning (EU) 2019/876 og (EU) 2020/873 i EØS-avtalen

Artikkel 4

Denne beslutning trer i kraft [...], forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt³.

³ [Ingen forfatningsrettslige krav angitt.] [Forfatningsrettslige krav angitt.]

Artikkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

Utferdiget i Brussel [...]

For EØS-komiteen

Formann
[...]

EØS-komiteens

sekretærer
[...]

Bestilling av publikasjoner

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon

www.publikasjoner.dep.no

Telefon: 22 24 00 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på

www.regjeringen.no

Trykk: Departementenes sikkerhets- og
serviceorganisasjon – 04/2021

